

دوكتور ئابدۇرراهمان رەئىفەت باشا

تابىئىنلار ھاياتىدىن تاللانمىلار

قۇتادغۇبىلىك كىتابخانىسى

قۇتادغۇبىلىك كىتابخانىسى

تابىئىنلار ھاياتىدىن تاللانمىلار

دوكتور ئابدۇرراهمان رەئىفەت باشا

قۇتادغۇبىلىك كىتابخانىسى

صوور مىن حىاة التابىئىن

تابىئىنلار هاياتىدىن ئاللانمىلار

الدكتور عبدالرحمن رافى الباشا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مۇندەرىجە

5.....مۇقەددىمە

6.....ئابدۇررەھمان غافقى

23.....ئەبۇ مۇسلىم خەۋلانى

32.....ئەھنەف ئىبنى قەيس

51.....ئەمىر ئىبنى ئابدۇللا تەممى

63.....ئەمىر ئىبنى شۇراھەبىل

72.....ئەتا ئىبنى ئەبۇ رەباھ

82.....ھەسەنۇل بەسەرى

92.....ئىياس ئىبنى مۇئاۋىيە ئەلمۇزەنى

104.....قاسم ئىبنى مۇھەممەد ئىبنى ئەبۇ بەكرى

113.....مۇھەممەد ئىبنى ھەنىفە

123.....مۇھەممەد ئىبنى سىيرىن

131.....مۇھەممەد ئىبنى ۋاسئە ئەزدى

146.....نەجاشى

162.....نۇئمان ئىبنى سابت (ئەبۇ ھەنفە)

176.....رەبىئە ئىبنى خۇسەيم

- 186..... رەبىئەتۇر رەئىيى
- 198..... رەجا ئىبنى ھەيۋە
- 210..... رۇفەي ئىبنى مېھران (ئەبۇئالىيە)
- 219..... سالم ئىبنى ئابدۇللا ئىبنى ئومەر ئىبنى خەتتاب
- 234..... سەئىد ئىبنى جۇبەير
- 247..... سەئىد ئىبنى مۇسەيب
- 256..... سەلەمە ئىبنى دىنار
- 266..... سىلە ئىبنى ئەشىمەل ئەدەۋى
- 274..... تاۋۇس ئىبنى كەيسان
- 288..... ئومەر ئىبنى ئابدۇلئەزىز ۋە ئۇنىڭ ئوغلى ئابدۇلمەلىك
- 312..... ئورۇ ئىبنى زۇبەير
- 323..... شۇرەيھۇل قازى
- 332..... زەينۇل ئابدىن (ئەلى ئىبنى ھوسەين ئىبنى ئەلى)

مۇقەددىمە

ناھايتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان ئاللاھنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن!

ئى ئاللاھ! مەن ئىشەنچلىك تابىئىنلاردىن تاللانغان پاك كىشىلەرنى قەلبىمنىڭ چوڭقۇر قاتلاملىرىدىن ياخشى كۆرىمەن. بۇنى پەيغەمبەر (سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم) ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرىنى ياخشى كۆرىشىمدىن باشقا ھېچقانداق نەرسە بېسىپ چۈشەلمەيدۇ.

ئى ئاللاھ! قىيامەت كۈنىدە مېنى بۇلار ياكى ئۇلار بىلەن بىللە قىلغىن! سەن بىلسەن. مەن ئۇلارنى پەقەت سەن ئۈچۈنلا ياخشى كۆرىمەن. ئى كەرەمى اللە!

— ئابدۇراھمان ئەلپاشا

ھىدايەت نۇرى بىلەن جاھاننى يورۇتقان اللەغا چەكسىز مەدھىيەلەر بولسۇن! اللە نىڭ تاپشۇرۇشى بىلەن ئىنسانىيەت مەدەنىيىتىنىڭ ئۇستازلىرىنى يىتىلدۈرگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ۋە ئۇنىڭغا ئەگەشكەن ساھابىلارغا، ئۇلاردىن كىيىن شۇلارنىڭ يولىدا ماڭغان بارلىق كىشىلەرگە چىن دىلىمىزدىن سېغىنىپ سالام!

ئىزاھات: تابىئىن دېگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كۆرمىگەن لېكىن اللە ۋە اللەنىڭ پەيغەمبەرلىكىگە ئىمان كەلتۈرگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرى بىلەن يۈز كۆرۈشكەن ھەم شۇلارنىڭ يولىدا ماڭغان كىشىلەرنى كۆرىشتىدۇ. ساھابىلەرنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرمىگەنلەر تابىئىن ھېساپلانمايدۇ. ساھابىلەر بىلەن يۈز كۆرۈشكەن لېكىن اللە ۋە اللەنىڭ پەيغەمبەرلىكىگە ئىمان كەلتۈرمىگەنلەر ھەم تابىئىن ھېساپلانمايدۇ.

ئابدۇررەھمان غافقى

«غافقى ئرادىسىنىڭ يۈكسەكلىكى، غايىسىنىڭ بۈيۈكلىكىدە مۇسا ئىبنى نۇسەير، تارىق ئىبنى زىيادنىڭ ھەقىقىي كۆرۈنۈشى»

تابىئىنلار بولسا پەيغەمبەر دەۋرىگە يېقىن دەۋردە ياشىغان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قولىدا تەربىيەلەنگەنلەرنىڭ قولى بىلەن تەربىيەلەنگەن كىشىلەر بۇلۇپ، ئۇلار مۇستەھكەم ئىمان، دۇنياغا بېرىلمەسلىك، اللەنىڭ رازىلىقىغا ئۆزىنى ئاتاش جەھەتلەردە ساھابىلەرنىڭ ھەقىقىي كۆرۈنىشىدۇر

__ تارىخچىلار

مۇئمىنلارنىڭ ئەمرى ۋە توغرا يولدا ماڭغان خەلىفىلەرنىڭ بەشىنچىسى - ئومەر ئىبنى ئابدۇلئەزىز ئۆزىدىن بۇرۇنقى خەلىفە سۇلايمان ئىبنى ئابدۇلمەلىكىنىڭ دەپنە ئىشلىرىدىن قولى بۇشىشىغىلا، ھەر قايسى شەھەر، ۋىلايەتتىكى رەھبەرلەرنىڭ قالدۇرىدىغانلىرىنى قالدۇرۇپ، تەيىنلەيدىغانلىرىنى تەيىنلىدى. يېڭىدىن تەيىنلەنگەنلەر ئىچىدە سەمەھە ئىبنى مالىك خەۋلانمۇ بار ئىدى. خەلىفە ئۇنى ئىسپانىيە ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى يېڭىدىن ئازات قىلىنغان فىرانسىيە زېمىنلىرىغا ۋالى قىلىپ تەيىنلىدى. يېڭى ۋالى ئىسپانىيە دىيارىغا باردى ۋە سەممى، ياخشى كىشىلەرنى سۈرۈشتە قىلىشقا باشلىدى. ئۇ ئەتراپىدىكىلەردىن:

- بۇ ئەلدە تابىئىنلاردىن بىرەرى ھايات بارمۇ؟ - دەپ سورىدى. ئۇلار:

- ھەئە، بار، ئى ئەمىر! بىزنىڭ ئىچىمىزدە ئابدۇررەھمان ئىبنى ئابدۇللا غافقى دەپ ئاتىلىدىغان بىر ئۇلۇغ تابىئىن بار، - دېيىشتى ۋە ئەمىرگە ئۇنىڭ اللە نىڭ كىتابىغا ئالىم ئىكەنلىكىنى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسىنى ياخشى بىلىدىغانلىغىنى، جىھاد مەيدانلىرىدا تەجرىبىسىنىڭ

موللىغى، شەھىدلىككە قاتتىق ئىنتىلىدىغانلىغىنى بايان قىلدى. يەنە ئۇلار مۇنداق دېيىشتى:

- ئۇ ساھابە ئابدۇللا ئىبنى ئومەردىن تەلىم ئالغان. (اللە ئابدۇللا ۋە ئۇنىڭ دادىسىدىن رازى بولسۇن!) ھەمدە ئۇنىڭ يولىنى تۇتقان.

سەمە ئىبنى مالىك خەۋلانى ئابدۇررەھمان غافقىنى چاقىرتتى. ئۇ كەلگەندە سەمە ئۇنى قىزغىن قارشى ئالدى ۋە يېنىدىن ئورۇن بەردى، ئاندىن سەمە ئۇنىڭدىن كۆڭلىدىكى بارلىق مۇھىم ئىشلارنى سورىدى، قىيىن بىلىنگەن ئىشلار ئۈستىدە مەسلىھەت سورىدى، ئۇنىڭ قابىلىيىتىنى ئاستىرتتىن سىناپ كۆردى. ئەمەلىيەتتە ئابدۇررەھمان كىشىلەر دېگەندىنمۇ ئۈستۈن چىقتى - دە، سەمە ئۇنى مۇھىم ۋەزىپىلەرنىڭ بىرىگە قويماقچى بولۇۋىدى، ئابدۇررەھمان مۇنداق دېدى:

- ئى ئەمىر! مەن مۇسۇلمانلار ئاممىسى ئىچىدىكى بىر ئادەم. مەن بۇ يۇرتقا مۇسۇلمانلار چىگرىسىنىڭ بىرەردە تۇراي دەپ كەلگەن. ئۆزەمنى اللە نىڭ رازىلىقى ئۈچۈن ئاتىغان، اللە نىڭ سۆزىنى يۇقىرى كۆتۈرۈش ئۈچۈن قېلىچ ئالغان. اللە خالىسا مەن ھۇقۇق تۇتمىساممۇ سەن ھەقىقەتەن مۇستەھكەم تۇرساڭلا، سېنىڭ خىزمىتىڭدە بولغانلىغىمنى؛ اللە ۋە رەسۇلۇللاغا بويسۇنساڭلا، مېنىڭ ساڭا بارماقلىرىڭدىنمۇ بەكرەك بويسۇنغانلىغىمنى كۆرسەن.

ئۇزاق ئۆتمەي سەمە ئىبنى مالىك خەۋلانى پۈتكۈل فىرانسىيەگە غازات ئۇرۇشى ئېلىپ بېرىش ھەمدە ئۇنى بۈيۈك ئىسلام ئىمپېرىيىسى تەۋەلىكىگە قۇشۇش، بۇ ئارقىلىق بالقان رايۇنىغا يول ئېچىش ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بىشارىتىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «قۇستانتىنىيە چۇقۇم ئازات قىلىندۇ. شۇ قۇشۇن ھەقىقەتەن ياخشى قۇشۇن، ئۇنىڭ قۇماندانى ھەقىقەتەن ياخشى قۇماندان،») ئۈچۈن، بالقان رايۇنىدىن قۇستانتىنىيەگە ئاتلىنىش ئىرادىسىگە كەلدى. بۇ بۈيۈك نىشاننى ئەمەلگە ئاشۇرۇشنىڭ تۇنجى قەدىمى - ئەربۇنە شەھرىنى ئېلىش

ئىدى. چۈنكى ئەر بۇنە شەھرى فىرانسىيەنىڭ ئىسپانىيە چىگرىسى ئىچىدىكى شەھەرلىرىنىڭ بىرى ئىدى. مۇسۇلمانلار فىرنىيە تاغلىرىدىن چۈشكەن ھامان، ئەر بۇنە شەھىرى ئۇلارنىڭ ئالدىدا گويا يېڭىلىمەس كۈچكە ئوخشاش بەھەييۈەت قەد كۆتۈرۈپ تۇراتتى. يەنە كېلىپ ئۇ پۈتكۈل فىرانسىيەنىڭ ئاچقۇچى، ئىستراتىگىيە جەھەتتىن ئاساسلىق كىرىش يولى ئىدى.

سەمەھ ئىبنى مالىك خەۋلانى ئەر بۇنە شەھىرىنى مۇھاسىرىگە ئالدى ۋە ئاھالىسىگە مۇسۇلمان بولۇش ياكى جىزىيە تۆلەشنى ئوتتۇرىغا قويدى، ئۇلار بۇنى قوبۇل قىلمىدى. شۇنىڭ بىلەن مۇسۇلمانلار قۇشۇنى ئارقا- ئارقىدىن ھۇجۇم قىلىشقا، مەنچاناقىلار بىلەن ئوق ئېتىشقا باشلىدى. ئاخىرى ياۋرۇپا تارىخىدا بۇنىڭدىن بورۇن كۆرۈلۈپ باقمىغان دەرىجىدە يەتتە ھەپتە باتۇرلارچە جەڭ قىلىش ئارقىلىق، بۇ مۇداپىئەسى مۇستەھكەم شەھەر مۇسۇلمانلارنىڭ قولىغا چۈشتى. زەپەر قۇچقان بۇ غالىپ قۇماندان زور قۇشۇنى بىلەن تېزلىكتە ئوكتانىيە ئۆلكىسىنىڭ كۆلۈر شەھىرىگە قاراپ ماڭدى. يېتىپ بېرىپلا، شەھەرنىڭ تۆت ئەتراپىغا مەنچاناقىلارنى تىكلدى، ياۋرۇپالىقلار كۆرۈپ باقمىغان جەڭ قۇراللىرىنى ئىشلەتتى. ئاخىرى مۇداپىئەسى مۇستەھكەم بۇ شەھەر مۇسۇلمانلارنىڭ قولىغا ئۆتكىلى ئازلا قالدى. مۇشۇ ۋاقىتتا ھېچكىمنىڭ خىيالىغا كېلىپ باقمىغان بىر ئىش يۈز بەردى. بىز گەپنى فىرانسىيەلىك شەرىقشۇناس رېنىوغا قالدۇرايلى.

رېنىو مۇنداق دەيدۇ:

«غەلبە قاش بىلە كىرىپكىنىڭ ئارىلىقىدا قالغاندا، ئوكتانىيە كىنەزى ھەر قايسى ئەل قايسى ئەل ۋە خەلىقلەرنى ياردەم بېرىشكە چاقىردى، ئەلچىلەرنى يولغا سالدى. ئۇلار پۈتۈن ياۋرۇپانى ئايلىنىپ، پادىشاھ ۋە ئەمىرلەرنى ئۆز يۇرتلىرىنىڭ دۈشمەن قولىغا ئۆتۈپ كېتىشىدىن، ئايال ۋە بالىلارنىڭ ئەسىرگە چۈشۈپ كېتىشىدىن ئاگاھلاندۇردى. شۇنىڭ بىلەن پۈتۈن ياۋرۇپا ئوكتانىيەلىكلەرگە ياردەمگە كەلدى. ئۇلارنىڭ سانى ۋە كۈچى شۇنچىلىك كۆپەيدىكى، دۇنيا بۇنداق زور قۇشۇننى كۆرۈپ باقمىغان. ئۇلارنىڭ ئايىقى

ئاستىدىن ئۆرلىگەن چاڭ- تۇزان رۇم رايۇنىنى قۇياش نۇرىدىن تۇسۇۋالدى. ئىككى تەرەپ يېقىنلاشقاندا، كىشىلەرنى خۇددى تاغ بىلەن تاغ ئۇچرىشىۋاتقانداكى خىيالغا كەلتۈردى. ئىككى تەرەپ دۇنيا تارىخىدا كۆرۈلۈپ باقمىغان دەرىجىدە شىددەتلىك جەڭ قىلدى. سەمەھە ياكى بىز ئاتىغاندا «زاما» ھەر بىر جايدىكى ئەسكەرلەر ئالدىدا ئاشكارە تۇرۇپ، ئۇلارنى يېتەكلەپ دۈشمەنگە ئېتىلاتتى. ئۇ شۇنداق تۇرۇۋاتقاندا ئوق تېگىپ ئېتىدىن يېقىلدى. مۇسۇلمانلار ئۇنىڭ يەرگە يېقىلغانلىغىنى كۆرۈپ، جاسارىتى بۇشىشىپ كەتتى، سەپلىرى قالايمىقانلاشتى. ئەگەر كېيىن ياۋرۇپا تونىغان تالانتلىق قۇماندان- ئابدۇررەھمان غافىقى ئارقىلىق ئىلاھى ياردەم كەلمىگەن بولسا، ئۇمۇمىيۈزلۈك دۈشمەن قۇشۇنى ئۇلارنى بىر پۈتۈن تار- مار قىلىشقا تاسلا قالغان ئىدى. ئابدۇررەھمان غافىقى ئەڭ تۆۋەن زىيان بىلەن مۇسۇلمانلار قۇشۇنىنى ئىسپانىيەگە قايتۇرۇپ كەلدى، لېكىن ئۇ بىزگە قايتا ھۇجۇم قىلىشنى ئەھدە قىلدى.

سىز قارا بۇلۇتلارنىڭ قاراڭغۇ كېچىدىكى تۇلۇن ئايدىن قانداق تارقىغانلىغىنى، ئۇنىڭ نۇرىدا ئازغانلار يۇرۇقلۇققا ئېرىشكەنلىكىنى، گاڭگىراپ قالغانلار يول تاپقانلىغىنى كۆرگەنمۇ؟ سەھرانىڭ ئوتتۇرىسىدا ئۇسسۇزلۇقتىن ئۆلۈمگە يېقىنلاپ قالغان كىشىگە سۇ كۆرۈنگەندە، قانداق قىلغانلىغىنى، ھايات قېلىش ئۈچۈن سۇ ئېلىپ ئىچىشكە قولىنى قانداق سوزغانلىغىنى كۆرگەنمۇ؟

مۇسۇلمانلار قۇشۇنى نىجاتلىققا ئېرىشىش ئۈچۈن ئۇلۇغ قۇماندانغا قولىنى ئاشۇنداق سوندى ۋە ئۇنىڭغا بەيئەت قىلدى. ئەجەپلىنەرلىك ئەمەس، تۇلۇز جېڭى مۇسۇلمانلار ياۋرۇپاغا قەدەم باسقاندىن بېرى تۇنجى قېتىم ئۇلارغا چوڭقۇر جاراھەت ئېلىپ كەلدى. ئابدۇررەھمان غافىقى مۇشۇ جاراھەتنىڭ شىپالىق مەلھىمى، كۆڭۈل بۆلۈپ پەرۋىش قىلىدىغان مېھرىبان قولى، غەمخورلۇق بىلەن تولغان ئۇلۇغۋار قەلبى... بولدى.

مۇسۇلمانلار فىرانسىيەدە ئۇچرىغان زور ئوڭۇشسىزلىقلارنىڭ خەۋىرى دەمەشىقتىكى خەلىفە ۋە باشقىلارنىڭ قەلبىنى ئازاپلىدى. شىجائەتلىك باتۇر قۇماندان سەمەھە ئىبنى مالىك خەۋلاننىڭ ۋاپاتى ئۇلارنىڭ ۋۇجۇدىدا قىساس

ئېلىش ئوتىنى لاۋۇلداتتى- دە، قۇشۇننىڭ ئابدۇررەھمان غافقىغا بەيئەت قىلغانلىقى ئىتىراپ قىلىنىپ، بۇيرۇق كەلدى. ئابدۇررەھمانغا پۈتۈن ئىسپانىيەنىڭ رەھبەرلىكى تاپشۇرۇلدى. ئۇنىڭغا ئازات قىلىنغان فىرانسىيە زېمىنلىرى قۇشۇپ بېرىلدى. ئۇنىڭغا خالىغانچە ئىش تۇتۇش ھۇقۇقى بېرىلدى. ھەيران قېلىش ھاجەتسىز، ئابدۇررەھمان غافقى پۇختا، كەسكىن، تەقۋا، دىيانەتلىك، پاك، تەدبىرلىك، قەيسەر ئادەم ئىدى. ئابدۇررەھمان ئۆزىگە ئىسپانىيەنىڭ رەھبەرلىكى تاپشۇرۇلغاندىن باشلاپلا، ئەسكەرلەرنىڭ ئۆزىگە بولغان ئىشەنچىسىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈشكە، شان- شەرەپ، كۈچ- قۇۋۋەت، غەلبە تۇيغۇسىنى قايتا ئۇرغۇتۇشقا، مۇسا ئىبنى نۇسەيرىدىن باشلاپ سەمەھە ئىبنى ماللىك خەۋلانغىچە بولغان ئىسپانىيەدىكى مۇسۇلمانلارنىڭ قۇماندانلىرى ئارزۇ قىلغان بۈيۈك نىشاننى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن جىددى تۇتۇش قىلدى. بۇ قەھرىمانلار فىرانسىيەدىن ئىتالىيە ۋە گىرمانىيەگىچە، ئۇ يەردىن قۇستانتىنىيەگىچە ئاتلىنىشقا، ئوتتۇرا ئاق دېڭىزنى ئىسلام دېڭىزى قىلىشقا، ئۇنى رۇم دېڭىزى دېگەننىڭ ئورنىغا، شام دېڭىزى دەپ ئاتاشقا ئىرادە باغلىغان ئىدى. ئابدۇررەھمان غافقى بۈيۈك جەڭلەرگە تەييارلىق قىلىشنىڭ روھىنى ئىسلاھ قىلىش ۋە ئۇنى پاكلاشتىن باشلىنىدىغانلىغىغا چوڭقۇر ئىشىنەتتى ھەمدە ھەر قانداق بىر مىللەت غەلبە قىلىش غايىسىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشقا ئىچكى مۇداپىئەنى مۇستەھكەم ، پۇختا قىلغاندا ئاندىن قانداق بۇلايدۇ، دەپ قارايتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ ئىسپانىيەنى يۇرتىمۇ- يۇرت ئايلىنىشقا باشلىدى. ئېلان قىلغۇچىلارنى تۆۋەندىكىدەك ئېلان قىلىشقا بۇيرىدى:

«ۋالىلار ياكى قازىلار ۋە ياكى قانداقلا بىر كىشى تەرىپىدىن ناھەقچىلىققا ئۇچرىغان كىشى بولسا، ئەرزىنى ئەمىرنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بارسۇن».

بۇنىڭغا مۇسۇلمانلار بىلەن كېلىشىم تۈزۈپ ياشاۋاتقانلار ئوخشاش بەھرىمەن بولالايدىغانلىغىنى ئۇقتۇردى. ئابدۇررەھمان غافقى ناھەقچىلىققا ئۇچرىغانلارنىڭ ئەرزىنى بىر- بىرلەپ كۆرۈشكە باشلاپ، كۈچلۈكتىن ئاجىزغا، زالىمدىن زۇلۇمغا ئۇچرىغۇچىغا قىساس ئېلىپ بەردى. بۇلانغان، يېڭىدىن

سېلىنغان چىركاۋلارنىڭ ئىشىنى ھەل قىلدى. ۋاقتى توشقانلارنى ئىگىلىرىگە قايتۇرۇپ بەردى، ناتوغرا يول بىلەن سېلىنغانلىرىنى چىقىۋەتتى، ئاندىن ھەر قايسى جايلاردىكى ئەمەلدارلىرىنى بىر- بىرلەپ تەكشۈرۈپ، خىيانەت قىلغان ياكى ئازغانلىغى ئىسپاتلانغانلىرىنى ھۇقۇقىدىن ئېلىپ تاشلىدى. تەدبىرلىك، تەجرىبىلىك ۋە دۇرۇسلىقى ئىسپاتلانغانلىرىنى ئۆز ئورنىدا قويدى. ھەر قانداق يۇرتقا كىرسە، كىشىلەرنى جامائەتلىك نامازغا چاقىردى. ئۇلارنىڭ ئىچىدە تۇرۇپ نۇتۇق سۆزلەپ، كىشىلەرنى جىھاد قىلىشقا قىزىقتۇردى. شەھىد بولۇشقا رىغبەتلەندۈردى. اللە نىڭ رازىلىقى ۋە مۇكاپاتىغا ئېرىشىشكە ئۈمىدلەندۈردى.

ئابدۇررەھمان سۆز بىلەن ھەركەتنى بىرلەشتۈرۈپ، ئۈمىدىنى ئەمەلىيەت بىلەن كۈچلەندۈردى. ئۇ ۋالى بولغان ۋاقتتىن باشلاپلا، تەييارلىقنى پۇختا قىلىش، قۇرال- ياراقلارنى تۇلۇقلاش ئىشلىرىنى باشلىۋەتتى. قورغان ۋە ئىستېھكاملارنى رىمۇنت قىلدى، كۆۋرۈكلەرنى سالىدى. ئۇ سالغان كۆۋرۈكلەردىن بىرى- ئىسپانىيەنىڭ پايتەختىدىكى قۇرئۇبە كۆۋرۈكىدۇر. ئابدۇررەھمان ئۇ كۆۋرۈكنى كىشىلەر ۋە ئەسكەرلەر ئۆتۈشى ئۈچۈن، بۈيۈك قۇرئۇبە دەرياسىغا سالغان. بۇ كۆۋرۈك دۇنيادىكى ئاجايىپ قۇرۇلۇشلارنىڭ بىرى ھېساپلىنىدۇ. ئاسما كۆۋرۈكىنىڭ ئۇزۇنلۇقى 800 غۇلاچ، ئېگىزلىكى 60 غۇلاچ، كەڭلىكى 20 غۇلاچ بولۇپ، ئەگمىسىنىڭ سانى 18 گە يەتكەن، 19 كۆزىتىش مۇنارى بار. بۇ كۆۋرۈك بىزنىڭ بۈگۈنكى كۈنىمىزگە قەدەر ئىسپانىيەلىكلەرنىڭ پەخىرى سۈپىتىدە قەد كۆتۈرۈپ تۇرىۋاتىدۇ. ئابدۇررەھمان غافقى ئۆزى چۈشكەن ھەر بىر يۇرتتا ئەسكەرلەرنىڭ قۇماندانلىرى ۋە كىشىلەرنىڭ ئاقساقاللىرىنى يىغىشقا ئادەتلەنگەن بولۇپ، ئۇلارنىڭ سۆزلىرىگە پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن قۇلاق سالاتتى، تەلەپلىرىنى خاتىرىلىۋالاتتى، نەسىھەتلىرىنى ئاڭلايتتى. ئۇ بۇنداق سورۇنلاردا ئاز سۆزلەپ، كۆپ ئاڭلايتتى. شۇنىڭدەك مۇسۇلمانلارنىڭ ھىمايىسىدە ياشاۋاتقان كىشىلەر بىلەن سۆھبەتلىشەتتى. كۆپىنچە ئۇلاردىن ئۆز يۇرتلىرىنىڭ ئىشلىرىنى، پادىشاھ ۋە قۇماندانلىرىنىڭ ئەھۋاللىرىنى سورايتتى. بىر قېتىم ئۇ مۇسۇلمانلار

بىلەن ياشاۋاتقان فىرانسىيەلىكلەرنىڭ مۆتىۋەرلىرىدىن بىرىنى چاقىردى ھەمدە ھەرخىل تېمىدا پاراڭلاشتى، ئاندىن ئابدۇررەھمان ئۇنىڭدىن:

- نېمە ئۈچۈن سىلەرنىڭ كاتتا ئىمپىراتۇرۇڭلار بىز بىلەن ئۇرۇش قىلمايدۇ؟ ھەر قايسى ئۆلكە باشلىقلىرى نېمىشقا ئۇنىڭغا ياردەم بەرمەيدۇ؟ - دەپ سورىدى. فىرانسىيەلىك:

- «ئى ئەمىر! سىلەر بىزگە قىلغان ۋەدەڭلارغا تۇلۇق ئەمەل قىلدىڭلار. بىزمۇ سىلەر سورىغان سۆزلەرگە سەمىمى جاۋاب بەرمىسەك بولمايدۇ. سىلەرنىڭ مەشھۇر قۇماندانىڭلار مۇسا ئىبنى نۇسەيىر پۈتكۈل ئىسپانىيەنى قولغا كىرگۈزدى، ئاندىن ئىسپانىيە بىلەن بىزنىڭ گۈزەل يۇرتىمىزنىڭ ئوتتۇرىسىنى ئايرىپ تۇرىدىغان فىرنەپە تاغلىرىدىن ئۆتۈش ئىرادىسىگە كەلدى. ھەر قايسى ئۆلكىلەرنىڭ باشلىق ۋە پوپلىرى بىزنىڭ ئىمپىراتۇرىمىزنىڭ يېنىغا كېلىپ:

- ئى پادىشاھ! بىز ۋە بالىلىرىمىزغا بىر ئۆمۈر چاپلىشىۋالغان نېمە رەسۋاچىلىق بۇ؟ بىز مۇسۇلمانلار توغرىسىدا نۇرغۇن سۆز ئاڭلىغان. ئۇلارنىڭ شەرىق تەرەپتىن بىزگە باستۇرۇپ كېلىشىدىن ئەنسىرىگەن ئىدۇق، مانا ھازىر ئۇلار غەرب تەرەپتىن باستۇرۇپ كېلىۋاتىدۇ. ئۇلار پۈتكۈل ئىسپانىيەنى ئىگەللەپ بولدى. ئۇلار بارلىق ھازىرلىقلارغا ئىگە بولۇپ، بىز ۋە ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىنى ئايرىپ تۇرىدىغان تاغ چۇققىسىغا قاراپ مېڭىۋاتىدۇ. لېكىن ئۇلارنىڭ سانى ئاز، قۇراللىرى يارامسىز. نۇرغۇنلىرى ئۆزىنى قېلىچتىن قوغدايدىغان بىر تال قالدۇق ياكى جەڭ مەيدانىغا مىنىپ كىرىدىغان ئاتقا ئىگە ئەمەس، - دېيىشتى. پادىشاھ ئۇلارغا جاۋابەن مۇنداق دېدى:

- سىلەرنى بىئارام قىلغان ئىشلار ئۈستىدە مەن كۆپ ئويلاندىم، ئۇزاق مۇلاھىزە يۈرگۈزدۈم. ئاخىرى ئۇلارنىڭ بۇ قېتىملىق ھۇجۇمىغا قارشى تۇرماسلىقىنى توغرا تاپتىم. ئۇلار ھازىر يولنى توسقان ھەر بىر نەرسىنى قۇمۇرۇپ، كۆتىرىپ ئايرىپ خالىغان يەرگە تاشلايدىغان شىددەتلىك كەلكۈنگە ئوخشايدۇ. مەن شۇنى تونۇپ يەتتىمكى، ئۇلارنىڭ سانىنىڭ ئازلىقى، تەييارلىقنىڭ يېتەرسىزلىكىنىڭ ئورنىدا تۇرىدىغىنى - ئىتتىقات ۋە نىيەت.

ساۋۇت- دۇبۇلغىلارنىڭ ۋە ئاتنىڭ ئورنىدا تۇرىدىغىنى ئىنساپ ۋە سەمىمىيەت ئىكەن. سىلەر ھازىر ئۇلارنى قويۇۋېتىڭلار، ئۇلارنىڭ قوللىرى غەنىمەتلەرگە تولسۇن. ئۆزلىرىگە قەسىر سارايلارنى سالدۇرسۇن، خىزمەتچى دېدەكلەرنى كۆپ ئىشلەتسۇن، ئۆز- ئار ھۇقۇق تالاشسۇن. مانا شۇ ۋاقىتقا كەلگەندە، ئاسان يول بىلەن كۆپ بەدەل تۆلمەي ئۇلارنى يېڭىسىلەر.» ئەھۋال مۇشۇنداق بولغاچقا، ئىمپىراتورىمىز سىلەر بىلەن ئۇرۇش قىلىشقا ئالدىرىمدى، - دېدى جاۋابەن.

ئابدۇررەھمان بۇنى ئاڭلاپ، ئۇلۇغ كىچىك تىنىپ قايغۇ بىلەن يەرگە قارىدى. سورۇن تارقالدى. ئابدۇررەھمان:

- نامازغا بارايلى، ناماز ۋاقتى يېقىنلاپ قالدى، - دېدى.

* * *

ئابدۇررەھمان غافقى بۈيۈك ئۇرۇشقا تۇلۇق ئىككى يىل تەييارلىق قىلدى، ئاندىن قۇشۇنلارنى رەتكە سېلىپ تەييارلىدى. ئەمىردىن ئافرىقىغا ئەسكەر چىقىرىشنى تەلەپ قىلىۋىدى، ئۇ جىھادقا قىزغىن ئىشتىياق باغلىغان، شەھىدلىكنى قاتتىق ئارزۇ قىلىدىغان قۇشۇننىڭ جەۋھىرىنى ياردەمگە ئەۋەتتى. ئاندىن ئابدۇررەھمان چىگرىدىكى ئەمىر- ئوسمان ئىبنى ئەبۇ نۇسئەگە چوڭ قۇشۇن بېرىپ بولغىچە، ئۆز ئەسكەرلىرى بىلەن دۈشمەننى ئالداپ تۇتۇپ تۇرۇشقا بۇيرۇپ ئادەم ئەۋەتتى. لېكىن ئوسمان ھەسەتخور، ئىچى تار ئادەم ئىدى. ئۇ فىرانسىيەگە قىلغان ئىلگىرىكى ھۇجۇملىرىنىڭ بىرىدە، ئوكتانىيە كىنەزىنىڭ مېنىن دەپ ئاتىلىدىغان قىزىغا ئېرىشكەن بولۇپ، مېنىن كېلىشكەن، ياشلىقى ئۇرغۇپ تۇرغان، تەڭداشسىز گۈزەل بولۇپ، ئۇنىڭ گۈزەللىكىگە يۇقىرى مەرتىۋىلىك شان- شەرىپى قوشۇلغان، تەبىئىيەتكە ياشلىقنىڭ گۈزەللىكى بىلەن ساراي قىزلىرىنىڭ لاتاپىتى سىڭىپ كەتكەن ساھىبجامال ئىدى. ئوسمان ئىبنى ئەبۇ نۇسئە ئۇنىڭغا چىن دىلىدىن بېرىلىپ ئاشىق بولدى ۋە ئۇنى ناھايىتى ھۆرمەتلىدى. بۇ قىز ئوسماننى دادىسى بىلەن سۈلھى تۈزۈشكە ئالدىدى. ئوسمان ئۇنىڭ بىلەن كېلىشىم تۈزۈپ، ئۇنى

ئىسپانىيە چىگرسىغا تۇتىشىدىغان رايۇنلارغا مۇسۇلمانلارنىڭ ھۇجۇم قىلىشىدىن خاتىرجەم قىلدى. قېيناتىسى - ئوكتانىيە كىنەزىنىڭ يۇرتىغا ھۇجۇم قىلىش توغرىلىق ئابدۇررەھمان غافقىنىڭ بۇيرىغى كەلگەندە، ئۇ نېمە قىلارنى بىلەلمەي، بېشى تازا قاتتى. ئۇ ئۇيان ئويلاپ - بۇيان ئويلاپ، ئاخىرى ئابدۇررەھمان غافقىغا ئوكتانىيە كىنەزىنىڭ كېلىشىمنىڭ ۋاقتى توشمىغىچە بۇزالمىدىغانلىقى توغرىلىق خەت يازدى. ئابدۇررەھمان غافقىنىڭ تازا ئاچچىقى كەلدى ۋە مۇنداق دەپ خەت ئەۋەتتى:

«سېنىڭ ئەمرىگە بىلدۈرمەي ئۆز ئىختىيارىڭچە فرانسىيەلىكلەر بىلەن تۈزگەن كېلىشىمىڭگە ئۇ ئەمەل قىلمايدۇ، مۇسۇلمانلار قۇشۇنمۇ ئەمەل قىلمايدۇ. سەن ئىككىلىنىپ توختاپ قالماستىن، مېنىڭ بۇيرۇغۇمنى ئىجرا قىل.»

ئوسمان ئەمىرنى ئىرادىسىدىن ياندۇرۇشتىن ئۈمىدىنى ئۈزگەندىن كېيىن، بولغان ئىشلارنى خەۋەر قىلىپ، دۈشمەندىن ئاگاھ بولۇشقا ئۈندەپ قېيناتىسىغا خەت ئەۋەتتى. ئابدۇررەھماننىڭ پايلاقچىلىرى ئوسمان ئىبنى ئەبۇ نۇسئەنىڭ ھەر بىر ھەرىكىتىنى كۆزىتىپ تۇراتتى. ئۇلار ئۇنىڭ دۈشمەن بىلەن ئالاقىلاشقانلىقىنى ئەمرىگە يەتكۈزدى. غافقى تېزلىك بىلەن تەجرىبىلىك بىر باتۇرنى قۇماندان قىلىپ، كۈچلۈك، زەبەردەست پالۋانلاردىن تاللانغان بىر قۇشۇن تەييارلاپ، ئۇلارنى ئوسمان ئىبنى ئەبۇ نۇسئەنىڭ تىرىك ياكى ئۆلىكىنى ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن يولغا سالدى. بۇ قۇشۇن ئوسماننىڭ بارگاھىنى سەزدۈرمەستىن قورشىۋالدى. ئەگەر ئاخىرقى مىنۇتلاردا ئوسمان سېزىۋالغان بولسا، ئۇنى قولغا چۈشۈرگىلى ئاز قالغان ئىدى. ئوسمان بىر قانچە ئادىمى بىلەن تاغقا قاراپ قاچتى. يېنىدىن ئايرىمايدىغان، دۇنيادا ھەممىدىن ئۈستۈن كۆرىدىغان گۈزەل ئايالى مەينىنمۇ ئۇنىڭ بىلەن بىللە ئىدى. قۇشۇن ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن قوغلاپ يېتىپ، ئۇلارنى قورشىۋالدى. ئوسمان ئۆزىنى ۋە ئايالىنى يولۋاس بالىلىرىنى قوغدىغاندەك قوغداپ جەڭ قىلىپ، ئاخىرى يېقىلدى. ئۇنىڭ بەدىنىدىكى قېلىچ تەككەن، نەيزە سانچىلغان جايىلار ھېسپاسىز ئىدى. ئەسكەرلەر ئۇنىڭ بېشىنى كېسىپ، چىرايلىق ئايالى بىلەن

بىرگە ئابدۇررەھمان غافقىنىڭ يېنىغا ئېلىپ باردى. ئۇ ئايال ئابدۇررەھماننىڭ يېنىغا كىرگەندە، ئابدۇررەھمان ئۇنىڭ تەڭداشسىز گۈزەللىكىنى كۆرۈپ كۆزىنى يۇمىۋالدى ۋە ئۇنىڭدىن يۈزىنى ئۆرۈۋالدى. ئاندىن ئۇنى سوۋغات سۈپىتىدە، خەلىپىلىك مەركىزىگە ئەۋەتتى. بۇ فىرانسىيەلىك خېنىمنىڭ ھاياتى دەمەشىقتە ئۇمەۋىيلەر خەلىپىلىكىنىڭ ھەرەمخانىسىدا ئۆتتى.

* * *

ئەنگىلىيىلىك شائىر مۇسۇلمانلار قۇشۇنىنىڭ ئىسپانىيەنى ئىشغال قىلىپ بولغاندىن كېيىنكى ھالىتىنى تەسۋىرلەپ، مۇنداق دەيدۇ:

- «ئەرەپ، بەربەر، پارس، قىبىتى، تاتار... لاردىن بولغان ھېساپسىز ئادەم بىر بايراق ئاستىغا قوشۇلدى. ئۇلارنى ئىمان، مەردلىك، جاسارەت، ئوت يالقۇنىدەك لاۋۇلداپ تۇرغان قىزغىنلىق، ھېچقانداق ئىنسان پەرقىلەنمەيدىغان ئاجايىپ قېرىنداشلىق بىرلەشتۈردى.

ئۇلارنىڭ قۇماندانلىرى غەلبە خۇشاللىقىغا چۆمگەندىن كېيىن، ئۇلارنىڭ غەلبىگە بولغان ئىشەنچىسى جەڭچىلەرنىڭكىدىن قېلىشمايتتى. ئۇلار ئاشۇنداق تۇسالىغۇسىز كۈچ بىلەن روھى ئۈستۈن ئىدى. ئەسكەرلىرىمىز مۇشۇنداق جاسارەت بىلەن ھېرىپ- چارچىمايدۇ، دەپ ئىشىنىتتى. بۇ ئەسكەرلەر دەسلەپتىكىگە ئوخشاشلا، لاۋۇلداپ تۇرغان يانغىن ئىدى. ئۇلار شۇنداق ئىتتىقات قلاتتىكى، قەدەملەر ھەركەتلەنسە غەلبە، نۇسرەت بار، غەرىپمۇ يېڭىلىپ شەرىققە ئوخشاش بولىدۇ. باشلار مۇھەممەد(ئۇنىڭغا اللە نىڭ سالامى بولسۇن)نىڭ ئىسمىنى ئولۇغلاپ ئىگىلىدۇ، ھەتتا ئەرەپ چۆلىگە تارقالغان قىزىق قۇملارغا ئىمانى قەدەملەر بىلەن دەسسەش ئۈچۈن، شىمالى قۇتۇپنىڭ ئەڭ چېتىدىن ھەج قىلغۇچىلار ماڭىدۇ، مەككىنىڭ تاشلىقلىرى ئۈستىدە تۇرىدۇ.»

ھەي شائىر! سەن ھەقىقەتەن خاتالاشمىدىڭ! سېنىڭ ئەجدادىڭنى جاھالەت پانتىقىدىن قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن ماڭغان، مۇجاھىد قۇماندانلار رەھبەرلىك قىلغان قۇشۇن دەل سەن سۈپەتلىگەندەك ئىدى. ئۇلار ئىچىدە اللە بىلەن

كۈچلەنگەن، شام، ھىجاز، نەجدى، يەمەن ۋە ئەرەپ ئارىلىدىكى ھەر بىر ئورۇندىن كەلگەن ئەرەپلەر سىلەرگە خۇددى توختاۋسىز بۇران يۈرۈش قىلغاندەك يۈرۈش قىلغان، ئىسلام بىلەن ئۇلۇغلۇققا ئېرىشكەن بەربەرلەر ئاتلاش تاغلىرى ئۈستىدىن سىلەرگە شىددەتلىك كەلكۈندەك بېسىپ كەلگەن ئىدى. ئۇلارنىڭ ئىچىدە شاھلارغا چۇقۇنۇش ئىدىيىسىدىن جاق تويغان، ئىسلامنىڭ توغرا يولىغا قايتىپ كەلگەن پارسىلار، سەن دېگەندەك ئايرىلىپ چىققان رۇملۇقلار بار، لېكىن ئۇلار ئاسىيلىق قىلىپ ئايرىلىپ چىققان بولماستىن، بەلكى زۇلۇم ۋە زالالەتكە چىدىماي ئايرىلىپ چىقىپ، ئاسمان ۋە زېمىننىڭ نۇرىغا يۈزلەنگەن، توغرا، ھەقىقانى دىنغا ئەگەشكەن ئىدى. ئۇلارنىڭ ئىچىدە رۇم شاھلىرىغا قۇل بولۇشتىن قۇتۇلۇپ، ئانىسىدىن ئەركىن تۇغۇلغاندەك ئەركىن ياشاش ئۈچۈن ئىسلام قوينىغا كىرگەن قىبىتلەر بار ئىدى.

شۇنداق، ئابدۇررەھمان غافقى ۋە ئۇنىڭدىن بۇرۇنقى قۇماندانلار ئەجدادلىرىنى جاھالەتتىن قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن يېتەكچىلىك قىلغان قۇشۇندا، ئاق تەنلىك، قارا تەنلىك، ئەرەپ ۋە غەيرى ئەرەپلەر بار ئىدى. لېكىن ئۇلار ئىسلامنىڭ داشقازىنىدا ئېرىپ تاولىنىپ، اللە نىڭ نىئىتى بىلەن قېرىنداشقا ئايلىنىدى. ئۇلارنىڭ پۈتۈن نىشانى - سەن ئېيتقاندەك - پۈتۈن غەرىپنى بۇرۇن شەرىقىنى كىرگۈزگەندەك اللە نىڭ دىنىغا كىرگۈزۈش، پۈتۈن ئىنسانىيەتنى بىر ئىلاھقا باش ئەگدۈرۈش، پۈتكۈل زېمىنلارغا ئىسلام نۇرىنى تارقىتىش، ئىسلام قۇياشنى ھەر بىر ئائىلىدە يۇرۇتۇش، ئىسلام ئادالتى ئارقىلىق شاھ ۋە پۇقرالارنىڭ ئوتتۇرىسىنى باراۋەر قىلىش... ئىدى. ئۇلار سىلەرنى اللە نىڭ ھىدايتىگە باشلاش، دەۋزەختىن قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن ئۆز جانلىرىنى تەقدىم قىلىشقا بەل باغلىغان ئىدى.

* * *

ئەمدى سىلەرگە بۇ قۇشۇننىڭ يەنە بىر ۋەقەلىكىنى ۋە تەكشۈشۈش قەھرىمان غافقىنىڭ ئەھۋالىنى بايان قىلىمىز:

كۈيئوغلى ئوسمان ئىبنى ئەبۇ نۇسئەنىڭ ئۆلۈم خەۋىرى ۋە چىرايلىق قىزى مەينىنىڭ ئاقىۋىتى توغرىسىدىكى قايغۇلۇق خەۋەرلەر ئوكتانىيە كىنەزىگە يېتىپ باردى. ئۇ جەڭ دۇمباقلىرىنىڭ چۇقۇم چېلىنىدىغانلىغىنى تونۇپ يەتتى، ئىسلام يولۇسى ئابدۇررەھمان غافقىنىڭ پات- ئارىدا دىيارغا باستۇرۇپ كېلىدىغانلىغىغا ئىشەندى. شۇنىڭ بىلەن ھەر بىر غېرىچ زېمىنى جېنىنى ئالقىنىغا ئېلىپ قويۇپ قوغداشقا ھازىرلىق كۆردى، ئۆزىنى ۋە يۇرتىنى قوغداش ئۈچۈن جانپىدالىق بىلەن كۈرەش قىلىشقا تەييارلىق قىلدى. ئۇ ئۆزىنىڭمۇ ئاخىرىدا شامدىكى خەلىفىلىك مەركىزىگە قىزى ئاپىرىلغاندەك ئەسىر سۈپىتىدە ئاپىرىلىشىدىن، ياكى بۇرۇن ئىسپانىيە پادىشاسى لوزەرىنىڭ كاللىسى سازايى قىلىنغاندەك، دەمەشىق كوچىلىرىدا تاۋاققا ئېلىنىپ سازايى قىلىنىشىدىن ئەنسىرەيتتى.

ئابدۇررەھمان كىنەزنىڭ گۇمانىنى ئىسپاتلىدى. ئۇ زور قۇشۇن بىلەن ئىسپانىيەنىڭ شىمالىدىن گۇيا قارا بوراندەك يولغا چىقتى. فىرانسىيەنىڭ جەنۇبىغا فىرنىيە تاغلىرى ئۈستىدىن كەلكۈندەك باستۇرۇپ كەلدى. پۈتۈن قۇشۇننىڭ سانى يۈز مىڭ بولۇپ، ئۇلارنىڭ ھەر بىرىنىڭ ۋۇجۇدىدا يولۇسىنىڭ يۈرىكى، جىسمىدا يېڭىلمەس، قۇدرەتلىك كۈچ بار ئىدى. ئىسلام قۇشۇنى رون دەريا ساھىلىغا جايلاشقان ئارىل شەھەرگە قاراپ ماڭدى. ئۇلار مۇسۇلمانلار بىلەن ئۇلارغا جىزىيە تاپشۇرۇش توغرىسىدا سۆلھى تۈزۈشكەن بولسىمۇ، سەمەھە ئىبن مالىك خەۋلانى تولۇز جېڭىدە شەھىد بولغان، مۇسۇلمانلار مۇسبەت قايغۇسى بىلەن قالغان ۋاقتتا، ئارىل ئاھالىسى ئاسىيلىق قىلىپ كېلىشىمنى بۇزۇپ، جىزىيە تۆلەشكە قارشى چىقتى. ئابدۇررەھمان غافقى شەھەر ئەتراپىغا يېتىپ كەلگەندە، ئوكتانىيە كىنەزنىڭ شەھەر سىرتىدا زور كۈچ تەييارلىغانلىغىنى بىلدى. ئۇزاق ئۆتمەي، ئىككى قۇشۇن يۈزمۇ- يۈز ئۇچراشتى، ئىككى تەرەپ ئوتتۇرىسىدا قانلىق جەڭ بولدى. ئابدۇررەھمان دۈشمەن ئىچىگە دۈشمەنلەر ھاياتلىقنى ياخشى كۆرگەندىن بەكرەك ئۆلۈمنى ياخشى كۆرىدىغان مۇجاھىدلار قۇشۇنىنى ئەۋەتتى. ئۇلار دۈشمەننىڭ غەيرىتىنى بۇشاشتۇرۇپ، سەپلىرىنى بۇزدى. مۇسۇلمانلار قۇشۇنى شەھەرگە جەڭ بىلەن كىردى. شەھەردە قاتتىق قىرغىنچىلىق بولدى، ھېساپسىز

غەنىمەتلەر ئېلىندى. كىنەز ھايات قالغان ئەسكەرلىرى بىلەن قېچىپ كەتتى ۋە مۇسۇلمانلار قۇشۇنى بىلەن قايتا تۇتۇشۇش ئۈچۈن تەييارلىق قىلىشقا باشلىدى ئۇ ئارىل جېڭى باشلىنىش بولۇپ، ئاخىرلىشىش ئەمەسلىكىنى بىلەتتى.

ئابدۇررەھمان غافقى قۇشۇنى بىلەن جارۇن دەرياسىدىن ئۆتتى. ئۇنىڭ غالىپ قۇشۇنى ئوكتانىيە رايۇنىنى ئوڭ ۋە سولدىن ئايلىنىپ كۆزىتىشكە باشلىدى. شەھەر ۋە قىشلاقلار ئۇلارنىڭ ئاتلىرىنىڭ تۇۋاقلرى ئاستىدا كۆز پەسىلدە يۇپۇرماق بۇرانددا ئېگىلگەندەك باش ئەگدى. مۇسۇلمانلار بۇرۇنقى غەنىمەتلەرگە بۇنىڭدىن بۇرۇن كۆز كۆرمىگەن، قۇلاق ئاڭلىمىغان دەرىجىدىكى ھېساپسىز غانىمەتلەرنى قوشتى. ئوكتانىيە كىنەزى يەنە بىر قېتىم بۇ زور قۇشۇنغا قارشى تۇرماقچى بولۇپ، مۇسۇلمانلار بىلەن شىددەتلىك جەڭ قىلدى، لېكىن ئۇزاق ئۆتمەيلا، مۇسۇلمانلار قۇشۇنى تەرىپىدىن ئېچىنىشلىق مەغلۇپ بولۇپ، قۇشۇنلىرى ئومۇميۈزلۈك تار- مار قىلىندى.

ئاندىن مۇسۇلمانلار ئەينى ۋاقىتتىكى فىرانسىيەنىڭ ئەڭ چوڭ شەھەرلىرىدىن بىرى ۋە ئوكتانىيەنىڭ پايتەختى- بوردۇ شەھەرگە قاراپ ماڭدى. مۇسۇلمانلار بۇ يەرنىڭ قۇماندانى بىلەن بۇرۇنقى جەڭلەردىن ھەرگىز قېلىشمايدىغان دەرىجىدە شىددەتلىك جەڭ قىلدى. جەڭدە ھەر ئىككى تەرەپ كىشىنىڭ ھەيرانلىقىنى قوزغىغۇدەك دەرىجىدە جانىدالىق كۆرسىتىشتى. لېكىن بۇ چوڭ شەھەرمۇ باشقا بويىسۇنغان شەھەرلەرگە ئوخشاشلا، ئۇزاققا بارماي مۇسۇلمانلارنىڭ قولغا چۈشتى، قۇماندانى جەڭدە ئۆلتۈرۈلدى. مۇسۇلمانلار نۇرغۇن ئېسىل غەنىمەتلەرنى ئالدى. بوردۇ شەھرى باشقا نۇرغۇن مۇھىم شەھەرلەرنى قولغا ئېلىشنىڭ ئاچقۇچى ئىدى. بۇلارنىڭ مۇھىمى: لىيون، بىزاسون ۋە سانس شەھەرلىرى بولۇپ، سانستىن پارىژغا يۈز مىڭدەك مۇساپە قالاتتى.

بىر قانچە ئاي ئىچىدىلا فىرانسىيەنىڭ جەنۇبى يېرىمىنىڭ ئابدۇررەھمان غافقىنىڭ قولغا چۈشۈپ كېتىشى پۈتۈن ياۋرۇپانى تەۋرىتتۈتتى. ھەر بىر ئورۇندا ئاجىز، كۈچلۈك ھەممىسىنى شەرىقتىن كېلىۋاتقان بۇ قورقۇنچلۇق

خەتەرگە قارشى تۇرۇشقا چاقىرىش چۇقانلىرى كۆتۈرۈلدى. ئۇلار بىر- بىرىنى قېلىچ ئەسقاتمىسا كۆرەكلەر بىلەن جەڭ قىلىشقا، ھېچقانداق قۇرال ئەسقاتمىسا ئۇلارنىڭ ئالدىنى جەسەتلەر بىلەن توسۇۋېلىشقا چاقىراتتى. بارلىق كىشىلەر تاش- توقماق، شاخ- شۇمبا، قۇرال- ياراق ئېلىپ شارىل مارتىنىڭ بايرىقى ئاستىغا قوشۇلدى.

شۇ ۋاقىتتا مۇسۇلمانلار قۇشۇنى فرانسىيە شەھەرلىرىنىڭ ئەڭ ئالدىنقىسى «تورس (Tours)» غا يېتىپ كەلگەن ئىدى. بۇ شەھەرنىڭ ئاھالىسى كۆپ، مۇداپىئەسى كۈچلۈك، ئۇزۇن تارىخقا ئىگە ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ شەھەر ئەڭ نەپىس نەرسىلەر ۋە قىممەتلىك ئاسارە- ئەتىقىلەر بىلەن ئاجايىپ بىزەلگەن، ئېگىز، بەھەييۈت چىركاۋلىرى بىلەن ياۋرۇپانىڭ نۇرغۇن شەھەرلىرىدىن ئۈستۈن تۇراتتى. مۇسۇلمانلار بۇ شەھەرنى قاتتىق مۇھاسىرە قىلدى ۋە شەھەرنى ئازات قىلىش ئۈچۈن جېنىنى ئالقىنىغا ئېلىپ قويۇپ كۈرەش قىلدى. ئۇزاق ئۆتمەي بۇ شەھەرمۇ شارىل مارتىنىڭ كۆز ئالدىدىلا مۇسۇلمانلارنىڭ قولىغا چۈشۈپ كەتتى.

ھىجرىيەنىڭ 104- يىلى شەئبان ئېيىنىڭ ئاخىرى ئابدۇررەھمان غافقى زور قۇشۇن بىلەن بۇۋاتىھ شەھرىگە قۇشۇن تارتىپ كەلدى. بۇ يەردە شارىل مارتىن قۇماندانلىغىدىكى ياۋرۇپا قۇشۇنى بىلەن ئۇچراشتى. ئىككى تەرەپ ئوتتۇرىسىدا ھەل قىلغۇچ جەڭلەر بولدى. بۇنداق جەڭ ئىنسانىيەت تارىخىدا ناھايىتى ئاز كۆرۈلگەن بولۇپ، «شەھىدلەر مەيدانى جېڭى» دەپ ئاتالدى.

شۇ كۈنلەردە مۇسۇلمانلار قۇشۇنى شانلىق غەلبىنىڭ ئەڭ يۇقىرى پەللىسىدە ئىدى. لېكىن يامغۇر تۆكۈلگەندەك كېلىۋاتقان غەنىمەتلەر ئۇلارغا يۈك بولۇۋاتاتتى. ئابدۇررەھمان غافقى بىئارام بولۇپ، چەكسىز بايلىققا ئەنسىرەش نەزىرى بىلەن قارىدى، مۇسۇلمانلارغا كېلىدىغان خەۋىتتىن ئەنسىرىدى. ئۇ ئەسكەرلەر دۈشمەن بىلەن ئۇچراشقان جىددى مەنۇتلاردا كۆڭۈللەرنىڭ بۆلۈنۈپ كېتىشىدىن، بىر كۆزى دۈشمەندە، بىر كۆزى ئارقىسىدىكى غەنىمەتتە بولۇپ قېلىشىدىن خاتىرجەم بولالمايتتى. ئۇ ئەسكەرلەرنى بۇ زور بايلىقلارنى تاشلاپ كېتىشكە بۇيرىماقچىمۇ بولدى، لېكىن بۇ خەتەرلىك

قارارغا ئۇلارنىڭ قايىل بولماي قېلىشىدىن، بۇ قىممەتلىك بايلىقتىن ئايرىلىشقا كۆڭۈللىرى ئۇنىمىسلىقىدىن ئەنسىرىدى. ئاخىرى بۇ ماللارنى جەڭ باشلىنىشتىن بۇرۇن بارگاھنىڭ ئارقىسىدىكى مەخسۇس چېدىرلارغا جۇغلاشتىن باشقا يول تاپالمىدى.

ئىككى تەرەپ گۇيا ئىككى تاغ تىزمىسى بىر- بىرىگە ئۇدۇل قارىشىپ تۇرغاندەك، بىر قانچە كۈن بىر- بىرنى كۈتۈپ جىمجىت سۈكۈتتە تۇرۇشتى. بۇ خىل ھالەت ئۇزارغانسېرى ئابدۇررەھمان غافقى ئەسكەرلەرنىڭ ۋۇجۇدىدا غەيرەت ۋە جاسارەتنىڭ قايناۋاتقانلىغىنى بىلدى. دە، ئەسكەرلەرنىڭ مۇشۇ سۈپەتلىرىگە ئاساسەن، دۈشمەنگە دەسلەپ ھۇجۇم قىلىشنى، بۇنىڭ غەلبىگە ئېرىشىشنىڭ بىشارىتى بولۇشنى تاللىدى. ئابدۇررەھمان چەۋەندازلىرى بىلەن دۈشمەن سېپىگە شىددەت بىلەن باستۇرۇپ كەلدى. ياۋرۇپالىقلار تەۋرەنمەس تاغقا ئوخشاش تەۋرەنمەي قارشى تۇردى. ئىككى تەرەپ قاراڭغۇ چۈشكۈچە توختىماي جەڭ قىلدى. بىرىنچى كۈنى يېڭىش- يېڭىلىش ئايرىلماي ئۆتۈپ كەتتى. ئەتىسى تاڭ يۇرىغاندا جەڭ يەنە باشلاندى. مۇسۇلمانلار دۈشمەنگە شىددەت بىلەن ئېتىلدى، لېكىن ئۇلارنى تەۋرىتەلمىدى. جەڭ مۇشۇ ھالەتتە يەتتە كۈن داۋام قىلدى. 8- كۈنى مۇسۇلمانلار دۈشمەنگە بىراقلا ھۇجۇم قوزغاپ، ئۇلارنىڭ سېپىدىن يۇچۇق ئاچتى، قاراڭغۇلۇق ئارىسىدىن تاڭ نۇرى كۆرۈندى. مۇشۇ يەتتە، دۈشمەننىڭ بىر بۆلۈك قوشۇنى غەنىمەت بارگاھىغا ھۇجۇم قىلدى. مۇسۇلمانلار غەنىمەتلىرىنىڭ دۈشمەن قولىغا چۈشۈپ كېتىۋاتقانلىغىنى كۆرۈپ، نۇرغۇنلىرى ئۇنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن ئارقىغا چېكىندى. شۇنىڭ بىلەن قۇشۇن پارچىلىنىپ، بىرلىك بۇزۇلدى، غەيرەت، جاسارەت بۇشاشتى. بۈيۈك قوماندان چېكىنگۈچىلەرنى قايتۇرۇشقا، ھۇجۇم قىلغۇچىلارنى توسۇشقا، يۇچۇقنى ئېتىشكە بۇيرۇق قىلدى. ئىسلام قەھرىمانى ئابدۇررەھمان غافقى قوڭۇر تۇلپارنىڭ ئۈستىدە جەڭ مەيدانىنى ئايلىنىپ يۈرۈپ جىددى جەڭ قىلىۋاتقاندا ئوق تېگىپ، خۇددى بۈركۈت تاغ چوققىسىدىن پەسكە شۇڭغۇغاندەك ئېتى ئۈستىدىن شەھىد بولۇپ يېقىلدى. بۇنى كۆرۈپ مۇسۇلمانلار قۇشۇننى ئالاقزادىلىك ۋە چۆچۈش قاپلىدى. دۈشمەننىڭ ھۇجۇمى كۈچەيدى، ئۇلارنى پەقەت قاراڭغۇنىڭ چۈشىشىلا

توسۇپ قالدى. تاڭ يۇرغاندا شارىل مارتىن مۇسۇلمانلار قۇشۇنىنىڭ بۇۋاتىھتىن چېكىنىپ كەتكەنلىكىنى بىلدى. لېكىن ئۇ چېكىنىشنىڭ كېچىسى پىلانلانغان ھەلە - نەيرەڭ بولۇشىدىن ئەنسىرەپ، ئاشۇ غەلبىسى بىلەن بولدى قىلىپ، مۇسۇلمانلار قۇشۇنىنىڭ كەينىدىن قوغلىمىدى.

شەھىدلەر مەيدانى كۈنى تارىختا ناھايتى مەشھۇر كۈن بولدى. بۇ كۈندە مۇسۇلمانلار ئەڭ ئۇلۇغ، ئەڭ يۈكسەك ئارزۇلىرىنى يۇقاتتى. ئەڭ ئۇلۇغ قەھرىماننىڭ بىرىدىن ئايرىلدى. بۇ كۈندە ئوھۇد كۈنىدىكى تىراڭىدىيە قايتا تەكرارلاندى.

بۇ اللە نىڭ مەخلۇقلار ئىچىدىكى قانۇنىيىتى. اللە نىڭ قانۇنىيىتى ئۆزگەرمەيدۇ.

شەھىدلەر مەيدانى كۈنىدىكى پاجىئە پۈتكۈل مۇسۇلمانلار دۇنياسىنى قاتتىق تەۋرىتىۋەتتى. دىللار شىددەتلىك تىترىدى. پۈتكۈل شەھەر، كەنت ۋە ھەر بىر ئائىلىنى غەم - قايغۇ قاپلىدى. بۇ ئەجەللىك جاراھەت ھەتتا بۈگۈنگە قەدەر بارلىق مۇسۇلمانلارنىڭ قەلبىنى خۇن قىلىپ كەلمەكتە. يەر يۈزىدە مۇسۇلمانلار بولىدىكەن، ھەم مەڭگۈ شۇنداق بولىدۇ.

بۇ چوڭقۇر جاراھەت پەقەت مۇسۇلمانلارنىڭ قەلبىنىلا ئازاپلىدىمىكىن دەپ قاراپ قالماڭ، بۇنىڭغا ياۋرۇپالىقلارنىڭ ئاقىللىرىدىن بىر بۆلۈك كىشىلەر مۇ ئورتاق. ئۇلار ئەجدادلىرىنىڭ بۇۋاتىھتە مۇسۇلمانلار ئۈستىدىن غەلبە قىلغانلىغىنى پۈتۈن دۇنيانى ئەلەمدە قويغان چوڭ مۇسبەت، ماھىيەتتە ياۋرۇپاغا كەلگەن كاتتا زىيان، مەدەنىيەتكە قىلىنغان بۇزغۇنچىلىق دەپ قارايدۇ. ئەگەر شەھىدلەر مەيدانى كۈنىدىكى پاجىئە توغرىسىدا يۇقىرىقى كىشىلەرنىڭ بىر قىسمىنىڭ كۆز قارىشىنى ئاڭلاپ بېقىشنى خالىسىڭىز، فرانسىيەدە چىقىدىغان «رىيگى بارلىمىتىر» ژورنىلىنىڭ مۇھەررىرى - ھىندى دىشامبوننىڭ سۆزىگە قۇلاق سېلىڭ. ئۇ مۇنداق دەيدۇ:

- ئەگەر ۋەھشى شارىل مارتىننىڭ قۇشۇنى فرانسىيەدە مۇسۇلمانلار قۇشۇنىنى مەغلۇپ قىلمىغان بولسا، ياۋرۇپا ئوتتۇرا ئەسىرنىڭ قاراڭغۇلۇقىغا گىرىپتار بولمىغان، (ئوتتۇرا ئەسىر دېگىنىمىز - 476 - يىلدىن 1500 - يىلغىچە بولغان

زۇلمەتلىك يىللار) شۇ سەۋەپلىك ئېچىنىشلىق مۇسبەتكە ئۇچرىمىغان، دىنى مەزھەپ توقۇنۇشى كەلتۈرۈپ چىقارغان مىللى قىرغىنچىلىققا پېتىپ قالمىغان بولاتتى. ئەگەر بۇۋاتىھتە مۇسۇلمانلار ئۈستىدىن قەبىھلىك بىلەن غەلبە قىلىش بولمىغان بولسا، ئىسپانىيە ئىسلام قوينىدا بەختلىك ياشىغان بولاتتى، تەپتىش مەھكىمىسىنىڭ سەتچىلىكىگە پېتىپ قالمايتتى، مەدەنىيەت تەرەققىياتى سەككىز ئەسىر كېچىكمەيتتى. بىزنىڭ ئەينى ۋاقىتتا مۇسۇلمانلار ئۈستىدىن غەلبە قىلغانلىغىمىز توغرىسىدىكى ھېسسىيات جەھەتتىكى توقۇنۇش قانچىلىك ئوخشىمىسۇن، بىز ئىلىم- مەرىپەت، سانائەت، پەن- تېخنىكا جەھەتتىكى مەدەنىيەت نەتىجىلىرىمىز ئالدىدا مۇسۇلمانلارغا قەرز. شۇنداقلا بىز ئۇنى ئىتىراپ قىلىشقا مەجبۇرمىزكى، بىز ياۋايىلىقنىڭ ئۈلگىسى بولۇپ تۇرۇۋاتقان ۋاقىتىمىزدا، مۇسۇلمانلار ھەقىقى مۇكەممەل ئىنساننىڭ ئۈلگىسى بولغان. بىزنىڭ بۈگۈنكى كۈندە تارىخ ئەسلىگە قايتتى. مۇسۇلمانلار بۈگۈنكى دەۋردە بىزنىڭ ئوتتۇرا ئەسىرلەردىكى ھالىتىمىزگە قايتتى دېيىشىمىز- تۆھمەت. مۇسۇلمانلار ھازىرقى ھالىتىدىمۇ بىزنىڭ شۇ ۋاقىتتىكى ھالىتىمىزدىن نەچچە ھەسسە ئىلغار.

ئەبۇ مۇسلىم خەۋلانى
(ئابدۇللا ئىبنى سۇۋەب)

«ئەبۇ مۇسلىم ئىبادەتكە شۇنچىلىك بېرىلدىكى، ئۇ: مەن جەننەتنى ۋەدەۋزەخنى ئاشكارە كۆرسەم، ماڭا باشقىسى كېرەك ئەمەس، دەيتتى.»
_ ئوسمان ئىبنى ئەبۇ ئاتىكە

ۋىدالىشىش ھەجىدىن قايتقاندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كېسلى ئېغىرلاپ كېتىپتۇ، - دېگەن خەۋەرلەر تارقالدى. شەيتان ئەسۋەدەل ئەنسىنى ئىماندىن يېنىش، اللە غا تۆھمەت چاپلاش، يەمەندىكى قەۋمىگە ئۆزىنى اللە نىڭ پەيغەمبىرى دېيىش ۋەسۋەسىگە سالدى.

ئەسۋەدەل ئەنسى كۈچلۈك، تەمبەل، كۆڭلى قارا، يامانلىق پۇراپ تۇرىدىغان ئادەم بولۇپ، جاھىلىيەتتە رەمباللىقنى پۇختا ئۆگەنگەن، جادۇگەرلىكتە كامالەتكە يەتكەن كىشى ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە سۆزگە ئۈستە، سەزگۈر، يالغان بىلەن، سوۋغات ۋە مۇكاپاتلار بىلەن كىشىلەرنى ئالداپ ئوينىتىشقا ماھىر ئىدى. ئۇ سۈر ۋە ھەيۋەت پەيدا قىلىش ئۈچۈن كىشىلەر ئارىسىغا قارا چۈمپەردە بىلەن يۈزىنى ئوربۇلىپ چىقاتتى.

* * *

ئەۋەدەل ئەنسىنىڭ دەۋىتى يەمەندە ناھايىتى تېز تارقالدى. بۇنىڭغا بەنى مەزەب قەبىلىسىدىكىلەردىن ئەگەشكەنلەر ياردەملەشتى. بەنى مەزەب قەبىلىسى شۇ ۋاقىتتا دائىرىسى كەڭ، نوبۇسى كۆپ، كۈچلۈك بىر قەبىلە ئىدى. ئەسۋەدەل ئەنسىنىڭ دەۋىتىنىڭ يەمەندە بۇنداق تارقىلىشىغا ئۇنىڭ كۆز

بۇيامچىلىقى، ئۇنى تېخىمۇ مۇكەممەللەشتۈرۈشى، ئەگەشكۈچىلىرىنىڭ پەم- پاراستىدىن تولۇق پايدىلىنىشى ياردەم بەردى. ئۇ كىشىلەرگە ئاسماندىن ئۆزىگە ۋەھىي ئېلىپ كېلىدىغان پەرىشتىلەرنىڭ بارلىغىنى ئېيتقان. كىشىلەرنى بۇنىڭغا قايىل قىلىش ئۈچۈن، نۇرغۇنلىغان ئىشپىيۇنلارنى ھەر قايسى جايلارغا ئەۋەتتى. ئۇلار كىشىلەرنىڭ ئىشلىرىغا، ئۇلارنىڭ قىيىنچىلىقلىرىغا دىققەت قىلاتتى. سىر- ئەسەرلىرىنى، ئۇلارنىڭ ئىچكى دۇنياسىدىكى ئارزۇ- ئارمانلىرى، دەرت- ئەلەملىرىنى ئىگىلەيتتى. شۇنىڭ بىلەن بىرگە، ئۇلارنى ئەسۋەدەل ئەنسىنىڭ يېنىغا بېرىپ يېلىنىشقا، ئۇنىڭدىن ياردەم سوراشقا قىزىقتۇراتتى. كىشىلەر ئۇنىڭ يېنىغا كەلسە، ھەر بىر ھاجەتمەنىڭ ھاجىتىنى دەپ بېرەتتى، قىيىنچىلىقى بارلارنىڭ قىيىنچىلىقىنى ئېيتىپ بېرەتتى، ئۇزىنى ئۇلارنىڭ سىرلىرىنى بىلىپ تۇرىدىغان ئىچكى دۇنياسىنى ئۇقۇپ تۇرىدىغان قىلىپ كۆرسىتەتتى. ئۇلارنىڭ كۆز ئالدىغا ئۇلارنى ھەيران قالدۇرۇپ، ئەقىلدىن ئازدۇرىدىغان ئاجايىپ- غارايىپ ئىشلارنى كەلتۈرەتتى. شۇنداق قىلىپ ئۇزۇن ئۆتمەي ئۇنىڭ ئىشلىرى زورايدى. ئەگەشكۈچىلىرى كۆپەيدى- دە، ئەگەشكۈچىلىرى بىلەن سەنئانى، ئاندىن باشقا جايلارنى ھۇجۇم بىلەن ئىگەللىدى. ھەتتا ھەزەرەلمەۋت بىلەن تائىف، بەھرەين بىلەن ئەدەن ئوتتۇرىسىدىكى يۇرتلا ئۇنىڭغا بويسۇندى.

ئەسۋەدەل ئەنسىنىڭ ئىشى مۇقىملىشىپ ئۇنىڭغا ئەل- يۇرت بويسۇنغاندا، ئۆزىگە قارشى تۇرغانلار ۋە اللە نىڭ پەزلى بىلەن ئۆزىنىڭ توغرا دىنىدا مۇستەھكەم تۇرغان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا چىن- دىلىدىن ئىشەنگەن، اللە ۋە ئۇنىڭ رەسۇلىنى ھەقىقىي دوست تۇتقان، ھەقىقەتنى ئوچۇق- ئاشكارە ئوتتۇرىغا قويغان، خاتاغا قەتئى قارشى تۇرغان كىشىلەرنى جىددى سۈرۈشتە قىلىپ، ئۇلارنى قىيىنچىلىققا باشلىدى. بۇلارنىڭ ئالدىنقى سېپىدە، ئەبۇ مۇسلىم خەۋلانى دەپ ئاتىلىدىغان ئابدۇللا ئىبنى سۇۋەب بار ئىدى.

* * *

ئەبۇ مۇسلىم خەۋلانى دىنى ناھايىتى مۇستەھكەم، ئىمانى كۈچلۈك، ھەقىقىي ئوتتۇرىغا قويۇشتا قەتئى ئادەم ئىدى. ئۇ روھىنى اللە ئۈچۈن ساپلاشتۇرۇپ،

دۇنيانىڭ زىبۇ- زىننەتلىرىدىن يۈز ئۆردى. تۇرمۇشنىڭ قىزىقتۇرۇشلىرىغا يېقىن يولسىمىدى. ئۆزىنىڭ ھاياتىنى اللە غا بويسۇنۇش ۋە شۇ تەرەپكە چاقىرىشقا ئاتىدى. بۇ باقى دۇنيانى سېخلىق بىلەن پانى دۇنياغا سېتىۋالدى. شۇ سەۋەپتىن كىشىلەر ئۇنى ئالاھىدە ھۆرمەتلەيتتى ھەمدە ئۇنى روھى پاك، اللە غا يېقىن، دۇئاسى ئىجابەت بولىدىغان كىشى دەپ قارايتتى.

ئەسۋەدەل ئەنسى ئەبۇ مۇسلىمنى قاتتىق جازالاپ، ئۆزىنىڭ چاقىرىقىغا ئاشكارە ۋە يۇشۇرۇن قارشى چىققانلارنى چۆچۈتۈپ، قارشىلىقتىن ياندۇرماقچى بولدى- دە، سەنئاننىڭ بىر مەيدانغا ئوتۇن دۆۋىلەپ ئوت يېقىشقا بۇيرىدى ھەمدە كىشىلەرنى يەمەننىڭ ئالىمى، ئابدى- ئەبۇ مۇسلىم خەۋلاننىڭ قىلمىشلىرىدىن تەۋبە قىلىشىنى، ئەسۋەدەل ئەنسى بەلگىلىگەن ۋاقتتا، ئىقرار قىلىشىنى كۆرۈشكە چاقىردى. ئەسۋەدەل ئەنسى بەلگىلىگەن ۋاقتتا، كىشىلەر قىستىلىشىپ كەلگەن مەيدانغا كەلدى. ئەسۋەدەل ئەنسىنىڭ ئەتراپىنى ئادىمى شەيتانلىرى ۋە ئەگەشكۈچىلىرىنىڭ ئاقساقاللىرى قورشاپ كېلىۋاتاتتى، مۇھاپىزەتچىلىرى ۋە ئەسكەرلىرىنىڭ قۇماندانلىرى قوغداۋاتاتتى. ئۇ كېلىپ ئوتنىڭ ئۇدۇلىدا قويۇلغان كاتتا تەختتە ئولتۇردى. كىشىلەرنىڭ كۆز ئالدىدا ئۇنىڭغا ئەبۇ مۇسلىم خەۋلانى باغلاپ بېرىلدى. ئەبۇ مۇسلىم ئۇنىڭ ئالدىغا كەلتۈرۈلگەندە، مەلئۇن كەززاپ ئۇنىڭغا مۇغەمبەرلىك بىلەن قاراپ، ئالدىدا لاۋۇلداپ كۆيۈۋاتقان ئوتقا رەھىمسىزلەرچە نەزەر سالدى، ئاندىن ئەبۇ مۇسلىمغا قاراپ مۇنداق دېدى:

- سەن مۇھەممەدنى اللە نىڭ پەيغەمبىرى دەپ قارامسەن؟

- شۇنداق، ئۇ اللە نىڭ بەندىسى ۋە پەيغەمبىرى، - دېدى ئەبۇ مۇسلىم تەمكىنلىك بىلەن. ئەسۋەدەل ئەنسى چىرايى تۇتۇلۇپ، قاپاقلىرى تۈرۈلۈپ، مۇنداق دېدى:

- مېنى اللە نىڭ پەيغەمبىرى دەپ قارمامسەن؟

- مېنىڭ قۇلۇغۇم گاس، سۆزۈڭنى ئاڭلىيالمىمەن.

- ئەگەر مېنىڭ پەيغەمبەرلىكىمگە ئىقرار بولمىساڭ، سېنى ئوتقا تاشلاپ كۆيدۈرىمەن.

- ئەگەر شۇنداق قىلساڭ، بۇ ئوتۇننىڭ ئوتى ئارقىلىق ئادەم ۋە تاشلار يېقىلغۇ قىلىنغان قاتتىق قول، رەھىمسىز، اللە نىڭ دېگىنىدىن قىلچە چىقىپ كەتمەيدىغان، نېمىنى بۇيرىسا شۇنى قىلىدىغان پەرىشتىلەر قارايدىغان ئوتتىن قۇتۇلمەن.

- ئالدىراپ كەتمەيمەن، ئەقىلنى تېپىۋېلىشىڭغا پۇرسەت بېرەي. مۇھەممەدنى اللە نىڭ پەيغەمبىرى دەپ قارايسەن؟

- ئەلۋەتتە، ئۇ اللە نىڭ بەندىسى ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى. اللە ئۇنى ھىدايەت ۋە ھەق دىن بىلەن پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتكەن. ئۇنىڭ پەيغەمبەرلىكى بىلەن پەيغەمبەرلىكنى تاماملىغان.

ئەسۋەد ئاچچىقتىن قاتتىق بوغۇلۇپ:

- مېنى اللە نىڭ پەيغەمبىرى دەپ قارامسەن؟

- مېنىڭ قولۇغۇمدا گاسلىق بار، سۆزۈڭنى ئاڭلىمايمەن دېمىدىممۇ؟

ئەسۋەدەل ئەنسى غەزەپتىن ئۆزىنىڭ ئەسلى قىياپىتىنى ئاشكارىلاپ، سالماقلىقنى يۇقۇتۇپ، ئەبۇ مۇسلىمنى ئوتقا تاشلاشقا بۇيرىماقچى بولۇۋىدى، ئۇنىڭ تاغۇتلىرىنىڭ كاتتىسى ئالدىغا كېلىپ، قۇلىقىغا پىچىرلاپ مۇنداق دېدى:

- سەن بىلسەن، بۇ روھى پاك، دۇئاسى ئىجابەت بولىدىغان ئادەم. قىيىنچىلىق ۋاقتىدا اللە نى ئۇنتۇمىغان مۇئمىننى اللە ھەرگىز تاشلاپ قويمايدۇ. ئەگەر سەن ئۇنى ئوتقا تاشلىساڭ، اللە ئۇنى قۇتۇلدۇرۇپ قالىسا، قولغا كەلتۈرگەن بارلىق نەتىجەنى كۆزنى يۇمۇپ ئاچقۇچە ۋەيران قىلسەن. كىشىلەرنىڭ ھەممىسىنىڭ سېنى ئىنكار قىلىشىغا سەۋەبچى بولسەن. ئەگەر ئۇنى ئوت كۆيدۈرسە، كىشىلەرنىڭ ئۇنى ھۆرمەتلىشى ۋە ئۇلۇغلىشى ھەسسىلەپ ئاشىدۇ، ئۇنى شەھىدلار سېپىگە قوشىدۇ. ئۇنى قويۇۋېتىپ يۇرتتىن سۈرگۈن قىلىپ، ئۇنىڭدىن قۇتۇلۇپ كەت.

ئەسۋەد بۇ تاغۇتنىڭ مەسلەھەتىنى قوبۇل قىلىپ، ئۇنى شۇ ۋاقىتنىڭ ئۆزىدە شەھەردىن ئايرىلىشقا بۇيرىدى. ئەبۇ مۇسلىم خەۋلانى مەدىنە تەرەپكە يول ئالدى، ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن كۆرۈشۈشكە تەشنا ئىدى. ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ جامالىنى كۆرمەي، ئۇنىڭ سۆھبىتى بىلەن كۆڭلىنى خۇشال قىلماي تۇرۇپلا ئىمان ئېيتقان ئىدى. لېكىن ئۇ مەدىنە ئەتراپىغا كېلە - كەلمەيلا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن كېيىن مۇسۇلمانلارنىڭ خەلىفىسى بولغانلىقى يېتىپ كەلدى. ئەبۇ مۇسلىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاپاتىغا قاتتىق قايغۇردى. ئەبۇ مۇسلىم مەدىنىگە يېتىپ بېرىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەسجىدىگە كەلگەندە، تۆگىسىنى مەسجىدنىڭ ئىشىكىگە يېقىن جايغا چۆكتۈرۈپ مەسجىدكە كىردى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرىگە سالام قىلدى. ئاندىن مەسجىد تۈۋرۈكلىرىنىڭ بىرى يېنىدا تۇرۇپ ناماز ئوقۇشقا باشلىدى. نامازدىن بىكار بولغاندا ئۇنىڭ يېنىغا ئۈمەر ئىبنى خەتتاب كېلىپ ئۇنىڭ ئالدىدا توختىدى ۋە:

- ئۆزەڭ قەيەردىن؟ - دەپ سورىدى.

- يەمەندىن.

- اللە نىڭ دۈشمىنى ئوت يېقىپ كۆيدۈرمەكچى بولغان، ئاندىن اللە قۇتقۇزۇۋالغان قېرىندىشىمنىڭ ئەھۋالى قانداق؟ - سورىدى ئۈمەر ئىبنى خەتتاب.

- اللە نىڭ ياردىمى ۋە نىئىتى بىلەن ياخشى.

- اللە بىلەن قەسەم قىلىمەن، ئۇ سەن ئەمەسسەن؟! -

- مەن شۇ.

ئۈمەر ئۇنىڭ پىشانىسىگە سۆيدى ۋە:

- اللە سېنىڭ دۈشمىنىڭنى قانداق قىلغانلىغىنى بىلمەسەن؟

- ياق، يەمەندىن ئايرىلغاندىن بېرى ئۇنىڭ خەۋىرىنى ئۇقمىدىم.

- اللە ئۇنى قالغان راستچىل مۇئمىنلەرنىڭ قولى بىلەن ئۆلتۈردى، دۆلىتىنى ۋەيران قىلدى، ئەگەشكۈچىلىرىنى اللە نىڭ دىنىغا قايتۇردى.

- اللە غا يۈزىڭ شۈكرى. ئۇ مېنى ئۆلۈشتىن بورۇن ئەسۋەدنىڭ ئۆلۈمىنى ۋە يەمەنلىكلەردىن ئالدىنغانلارنىڭ ئىسلام قوينغا قايتىپ كەلگەنلىكىنى كۆرۈشكە نېسىپ قىلدى.

ئاندىن ئۆمەر ئۇنىڭ قولىنى تۇتۇپ، ئەبۇ بەكرىنىڭ يېنىغا ئېلىپ باردى. ئەبۇ مۇسلىم ئۇنىڭ يېنىغا كىرگەندە، ئۇنى «خەلىفە» دەپ ئاتا پىلام قىلدى ھەمدە ئۇنىڭغا بەيئەت قىلدى. ئەبۇ بەكرى ئۇنى ئۆزى بىلەن ئۆمەرنىڭ ئوتتۇرىسىدا ئولتۇرغۇزدى ۋە ئۇنىڭ ئەسۋەدەل ئەنسى بىلەن بولغان ئىشلىرىنى سوراپ، ئاڭلاشقا باشلىدى.

* * *

ئەبۇ مۇسلىم خەۋلانى مەدىينە مۇنەۋۋەرەدە بىر مەزگىل تۇردى. بۇ جەرياندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەسجىدىدىن ئايرىلمىدى، رەۋزەتۇل مۇتەھھەرەدە ناماز ئوقۇدى. ئەبۇ ئۇبەيدە ئىبنى جەرراھ، ئەبۇ رەزىل غەففازى، ئۇبادە ئىبنى سامت، مۇئاز ئىبنى جەبەل، ئەۋف ئىبنى مالىكىل ئەشجەئى قاتارلىق ساھابىلەردىن بىلىم ئالدى. ئاندىن شام دىيارىغا بېرىپ، شۇيەردە ئورۇنلىشىپ قېلىش خىيالىغا كەلدى. ئۇنىڭ مەقسىدى - رۇمغا قارشى مۇسۇلمانلار قۇشۇنىغا قاتنىشىش، جىھاد قىلغۇچىلارنىڭ ئەجربىگە ئېرىشىش ئۈچۈن، شام چىگرىسىغا يېقىن جايدا تۇرۇش ئىدى. مۇئاۋىيە ئىبنى ئەبۇ سۇفيان خەلىفە بولغاندا، ئەبۇ مۇسلىمنىڭ ئۇنىڭ يېنىغا كىرىپ چىقىشى ۋە سورۇنلىرىغا قاتنىشىشى كۆپەيدى. ئەبۇ مۇسلىم بىلەن مۇئاۋىيەنىڭ ئالجاناپلىقىنى كۆرسىتىپ بېرىدىغان مەشھۇر ئىشلىرى بار. بۇ ئۇلارنىڭ پەزىلەتلىك ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ. بۇلاردىن بىرى:

ئەبۇ مۇسلىم مۇئاۋىيەنىڭ يېنىغا كىرىپ، مۇئاۋىيەنىڭ ئاۋات سورۇنلىرىنىڭ تۆرىدىن ئورۇن ئالغانلىغىنى، دۆلەت ئەربابلىرى، قۇماندانلىرى ۋە ئاقساقاللىرىنىڭ ئۇنى چۆرىدەپ ئولتۇرىدىغانلىغىنى، كىشىلەرنىڭ ئۇنى

ھەددىدىن زىيادە ھۆرمەتلەپ ئۇلۇغلايدىغانلىغىنى كۆرۈپ ئۇنىڭدىن قاتتىق ئەنسىرىدى ۋە ئالدىراپلا:

- سالام ساڭا، ئى ئەجىرۇل مۇئمىنىن! - دېدى. كىشىلەر ئۇنىڭغا قارىدى ۋە:

- ئى ئەبۇ مۇسلىم! ئەمىيرۇل مۇئمىنىن دېگىن! - دېدى. ئەبۇ مۇسلىم يەنىلا پەرۋا قىلماي:

- ئەسسالا مۇ ئەلەيكۇم! ئى ئەجىرۇل مۇئمىنىن! - دېدى. كىشىلەر يەنە:

- ئى ئەبۇ مۇسلىم! ئەمىيرۇل مۇئمىنىن دېگىن! - دېدى. ئەبۇ مۇسلىم ئۇلارنىڭ سۆزىگە قۇلاق سالماي، ئۇلار تەرەپكە قاراپمۇ قويمىدى ۋە:

- ئەسسالا مۇ ئەلەيكۇم! ئى ئەجىرۇل مۇئمىنىن! - دېدى. كىشىلەر ئۇنى ياندۇرماقچى بولغاندا، مۇئاۋىيە ئۇلارغا قاراپ:

- ئەبۇ مۇسلىمدىن يىراق تۇرۇڭلار، ئۇ نېمە دېگەنلىكىنى ئوبدان بىلىدۇ، - دېدى.

ئەبۇ مۇسلىم مۇئاۋىيە تەرەپكە كېلىپ، مۇنداق دېدى:

- اللە سېنى كىشىلەرنىڭ ئىشىغا ئىگە قىلغاندىن كېيىن، ساڭا ئوخشاش ئادەم ئىجارىگە ئىشلەيدىغان ياكى قوينى بېقىش تاپشۇرۇلغان قويلارنى ياخشى باقسا، زىيان-زەخمەتتىن ساقلىسا، يۇڭ ۋە سۈتلىرى تۇلۇق بولسا، ئەجىرى بېرىلمەكچى بولغان ئادەمگە ئوخشايدۇ. ئەگەر ئىجارىگە ئىشلىگەن ئادەم تاپشۇرۇلغان ئىشنى ياخشى ئادا قىلسا، كىچىكى چوڭايسا، ئورۇقى سەمىرسە، كېسىلى ساقايسا، مال ئىگىسى ئۇنىڭ ھەققىنى تۇلۇق ۋە ئاشۇرۇپ بېرىدۇ. ئەگەر مەسئۇلىيىتىنى ياخشى ئادا قىلماي سەل قاراپ، ئورۇقلىرى ئۆلۈپ، سېمىزلىرى ئورۇقلاپ، يۇڭ-سۈتلىرى ۋەيران بولسا، مال ئىگىسى ئۇنىڭ ھەققىنى تۇلۇق بەرمەيدۇ ۋە ئۇنىڭغا ئاچچىقلىنىپ جازالايدۇ. سەن ئۆزەڭگە كۆپ ياخشىلىق ۋە ئەجىر بار ئىشنى تاللا.

يەرگە قاراپ تۇرغان مۇئاۋىيە بېشىنى كۆتۈرۈپ مۇنداق دېدى:

- ئى ئەبۇ مۇسلىم! اللە ساڭا بىز ۋە مۇسۇلمانلار تەرىپىدىن ياخشى مۇكاپات ئاتا قىلسۇن! بىز سېنىڭ پەقەت اللە ، رەسۇلۇللا ۋە مۇسۇلمانلار ئاممىسى ئۈچۈن نەسىھەت قىلىدىغانلىغىنى بىلىمىز.

* * *

ئەبۇ مۇسلىم دەمەشەق جامەسىدە جۈمە نامىزىغا قاتناشتى. مۇئمىنلارنىڭ ئەمىرى مۇئاۋىيە كىشىلەرگە نۇتۇق سۆزلەپ، ئۇلارنىڭ ئىچىدىن سۈيىنى پاكلاش ئۈچۈن بەردا ئۆستىگىنى قازىدىغانلىغىنى سۆزلەپ بېرىۋاتتى. كىشىلەر توپى ئىچىدىن ئەبۇ مۇسلىم توۋلاپ، مۇنداق دېدى:

- مۇئاۋىيە! ئېسىڭدە بولسۇن! سەن بۈگۈن ياكى ئەتە ئۆلۈپ قەبرىگە كىرىدىغان ئادەم. ئەگەر سەن قەبرىگە بىر نەرسە ئېلىپ بارساڭ، شۇ يەردە شۇ نەرسىگە ئېرىشىسەن. ئەگەر قۇرۇق قول بارساڭ، قۇپقۇرۇق جايغا بارىسەن. مۇئاۋىيە! سەن اللە نىڭ پاناھلىقىغا ئۆتكىن. سەن خەلىفلىكنى ئۆستەڭلەرنى قېزىش... مال - دۇنيا يىغىش... دەپ قارامسەن؟ خەلىفلىك دېگەن ھەققانى ئىشلەش، ئادىل سۆزلەش، كىشىلەرنى اللە رازى بولىدىغان ئىشقا يېتەكلەش... ئى مۇئاۋىيە! بىزنىڭ بېشىمىز پاك بولسا، ئۆستەڭلەرنى قېزىش ئىشىغا پەرۋا قىلىپ كەتمەيمىز. سەن بىزنىڭ بېشىمىز. سەن ساق بولۇشقا تىرىشقىن! ئى مۇئاۋىيە! بىر ئادەمگە زۇلۇم قىلساڭ، بارلىق ئادالەتنىڭ شۇنىڭ بىلەن يۇقايدۇ. زۇلۇم قىلىشتىن ساقلان. زۇلۇم - قىيامەتنىڭ زۇلمىتىدۇر.

ئەبۇ مۇسلىمنىڭ سۆزى تۈگىگەندە، مۇئاۋىيە مۇنبەردىن چۈشتى ۋە ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ دېدى:

- ئى ئەبۇ مۇسلىم! ساڭا اللە رەھمەت قىلسۇن، ياخشى مۇكاپات بەرسۇن!

* * *

يەنە بىر قېتىم مۇئاۋىيە مۇنبەرگە چىقىپ سۆز باشلىدى. كىشىلەرنىڭ ھەقىقىي بېرىلمىگىنىگە ئىككى ئاي بولغان ئىدى. ئەبۇ مۇسلىم مۇئاۋىيەنى توۋلاپ مۇنداق دېدى:

- ئى مۇئاۋىيە! بۇ سېنىڭ ياكى داداڭنىڭ ۋە ياكى ئاناڭنىڭ مېلى ئەمەس! نېمە سەۋەپ بىلەن ئۇنى كىشىلەرگە بەرمەيسەن؟

مۇئاۋىيەنىڭ چىرايىدا غەم ئالامەتلىرى پەيدا بولدى. كىشىلەر نېمە ئىش يۈز بېرىشىنى كۈتۈپ تۇردى. مۇئاۋىيە باشقا ئىش قىلماستىن كىشىلەرگە ئورۇنلىرىدىن مىدىرلىماسلىققا ئىشارەت قىلدى. ئاندىن مۇنبەردىن چۈشۈپ تاھارەت ئالدى ۋە ئۆزىگە ئازراق سۇ چاچتى، ئاندىن مۇنبەرگە چىقىپ، اللە ئەزە ۋە جەللەگە مۇۋاپىق ھەمدۇ- سانا ئېيتىپ بولۇپ، مۇنداق دېدى:

- ئەبۇ مۇسلىم بۇ مالنىڭ مېنىڭ، دادامنىڭ ياكى ئانامنىڭ ئەمەسلىكىنى ئېيتتى. ئەبۇ مۇسلىم توغرا دېدى. مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «غەزەپ شەيتاندىن بولىدۇ، شەيتان- دەۋرەخ ئوتىدىن يارىتىلغان. سۇ ئوتنى ئۆچۈرىدۇ. ئەگەر بىرىڭلارنىڭ ئاچچىقى كېلىپ قالسا تاھارەت ئالسۇن» دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان. ئى خالايق! ئۇلۇغ اللە نىڭ رەھىمىتى بىلەن بېرىپ ھەقىقىيلىرىنى ئېلىڭلار.

* * *

اللە ئەبۇ مۇسلىم خەۋلانغا چەكسىز ئەجر ئاتا قىلسۇن! ئۇ ھەقىقەتنى ئۇچۇق ئوتتۇرىغا قويدىغانلارنىڭ مىسلىسىز ئۈلگىسى ئىدى. اللە مۇئاۋىيە ئىبنى ئەبۇ سۇفياندىن چەكسىز رازى بولسۇن! ئۇ ھەق سۆزگە قايىل بولۇشنىڭ ئاجايىپ ئۈلگىسى ئىدى.

ئەھنەف ئىبنى قەيس

(بەنى تەمىمنىڭ رەھبىرى)

«ئەھنەف ئىبنى قەيس شەرەپ بىلەن نۇپۇز جەھەتتە ھۇقۇق تۇتۇش ۋە ئايرىلىش تەسىر كۆرسەتمىگۈدەك دەرىجىگە يەتتى»

— زىياد ئىبنى ئەبىيھە

دەمەشىق قۇيۇق بوستانلىقلىرى ۋە گۈل باغچىلىرى بىلەن پەخىرلەنگەندەك، ئىللىق باھارنى كۈلۈپ قارشى ئېلىۋاتاتتى. مۇئمىنلارنىڭ ئەمىرى مۇئاۋىيە ئىبنى ئەبۇ سۇفياننىڭ قەسىرى ۋەكىللەرنى قارشى ئېلىش ئۈچۈن تەييارلانغان ئىدى. خەلىفە كەلگۈچىلەرگە رۇخسەت قىلىشتىن بۇرۇنلا، خەلىفىنىڭ ھەمىشىسى ئۇممۇلھەكەم خەلىفىنىڭ سورۇنىدا بايان قىلىنىدىغان ھەدىسلەرنى ئاڭلاش، خەلىفىنىڭ سورۇنىدىكىلەر ئوتتۇرىغا قويدىغان نادىر خەۋەرلەر، بەدىئى شېئىرلار، قىممەتلىك ھىكمەتلەرگە قۇلاق سېلىش ئۈچۈن پەردىنىڭ ئارقىسىدىن ئورۇن ئالدى. ئۇ ئەقىللىق، يۈكسەك ئىرادىلىك، ئۇلۇغۋار غايىگە تەلپۈنىدىغان ئايال بولۇپ، قېرىندىشىنىڭ كىشىلەرگە ئۇلارنىڭ مەرتىۋىسى بويىچە ئىجازەت بېرىدىغانلىغىنى بىلەتتى. دەسلەپ ساھابىلەر كىرەتتى، ئاندىن تابىئىنلارنىڭ پېشىۋالىرى، بىلىم ئەھلى، مەرتىۋىلىكلەر كىرەتتى. لېكىن ئۇممۇلھەكەم قېرىندىشىنىڭ تۇنجى زىيارەتچىنى قوبۇل قىلىشىدا ئادەتتىكىگە ئوخشىمايۋاتقانلىغىنى كۆردى ۋە ئۇنىڭ زىيارەتچىگە مۇنداق دېگەنلىكىنى ئاڭلىدى:

- ئى ئەھنەف! اللە بىلەن قەسەمكى، مەن سېنىڭ سىففىن كۈنى (ئەلى بىلەن مۇئاۋىيە ئوتتۇرىسىدىكى جەڭ)دە بىزدىن يۈز ئۆرۈپ، ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپ تەرەپتە تۇرغىنىڭنى ئويلىسام، ئۆلگىچە قەلبىمدە داغ بار.

ئۇ كىشى ئالدىراپ مۇنداق دېدى:

- ئى مۇئاۋىيە! اللە بىلەن قەسەمكى، ساڭا غەزەپلەنگەن قەلبىلەر ھازىرمۇ ۋۇجۇدىمىزدا، سەن بىلەن ئۇرۇشقان قېلىچلار تېخىچە قولمىزدا. ئەگەر سەن ئۇرۇشقا بىر ئىلىك يېقىنلاشساڭ، بىز يۈگۈرۈپ بارىمىز. بىز سېنىڭ يېنىڭغا مۇكاپات ئېلىش ئۈچۈن ياكى دۈشمەنلىك قىلىشىڭدىن قورقۇپ كەلمىدۇق. بەلكى ئاراڭلارنى ئىسلاھ قىلىش، مۇسۇلمانلارنى بىرلىككە كەلتۈرۈش ئۈچۈن كەلدۇق.

ئۇ سۆزلەپ بولۇپ، ئۆرۈلۈپلا چىقىپ كەتتى. ئۇمۇلھەكەم خەلىفىنىڭ گېپىنى ئېغىزغا تىقىپ قويغان، بىرگە ئىككىنى قايتۇرغان بۇ ئادەمنى كۆرۈش ئۈچۈن پەردىنىڭ بىر تەرىپىنى ئارانلا ئۆرىيەلدى. ئۇ پاكار، ئاۋاق، تاقىرباش، تاماق چىش، زاڭقى قىڭغىر، كۆزلىرى ئالغاي، پۇتلىرى ئىچ مايماق بولۇپ، ئىنساندا بولىدىغان ھەر قانداق ئەيىپ ئۇنىڭدا تېپىلاتتى. ئۇمۇلھەكەم تۇغىنىغا قاراپ دېدى:

- ئى مۇئىنلارنىڭ ئەمىرى! خەلىفىگە ئۆز ئۆيىدىلا تەھدىد سېلىپ قورقۇتقان بۇ كىشى كىم؟

مۇئاۋىيە چوڭقۇر بىر تىنىۋىتىپ:

- ئۇ ئەگەر ئاچچىقلانسا، بەنى تەمىمدىن يۈزىڭ ئادەم نېمە ئۈچۈن ئاچچىقلانغانلىغىنى بىلمەيلا، ئۇنىڭ بىلەن تەڭ غەزەپكە كېلىدىغان ئادەم، - دېدى.

بۇ كىشى - بەنى تەمىم قەبىلىسىنىڭ رەھبىرى، ئەرەپلەرنىڭ كاتتا كىشىسى ۋە غالىپ باتۇرلاردىن بىرى - ئەھنەف ئىبنى قەيس ئىدى. قېنى كېلىڭلار! بىز ئۇنىڭ ھاياتلىق ھېكايىسىنى بېشىدىن باشلايلى:

* * *

ھىجرىيەدىن ئىككى يىل بورۇن، قەيس ئىبنى مۇئاۋىيە سەئىدنىڭ بىر بالىسى تۇغۇلدى. ئۇ ئۇنىڭغا زەھھاك دەپ ئىسىم قويدى. لېكىن ئۇنىڭ پۇتى ئىچ مايماق بولغاچقا، ئۇزاق ئۆتمەي «ئەھنەف- (ئىچ مايماق)» دەپ چاقىردى. كېيىن لەقىمى ئىسىمنى بېسىپ كەتتى. ئەھنەفنىڭ دادىسى قەيس قەۋمى ئىچىدە يۇقىرى مەرتىۋىلىكمۇ ئەمەس، بەك تۆۋەنمۇ ئەمەس، بەلكى ئادەتتىكى كىشىلەردىن ئىدى. ئەھنەف ئۆز قەبىلىسى، نەجدى زېمىنى، يەمامەنىڭ غەربىدە تۇغۇلدى، يېتىم ھالدا ئۆسۈپ چوڭ بولدى. چۈنكى دادىسى تېخى ئۇنىڭ ئايىغى چىقىمغاندا ئۆلتۈرۈلگەن ئىدى. بۇرۇتتى خەت تارتماستىنلا، ئىسلام دىنى ئۇنىڭ قەلبىگە سىڭىپ كىردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولۇشتىن بىر نەچچە يىل ئالدىدا، ئەھنەف ئىبنى قەيسنىڭ قەبىلىسىگە ئۇلارنى ئىسلامغا چاقىرىپ، ساھابىلەردىن تەشۋىقاتچىلارنى ئەۋەتتى. ئۇ قەۋمنىڭ پىشقەدەملىرىنىڭ يېنىغا بېرىپ، ئۇلارنى ئىمانغا قىزىقتۇرۇپ تەشۋىق قىلدى. لېكىن كىشىلەر جىم تۇرۇۋېلىپ، بىر- بىرىگە قاراشقا باشلىدى. ئەھنەف ئۇلارنىڭ ئارىسىدا بار ئىدى. ئۇ تۇرۇپلا مۇنداق دېدى:

- ئى قەۋمىم! نېمە بولدى؟ ئىككىلىنىپ ئالدى- كەينىڭلارغا دەسسەپ تۇرىسىلەرغۇ! اللە بىلەن قەسەمكى، بۇ كىشى ھەقىقەتەن ياخشىلىق ئېلىپ كەلگۈچى ئىكەن. ئۇ بىزنى ئېسىل ئەخلاققا چاقىرىپ، ناچار تەرەپلەردىن تۇسۇۋاتىدۇ. بىز ئۇنىڭدىن پەقەت ياخشى سۆزنىلا ئاڭلىدۇق. ھىدايەتكە چاقىرغۇچىغا ئاۋاز قوشۇڭلار. بۇ دۇنيا ۋە ئاخىرەتنىڭ ياخشىلىقىغا ئېرىشىسىلەر.

ئۇلار ئىسلام كەلتۈردى. بۇ ياشمۇ ئۇلار بىلەن بىللە ئىسلام كەلتۈردى، ئاندىن قەۋمنىڭ چوڭلىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا ۋەكىل بولۇپ باردى. لېكىن ئەھنەف يېشى كىچىك بولغانلىقى ئۈچۈن ئۇلار بىلەن بارمىدى. ئۇ ساھابىلىق شەرىپىدىن مەھرۇم قالغان بولسىمۇ، بىراق پەيغەمبەر

ئەلەيھىسسالامنىڭ رازىلىقى ۋە ئۇنىڭغا قىلغان دۇئاسىدىن مەھرۇم قالمىدى. ئەھنەف سۆزلەپ مۇنداق دەيدۇ:

« مەن ئۈمەر ئىبنى خەتتاب (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن) نىڭ خەلىپىلىك دەۋرىدە، بەيتۇللانى تاۋاپ قىلىۋاتاتتىم. مەن تونمايدىغان بىر ئادەم كېلىپ قولۇمنى تۇتتى ۋە:

- ساڭا خوشخەۋەر بېرەيمۇ؟ - دېدى.

- بولدى، - دېدىم مەن.

- ئېسىڭدە بارمۇ؟ مېنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قەۋمىڭنى ئىسلامغا چاقىرىش ئۈچۈن ئەۋەتكەندە، مەن ئۇلارنى چاقىرىپ اللە نىڭ دىنىغا كىرىشىنى ئوتتۇرىغا قويدۇم. سەن شۇ كۈنى ھېلىقى گەپلەرنى قىلدىڭ.

- ئېسىمدە.

- مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كىرىپ، ئۇنىڭغا سېنىڭ دېگەنلىرىڭنى سۆزلەپ بەردىم. ئۇ: ”ئى اللە! ئەھنەفكە مەغپىرەت ئاتا قىلغىن“ دېدى.

ئەھنەف:

- مېنىڭ ئەمەل ئىبادىتىم ئىچىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دۇئاسى مېنىڭ ئاخىرەتلىكىم ئۈچۈن ھەممىدىن بەك ئۈمىتلىك، - دەيتتى.

* * *

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام رەببىنىڭ يېنىغا سەپەر قىلغاندا، مۇسەيلىمەدەك كازىراپ كىشىلەر ئۆزىنىڭ ئەپتى - بەشىرىسىنى ئاشكارىلاپ، شۇ سەۋەپلىك مۇرتەد بولىدىغانلار مۇرتەد بولغان ۋاقىتتا، ئەھنەف ئىبنى قەيس تاغىسى مۇتەشەممىس بىلەن بىرلىكتە مۇسەيلىمە بىلەن كۆرۈشۈپ، سۆزلىرىنى ئاڭلاپ بېقىش ئۈچۈن كىردى. ئەھنەف شۇ ۋاقىتتا ئەمدىلا بالاغەتكە يەتكەن

ياش ئىدى. ئۇ ئىككىسى مۇسەيلىمەنىڭ يېنىدىن چىققاندا، مۇتەشەممىس جىيەنى ئەھنەفكە:

- ئى ئەھنەف! بۇ ئادەمگە (مۇسەيلىمەگە دېمەكچى) قانداق قارايسىن؟

- ئۇ اللە ۋە كىشىلەرگە تۆھمەت چاپلايدىغان بۇزغۇنچى ئىكەن.

تاغىسى چاقچاق قىلىپ مۇنداق دېدى:

- سېنىڭ ئۇنى كەرزىپ دېگەنلىكىڭنى ئۇنىڭغا دەپ قويۇشۇمدىن قورقماسەن؟

- ئۇنداقتا مەن سېنىڭ ئۇنىڭ ئالدىدا قەسەم قىلىشىڭنى تەلەپ قىلىمەن.

سەن ئۇنى مەن دېگەندەك كەرزىپ ئەمەس دەپ قەسەم قىلالامسەن؟

ئۇلار كۈلۈشۈپ كەتتى ھەمدە ئىسلامدا تەۋرەنمىدى.

* * *

ئەھنەفنىڭ يېشى كىچىك تۇرۇپ مۇھىم ئىشلارغا كەسكىن پۈزۈتسىيە تۇتۇشى ئەجەپلىنەرلىك ئەمەس. سىز بەنى تەمىلىق بۇ ياشنىڭ ئاز ئۇچرايدىغان زېھنى ئۆتكۈرلىكى، پاراسەتلىك، بىلىمى چوڭقۇر، تەبىئىتى پاك ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىش تېخىمۇ ھەيران قىلىپ ئەجەپلىنىسىز.

ئۇ كىچىكىدىن باشلاپ قەۋمنىڭ ئاقساقاللىرى بىلەن بىللە ئولتۇراتتى، يىغىن ۋە سايلاملىرىغا قاتنىشاتتى، بىلىملىك، پەزىلەتلىك كىشىلەردىن تەلىم ئالاتتى. ئۇ ئۆزى توغرىلىق سۆزلەپ مۇنداق دەيدۇ:

- بىز سەۋىرچانلىقنى ئۆگىنىش ئۈچۈن قەيس ئىبنى ئاسمىنىڭ سورۇنلىرىغا، بىلىم ئېلىش ئۈچۈن ئالىملارنىڭ سورۇنلىرىغا قاتنىشاتتۇق.

ئۇنىڭدىن:

- ساڭا ئۇنىڭ سەۋىرچانلىقىدىن نېمە بەك تەسىر قىلغان؟ - دەپ سورالغاندا، ئۇ مۇنداق دېگەن ئىدى:

«مەن بىر قېتىم ئۇنىڭ يېنىغا كەلدىم. ئۇ ھويلىسىنىڭ بىر تەرىپىدە قېلىچىنىڭ دەستىسىنى تۇتۇپ تۇرۇپ، قەۋمىگە سۆزلەۋاتقان ئىكەن، مەن سالام قىلىپ ئولتۇردۇم. بىر ئازدىن كېيىن ۋاراڭ-چۇرۇڭنى ئاڭلاپ شۇ تەرەپكە قارىدۇق. تۇيۇقسىز ئۇنىڭ ئالدىغا بىرى باغلانغان، يەنە بىرى ئۆلتۈرۈلگەن ئىككى ياش كەلتۈرۈلۈپ، ئۇنىڭغا مۇنداق دېيىلدى:

- بۇ سېنىڭ جىيەنىڭ، ئۇ پالانى ئوغلۇڭنى ئۆلتۈرۈپتۇ.

الله بىلەن قەسەمكى، ئۇ چىرايىنى قىلچە ئۆزگەرتىمىدى، سۆزىنىمۇ ئۈزۈپ قويمىدى. ئاندىن جىيەنىگە قاراپ:

- قېرىندىشىمنىڭ ئوغلى! سەن تاغاكىنىڭ ئوغلىنى ئۆلتۈرۈپ تۇغقانچىلىقنىڭ يۈزىنى قىلماپسەن، ئۆزەڭگە ئۆز ئوقۇڭنى ئېتىپسەن، - دېدى.

ئاندىن ئۇ بىر ئوغلغا قاراپ:

- تۇر بالام، تاغاكىنىڭ ئوغلىنىڭ قولىنى يېشىۋەت. قېرىندىشىڭنى دەپنە قىل، ئاندىن ئۇنىڭ ئانىسىغا يۈز تۈگە دىيەت- تۆلەم ئايرىپ بەر، ئۇ ئاجىز، - دېدى.»

* * *

ئەھنەف ئىبنى قەيس ساھابە- كىراملارنىڭ قولىدا تەربىيەلىنىش پۇرسىتىگە ئېرىشكەن. بۇلارنىڭ ئالدىنقىسى- ئۈمەر ئىبنى خەتتاب. ئۇ ئۈمەر ئىبنى خەتتابنىڭ سورۇنلىرىغا قاتنىشىپ، نەسىھەتلىرىنى ئاڭلاپ، ھۆكۈم ۋە ئەھكاملىرىنى ئۆگىنىپ، ئۈمەرنىڭ تەسىرىگە ئەڭ ئۇچرىغان، ئۇنىڭ قولىدا تەربىيەلەنگەن شاگىرتلارنىڭ ئەڭ ياخشىسى بولۇپ يېتىشىپ چىقتى.

بىر قېتىم ئۇنىڭغا:

- كەڭ قۇرساقلىق، سالاپەت ۋە تەدبىرنى نەدىن ئۆگەندىڭ؟ - دېيىلگەندە، ئۇ مۇنداق دېگەن ئىدى:

- ئۈمەر ئىبنى خەتتابنىڭ سۆزلىرىدىن ئۈگەنگەن. ئۇ مۇنداق دەيتتى: ”تولا چاقچاق قىلغان ئادەمنىڭ سالاپىتىگە تەسىر يېتىدۇ، كۆپ سۆزلىگەن ئادەم كۆپ خاتالىشىدۇ، كۆپ خاتالاشقان ئادەمدە ھايا ئازلايدۇ. ھايا ئازلىغان ئادەمنىڭ تەقۋالىقى ئازلايدۇ. تەقۋالىقى ئازلىغان ئادەمنىڭ قەلبى ئۆلىدۇ“

* * *

ئەھنەف ئىبنى قەيس مەرتىۋە جەھەتتە قەۋمنىڭ يۇقىرىسى، نەسەپ جەھەتتە ئۇلۇغ بولمىسىمۇ، ئۇلارغا رەھبەر بولدى. ئۇنىڭ سەۋەبىنى سورىغۇچىلارنىڭ بىرى ئۇنىڭغا:

- ئى ئەبۇ ھازىم! قانداق كىشىنى قەۋمى ئۆزىگە رەھبەر قىلىدۇ؟ - دېدى. ئۇ:

- خىسلەت بار ئادەمنى قەۋمى تۇسالغۇسىز رەھبەر قىلىدۇ، - دېدى.

- ئۇ خىسلەتلەر قايسى؟

- توغرا يولغا باشلايدىغان دىن، ئۇنى پاك تۇتىدىغان مەرتىۋە، توغرا يول كۆرسىتىدىغان ئەقىل، خاتالىقتىن تۇسىدىغان ھايا.

ئۇنىڭ سەۋىرچانلىقى توغرىلىق بىرەيلەن ھېكايە قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

«ئۇنىڭ كەڭ قۇرساق، سەۋىرچانلىقى شۇ دەرىجىگە يەتكەنكى، ئەمىر ئىبنى ئەھتەم بىر ئادەمنى ئەھنەفىنى سەۋىر قىلغىلى بولمايدىغان سەت تىللار بىلەن تىللاشقا كۈشكۈرتتى. لېكىن ئەھنەف بېشىنى سېلىپ جىم تۇردى. ھېلىقى ئادەم ئۇنىڭ جاۋاب بەرمەي پەرۋاسىز تۇرغىنىنى كۆرۈپ، باش بارمىقىنى ئاغزىغا سېلىپ چىشلەشكە باشلىدى. ئۇ مۇنداق دەيتتى:

- ۋاي، ئۇيات! نومۇس! اللە بىلەن قەسەمكى، ئۇ مېنى كۆزگە ئىلماي ماڭا جاۋاب ياندۇرمىدى.

يەنە بىر قېتىم ئەھنەف ئىبنى قەيس بەسرەنىڭ ئەتراپىدا ئۆز يالغۇز كېتىۋاتتى، ئۇنىڭ ئالدىغا بىر ئادەم چىقىپ، ئۇنى تىللاپ ئەيىپلەشكە، سەت

گەپلەرنى قىلىشقا باشلىدى. ئەھنەف ئۈن - تىنىسىز يولغا مېڭىۋەردى. ئىككىسى كىشىلەرگە يېقىنلاپ كەلگەندە، ئەھنەف ھېلىقى ئادەمگە:

- قېرىندىشىمنىڭ ئوغلى! يەنە دەيدىغان گېپىڭ بولسا ھازىر دېگىن. قەۋمىم سېنىڭ دېگەن سۆزۈڭنى ئاڭلىسا زەربىگە ئۇچرايسەن، - دېدى.

ئەھنەف بۇلاردىن سىرت قاتتىق ئىبادەت قىلغۇچى، روزا تۇتقۇچى، كېچىسى ئۇخلىمايدىغان، كىشىلەرنىڭ قولىدىكى نەرسىلەرگە نەزىرىنى سالمايدىغان كىشى بولۇپ، كېچە قاراڭغۇلۇقى چۈشكەندە چىرىغىنى ياندۇرۇپ يېنىدا قويۇپ، ناماز ئوقۇيتتى. اللە نىڭ نازاۋىدىن قورقۇپ، غەزۋىدىن ئەنسىرەپ، كېسەلدەك ھەسرەتلىنىپ يىغلايتتى. بىرەر گۇناھ ئۆتكۈزگەنلىكىنى سەزسە ياكى بىرەر ئەيىۋى ئاشكارە بولسا، بارمىقىنى چىراققا يېقىن ئەكىلىپ مۇنداق دەيتتى:

- ئەھنەف! ئويلاپ باقە! سەن نېمە دەپ ئاشۇ گۇناھنى ئۆتكۈزدۈڭ؟ ھەي ئىست سېنى، ئەھنەف! سەن بۈگۈن چىراقنىڭ تەپتى ۋە قىزىقىغا چىدىيالىمساڭ، جەھەننەمنىڭ ھارارىتىگە ۋە نازاۋىغا قانداق چىدايسەن؟ ئى اللە! مېنىڭ گۇناھىمنى مەغپىرەت قىلغىن. سەن شۇنداق قىلالايسەن. ئەگەر مېنى نازاپلىساڭ، سەن شۇنىڭغا لايىق.

* * *

بىز ھازىر ئۈمەرۇلفارۇقنىڭ خەلىفىلىك دەۋرىنىڭ دەسلەپكى مەزگىللىرىدە -

بەنى تەمىملىق ئەھنەف ئىبنى قەيسنىڭ جەسۇر، ئالىجاناپ قەۋمى ئاتلارغا مىنىپ، ئۆتكۈر قېلىچلارنى ئېسىپ، ئەھسائە ۋە نەجدەدىكى يۇرتلىرىدىن بەسرەگە قاراپ ماڭدى. ئۇلار اللە يولىدا جىھاد قىلىپ، اللە نىڭ ساۋابىنى ئىزدەپ پارىسلارغا قارشى جەڭ قىلىش ئۈچۈن، ئۆتبە ئىبنى غەزۋانىنىڭ قۇماندانلىقى ئاستىغا يىغىلغان مۇسۇلمانلار توپىغا قوشۇلماقچى ئىدى. ئۇلارنىڭ ئىچىدە ياش يىگىت - ئەھنەف ئىبنى قەيسمۇ بار ئىدى.

بىر كۈنى ئۆتتە ئىبنى غەزۋان مۇئمىنلارنىڭ ئەمرى - ئۈمەر ئىبنى خەتتابنىڭ خېتىنى تاپشۇرۇۋالدى. مۇئمىنلارنىڭ ئەمرى خەتتە قۇشۇننىڭ ئەھۋالىنى ئىگىلەش، ئۇلاردىن مەسلىھەت سوراڭ ئۈچۈن، ئۆتتەنى ئۇرۇشتىن خەۋىرى بار، ئىقتىدارلىق جەڭچىدىن ئونى ئۆزىنىڭ يېنىغا ئەۋەتىشكە بۇيرىغان ئىدى. ئۆتتە بۇيرۇقنى ئىجرا قىلىپ، جەڭچىلەرنىڭ ياخشىسىدىن ئونى تەييارلاپ، ئۇلارنى مەدىنىگە يولغا سالدى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئەھنەف ئىبنى قەيسمۇ بار ئىدى.

ۋەكىللەر مۇئمىنلارنىڭ ئەمرىنىڭ يېنىغا باردى. مۇئمىنلارنىڭ ئەمرى ئۇلارنى قارشى ئېلىپ، يېنىدا ئولتۇرغۇزدى. ئاندىن ئۇلاردىن ئۆزلىرىنىڭ ۋە ئومۇمى كىشىلەرنىڭ ھاجىتىنى سورىدى. ئۇلار ئۈمەرگە ئەگىشىپ ئورنىدىن تۇرۇپ مۇنداق دېيىشتى:

- كىشىلەرنىڭ ئىشىنى دېسەك، سەن ئۇلارنىڭ ئىگىسى ۋە ئىشلىرىغا ئىگە بولغۇچى. بىز ئۆزىمىز توغرىلىق سۆزلەيمىز.

خەلىفە ئۇلاردىن ھەر بىرىنىڭ ھاجىتىنى سورىدى. ئەھنەف ياش جەھەتتە ھەممىدىن كىچىك بولغاچقا، ئەڭ ئاخىرىدا سۆزلىدى. ئۇ اللەغا ھەمدۇ - سانا ئېيتىپ بولۇپ، مۇنداق دېدى:

- ئى مۇئمىنلارنىڭ ئەمرى! مىسىرغا چۈشكەن مۇسۇلمانلار قۇشۇنى فىرئەۋننىڭ يۇرتىدىكى يېشىل، باراقسان جايغا چۈشتى. شام دىيارىغا چۈشكەنلەر خانلارنىڭ زېمىنىدىكى مۇنبەت، مېۋىلىك باغچا يەرگە چۈشتى. پارس دىيارىغا چۈشكەنلەر پارس شاھلىرىنىڭ زېمىنىدىكى تاشلىق دېڭىز قىرغاقلىرىغا، باراقسان بوستانلىقلارغا چۈشتى. لېكىن بەسرەگە چۈشكەن بىزنىڭ قەۋمىمىز تۇپرىقى قۇرمايدىغان، گىياھ ئۈنمەيدىغان، ساسلىق، شورلۇق يەرگە چۈشتى. بىر تەرەپ شاكىراپ تۇزلۇق دېڭىز، يەنە بىر تەرەپ قاقاس باياۋان... ئى مۇئمىنلارنىڭ ئەمرى! ئۇلارنىڭ قىيىنچىلىقىنى ھەل قىلىپ، تۇرمۇشىنى ياخشىلىغىن. بەسرەدىكى ۋالنى چارۋا ۋە زىرائەتلەرنى سۇغىرىش ئۈچۈن تاتلىق سۇ ئاقىدىغان ئۆستەڭ قېزىپ بېرىشكە بۇيرىغىن. شۇنداق

بولغاندا ئۇلارنىڭ ئەھۋالى ياخشىلىنىپ تۇرمۇشى جانلىنىدۇ، باھا تۆۋەنلەيدۇ. بۇ ئارقىلىق ئۇلار اللە يولىدىكى جىھادقا تېخىمۇ كۈچ چىقىرىدۇ.

ئۈمەر ئەجەپلىنىش نەزىرى بىلەن ئەھنەفكە قارىدى ۋە ۋەكىل بولۇپ كەلگەن كىشىلەرگە:

- سىلەرمۇ مۇشۇنداق ئىشلارنى دېسەڭلار بولمامدۇ؟! اللە بىلەن قەسەمكى ئۇ ھەقىقەتەن رەھبەر، - دېدى. ئاندىن ئۇلارغا مۇكاپات بەردى، ئەھنەفكىمۇ ئۆز نېسىۋىسىنى بەردى. ئەھنەف:

- ئى مۇئمىنلارنىڭ ئەمىرى! اللە بىلەن قەسەمكى، بىز چۆل- جەزىرلەرنى بېسىپ، تۆگىلەرنى ھاردۇرۇپ، مۇكاپات- سوغىلارغا ئېرىشىش ئۈچۈن كەلمدۇق. مېنىڭ مەن ساڭا دېگەن قەۋمىمنىڭ ھاجىتىدىن باشقا ھاجىتىم يوق. ئۇلارغا ئاشۇنى قىلىپ بەرسەڭ ناھايىتى زور مۇكاپات بەرگەن بۇلسەن. ئۈمەرنىڭ ئۇنىڭغا بولغان قىزىقىشى تېخىمۇ ئاشتى ۋە:

- بۇ بالا بەسرەلىكلەرنىڭ رەھبىرى ئىكەن، - دېدى. سورۇن ئاخىرلىشىپ ۋەكىللەر ياتاقلىرىغا قايتماقچى بولغاندا، ئۈمەر ئۇلارنىڭ بوخچىلىرىغا نەزەر سېلىپ، بىرىدىن تېشىغا چىقىپ قالغان كىيىمنىڭ يېشىنى كۆردى- دە، قولى بىلەن تۇتۇپ:

- بۇ كىمنىڭ؟ - دەپ سورىدى. ئەھنەف:

- مېنىڭ، ئى مۇئمىنلارنىڭ ئەمىرى! - دەپ جاۋاپ قايتۇردى. خەلىفە ئۇنىڭ باھاسى قىممەت كىيىم ئىكەنلىكىنى بايقاپ سورىدى:

- قانچە دېرھەمگە ئالدىڭ؟

- سەككىز دېرھەمگە.

ئەھنەف ئۆزىنىڭ مۇشۇ قېتىمدىن باشقا چاغدا يالغان ئېيتقانلىغىنى بىلمەيتتى. چۈنكى ئۇ ئۇنى 12 دېرھەمگە سېتىۋالغان ئىدى. ئۈمەر ئۇنىڭغا مېھرىبانلىق بىلەن قاراپ:

- بىرى بىلەن بولدى قىلىپ، قالغىنىنى بىرەر مۇسۇلماننىڭ ھاجىتىگە ئىشلەتسەڭ بولماسمۇ؟! - دېدى، ئاندىن يەنە سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ مۇنداق دېدى:

- ماللىرىڭلاردىن ھاجىتىڭلارغا چۈشلۈك پايدىلىنىڭلار. زىيادىسىنى ئۆز جايىغا ئىشلىتىڭلار. شۇنداق قىلساڭلار، كۆڭلۈڭلار ئارام تاپىدۇ ۋە نەتىجىگە ئېرىشىسىلەر.

ئەھنەف خىجىللىقتىن يەرگە قاراپ، ھېچنەرسە دېمىدى. مۇئمىنلارنىڭ ئەمىرى ۋەكىللەرنىڭ بەسرەگە قايتىشىغا رۇخسەت قىلدى، لېكىن ئەھنەفى ئۇلار بىلەن قايتىشقا يول قويمىي، تۇلۇق بىر يىل يېنىدا ئېلىپ قالدى. ئۈمەر ئۆتكۈر نەزىرى بىلەن بۇ تەمىملىك يىگىتنىڭ زېھنىنىڭ ئۆتكۈر، بايانىنىڭ ئۇچۇق، روھىنىڭ ئالجاناپ، ئىرادىسىنىڭ يۈكسەك، قابىلىيىتىنىڭ ئەتراپلىق ئىكەنلىكىنى بايقاپ، ئۇنى كۆز ئالدىدىلا يېتىشتۈرۈش ھەمدە ئۇنىڭ ساھابىلەرنىڭ پېشقەدەملىرى بىلەن ئۇچرىشىپ، ئۇلارنىڭ يولى بىلەن مېڭىشى، ئۇلارنىڭ قولىدا دىنى تەلىم ئېلىشى ئۈچۈن، يېنىدا ئېلىپ قېلىشىنى ئىرادە قىلدى. ئۈمەر ئىبنى خەتتاب ئەھنەفىنى مۇسۇلمانلارنىڭ بىر قىسىم ئىشلىرىغا قويۇشتىن بورۇن، يېنىدا روھى دۇنياسىنى كۆزىتىشىنى مەقسەت قىلغان ئىدى. چۈنكى ئۈمەر سۆزگە ماھىر، ئەقىللىق كىشىلەردىن بەك ئەنسىرەيتتى. ئۇ ئۇلار ياخشىلانسا، دۇنيا ياخشىلىققا تولدۇ. ئەگەر ئۇلار بۇزۇلسا، ئۇلارنىڭ پاراستى كىشىلەرگە بالا بولىدۇ، دەپ قارايتتى. بىر يىل تۈگىگەندىن كېيىن ئۈمەر ئەھنەفكە:

- ئى ئەھنەف! سېنى سىناپ كۆزەتتىم، پەقەت ياخشىلىقنىلا كۆردۈم. سېنىڭ سىرتقى دۇنيانىڭ ياخشىلىقىنى كۆردۈم، ئىچكى دۇنيانىڭكىمۇ سىرتقى دۇنيانىڭغا ئوخشاش بولۇشىنى ئۈمىت قىلىمەن، - دېدى. ئاندىن پارس جەڭ مەيدانىغا يولغا سالدى ۋە جەڭ قۇماندانى ئەبۇ مۇسا ئەشئەرىگە:

- ئەھنەف ئىبنى قەيسنى يېنىڭدىن ئايرىما، ئۇنىڭغا مەسلىھەت سال، سۆزىنى ئاڭلا، - دەپ خەت يازدى.

ئەھنەف پارس دىيارىدا كۈرەش قىلىۋاتقان مۇسۇلمانلار بايرىقى ئاستىغا قوشۇلدى. نام- شۆھرىتىنى جاھانغا تارتىدىغان قەھرىمانلىق نەمۇنىسىنى بارلىققا كەلتۈردى. ئۇ ۋە قەۋمى دۈشمەن بىلەن جەڭ قىلىشتا قاتتىق باتۇرلۇق كۆرسەتتى ۋە بېرىلىپ جەڭ قىلدى، ھەتتا اللە نىڭ ئۇلارنىڭ قولى بىلەن كىسىرلارنىڭ تاجىنىڭ گۆھىرى بولغان تۈستەر شەھىرىنى ئازات قىلدى ۋە ھورمۇزان ئۇلارنىڭ قولىغا ئەسىرگە چۈشتى. ھورمۇزان پارس قۇماندانلىرى ئىچىدىكى ئەڭ كۈچلۈك، خارەكتىرى ئۈستۈن، ئىرادىلىك، ھىلە- مىكىرى كۆپ ئادەم ئىدى. مۇسۇلمانلارنىڭ غەلبىسى ئۇنى كۆپ قېتىم سۈلھىگە قىستاپ كەلدى، لېكىن ئۇ سۈلھى پۇرسىتى كەلسىلا، ئۆزىنى غەلبە قىلالايمەن دەپ قاراپ، سۈلھىنى رەت قىلغان ئىدى. مۇسۇلمانلار ئۇنى تۈستەردە قۇرشۇۋالغاندا، شەھەر قەلئەلىرىدىن بىرىگە بېكىنىۋېلىپ، ئۇلارغا مۇنداق دېدى:

- مەندە يۈز ئوق بار. اللە بىلەن قەسەمكى، مۇشۇ ئوق قولۇمدا بولسىلا، سىلەر ماڭا ھەرگىزمۇ يېقىن كېلەلمەيسىلەر. سىلەر بىلىسىلەر، مەن ئۇستا مەرگەن. سىلەردىن يۈز ئادەمنى يارىدار ياكى ئۆلۈككە ئايلاندۇرۇپ بولغاندىن كېيىن مېنى ئەسىر ئالغىنىڭلارنىڭ نېمە پايدىسى؟

- نېمە دېمەكچى سەن؟

- مەن سىلەرنىڭ خەلىفەڭلار ئۈمەرنىڭ ھۆكۈمىگە بويسۇنماقچىمەن. ئۇ ماڭا خالىغىنىنى قىلسۇن.

- بولدۇ، شۇنداق قىل.

ئۇ ئوقياسىنى تاشلاپ مۇسۇلمانلارغا تەسلىم بولۇپ چۈشتى. مۇسۇلمانلار ئۇنى باغلاپ، غەلبە قەھرىمانلىرىدىن تەركىپ تاپقان ۋەكىللەر بىلەن مەدىنىگە ئەۋەتتى. ۋەكىللەرنىڭ بېشى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خادىمى- ئەنەس ئىبنى مالىك ۋە ئەھنەف ئىبنى قەيس ئىدى. ۋەكىللەر مۇئمىنلارنىڭ ئەمرىگە غەلبە خەۋىرىنى يەتكۈزۈش ئۈچۈن ھورمۇزاننى ئېلىپ مەدىنىگە ئالدىراپ ماڭدى. ئۇلار غەنىمەتلەرنىڭ بەشتىن بىرىنى مۇسۇلمانلارنىڭ خەزىنىسىگە يەتكۈزۈش، خىيانەتچى ۋە دىنى بۇزغۇنچىنى خەلىفىنىڭ ھۆكۈم

قىلىشىغا تاپشۇرۇپ بېرىشكە ئالدىرايتتى. ئۇلار مەدىنىنىڭ ئەتراپىغا يېتىپ كەلگەندە، ھورمۇزاننى مۇسۇلمانلارغا ئەسلى ھالىتىدە كۆرسىتىش ئۈچۈن ياساندۇردى. ئۇنىڭغا ئالتۇن يىپلار بىلەن زەر تۇتۇلغان قىممەت باھالىق يىپەك كىيىمنى كەيدۈردى، بېشىغا گۈھەر ۋە جاۋاھىرات بىلەن بېزەلگەن تاشنى قويدى. ساپ ئالتۇن بىلەن ياسالغان، ياقۇت ۋە مەرۋايىت بىلەن زىننەتلەنگەن ھاسىنى ئاستى. ئۇلار مەدىنىە زېمىنىغا قەدەم قويۇشىغا، كىشىلەر ياش-قېرى ھەممىسى ئۇلارنىڭ ئەتراپىغا توپلىشىپ ئەسەرگە قاراشقا، ئۇنىڭ ھالىتى ۋە شەكلىدىن قاتتىق ئەجەپلىنىشكە باشلىدى. ۋەكىللەر ئۈمەرنى ئىزدەپ تاپالماي كىشىلەردىن سوراپ، ئۇنىڭ ۋەكىللەر بىلەن كۆرۈشۈش ئۈچۈن مەسجىدكە كەتكەنلىكىنى بىلدى. لېكىن مەسجىدكە بېرىپ ئۇنى تاپالمايدى. ئۇلار خەلىفىنى ئىزدىگەنسىمۇ كىشىلەر كۆپىيىپ، قىستاقچىلىق بولۇپ كەتتى. ئۇلار شۇ ھالدا گاڭگىراپ تۇرغاندا، ئويناۋاتقان كىچىك بالىلار ئۇلارنى كۆرۈپ:

- ئۇياق - بۇياققا مېڭىپ يۈرىسىلەر، نېمە ئىشىڭلار بار؟ خەلىفىنى ئىزدەيدىغان ئوخشىمامسىلەر؟ - دەپ سورىدى.

- شۇنداق، - دېدى ئۇلار.

- ئۇ مەسجىدنىڭ ئوڭ تەرىپىدە پىلاشنى ئاستىغا سېلىپ ئۇخلاۋاتىدۇ، - دېيىشتى بالىلار.

ئۈمەر (الله ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن) كۈفەدىن كەلگەن ۋەكىللەر بىلەن كۆرۈشۈش ئۈچۈن پىلاشنى بىلەن چىققان بولۇپ، ئەلچىلەر قايتقاندا ئۇنى سېلىپ بېشىنىڭ ئاستىغا قويۇپ ئۇيىقىغا كەتكەن ئىدى. ۋەكىللەر ھورمۇزاننى ئېلىپ مەسجىدنىڭ ئوڭ تەرىپىگە ماڭدى. ئۇلار خەلىفىنىڭ ئۇخلاۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭ يېنىدا ئولتۇردى، ئەمىرنىمۇ ئۆزلىرى بىلەن بىرگە ئولتۇرغۇزدى. ھورمۇزان ئەرەپ تىلىدىن ھېچ نەرسە بىلمەيتتى ھەمدە مەسجىدنىڭ بىر تەرىپىدە ئۇخلاۋاتقان بۇ كىشىنىڭ مۇئمىنلارنىڭ ئەمىرى - ئۈمەر ئىبنى خەتتاب ئىكەنلىكىنى خىيالغىمۇ كەلتۈرمەيتتى. توغرا، ئۇ ئۈمەرنىڭ

تۇرمۇشنىڭ ناھايىتى ئاددى ئىكەنلىكىنى، دۇنيانىڭ زىبۇ- زىننەتلىرىگە قەتئى بېرىلمەيدىغانلىقىنى ئاڭلىغان. لېكىن ئۇ رۇمنى قورقۇتقۇچى، كىسرالارنى بېسىپ چۈشكۈچىنىڭ مەسجدىنىڭ بىر تەرىپىدە يېپىنچىسىز، يۈلەنچۈكسىز، قوغدىغۇچىسىز، قاراۋۇلسىز ئۇخلاۋاتقانلىقىنى ھەرگىز تەسەۋۋۇر قىلالمايتتى. ئۇ كىشىلەرنىڭ جىم ئولتۇرۇۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇلارنى نامازغا ساقلاۋاتىدۇ، خەلىفىنىڭ كېلىشىنى كۈتۈۋاتىدۇ، دەپ ئويلىدى. لېكىن ئەھنەف ئىبنى قەيس خەلىفىنى ئويغىتىۋەتمەسلىك ئۈچۈن كىشىلەرگە گەپ قىلماسلىققا، ھەر كەتتىن توختاشقا ئىشارەت قىلىشقا باشلىدى. ئۇ ئۈمەرگە ھەمرا بۇلۇش جەريانىدا ئۇنىڭ كېچىسى بەك ئاز ئۇخلايدىغانلىقىنى بىلەتتى. خەلىفە كېچىسى ياكى اللە غا ئىبادەت قىلىپ جەينامازدا بولاتتى، ياكى پۇقرالارنىڭ ئەھۋالىنى ئىگىلەش ئۈچۈن كىيىمنى كىيىپ، مەدىينە كوچىلىرىنى ئايلىناتتى ۋە ياكى مۇسۇلمانلارنىڭ ئۆيلىرىنى ئۆتكۈنچىلەردىن قوغدايتتى.

ئەھنەفنىڭ كىشىلەرگە ئىشارەت قىلىشى ھورمۇزاننىڭ دىققىتىنى قوزغىدى. دە، مۇغىيرە ئىبنى شۇئەبەگە قارىدى، ئۇ پارسچىنى بىلەتتى. ھورمۇزان ئۇنىڭدىن:

- ئۇخلاۋاتقان كىشى كىم؟ - دەپ سورىدى.

- ئۇ مۇئمىنلارنىڭ ئەمىرى، - جاۋاب بەردى ئۇ.

ھورمۇزان ھەيرانلىقتىن ئاغزىنى ئېچىپلا قالدى ۋە مۇنداق دېدى:

- ئۇ ئۈمەرما!!! ئۇنىڭ قوغدىغۇچىلىرى، مۇھاپىزەتچىلىرى قېنى!!

- ئۇنىڭ ھېچقانداق قوغدىغۇچى ۋە مۇھاپىزەتچىسى يوق.

- ئۇ پەيغەمبەر بولۇشى لازىمكەن، - دېدى ھورمۇزان.

- ياق. ئۇ پەيغەمبەرنىڭ ئىشىنى قىلىدۇ، پەيغەمبەر ئەمەس، چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن كېيىن پەيغەمبەر يوق.

كىشىلەر كۆپەيدى، ۋاراڭ- چۇرۇڭ يۇقىرى كۆتۈرۈلدى. ئۈمەر ئويغاندى، ئورنىدا ئولتۇرۇپ كىشىلەرگە ھەيرانلىق بىلەن قاراپ پارس ئەمىرىنى كۆردى، بېشىدا قۇياش نۇرىدا چاقناپ تۇرغان تاجى، قولىدا كۆزنى قاماشتۇرىدىغان ھاسسىسى... ئۈمەر ئۇنىڭغا زەن سېلىپ قارىدى ۋە مۇنداق دېدى:

- ھورمۇزان!؟

- شۇنداق، مۇئىمىنلارنىڭ ئەمىرى، - دېدى ئەھنەف.

خەلىفە يىپەكلەرگە تىكىلىپ قارىدى، ئاندىن يۈزىنى ئۆرۈپ مۇنداق دېدى:

- اللە دىن دەۋزەختىن پاناھ بېرىشىنى تىلەيمەن، بۇ دۇنياغا بېرىلىشتىن ساقلىنىشتا ئۇنىڭدىن ياردەم تەلەپ قىلىمەن. بۇنى ۋە ئۇنىڭ تەرەپدارلىرىنى ئىسلامغا بويسۇندۇرۇپ بەرگەن اللە غا چەكسىز مەدھىيەلەر بولسۇن.

ئۇ يەنە سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ:

- ئى مۇسۇلمانلار! بۇ دىنغا مۇستەھكەم ئەمەل قىلىڭلار، ئۇلۇغ پەيغەمبەرنىڭ كۆرسەتمىسى بويىچە مېڭىڭلار، دۇنياغا بېرىلمەڭلار، ئۇ بىر ئالدامچى، - دېدى.

ئۈمەر سۆزىنى توختاتقاندا، ئەھنەف ئىبنى قەيس غەلىبە خۇشخەۋىرىنى يەتكۈزدى ھەمدە اللە مۇسۇلمانلارغا ئاتا قىلغان غەنمەتلەردىن خەۋەر بېرىپ بۇلۇپ مۇنداق دېدى:

- ئى مۇئىمىنلارنىڭ ئەمىرى! ھورمۇزان بىزگە تەسلىم بولدى، ئۇ سېنىڭ ھۆكۈم قىلىشىڭنى تەلەپ قىلدى، خالىساڭ ئۇنىڭغا گەپ قىل.

- ئۇ ھاكاۋۇرلۇق كۆرۈنۈشلىرىنى سېلىۋەتمىگىچە ئۇنىڭغا گەپ قىلمايمەن، - دېدى ئۈمەر.

ئۇلار ئۇنىڭ زىبۇ - زىننەتلىرىنى، تاجىنى سالدۇردى، ھاسسىنى ئالدى، بەدىنىنى ياپقۇدەك ئاددى كىيىم كەيدۈردى. ئاندىن ئۈمەر ئۇنىڭغا قارىدى ۋە:

- گەپ قىل، ھورمۇزان! ئالدامچىلىقنىڭ ۋە اللە نىڭ ئەمرىگە بويسۇنماسلىقنىڭ ئاقىۋىتى قانداق ئىكەن!؟

ھورمۇزان تۆۋەنچىلىك بىلەن يەرگە قاراپ مۇنداق دېدى:

- ئى ئۆمەر! بىز ۋە سىلەر ھەممىمىز جاھىلىيەتتە ئىدۇق، بىزنىڭ ھېچقايسىمىز اللە غا ئىتائەت قىلمايتتۇق. بىز سىلەرنىڭ ئۈستۈڭلاردىن غەلبە قىلغان. سىلەر ئىسلام كەلتۈرۈپ، اللە غا ئىتىقاد قىلىدىغان بولىۋىدىڭلار، بىزنىڭ ئۈستىمىزدىن غەلبە قىلىدىڭلار.

ئۆمەر مۇنداق دېدى:

- سىلەر سەن دېگەندەك يول بىلەن ئۈستىمىزدىن غەلبە قىلىدىڭلار، يەنە بىرى سىلەرنىڭ بىرلىكىڭلار، بىزنىڭ بۆلۈنۈپ كەتكەنلىكىمىز سەۋەپ بولدى.

ئاندىن جىددى نەزەر بىلەن قاراپ سۆزىنى داۋاملاشتۇردى:

- ھورمۇزان! سەن نېمىشقا كەينى - كەينىدىن ۋەدەڭگە ۋاپاسزلىق قىلسەن؟

- مېنى ئۆلتۈرۈپتىشىڭدىن قورقمەن،- دېدى ھورمۇزان.

- ئەھۋالنى دەپ بولغۇچە ئەنسىرىمە.

ھورمۇزان ئۇلاردىن بۇنى ئاڭلاپ قورقۇنچىسى سەل بېسىقچى:

- مەن بەك ئۇسساپ كەتتىم، - دېدى. ئۆمەر ئۇنىڭغا سۇ بېرىشكە بۇيرىدى.

- ئۇسسۇزلۇقتىن ئۆلۈپ كەتسەممۇ بۇنداق قاچىدا سۇ ئىچەلمەيدىكەنمەن،

- دېدى ھورمۇزان قاچىغا قاراپ. ئۆمەر بۇيرۇپ، ھورمۇزان رازى بولىدىغان قاچا

كەلتۈردى. ئۇ قاچىنى قولغا ئالغاندا قولى تىترەشكە باشلىدى.

- نېمە بولدى؟

- مەن سۇدىن ئىچىۋاتقاندا مېنىڭ ئۆلتۈرۈلىشىمدىن قورقۇۋاتىمەن.

- ئەنسىرمەي ئىچكىن.
- ھورمۇزان قاچىنى تاشلاپ، سۇنى تۆكۈۋەتتى. ئۈمەر:
- ئۇنىڭغا باشقا قاچىدا سۇ بېرىڭلار، ئۇنى ئۇسسۇز ھالدا ئۆلتۈرمەڭلار، - دېدى.
- سۇنىڭ كېرىكى يوق. مەن ئۇ ئارقىلىق ئۆزەمنى ئۆلۈمدىن قۇتۇلدۇرماقچى ئىدىم.
- مەن سېنى چۇقۇم ئۆلتۈرمەن.
- سەن ماڭا ئەمىنلىك بەردىڭ.
- سەن يالغان ئېيتتىڭ.
- راست ئېيتىدۇ، ئەمىنلىك بەردىڭ، ئى مۇئمىنلارنىڭ ئەمرى! - دېدى ئەنەس ئىبنى مالىك.
- ۋاي ئەنەس! سېنىڭ قېرىندىشىڭ بەرا ئىبنى مالىك ۋە مەجزەئە ئىبنى سەبىرنى ئۆلتۈرگەن ئادەمگە ئەمىنلىك بېرەمدىمەن؟ مۇمكىن ئەمەس.
- سەن ئۇنىڭغا ئەنسىرمەي ئەھۋالىڭنى ئېيت دېدىڭ، يەنە ئەنسىرمەي سۇنى ئىچ دېدىڭ، - دېدى ئەنەس.
- ئەنەس ئەنەسنىڭ سۆزىنى قۇۋۋەتلىدى. ئەتراپتىكىلەر مۇ مۇئمىنلارنىڭ ئەمىرنىڭ ھورمۇزانغا ئەمىنلىك بەرگەنلىكىگە گۇۋاھ بولدى. ئۈمەر ھورمۇزانغا غەزەپ بىلەن قارىدى ۋە:
- سەن مېنى ئالدىدىڭ، اللە بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، مەن مۇسۇلمانلاردىن باشقىسىغا ئالدىنمايمەن، - دېدى.
- ھورمۇزان مۇسۇلمان بولدى. ئۈمەر ئۇنىڭغا ئىككى مىڭ دىنار تۆلەم بۇيرىدى.

* * *

پارسىلارنىڭ مۇسۇلمانلار بىلەن بولغان كېلىشىمنى تولا بۇزۇشى ۋە مۇسۇلمانلارغا قارشى قوزغىلىشى، ئۈمەرنىڭ كۆڭلىنى بىئارام قىلىۋەتتى، شۇ سەۋەبتىن ھورمۇزان بىلەن كەلگەن ۋەكىللەرنى يىغدى ۋە ئۇلارغا:

- مۇسۇلمانلار زىممىلارغا زىيان سالامدۇ ياكى يامان مۇئامىلە قىلامدۇ، پارسىلار ۋەدىسىنى بۇزغۇدەك؟ - دېدى. ۋەكىللەردىن بىرى مۇنداق دېدى:

- ئى مۇئىمىنلارنىڭ ئەمرى! اللە بىلەن قەسەمكى، بىز بىرەر سىنىڭ يامان مۇئامىلە قىلغانلىقىنى ياكى ۋاپاسىزلىق قىلغانلىقىنى ۋە ياكى يولسىزلىق قىلغانلىقىنى بىلمەيمىز.

- ئۇنداقتا سىلەر بىلەن ئۇلار ئوتتۇرىسىدا كېلىشىم بار تۇرۇقلۇق نېمىشقا ئۇلار پۇرسەت تاپسىلا ئىسيان كۆتىرىدۇ؟ - دېدى ئۈمەر. ۋەكىللەر ئۈمەرنى قانائەتلىنىدۈرەلگىدەك جاۋاب بېرەلمىدى، ئەھنەف ئىبنى قەيس تۇرۇپ مۇنداق دېدى:

- ئى مۇئىمىنلارنىڭ ئەمرى! سەن سورىغان سۇئالغا مەن جاۋاب بېرەي.

- قېنى بىلىدىغانلىرىڭنى ئېيتقىن.

- ئى مۇئىمىنلارنىڭ ئەمرى! سەن بىزنى پارسى دىيارىغا ئىچكىرىلەپ كىرىشتىن توستۇڭ، قوللىرىمىزدىكى زېمىن ۋە شەھەرلەر بىلەن بولدى قىلىشقا بۇيرۇدۇڭ، پارسىلارنىڭ پادىشاھى ھايات ۋە ئۆز ئىچىدىلا بولىدىكەن، ئۇلار بىزنىڭ قولىمىزدىكى ئادەم ۋە يۇرتلىرىنى تارتىۋېلىش ئۈچۈن، ھەر ۋاقىت بىز بىلەن ئۇرۇش قىلىدۇ. بىز بىلەن كېلىشىم تۈزگەنلەر ئۇلارنىڭ چاقىرىغىنى ئاڭلىسا ۋە غەلبە پۇرسىتى كەلسە ئۇلارغا قوشىلىدۇ. ئى مۇئىمىنلارنىڭ ئەمرى! بىز زېمىندا ئىككى پادىشاھ ياشىيالايدۇ، بىرى يەنە بىرنى قوغلاپ چىقىرىشى لازىم. ئەگەر بىزگە ئۇلارنىڭ پادىشاھلىقىنى يوقۇتۇپ، پادىشاھلىقىنى ۋەيران قىلىش ئۈچۈن پارسى دىيارىغا ھۇجۇم قىلىشقا رۇخسەت قىلساڭ، ئۇلارنىڭ ئۈمىدى ئۈزۈلۈپ ھەرىكىتى بېسىقاتتى، ئىشىمىز ياخشىلىناتتى.

ئۈمەر بىردەم يەرگە قاراپ تۇرغاندىن كېيىن:

- ئەھنەف! ماڭا راست گەپ قىلدى، كىشىلەرنىڭ ئەھۋالى توغرىسىدا يېڭى مەسىلىنى ئوتتۇرىغا قويدى، - دېدى.

ئەھنەفنىڭ بۇ سۆزى كېيىنكى ئىشلارغا زور تەسىر كۆرسەتتى. ئۇنىڭ بۇ پىكىرنىڭ تەسىرى تارىخنىڭ يۈزلىنىشىنى ئۆزگەرتىش بولدى.

اللە ئەھنەف ئىبنى قەيسىتىن رازى بولسۇن ھەم ئۇنى رازى قىلسۇن! ئۇ زاماننىڭ ئاجايىپ نامايەندىسى، كىشىلەر ئىچىدىكى مۇسۇلسىز ئۈلگە ئىدى.

ئەمىر ئىبنى ئابدۇللا تەمىمى

« دۇنياغا بېرىلمەسلىك سەككىز كىشىدە ۋايىغا يەتكەن، ئۇلارنىڭ ئالدىنقىسى - ئەمىر ئىبنى ئابدۇللا تەمىمى »

_ ئەلقەمە ئىبنى مەرسىد

بىز ھازىر ھىجرىيىنىڭ 14- يىلىدا.

مانا بۇ ساھابىلەرنىڭ مۆھتىرەملىرى، تابىئىنلارنىڭ مۆتىۋەرلىرىدىن تەركىپ تاپقان قۇرۇلۇشچى ئۇستىلار مۇسۇلمانلارنىڭ خەلىفىسى - ئۆمەر ئىبنى خەتتاب (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن) نىڭ ئەمرى بۇيىچە، بەسرە شەھرىنىڭ لاھىيەسىنى سىزىۋاتىدۇ... ئۇلار بۇ يېڭى شەھەرنى پارس دىيارىغا ھۇجۇم قىلىدىغان مۇسۇلمانلار قۇشۇنىنىڭ بازىسى، ئىسلام تەشۋىقاتىنىڭ مەركىزى، يەر يۈزىدە اللە نىڭ سۆزىنى يۇقىرى كۆتۈرىدىغان مەشئەل قىلىشنى نىيەت قىلغان.

مانا، مۇسۇلمانلار توپى ئەرەپ ئارىلىدىكى ھەر قايسى ئورۇنلاردىن، نەجدە، ھىجاز، يەمەندىن ياش شەھەرنى مۇستەھكەم قۇرغان قىلىش ئۈچۈن بۇ شەھەرگە كۆچۈپ كېلىۋاتىدۇ... نەجددىن كەلگەن مۇھاجىرلار ئىچىدە، ئەمىر ئىبنى ئابدۇللا تەممى دەپ ئاتىلىدىغان بەنى تەمم قەبىلىسىدىن بىر ياشمۇ بار ئىدى. ئەمىر ياشلىق گۈلى پورەكلەپ ئېچىلىش ئالدىدا تۇرغان، تېرىسى يۇمران، چىرايى نۇرانە، ئەقىللىق، روھىيىتى پاك، تەقۋادار ياش ئىدى.

بەسرە شەھرى ئۆزىنىڭ ياشلىقىغا قارىماي، جەڭ غەنىمەتلىرىدىن كىرگەن مال - دۇنيا، ساپ ئالتۇنلار بىلەن مۇسۇلمانلار ئېڭىدىكى ئەڭ باي شەھەرلەرنىڭ بىرىگە ئايلانغان، لېكىن تەمملىق ياش ئەمىر ئىبنى ئابدۇللاننىڭ بۇلار بىلەن چاتقى يوق ئىدى. ئۇ اللە نىڭ دەرگاھىدىكى ئەجىرگە قىزىقىپ، كىشىلەرنىڭ قولىدىكى مال - دۇنيادىن ئۆزىنى يىراق تۇتقان، اللە ۋە ئۇنىڭ رازىلىغىنى كۆزلەپ، دۇنيا ۋە ئۇنىڭ زىبۇ - زىننەتلىرىدىن يۈز ئۆرگەن ئىدى...

* * *

شۇ كۈنلەردە بەسرەنىڭ رەھبىرى ۋە يېتەكچىسى - ئۇلۇغ ساھابە ئەبۇ مۇسا ئەشئەرى (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن) بولۇپ، ئۇ بۇ نۇرلۇق شەھەرنىڭ ۋالىسى، ھەر قايسى تەرەپلەرگە يۈرۈش قىلىدىغان مۇسۇلمانلار قۇشۇنىنىڭ قۇماندانى، بەسرەلىكلەرنىڭ ئىمامى، ئوقۇتقۇچىسى، اللە تەرەپكە يېتەكلىگۈچىسى ئىدى.

ئەمىر ئىبنى ئابدۇللا ئەبۇ مۇسا ئەشئەرنىڭ خىزمىتىدە بولدى. ھەر قانداق ۋاقتتا يېنىدىن ئايرىلماي، ئۇنىڭدىن اللە نىڭ كىتابىنى اللە مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ (ئۇنىڭغا اللە نىڭ سالامى بولسۇن) قەلبىگە چۈشۈرگەندەكلا ئەسلى پىتى تەلىم ئالدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا باغلاپ سەھىم، توغرا ھالىتىدە قوبۇل قىلىپ بايان قىلدى. ئۇنىڭ قولىدا اللە نىڭ دىنىغا ئائىت نۇرغۇن بىلىملەرنى

ئۆگەندى. ئەمىر بىلىمدە ئۆزى كۆزلىگەن نىشانغا يېتىپ بولغاندىن كېيىن، ھاياتىنى ئۆچكە بۆلدى:

بىرىدە، بەسرە مەسجىدە كىشىلەرگە قۇرئان ئوقۇپ بېرىپ، اللە نى ئەسلىش سورۇنلىرىدا ئۆتەتتى.

بىرىدە، ئۇلۇغ اللە ئالدىدا تۇرۇپ، پۇتلىرى تالغىچە ناماز ئوقۇپ، ئىبادەت ئۈستىدە ئۆتكۈزەتتى.

يەنە بىرىدە، اللە يولىدا غازات قىلىش ئۈچۈن قېلىچ كۆتۈرۈپ، جىھاد ساھەسىدە ئۆتەتتى.

* * *

ئەمىر ئىبنى ئابدۇللا نىڭ خەۋەرلىرىدىن بىرى توغرىسىدا، بەسرەلىك ياشلاردىن بىرى مۇنداق دەيدۇ:

مەن ئەمىر ئىبنى ئابدۇللا بار كارۋان بىلەن سەپەرگە ئاتلاندىم، كەچ كىرگەندە بىر ساسلىققا چۈشتۇق... ئەمىر ئۆزىنىڭ نەرسە - كېرەكلىرىنى جايلاشتۇرۇپ، ئېتىنى ئۇزۇن قىلىپ بىر دەرەخكە باغلىدى ۋە ئەتراپتىن تويغىدەك ئوت - چۆپ يىغىپ، ئات ئالدىغا تاشلاپ بەردى، ئاندىن ساسلىققا ئىچكىرىلەپ كىرىپ كەتتى. مەن ئۆز - ئۆزەمگە: مەن چۇقۇم ئۇنىڭغا ئەگىشىپ، بۇ كېچىدە ساسلىق ئىچىدە نېمە ئىش قىلىدىغانلىغىغا قاراپ باقاي، دەپ ئويلىدىم، - دە ئىزىغا چۈشتۇم. ئاخىرى ئۇ دەرەخ بىلەن ئورالغان، كۆزلەردىن خالى بىر چوققىغا يېتىپ باردى، قىبلىغا قاراپ نامازنى باشلىدى... مەن ئۇنىڭ نامىزىدەك چىرايلىق، مۇكەممەل، دىل ھۇزۇرى بىلەن ئوقۇلغان نامازنى كۆرمىگەن ئىدىم. ئۇ اللە خالىغان نامازنى ئوقۇپ، نامىزى تۈگىگەندە دۇئا قىلىشقا، اللە بىلەن سىردىشىشقا باشلىدى، ئۇ دۇئاسىدا تۆۋەندىكىلەرنى ئېيتتى:

- ئى رەببىم! مېنى سەن ئۆز ئەمىرىڭ بىلەن ياراتتىڭ، ئۆزەڭ خالاپ بۇ دۇنيانىڭ سىناقلىرىغا قويدۇڭ، ئاندىن ئۆزەڭنى تىزگىنلە، دېدىڭ، ئى كۈچلۈك، غالىپ رەببىم! سەن ئۆز لۇتقى - كەرەمىڭ بىلەن مېنى تىزگىنلىمىسەڭ، مەن

ئۆزەمنى قانداق تىزگىنلەي؟ ئى رەببىم! ئەگەر پۈتۈن دۇنيا مېنىڭ ئىلكىمدە بولسا، ئاندىن سېنىڭ رازىلىغىڭ ئۈچۈن تەلەپ قىلىنسا، ھەممىنى بېرىۋىتەتتىم... ئى مېھرىبان، رەھىمدىل رەببىم! سەن روھىمغا ئالجاناپلىق، تەقۋادارلىق ئاتا قىلىپ، ماڭا رەھمەت قىلغىن. ئى رەببىم! مەن سېنى شۇنداق ياخشى كۆرىمەنكى، ماڭا ھەر قانداق مۇسبەت ھېچنەرسە ئەمەس، بارلىق ھۆكۈملىرىڭگە رازىمەن، مەن سېنىڭ مۇھەببىتىڭ سەۋەپلىك، ھەر قانداق جاپا - مۇشەققەت ۋە ئەرزىيەتلەرگە پەرۋا قىلمايمەن...

بەسەرلىك ھېلىقى كىشى مۇنداق دەيدۇ:

مېنى مۈگدەك بېسىپ، ئۇيقۇغا كېتىپتىمەن، ئۇخلاپ ئويغۇنۇپ تۇردۇم، ئەمىر ناماز ئوقۇپ، پەرۋەردىگارى بىلەن سىردىشىپ، ئۆز ئورنىدا تۇراتتى. ئاخىرى تاڭ يۇردى، تاڭ يۇرغاندا بامدات نامىزىنى ئوقۇپ بولۇپ، يەنە دۇئا قىلىشقا باشلىدى:

- ئى ئىلاھىم! تاڭ يۇردى، كىشىلەر ھەرىكەت قىلىشقا باشلىدى. ئۇلار سېنىڭ مەرھەمتىڭنى تەلەپ قىلدۇ، ئۇلارنىڭ ھەر بىرىنىڭ ئۆزىگە خاس ئېھتىياجى بار. ئەمىرىڭمۇ ساڭا ئېھتىياجى بار، ئۇنىڭ گۇناھىنى كەچۈرگىن... ئى اللە! مېنىڭ ۋە ئۇلارنىڭ ھاجىتىنى راۋا قىلغىن، ئى ئەڭ كەرەملىك اللە! مەن سەندىن ئۈچ ئىشنى سوردىم، ئىككىسىنى بەردىڭ، بىرىنى بەرمىدىڭ، ماڭا ئاشۇنى بەرگىن، مەن ساڭا ئۆزەم ياخشى كۆرگەندەك ۋە ئىرادە قىلغاندەك ئىبادەت قىلىۋالاي...

ئاندىن ئۇ ئورنىدىن تۇردى ۋە مېنى كۆرۈپ قېلىپ، كېچىچە مېنىڭ كۆزەتكەنلىكىمنى چۈشەندى، - دە، قاتتىق بىئارام بولۇپ، قايغۇ ئىچىدە مۇنداق دېدى:

- ئى بەسەرلىك قېرىنداش، كېچىچە مېنى كۆزىتىپ چىقىپسەندە؟! - ھەئە.

- كۆرگەنلىرىڭنى مەخفى تۇتقىن، اللە سېنىڭمۇ مەخفىيەتلىكىڭنى ساقلىغاي.

- ئۇنداقتا، سەن ماڭا پەرۋەردىگارنىڭدىن سورىغان ئۈچ ئىشنى ئېيتىپ بەرگەن، بولمىسا كۆرگەنلىرىمنى كىشىلەرگە ئۇقتۇرۇۋېتىمەن.

- ھەي سېنى، ئۇنداق قىلما.

- ئىش مەن ساڭا دېگەندەك.

ئۇ مېنىڭ چىڭ تۇرۇۋالغانلىغىمنى كۆرگەندىن كېيىن، مۇنداق دېدى:

- ھېچكىمگە دېمەسلىككە اللە نىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلساڭ، ئاندىن دەپ بېرەي.

- بولىدۇ، سەن ھايات ۋاقتىڭدا سىرىڭنى ئاشكارىلىماسلىققا اللە نىڭ نامى بىلەن ۋەدە بېرەي.

- مەن ئاياللارنىڭ دىنىمغا زىيان سېلىشىدىن بەك قورقاتتىم، پەرۋەردىگارمىدىن قەلبىمدىن ئۇلارنى ياخشى كۆرۈشنى چىقىرىپ تاشلىشىنى تىلدىم، تىلگىم ئىجابەت بولۇپ، ئايال كىشىنى كۆردۈمۈمۇ ياكى تامىنىمۇ پەرۋا قىلمايدىغان بولدۇم.

- بۇ بىرىنچىسى، ئىككىنچىسىچۇ؟

- ئىككىنچىسى، رەببىمدىن مېنى ئۆزىدىن باشقا ھېچكىمدىن قورقماس قىلىپ بېرىشىنى سورىدىم، تىلگىمنى ئىجابەت قىلدى. يەر يۈزىدە ئۇنىڭدىن باشقا ھېچكىمدىن قورقمايمەن.

- ئۈچىنچىسىچۇ؟

- رەببىمدىن كېچە - كۈندۈز خالىغانچە ئىبادەت قىلىشىم ئۈچۈن ئۇيقۇنى كەتكۈزۈۋېتىشىنى سورىدىم، ئۈچىنچىسىنى بەرمىدى.

ئەمىردىن بۇنى ئاڭلاپ مۇنداق دېدىم:

- ئۆزىگە ئىچىڭ ئاغرىسۇن، سەن كېچىنى ناماز ئوقۇپ، كۈندۈزنى روزا تۇتۇپ ئۆتكۈزۈپ كەنسەن، جەننەتكە بۇنچىۋالا قىلمىساڭمۇ ئېرىشەلەيسەن، دەۋزەختىن بۇنىڭدىن نازراق جاپا چەكسەڭمۇ ساقلىنالايسەن.

- مەن پۇشايمان پايدا بەرمەيدىغان كۈندە پۇشايمان قىلىشتىن ئەنسىرەيمەن، اللە بىلەن قەسەمكى، تىرىشالساملا، ئىبادەتتە چۇقۇم تىرىشمەن. ئەگەر نىجاتلىققا ئېرىشەلسەم، بۇ اللە نىڭ رەھمىتى. ئەگەر دەۋزەخكە كىرىپ قالسام، بۇ مېنىڭ يېتەرسىزلىكىمدىن...

* * *

ئەمىر كېچىسى ئىبادەت قىلىدىغان زاھىدلا ئەمەس، بەلكى يەنە كۈندۈزنىڭ چەۋەندازلىرىدىن ئىدى. چاقىرغۇچىلار اللە يولىدا جىھاد قىلىشقا چاقىرسا، ئەمىر چاقىرىققا ئاۋاز قوشىدىغانلارنىڭ ئالدىنقىسى بولاتتى. ئەگەر مۇجاھىدلار بىرەر جىھادقا ماڭسا، ئۇ ھەمراھلىققا كىشى تېپىش ئۈچۈن كىشىلەرگە سەپ سالاتتى، ئەگەر مۇۋاپىق كىشىلەرگە كۆزى چۈشسە، مۇنداق دەيتتى:

- مەن سىلەر بىلەن دوست بولماقچى، ماڭا ئۈچ ئىشتا يول قويۇڭلار.

- ئۇلار قايسى؟

- بىرىنچىسى، سىلەرنىڭ خىزمىتىڭلاردا بولمەن، بۇنى ھېچكىم مەندىن تالاشمايدۇ. ئىككىنچىسى، سىلەرنىڭ مۇئەزرىنىڭلار بولمەن، ھېچكىم مەندىن نامازغا چاقىرىشنى تالاشمايدۇ. ئۈچىنچىسى، ئىقتىدارىمنىڭ يېتىشىچە، سىلەرگە خىراجەت قىلىپ بېرىمەن.

ئەگەر ئۇلار بولىدۇ، دېسە، ئۇلارغا قۇشۇلاتتى، ئەگەر بىرەرسى ئۇلاردىن بىرەر ئىشنى تالاشسا، باشقىلارنى ئىزدەپ ماڭاتتى.

ئەمىر جىددى، قورقۇنچىلۇق جەڭ ۋاقىتلىرىدا كۆپ، غەنمەت تەقسىم قىلغاندا ئاز مۇجاھىدلار قاتارىدىن ئىدى. ئۇ جەڭنى ھەممىدىن بەك بېرىلىپ قىلاتتى، لېكىن غەنمەت ئالدىغان ۋاقىتتا ھەممىدىن بەكرەك ئۆزىنى تارتاتتى...

سەئىد ئىبنى ئەبۇ ۋەققاس قادىسىيە جېڭىدىن كېيىن، كىسرانىڭ قەسىرىگە كىردى. ئۇ ئەمىر ئىبنى مۇقرىننى غەنىمەتلەرنىڭ بەشتىن بىرىنى بەيتۇلمالغا ئەۋەتىش، قالغىنىنى مۇجاھىدلارغا ئۆلەشتۈرۈپ بېرىش ئۈچۈن، غەنىمەتلەرنى يىغىشقا بۇيرىدى. ئۇنىڭ ئالدىغا سۈپەتلەپ بولغۇسىز بەھېساپ مال - دۇنيا، قىممەتلىك جاۋاھىرات ۋە نەپىس بۇيۇملار جۇغلاندى. بۇ يەردە پارس شاھلىرى تاماق يەيدىغان ئالتۇن - كۆمۈش قاچىلىنىپ، قوغۇشۇن بىلەن پىچەتلىۋېتىلگەن زور قاچا، ئاۋۇ يەردە كىسرانىڭ كىيىم - كېچەكلىرى، زىبۇ - زىننەتلىرى، گۈھەر ۋە جاۋاھىراتلار بىلەن بېزەلگەن ساۋۇت دۇبۇلغىلىرى بىلەن توشقۇزۇلغان ياغاچنىڭ ئېسىلىدىن ياسالغان ساندۇقلار... ئۇ يەردە ھەر بىر پارس شاھلىرىنىڭ قېلىچ ۋە غىلاپلىرى، ئېسىل زىبۇ - زىننەت، ئاجايىپ جاۋاھىراتلار بىلەن تولغان زىبۇ - زىننەت قاچىلىرى... تارىخ مابەينىدە پارس ئۈچۈن بويسۇندۇرغۇچى بولغان شاھلار ۋە قۇماندانلارنىڭ قېلىچلىرى...

خىزمەتچىلەر مۇسۇلمانلارنىڭ كۆز ئالدىدا بۇ غەنىمەتلەرنىڭ ھېساۋىنى ئېلىۋاتقاندا، چاڭ - تۇزان باسقان بىر ئادەم كىشىلەر تەرەپكە كەلدى. ئۇنىڭدا چوڭ، ئېغىر بىر زىبۇ - زىننەت قاچىسى بار بولۇپ، ئىككى قولى بىلەن كۆتۈرۈۋالغان ئىدى. كىشىلەر دەڭسەپ باقتى، ئۇ ئۇلار بۇرۇن كۆرۈپ باقمىغان، يىغقان نەرسىلىرى ئىچىدە ئۇنىڭغا تەڭ كەلگىدەك نەرسىمۇ بولمىغان زىبۇ - زىننەت قاچىسى ئىكەن. ئۇلار ئۇنىڭ ئىچىگە قارىدى، ئۇ ئەڭ ئېسىل گۈھەر ۋە جاۋاھىراتلار بىلەن تولغان ئىكەن. ئۇلار ھېلىقى ئادەمدىن:

- بۇ قىممەتلىك خەزىنىنى نەدىن تاپتىڭ؟ - دەپ سورىدى.

- بۇنى پالانى جەڭدە، پالانى ئوردىدىن غەنىمەت ئالدىم، - دېدى ئۇ كىشى.

- بۇنىڭدىن بىرەر نەرسە ئالدىڭمۇ؟

- اللە سىلەرنى ھىدايەت قىلسۇن، اللە بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، بۇ قاچا ۋە پارس شاھىنىڭ بارلىق مۈلكى مېنىڭ نەزىرىمدە ئېلىپ تاشلىۋەتكەن تىرناقچىلىك ئەمەس، ئەگەر بۇنىڭدا بەيتۇلمالنىڭ ھەققى بولمىغان بولسا،

ئۇنى ھەرگىزمۇ ئورنىدىن ئالمايتتىم، سىلەرگە ھەم ئېلىپ كەلمەيتتىم، - دەپ جاۋاپ قايتۇردى ھېلىقى كىشى. ئۇلار:

- اللە نىڭ ھۆرمىتىگە ئېرىشكەن سەن كىم؟ - دەپ سورىدى.

- سىلەرنىڭ ماختىماسلىقلىرى، باشقىلارنىڭ مەدھىيەلەپ باھا بەرمەسلىكى ئۈچۈن، سىلەرگە ھەرگىز دېمەيمەن، لېكىن اللە نى ماختايمەن ۋە ئۇنىڭ ساۋابىنى ئۈمىد قىلىمەن، - دەپ ئۇلارنى تاشلاپ يولغا ماڭدى. ئۇلار ئۇ ئادەمگە ئەگىشىپ، ئەھۋالنى ئىگەللەپ بېقىش ئۈچۈن، ئۆزلىرىدىن بىر ئادەمنى ئەۋەتتى. ئۇ ھېلىقى ئادەمنىڭ كەينىدىن قېلىشماي ماڭدى، ھېلىقى ئادەم بۇنى بىلمەيتتى. ئاخىرى ئۇ ھېلىقى ئادەمنىڭ دوستلىرىنىڭ قېشىغا كەلگەندە ئۇ توغرىلىق سورىدى، ئۇلار:

- ئۇنى تونىمامسەن؟ ئۇ بەسرەنىڭ تەقۋاسى - ئەمىر ئىبنى ئابدۇللا تەممى، - دەپ جاۋاپ بېرىشتى.

* * *

ئەمىر ئىبنى ئابدۇللاننىڭ ھاياتى شۇنداقتىمۇ ھاياتلىقنىڭ دوغلىرىدىن، كىشىلەرنىڭ ئەرزىيتىدىن خالى بولالمىدى. ئۇ ھەقىقەتتە، ناھەقى ناھەق قىلىدىغان ۋە ئۇنى يوقىتىش ئۈچۈن تىرىشىدىغان كىشىلەر ئۇچرايدىغان ئەرزىيەتلەرگە ئۇچرىدى. بۇنىڭ بىۋاسىتە سەۋەبى مۇنداق: ئۇ بەسرە ساقچىلىرىنىڭ ياردەمچىلىرىنىڭ بىرىنىڭ زىممىلارنىڭ بىرىنىڭ گەردىنىدىن تۇتۇپ، سۆرەۋاتقانلىغىنى كۆردى. ھېلىقى زىممىي كىشىلەردىن ياردەم تىلەپ:

- مېنى قۇتقۇزۇپ قېلىڭلار، اللە سىلەرنى قۇتقۇزغاي، ئى مۇسۇلمانلار جامائەسى! پەيغەمبەرلىكلەر كېيىنلىك بەرگەن كىشىنى قۇتقۇزۇپلىڭلار، - دەيتتى. ئەمىر ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ:

- باجنى ئادا قىلغانىدىڭ؟ - دەپ سورىدى.

- ھەئە، ئادا قىلغان ئىدىم، - دېدى ئۇ. ئەمىر ئۇنى گەردىنىدىن تۇتۇۋالغان ئادەمگە قاراپ، دېدى:

- ئۇنى نېمە قىلماقچى؟

- ئاپىرىپ، ساقچى باشلىغىنىڭ بېغىنى تازىلاشقۇزماقچى... ئەمىر زىممىدىن سوردى:

- سەن بۇ ئىشنى قىلىشنى خالامسەن؟

- ياق، ھاردۇرۇپ ۋاقتىمنى ئالدىم. ئەمىر ساقچىنىڭ ياردەمچىسىگە قاراپ:

- ئۇنى قويۇۋەت، - دېدى. ئۇ:

- قويۇۋەتمەيمەن، - دېدى. ئەمىر شۇ زامان رىئاسىنى زىممىنىڭ ئۈستىگە تاشلاپ:

- اللە بىلەن قەسەمكى، مەن ھايات تۇرۇپ، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ كېيىلىكىگە دەخلى يەتكۈزۈلمەيدۇ، - دېدى.

كىشىلەر توپلاشتى، ئۇلار ئەمىرگە ياردەملىشىپ، زىممىنى قۇتقۇزۇپ قالدى. ساقچى باشلىغىنىڭ ياردەمچىسى نېمە قىلدى دېمەمسىز؟ ئۇ ئەمىرگە خەلىفەگە ئاسىي بولدى، دەپ تۆھمەت چاپلىدى. سۈننەت، ئىجمائ ئەھلىدىن چىقىپ كەتتى، دەپ بۆھتان قىلدى ۋە توي قىلمايدىغان ئادەم، ھاياتلارنىڭ گۆشىنى يېمەيدۇ، سۈتتىن ئىچمەيدۇ، ھۆكۈمرانلارنىڭ سورۇنىغا قاتناشمايدۇ، دەپ خەلىفە ئوسمان ئىبنى ئەففان (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن) غا شىكايەت قىلدى.

خەلىفە بەسرەدىكى ۋالىنى ئەمىر ئىبنى ئابدۇلئەزىز چاقىرىپ ئۇ توغرىلىق ئىشلاردىن سوراپ بېقىش ۋە نەتىجىسىنى ئۆزىگە ئەۋەتىشكە بۇيرىدى. بەسرە ۋالىيسى ئەمىرنى چاقىرتتى ۋە مۇنداق دېدى :

- مۇئىنلەرنىڭ ئەمىرى (اللە ئۆمرىنى ئۇزۇن قىلسۇن) مېنى سېنىڭ ئۈستۈڭدىكى سۆزلەر توغرىلىق سەندىن سوراپ بېقىشقا بۇيرىدى.

- مۇئىنلەرنىڭ ئەمىرى بۇيرىغان ئىشلاردىن سورىغىن.

- سەن نېمە دەپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننىتىدىن ئېغىپ توي قىلىشقا ئۇنمايسەن!؟

- مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننىتىدىن يۈز ئۆرۈپ توي قىلمىدىم ئەمەس، ئىسلامدا راھىلىق (توي قىلماسلىق) يوقلىقىنىمۇ ئوبدان بىلىمەن. مەن ئۆزەمنىڭ بىر روھىم بار دەپ قاراپ بۇنى اللە ئۈچۈن ئاتىدىم. بۇنى ئايال كىشىنىڭ ئىگەللىۋېلىشىدىن ئەنسىرىدىم.

- نېمىشقا گۆش يېمەيسەن!؟

- ئۇنداق ئەمەس، كۆڭلۈم تارتسا، يەنە كېلىپ تاپالسام ئاندىن يەيمەن. ئەگەر يېگۈم كەلمىسە ياكى يېگۈم كەلمىسۇ تاپالسام يېمەيمەن.

- نېمىشقا پىشلاق (سۈتتە ئىشلەنگەن يېمەكلىك) يېمەيسەن؟

- بىز مەجۇسلار بار رايۇندا تۇرىۋاتىمىز، ئۇلار پىشلاق ياسايدۇ، ئۇلار ھالال بىلەن ھارامنىڭ ئوتتۇرىسىنى ئايرىمايدىغان كىشىلەر، مەن پىشلاق ياسالغان خۇرۇچنىڭ ھارام بولۇپ قالغان قوينىڭ بولۇپ قېلىشىدىن ئەنسىرەيمەن. ئەگەر مۇسۇلمانلاردىن ئىككى كىشى پىشلاقنىڭ ھالال قوينىڭ قۇرسىغىدىكى قوزىدىن ئېلىنغانلىغىغا گۇۋاھلىق بەرسە يەيمەن.

- ھۇقۇقدارلارنىڭ ھۇزۇرىغا بېرىشقا، سورۇنغا قاتنىشىشقا نېمە تۇسالغۇ بولدى؟

- سىلەرنىڭ ئىشىڭىڭلاردا نۇرغۇن ھاجەتمەنلەر تۇرۇپتۇ، ئۇلارنى چاقىرىڭلار، سىلەردىكى ھاجىتىنى راۋا قىلىڭلار، سىلەرگە ھاجىتى يوقلارغا ئېسىلىۋالماڭلار.

ئەمىرنىڭ سۆزلىرى مۇئمىنلارنىڭ ئەمىرى ئوسمان ئىبنى ئەففانغا يەتكۈزۈلدى. بۇنىڭدا سۈننەتكە ئەمەل قىلماسلىق ياكى ئىجمائىدىن چىقىپ كېتىش يوق ئىدى. لېكىن شۇنداقتىمۇ يامانلىقنىڭ ئوتى ئۆچمىدى، ئەمىر توغرىسىدىكى مىش - مىش گەپلەر كۆپىيىپ كەتتى. ئۇنىڭ قوللىغۇچىلىرى بىلەن قارشى تۇرغۇچىلار ئارىسىدا پىتنە پەيدا بولۇشقا باشلىدى. شۇ سەۋەپلىك، خەلىفە

ئوسمان (اللہ) ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن) ئەمىرنى شام دىيارىغا بېرىپ شۇ يەرگە ئورۇنلىشىشقا ئەمىر قىلدى ھەمدە شامنىڭ ۋالىسى مۇئاۋىيەگە ئۇنى ياخشى قارشى ئېلىش ۋە لايىغدا ھۆرمىتىنى قىلىشنى تەۋسىيە قىلدى. ئەمىر ئىبنى ئابدۇللا بەسرەدىن ئايرىلماقچى بولغان كۈنى، قېرىنداشلىرى، شاگىرتلىرىدىن بولۇپ، نۇرغۇن كىشىلەر ئۇزاتقىلى چىقتى. ئۇلار ئەمىر بىلەن بىرگە بەسرەنىڭ سىرتىدىكى مەربە دېگەن مەھەللىگىچە ئۇزىتىپ چىقتى. شۇ يەردە ئەمىر كىشىلەرگە:

- مەن دۇئا قىلىمەن، سىلەر امىن دېيىشىپ بېرىڭلار، - دېدى.

كىشىلەر بوينىنى سوزۇپ ئەمىرگە قاراپ تۇردى. سۈكۈتكە چۆمگەن كۆزلەر ئەمىرگە تىكىلگەن ئىدى. ئەمىر قولىنى كۆتۈرۈپ مۇنداق دېدى:

- ئى اللہ ! مېنىڭ ئۈستۈمدە گەپ تارقاتقان، ماڭا تۆھمەت چاپلىغان، يۇرتۇمدىن چىقىپ كېتىشكە، مەن بىلەن دوستلىرىمنىڭ ئوتتۇرىسىنى ئايرىۋېتىشكە سەۋەبچى بولغان كىشىلەرنى مەن كەچۈردۈم، ئى اللہ ! سەنمۇ ئۇلارنى كەچۈرگىن، ئۇلارنى دىنى ۋە دۇنياسىدا خاتىرجەم قىلغىن، ماڭا، ئۇلارغا ۋە باشقا بارلىق مۇسۇلمانلارغا چەكسىز رەھمەت ئەپۇ ۋە ئېھسانلارنى ياغدۇرغىن، ئى ئەڭ مېھرىبان، شەپقەتلىك اللہ ...

ئۇ دۇئاسىنى ئاياغلاشتۇرۇپ، ئۇلغىنىڭ بېشىنى شام تەرەپكە بۇراپ ئۆز يولىغا كەتتى.

ئەمىر ئىبنى ئابدۇللا قالغان ھاياتىنى شام دىيارىدا ئۆتكۈزدى. « بەيتۇل مۇقەددەس » نى ئۆزىنىڭ تۇرىدىغان جايى قىلىپ تاللىدى. شام ۋالىسى مۇئاۋىيە تەرەپتىن مۇناسىپ ھۆرمەت، ئىززەت - ئىكرام ۋە ياخشىلىققا ئېرىشتى.

ۋاپات بولۇش ئالدىدا كېسلى ئېغىرلاشقاندا، ئۇنىڭ دوستلىرى كىردى، ئۇ يىغلاۋاتتى. ئۇلار ئۇنىڭدىن سورىدى:

- سەن ھەقىقەتەن ياخشىلىغىڭ كۆپ ئادەم تۇرۇپ، يەنە نېمىگە يىغلايسەن؟

- اللہ بىلەن قەسەمكى، مەن دۇنيادىن ئايرىلغۇم كەلمەي ياكى ئۆلۈمدىن قورقۇپ يىغلاۋاتقىنىم يوق، سەپەر تەييارلىغىنىڭ ئازلىغىدىن يىغلاۋاتمەن. ھازىر غەلبە بىلەن مەغلۇبىيەت... ياكى جەننەت ياكى دەۋزەخكە مېڭىش ئالدىدا تۇرىۋاتمەن، ئىككىسىنىڭ قايسىسىغا بارىدىغانلىغىمنى بىلمەيمەن... ئەمىرىنى ئابدۇللا نەپەستىن توختىدى، تىلى اللە نى ئەسلەش بىلەن ھۆل ئىدى...

ئاشۇ يەردە، ئاشۇ ئىككى قىبلىنىڭ بىرىنچىسىدە، ئىككى ھەرامنىڭ ئۈچىنچىسىدە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كېچىسى ساياھەت قىلغان جايدا، ئەمىرىنى ئابدۇللا يەرلىكىگە تەڭدى.

اللە ئەمىرنىڭ قەبرىسىنى يۇرۇق قىلسۇن... مەڭگۈلۈك جەننەتلەردە خۇشاللىققا ئېرىشتۈرۈپ، يۈزىنى نۇرلۇق قىلسۇن... آمىن!!!

ئەمىر ئىبنى شۇراھەبىيل

(شەئىبى دەپ تونۇلغان كىشى)

«شەئىبى بىلىمى مول، كەڭ قۇرساق ئىدى. ئۇنىڭ ئىسلامدا ئالاھىدە ئورنى بار»

_ ھەسەنۇل بەسەرى

ئۆمەرۇلفەرۇقنىڭ (ئۆمەر ئىبنى خەتابنىڭ سۈپىتى) خەلىفىلىكى ئاخىرلىشىپ ئالتە يىلدىن كېيىن مۇسۇلمانلار ئۈچۈن، ئورۇق، ئاۋاق بىر بالا تۇغۇلدى. چۈنكى قېرىندىشى ئانىسىنىڭ قۇرسقىدا قىستاپ چوڭىغىدەك ئورۇن بەرمىگەن. كېيىن ئۇنى بىلىم كەڭ قۇرساق قىلدى، ئەستە تۇتۇش قابىلىيىتى، چۈشەنچە ۋە تالانت ساھەسىدە قېرىندىشى ۋە باشقا بىرەرسى بىلەن قىستالمىدى. مانا بۇ شەئىبى دېگەن نام بىلەن تونۇلغان، ئۆز دەۋرىدىكى مۇسۇلمانلارنىڭ تالانت ئىگىسى - ئەمىر ئىبنى شۇراھەبىيل ھىمىرى.

شەئىبى كۈفەدە تۇغۇلۇپ، شۇ يەردە چوڭ بولدى، لېكىن مەدىنە مۇنەۋۋەرە ئۇنىڭ يۈرىكى تەلپۈنىدىغان، روھى سېغىنىدىغان جاي بولۇپ، ساھابە كىراملار كۈفەنى اللە يولىدا جىھاد قىلىدىغان ۋە ئورۇنلىشىپ قالىدىغان جاي قىلىش ئۈچۈن كۈفەگە يول ئالغاندەك، شەئىبى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرى بىلەن ئۇچرىشىش ۋە ئۇلاردىن بىلىم ئېلىش ئۈچۈن، مەدىنىگە پات - پات باراتتى. ئۇنىڭغا بەشىۈزگە يېقىن ساھابە كىرام بىلەن ئۇچرىشىش ھەمدە ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپ، سەئىد ئىبنى ئەبۇ ۋەققاس، سەئىد ئىبنى سابىت، ئۇبادە ئىبنى سامىت، ئەبۇ مۇسا ئەشئەرى، ئەبۇ سەئىدىل خۇدۇرى،

نۇئمان ئىبنى بەشىير، ئابدۇللا ئىبنى ئۈمەر، ئابدۇللا ئىبنى ئابباس، ئەدىي ئىبنى ھاھەم، ئەبۇ ھۈرەيرە، ئۈممۇل مۇئىنن - ئائىشە قاتارلىقلارغا ئوخشاش ساھابىلەرنىڭ نۇرغۇنىدىن بىلىم ئۆگىنىش، ھەدىس ئۆگىنىش نېسىپ بولغان، شەئىبى ئەقلى ئۆتكۈر، قەلبى ئويغاق، قاتتىق ھۇشيار، چېچەن، زېرەك بولۇپ، يادقا ئېلىش ۋە ئەستە تۇتۇش قابىلىيىتى جەھەتتە بىر مۆجىزە ئىدى. ئۇنىڭ ئۆزى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

- «مەن قەلەم بىلەن قەغەزگە ھەرگىز خەت يېزىپ باقمىدىم، ھەر قانداق بىر ئادەم ھەدىس سۆزلىسە، شۇ ھامان ئېسىمدە قالاتتى. بىرەرى سۆزلىسە قايتا سۆزلىشى ھاجەتسىز ئىدى.»

بۇ ياش بىلىمگە قاتتىق بېرىلگەن، ئۇنىڭغا ئېرىشىشكە بەك قىزىققان بولۇپ، بىلىم ئۈچۈن ئەڭ ئېسىل نەرسىلەرنى تەقدىم قىلدى. بىلىم يولىدىكى ھەر قانداق قىيىنچىلىققا پەرۋا قىلمىدى. ئۇ مۇنداق دېگەن ئىدى:

- بىر ئادەم شامنىڭ ئەڭ چېتىدىن يەمەننىڭ ئەڭ چېتىگە بېرىپ كەلگۈسى ھاياتىغا پايدىلىق بىرەر ئېغىز سۆزگە ئېرىشسە، مەن ئۇنىڭ ماڭغان يولى بىكار كەتمىدى، دەپ قارايمەن.

ئۇنىڭ بىلىمى شۇ دەرىجىگە بېرىپ يەتكەن ئىدىكى، ئۇ مۇنداق دېگەن:

- مەن ئەڭ ئاز ئۆگەنگەن نەرسەم - شېئىر. ئەگەر خالىسام سىلەرگە بىر مەزمۇن ياكى سۆز قايتىلماستىن، بىر ئاي توختىماي شېئىر ئېتىپ بېرەلەيمەن.

كۇفە جامەسىدە ئۇنىڭ ئۈچۈن سورۇن ئورۇنلاشتۇرۇلاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرى كىشىلەر ئارىسىدا بىللە تۇرۇپ، ئۇلارنىڭ ئەتراپىغا توپ - توپ بولۇپ يىغىلاتتى. ئابدۇللا ئىبنى ئۈمەر (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن) بىر قېتىم كىشىلەرگە غازات ۋەقەلىكىرىنى ئەڭ ئىنچىكە تەرەپلىرىگىچە بايان قىلىپ بېرىۋاتقانلىغىنى ئاڭلىدى، شەئىبىنىڭ بايانى ئۇنى ئۆزىگە تارتتى ۋە مۇنداق دېدى:

- مەن ئۇ بايان قىلىۋاتقان جەڭلەرنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆرگەن ۋە ئۆز قۇلىغىم بىلەن ئاڭلىغان. شۇنداق تۇرۇپ، ئۇ مەندىن ياخشى بايان قىلىۋاتىدۇ.

شەئىبىنىڭ بىلىمنىڭ موللىغى، تۇتۇۋېلىش قابىلىيىتىنىڭ يۇقىرى ۋە ھازىر جاۋاپلىغىنىڭ ئەمىلى دەلىللىرى ناھايىتى كۆپ. بۇنىڭ مىسالىدىن بىرى - ئۇ ئۆزى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

- ئالدىمغا ئىككى ئادەم كەلدى. ئۇلار ھەر بىرى ئۆزىدىن پەخىرلىنىدىكەن. بىرى بەنى ئامىرلىق، يەنە بىرى بەنى ئەسەدلىك بولۇپ، ئامىرلىق ئەسەدلىكنى يېڭىپ، ئۇنى بېسىپ چۈشۈپتۇ. ئۇ ئۇنىڭدىن كىيىمدىن تۇتۇپ، مەن تەرەپكە تارتىشقا باشلىدى. ئەسەدلىك كىشى يېڭىلىپ قالغان بولۇپ، ئۇنىڭغا:

- مېنى قويۇۋەت، مېنى قويۇۋەت، - دەيتتى. ئامىرلىق:

- اللە بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، ئىككىمىزنىڭ ئوتتۇرىسىدا شەئىبى ھۆكۈم قىلمىغۇچە، ھەرگىز قويۇۋەتمەيمەن، - دېدى. مەن ئامىرلىققا قاراپ، ئۇنىڭغا:

- سىلەرنىڭ ئوتتۇراڭلاردا ھۆكۈم قىلىنىپ بولغۇچە، ھەمراھىڭنى قويۇۋېتىپ، تۇر. ئاندىن مەن ئەسەدلىككە قاراپ مۇنداق دېدىم.

- سەن نېمە دەپ يېڭىلىپ قالدىڭ؟

- سىلەرنىڭ باشقا ئەرەپلەرنىڭ بىرەرسىدە يوق پەخىرلىنىشكە تېگىشلىك ئالتە ئىشىڭلار بار: بىرىنچىسى، ئىنسانىيەتنىڭ رەھبىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سىلەردىن بىر ئايالغا توي قىلىش تەكلىۋىنى قويغان. اللە يەتتە قات ئاسمان ئۈستىدىن ئۇنى ئۇنىڭغا ئۆيلەپ قويغان. جىبرىئىل ئۇلار ئوتتۇرىسىدا ئەلچى بولغان. ئۇ مۇئمىنلارنىڭ ئانىسى، جەھىشنىڭ قىزى زەينەپ، بۇ سېنىڭ قەبىلە كىشىلىرىڭ پەخىرلىنىشكە تېگىشلىك ئىش. ئۇ باشقا ئەرەپلەردە يوق. ئىككىنچىسى، سىلەردىن بىر ئادەم يەر يۈزىدە مېڭىۋاتقان جەننەت ئەھلىدىن. ئۇ - ئۇكاشە ئىبنى مېھسان. ئۇمۇ سىلەردە بار، باشقىلاردا يوق ئۇلۇغ ئىش. ئۈچىنچىسى، ئىسلامدا، چىگىلگەن تۇنجى

بايراق سىلەرنىڭ قەبىلىدىكى ئادەمگە تۇتقۇزۇلغان. ئۇ - ئابدۇللا ئىبنى جەھىش. تۆتىنچىسى، ئىسلامدا ئەڭ تۇنجى تەقسىم قىلىنغان غەنمەت ئاشۇ ئابدۇللا ئىبنى جەھىش ئالغان غەنمەت. بەشىنچىسى، رىزۋان بەيئىتىدە بىرىنچى بولۇپ بەيئەت قىلغان ئادەم سىلەرنىڭ ئىچىڭلاردىن بولۇپ، سىلەرنىڭ دوستۇڭلار ئەبۇ سۇنان ئىبنى ۋەھبى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كېلىپ مۇنداق دېگەن:

- «ئى رەسۇلۇللا! قولۇڭنى ئاچ، ساڭا بەيئەت قىلىمەن.

- نېمىگە بەيئەت قىلىسەن؟

- سېنىڭ روھىيىتىڭدىكى نەرسىگە.

- مېنىڭ روھىيىتىمدە نېمە بار؟

- غەلبە ياكى شەھىدلىك بار.

- شۇنداق، - دېدى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام. «ئەبۇ سۇنان بەيئەت قىلدى، كىشىلەر ئەبۇ سۇناننىڭ بەيئىتى ئاساسىدا بەيئەت قىلىشقا باشلىدى. ئالتىنچى، سېنىڭ قەۋمىڭ بەنى ئەسەد بەدرى كۈنىدە مۇھاجىرلارنىڭ يەتتىدىن بىرىنى تەشكىل قىلغان.

ئامىرلىق كىشى پاكىت ئالدىدا ھەيرانلىق بىلەن جىمىپ كەتتى. ئېنىقكى، شەئىبى يېڭىلىپ قالغان ئاجىزلارغا ياردەم بەرمەكچى بولغان. ئەگەر يېڭىلىپ قالغۇچى ئامىرلىق بولغان بولسىمۇ، ئۇنىڭغا ئۇ بىلمەيدىغان ئۆز قەۋمى پەخىرلىنىشكە تېگىشلىك ئىشلاردىن دەپ بەرگەن بولاتتى.

بىر قېتىم خەلىفە شەئىبىنى رۇمنىڭ پادىشاھىنىڭ يېنىغا مۇھىم ۋەزىپە بىلەن ئەۋەتتى. ئۇ ئۇ يەرگە بېرىپ، رۇم پادىشاھى بىلەن سۆھبەتلەشكەندە ئۇنىڭ ئەقىل - پاراستى رۇم پادىشاھىنى ھەيران قالدۇردى. بىلىمنىڭ موللىغى، چېچەن ۋە ئۆتكۈر پىكىرلىكىگە ئەجەپلەندى - دە، ئۇنى ئادىتىگە قارشى ھالدا، ئۆز ھۇزۇرىدا خېلى كۈنلەر ئېلىپ قالدى. شەئىبى دەمەشققە قايتىشقا

رۇخسەت قىلىشنى قايتا - قايتا تەلەپ قىلىپ تۇرۇۋالغاندا رۇم پادشاھى ئۇنىڭدىن سورىدى:

- سەن خەلىفە جەمەتدىنمۇ؟

- مەن مۇسۇلمانلار ئىچىدىكى بىر ئادەم. شەئىبگە يولغا چىقىشقا رۇخسەت قىلغاندا، رۇم پادشاھى ئۇنىڭغا:

- دوستۇڭ ئابدۇلمەلىك ئىبنى مەرۋاننىڭ يېنىغا بېرىپ بارلىق كۆرگەن - بىلگەنلىرىڭنى يەتكۈزۈپ بولغاندىن كېيىن ئۇنىڭغا بۇ خەتنى بەرگەن، - دېدى.

- شەئىبى دەمەشققە يېتىپ بېرىپلا ئالدىراپ ئابدۇلمەلىك بىلەن ئۇچرىشىپ، ئۇنىڭغا كۆرگەن - ئاڭلىغانلىرىنى دەپ ئۆتتى ھەمدە سورىغان سۇئاللىرىنىڭ ھەممىسىگە جاۋاب بەردى.

- ئى مۇئىمىنلارنىڭ ئەمرى! رۇم پادشاھى بۇ خەتنى سىزگە ئەۋەتتى، - دېدى ھەم خەتنى خەلىفەگە بەرگەندىن كېيىن، ئىجازەت سوراپ چىقىپ كەتتى. خەلىفە ئابدۇلمەلىك خەتنى ئوقۇغاندىن كېيىن خىزمەتچىلىرىگە:

- ئۇنى قايتۇرۇپ كېلىڭلار، - دېدى. ئۇلار ئۇنى قايتۇرۇپ كەلدى. ئابدۇلمەلىك ئۇنىڭغا:

- خەتتە نېمە بارلىغىنى بىلەمسەن؟ - دېدى.

- ياق، ئى مۇئىمىنلارنىڭ ئەمرى.

- رۇم پادشاھى ماڭا خەتتە: ئەرەپلەرنىڭ مۇشۇنداق ياشنى قويۇپ، باشقىلارنى خەلىفە قىلغانلىغىغا ھەيرانمەن، دەپ يېزىپتۇ، - دېدى. شەئىبى دەرھال مۇنداق دېدى:

- ئۇ سېنى كۆرمىگەن، ئەگەر كۆرگەن بولسا ھەرگىز ئۇنداق دېمىگەن بولاتتى، ئى مۇئىمىنلارنىڭ ئەمرى.

- ئۇ سەندەك ئادەمنىڭ مېنىڭ يېنىمدا ئىكەنلىكىگە ھەسەت قىلغان. شۇڭا مۇشۇنداق خەت بىلەن مېنى سېنى ئۆلتۈرۈشكە كۈشكۈرتۈپ، سېنىڭدىن قۇتۇلماقچى بولغان، - دېدى خەلىفە.

بۇ ئىش رۇم پادىشاھىغا يېتىپ بارغاندا، ئۇ اللە ئۇنىڭ دادىسىنى ياشتۇرۇۋەتسۇن. مەن پەقەت شۇنىلا مەقسەت قىلغان، - دېدى.

* * *

شەئىبى بىلىمدە شۇ دەرىجىگە يەتكەن ئىدىكى، ئۇ ئۆز دەۋرىدىكى تۆت ئالىمنىڭ بىرى بولغان. زوھرى مۇنداق دەيدۇ:

- تابىنلار دەۋرىدىكى ئالىملار تۆت، ئۇلار: مەدىنىدىكى سەئىد ئىبنى مۇسەيب، كۇفەدىكى شەئىبى، بەسرەدىكى ھەسەنۇل بەسەرى، شامدىكى مەكھۇلدىن ئىبارەت. لېكىن شەئىبى كەمتەرلىكىدىن بىرەرسى ئۇنى ئالىم دەپ ئاتىسا خىجىل بولۇپ كېتەتتى. بىرەرسى ئۇنى:

- ئى ئالىم فەقىھ، - دەپ سۆزلىگەندە، ئۇ:

- نېمە دېگەننىڭ بۇ؟ بىزنى ماختاپ بىزدە يوق نەرسە بىلەن ئۇچۇرما. فەقىھ دېگەن اللە چەكلىگەن ئىشلاردىن ساقلانغان كىشىدۇر. ئالىم دېگەن اللە دىن قورققان كىشىدۇر. بىز شۇنداق قىلالدۇقمۇ؟

يەنە بىرەيلەن ئۇنىڭدىن مەسلى سوردى. ئۇ: بۇ توغرىسىدا ئۈمەر ئىبنى خەتتاب مۇنداق دېگەن.. ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپ مۇنداق دېگەن.. دەپ جاۋاب بەرگەندە، سۇئال سورىغۇچى ئۇنىڭغا:

- بۇ توغرىسىدا سېنىڭ قارىشىڭ قانداق؟ - دېدى. شەئىبى خىجىللىق ئىچىدە تەبەسسۇم قىلىپ:

- ئۈمەر ۋە ئەلىنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ بولغاندىن كېيىن، مېنىڭ سۆزۈمنى قانداق قىلاتتىڭ؟ - دېدى.

شەئىبى ئالجاناپ، ئېسىل پەزىلەتلىك بولۇپ، ئۇ تالاش - تارتىش قىلىشنى ياقتۇرمايتتى. زۇرۇر بولمىغاندا ئىشلارغا ئارىلىشىشتىن ئۆزىنى قاتتىق ساقلايتتى. بىر كۈنى ئۇنىڭ دوستلىرىدىن بىرى ئۇنىڭغا مۇنداق دېدى:

- ئى ئەبۇ ئەمىر!

- خوش!

- كىشىلەر گېپىنى قىلىۋاتقان بۇ ئىككى كىشى توغرىسىدا قارىشىڭ قانداق؟

- كىمنى دېمەكچىسەن؟

- ئوسمان ۋە ئەلىنى.

- مەن اللە بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، اللە قىيامەت كۈنى مېنىڭ ئوسماننىڭ ياكى ئەلىنىڭ دەۋاڭىرى بولۇشۇمغا مۇھتاج ئەمەس. (اللە ئۇ ئىككىسىدىن رازى بولسۇن).

شەئىبى بىلىم ۋە كەڭ قۇرساقلىقنى بىرلەشتۈرگەن. ئۇ توغرىسىدا مۇنداق بايان قىلىنغان. بىر ئادەم ئۇنى ناھايىتى سەت تىللار بىلەن تىللىغان، قەبىھ گەپلەرنى قىلغاندا، شەئىبى ئۇ كىشىگە:

- ماڭا دېگەنلىرىڭ راست بولسا، اللە مېنى كەچۈرسۇن. سېنىڭ دېگەنلىرىڭ يالغان بولسا، اللە سېنى كەچۈرسۇن، - دېگەندىن باشقا سۆز قىلمىدى.

شەئىبى يۇقىرى مەرتىۋە ۋە پەزىلەت ئىگىسى تۇرۇپ، ئەڭ تۆۋەن تەبىقىدىكى كىشىلەردىنمۇ بىلىم ئېلىشنى قولدىن بەرمەيتتى. ئۇنىڭ سورۇنىغا ھەمىشە بىر تاغلىق كېلەتتى. ئۇ داۋاملىق ھېچنەرسە دېمەيتتى. شەئىبى ئۇنىڭغا مۇنداق دېدى:

- گەپ قىلمامسەن؟

- جىم تۇرسام خاتىرجەم بولىمەن. قۇلاق سېلىپ ئاڭلىسام بىلىم ئالىمەن.

- قۇلاقنىڭ (يەنى ئاڭلىغاننىڭ) پايدىسى ئۆزەڭگە. تىلنىڭ (يەنى سۆزلىگەننىڭ) پايدىسى باشقىلارغا، - دېدى شەئىبى. شەئىبى بۇ تاغلىقنىڭ سۆزىنى ئۆمۈر بويى ئېغىزىدىن چۈشۈرمىدى.

شەئىبىگە پەقەت ئازغىنا بىر قىسىم كىشىلەرگە بېرىلدىغان چوڭقۇر مەنىلىك، پاساھەتلىك سۆزلەش ئاتا قىلىنغان. بۇنىڭ بىر مىسالى: ئۇ بىر قېتىم ئىراقنىڭ ئەمىرى ئۈمەر ئىبنى ھۈبەيرەتەل فەزەزىغا ئۇ سولاپ قويغان كىشىلەر توغرىلىق گەپ قىلىپ، مۇنداق دېگەن:

- ئى ئەمىر! ئۇلارنى ناھەق سولغان بولساڭ توغرىسى ئۇلارنى چىقىرىۋەت. ئەگەر توغرا سولغان بولساڭ، كەڭ قوللۇق بىلەن ئەپۇ قىلغىن.

ئۈمەر ئىبنى ھۈبەيرە ئۇنىڭ سۆزىگە ھەيران قالدى ۋە ئۇنىڭ ھۆرمىتى يۈزىدىن ئۇلارنى قويۇۋەتتى. شەئىبى ئالجاناپ، دىن ۋە بىلىمدە يۇقىرى ئورۇنغا ئىگە تۇرۇپ، تىلى تاتلىق، خۇشخۇي كىشى بولۇپ، پۇرسەت كەلسە قولدىن بەرمەيتتى. بىر قېتىم ئۇ ئايالى بىلەن تاماق يەۋاتقاندا، بىر ئادەم كىرىپ دېدى:

- شەئىبى قايسىڭلار؟

- بۇ، - دېدى ئايالى ئۇنى كۆرسىتىپ.

- ئىبلىس (شەيتان) نىڭ ئايالىنىڭ ئىسمى نېمە بولغىتتى؟

- ئۇ بىز قاتناشمىغان توي ئىكەن، - دەپ جاۋاب بەردى شەئىبى.

بەلكىم شەئىبى ئۆزى توغرىسىدا بايان قىلغان ئىشلار شەئىبىنىڭ ئەخلاقىنى ئەڭ ياخشى باھالاپ بېرىشى مۇمكىن. ئۇ مۇنداق دېگەن:

- مەن كىشىلەر قىزىقىۋاتقان ئىشلارغا ئورنۇمدىن تەۋرەپ باقمىدىم، خىزمەتچىمنى ھەرگىز ئۆرمىدىم. بىر تۇغقىنىم ئۆلۈپ قېلىپ ئۇنىڭ ئادا قىلىدىغان قەرزى بولسا، ئۇنى ئادا قىلىۋەتتىم.

شەئىبى ئۆزىنىڭ مۇشۇ ئېسىل پەزىلەتلىرى بىلەن ياشاپ، ھەتتا سەكسەندىن ھالقىدى. پەرۋەردىگارنىڭ نىداسىغا جاۋاپ بەرگەن (ۋاپات بولغان) ۋە ھەسەنۇل بەسەرگە ئۆلۈم خەۋىرى يەتكۈزۈلگەندە، ھەسەنۇل بەسەرى مۇنداق دېگەن ئىدى:

- « اللہ ئۇنىڭغا رەھمەت ئاتا قىلسۇن... ئۇ بىلىمى مول، ناھايىتى كەڭ قۇرساق كىشى بولۇپ، ئۇنىڭ ئىسلامدا ئالاھىدە ئورنى بار».

ئەتا ئىبنى ئەبۇ رەباھ

« مەن ئەتا، تاۋۇس ۋە مۇجاھىددىن ئىبارەت ئۈچ كىشىدىن باشقا اللە رازىلىقى ئۈچۈن ئىلىم ئۆگەنگەن بىرىنى كۆرۈپ باقمىدىم. »

_ سەلەمە ئىبنى كۇھەيل

بىز ھازىر ھىجرىيەنىڭ 97- يىلى زۇلھەججە ئېيىنىڭ ئاخىرقى ئونىدا... مانا بۇ قەدىمقى ئۆي بەيتۇللا ھەر قايسى يۇرتلاردىن كەلگەن تاۋاپچىلار بىلەن قاينام - تاشقىنلىققا چۆمەكتە... پىيادە - ئۇلاغلىق، قېرى - ياش، ئەر - ئايال، ئاق تەنلىك، قارا تەنلىك، ئەرەپ، ئەجەم، ئەمەلدار، پۇقرا... بۇلارنىڭ ھەممىسى ئىنسانلارنىڭ پادىشاھى اللە نىڭ ئالدىغا ئۇنىڭ چاقىرىقىغا ئاۋاز قوشۇپ، رەھىمتىدىن ئۈمىت كۈتۈپ، بويسۇنغان ھالدا كەلگەن.

* * *

مۇسۇلمانلار خەلىفىسى، يەر يۈزىدىكى پادىشاھلارنىڭ كاتتىسى سۇلايمان ئىبنى ئابدۇلمەلىك (ئۆمەۋىيلارنىڭ 7- خەلىفىسى) يالاڭباش، يالاڭئايلاق، پەقەت پىلاش ۋە رىدا بىلەنلا بۇ قەدىمقى ئۆينى تاۋاپ قىلىۋاتاتتى... ئۇنىڭ بارلىق ئەھۋالى باشقا دىنى قېرىنداش پۇقرالىرىغا ئوخشايتتى، ئۇنىڭ ئارقىسىدا ئىككى ئوغلى بار ئىدى. بۇ ئىككىسى گۈزەللىكتە تۇلۇن ئايغا، خۇش چىراي ۋە خۇشبويلۇقتا ئېچىلىش ئالدىدىكى گۈل غۇنچىسىگە ئوخشايتتى. خەلىفە سۇلايمان تاۋاپ قىلىشنى ئاياغلاشتۇرغاندىن كېيىن، يېنىدىكى خاس ئادىمىگە قاراپ:

- ھەمراھىڭلار قېنى؟ - دەپ سورىدى. ئۇ كىشى:

- ئۇ ئاۋۇ يەردە ناماز ئوقۇۋاتىدۇ، - دەپ مەسجىدى ھەرامنىڭ غەرب تەرىپىنى كۆرسەتتى. خەلىفە ۋە ئىككى ئوغلى ئاشۇ تەرەپكە قاراپ ماڭدى. ياردەمچىلەر خەلىفەگە يول بوشۇتۇپ بېرىش، قىستاڭچىلىقنىڭ زىيان - زەخمىتىدىن قوغداش ئۈچۈن خەلىفەگە ئەگەشمەكچى بولىۋىدى، خەلىفە توسۇپ مۇنداق دېدى:

- بۇ پادىشاھ بىلەن قۇل باراۋەر بولىدىغان ئورۇن... بۇ يەردە كىشىلەر پەقەت ئەمەل - ئىبادىتىنىڭ مەقبۇل بولۇشى بىلەنلا بىر - بىرىدىن پەرىقلىق. نۇرغۇن توپا - چاڭ باسقان ئاددى كىشىلەر اللە غا بويسۇنۇپ كەلگەن، بەلكىم اللە پادىشاھلاردىن قوبۇل قىلمىغان نەرسىلەرنى ئۇلاردىن قوبۇل قىلغان بولۇشى مۇمكىن.

خەلىفە ھېلىقى كىشى تەرەپكە يۈرۈپ كەتتى. ئۇ نامازدا رۇكۇ ۋە سەجدىگە بېرىلىپ كەتكەن، ئوڭ سولدا كىشىلەر ساقلاپ ئولتۇرۇشقان ئىكەن. خەلىفەمۇ كىشىلەر توپىنىڭ ئاخىرىسىدىن ئورۇن تېپىپ ئولتۇردى، ئوغۇللىرىنىمۇ ئۆزى بىلەن بىللە ئولتۇرغۇزدى.

قۇرەيشلىك بۇ ئىككى ياش مۇئمىنلارنىڭ خەلىفىسى ئىزدەپ كەلگەن، ناماز ئوقۇپ بولۇشنى كۈتۈپ تۇرغان كىشىلەر ئاممىسى بىلەن بىللە ئولتۇرغان بۇ كىشى توغرىلىق ئويلىنىشقا باشلىدى...

ئەمەلىيەتتە ئۇ قارا تەنلىك ياشانغان كىشى بولۇپ، تېرىسى قارا، چېچى بۇدرە، بۇرنى پاناق، ئولتۇرسا قارا قاغدەك كۆرۈنەتتى. ئۇ كىشىنىڭ نامىزى تۈگىگەن ۋاقتىدا، خەلىفە بار ئورۇنغا يېنىچە قارىدى، خەلىفە سالام قىلدى، ئۇمۇ شۇنىڭغا ئوخشاش سالام قايتۇردى. خەلىفە ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ، ھەج پىرىنسىپلىرىدىن سوراشقا باشلىدى. ئۇ ھەر بىر سوئالغا شۇنداق تەپسىلىي جاۋاب بېرەتتىكى، يەنە سۆزلەيدىغانغا يول قالمايتتى، ھەر بىر سۆزىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزىنى ئاساس قىلاتتى. خەلىفە سوئالى تۈگىگەندە، اللە دىن ئۇنىڭغا كاتتا ئەجر تىلەپ، ئوغۇللىرىغا: تۇرۇڭلار، دېدى، ئۇلار تۇردى، ئۇچى يۈگرەيدىغان تەرەپكە قاراپ يۈرۈپ كەتتى...

ئۇلار ساڧا بىلەن مەرۋە ئارىسىدا كېتىۋاتقاندا، بۇ ئىككى ياش ئېلان قىلغۇچىلارنىڭ:

- ئى مۇسۇلمانلار! بۇ ئورۇندا كىشىلەرنىڭ سوئاللىرىغا ئەتا ئىبنى رەباھتىن باشقا كىشى جاۋاپ بەرمەيدۇ، ئەگەر ئۇ بولمىسا، ئابدۇللا ئىبنى ئەبۇ نەجىيەھ جاۋاپ بېرىدۇ، - دېگەنلىكىنى ئاڭلاپ قالدى. بۇ ياشلارنىڭ بىرى دادىسىغا قارىدى ۋە مۇنداق دېدى:

- نېمە دەپ بۇ خەلىڧنىڭ قول ئاستىدىكى ئادەم كىشىلەرنى ئەتا ئىبنى ئەبۇ رەباھ ۋە ئۇنىڭ ھەمراھىدىن باشقىسىدىن سوئال سورىماسلىققا بۇيرۇيدۇ؟ يەنە كېلىپ بىز ھېلىقى كىشىدىن سوئال سورىدۇق، ئۇ خەلىڧىگە پىسەنت قىلمىدى، لايىقىدا ھۆرمەتمۇ قىلمىدى.

خەلىڧە سۇلايمان ئوغلىغا مۇنداق دېدى:

- سەن كۆرگەن ۋە بىز ئالدىدا كەمتەرلىك قىلغان كىشى ھەرەم مەسجىدىنىڭ قازىسى - ئەتا ئىبنى ئەبۇ رەباھ، ئۇ بۇ مەنەسەپتىكى ئابدۇللا ئىبنى ئابباسنىڭ ۋارىسى. ئى ئوغۇللىرىم، بىلىم ئۆگىنىڭلار، بىلىم ئارقىلىق خار ئەزىز بولىدۇ، قۇللار شاھلارنىڭ مەرتىۋىسىگە يېتىدۇ...

خەلىڧە سۇلايمان بىلىم ئۆگىنىش توغرىسىدا دېگەن سۆزىدە ئاشۇرۇۋەتمىگەن ئىدى.

* * *

ئەتا ئىبنى ئەبۇ رەباھ كىچىك ۋاقتىدا مەككىلىك بىر ئايالنىڭ قۇلى ئىدى، لېكىن اللە قارا تەنلىك بۇ بالىنى كىچىك ۋاقتىدىن باشلاپلا بىلىم يولىغا قەدەم قويغۇزۇش بىلەن ھۆرمەتلىگەن. ئەتا ۋاقتىنى ئۈچكە بۆلگەن ئىدى. بىر بۆلىكىدە ئۆز خۇجايىنىنىڭ خىزمىتىنى قىلىپ، ئۈستىدىكى مەسئۇلىيەتلەرنى تولۇق ئادا قىلاتتى. يەنە بىر بۆلىكىدە ئۇلۇغ رەببىگە ساپ ۋە خالىس ئىبادەت قىلاتتى. ئۈچىنچى بۆلىكىنى بىلىم ئېلىشقا ئاجراتقان بولۇپ، بۇ ۋاقتتا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھايات قالغان ساھابىلىرىنىڭ يېنىغا بېرىپ،

ئۇلارنىڭ پاك، سۈزۈك بىلىم بۇلاقلىرىدىن بىلىم ئالاتتى. ئۇ ئەبۇ ھۈرەيرە، ئابدۇللا ئىبنى ئۈمەر، ئابدۇللا ئىبنى ئابباس، ئابدۇللا ئىبنى زۇبەير قاتارلىق بىلىملىك ساھابىلەردىن بىلىم ئۈگەنگەن بولۇپ، ئاخىرى ئۇنىڭ ۋۇجۇدى دىنى بىلىم، دىنى ھۆكۈم ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزلىرى بىلەن تولغان.

مەككىلىك ئايال خوجايىن ئۆز خىزمەتچىسىنىڭ ئۆزىنى اللە ئۈچۈن ئاتىغانلىغىنى، ھاياتىنى بىلىم ئۈگىنىش يولىغا تەقدىم قىلغانلىغىنى كۆرۈپ، ئۆز ھوقۇقىدىن ۋاز كېچىپ، اللە ئىسلام دىنىغا ۋە مۇسۇلمانلارغا مۇشۇ بالا ئارقىلىق پايدا يەتكۈزسە ئەجەپ ئەمەس دەپ ئويلاپ، اللە رازىلىغى ئۈچۈن بۇ بالىنى ئازاد قىلىۋەتتى. شۇ كۈندىن باشلاپ ئەتاھەرام مەسجىدىنى ئۆزىنىڭ تۇرىدىغان جايى، ياتىدىغان ئورنى، بىلىم ئۈگىنىدىغان مەكتىۋى، تەقۋالىق ۋە ئىتائەت بىلەن اللە غا يېقىنلىشىدىغان نامازگاھى قىلدى. تارىخچىلارمۇ مەسجىد ئەتا ئىبنى ئەبۇ رەباھنىڭ يىگىرمە يىل ئەتراپىدا يېتىپ قوپىدىغان جايى بولغان، دېيىشىدۇ.

* * *

بۇ ئۇلۇغ تابىئىن - ئەتا ئىبنى ئەبۇ رەباھ بىلىمدە تەسەۋۋۇر قىلغۇسىز دەرىجىدە كامالەتكە يەتكەن، ئۇنىڭ مەرتىۋىسىگە ئۆز دەۋرىدە ئازغىنە بىر قىسىم كىشىلەردىن باشقىلار ئېرىشەلمىگەن ئىدى. ئابدۇللا ئىبنى ئۈمەر مۇنداق دەپ بايان قىلىدۇ: ئۇ بىر قېتىم مەككىگە ئۆمرە ھەج قىلىشنى نىيەت قىلىپ كەلگەندە، كىشىلەر ئۇنىڭ قېشىغا سۇئال سوراپ كېلىشكەن ئىدى، ئۇ:

- ئى مەككە ئەھلى! مەن سىلەرگە ئەجەپلىنىۋاتمەن، سىلەرنىڭ ئىچىڭلاردا ئەتا ئىبنى ئەبۇ رەباھ بار تۇرۇپ، مەندىن سۇئال سورىغىلى كېلەمسىلەر؟ - دېگەن ئىدى.

* * *

ئەتا بىلىم ۋە دىنى نەتىجىلىرى بىلەن بىرگە ئۆزىدە ئىككى خىسلەتنى يېتىلدۈرگەن ئىدى: بىرىنچىسى، ئۆز ھېسسىياتىنى تىزگىنلىگەن بولۇپ، ئۇنى

پايدىسىز ئىشلارغا ئىشلەتمەيتتى... ئىككىنچىسى، ۋاقتىنى تىزگىنلىگەن بولۇپ، زىيادە ئىش ۋە گەپ - سۆز قىلمايتتى...

مۇھەممەد ئىبنى سۇقە (كۇفە ئۆلىمالىرىنىڭ بىرى) ئەتانى يوقلاپ كەلگەن بىر بۆلۈك كىشىلەرگە سۆزلەپ بېرىپ مۇنداق دەيدۇ:

- مەن سىلەرگە بىر ئىشنى سۆزلەپ بېرىمەن، ماڭا مەنپەئەت قىلغاندەك سىلەرگە مەنپەئەت قىلار. بىر كۈنى ئەتا ماڭا نەسىھەت قىلىپ:

- ئى قېرىندىشىمنىڭ ئوغلى! بىزدىن بۇرۇنقىلار زىيادە سۆزنى يامان كۆرەتتى، - دېدى. مەن:

- ئۇلارنىڭ قارىشىدىكى زىيادە سۆز نېمە؟ - دەپ سورىدىم، ئۇ:

- ئۇلارنىڭ قارىشىدا اللە نىڭ كىتابىنى ئوقۇش، مۇلاھىزە قىلىش، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسلىرىنى بايان قىلىش ۋە چۈشىنىش، ياخشىلىققا بۇيرۇپ، يامانلىقتىن توسۇش، اللە نىڭ رازىلىقى ئۈچۈن بىلىم ئىزدەش، زۆرۈر بولغان ئېھتىياجلىرىڭ توغرىلىق سۆزلەشتىن باشقىسى - زىيادە سۆز ھېساپلىناتتى، - دېدى، ئاندىن مېنىڭ چىرايمغا تىكىلىپ قاراپ تۇرۇپ مۇنداق دېدى:

- سىلەر: « ھالبۇكى سىلەرنىڭ ئۈستۈڭلاردا سىلەرنى كۆزىتىپ تۇرغۇچى پەرىشتىلەر بار، ئۇلار (اللەنىڭ دەرگاھىدا) ھۆرمەتلىك پەرىشتىلەر بولۇپ، (سىلەرنىڭ سۆزلىرىڭلارنى ۋە ئەمەللىرىڭلارنى) يېزىپ تۇرىدۇ » دېگەن ئايەتنى ئىنكار قىلامسىلەر؟ » (سۈرە ئىنقىزات 10- 11- ئايەتلەر) » ئىنساننىڭ ئوڭ تەرىپىدە ۋە سول تەرىپىدە ئولتۇرۇپ خاتىرىلەيدىغان ئىككى پەرىشتە بار، (ئىنساننىڭ سۆز - ھەرىكىتى خاتىرىلىنىۋاتقان) ۋاقتتا، ئۇ قانداق بىر سۆزنى قىلمىسۇن، ئۇنىڭ ئالدىدا ھامان پەرىشتە ھازىر بولۇپ، كۆزىتىپ تۇرىدۇ. » (سۈرە قاف 17- 18- ئايەتلەر) دېگەن ئايەت بارلىغىغا ئىشەنمەمسىلەر؟

ئۇ يەنە مۇنداق دېدى:

- ھەر بىرىمىزنىڭ نام - ئەمالى كۆپكۈندۈزدە كىشىلەر ئارىسىدا تارقىتىلسا، لېكىن ئۇلارنىڭ كۆپىنچىسى دىنى ئىشلار بولماي، دۇنيا ئىشلىرى بولسا، ئۇ خىجىل بولمامدۇ؟

* * *

اللە ئەتا ئىبنى ئەبۇ رەباھنىڭ بىلىمى بىلەن نۇرغۇن كىشىلەرگە نەپ يەتكۈزگەن، ئۇلارنىڭ ئىچىدە مەخسۇس بىلىم ئىگىلىرى، ھۈنەرۋەن - كاسىپلار ۋە يەنە نۇرغۇن كىشىلەر بار ئىدى...

ئىمام ئەبۇ ھەنفە ئۆزى توغرىسىدا سۆزلەپ مۇنداق دەيدۇ:

- مەن مەككىدە ھەج پىرىنسىپلىرىدا بەش ئىشتا خاتالاشتىم، بۇنى ماڭا بىر ساتراچ بىلدۈرۈپ قويدى. يەنى مەن ئېھرامدىن چىقىش ئۈچۈن چېچىمنى ئالدۇرماقچى بولۇپ، ساتراچخاننىڭ يېنىغا باردىم ۋە چېچىمنى قانچىگە ئالسەن دېدىم، ساتراچ:

- اللە ساڭا ھىدايەت بەرسۇن، ئىبادەتتە بىر نەرسە شەرت قىلىنمايدۇ، ئولتۇر، بېرەلگىنىڭنى بەر، - دېدى. خىجىل بولۇپ ئولتۇردۇم، لېكىن قىبلىگە ئالدىمنى قىلماي ئولتۇرۇپتىمەن، ساتراچ قىبلىگە قاراپ ئولتۇرۇشۇمغا ئىشارەت قىلدى، قىبلىگە قارىدىم، خىجىللىقم تېخىمۇ ئاشتى. يەنە بېشىمنى سول تەرەپتىن تۇتۇپ بېرىپتىمەن، ساتراچ:

- ئوڭ تەرىپىڭنى قىل، - دېدى، شۇنداق قىلدىم، ئۇ چېچىمنى ئېلىشقا باشلىدى، مەن ئۇنىڭغا ئەجەپلىنىپ سۈكۈتتە قاراپ تۇردۇم، ئۇ ماڭا:

- جىم تۇرۇۋاتسەنغۇ؟ تەكبىر ئېيت، - دېدى، تەكبىر ئېيتتىم. ئاخىرى ماڭماقچى بولۇپ ئورنۇمدىن تۇرۇۋىدىم، ئۇ:

- نەگە بارماقچى؟ - دەپ سورىدى.

- ياتىغىمغا، - دېدىم.

- ئىككى رەكئەت ناماز ئوقۇ، ئاندىن خالىغان يېرىڭگە بار، - دېدى. ئىككى رەكئەت ناماز ئوقۇدۇم ۋە كۆڭلۈمدە: بىلىملىك بولمىسا بۇنداق ساتراچتىن بۇنداق ئىشلار يۈز بەرمەيدۇ، دەپ ئويلىدىم ۋە ئۇنىڭدىن:

- سەن مېنى بۇيرىغان بۇ پىرىنسىپلارنى نەدىن ئۆگەنگەن؟ - دەپ سورىدىم، ئۇ:

- اللە ساڭا رەھمەت قىلسۇن، مەن ئەتا ئىبنى ئەبۇ رەباھنىڭ شۇنداق قىلغانلىغىنى كۆردۈم ۋە ئۇنىڭدىن ئۆگىنىپ، كىشىلەرگە ئۆگەتتىم، - دېدى.

* * *

ئەتا ئىبنى ئەبۇ رەباھقا دۇنيا شۇنچىلىك ئالدىنى قىلغان، لېكىن ئۇ كۆز قىرىنى سالمايلا قالماستىن، ئۇنىڭدىن قاتتىق يۈز ئۆرۈگەن، ئۇنىڭ ئۆمرى باھاسى بەش دىرھەمدىن ئاشمايدىغان كۆڭلەك كىيىپ ئۆتكەن ئىدى.

خەلىفىلەر ئۆزلىرىگە ياردەملىشىشكە چاقىرغاندا، دۇنيا سەۋەپلىك دىنىغا تەسر يېتىپ قېلىشتىن قورقۇپ، ئۇنىڭدىن قورقۇپ، ئۇنىڭدىن قورقۇپ، ئەگەر مۇسۇلمانلارغا بىرەر پايدا، ئىسلامغا نىسبەتەن بىرەر ياخشىلىق بولسا خەلىفىلەرنىڭ قېشىغا ۋەكىل بولۇپ باراتتى. ئوسمان ئىبنى ئەتا خۇراسانى بايان قىلىپ بەرگەن ئىش ئاشۇلاردىن بىرى. ئۇ مۇنداق دەيدۇ:

مەن دادام بىلەن ھىشام ئىبنى ئابدۇلمەلىكنىڭ يېنىغا بارماقچى بولۇپ يولغا چىقتۇق. بىز دەمەشىققە يېقىنلاپ قالغان چاغدا، قارا ئىشەككە مىنگەن ياشىنىپ قالغان بىر كىشى يولۇقتى. ئۇنىڭ ئۈستىدە ناھايىتى قۇپال توقۇلغان كۆڭلەك، كونىراپ كەتكەن تون، بېشىدا چاپلىشىپ قالغان باش ياغلىقى بار ئىكەن. ئىشەككە سالغان ئۇچچۇلۇق ياغاچ بولۇپ، شۇنىڭدىلا ئولتۇرۇلغۇ ئىكەن. مەن كۈلدۈم ۋە دادامدىن:

- بۇ كىم؟ - دەپ سورىدىم، دادام:

- بۇ كىشى - ھىجاز ئالىملىرىنىڭ رەھبىرى ئەتا ئىبنى ئەبۇ رەباھ، - دېدى. ئۇ كىشى بىزگە يېقىنلاپ كەلگەندە، دادام خېچىردىن چۈشتى، ئۇمۇ

ئېشىگىدىن چۈشتى. ئىككىسى قۇچاقلىشىپ كۆرۈشۈپ، سالام - سائەت قىلىشقاندىن كېيىن، قايتىپ ئۇلاغلىرىغا مېنىپ، يولغا ماڭدى ۋە ھىشام ئىبنى ئابدۇلمەلىكنىڭ قېشىغا كەلگەندىن كېيىن توختاشتى. ئۇلار ئولتۇرا - ئولتۇرمايلا كىرىشكە ئىجازەت بېرىلدى. دادام چىققان ۋاقتىدا، دادامغا:

- سىلەرگە بولغان ئىشلارنى سۆزلەپ بەرگىن، - دېدىم. دادام مۇنداق دېدى:

« ھىشام ئەتا ئىبنى ئەبۇ رەباھنىڭ ئىشەكتە كەلگەنلىكىنى بىلىپ، ئالدىراپ ئىجازەت قىلدى، اللە بىلەن قەسەمكى، مەن ئەتانىڭ سەۋەبى بىلەن كىردىم، ھىشام ئەتانى كۆرۈپ:

- مەرھابا! مەرھابا! بۇ يەردە ئولتۇر، بۇ يەدە ئولتۇر، دەپ كەتتى. توختىماي بۇ يەردە... بۇ يەردە... دەيتتى. ئاخىر ئۇنى ئۆزىنىڭ كارۋىتىدا تىزنى تىزىغا تەككۈزۈپ ئولتۇرغۇزدى. سورۇندا كىشىلەرنىڭ مۆتىۋەرلىرى سۆزلىشىۋاتقان ئىكەن، ئۇلار جىمىپ كەتتى. ھىشام ئەتاغا قاراپ:

- ئەبۇ مۇھەممەد! نېمە ھاجىتىڭ بار؟ دەپ سورىدى.

- ئى مۇئىمىنلارنىڭ ئەمىرى! ئىككى ھەرەم ئەھلى اللە نىڭ كىشىلىرى، پەيغەمبەرنىڭ خوشنىسى، ئۇلارنىڭ تەمىناتلىرى تەقسىملىنىپ بېرىلىدۇ...

- شۇنداق، غۇلام، مەككە مەدىنىلىكلەرنىڭ بىر يىللىق تەمىناتلىرى بېرىلىش توغرىلىق خەت ياز. ئى ئەبۇ مۇھەممەد! يەنە باشقا ھاجىتىڭ بارمۇ؟

- بار، ئى مۇئىمىنلارنىڭ ئەمىرى! ھىجاز ۋە نەجدلىكلەر ئەرەپلەرنىڭ مەنبەسى، ئىسلامنىڭ قۇماندانلىرى، ئۇلارغا سەدىقلىرىنىڭ ئېشىپ قالغانلىرى قايتۇرۇلۇپ بېرىلىدۇ...

- شۇنداق، غۇلام، ئۇلارغا سەدىقلىرىنىڭ ئېشىپ قالغانلىرىنى قايتۇرۇپ بېرىش توغرىلىق خەت ياز. ئى ئەبۇ مۇھەممەد! يەنە باشقا ھاجىتىڭ بارمۇ؟

- بار، ئى مۇئىمىنلارنىڭ ئەمىرى! چىگرىدىكىلەر دۈشمەنلەرگە قارشى تۇرىۋاتىدۇ، مۇسۇلمانلارغا يامانلىق قىلماقچى بولغانلار بىلەن ئۇرۇشىۋاتىدۇ.

ئۇلارغا تەمىنات تۇلۇق ئەۋەتىپ بېرىلىدۇ، ئەگەر ئۇلار ھالاك بولسا چىگرا ۋەيران بولىدۇ...

- شۇنداق، غۇلام، ئۇلارغا ئوزۇق - تۈلۈك يەتكۈزۈپ بېرىش توغرىلىق خەت ياز، ئى ئەبۇ مۇھەممەد! يەنە باشقا ھاجەتلىرى بارمۇ؟

- بار، ئى مۇئىنلارنىڭ ئەمرى! زىممىلەر قۇدرىتى يەتمەيدىغان ئىشقا تەكلىپ قىلىنمايدۇ، ئۇلاردىن ئالغان باجنىڭ دۈشمەنلەرگە قارشى تۇرۇشتا ياردىمى بولىدۇ...

- شۇنداق، غۇلام، كېيىللىكتىكى زىممىلەرنى قۇدرىتى يەتمەيدىغان ئىشقا بۇيرۇماسلىق توغرىلىق خەت ياز. ئى ئەبۇ مۇھەممەد! يەنە باشقا ھاجەتنىڭ بارمۇ؟

- بار، ئى مۇئىنلارنىڭ ئەمرى! چىن دىلىڭدىن اللە دىن قورققىن، بىلگىنىكى سەن تەنھا يارىتىلدىڭ، تەنھا ئۆلسەن، تەنھا تىرىلسەن، تەنھا ھېساپ بېرىسەن. اللە بىلەن قەسەمكى، سەن كۆرۈۋاتقان بۇ كىشىلەردىن ھېچكىم سەن بىلەن بىللە تۇرمايدۇ.

ھىشام يىغلاپ يەرگە يېقىلدى...

ئەتا تۇردى، مەنمۇ تۇردۇم. بىز ئىشكىنىڭ يېنىغا كەلگەندە، بىر ئادەم قولىدا بىر ھەميانىنى كۆتۈرگەن ھالدا كېلىپ:

- مۇئىنلارنىڭ ئەمرى بۇنى سىزگە ئەۋەتتى، - دېۋىدى، ئەتا مۇنداق دېدى:

- بۇنى ھەرگىز قوبۇل قىلمايمەن، «تەبلىغ قىلغانلىغىمغا سىلەردىن ھېچقانداق ھەق تىلىمەيمەن، ئۇنى پەقەت ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارىدىن تىلەيمەن»

اللە بىلەن قەسەمكى، ئۇ خەلىفىنىڭ يېنىغا كىرىپ - چىققۇچە، بىر تېمىم سۇمۇ ئىچمىدى...

* * *

ئەتا ئىبنى ئەبۇ رەباھ يۈز ياشقا كىرگىچە ياشىدى. ئۇ پۈتۈن ئۆمرىنى بىلىم ئۆگىنىش ۋە ياخشى ئەمەل بىلەن ئۆتكۈزدى، ياخشىلىق ۋە تەقۋالىق بىلەن بىزدى، اللە نىڭ مۇكاپاتىغا قىزىقىپ، بەندىنىڭ قولىدىكىگە كۆز قىرىنى سالماسلىق بىلەن پاكلىدى...

ئەجەل كەلگەندە، ئەتانىڭ دۇنيادىن كۆتۈرىدىغان يۈكى يەتتىكىل، ئاخىرىنىڭ ئەمەلى كۆپ ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئۇ يەتمىش ھەج ئارىلىغىدا ئەرافاتتا يەتمىش قېتىم توختاپ، اللە نىڭ رازىلىقى ۋە جەننەتنى سورىغان، اللە نىڭ غەزىۋى ۋە دەۋزەختىن پاناھ تىلىگەن ئىدى.

ھەسەنۇل بەسەرى

« ئارىسىدا ھەسەنۇل بەسەرىگە ئوخشاش كىشى بار ئادەملەر قانداقمۇ ئېزىپ كەتسۇن؟ »

_ مەسلەمە ئىبنى ئابدۇلمەلىك

خوشخەۋەرچى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئايالى ئۇمۇ سەلەمەگە ئۇنىڭ ئايال خىزمەتكارى خەيرەنىڭ بۇشانغانلىغى، ئوغۇل تۇغقانلىغىدىن خوشخەۋەر ئېلىپ كەلدى. مۇئمىنلارنىڭ ئانىسىنىڭ قەلبى شاتلىققا چۆمدى. خوشاللىق ئۇنىڭ سالاپەتلىك، تەمكىن چىرايىغا تېشىپ چىقتى. ئۇ تۇغۇتنى ئۆز ئۆيىدە بېقىش ئۈچۈن، ئانا ۋە بالىنى ئېلىپ كېلىشكە ئالدىراپ ئادەم ئەۋەتتى. ئۇمۇ سەلەمە خەيرەنى ھۆرمەتلەيتتى ۋە ياخشى كۆرەتتى. ئۇنىڭ خەيرەنىڭ يېڭى تۇغقان بالىسىنى بەك كۆرگۈسى كەلگەن ئىدى. ئۇزاق ئۆتمەي خەيرە قولىدا بالىنى كۆتۈرگەن ھالدا كەلدى. ئۇمۇ سەلەمەنىڭ كۆزى بالغا چۈشۈشى بىلەن، ئۇنىڭغا ئامراق بولۇپ قالدى ۋە چىن دىلىدىن ياقىتۇرۇپ قالدى. بۇ بۇۋاق ناھايىتى چىرايلىق، يۈزى نۇرلۇق، تىمەن بولۇپ، قارىغاندا ئادەمنىڭ ئامراقلىقىنى كەلتۈرۈپ، ئۆزىگە مەپتۇن قىلىۋالاتتى.

ئۇمۇ سەلەمە خىزمەتكارىغا قاراپ:

- خەيرە! بالانىڭ ئىسمىنى قويدۇڭمۇ؟ - دەپ سورىدى.

- ياق، ئانا! بۇنى سىزگە قالدۇردۇم، خالىغان ئىسمىدىن بىرنى تاللاپ قويۇڭ.

- ئىسمىنى اللە نىڭ رەھىمىتى بىلەن ” ھەسەن “ قۇيايلى، دەپ بالىنى قولغا ئالدى ۋە ياخشى دۇئالارنى ئوقۇدى.

ھەسەن ئېلىپ كەلگەن خۇشاللىق مۇئىمىنلارنىڭ ئانىسى ئۇمۇمۇ سەلەمەنىڭ ئۆيى بىلەنلا چەكلىنىپ قالمىدى، بەلكى مەدىنىدىكى يەنە بىر ئۆيىمۇ خۇشاللىققا چۆمدۈردى. ئۇ ئۇلۇغ ساھابە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋەھى يازغۇچىسى - زەيد ئىبنى سابتىنىڭ ئۆيى ئىدى. چۈنكى زەيدنىڭ دادىسى يەسار زەيدنىڭ خىزمەتكارى ئىدى. زەيد يەسارنى ئالاھىدە ھۆرمەتلەيتتى ۋە ياخشى كۆرەتتى.

ھەسەن ئىبنى يەسار (كېيىن ھەسەنۇل بەسەرى - يەنى بەسەرلىك ھەسەن دەپ مەشھۇر بولغان) پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆيلىرىنىڭ بىرىدە چوڭ بولدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاياللىرىنىڭ بىرى ئۇمۇمۇ سەلەمە دەپ تونۇلغان سۇھەيلىنىڭ قىزى ھىندىنىڭ تەربىيەسىدە تەربىيەلەندى. ئۇمۇمۇ سەلەمە - ئەگەر بىلمىسىڭىز - ئەرەپ ئاياللىرى ئىچىدە ئەقلى ئەڭ مۇكەممەل، يۇقىرى پەزىلەتلىك، ئىرادىسى كۈچلۈك ئاياللاردىن بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاياللىرى ئىچىدە بىلىم مول، بايان قىلغان ھەدىسلىرى كۆپلەردىن بىرى ئىدى. ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئۈچ يۈز سەكسەن يەتتە (387) ھەدىس بايان قىلغان. بۇنىڭ ئۈستىگە، ئۇ جاھىلىيەت ۋاقتىدىكى ناھايىتى ئاز بىر قىسىم ساۋادى بار ئاياللارنىڭ بىرى ئىدى. بۇ بەختلىك بۇۋاقتىڭ مۇئىمىنلارنىڭ ئانىسى ئۇمۇمۇ سەلەمە بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى بۇ دائىرىدىلا توختاپ قالمىدى، بەلكى بۇنىڭدىنمۇ بەكرەك كېڭەيدى. كۆپىنچە ۋاقتلاردا ھەسەننىڭ ئانىسى خەيرە مۇئىمىنلارنىڭ ئانىسى ئۇمۇمۇ سەلەمەنىڭ ھاجەتلىرىنى ئادا قىلىش ئۈچۈن سىرتقا چىقاتتى. بىر قېتىم بۇۋاق ئاچلىقتىن يىغلاپ كەتتى، ئۇمۇمۇ سەلەمە بالىنى قۇچىقىغا ئېلىپ بەزەلەپ تۇرۇش ئۈچۈن، بالغا كۆكسىنى سالىدى. ئۇمۇمۇ سەلەمەنىڭ بالغا بولغان مۇھەببىتىنىڭ قاتتىقلىغىدىن، كۆكسىدىن سۈت چىقتى، بالا سۈتىنى ئېمىپ، جىم بولدى. بۇنىڭ بىلەن ئۇمۇمۇ سەلەمە ئىككى تەرەپتىن - بىرى، مۇئىمىنلارنىڭ ئانىلىرىنىڭ بىرى بولۇش سۈپىتى بىلەن، يەنە بىرى، ئېمىتكەنلىك سەۋەبى بىلەن ھەسەننىڭ ئانىسىغا ئايلاندى.

مۇئمىنلارنىڭ ئانىلىرى ئوتتۇرىسىدىكى چوڭقۇر مۇناسىۋەت، ئۇلارنىڭ ئۆيلىرىنىڭ يېقىنلىقى، بۇ تەلەپلىك بالغا بۇ ئۆيلەرنىڭ ھەممىسىگە كىرىپ چىقىش، شۇ ئۆيدىكىلەرنىڭ ئەخلاقىنى ئۆگىنىش، ئۇلارنىڭ ھىدايتىنى قوبۇل قىلىش پۇرسىتىنى يارىتىپ بەردى. ئۇ ئۆزىنىڭ سۆزلەپ بەرگىنىدەك، بۇ ئۆيلەرنى دائىملىق ھەركىتى بىلەن تولدۇرۇپ، شوخ ئويۇنلىرى بىلەن جانلاندىرۇپتەتتى. ھەتتا ئۇ قولى بىلەن مۇئمىنلەرنىڭ ئانىلىرىنىڭ ئۆيلىرىنىڭ تۇرۇسلىرىغا يامىشىپ چىقىپ، سەكرەپ ئوينايتتى.

ھەسەن پەيغەمبەرلىكنىڭ خۇشبۇيلىرى تارىلىپ، ئۇنىڭ نۇرلىرى چاقناپ تۇرغان مۇھىتتا ئۆسۈپ يېتىلدى، مۇئمىنلەرنىڭ ئانىلىرىنىڭ ئۆيلىرىدىن ئېقىپ تۇرىۋاتقان بىلىم بۇلغىدىن قانغىدەك سۇ ئىچتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەسجىدىدە پىشقەدەم ساھابىلاردىن - ئوسمان ئىبنى ئەففان، ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپ، ئەبۇ مۇسا ئەشئەرى، ئابدۇللا ئىبنى ئۇمەر، ئابدۇللا ئىبنى ئابباس، ئەنەس ئىبنى مالىك، جابىر ئىبنى ئابدۇللا... قاتارلىقلارنىڭ قولىدا تەلىم ئالدى، لېكىن ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپ (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن) غا ھەممىدىن بەك بېرىلدى. ئەلنىڭ دىندا مۇستەھكەملىكى، ئىبادەتتىكى گۈزەللىكى، دۇنيا ۋە ئۇنىڭ زىننەتلىرىگە بېرىلمەسلىكى ئۇنى قىزىقتۇرغان بولسا، ئۇچۇق، ھېكمەتلىك، ئىخچام سۆز - بايانلىرى، قەلبلەرنى تىرتىدىغان نەسەپتلىرى ئەسىر قىلغان ئىدى. ئۇ تەقۋادارلىق ۋە ئىبادەتتە ئەلنىڭ ئەخلاقىنى ئۆگەندى، بايان ۋە پاساھەتتە ئەلنىڭ يولىنى تۇتتى.

ھەسەن ھاياتىنىڭ ئون تۆتىنچى يىلىنى كۈتۈپلىۋاتقاندا، ئاتا - ئانىسى بىلەن بەسرەگە كۆچۈپ ماڭغانلار قاتارىغا قوشۇلۇپ، ئائىلىسى بىلەن شۇ يەردە ئورۇنلاشتى. بۇ يەردە ئۇ بەسرەگە نىسبەت بېرىلدى. كىشىلەر ئارىسىدا ” ھەسەنۇل بەسەرى “ يەنى، - بەسرەلىك ھەسەن دەپ مەشھۇر بولدى. بەسرە ھەسەن كەلگەن ۋاقتىدا ئىسلام دۆلىتىدىكى بۈيۈك ئىلىم - مەرىپەت مەركەزلىرىنىڭ بىرى ئىدى. بەسرە مەسجىدى ساھابىلەرنىڭ مۆتىۋەرلىرى، تابىئىنلارنىڭ پىشقەدەملىرىنىڭ كېلىپ - كېتىشى بىلەن قاينام - تاشقىنلىققا

چۆمگەن، ھەر خىل ئىلىم سورۇنلىرى، مەسجىدنىڭ مەيدانلىرى ۋە ناماز ئوقۇيدىغان جايلىرى ئاۋاتلىشىپ كەتكەن ئىدى. ھەسەن مەسجىدنى ئورۇن تۇتۇپ، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇمىتىنىڭ كاتتا ئۆلىمىسى - ئابدۇللا ئىبنى ئابباسنىڭ يېشىنى چىڭ تۇتتى، ئۇنىڭدىن تەفسىر، ھەدىس، قىرائەت بىلىملىرىنى ئۆگەندى. شۇنىڭدەك ئۇ باشقىلاردىن فىقھى، تىل، ئەخلاق، ئەدەبىيات ۋە ئۇنىڭدىن باشقا بىلىملەرنى تەلىم ئالدى، ئاخىرى ئىشەنچلىك، ھەممىدىن خەۋەردار ئالىمغا ئايلاندى. كىشىلەر ئۇنىڭدىن تەلىم ئېلىش ئۈچۈن كېلىشكە باشلىدى. كىشىلەر قاتقان دىللارنى ئېرىتىدىغان، ئاسى كۆزلەردىن ياش ئاققۇزىدىغان نەسەپتلىرىگە قۇلاق سېلىش ئۈچۈن ئۇنىڭ ئەتراپىغا توپلىشاتتى، دىللارنى رام قىلىدىغان ھېكمەتلىرىنى ئەستە ساقلايتتى، ئىپار - ئەنبەردىن پۇراقلىق بولغان ھاياتى پائالىيىتىنى ئۆزلىرىگە ئۈلگە قىلاتتى.

ھەسەن ئۇ بەسەرنىڭ ئىشلىرى ئەل ئىچىگە تارقالدى، خەلىفە ۋە ئەمىرلەر ئۇ توغرىسىدا سوراشقا، خەۋەرلىرىنى ئىگىلەشكە باشلىدى. خالىد ئىبنى سەفۋان مۇنداق دەيدۇ:

ھىيرەدە مەسلەمە ئىبنى ئابدۇلمەلىككە ئۇچراپ قالدىم، ئۇ مۇنداق دېدى:

- ئى خالىد! ماڭا ھەسەن توغرىلىق سۆزلەپ بەرگىن، مەن سېنى ئۇنى باشقىلاردىن ئوبدان بىلىدۇ، دەپ ئويلايمەن.

- اللە ئەمىرنى سالامەت قىلسۇن، توغرا، مەن ئۇنى باشقىلاردىن ئوبدان بىلىمەن، مەن ئۇنىڭ خوشنىسى ھەم دوستى، بەسەردە ھەممىدىن مەن ئۇنى ياخشىراق بىلىمەن.

- قېنى بىلىدىغانلىرىڭنى ئېيتقىن.

- ئۇنىڭ ئىچى بىلەن تېشى ئوخشاش، سۆزى بىلەن ھەركىتى بىردەك. ياخشى ئىشلارغا بۇيرىسا ئۆزى ھەممىدىن بۇرۇن قىلىدۇ، يامان ئىشلاردىن توسسا ئۆزى ھەممىدىن بۇرۇن ياندۇ. ئۇ كىشىلەرنىڭ قولىدىكى نەرسىلەردىن

ئۆزىنى تارتقان، كىشىلەر ئۇنىڭدىن ئۆگىنىشكە، نەسىھەت ئاڭلاشقا بەك مۇھتاج، - دېدىم. ئۇ:

- بولدى، خالدى، يېتەرلىك! ئارىسىدا مۇشۇنداق ئادەم باركىشىلەر قانداقمۇ ئېزىپ كەتسۇن؟!

ھەججە ئىبنى يۈسۈف سەقەفى ئىراققا ۋالى بولۇپ، ھەددىدىن ئېشىپ زۇلۇم قىلغاندا، ھەسەن ئۇنىڭ زۇلۇمغا قارشى تۇرغان، يامان قىلىقلىرىنى كىشىلەرگە ئاشكارىلىغان، ئالدىدا ھەقنى سۆزلىگەن ئاز بىر قىسىم كىشىلەرنىڭ بىرى ئىدى. بۇنىڭ مىساللىرىدىن بىر شۇكى، ھەججە ۋاستە (بەسرە بىلەن كۇفە ئوتتۇرىسىدىكى شەھەر) دە ئۆزىگە قەسىر بىنا قىلدى. قەسىر پۈتكەندە ھەججە كىشىلەرنى قەسىرنى كۆرۈش ۋە ئۇنىڭغا ياخشى تېلەكلەرنى تىلەش ئۈچۈن چاقىردى. ھەسەن كىشىلەر يىغىلىدىغان بۇ پۇرسەتنى ئۆتكۈزۈپتېشىنى خالىمىدى - دە، ئۇلارغا نەسىھەت قىلىش، ھەقىقەتنى ئەسلىتىش، دۇنياغا ئالدىنقىلىققا ئۈندەش، اللە نىڭ مۇكاپاتلىرىغا قىزىقتۇرۇش ئۈچۈن ئۇلارنىڭ يېنىغا چىقتى. قەسىرگە يېتىپ بېرىپ، كىشىلەر توپىغا قارىدى، ئۇلار قۇرۇلمىسى ئاجايىپ، كەڭلىكى ھەيران قالدۇرۇش، بېزىلىشى كۆزنى قاماشتۇرىدىغان بەھەيۋەت قەسىرنى ئايلىنىۋاتاتتى. ھەسەن ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدا تۇرۇپ نۇتۇق سۆزلىدى. ئۇنىڭ دېگەن سۆزلىرىنىڭ ئىچىدە تۆۋەندىكى سۆزلەر بار ئىدى:

- بىز ئەڭ نىجىسلارنىڭ قەسىرىگە نەزەر سېلىۋاتىمىز، فىرئەۋن مۇستەھكەم قۇرغان، بەھەيۋەت، ئاجايىپ، تەڭداشسىز بىنالارنى سالغان ئىدى، كېيىن اللە فىرئەۋننى ھالاك قىلدى، قەسىر ۋە قۇرغانلارنى ۋەيران قىلدى. ھەججە ئاسمان ئەھلىنىڭ ئۆزىگە قاتتىق غەزەپلىنىۋاتقانلىغىنى، زېمىن ئەھلىنىڭ ئۇنى ئالداۋاتقانلىغىنى بىلىدىغاندۇ...

ھەسەن ئۆزىنىڭ ئۆتكۈر سۆزلىرىنى داۋاملاشتۇرۇۋەردى، ھەتتا ھەججەنى يامان كۆرىدىغان ئاڭلىغۇچىلاردىن بىرى ھەسەنگە ئىچ ئاغرىتىپ:

- بولدى قىل، ئەبۇ سەئىد! بولدى قىل، - دېدى.

- بولدى قىلامدىمەن؟ اللە بىلىم ئەھلىدىن كىشىلەرگە ھەقىنى ئاشكارە قىلىش، ھەقىقەتنى يۇشۇرماسلىق توغرىسىدا ۋەدە ئالغان تۇرسا، - دېدى ھەسەن.

ئەتسى ھەججە سارايفىغا كىرىپ كەلدى. ئۇ ئاچچىقتىن ئېتىلىپ كېتەي دەپ قالغان بولۇپ، سورۇندىكىلەرگە:

- ھۇ يارىماس ئۆلگۈرلەر! بەسرەلىك بىر يالاڭتۇش كېلىپ، بىزنىڭ ئۈستىمىزدىن خالىغان گەپلەرنى قىلسا، قارشى تۇرىدىغان ياكى تۈسىدىغان ئادەم چىقماپتا! قەسەم قىلىمەنكى، سىلەرگە ئۇنىڭ قېنىنى ئىچكۈزمەيدىغان بولسام.

ئۇ قېلىچ ۋە پاياندازنى ئېلىپ كېلىشكە بۇيرىدى، ئۇلار كەلتۈرۈلدى. جاللاتنى چاقىردى، ئۇلار ئالدىدا تىك تۇردى. ئاندىن بىر قىسىم ساقچىلىرىنى ھەسەننىڭكىگە ئۇنى ئېلىپ كېلىشكە ئەۋەتتى. ئۇزاق ئۆتمەيلا ھەسەن كەلدى، كۆزلەر شۇ تەرەپكە ئاغدى، يۈرەكلەر سېلىپ كەتتى. ھەسەن قېلىچ، پايانداز ۋە جاللاتنى كۆرگەندە لەۋلىرى ھەركەتلەندى، ئاندىن ھەججەنىڭ يېنىغا كەلدى. ئۇنىڭدا مۇئىنلەرگە خاس ئولۇغلۇق، مۇسۇلمانغا خاس ئىززەت، اللە نىڭ چاقىرغۇچىسىغا خاس تەمكىنلىك بار ئىدى. ھەججە ئۇنىڭ بۇ ھالىتىنى كۆرۈپ قاتتىق قورقتى ۋە دېدى:

- ئاشۇ يەردە تۇر، ئەبۇ سەئىد! ئاشۇ يەردە...

ئۇ ھەسەندىن ئۆزىنى تارتىپ: ئاشۇ يەردە تۇر، دەيتتى. كىشىلەر دەھشەت ۋە ھەيرانلىق ئىچىدە ھەسەنگە قاراۋاتتى، ئاخىرى ھەججە ھەسەنگە يېنىدىن ئورۇن بەردى. ھەسەن ئورۇندا ئولتۇرۇپ بولغاندا ھەججە ھەسەنگە قارىدى ۋە بىر قىسىم دىنى ئىشلارنى سوراشقا باشلىدى. ھەسەن ھەر بىر مەسىلىگە تەمكىنلىك بىلەن، سېھىرلىك بايان، مول بىلىم ئارقىلىق تۇلۇق جاۋاب بەردى. ھەججە ئۇنىڭغا قاراپ:

- سەن ئۆلىمالارنىڭ رەھبىرى، ئى ئەبۇ سەئىد! - دېدى ۋە بىر تۈرلۈك خۇشپۇراقنى ئەكەلدۈرۈپ ھەسەننىڭ ساقلىغا چېچىپ ئۇنى ئۈزىتىپ قويدى. ھەسەن ھەججىنىڭ ئالدىدىن چىققاندا، ھەججىنىڭ دەۋرۈزىنى ئەگىشىپ كېلىپ مۇنداق دېدى:

- ئەبۇ سەئىد! ھەججى ئەسلى سېنى بۇ ئىشقا ئەمەس، باشقا بىر ئىشقا چاقىرغان. مەن سېنىڭ كېلىپ قېلىچ ۋە پاياندازنى كۆرگەن ۋاقتىڭدا لەۋلىرىڭنى مىدىراتقانلىغىڭنى كۆردۈم، نېمە دېگەن ئىدىڭ؟

- ئى ماڭا پەزلى ئىنئام قىلغۇچى! قىيىنچىلىققا يۇلۇققاندىكى پاناھگاھىم! ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامغا ئوتنى سوغاق قىلىپ سالامەت قىلغاندەك، مېنىمۇ زىيانسىز سالامەت قىلساڭ - دېدىم، - دېدى.

ھەسەننىڭ ۋالى ۋە ئەمىرلەرگە تۇتىدىغان بۇنداق پۈتۈنسىيەسى كۆپ كۆرىلەتتى. ئۇ ئۇلارنىڭ ھەر بىرىنىڭ ئالدىدىن ھوقۇقلارنىڭ نەزىرىدىكى ئابرويىنى ئۆستۈرۈپ، اللە بىلەن پەخىرلىنىپ، ئىززىتىنى ساقلاپ چىقاتتى. تەقۋادار خەلىفە ئۈمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىز پەرۋەردىگارنىڭ دەرگاھىغا سەپەر قىلغاندىن كېيىن، خەلىفىلىك يەزىدى ئىبنى ئابدۇلمەلىككە كەلدى. ئۇ ئىراققا ئۈمەر ئىبنى ھۇبەيرە بەزارىنى ۋالى قىلىپ تەيىنلىدى، ئۇنىڭ ھوقۇقى كېڭەيگەندىن كېيىن، ئۈمەرگە خۇراساننىمۇ قوشۇپ بەردى. يەزىدى ئۇلۇغ ئەجداتلىرىغا ئوخشىمايدىغان يول تۇتتى، ئۇ ئۈمەر ئىبنى ھۇبەيرەگە ئارقا - ئارقىدىن گەپ ئەۋەتتى ۋە بەزى چاغلاردا ھەقىقەتكە زىت بولسىمۇ خەتتىكى سۆزلەرنى ئىجرا قىلىشقا بۇيرۇيتتى... ئۈمەر ئىبنى ھۇبەيرە ھەسەنۇل بەسەرى ۋە شەئبى دەپ ئاتالغان ئەمىر ئىبنى شۇرەھبىلىنى چاقىردى ۋە ئۇلارغا مۇنداق دېدى:

- مۇئىمىنلارنىڭ ئەمىرى يەزىدى ئىبنى ئابدۇلمەلىكنى اللە بەندىلىرىگە خەلىفە قىلدى، ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلىش ۋاجىپ. ئۇ مېنى سىلەر كۆرۈپ تۇرۇۋاتقان دەك ئىراققا ۋالى قىلدى، ئاندىن پارس دىيارىنى قوشۇپ بەردى. ئۇ بەزىدە مەكتۇپ ئەۋەتىپ، توغرىلىقىغا ئىشەنگىلى بولمايدىغان ئىشلارنى

ئىجرا قىلىشقا بۇيرۇيدۇ. سىلەر مېنىڭ خەلىفىگە ئەگىشىش ۋە ئۇنىڭ ئەمىرىنى ئىجرا قىلىشىمدا دىندا بىر چىقىش يولى تېپىپ بەرسەڭلار.

شەئىبى خەلىفىگە كۈيۈنۈپ، ۋالىغا ئەگىشىپ جاۋاب بەردى، ھەسەن گەپ قىلمىدى. ئۈمەر ئىبنى ھۈبەيرە ھەسەنگە قارىدى ۋە :

- ئەبۇ سەئىد! سەن نېمە دەيسەن؟ - دەپ سورىدى.

- ئى ھۈبەيرەنىڭ ئوغلى! يەزىدنىڭ ئىشىدا اللە دىن قورق. اللە نىڭ ئىشىدا يەزىدتىن قورقما. بىلگىنى ئۇلۇغ اللە سېنى يەزىدتىن قوغداپ قالالايدۇ. يەزىد سېنى اللە دىن قوغداپ قالالمايدۇ. ئى ھۈبەيرەنىڭ ئوغلى! قاتتىق قول، قوپال، اللە نىڭ بۇيرۇغىدىن چىقمايدىغان پەرىشتىلەر پات يېقىندا ساڭا كېلىپ، سېنى بۇ تەختلىرىڭدىن ئايرىۋېتىدۇ، كەڭ قەسىردىن تار قەبرىگە ئېلىپ بارىدۇ. ئۇ يەردە يەزىدنى تاپالمايسەن، پەقەت يەزىدنىڭ رەببىگە قارشى قىلغان ئىشلىرىڭنى تاپسەن. ئى ھۈبەيرەنىڭ ئوغلى! ئەگەر سەن اللە غا بويسۇنۇپ، اللە تەرەپتە تۇرساڭ، اللە سېنى دۇنيا ئاخىرەتتە يەزىدنىڭ ئازاۋىدىن ساقلاپ قالالايدۇ. ئەگەر اللە غا ئاسى بولۇپ، يەزىد بىلەن بىللە تۇرساڭ، اللە سېنى يەزىدكە تاشلاپ بېرىدۇ. ئى ھۈبەيرەنىڭ ئوغلى! بىلگىنىكى، قانداق بولۇشىدىن قەتئى نەزەر ياراتقۇچى اللە غا ئاسى بولۇپ، مەخلۇققا بويسۇنۇش يوق.

ئۈمەر ئىبنى ھۈبەيرە يىغلاپ كەتتى. ھەتتا ياشلىرى ساقاللىرىنى ھۆل قىلىۋەتتى. ئۇ ئۆرۈلۈپ شەئىبىدىن ھەسەنگە قارىدى ۋە ئۇنىڭغا ئالاھىدە ئىززەت - ئىكرام قىلدى. ئۇ ئىككىسى ئۈمەرنىڭ ھۇزۇرىدىن چىقىپ، مەسجىدكە قاراپ ماڭدى. كىشىلەر ئۇلارنى ئورنىۋېلىپ، ئەمىر بىلەن بولغان ئىشلىرىنى سوراشقا باشلىدى. شەئىبى ئۇلارغا قاراپ مۇنداق دېدى:

- ئى خالايق! سىلەردىن كىم ھەر قانداق ئورۇندا بەندىلەردىن اللە نى ئۈستۈن ئورۇنغا قۇيالىسا، شۇنداق قىلسۇن. روھىم ئىلكىدە بولغان اللە بىلەن قەسەمكى، ھەسەن ھۈبەيرەنىڭ ئوغلى ئۈمەرگە دېگەن سۆزلەر مەن بىلمەيدىغان سۆزلەر ئىكەن. مەن ھۈبەيرەنىڭ ئوغلىنىڭ كۆڭلىنى ئىزدەپ

گەپ قىلغان ئىدىم، ھەسەن اللە نىڭ رازىلىقىنى ئىزدەپ گەپ قىلدى. اللە مېنى ھۈبەيرەنىڭ ئوغلىدىن يىراقلاشتۇرۇپ، ئۇنى يېقىنلاشتۇردى ھەمدە ھەسەننى ئۇنىڭغا چىرايلىق كۆرسەتتى.

ھەسەنۇل بەسەرى سەكسەن يىل ياشاپ، دۇنيانى بىلىم - ھىكمەت ۋە فىقھىگە تولدۇردى. ئۇنىڭ ئەۋلاتلارغا قالدۇرغان مىراسىنىڭ ئەڭ ئۇلۇغلىرى - ھەر ۋاقىت قەلىپلەرنى ياشارتىپ، كۆكلىتىپ تۇرىدىغان جاراڭلىق نەسىھەت سىگناللىرى، قەلىپلەرنى تىرتىۋاتقان، كۆزلەردىن ياش ئاققۇزۇۋاتقان، ئازغۇنلارنى اللە تەرەپكە باشلاۋاتقان، غاپىل ۋە مەغرۇرلارنى دۇنيانىڭ ھەقىقىتى ۋە ئەتراپىدىكى كىشىلەرنىڭ ھالىغا ئاگاھلاندۇرۇۋاتقان ۋەز نەسىھەتلىرىدۇر. جۈملىدىن ئۇ دۇنيا، ئۇنىڭ ئەھۋالى توغرىلىق سورىغان كىشىگە مۇنداق دېگەن:

- مەندىن دۇنيا ۋە ئاخىرەت توغرىلىق سورا. دۇنيا ۋە ئاخىرەت مەشرىق ۋە مەغربىگە ئوخشايدۇ. ئۇنىڭ بىرىگە قانچە يېقىنلاشساڭ، يەنە بىرىدىن شۇنچە يىراقلايسەن. ماڭا بۇ دۇنيانى سۈپەتلەپ بەر دەيسەن، بۇ دۇنيانى قانداق سۈپەتلەپ بېرەي؟! بۇ دۇنيانىڭ ئەۋۋىلى جاپا - مۇشەققەت، ئاخىرى يۇقىلىش. ھالالىرىدا ھېساپ بار، ھاراملىرىدا جازا بار. باي بولغانلار مەغرۇرلىنىدۇ، كەمبەغەللەر غەمگەن بولىدۇ.

ئۇ ئۆزى ۋە كىشىلەرنىڭ ئەھۋالى توغرىلىق سورىغان كىشىگە مۇنداق دېگەن:

- بىزنىڭ ھالىمىز خارا، بىز ئۆزىمىزنى نېمە قىلدۇق؟! بىز دىنىمىزنى تاشلىۋەتتۇق، دۇنيانى يۇقىرى كۆتۈردۇق. ئەخلاقىمىزنى كونىرتىپ چىرىتۋەتتۇق. يوتقان - كۆرپە، كىيىم - كىچەكلىرىمىزنى يېڭىلىدۇق. بىزنىڭ ئىچىمىزدە كىشىلەر سول يېنىچە يۆلىنىپ ئولتۇرۇپ، باشقىلارنىڭ ھەقىقىنى يەيدۇ. ئۇنىڭ تامىقى بۇلاپ كېلىنگەن. خىزمەتچىسى مەجبۇرلانغان، چۈچۈمەلدىن كېيىن تاتلىقنى، سوغۇقتىن كېيىن ئىسسىقنى، قۇرۇقتىن كېيىن ھۆلنى چاقىرىدۇ. قۇرسىقى چىڭقالغاندا سېسىق كېكىرىدۇ ۋە: ”ھەي خىزمەتكار! تاماق ھەزىم قىلىدىغان يىمەكلىكنى كەلتۈر“ دەيدۇ. ھەي

ئەخمەق، پەس! اللە بىلەن قەسەمكى، سەن دىننى مەسخىرە قىلىۋاتىسەن. سېنىڭ مۇھتاج خوشناڭ قېنى؟ خەلقنىڭ ئىچىدىكى ئاچ قالغان يېتىملەر قېنى؟ ساڭا تەلمۈرۈپ قاراۋاتقان ئاجىزلار قېنى؟ اللە ساڭا تاپشۇرغان ئىشلار قېنى؟ سەن ھاياتىڭنىڭ، مال - مۈلۈكۈڭنىڭ چەكلىكلىكىنى بىلىدىغانسەن؟! بىر كۈننىڭ قۇياشى پاتسا، ھاياتىڭدىن بىر كۈن كېمىيدۇ، اللە نىڭ ئالدىغا بىر قەدەم يېقىنلايسەن، مال - مۈلۈكۈڭ ۋە بۇ دۇنيادىن بىر قەدەم يىراقلايسەن!!!

* * *

ھىجرەتنىڭ بىر يۈز ئونىنچى يىلى رەجەپ ئېيىنىڭ ئاي تولۇن بولغان بىر جۈمە كېچىسى ھەسەنۇل بەسەرى پەرۋەردىگارىنىڭ چاقىرىقىنى قوبۇل قىلدى. تاڭ يۇرىغاندا كىشىلەر ئارىسىغا ئۇنىڭ ئۈلۈم خەۋىرى تارالدى. بەسرە ئۇنىڭ ئۈلۈمى ئۈچۈن تەۋرەندى. ئۇ يۇيۇلۇپ كېپەنلەندى. ھاياتىنىڭ كۆپ قىسمىنى ئۆگىنىپ - ئۆگىتىپ، اللە تەرەپكە چاقىرىپ ئۆتكۈزگەن جامە سەيناسىدا جۈمە نامىزىدىن كېيىن ئۇنىڭ نامىزى ئوقۇلدى، بارلىق كىشى ئۇنىڭ جىنازىسىغا ئەگەشتى. شۇ كۈنى بەسرە جامەسىدە ئەسر نامىزى ئوقۇلمىدى، چۈنكى ناماز ئوقۇيدىغان ئادەم قالمىغان بولۇپ، ھەممەيەن قەبرىستانلىققا چىقىپ كەتكەن ئىدى.

كىشىلەر ھەسەنۇل بەسەرى پەرۋەردىگارىنىڭ ھۇزۇرىغا كەتكەن ئاشۇ كۈندىن باشقا ۋاقىتتا، بەسرە جامەسىدە بىرەر ۋاق نامازنىڭ ئوقۇلماي قالغىنىنى بىلمەيدۇ.

ئىياس ئىبنى مۇئاۋىيە ئەلمۇزەنى

«ئەمىردەك قەيسەر، ھاۋەمدەك كەڭ قۇرساق، ئەھنەفتەك سەۋرچان، مۇلايىم، ئىياستەك ئەقىللىق»

_ ئەبۇ تەمام

مۇئىمىنلارنىڭ ئەمىرى ئۆمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىز كېچىنى كىرىپ قاقماي ئۆتكۈزدى، ئورنىدا ئارامدىمۇ ياتالمىدى. دەمەشىقنىڭ سوغۇق كېچىلىرىدىكى بۇ كېچىدە، ئۇنى بەسرەدە كىشىلەر ئوتتۇرىسىدا ئادالەتنى بەرپا قىلىدىغان، اللە نىڭ ھۆكۈمى بۇيىچە ھۆكۈم قىلىدىغان، ھەقىقىي ئوتتۇرىغا قويۇشتا ھېچنەمە تۇسالغۇ بولمايدىغان قازى (باش سوتچى) تاللاش ئىشى بىئارام قىلىۋاتاتتى. ئۇنىڭ خىيالى ئىككى ئادەمگە - دىنى بىلىمدە، ھەقىقەت مۇستەھكەم تۇرۇشتا، پىكىرنىڭ ئۆتكۈرلۈگىدە، نەزىرى چوڭقۇر ۋە پاراسەتلىكلىكىدە مۇسابىقىگە چۈشكەن ئىككى چەۋەندازغا ئوخشايدىغان ئىككى ئادەمگە مەركەزلەشتى. ئۇلارنىڭ بىرىدە بىر ئارتۇقچىلىق بايقالسا، يەنە بىرىدە يەنە بىر ئارتۇقچىلىق تېپىلاتتى. تاڭ يۇرۇغاندا ئىراقنىڭ ۋالىسى - ئەدىي ئىبنى ئەرتاتنى (ئۇ شۇ ۋاقىتتا دەمەشىقتە بار ئىدى) چاقىرىپ، ئۇنىڭغا مۇنداق دېدى:

- ئىياس ئىبنى مۇئاۋىيە ئەلمۇزەنى بىلەن قاسم ئىبنى رەبىئە ئەلھارەسىنى چاقىرىپ، ئۇلارغا بەسرەنىڭ قازىلىق ئىشىنى دەپ، بىرنى شۇ يەرگە قازى قىلىپ تەيىنلە.

- ئاڭلىدىم، بويسۇنمەن، ئى مۇئىمىنلارنىڭ ئەمىرى.

ئەدىي ئىياس بىلەن قاسمنى چاقىرىپ مۇنداق دېدى:

- مۇئمىنلارنىڭ ئەمرى (الە ئۆمرىنى ئۇزۇن قىلسۇن) مېنى سىلەرنىڭ بىرىڭلارنى بەسرەگە قازىلىققا تەيىنلەشكە بۇيرىدى، سىلەرنىڭ قارىشىڭلار قانداق؟

ئۇلارنىڭ ھەر بىرى ھەمراھى توغرىسىدا، ئۇ بۇ مەنەسپكە مەندىنمۇ بەكرەك لايىق دەپ ھەر بىرى يەنە بىرىنىڭ پەزىلىتى، بىلىم، دىنى ھۆكۈمگە ئالمىغىدىن سۆزلىدى. شۇنىڭ بىلەن ئەدى مۇنداق دېدى:

- مۇشۇ ئىشنى ھەل قىلمىغۇچە، سورۇنۇمدىن چىقىپ كەتمەيسىلەر.

ئىياس مۇنداق دېدى:

- ئى ئەمىر، مەن ۋە قاسىم توغرىسىدا ئىراقنىڭ دىنى ئالىمى ھەسەنۇل بەسىرى، مۇھەممەد ئىبنى سىيرىنلاردىن سورىغىن، ئۇلار بىزنىڭ ئوتتۇرىمىزدىكى ئارتۇقچىلىققا ھەممىدىن ياخشى باھا بېرىدۇ.

ئەسلىدە قاسىم ئۇلار بىلەن باردى - كەلدى قىلىشتى، ئىياسنىڭ ھېچقانداق مۇناسىۋىتى يوق ئىدى. قاسىم ئىياسنىڭ ئۆزىنى پاتقاققا تىقماقچى بولغانلىغىنى بىلدى. ئەگەر ئەمىر ئۇلارغا مەسلىھەت سالسا، ئۇلار ئىياسنى ئەمەس، قاسىمنى كۆرسىتەتتى. قاسىم تىزلا ئەمىرگە قارىدى ۋە مۇنداق دېدى:

- مەن ۋە ئۇ توغرىسىدا ھېچكىمدىن سورىمىغىن، ئى ئەمىر! يەككە يىگانە اللە بىلەن قەسەمكى، ھەقىقەتەن ئىياس اللە نىڭ دىنىغا مەندىن بەك ئالىم، قازىلىقنىمۇ بەك بىلىدۇ. ئەگەر قەسىم يالغان بولسا، ماڭا ئوخشاش يالغان ئېيتىۋاتقان ئادەمنى قازى قىلساڭ بولمايدۇ، ئەگەر قەسىم راست بولسا، ئىياسنى قويۇپ مېنى سايلىساڭ تېخىمۇ بولمايدۇ.

ئىياس ئەمىر ئەدىگە قاراپ، دېدى:

- ئى ئەمىر! سەن بىر كىشىنى چاقىرتىپ، ئۇنى قازى قىلماقچى بولۇپ جەھەننەمنىڭ لېۋىدە توختاتتىڭ، ئۇ يالغان قەسەم بىلەن ئۆزىنى قۇتۇلدۇردى. ئۇ بېرىپلا اللە دىن مەغپىرەت تىلەپ گۇناھىنى يۇيۇۋالىدۇ. ئەدى ئىياسقا:

- دەل سەندەك چۈشىنىدىغان پاراسەتلىك ئادەم قازىلىققا ئەڭ لايىق ھەم دەل مۇناسىپ، - دېدى ۋە ئۇنى بەسرەگە قازىلىققا تەيىنلىدى.

* * *

تەقۋا خەلىفە ئۆمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىز بەسرەگە قازى قىلىپ تەيىنلىگەن بۇ ئادەم كىمدۇ؟ ھاياتىنىڭ سېخىلىقى، ئەھنەف ئىبنى قەيسنىڭ مۇلايىملىقى، ئۆمەر ئىبنى مەئدى كەربەنىڭ قەيسەرلىكى تەمسىل قىلىنغاندەك، ئەقىللىقلىقى، چىچەنلىكى، پاراستى تەمسىل قىلىنغان، ھەتتا ئەبۇ تەمام ئەھمەد ئىبنى مۇتەسسىم مەدھىيەلەپ، ئەمىردەك قەيسەر، ھاياتىمدا كەڭ قول، ئەھنەفتەك مۇلايىم، ئىياستەك پاراسەتلىك دېگەن بۇ كىشى زادى كىم بولغىدى؟! كېلىك، بۇ كىشىنىڭ ھاياتلىق ھېكايىسىنى بېشىدىن باشلايلى، بۇ كىشىنىڭ ئاجايىپ گۈزەل، تەسىرلىك، نادىر تەرجىمىھالى بار.

* * *

ئىياس ئىبنى مۇئاۋىيە ئىبنى قۇررە ئەلمۇزەننى ھىجرىيەنىڭ 46- يىلى نەجدنىڭ يەمامە رايۇنىدا تۇغۇلدى. كېيىن ئائىلىسى بىلەن بەسرەگە كۆچۈپ باردى، شۇ يەردە چوڭ بولدى، بىلىم ئالدى... كىچىك ۋاقتىدىن باشلاپلا دەمەشىققە كېلىپ كېتىپ، ساھابىلەرنىڭ ھايات بارلىرى ۋە تابىئىلارنىڭ چوڭلىرىدىن ئۆگەندى. مۇزەننىلىك بۇ ياشنىڭ تالانتى ۋە ئەقىل پاراستىنىڭ ئالامەتلىرى كىچىكىدىن باشلاپلا ئاشكارىلىنىشقا باشلىدى. ئۇ كىچىك ۋاقتىدىلا، كىشىلەر ئۇنىڭ خەۋەرلىرىنى ۋە ئاجايىپ ئىشلىرىنى تارقىتىشقا باشلىدى.

ئىياستىن مۇنداق بايان قىلىنغان:

ئۇ زىممىلاردىن بولغان بىر يەھۇدىيىنىڭ دەرسخانىسىدا ھېسەپ ئىلمى ئۆگىنىۋاتاتتى. ئوقۇتقۇچىنىڭ قېشىغا يەھۇدى دوستلىرى كەلدى، ئۇلار دىنى ئىشلار توغرىلىق پاراڭلىشىشقا باشلىدى، ئىياس ئۇلار بىلمەيدىغان جايدا، ئۇلارغا دىققەت قىلىۋاتاتتى. ئوقۇتقۇچى دوستلىرىغا دېدى:

- مۇسۇلمانلارغا ھەيران قالمامسىلەر؟ ئۇلار: جەننەتتە تاماق يەيدۇ، لېكىن تەرەت قىلمايدۇ، دەپ قارايدىكەن.

ئىياس ئوقۇتقۇچىسىغا دېدى:

- سىلەرنىڭ پارىڭلىرى توغرىلىق سۆزلەشكە رۇخسەتمۇ؟
- بولدى.

- دۇنيادا يېگەن نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى تەرەت بولۇپ چىقىپ كېتەمدۇ؟
- ياق.

- چىقىپ كەتمىگىنى نەگە كېتىدۇ؟
- بەدەنگە ئوزۇق بولىدۇ.

- بۇ دۇنيادا يېگەن نەرسىنىڭ بىر قىسمى بەدەنگە ئوزۇق بولسا، ئاخىرەتتە يېگەن نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى ئوزۇققا ئايلىنىشىنى ئىنكار قىلىشىڭلارنىڭ ۋەجى نېمە؟

ئوقۇتقۇچىسى ئۇنىڭ قولىنى كۆتۈرۈپ:

- | اللە سېنى ياشتىۋەتسۇن، يىگىت، - دېدى.

بۇ بالا يىلمۇ - يىل چوڭىشقا باشلىدى. ئۇ نەگىلا بارسا، ئۇنىڭ پاراستىنىڭ خەۋەرلىرى ئۇنىڭ بىلەن بىرگە تارىلىپ باراتتى. ئۇ توغرىسىدا مۇنداق بايان بار:

ئۇ كىچىك ۋاقتىدا دەمەشققە كىردى. ئۇ دەمەشققىلىق بىر پىشقەدەم كىشى بىلەن ھەق توغرىسىدا جىدەللىشىپ قالدى. پاكىت بىلەن قايىل بولۇشقا ئۈمىت قالمىغاندىن كېيىن، ئۇ كىشىنى سوتقا چاقىردى. ئۇلار قازىنىڭ ئالدىغا كەلگەندە، ئىياس ھېلىقى كىشىگە ئاچچىقلىنىپ ئاۋازىنى كۆتۈردى. قازى مۇنداق دېدى:

- ھەي بالا، ئاۋازىڭنى پەسەيت، سەن دەۋالاشىۋاتقان بۇكىشى ياش ۋە ھۆرمەتتە چوڭ.

- لېكىن ھەقىقەت ئۇنىڭدىن چوڭ.

قازى غەزەپلىنىپ مۇنداق دېدى:

- جىم تۇر.

- مەن جىم تۇرسام مېنىڭ پاكىتىمنى كىم سۆزلەيدۇ؟ قازىنىڭ تېخىمۇ ئاچچىقى كەلدى ۋە:

- سەن قازىخانغا كىرگەندىن باشلاپ ناھەق گەپ قىلىۋاتسەن، - دېدى.

- لا ئىلاھە ئىللەللاھۇ ۋەھدەھۇ لاشەرىيەكە لەھۇ... بۇ ھەقىمۇ ياكى ناھەقىمۇ؟ قازى بېسىقتى ۋە مۇنداق دېدى:

- ھەق، كەئىبىنىڭ رەببى بىلەن قەسەمكى، ئەلۋەتتە ھەق.

* * *

بۇ مۇزەنىيلىك ياش بىلىم ئېلىشقا قاتتىق بېرىلدى. بىلىم بۇلىغىدىن اللە نىڭ خالىغىنى بۇيىچە قېنىپ سۇ ئىچتى، ھەتتا بىلىمدە شۇ دەرىجىگە يەتتىكى، پىشقەدەملەرمۇ قول قويىتتى، ئۆزلىرىگە ئىمام قىلاتتى، ئۇنىڭ يېشى كىچىك بولسىمۇ، ئۇنىڭغا شاگىرت بولاتتى.

بىر يىلى ئابدۇلمەلىك ئىبنى مەرۋان خەلىفە بولۇشتىن ئىلگىرى بەسرەنى زىيارەت قىلىپ، ئىياسنى كۆردى. ئۇ بۇرۇتتى تېخى خەت تارتىمىغان، بالاغەتكە يېتىش ئالدىدىكى ياش ئىدى. ئۇنىڭ كەينىدە يېشىل تونلارنى كەيگەن لەھەيلىك تۆت ئالىم كىشى بولۇپ، ئىياس ئۇلارنىڭ ئالدىدا مېڭىۋاتتتى... ئابدۇلمەلىك مۇنداق دېدى:

- ھەي، بۇ لەھەيلىكلەرگە! ئالدىدا مېڭىشقا تېگىشلىك ئادەملەر بار تۇرۇپ، بىر كىچىك بالىنى ئالدىغا چىقىرىپ قويۇپتۇ؟! ئاندىن ئىياسقا دېدى:

- ھەي يىگىت، قانچىگە كىردىڭ؟

- مېنىڭ يېشىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەبۇ بەكرى، ئۈمەر بار قوشۇنغا باشلىق قىلغان ئۇسامە ئىبنى زەيدنىڭ يېشىغا ئوخشاش. ئابدۇلمەلىك شۇئان:

- ئى يىگىت! ئالدىدا ماڭ، ئالدىدا ماڭ، اللە ساڭا بەركەت بەرسۇن، - دېدى.

بىر يىلى كىشىلەر رامزاننىڭ يېڭى ئېيىنى كۆرۈش ئۈچۈن چىقتى. بۇلارنىڭ بېشى ئەنەس ئىبنى مالىك ئەنسارى بولۇپ، ئۇ شۇ ۋاقتىدا، يۈز ياشلارغا يېقىنلاپ قالغان ياشانغان كىشى ئىدى. كىشىلەر ئاسمانغا قاراپ ھېچنېمە كۆرمىدى، لېكىن ئەنەس ئىبنى مالىك ئاسمانغا قاراپ ئاينى كۆرۈستىشكە باشلىدى، ئەمما ھېچكىم ئاينى كۆرمىدى. مۇشۇ ۋاقتتا ئىياس ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا قارىدى، ئۇنىڭ بىر تال قېشى ئىگىلىپ، كۆزىنىڭ ئالدىغا كېلىپ قالغان ئىكەن. ئىياس ئەدەپ بىلەن ئىزنى سوراپ، ھېلىقى قاشقا قولنى سوزۇپ، ئۇنى سىلاپ تۈزلەپ قويدى، ئاندىن ئۇنىڭغا:

- ئى رەسۇلۇلانىڭ ساھابىسى! ھازىرمۇ ھەم ئاينى كۆرۈۋاتامسىز؟ - دېدى.

- ياق كۆرمىدىم، ياق، ھەرگىز كۆرمىدىم، - دېدى ئۇ.

ئىياسنىڭ خەۋەرلىرى كۆپەيدى ۋە ئەتراپقا تارالدى. كىشىلەر ھەر قايسى تەرەپلەردىن كېلىپ، دىن ۋە بىلىم ئىشلىرىدا قىيىن كەلگەن ئىشلىرىنى ئۇنىڭ ئالدىغا تاشلايدىغان بولدى. بەزىسى بىلىۋېلىشنى مەقسەت قىلاتتى، يەنە بىر قىسىملىرى ئۇنى يىڭىۋېلىش ۋە ناھەق جىدەللىشىشنى مەقسەت قىلاتتى. بىر پارس ئەمەلدارى ئۇنىڭ سورۇنىغا كېلىپ مۇنداق دېدى:

- ئى ۋائىلەنىڭ دادىسى! ھاراق توغرىسىدا نېمە دەيسەن؟

- ئۇ ھارام.

- ئۇنىڭ ھاراملىغىنىڭ سەۋەبى نېمە؟ ئۇ ئوتتا قاينىتىلغان سۇ ۋە مېۋىدىن باشقا نەرسە ئەمەس تۇرسا، ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇلارنىڭ ھەممىسى ھالال نەرسىلەرغۇ؟

- گېپىڭ تۈگىدىمۇ ياكى يەنە دەيدىغانلىرىڭ بارمۇ؟

- تۈگىدى.

- مەن بىر ئۈچۈم سۇنى ئېلىپ ساڭا چاچسام ئاغرىمدۇ؟

- ياق.

- ئەگەر بىر ئۈچۈم توپا ئېلىپ سېنى ئۇرسام ئاغرىمدۇ؟

- ياق.

- ئەگەر بىر ئۈچۈم سامان ئېلىپ ئۇرسام ئاغرىمدۇ؟

- ياق.

- ئەگەر تۇپىنى ئېلىپ، ساماننى تاشلاپ، ئۈستىگە سۇنمۇ قۇيۇپ ئاندىن يۇغۇرسام، كېيىن ئاپتاپتا قۇرۇتسام، ئاندىن سېنى ئۇنىڭ بىلەن ئۇرسام ئاغرىمدۇ؟

- ھەئە، ئاغرىدۇ، بەلكىم بەزىدە ئۆلتۈرۈۋېتىشى مۇمكىن.

- ھاراقنىڭ ئەھۋالىمۇ شۇنىڭغا ئوخشاش، ئۇنىڭ ھەر قايسى تەركىپلىرى بىرلەشتۈرۈلۈپ ئېچىتلسا، ھارامغا ئايلىنىدۇ.

* * *

ئىياس قازى بولغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ ئادەتتىن تاشقىرى پاراسەتلىك ئىكەنلىكىنى، بىلىدىغىنىنىڭ كۆپلىگىنى، ھەقىقىي ھەق قىلىشتىكى ئاجايىپ ئىقتىدارىنى كۆرسىتىپ بېرىدىغان ئىشلار تېخىمۇ كۆپلەپ ئاشكارە بولۇشقا باشلىدى. بۇ توغرىلىق مۇنداق بىر خاتىرە بار:

ئىككى ئادەم ئۇنىڭ ئالدىدا سوتلاشتى. ئۇلارنىڭ بىرى يەنە بىرىگە مال ئامانەت قويغان بولۇپ، ئۇنى بېرىشنى ئېيتقاندا، ئامانەت قويۇلغۇچى تېنىۋالغان ئىدى. ئىياس جاۋاپكاردىن ئامانەت قويۇلغان مالنىڭ ئىشىنى سورىغاندا، ئىنكار قىلىپ مۇنداق دېدى:

- ئەگەر ئۇنىڭ پاكىتى بولسا كەلتۈرسۇن، بولمىسا ئۇنىڭ ماڭا قەسەمدىن باشقا ئاساسى يوق.

ئىياس دەۋاگەرنىڭ ئۆز مېلىنى قەسەم بىلەن يېشىدىن ئەنسىرەپ، ئۇنىڭغا قاراپ مۇنداق دېدى:

- مالىنى قايسى ئورۇندا ئۇنىڭغا ئامانەت بەرگەن ئىدىڭ؟

- پالانى ئورۇندا.

- ئۇ يەردە نېمە بار ئىدى؟

- بىز ئاستىدا ئولتۇرغان چوڭ بىر تۈپ دەرەخ بار، بىز ئۇنىڭ سايىسىدا بىللە تاماق يىگەن، قايتماقچى بولغاندا مالنى ئۇنىڭغا بەرگەن ئىدىم.

ئىياس ئۇنىڭغا مۇنداق دېدى:

- سەن ئاشۇ دەرەخ بار جايغا بارغىن، بەلكىم مالنى نەگە قويغانلىغىڭ ئېسىڭگە كېلىپ، نېمە قىلغانلىغىڭنى ئەسلىيەلەرسەن، ئاندىن مېنىڭ يېنىمغا قايتىپ كېلىپ، كۆرگەنلىرىڭنى خەۋەر قىل.

ھېلىقى ئادەم يۈرۈپ كەتتى. ئىياس جاۋاپكارغا:

- ھەمراھىڭ كېلىپ بولغىچە ئولتۇرۇپ تۇر، - دېدى، ئۇ ئولتۇردى.

ئىياس ئالدىدىكى دەۋاگەرلەرنىڭ ئارىسىدا ھۆكۈم چىقىرىشقا باشلىدى. ئۇ يۈشۈرۈنچە ھېلىقى ئادەمنى كۆزىتىپ تۇرىۋاتاتتى. ئۇنىڭ خاتىرجەم بولۇپ ئارامغا چۈشكەنلىكىنى كۆرگەن ۋاقتىدا، ئۇنىڭغا ئالدىراپ مۇنداق دېدى:

- سېنىڭچە ھەمراھىڭ مالنى ساڭا ئامانەت بەرگەن جايغا بېرىپ بولغانمىدۇ؟
ھېلىقى ئادەم ئويلانماستىنلا:

- ياق، ئۇ يەر بۇ يەردىن خېلىلا يىراق، - دەپ تاشلىدى. قازى ئىياس ئۇنىڭغا:

- ھۇ اللە نىڭ دۈشمىنى، مالدىن تانسەن، ھالبۇكى مالنى ئالغان ئورۇننى
بىلسەننا؟! اللە بىلەن قەسەمكى، سەن خىيانەتكار ئىكەنسەن، - دېدى.

ھېلىقى ئادەم چۈچۈپ كەتتى ۋە ئۆزىنىڭ خىيانىتىنى ئىقرار قىلدى. قازى ئۇنى
مالنىڭ ئىگىسى كەلگەنگە قەدەر توختىتىپ قويدى، ئاندىن ئۇنى مالنى
ئىگىسىگە قايتۇرۇپ بېرىشكە بۇيرىدى...

يەنە بىر خاتىرىدە مۇنداق دېيىلگەن:

ئىككى ئادەم ئىككى ئەدىيال يېپىنچا توغرىلىق جىدەللىشىپ قالدى. ئۇنىڭ
بىرسى يېڭى، قىممەتلىك، يېشىل رەڭلىك، يەنە بىرسى كونىراپ كەتكەن
قىزىل رەڭلىك ئىدى. دەۋاگەر مۇنداق دەيدۇ:

- مەن يۇيۇنۇش ئۈچۈن كۆلگە چۈشتۈم، يېشىل ئەدىيلىمنى كىيىملىرىم
بىلەن بىللە كۆلنىڭ يېنىدا قويۇپ قويدۇم، جاۋاپكار كەلدى. ئۇ ئۆزىنىڭ قىزىل
ئەدىيلىنى مېنىڭكىنىڭ يېنىغا قويدى ۋە كۆلگە چۈشتى ھەمدە مەندىن بۇرۇن
كۆلدىن چىقىپ، كىيىملىرىنى كېيىپ مېنىڭ ئەدىيلىمنى ئالدى ۋە باش
ئۈستىگە تاشلاپ ماڭدى. مەن ئۇنىڭ كەينىدىن چىقىپ، ئارقىسىدىن بېرىپ
ئەدىيلىمنى تەلەپ قىلدىم. ئۇ بۇ مېنىڭكى، دەپ تۇرۇۋالدى.

ئىياس جاۋاپكارغا مۇنداق دېدى:

- سەن نېمە دەيسەن؟

- ئۇ مېنىڭكى ھەم مېنىڭ قولۇمدا. ئىياس دەۋاگەرگە قاراپ:

- سېنىڭ پاكىتىڭ بارمۇ؟ - دەپ سورىدى.

- ياق، يوق.

ئىياس خىزمەتچىگە تاغاق ئېلىپ كېلىشنى بۇيرىدى، تاغاق كەلتۈرۈلدى. ئاندىن ئۇ ئىككى ئادەمنىڭ چېچىنى تارىدى. بىرىنىڭ بېشىدىن ئۇششاق قىزىل قىللار، يەنە بىرىنىڭ بېشىدىن يېشىل يۇڭ چىقتى. شۇنىڭ بىلەن قىزىل ئەدىيالىنى قىزىل يۇڭ چىققان كىشىگە، يېشىل ئەدىيالىنى يېشىل يۇڭ چىققان كىشىگە بۇيرۇپ بەردى...

كۆفەدە بىر ئادەم بولۇپ، ئۇ كىشىلەرگە ياخشى تەسىر بەرگەن ۋە تەقۋا، پەرىزكار كۆرۈنەتتى، ھەتتا ئۇ توغرىسىدا مەدھىيە سۆزلىرى كۆپەيدى. بىر قىسىم كىشىلەر ئۇنى سىرتقا چىققاندا ماللىرىنى ئامانەت قويدىغان ئىشەنچلىك كىشى دەپ قاراپ، ماللىرىنى قوياتتى. ئەگەر ئۆلۈمنىڭ يېقىنلاشقانلىغىنى ھېس قىلسا، بالىلىرىنىڭ ئىشلىرىنى ۋەسىيەت قىلاتتى. ئۇنىڭ يېنىغا بىر ئادەم كېلىپ مال ئامانەت قويدى. ھېلىقى ئادەم مېلىغا مۇھتاج بولغاندا ئۇنىڭدىن مېلىنى تەلەپ قىلىۋىدى، ئۇ ئىنكار قىلدى. مانىڭ ئىگىسى ئىياسنىڭ قېشىغا بېرىپ ھېلىقى ئادەم ئۈستىدىن شىكايەت قىلدى. ئىياس دەۋاگەرگە مۇنداق دېدى:

- سېنىڭ جاۋاپكارىڭ سېنىڭ قېشىمغا كەلگەنلىكىڭنى بىلمەيدۇ؟

- بىلمەيدۇ.

- ئۇنداقتا قايتىپ، ئەتە يېنىمغا كەل.

ئىياس ھېلىقى مال ئامانەت قويۇلغان كىشىگە ئادەم ئەۋەتتى ۋە ئۇنىڭغا مۇنداق دېدى:

- مېنىڭ يېنىمدا يېتىملار، ئىگە چاقىسىزىلارنىڭ نۇرغۇن مېلى يىغىلىپ قالدى. مەن بۇنى ساڭا ئامانەت قويۇپ، سېنى ئۇلارغا ۋەسى قىلماقچىمەن، ئۆيۈڭ مۇستەھكەممۇ؟ ۋاقتىڭ چىقامدۇ؟

- ھەئە، قازى.

- ئۆگۈنلۈككە مېنىڭ يېنىمغا كەل، مال - مۈلۈككە يەر تەييارلاپ قوي. مال كۆتۈرىدىغان ھاممىلارنىمۇ ئالغاچ كەل.

ئەتسى دەۋاگەر كەلدى. ئىياس ئۇنىڭغا مۇنداق دېدى:

- مالىنى قويغان كىشىنىڭ يېنىغا بېرىپ ئۇنىڭدىن مېلىنى تەلەپ قىل، ئەگەر ئىنكار قىلسا ئۇنىڭغا: ئۈستۈڭدىن قازىغا شىكايەت قىلمەن، دېگەن.

ئۇ ھېلىقى ئادەمنىڭ يېنىغا كېلىپ، مېلىنى تەلەپ قىلىۋېدى، تېنىۋېلىپ بەرگىلى ئۈنىمىدى. ئۇنىڭغا:

- ئەمىسە قازىغا شىكايەت قىلمەن، - دېدى. ئۇ بۇ سۆزنى ئاڭلاپ مالىنى قايتۇرۇپ بېرىپ خاتىرجەم قىلدى. ھېلىقى كىشى ئىياسنىڭ قېشىغا قايتىپ كېلىپ:

- ئۇ مېلىمنى قايتۇرۇپ بەردى، اللە ساڭا چەكسىز ئەجىر ئاتا قىلسۇن، - دېدى.

ھېلىقى مال ئامانەت قويۇلغان ئادەممۇ ۋاقتىدا كەلدى، ھاممالارمۇ بىللە ئىدى. ئىياس ئۇنى قاتتىق رەسۋا قىلدى ۋە مۇنداق دېدى:

- ھۇ اللە نىڭ دۈشمىنى! سەن بەك ئەسكى ئادەم ئىكەنسەن، دىنى دۇنيا تېپىشنىڭ ۋاستىسى قىلىۋاپسەن.

ئىياس گەرچە ئادەتتىن تاشقىرى ئەقىللىق، زىرەك، پاراسەتلىك تۇرۇپ، بەزىدە ئۇنىمۇ پاكىت ئارقىلىق يېڭىۋالدىغان، سۆزنى دۇرۇس قىلىپ دەلىل بىلەن جىم تۇرغۇزۇپ قويدىغانلارمۇ چىققان. ئۇ ئۆزى توغرىلىق سۆزلەپ مۇنداق دەيدۇ:

- مېنى بىر ئادەمدىن باشقا ھېچكىم يېڭىپ باقمىغان. مەن قازىخاندا ئىدىم، بىر ئادەم كىرىپ بىرىنىڭ بېغى توغرىسىدا ئۇ پالانىنىڭ مۈلكى دەپ گۇۋاھلىقتىن ئۆتتى ھەمدە دائىرىسىنى ئېيتىپ بەردى. مەن ئۇنىڭ گۇۋاھلىقىنى سىنىماقچى بولۇپ، ئۇنىڭغا:

- باغنىڭ دەرىخىنىڭ سانى قانچە؟ - دېدىم.

ئۇ بىر ئاز تۇرۇپ بېشىنى كۆتۈرۈپ، مۇنداق دېدى:

- قازى جاناپلىرىغا مۇشۇ زالدا ئولتۇرۇپ ھۆكۈم قىلىۋاتقىنىغا قانچە يىل بولدىكىن؟

- XX يىل بولدى.

- بۇ زالنىڭ ئۆگزىسىنىڭ ياغىچى قانچە؟

- بىلمەيمەن، سېنىڭ توغرا ئىكەن، - دېدىم، ئاندىن ئۇنىڭ گۇۋاھلىقىنى ئىناۋەتكە ئالدىم.

ئىياس ئىبنى مۇئاۋىيە يەتمىش ئالتە ياشقا كىرگەندە، چۈشىدە ئۆزى ۋە دادىسىنىڭ ئىككى ئاتقا مېنىپ مېڭىۋاتقانلىغىنى، دادىسى ئۇنىڭ ئالدىدا، ئۇ دادىسىنىڭ ئالدىغا ئۆتۈپ كېتەلمىگەنلىكىنى كۆردى. بىر كېچىسى ئىياس ئورنىغا چىقىپ يېتىپ بولۇپ، ئائىلىسىدىكىلەرگە مۇنداق دېدى:

- بۇ قايسى كېچە ئىكەنلىكىنى بىلمەمسىلەر؟

- ياق.

- بۇ دادامنىڭ ھاياتى ئاخىرلاشقان كېچە، - دېدى ئۇ. تاڭ يۇرىغاندا ئۇلار ئۇنىڭ ھاياتىدىن ئايرىلغانلىغىنى ئۇقتى.

اللە قازى ئىياسقا رەھمەت قىلسۇن، ئۇ جاھانسىدا كەم تېپىلىدىغان، ئەقىل پاراسەتتە، ھەقىقەت ئىزدەشتە ۋە ئۇنىڭغا يېتىشتە زاماننىڭ ئاجايىپ كاتتىلىرىدىن بىرى ئىدى.

قاسىم ئىبنى مۇھەممەد ئىبنى ئەبۇ بەكرى

«ئەگەر قولۇمدىن كەلگەن بولسا، مەن قاسىم ئىبنى مۇھەممەد ئىبنى ئەبۇ بەكرىنى خەلىفە قىلاتتىم»

— ئۆمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىز

بۇ ئۇلۇغ تابىشنىڭ ئىشلىرىدىن خەۋىرىڭىز بارمۇ؟

ئۇ بولسا پۈتۈن شان - شەرەپنىڭ بىرىنى قويماي ئۆزىگە مۇجەسسەملەشتۈرگەن ياش. ئۇنىڭ دادىسى بولسا ئەبۇ بەكرى سىددىقنىڭ ئوغلى مۇھەممەد، ئانىسى پارس شاھلىرىنىڭ ئەڭ ئاخىرقىسى كىسرا يەزدەجىردىن ئىكەن. ھاممىسى - مۇئىنلەرنىڭ ئانىسى ئائىشە.

ئۇ بۇلارنىڭ ھەممىسىنىڭ چوققىسىغا تەقۋالىق ۋە بىلىم تاجىسىنى كەيدى. قىزىققۇچىلارنىڭ قىزىقتۇرىدىغان بۇنىڭدىنمۇ ئۈستۈنلۈك، شان - شەرەپ، ئۇلۇغلۇق بارمۇ؟

مانا بۇ - مەدىنىدىكى يەتتە ئالىمنىڭ بىرى، زامانىسىدىكى بىلىم ئەھلىنىڭ ئەڭ پەزىلەتلىكى، ئەقىل - پاراسەتتە ئەڭ ئۆتكۈرى، تەقۋالىق، پەرىزكارلىقتا ئەڭ قاتتىقى، ئەبۇ بەكرى سىددىقنىڭ ئوغلى مۇھەممەدنىڭ ئوغلى - قاسىم. قېنى ئۇنىڭ ھېكايىسىنى بېشىدىن باشلايلى.

قاسىم ئىبنى مۇھەممەد ئوسمان ئىبنى ئەففان (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن) نىڭ خەلىفەلىك دەۋرىنىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرىدە تۇغۇلدى. بۇۋاقتىڭ ئايىغى چىققا - چىقمايلا، مۇسۇلمانلار دىيارىدا فىتىنىڭ قارا بورىنى كۆتۈرۈلدى. ئابد، تەقۋا خەلىفە ئوسمان (زىننۇرەيىن - ئىككى نۇرنىڭ ئىگىسى) قۇرئان

پارسىغا قىسايغان ھالدا شەھىد قىلىندى. مۇئىنلارنىڭ ئەمىرى ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپ بىلەن شام دىيارىنىڭ ئەمىرى مۇئاۋىيە ئىبنى ئەبۇ سۇفيان ئوتتۇرىسىدا ئىختىلاپ قوزغالدى. بۇ كىچىك بالا گىرەلىشىپ كەتكەن ھادىسىلەرنىڭ قورقۇنچىسىداق بىر تۇغقىنى بىلەن بىللە مىسىر شەھىرىگە ئېلىپ كېتىلىۋاتقانلىغىنى بىلدى. ئۇلار مۇئىنلارنىڭ ئەمىرى ئەلى تەرىپىدىن مىسىرغا ۋالى قىلىنغان دادىسى بىلەن كۆرۈشمەكچى ئىدى. كېيىن بۇ قارا فىتىننىڭ دادىسىغىمۇ يېتىپ كېلىپ، ئۇنىڭ قەبىھلەرچە ئۆلتۈرۈۋېتىلگەنلىكىنى، ئۆزىنىڭ يەنە بىر قېتىم مىسىردىن مۇئاۋىيەنىڭ ياردەمچىلىرىنىڭ قولىغا ئۆتكەن مەدىنىگە ئېلىپ مېڭىلغانلىغىنى كۆردى. ئۇ ئاتا- ئانىسىز قارا يېتىمغا ئايلانغان ئىدى.

قاسىم مۇشۇ ئازاپلىق، مۇشكىل سەپەر توغرىلىق سۆز قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

«دادام مىسىردا ئۆلتۈرۈلگەندە تاغام ئابدۇررەھمان ئىبنى ئەبۇ بەكرى كېلىپ، مېنى ۋە سىڭلىمنى ئېلىپ مەدىنىگە قاراپ يولغا چىقتى. مەدىنىگە يېتىپ بارغاندا، ھامام - ئائىشە (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن) ئادەم ئەۋەتىپ، بىزنى تاغامنىڭ ئۆيىدىن ئېلىپ كەتتى ۋە بىزنى تەربىيىلدى. مەن ئۇنىڭدەك مېھرىبان، كۆيۈمچان ئانا ياكى دادىنى كۆرۈپ باقمىغان. ئۇ بىزگە ئۆز قولى بىلەن تاماق قىلىپ بېرەتتى، بىز تاماق يېگەندە قاراپ ئولتۇراتتى. بىزنىڭ تامىقىمىز ئېشىپ قالسا، ئاندىن يەيتتى. ئۇ بىزگە بالا ئېمىتكۈچى ئەمچەكتىن يېڭى ئايرىلغان بالغا كۆيۈنگەندەك كۆيۈنەتتى، بىزنى يۇيۇپ قۇياتتى، چاچلىرىمىزنى تاراپ قۇياتتى، پاكىزە، ئاق كىيىملەرنى كىيىدۈرەتتى. ئۈزۈلدۈرمەي ياخشىلىققا بۇيرۇيتتى، ئەمەلىيەت بىلەن چىنىقتۇراتتى. يامانلىقتىن تۇساتتى، ئەمەلى تاشلاتقۇزاتتى. بىزگە ئىقتىدارىمىزنىڭ يېتىشىچە اللە نىڭ كىتابىنى ئۆگەتتى. چۈشەنەلمىگەنچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسلىرىنى بايان قىلىپ بېرىشنى ئادەتكە ئايلاندۇرغان ئىدى. ئىككى ھېيتتا سوغا بېرىشى ۋە ياخشىلىقى ھەسسىلەپ ئاشاتتى، ھارپا ئاخشىمى چېچىمنى چۈشۈرۈپ قۇياتتى، مېنى ۋە سىڭلىمنى يۇيۇندۇراتتى، تاڭ يۇرغاندا يېڭى كىيىملەرنى كەيدۈرەتتى، ئاندىن بىزنى ھېيت نامىزىنى

ئوقۇشىمىز ئۈچۈن مەسجىدكە ئەۋەتەتتى، قايتىپ كەلگەندە بىزنى ئەكىلىپ قويۇپ، ئالدىمىزدا ئۆزى قۇربانلىق قىلاتتى.

بىر كۈنى ئۇ بىزگە ئاق كىيىم كەيدۈردى، ئاندىن مېنى بىر تىزغا، سىڭلىمنى يەنە بىر تىزغا ئولتۇرغۇزدى. ئۇ تاغام ئابدۇررەھماننى چاقىرغان ئىدى، تاغام كىرىپ، ھاممام ئائىشەگە سالام قىلدى. ئاندىن ھاممام گەپ باشلاپ، اللە غا ھەمدۇ- سانا ئېيتتى. مەن ئۇنىڭدىن بۇرۇن بۇنداق پاساھەتلىك، شېرىن سۆز قىلغان بىرەر ئەر ياكى ئايالنى كۆرۈپ باقمىغان. ئۇ مۇنداق دېدى:

- ئى قېرىندىشىم! مەن بۇ ئىككى بالىنى سېنىڭ يېنىڭدىن ئەكىلىپ ئۆزەم بېقىۋاتقاندىن بېرى سېنىڭ مەندىن يىراقلاپ كېتىۋاتقانلىغىنى بىلىپ تۇرىۋاتىمەن. اللە بىلەن قەسەمكى مەن بۇ ئىشنى سەن بىلەن ئۈستۈنلۈك تاللىشىپ ياكى سېنى يامان ئويلاپ ۋە ياكى سېنى ياخشى، لايىقىدا قارىيالىمايدۇ دەپ قىلمىدىم. لېكىن سەن كۆپ ئاياللىق ئەر، بۇلار كىچىك، ئۆز ئىشىنىڭ ھۆددىسىدىن ئۆزى چىقالمايدۇ. مەن بۇلارنىڭ سېنىڭ ئاياللىرىڭ ئالدىدا كىرىپتى يۈرۈپ ئۇلارنىڭ كۆزلىرىگە سىغماي قېلىشىدىن ئەنسىرىدىم ھەمدە ئۆزەمنى مۇشۇنداق ئەھۋالدا بۇلارغا قاراشقا ئەڭ لايىق دەپ قارىدىم. مانا بۇ ئىككىسى ھازىر چوڭ بولدى. ئۆز ئىشىنىڭ ھۆددىسىدىن ئۆزى چىقالايدۇ. بۇلارنىڭ ئېلىپ كېتىپ يېنىڭدا تۇرغۇز.

تاغام ئابدۇررەھمان بىزنى ئېلىپ كەتتى.»

بۇ كىچىك بالا ھاممىسى، مۇئىنلەرنىڭ ئانىسىنىڭ ئۆيىدىن مېھرىنى ئۈزەلمىدى. ئۇ پەيغەمبەرلىكنىڭ خۇشبۇيلىرى تارقىلىپ تۇرىدىغان ئۆيدە ئۆسۈپ چوڭ بولغان، ئۆي ئىگىسىنىڭ قولىدا تەربىيەلەنگەن ۋە يېتىلگەن، ئۇنىڭ تېشىپ تۇرغان مېھرىبانلىقىغا قانغۇدەك تويۇنغان.

ئۇنىڭ ۋاقتى ھاممىسى بىلەن تاغىسىنىڭ ئۆيى ئارىلىقىدا قاتناپ ئۆتۈشكە باشلىدى. ھاممىسىنىڭ ئۆيىدىكى نۇرلىنىپ، خۇشپۇراق چېچىپ تۇرغان ئاشۇ شېرىن ئەسلىمىلەر ئۆمۈر بويى قاسمىنىڭ خاتېرىسىدىن چىقىپ كەتمەيدۇ. ئۇنىڭ ئاشۇ ئەسلىمىلىرىدىن بەزىسىنى ئاڭلاپ بېقىڭ. ئۇ مۇنداق دەيدۇ:

«بىر كۈنى ھاممام ئائىشە (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن)غا:

- ئى ئانا! ماڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قەبرىسىنى ئېچىپ بېرىڭ، ئىككى ھەمراھىنىڭكىنىمۇ ئېچىپ بېرىڭ، مەن كۆرمەكچى ئىدىم، - دېدىم.

ئۈچ قەبرە ئۇنىڭ ئۆيىنىڭ ئىچىدە بولۇپ، چوڭ پەردە تارتىپ قويۇلغان ئىدى. ماڭا ئىگىزىمۇ، پەسىمۇ ئەمەس ئۈچ قەبرىنى ئېچىپ بەردى. قەبرىلەر مەسجد مەيدانىدىكى ئۇششاق قىزىل تاشلار بىلەن قوپۇرۇلغان ئىدى. مەن:

- پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قەبرىسى قايسى؟ - دېدىم. ئۇ قولى بىلەن كۆرسىتىپ:

- بۇ، - دېدى. ئاندىن چوڭ ئىككى تامچە ياش ئۇنىڭ مەڭزىگە دومىلاپ چۈشتى - دە، مېنى كۆرۈپ قالمىسۇن دەپ، ئالدىراپ سۈرتىۋەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قەبرىسى ئىككى ساھابىنىڭ قەبرىسى ئالدىدا ئىدى. مەن:

- بۇۋام ئەبۇ بەكرىنىڭ قەبرىسى قايسى؟ - دېدىم، ئۇ:

- مانا بۇ، - دېدى. ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بېشى تەرەپكە دەپنە قىلىنغان ئىدى. مەن:

- بۇ ئۆمەرنىڭ قەبرىسىمۇ؟ - دېدىم، ئۇ:

- ھەئە، - دېدى. ئۆمەر (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن)نىڭ بېشى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ پۈتتە يېقىن بولۇپ، بۇۋامنىڭ بىلىنىڭ يېنىدا ئىدى.»

* * *

بۇ ياش ئوقۇغۇدەك بولغاندا، قۇرئان كەرىمنى يادلىدى. ھاممىسى ئائىشەدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسلىرىدىن اللە بىلىشىنى خالىغانلىرىنى ئۆگەندى، ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەسجىدىگە يۈزلىنىپ، نۇرلۇق يۇلتۇزلار ئاسمان گۈمبىزىگە نۇر چاچقانداك، پۈتۈن ئەتراپقا ئىلىم مەرىپەت نۇرىنى تارقىتىۋاتقان بىلىم سورۇنلىرىغا قاتناشتى. ئەبۇ ھۈرەيرە، ئابدۇللا ئىبنى ئۆمەر، ئابدۇللا ئىبنى ئابباس، ئابدۇللا ئىبنى زۇبەير، ئابدۇللا

ئىبنى جەئفەر، ئابدۇللا ئىبنى خەبىب، رافئە ئىبنى خەدىج، ئومەرنىڭ ئازات قىلغان ئادىمى ئەسلەم ۋە باشقىلاردىن ئىلىم ئۆگىنىپ، مۇجتەھىدلارنىڭ رەھبىرىگە، ئۆز زامانىسىدىكى سۈننەتكە ئەڭ ئالىم كىشىگە ئايلاندى. ئۇ ۋاقىتتىكى كىشىلەرنىڭ قارىشىدا سۈننەت (ھەدىس)نى ياخشى بىلىمگەن ئادەم - ئادەم ھېساپلانمايتتى. بۇ ياشقا مەرىپەت ئامىللىرى مۇكەممەللەشكەندىن كېيىن، كىشىلەر ئۇنىڭدىن بىلىم ئېلىش ئۈچۈن ئىشتىياق بىلەن كېلىشكە باشلىدى. ئۇمۇ ناھايىتى سېخىلىق بىلەن بىلىم بېرەتتى. ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەسجىدىگە ھەر كۈنى ئەتىگىنى خىلاپلىق قىلماستىن ئۆز ۋاقتىدا كېلىپ، مەسجىد تە ئىككى رەكئەت مەسجىد نامىزى ئوقۇيتتى، ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قەبرىسى بىلەن مۇنبىرى ئوتتۇرىسىدىكى باغچىدىكى ئومەرنىڭ كىچىك دەرىزىسى ئالدىدا ئولتۇراتتى. ھەر قايسى جايدىن بىلىم ئىزلەپ كەلگەنلەر ئەتراپىغا يىغىلاتتى، چاڭقىغان دىللارنىڭ شېرىن- شەرىپەت بىلەن تولدۇرغۇچى ساپ- سۈزۈك مەرىپەت بۇلىغىدىن قانغۇدەك ئىچۈرەتتى. ئۇزاق ئۆتمەي قاسم ئىبنى مۇھەممەد ۋە ئۇنىڭ ئانا تەرەپ ھاممىسىنىڭ ئوغلى سالم ئىبنى ئابدۇللا ئىبنى ئومەر ئىككىسى مەدىنىنىڭ ئىشەنچلىك يول باشچىسىغا، ئىتائەت قىلىنىدىغان رەھبىرىگە، گېپى ئۆتىدىغان ئادەمگە ئايلاندى. ئەمەلىيەتتە ئۇلارنىڭ قولىدا ھېچقانداق ھۇقۇق يوق ئىدى، پەقەت كىشىلەر ئۇلارنى ئۇلاردىكى تەقۋالىق ۋە پەرىزكارلىق، بىلىم ۋە دىنى مەلۇمات، كىشىلەرنىڭ قولىدىكىگە كۆز قىرىنى سالماسلىق، اللە نىڭ ھۇزۇرىدىكىگە قىزىقىشتەك ئېسىل ئەخلاق سەۋەبىدىنلا، ئۇلارغا ئۆزلىرىنىڭ ئىشلىرىنى تاپشۇرغان، يەنى رەھبەرگە ئايلاندۇرۇلغان ئىدى. ئۇلارنىڭ كىشىلەر قەلبىدىكى ئورنى شۇ دەرىجىگە يەتكەنكى، بەنى ئۇمەييە خەلىفىلىرى ۋە ۋالىلىرى مەدىنىدىكى ھەر قانداق مۇھىم بىرەر ئىشنى ئۇ ئىككىسىنىڭ پىكىرىسىز بىر تەرەپ قىلمايتتى. بۇنىڭ مىسالدىن بىرى:

ۋەلىد ئىبنى ئابدۇلمەلىك پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەسجىدىنى كېڭەيتىشنى ئىرادە قىلدى، لېكىن بۇ قىممەتلىك ئارزۇنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كونا مەسجىدىنى تۆتلا تەرىپىدىن

چېقىشقا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاياللىرىنىڭ ئۆيلىرىنى بۇزۇپ، مەسجىدكە قۇشۇشقا توغرا كېلەتتى. بۇ كىشىلەرگە ئېغىر كېلىدىغان ئىش بولۇپ، ئۇلار بۇنى قوبۇل قىلالمايتتى. شۇڭلاشقا خەلىفە ۋەلىد ئىبنى ئابدۇلمەلىك مەدىنىدىكى ۋالىسى ئومەر ئىبنى ئابدۇلئەزىزگە مۇنداق دەپ خەت يازدى:

«مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەسجىدىنى ئىككى يۈزدىن ئىككى يۈز گەزگە يەتكىچە كېڭەيتمەكچىمەن، ئەسلىدىكى مەسجىدنىڭ تۆت تېمىنى چاققىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاياللىرىنىڭ ئۆيلىرىنى مەسجىد ئىچىگە كىرگۈز، ئەتراپىدىكى ئۆيلەرنى سېتىۋال. قولۇڭدىن كەلسە، قىبلە تەرەپكە كۆپرەك كېڭەيتكىن. سەن بۇنى خەتتاب جەمەتىدىكى تاغلىرىڭنىڭ ئورنى ۋە ئۇلارنىڭ كىشىلەر قەلبىدىكى مەرتىۋىسى بىلەن قىلالايسەن. ئەگەر مەدىنىدىكىلەر بۇنىڭغا ئۈنمىسا، قاسىم ئىبنى مۇھەممەد ۋە سالىم ئىبنى ئابدۇللا ئىبنى ئومەرنى ياردەمگە چاقىرىپ، ئىشنى ئۈچىڭلار بىرلىكتە ھەل قىلىڭلار، كىشىلەرگە ئۆيىڭ پۇلىنى سېخلىق بىلەن بېرىڭلار. بۇ ئىشتا سېنىڭ ئۈلگەڭ بار، ئۇلار ئومەر ئىبنى خەتتاب، ئوسمان ئىبنى ئەففان.»

ئومەر ئىبنى ئابدۇلئەزىز قاسىم ئىبنى مۇھەممەد بىلەن سالىم ئىبنى ئابدۇللا ۋە مەدىنىنىڭ مۆتىۋەرلىرىدىن بىر بۆلۈك كىشىلەرنى چاقىردى ۋە ئۇلارغا مۇئىمىنلەرنىڭ ئەمىرىنىڭ خېتىنى ئوقۇپ بەردى. ئۇلار خەلىفەنىڭ ئىرادىسىدىن خۇرسەن بولدى ۋە ئىجرا قىلىشقا ئاتلاندى. كىشىلەر مەدىنىنىڭ كاتتا ئالىمى ۋە رەھبىرى قاسىم بىلەن سالىمنىڭ مەسجىدىنى ئۆز قولى بىلەن چېقىۋاتقانلىغىنى كۆرۈپ، ھەممىسى بىردەك بۇلارغا ياردەملەشتى. مۇئىمىنلەرنىڭ ئەمىرىنىڭ خەتتىكى بۇيرىغىنى ئىجرا قىلدى. شۇ ۋاقىتتا مۇسۇلمانلار قۇشۇنى ئارقا-ئارقىدىن زەپەر قۇچۇپ، قۇستەنتىنىيە شەھىرىگە تۇتشىدىغان قەلئەلەرگە چېقىۋاتتى ھەمدە باتۇر ئەمىر مەسلىمە ئىبنى ئابدۇلمەلىك ئىبنى مەرۋاننىڭ قۇماندانلىقىدا بۇ يەرلەرنى بىر-بىلەپ ئېلىپ، قۇستەنتىنىيەنى ئازات قىلىشنىڭ يولىنى ئېچىۋاتتى. رۇمنىڭ پادىشاھى مۇئىمىنلەرنىڭ ئەمىرىنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەسجىد شەرىفىنى

كېڭەيتمەكچى بولغانلىغىنى بىلىپ، ئۇنى ياساشقا ياردەم بەرمەكچى، ياردەم ئارقىلىق ئۇنىڭغا يېقىنلاشماقچى بولدى - دە، ئۇنىڭغا يۈز مىڭ مىسقال ئالتۇن ئەۋەتتى. رۇمنىڭ ماھىر قۇرۇلۇشچىلىرىدىن يۈزنى يولغا سالدى. ئۇلارغا قىرىق تۆگە چاقچۇق تاش تەييارلاپ بەردى. ۋەلىد بۇلارنىڭ ھەممىسىنى مەسجد قۇرۇلۇشىغا ئىشلىتىش ئۈچۈن، ئۈمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىزگە ئەۋەتىپ بەردى. ئۈمەر بۇنى قاسم ۋە سالىملارنىڭ مەسلىھەتى بويىچە خىراجەت قىلدى. قاسم ئىبنى مۇھەممەد بۇۋىسى ئەبۇ بەكرى سىددىق (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن) نى ھەر تەرەپتىن بەك تارتقان بولۇپ، ھەتتا كىشىلەر مۇنداق دېيىشەتتى:

- ئەبۇ بەكرىنىڭ بالىلىرى ئىچىدە، ئۇنىڭغا بۇ ياش ھەممىدىن بەك ئوخشايدۇ. ئۇ ئېسىل ئەخلاقلىق، يۈكسەك پەزىلەتلىك، مۇستەھكەم ئىمان، قاتتىق پەرىزكارلىق، كەڭ قۇرساقلىق ۋە سېخىلىقتا ئەبۇ بەكرىگە بەك ئوخشايتتى. بۇ توغرىسىدا يۇقارقىلارنى ئىسپاتلايدىغان نۇرغۇن گەپ - سۆزلەر ۋە ئىش - پائالىيەتلەر تارقالغان بولۇپ، بۇلارنىڭ بىرى:

بىر تاغلىق قاسمنىڭ يېنىغا مەسجدكە كېلىپ:

- سەن بەك ئالىمۇ ياكى سالىم ئىبنى ئابدۇللا بەك ئالىمۇ؟ - دېدى. ئۇنىڭ چاتتىقى بولمىدى. تاغلىق يەنە سورىۋىدى، ئۇ:

- سۇبھانەللا، - دېدى. تاغلىق ئۈچىنچى قېتىم يەنە سورىۋىدى، ئۇ:

- ئى قېرىندىشىمنىڭ ئوغلى، سالىم ئەنە ئاۋۇ يەردە ئولتۇرىدۇ، - دېدى. تاغلىق يەنە:

- سورۇندا كىم بار؟ - دېۋىدى:

- ئۇنىڭ دادىسى بەختكە چۆمسۇن، - دەپ جاۋاب بەردى. قاسم ئۆزىنى ماختاپ: «مەن ئۇنىڭدىن ئالىم» دېيىشىمۇ ياكى يالغان ئېيتىپ: «ئۇ مەندىن ئالىم» دېيىشىمۇ خالىمىدى. ئەمەلىيەتتە قاسم سالىمدىنمۇ ئالىم ئىدى.

ئۇ بىر قېتىم مىنادا ئىدى، ھەج قىلىشقا كەلگەن ھەر قايسى ئەل كىشىلىرى ئۇنى قورشىۋېلىپ، نۇرغۇن سۇئال سورىدى. ئۇلارغا بىلىدىغانلىرىغا جاۋاب بېرىپ، بىلمەيدىغانلىرىغا: «بىلمەيمەن، ئوقۇمايمەن، بىلمەيمەن» دېدى. كىشىلەر بۇنىڭدىن ئەجەپلەندى. ئۇ كىشىلەرگە:

- بىز سىلەر سورىغاننىڭ ھەممىسىنى بىلىپ كېتەلمەيمىز، بىلگەن بولساق جاۋاب بېرەتتۇق، يۇشۇرۇش توغرا ئەمەس. بىر ئادەمنىڭ بىلمەيدىغانى بىلمەن دېگىنىدىن، اللە نىڭ ھەقىقىي ئوقۇۋالغاندىن كېيىن، نادان ياشىغىنى ياخشى، - دېدى.

بىر قېتىم ئۇنىڭغا سەدىقەلەرنى ئۆز ئىگىلىرىگە تاپشۇرۇپ بېرىش خىزمىتى تاپشۇرۇلدى. ئۇ قاتتىق تىرىشچانلىق كۆرسەتتى، ھەر بىر كىشىگە ئۆز ھەققى نېسىۋىسىنى بەردى. لېكىن ئۇلارنىڭ بىرى تەقسىم قىلىنىپ بېرىلگەن نېسىۋىسىگە رازى بولماي، قاسمنىڭ يېنىغا مەسجىدكە كەلدى. قاسم ناماز ئوقۇۋاتاتتى. كەلگەن ئادەم سەدىقە توغرىلىق سۆزلىگىلى تۇردى. قاسمنىڭ ئوغلى ئۇنىڭغا:

- اللە بىلەن قەسەمكى، سەن سىلەرنىڭ سەدىقەڭلاردىن بىرتال ياكى بىرنىڭ نەچچىدە بىر دىرھەممۇ ۋە ياكى بىر تال خورمىمۇ تەگمىگەن ئادەمگە سۆزلەۋاتسەن، - دېدى. قاسم نامازنى قىسقا ئوقۇپ بولۇپ، ئوغلىغا قاراپ: - ئوغلۇم! بۇنىڭدىن كېيىن ئۆزەڭ بىلمەيدىغان ئىش توغرىسىدا گەپ قىلما، - دېدى. كىشىلەر:

- قاسمنىڭ ئوغلى راست گەپ قىلدى، لېكىن ئوغلى قاسمنى تەربىيەلىمەكچى ھەم كۆپ گەپ قىلىشتىن توسماقچى بولدى، - دېدى.

قاسم يەتمىش ئىككى ياشتىن ئاشقۇچە ئۆمۈر كۆردى، لېكىن ياشنىپ قالغان، كۆزى تۇتۇلۇپ قالغان ئىدى. ھاياتىنىڭ ئاخىرقى يىلى ھەج قىلماقچى بولۇپ، مەككىگە ماڭدى. يولدا كېتىۋاتقاندا ئەجەل يېقىنلاپ كەلدى. ئۇ ئەجلىنىڭ توشقانلىغىنى ھېس قىلغاندا، ئوغلىغا قاراپ مۇنداق دېدى:

- مەن ئۆلۈپ قالسام، مېنى ناماز ئوقۇغاندا كىيىدىغان كۆڭلىكىم، چاپنىم، رىدايىم بىلەن كېپەنلەڭلار، چوڭ داداڭ ئەبۇ بەكرىنىڭ كېپەنلىكىمۇ شۇنداق بولغان. ئاندىن مېنە سەن يەرلىكىمدە قويۇپ، ئائىلەڭگە قايتقىن. قەبرەمدە تۇرۇشتىن ھەمدە «ئۇنداق ئادەم ئىدى، مۇنداق ئادەم ئىدى» دېيىشتىن قاتتىق ساقلىنىڭلار، مەن ھېچقانداق ئادەم ئەمەس (ئادەتتىكى ئادەم).

مۇھەممەد ئىبنى ھەنىئە

(ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپنىڭ ئوغلى)

«مەن مۇھەممەد ئىبنى ھەنىئەدەك ئەلنى بەك تارتقان ھەمدە ئۇنىڭدىن كۆپ ئۆگەنگەن كىشىنى بىلمەيمەن»

_ ئىبنى جۈنەير

مۇھەممەد ئىبنى ھەنىئە بىلەن قېرىندىشى ھەسەن ئىبنى ئەلى ئوتتۇرىسىدا كۆڭۈلسىزلىك يۈز بەردى - دە، مۇھەممەد ئىبنى ھەنىئە ھەسەنگە مۇنداق دەپ خەت ئەۋەتتى: « اللە سېنى مەندىن ئۈستۈن قىلغان، سېنىڭ ئاناڭ فاتىمە مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام (ئۇنىڭغا اللە نىڭ سالامى بولسۇن) نىڭ قىزى، مېنىڭ ئانام ھەنىئە جەمەتىدىكى بىر ئايال. سېنىڭ ئاناڭ تەرەپ بۇۋاڭ - اللە نىڭ پەيغەمبىرى ۋە مەخلۇقاتلارنىڭ ئەڭ ياخشىسى. مېنىڭ ئانا تەرەپ بۇۋام - جەئفەر ئىبنى قەيس. مېنىڭ بۇ خېتىم يېتىپ بارسا، ھەممە ئىشتا مەندىن ئۈستۈن تۇرۇپ، كېلىپ مەن بىلەن كېلىشىشەڭ».

مۇھەممەدنىڭ خېتى ھەسەنگە كېلىشى بىلەنلا، ھەسەن مۇھەممەدنىڭ ئۆيىگە ئالدىراپ بېرىپ كېلىشتى. بۇ ئەخلاقلىق، ئەقىللىق، ناتىق مۇھەممەد ئىبنى ھەنىئە كىم؟ قېنى، بىز ئۇنىڭ ھاياتىنى بېشىدىن باشلاپ بايان قىلايلى:

* * *

بۇ ھېكايە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھاياتىنىڭ ئاخىرقى ۋاقتلىرىدىن باشلاپ باشلىنىدۇ.

بىر كۈنى ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇۋېتىپ مۇنداق دېدى:

- ئى رەسۇلۇللا! سېنىڭدىن كېيىن بىرەر ئوغلۇم تۇغۇلسا، ئىسمىغا سېنىڭ ئىسمىڭنى قويۇپ، سېنىڭ تەخەللۇسۇڭ بىلەن ئاتسام بولامدۇ؟

- بولىدۇ، - دېدى رەسۇلۇللا. كۈنلەر ئۆز نۆۋىتى بىلەن ئۆتۈۋەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام پەرۋەردىگارنىڭ دەرگاھىغا كەتتى، بىر قانچە ئايدىن كېيىن ئۇنىڭ قىزى، خۇشبۇي گۈلى، ھەسەن، ھۈسەيىننىڭ ئانىسى، تەقۋا، پاك - فاتىمە ئۇنىڭغا ئەگىشىپ كەتتى. ئەلى بەنى ھەنىئەگە كۈيئوغلۇ بولۇپ، جەننەت ئىبنى قەيس ھەنەفىيەنىڭ قىزى - خەۋەلە بىلەن توي قىلدى. خەۋەلە ئەلىگە بىر ئوغلۇ تۇغۇپ بەردى. ئەلى ئۇنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىزنى بويىچە «مۇھەممەد» دەپ ئاتىدى. «ئەبۇ قاسم» دەپ تەخەللۇس قويدى. لېكىن كىشىلەر مۇھەممەدنى ئىككى قېرىندىشى ھەسەن ۋە ھۈسەيىندىن پەرىقلەندۈرۈش ئۈچۈن، «مۇھەممەد ئىبنى ھەنىئە» دەپ چاقىردى. ئۇ كېيىن تارىختا شۇ نام بىلەن تونۇلدى.

مۇھەممەد ئەبۇ بەكرى سىددىقنىڭ خەلىپىلىكىنىڭ ئاخىرىقى مەزگىلىدە تۇغۇلدى. دادىسى ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپنىڭ تەربىيىسىدە ئۆسۈپ يېتىلدى، شۇنىڭ قولىدا بىلىم ئالدى، ئۇنىڭدىن ئىبادەت ۋە تەقۋالىقنى قوبۇل قىلدى، كۈچ - قۇۋۋەت ۋە شىجائەتنى مىراس ئالدى، پائىدە ۋە بالاغەتنى ئۈگەندى. ئۇ جەڭ مەيدانىدا جەڭنى قىزىتقۇچى، كىشىلەر يىغىلغان سورۇندا مۇنبەرنىڭ ئىگىسى، كېچە كىرىپ كۆزلەر ئۇيقۇغا كەتكەندە، كېچىدە ئىبادەت قىلغۇچىغا ئايلاندى. مۇھەممەدنى دادىسى ئۆزى قاتناشقان جەڭلەرگە بىللە قاتناشتۇراتتى، قېرىنداشلىرى ھەسەن ۋە ھۈسەيىنگە تاپشۇرمىغان ۋەزىپىلەرنى ئۇنىڭغا يۈكلەيتتى. ئۇ ھەرگىز يېڭىلىپ، بۇشىشىپ قالمىدى. بىر قېتىم ئۇنىڭغا مۇنداق دېيىلدى:

- داداڭ سېنى نېمىشقا خەتەرلىك ئىشلارغا قاتناشتۇرۇپ، قىيىن ئىشلارغا سالدۇ؟ قېرىندىشىڭ ھەسەن ۋە ھۈسەيىننى ئۇنداق قىلمايدۇ؟

ئۇ مۇنداق دېدى:

- ئىككى قېرىندىشىم دادامنىڭ كۆزى ئورنىدا، مەن دادامنىڭ قولى ئورنىدا. ئۇ كۆزنى قولى بىلەن ساقلاپ قالدۇ.

* * *

ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپ بىلەن مۇئاۋىيە ئىبنى ئەبۇ سۇفيان بىلەن بولغان سىففىن جېڭىدە، مۇھەممەد دادىسىنىڭ بايرىغىنى كۆتۈرگەن ئىدى. جەڭ ئەۋجىگە چىقىپ، ھەر ئىككى تەرەپتىن ئادەملەر يېقىلغىلى باشلىغاندا، مۇھەممەدكە بىر ئىش يۈز بەردى. ئۇ ئۆزى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

«سىففىن جېڭىدە بىز مۇئاۋىيە تەرەپدارلىرى بىلەن ئۇچرىشىپ، ئۇرۇش قىلدۇق. مەن ھەر ئىككىلى تەرەپتىن ئادەم قالمىدىمكىن دەپ قاتتىق ئازاپلاندىم ھەمدە بۇ جەڭدىن بەك بىئارام بولدۇم. ئۇزاق ئۆتمەي ئارقامدىن بىر ئادەمنىڭ:

- ئى مۇسۇلمانلار! اللە دىن قورقۇڭلار! ئى مۇسۇلمانلار!... ئاياللار، بالىلارنى كىم قوغدايدۇ؟ دىننى كىم قوغدايدۇ؟؟! دۈشمەنگە، رۇم ۋە دەيلەمگە كىم قارشى تۇرىدۇ؟؟!... ئى مۇسۇلمانلار!!! اللە دىن قورقۇڭلار! اللە دىن... ئى مۇسۇلمانلار! مۇسۇلمانلارنى ساقلاپ قېلىڭلار!!! - دېگىنىنى ئاڭلىدىم. شۇنىڭ بىلەن شۇ كۈندىن كېيىن مۇسۇلمانغا قارشى قېلىچ كۆتۈرمەسلىككە ۋەدە قىلدىم.»

كېيىن ئەلى گۇناھكار، ئاسىينىڭ (ئابدۇررەھمان ئىبنى مۇلجەم) قولى بىلەن شەھىد قىلىندى. ھۇقۇق مۇئاۋىيە ئىبنى ئەبۇ سۇفيانغا ئۆتتى. مۇھەممەد ئۇنىڭغا ئىشنىڭ تىنچ ھەل بولۇشىنى، مۇسۇلمانلارنىڭ بىرلىكىنى، ئىسلام ۋە مۇسۇلمانلارنىڭ ئۇلۇغلىقىنى كۆزدە تۇتۇپ، بەيئەت قىلدى. مۇئاۋىيە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭ بەيئەتنىڭ سەممى ۋە ساپلىقىنى بىلىپ يېتىپ، ئۇنىڭدىن قاتتىق خاتىرجەم بولدى ھەمدە بىر نەچچە قېتىم دەمەشققە زىيارەتكە تەكلىپ قىلدى. مۇھەممەد دەمەشققە كۆپ قېتىم زىيارەتتە بولدى.

بۇنىڭ ھەر خىل سەۋەپلىرى بار. بۇلاردىن بىرى، رۇمنىڭ پادىشاھى مۇئاۋىيەگە مۇنداق دەپ مەكتۇپ ئەۋەتتى: ”بىزدە شاھلار ئۆز-ئارا خەت ئەۋەتىشىپ، ئۆزلىرىدىكى غەيرى نەرسىلەرنى كۆز-كۆز قىلىشىدۇ، پادىشاھلىقلىرىدىكى ئاجايىپ ئىشلار بىلەن بەسلىشىدۇ. سەن بىلەن مېنىڭ ئوتتۇرىمدا مۇنداق بولۇشىغا قۇشۇلماسەن؟“. مۇئاۋىيە جاۋاپ خەت يېزىپ، قۇشۇلىدىغانلىقىنى ئېيتتى. رۇمنىڭ پادىشاھى غەلىتە ئادەملىرىدىن ئىككىنى ئەۋەتتى. بىرى- ھەددىدىن زىيادە ئېگىز ۋە ناھايىتى سېمىز، خۇددى ئورمانلىقتىكى قېرى، يۇغان دەرەخكە ياكى مۇستەھكەم بىناغا ئوخشايتتى. ئىككىنچىسى- ناھايىتى كۈچلۈك، مۇستەھكەم. گۇيا يىرتقۇچ ھايۋانغا ئوخشايتتى. پادىشاھ بۇلار بىلەن بىرگە مۇنداق دەپ خەت ئەۋەتتى: ”سېنىڭ پادىشاھلىقىڭدا ئېگىزلىك ۋە كۈچتە بۇ ئىككىسىگە تەڭ كېلىدىغان ئادەم بارمۇ؟“. مۇئاۋىيە ئەمىر ئىبنى ئاسقا:

- ئېگىزگە تەڭ كېلىپ، ئېشىپ كېتىدىغان ئادەم تاپتىم. ئۇ قەيس ئىبنى سەئىد ئىبنى ئوبادە. لېكىن كۈچلۈكنى تېپىشتا سېنىڭ پىكىرىڭگە مۇھتاج بولدۇم، - دېدى. ئەمىر:

- بۇ ئىشقا لايىق ئىككى ئادەم بار، لېكىن ئىككىلىسى بىزدىن يىراق. ئۇلار مۇھەممەد ئىبنى ھەنىيفە ۋە ئابدۇللا ئىبنى زۇبەير، - دېدى.

- مۇھەممەد ئىبنى ھەنىيفە بىزدىن يىراق ئەمەس.

- ئۇ ئۆز قەدرى، ئورنى ۋە ھۆرمىتىنى كۆزدە تۇتۇپ، كىشىلەرنىڭ كۆز ئالدىدا رۇملۇق ئادەم بىلەن كۈچ سىنىشامۇ؟

- ئۇ ئەگەر ئىسلامنىڭ شان شەرىپى بار دەپ قارىسا، بۇنى ھەتتا بۇنىڭدىن كۆپ ئىشلارنىمۇ قىلىدۇ.

مۇئاۋىيە قەيس ئىبنى سەئىد بىلەن مۇھەممەد ئىبنى ھەنىيفەنى چاقىردى. سورۇن ئۇيۇشتۇرۇلغاندا، سەئىد ئورنىدىن تۇرۇپ ئىشتىنى سېلىپ رۇملۇقنىڭ ئالدىغا تاشلاپ، كىيىشكە بۇيرىدى. رۇملۇق كىيىۋىدى، ئىشتان رۇملۇقنىڭ

مەيدىسىگىچە كەلدى. بۇنى كۆرۈپ كىشىلەر كۈلۈشتى. مۇھەممەد ئىبنى ھەنىئەگە كەلسەك، ئۇ تەرجىمانغا:

- رۇملۇققا ئېيت. خالىسا ئولتۇرسۇن، مەن ئۆرە تۇراي. قولىنى ماڭا بەرسۇن، مەن ئۇنى تۇرغۇزمەن. ياكى ئۇ مېنى ئولتۇرغۇزسۇن، خالىسا ئۇ ئۆرە تۇرسۇن، مەن ئولتۇراي، - دېدى.

رۇملۇق ئولتۇرۇشنى تاللىدى. مۇھەممەد رۇملۇقنىڭ قولىنى تۇتۇپ تۇرغۇزدى. رۇملۇق مۇھەممەدنى ئولتۇرغۇزالمىدى. رۇملۇقنىڭ ئىچى ئېچىشىپ، ئۆزى ئۆرە تۇرۇپ، مۇھەممەدنىڭ ئولتۇرۇشنى تاللىدى. مۇھەممەد رۇملۇقنىڭ قولىنى تارتىۋىدى، رۇملۇقنىڭ قولى چىقىپ كەتكىلى تاس قالدى ۋە يەردە ئولتۇرۇپ قالدى. بۇ ئىككى رۇملۇق يېڭىلىپ، پادىشاھنىڭ يېنىغا قايتتى.

كۈنلەر ئۆز نۆۋىتى بىلەن ئۆتۈۋەردى. مۇئاۋىيە، ئوغلى يەزىد ۋە مەرۋان ئىبنى ھەكىملەر پەرۋەردىگارنىڭ دەرگاھىغا كەتتى. ئۇمەييەنىڭ ھۇقۇقى ئابدۇلمەلىك ئىبنى مەرۋانغا ئۆتتى. ئۇ ئۆزىنى مۇسۇلمانلارنىڭ خەلىفىسى دەپ جاكارلىدى. ئۇنىڭغا بەيئەت قىلىندى. ھىجاز ۋە ئىراقلىقلار ئابدۇللا ئىبنى زۇبەيرگە بەيئەت قىلدى. ئۇلار ھەر بىر كىشىنى ئۆزلىرىگە بەيئەت قىلىشقا چاقىراتتى. كىشىلەرگە ئۆزلىرىنى خەلىفىلىككە ئەڭ لايىق دەيتتى. مۇسۇلمانلارنىڭ بىرلىكى يەنە بىر قېتىم پارچىلاندى. ئابدۇللا ئىبنى زۇبەير مۇھەممەد ئىبنى ھەنىئەدىن ھىجازلىقلارغا ئوخشاش ئۆزىگە بەيئەت قىلىشنى تەلەپ قىلدى. لېكىن مۇھەممەدكە بەيئەت مەسئۇلىيىتىنىڭ نېمىدىن دېرەك بېرىدىغانلىقى ئېنىق ئىدى. بەيئەتنىڭ مەنىسى - بەيئەت قىلغان كىشىنى قوغداپ قېلىچ كۆتۈرۈش، قارشى تۇرغۇچىلار بىلەن ئۇرۇشۇش ئىدى. قارشى تۇرغۇچىلار باشقىسى ئەمەس مۇسۇلمانلار بولۇپ، ئۇلار باشقىغا بەيئەت قىلغان. ئەقلى جايدا بۇ ئادەم سىنقىي كۈنىنى ئۇنتۇپ قالمىغان ئىدى. ئۇزاق يىللار ئۇنىڭ قۇلاق تۇۋىدىن ئاشۇ ئارقىسىدىن نىدا قىلغان قايغۇلۇق، ۋەزىمىن، ياڭراق ئاۋازنى ئۇچۇرۇپتەلمىگەن ئىدى:

- ئى مۇسۇلمانلار! اللە دىن قورقۇڭلار! ئاياللار، بالىلار كىمگە قالدى؟ دىنى كىم قوغدايدۇ؟ دۈشمەنگە كىم قارشى تۇرىدۇ؟ رۇم ۋە دەيلەمگە كىم قارشى تۇرىدۇ؟...

شۇنداق، ئۇنىڭدى ھېچ نەرسىنى ئۇنتۇپ كەتمىدى. ئۇ ئابدۇللاغا:

- سەن ياخشى بىلسەن. مېنىڭ بۇ ئىشتا ھېچقانداق ئارزۇ ۋە تەلۋىم يوق. مەن مۇسۇلمانلار ئىچىدىكى ئاددى بىر ئادەم. ئۇلار ساڭا ياكى ئابدۇلمەلىككە بەيئەت قىلىشقا بىرلىككە كەلسە، مەن مۇسۇلمانلار بىرلىككە كەلگەن كىشىگە بەيئەت قىلىمەن. ئەمما ھازىر ساڭا بەيئەت قىلمايمەن، ئۇنىڭغىمۇ بەيئەت قىلمايمەن، - دېدى.

ئابدۇللا ئۇنىڭغا بەزىدە ياخشى مۇئامىلە قىلسا، بەزىدە يىرىك مۇئامىلە قىلىشقا باشلىدى. لېكىن ئۇزاق ئۆتمەي مۇھەممەد ئىبنى ھەنىئەگە ئۇنىڭ قارىشىنى توغرا تاپقان نۇرغۇن ئادەم قوشۇلۇپ، ئۇنى ئۆزلىرىگە يېتەكچى قىلدى. ھەتتا فىتىدىن يىراق تۇرۇشنى تاللىغان، يېنىپ تۇرغان ئوتنىڭ ئوتۇنى بولۇشقا ئۇنىمىغان ئادەم يەتتە مىڭغا يەتتى. مۇھەممەدنىڭ ئەگەشكۈچىلىرى ئاشقانسىرى، ئابدۇللاننىڭ ئاچچىقى كېلىپ ئۇنىڭغا ئۆزىگە بەيئەت قىلىش تەلۋىنى قاتتىق قويۇشقا باشلىدى. ئۇ ۋە ئۇنىڭ ئەگەشكۈچىلىرىدىن ئۈمىتسىزلەنگەن ۋاقىتتا، ئۇنى ئەگەشكۈچىلىرى بىلەن مەككىدىكى ئۆزلىرىنىڭ جىلغىسىدا تۇرۇشقا بۇيرۇپ، نازارەتچىلەرنى قويدى. ئاندىن ئۇلارغا:

- اللە بىلەن قەسەمكى ماڭا بەيئەت قىلسەن، بولمىسا سىلەرنى ئوت بىلەن كۆيدۈرۈپ تاشلايمەن، - دېدى. ھەمدە ئۇلارنى ئۆيلىرىگە سولاپ، ئۆيى ئەتراپىغا ئوتۇن يىغىپ، ھەممە ئۆيلەرنىڭ ئەتراپىغا تام بىلەن تەڭ ئوتۇن دۆۋىلىدى، ھەتتا بىر تال ئوتۇن كۆيسە، پۈتۈن ئۆي ئادەملەرنى كۆيدۈرۈپتەيدىغان يەرگە باردى. مۇشۇ ۋاقىتتا مۇھەممەدنىڭ ئەگەشكۈچىلىرىدىن بىر بۆلۈك ئادەم ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ:

- بىزگە يول قوي، بىز ئابدۇللانى ئۆلتۈرۈپ، كىشىلەرنى ئۇنىڭدىن قۇتۇلدۇرايلى، - دېدى. مۇھەممەد:

- بىز ئۆز قولىمىز بىلەن فېتىننىڭ ئوتىنى ياقامدۇق؟ بىز شۇنىڭدىن قورقۇپ ئايرىلىپ چىققان تۇرساق، يەنە كېلىپ مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىسى ۋە ساھابىسىنىڭ ئوغلىنى ئۆلتۈرەمدۇق؟ ياق، اللە بىلەن قەسەم قىلىمەن، اللە ۋە ئۇنىڭ رەسۇلىنىڭ غەزىۋىنى كەلتۈرىدىغان ھېچقانداق ئىش قىلمايمىز.

مۇھەممەد ۋە ئۇنىڭ ئەگەشكۈچىلىرىنىڭ ئابدۇللاننىڭ جازالىشى بىلەن ئازاپ چېكىۋاتقانلىقى ئابدۇلمەلىككە بارغاندا، بۇنى ئۇلارنى ئۆزىگە قارىتىشنىڭ ياخشى پۇرسىتى دەپ قاراپ، مۇھەممەد ئىبنى ھەنىئەگە ئۆز ئەلچىسى ئارقىلىق خەت ئەۋەتتى. ئابدۇلمەلىك ئۆز ئوغۇللىرىدىن بىرىگە خەت يازغان تەقدىردىمۇ، بۇنداق مېھرىلىك، شېرىن سۆزلۈك خەت يازمىغان بولاتتى. خەتتە مۇنداق دېگەن ئىدى:

«ئابدۇللا ئىبنى زۇبەيرنىڭ سېنى ۋە ئەگەشكۈچىلىرىڭنى قىيىن ئەھۋالغا قويغانلىغىدىن خەۋەر تاپتىم. سىلەر رەھىمنى ئۈزۈپتۇ، ھۇقۇقىڭغا دەخلى- تەرۇز قىلىپتۇ. مانا بۇ شام دىيارى ئالدىڭدا ئۇچۇق تۇرۇپتۇ. سېنى ۋە ئەگەشكۈچىلىرىڭنى قىزغىن قارشى ئالدىم. بۇ يەردە ياخشى ئادەملەر ۋە ياخشى خوشىنلارغا ئېرىشسەن. بىزنىڭ ھۇقۇقىڭغا ھۆرمەت قىلىدىغانلىغىمىزنى، پەزىلىتىڭنى قەدرلەيدىغانلىغىمىزنى، كۈيۈندىغانلىغىمىزنى، ان شاللە، بىلىپ قالسىەن.»

مۇھەممەد ئىبنى ھەنىئە ئەگەشكۈچىلىرى بىلەن بىللە شام دىيارىغا قاراپ يول ئالدى. ئۇلار «ئۇبۇللە» دېگەن جايغا يېتىپ بېرىپ، شۇ يەرگە چۈشتى. «ئۇبۇللە» لىكلەر ئۇلارنى ئىززەت- ئىكرام بىلەن قارشى ئېلىپ، ياخشى چىقىشىپ ئۆتتى. مۇھەممەدنىڭ ئىبادەتنى بەك قىلىدىغانلىغىنى، ھەقىقىي تەقۋالىغىنى كۆرۈپ، ئۇلار ئۇنى ياخشى كۆرۈپ، ناھايىتى چوڭ بىلدى. مۇھەممەد ئۇلارنى ياخشىلىققا بۇيرۇپ، يامانلىقتىن توسۇشقا، ياخشى ئىشلارنى جارى قىلدۇرۇپ، كىشىلەر ئوتتۇرىسىنى ئىسلاھ قىلىشقا باشلىدى. كىشىلەرنى بىر- بىرىگە زۇلۇم قىلىشقا قويمىدى. ئۇ ئىشلار ئابدۇلمەلىككە

يېتىپ بەرغاندا، بۇ ئۇنىڭغا ئېغىر كەلدى. ئۇ يېقىنلىرىدىن مەسلىھەت سورىدى، ئۇلار مۇنداق دېدى:

- ئۇنىڭ تەسىرىنى سەن بىلسەن. ئۇنى تەۋەلىكىگە تۇرۇشقا رۇخسەت قىلىش ئوغرا ئەمەس. ئۇ ياكى ساڭا بەيئەت قىلسۇن ياكى كەلگەن يېرىگە كەتسۇن.

ئابدۇلمەلىك ئۇنىڭغا مۇنداق دەپ مەكتۇپ ئەۋەتتى:

- سەن مېنىڭ دىيارىمغا كېلىپ بىر تەرەپكە چۈشتۈڭ. مەن بىلەن ئابدۇللا ئىبنى زۇبەير ئوتتۇرىسىدا جەڭ بولۇۋاتىدۇ. سەن مۇسۇلمانلار ئىچىدە نام - ئابروي ۋە مەرتىۋىگە ئىگە ئادەم. مەن سېنىڭ مېنىڭ يېرىمدە ماڭا بەيئەت قىلىپ، ئاندىن تۇرۇشۇڭنى توغرا تاپتىم. ئەگەر سەن ماڭا بەيئەت قىلساڭ، ساڭا تۈنۈگۈن قۇلۇمدىن كەلگەن يۈز كېمىنى بېرىمەن، ئۇنى مال ۋە ئادەملىرى بىلەن ئال. ساڭا يەنە ئۆزۈڭ، بالىلىرىڭ، تۇغقانلىرىڭ، خىزمەتكارلىرىڭ ۋە ئەگەشكۈچىلىرىڭگە ئىشلىتىش ئۈچۈن ئۈچ مىڭ دىرھەم قوشۇپ بېرىمەن. ئەگەر ئۇنىمىساڭ، مېنىڭ ھۇقۇق دائىرىمىدىن باشقا جايغا چىقىپ كەت.

مۇھەممەد ئۇنىڭغا مۇنداق دەپ خەت يازدى:

«ئەلنىڭ ئوغلى مۇھەممەدتىن ئابدۇلمەلىك ئىبنى مەرۋانغا سالام! مەن يىگانە اللە نى مەدھىيەلەيمەن. مەقسەت، سەن مېنىڭدىن ئەنسىرەۋاتقان بولۇشۇڭ مۇمكىن. سېنى مېنىڭ بۇ ئىشتىكى مەيدانىمنى بىلىدۇ، دەپ قارايمەن. اللە بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، مېنىڭ ئەتراپىمغا پۈتۈن مۇسۇلمانلار توپلانسا، بىرلا كەنت قالسا، مەن ئۇلارنىڭ بەيئەتنى قوبۇل قىلمايمەن، ئۇ كەنت بىلەنمۇ ئۇرۇش قىلمايمەن. مەككىدە تۇرغان ئىدىم، ئابدۇللا ئۆزىگە بەيئەت قىلدۇرماقچى بولدى، ئۇنىمۇ ئىدىم، يامانلىق قىلدى، ئاندىن شام دىيارىغا كېلىشكە تەكلىپ قىلىپ خەت يازدىڭ. مال باھاسى ئەرزان، ھۇقۇق مەركىزىدىن يىراق دەپ زېمىنىڭنىڭ چېتىدىكى يۇرتقا چۈشتۈم. ئەمدى يۇقىرىقىدەك خەت يېزىپسەن. خۇدا خالىسا بىز سېنىڭ يېنىڭدىن كېتىمىز.»

مۇھەممەد ئىبنى ھەنىئە ئائىلىسى ۋە ئەگەشكۈچىلىرى بىلەن شام دىيارىدىن ئايرىلدى. قايسى ئورۇنغا چۈشسە، تورغۇزۇلماي سەپەرنى داۋاملاشتۇرۇشقا بۇيرۇلدى. خۇددى ئۆزىنىڭ دەرت- ئەلەملىرى يەتمىگەندەك، اللە ئۇنى تېخىمۇ ئېغىر، تېخىمۇ مۈشكۈل غەملەر بىلەن سىنىماقچى بولدى. ئۇنىڭ ئەگەشكۈچىلىرىدىن قەلبىدە مەرەز بار كىشىلەر، قەلبى غاپىل، نادان يەنە بىر قىسىملار مۇنداق دېيىشكە باشلىدى:

- پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەلى ۋە ئۇنىڭ ئەۋلاتلىرىدا بىلىم سىرلىرى، دىن ئاساسلىرى، شەرىئەت غەزىنىلىرىدىن نۇرغۇننى قالدۇرغان. بۇ پەقەت ئەلنىڭ ئائىلىسىدىلا بار، باشقىلاردا يوق.

ئەقىللىق، زېرەك بۇ ئالىم كىشى بۇ سۆزگە يۇشۇرۇنغان زالالەت، ئىسلام ۋە مۇسۇلمانلارغا ئېلىپ كېلىشى مۇمكىن بولغان خەتەرنى تونۇپ يەتتى- دە، كىشىلەرنى يىغىپ ئۇلارغا نۇتۇق سۆزلىدى. اللە غا ھەمدۇ- سانا ئېيتىپ، پەيغەمبەرگە دۇرۇد يوللاپ بولۇپ، مۇنداق دېدى:

- بىر قىسىم كىشىلەر مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام (ئۇنىڭغا اللە نىڭ سالامى بولسۇن) بىزنىڭ ئائىلىدە باشقىلارغا ئاشكارىلىمىغان بىلىمنى قالدۇرغان، دەپتۇ. بىز اللە بىلەن قەسەمكى، مۇشۇ ئىككى مۇقاۋە ئوتتۇرىسىدىكى بىلىمدىن باشقا بىلىمنى مىراس قىلىپ ئالمىدۇق، - دەپ قۇرئاننى كۆرسەتتى- كىم بىزدە قۇرئاندىن باشقا بىر نەرسە بار دېسە، يالغان ئېيتقان بولىدۇ.

بەزى ئەگەشكۈچىلىرى ئۇنىڭغا سالام بېرىپ:

- ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم! اللە توغرا يولغا باشلىغان كىشى، - دېدى. ئۇ:

- شۇنداق، مەن ياخشىلىق قىلىشقا ماڭغۇچى، اللە خالىسا سىلەرمۇ شۇنىڭغا ماڭغۇچى. لېكىن كىم ماڭا سالام قىلسا، ئىسمىمنى ئاتا پ سالام قىلسۇن، ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، ئى مۇھەممەد، دېسۇن - دېدى.

مۇھەممەدنىڭ ئەگەشكۈچىلىرى بىلەن بولغان سەرسانلىقى بەك ئۇزىراپ كەتمىدى. اللە نىڭ ئىرادىسى بىلەن ھەججاج يۈسۈف سەقەفى ئابدۇللا ئىبنى زۇبەيردىن ھۇقۇقنى تارتىۋالدى. كىشىلەر ئابدۇلمەلىك ئىبنى مەرۋانغا بەيئەت قىلدى. مۇھەممەد ئابدۇلمەلىككە مۇنداق دەپ خەت يازدى:

« اللە نىڭ بەندىسى، مۇئىنلەرنىڭ ئەمرى ئابدۇلمەلىك ئىبنى مەرۋانغا ئەلنىڭ ئوغلى مۇھەممەدتنى: مەقسەت، مەن ھۇقۇنىڭ ساڭا مەركەزلەشكەنلىكىنى، كىشىلەرنىڭ ساڭا بەيئەت قىلغانلىغىنى كۆردۈم، مەنمۇ ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى بىر ئادەم. شۇڭا سېنىڭ ھىجازدىكى ئەمرىڭگە بەيئەت قىلدىم. بەيئەت بىلەن بىرگە بۇ خەتنى ئەۋەتتىم. ئەسسالامۇ ئەلەيك!»

ئابدۇلمەلىك بۇرادەرلىرىگە خەتنى ئوقۇپ بەرگەندە، ئۇلار:

- ئەگەر ئۇ ساڭا بەيئەت قىلماي بۆلۈنۈپ چىققان بولسا، شۇنداق قىلالايتتى. سەن ئۇنىڭغا قارشى تۇرالمايتتىڭ. ئۇنىڭغا ئۇ ياكى ئۇنىڭ ئەگەشكۈچىلىرىدىن بىرەر ئادەم ھېچقانداق خاپىلىق ۋە قىيىن ئەھۋالغا ئۇچرىمايدىغانلىقى توغرىسىدا ۋەدە، ئەمىنلىك، اللە ۋە رەسۇلۇلانىڭ كاپالىتى بىلەن خەت ئەۋەت، - دېدى. ئابدۇلمەلىك ئۇنىڭغا خەت يازدى ھەمدە ھەججاجقا ئۇنى ھۆرمەتلەش، ھۇقۇقىغا رىئايە قىلىش، يۇقىرى ئىززەت- ئىكرام قىلىشقا بۇيرۇپ، خەت ئەۋەتتى. لېكىن مۇھەممەد شۇنىڭدىن كېيىن ئۇزاق ياشىمىدى، اللە ئۇنىڭدىن رازى بولغان ۋە ئۇنى رازى قىلغان ھالدا يېنىغا ئېلىپ كەتتى.

اللە مۇھەممەد ئىبنى ھەنىپەنىڭ يۈزىنى يۇرۇق قىلسۇن! جەننەتتە روھىنى نۇرلاندۇرسۇن! ئۇ يەر يۈزىدە بۇزۇقچىلىق بولۇشنى، كىشىلەردىن ئۈستۈن تۇرۇپلىشىنى خالىمايدىغان كىشىلەردىن ئىدى.

مۇھەممەد ئىبنى سىيرىن

« مەن مۇھەممەد ئىبنى سىيرىندەك چۈشىنىپ ئەمەل قىلىدىغان، چۈشەنگىنىنى ئىجرا قىلىدىغان ئالىم، پەرزكارنى كۆرۈپ باقمىدىم. »

— مۇرىقۇل ئىجلى

سىيرىننى ئەنەس ئازاد قىلىۋەتتى. ئۇنىڭ ئۇستا قازانچىلىق ھۈنرى بار بولۇپ، كىرىمىمۇ ياخشى بولۇۋاتاتتى. ئەمدى ئۇ ئىماننىڭ يېرىمىنى تۇلۇقلىماقچى بولدى. ئۇنىڭ نەزىرى مۇئمىنلارنىڭ ئەمرى ئەبۇ بەكرى سىددىق (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن) نىڭ سەفىيە دەپ ئاتىلىدىغان ئايال خىزمەتچىسىگە چۈشتى. سەفىيە ياشلىق گۈلى پورەكلەپ ئېچىلىۋاتقان خوشچىراي، چېچەن، گۈزەل ئەخلاق، ئېسىل پەزىلەتكە ئىگە، ئۇنى بىلىدىغان بارلىق مەدىنە ئاياللىرى ياخشى كۆرىدىغان قىز ئىدى. ھۆسنى جامالى، قىياپىتى، ئەخلاق - پەزىلىتى، ئەقىل پاراستى ۋە خارەكتىرى پىرىنسىپ جەھەتتە ئۆزىنىڭ دوستلىرى ۋە تەڭتۇشلىرىدىن ھەرگىز قېلىشمايتتى. ئۇنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاياللىرى، بولۇپمۇ ئائىشە (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن) بەك ياخشى كۆرەتتى. سىيرىن مۇئمىنلارنىڭ ئەمىرىنىڭكىگە باردى ۋە ئۇنىڭدىن خىزمەتكارى - سەفىيەنى سورىدى. ئەبۇ بەكرى خۇددى مېھرىبان، كۈيۈمچان دادا ئۆز قىزىنى سورىغان كىشىنى سۈرۈشتە قىلغىنىغا ئوخشاش، سىيرىننىڭ دىنى ئەخلاقىنى جىددى سۈرۈشتە قىلدى. بۇنىڭ ئەجەپلەنگۈچىلىكى يوق. چۈنكى ئەبۇ بەكرى سەفىيەنى ئۆز قىزىنى ياخشى كۆرگەندەك ياخشى كۆرەتتى. يەنە كېلىپ ئۇ اللە ئەبۇ بەكرىگە تاپشۇرغان ئامانەت - تە! ئۇ كۈيۈمچۈل بولغۇچىنىڭ ئەھۋالىنى، تەرجىمىھالىنى ئىنچىكە

سۈرۈشتۈرۈشكە باشلىدى. ئۇ سورىغانلارنىڭ ئىچىدە ئەنەس (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن)مۇ بار ئىدى. ئەنەس ئۇنىڭغا مۇنداق دېدى:

- ئى مۇئمىنلارنىڭ ئەمىرى! ئۇنىڭغا سەفىيەنى ئۆيلەپ قويساڭ بولىدۇ. ئۇنىڭدىن ئەنسىرىمە. ئۇنىڭ دىنى ئىتىقادى ياخشى، ئەخلاقى كۆڭۈلدىكىدەك، مەردانلىق ۋە ئادەمگەرچىلىكى تۇلۇق. خالىد ئىبنى ۋەلىد ئەينى تەمىرى (كۈفەنىڭ غەربىدىكى بىر شەھەر، ئەبۇ بەكرىنىڭ خەلىفىلىك دەۋرىدە، خالىد ئۇ يەرنى ئىشغال قىلغان) جېڭىدە ئېلىنغان قىرىق بالا بىلەن مەدىنىگە كەلگەندە، ئۇنىڭ بىلەن مېنىڭ تەقدىرىم بىرلەشكەن. سىيرىن ماڭا تەقسىم قىلىندى، ئۇ ئارقىلىق مېنىڭ تەلىمىم كەلگەن.

ئەبۇ بەكرى سىددىق (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن) سىيرىننىڭ تەلۋىگە قوشۇلدى ھەمدە تويىنى كۈيۈمچان دادا ئۆزىنىڭ ئەتسۋارلىق قىزىنىڭ تويىنى ئۆتكۈزگەندەك ئۆتكۈزۈپ بېرىشنى نىيەت قىلدى. دە، ئۇنىڭ تويىنى - مەدىنىدىكى شۇنىڭغا ئوخشاش قىزلارنىڭ ئاز بىر قىسمىلا ئېرىشەلەيدىغان كاتتا توي مەرىكىسىنى ئۆتكۈزۈپ بەردى. تويغا نۇرغۇن مۆتىۋەر ساھابىلەر قاتناشتى. ئۇلارنىڭ ئىچىدە بەدرى غازىغا قاتناشقان ئون سەككىز ساھابىمۇ بار ئىدى. بۇ قىزغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋەھى يازغۇچىسى ئۆبەي ئىبنى كەئب دۇئا قىلدى. قاتناشقۇچىلار ئۇنىڭ دۇئاسىغا ئامىن دېدى. قىزنى يۆتكەپ ماڭماقچى بولغاندا، ئۇنى مۇئمىنلارنىڭ ئانىسىدىن ئۈچى ياساپ، كېيىندۈرۈپ، خۇشپۇراق چاچتى. بۇ بەركەتلىك تويىنىڭ نەتىجىسىدە اللە بۇ ئاتا - ئانىغا بىر ئوغۇل ئاتا قىلدى. بۇ ئوغۇل يىگىرمە يىلدىن كېيىن تابىئىنلارنىڭ مەشھۇر بايراقدارلىرىدىن بىرى ۋە مۇسۇلمانلارنىڭ ئىچىدىكى كاتتا كىشىلەردىن بىرى - مۇھەممەد ئىبنى سىيرىنغا ئايلاندى.

قېنى، بىز بۇ ئۇلۇغ تابىئىننىڭ ھاياتىنىڭ ھېكايىسىنى باشتىن ئاڭلىمايمىزمۇ؟!...

* * *

سىيرىنىڭ ئوغلى - مۇھەممەد ئوسماننىڭ خەلىفىلىكى ئاخىرلىشىشتىن ئىككى يىل بۇرۇن تۇغۇلدى. ھەر بىر تۇۋرۇكلىرى تەقۋادارلىق ۋە پەرزكارلىق خۇشپۇراق چېچىپ تۇرىدىغان ئۆيدە تەربىيەلەندى. بۇ ئەقىللىق، زېرەك بالا ئەقلىگە كەلگەندە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەسجىدى زەيد ئىبنى سابىت، ئەنەس ئىبنى مالىك، ئىمران ئىبنى ھۇسەين، ئابدۇللا ئىبنى ئۇمەر، ئابدۇللا ئىبنى ئابباس، ئابدۇللا ئىبنى زۇبەير ۋە ئەبۇ ھۇرەيرە قاتارلىق ھايات بار ساھابىلەر ۋە تابىئىنلارنىڭ پېشىۋالىرى بىلەن تولۇپ كەتكەن بولۇپ، مۇھەممەد ئۇلارغا ئۇسسۇز تاتلىق سۇغا ئىنتىلگەندەك ئىنتىلدى. ئۇلاردىن اللە نىڭ كىتابىنى ئۆگەندى، دىنى ھۆكۈملەرنى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن بايان قىلىنغان ھەدىسلەرنى تەلىم ئالدى. ئەقلىنى بىلىم ھېكمەتكە، ۋۇجۇدىنى دىيانەت ۋە ھىدايەتكە تولدۇردى، ئاندىن ئائىلىسى بۇ يىگىتنى ئېلىپ بەسرەگە بېرىپ، شۇ يەردە ئورۇنلاشتى.

بۇ ۋاقىتتا بەسرە ياش، يېڭى شەھەر بولۇپ، ئۈمەرۇل فەرۇقنىڭ خەلىفىلىكىنىڭ ئاخىرقى يىللىرىدا مۇسۇلمانلار لايىھەلەپ قۇرۇپ چىققان. بۇ شەھەر شۇ دەۋردىكى ئىسلام مىللىتىنىڭ ئاساسى ئالاھىدىلىكلىرىنى تۇلۇق نامايەن قىلغان بولۇپ، ئۇ اللە يولىدا غازات قىلىدىغان مۇسۇلمانلار قۇشۇنىنىڭ ئەسكىرى پايىتەختى، ئىراق ۋە پارىسلىقلاردىن اللە نىڭ دىنىغا كىرگەنلەرنى تەربىيەلەش، يېتىشتۈرۈش مەركىزى، دۇنيا ئۈچۈن مەڭگۈ ئۆلمەيدىغاندەك ئىشلەيدىغان، ئاخىرەت ئۈچۈن ئەتىلا ئۇلۇپ كېتىدىغاندەك ئىبادەت قىلىدىغان جانلىق ئىسلامى جەمئىيەتنىڭ ھەقىقىي كۆرۈنىشى ئىدى.

مۇھەممەد ئىبنى سىيرىن ھاياتلىق مۇساپىسىنى دەپمۇ - دەل ئىككىگە بۆلدى. بىر كۈننىڭ يېرىمى بىلىم ئېلىش ۋە ئىبادەت بىلەن ئۆتكۈزۈش، يەنە بىر كۈننىڭ يېرىمىدە كەسىپ ۋە تىجارەت قىلاتتى. تاڭ يۇرۇپ، دۇنيا اللە نىڭ نۇرى بىلەن يۇرسا، ئۆگىنىش ۋە باشقىلارغا ئۆگىتىش ئۈچۈن بەسرە مەسجىدە ماڭاتتى. قۇياش كۆتۈرۈلگىچە شۇ يەردە تۇرۇپ، قۇياش كۆتۈرۈلگەندە مەسجىدىن بازارغا بېرىپ، سودا - سېتىق قىلاتتى. كەچ كىرىپ دۇنيا قارا پەردىسىنى ياپقاندا، ئۆيدە جەينامازغا چىقاتتى. قۇرئان سۈرىلىرىنى

ئوقۇپ باش ئىگەتتى. كۆز ۋە قەلب ياشلىرى بىلەن رەھمان تائالادىن قورقۇپ يىغلايتتى، ھەتتا قەلب تۇمۇرلىرىنى ئۈزۈۋەتكىدەك يىغلىرىنى ئاڭلىغان يېقىن خوشنىلىرى ۋە ئائىلىسى ئۇنىڭغا ھېسداشلىق قىلاتتى. ئۇ كۈندۈزى سودا - سېتىق بىلەن بازاردىن بولغاندىمۇ، كىشىلەرگە ئاخىرەتنى ئەسلىتىش، دۇنيانىڭ ماھىيىتىنى كۆرسىتىپ بېرىشتىن توختاپ قالمايتتى. ئۇلارغا اللە نىڭ رازىلىقىغا ئېرىشتۈرىدىغان ئىشلارنى كۆرسىتىپ بېرەتتى، ئوتتۇرىسىدا يۈز بەرگەن ئىختىلاپلارنى ھەل قىلىپ قوياتتى. بەزىدە ئارىلاپ ئۆزىنىڭ سالاپىتى ۋە كىشىلەر نەزىرىدىكى ھۆرمىتىگە تەسىر يەتكۈزۈۋەستىن ئۇلارنىڭ كۆڭلىنى ئاچىدىغان تاتلىق يۇمۇرلۇق سۆزلەرنى قىلىپ قوياتتى. اللە ئۇنىڭغا يېتەكچىلىك قىلىش ۋە شۇنىڭغا خاس گۈزەل ئەخلاق ئاتا قىلغان، سۆزى قۇبۇل قىلىشقا ئېرىشىش ۋە تەسىر كۆرسىتىشنى تەقدىم قىلغان، كىشىلەر بازاردىن سودىغا غەرق بولۇپ، بىخۇدلاشقاندا ئۇنى كۆرسە ھەممىسى دىققىتىنى يىغىپ بۈيۈك اللە نى ئەسلەپ، تەھلىل - تەكىر ئېيتىشاتتى.

ئۇنىڭ ئەمىلى تۇرمۇشى كىشىلەر ئۈچۈن ياخشى يېتەكچى ئىدى. تىجارەتتە ئىككى ئىشقا يولۇقسا، گەرچە ئۇ زىيان تارتىپ قالسىمۇ، دىندا بەكرەك پايدىلىقنى تۇتاتتى. ئۇنىڭ دىننىڭ ماھىيىتىنى ئىنچىكە چۈشىنىشى، ھالال - ھارامغا نىسبەتەن نەزىرىنىڭ ساغلاملىقى بەزىدە ئۇنى كىشىلەرگە يات بىلىنىدىغان ئىشلارغا ئېلىپ باراتتى. بۇنىڭ مىساللىرىدىن بىرى، بىر كىشى ئۇنىڭغا ئىككى دېرھەم بەر دەپ تۇرۇۋالدى، مۇھەممەد بەرگىلى ئۇنىمىدى. ھېلىقى ئادەم ئۇنىڭغا:

- مەندە يوق دەپ قەسەم قىلالامسەن؟ - دېدى. مۇھەممەد:

- بولىدۇ، - دەپ قەسەم قىلدى. كىشىلەر ئۇنىڭغا:

- ئى ئەبۇ بەكرى! (ئۇنىڭ تەخەللۇسى) سەن تۈنۈگۈن سەندىن باشقا ھېچكىم گۇمانلانمىغان ئىشتا سەن گۇمانلىنىپ قىرىق دېرھەمنى تەرك ئەتكەن تۇرساڭ، ئەمدى ئىككى دېرھەم ئۈچۈن قەسەم قىلالامسەن؟ - دېدى.

- ھەئە، قىلمەن. مەن ئۆزۈم ھاراملىقنى بىلىپ تۇرۇپ، ئۇنىڭغا ھارامنى يىگۈزۈشنى خالىمىدىم.

* * *

مۇھەممەدنىڭ سورۇنى ياخشىلىق، خەيرىيەت ۋە نەسىھەت سورۇنى ئىدى. ئۇنىڭ يېنىدا بىرەرسىنىڭ يامان ئىشى تىلغا ئېلىنسا ئۇ دەرھال شۇ كىشىنىڭ ئۆزى بىلگەن ئەڭ ياخشى ئىشلىرىنى ئوتتۇرىغا قۇياتتى. ئۇ بىرىنىڭ ھەججىنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن ئۇنى تىللاۋاتقانلىغىنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ، مۇنداق دېدى:

- توختا، قېرىندىشىمنىڭ ئوغلى! ھەججى پەرۋەردىگارىنىڭ يېنىغا كەتتى. سەن اللە نىڭ ئالدىغا بارغاندا سېنىڭ بۇ دۇنيادا قىلغان ئەڭ كىچىك گۇناھىڭ ئۇ يەردە ئۆزەڭگە ھەججى ئۆتكۈزگەن ئەڭ چوڭ گۇناھتىنمۇ ئېغىرلىغىنى بىلسەن. ئۇ ۋاقىتتا ھەممە ئادەم ئۆز ھالى بىلەن قالدۇ. قېرىندىشىمنىڭ ئوغلى! ئېسىڭدە بولسۇن، ئۇلۇغ اللە ھەججىدىن ئۇ زۇلۇم قىلغانلارنىڭ قىساسىنى ئېلىپ بېرىدۇ. شۇنداقلا ھەججىغا زۇلۇم قىلغانلاردىنمۇ ئۇنىڭ قىساسىنى ئېلىپ بېرىدۇ. بۇنىڭدىن كېيىن باشقىلارنىڭ يامان گېپىنى قىلىدىغان ئىشنى قىلما!

ئۇ تىجارەتكە چىقماقچى بولۇپ، خوشلىشىشقا كەلگەن ئادەمگە مۇنداق دېگەن:

- ئى قېرىندىشىمنىڭ ئوغلى! اللە دىن قورققىن، تىجارەتنى ھالال يول بىلەن قىل. ئېسىڭدە بولسۇن، ئەگەر ھارام يول بىلەن پۇل تاپمەن دېسەڭمۇ بەربىر ئەسلى تەقدىر قىلىنغاندىن كۆپكە ئېرىشەلمەيسەن.

مۇھەممەد ئىبنى سىيرىنىڭ ئۆمەييە جەمەتى ھۇقۇقدارلارغا تۇتقان مەشھۇر پۈزىتىسىيەلىرى بار بولۇپ، ئۇ ئۇلار ئالدىدا ھەقىقىي ئاشكارە سۆزلەيتتى. اللە ۋە اللە نىڭ رەسۇلى ۋە پۈتۈن مۇسۇلمانلار ئاممىسى ئۈچۈن نەسىھەت قىلاتتى. ئۆمەر ئىبنى ھۇبەيرە ئۆمەييە جەمەتىنىڭ يۇقىرى ھۇقۇقدارلىرىدىن بىرى ۋە

ئىككى ئىراققا تەيىنلەنگەن ۋالى بولۇپ، ئۇ مۇھەممەد ئىبنى سىيرىنى زىيارەتكە چاقىرىپ ئادەم ئەۋەتتى. ئۇ كەلدى. ئۇنىڭ بىلەن قېرىندىشىنىڭ ئوغلى بار ئىدى. ئۇ كەلگەندە، ئۆمەر ئىبنى ھۇبەير ئۇنى قىزغىن قارشى ئېلىپ، ئىززەت - ئىكرام بىلەن كۈتۈپ يۇقىرى ئورۇندا ئولتۇرغۇزدى ۋە ئۇنىڭدىن دىن ۋە دۇنيا ئىشلىرىدىن كۆپ سوراپ بولغاندىن كېيىن، ئۇنىڭغا:

- يۇرتۇڭدىكىلەر قانداق قالدى؟ ئى ئەبۇ بەكرى! - دېدى.

- ئۇلارنىڭ ئىچىدە زۇلۇم كۆپەيگەن، سېنىڭ ئۇلار بىلەن چاتىغىڭ يوق ھالدا قالدى، - دېدى ئىبنى سىيرىن.

قېرىندىشىنىڭ ئوغلى ئۇنىڭ مۇرسىنى بېسىپ قويدى، مۇھەممەد ئۇنىڭغا قاراپ مۇنداق دېدى:

- ئۇلار توغرىلۇق سەندىن سورىمىدى، مەندىن سورىدى. بۇ - گۇۋاھلىق. « كىمكى ئۇنى يۇشۇرىدىكەن، ھەقىقەتەن ئۇنىڭ دىلى گۇناھكار بۇلىدۇ » (سۈرە بەقەرە 283- ئايەت)

سورۇن ئاياغلاشقاندا ئۆمەر ئىبنى ھۇبەيرە ئۇنى قارشى ئالغاندەكلا ناھايىتى قىزغىنلىق بىلەن ئۈزىتىپ قويدى، ئۇنىڭغا ئارقىدىن بىر ھەميان ئەۋەتتى. ئۇنىڭدا ئۈچ مىڭ دىنار بار ئىدى، ئۇ ئۇنى ئالمىدى. قېرىندىشىنىڭ ئوغلى ئۇنىڭغا:

- ئەمىرنىڭ سوۋغىسىنى نېمىشقا قۇبۇل قىلمايسەن؟ - دېۋىدى، مۇھەممەد مۇنداق دېدى:

- ئۇ مېنى ياخشى دەپ ئويلاپ بۇنى بەرگەن. ئەگەر مەن ئۇ ئويلىغاندەك ياخشى بولسام، بۇنى قۇبۇل قىلماسلىقىم كېرەك، ئەگەر مەن ئۇ ئويلىغاندەك ياخشى بولمىسام، ئۇنى تېخىمۇ قۇبۇل قىلماسلىقىم كېرەك - دېدى.

اللە مۇھەممەد ئىبنى سىيرىننىڭ سەممىيىتىنى ۋە سەۋرچانلىقىنى سىنىماقچى بۇلۇپ، ئۇنى مۇئمىنلەر ئۇچرايدىغان سىناقتىن بىرى بىلەن سىندى، بۇ مۇنداق بولغان ئىدى:

ئۇ بىر قېتىم پۇلنى كىيىن بېرىدىغانغا قىرىق مىڭ دىرھەملىك سۇ يېغى سېتىۋالدى. ماي تۇڭىدىن بىرىنىڭ ئېغىزىنى ئاچقاندا، ئۇنىڭدىن سېسىپ كەتكەن ئۆلۈك چاشقان چىقتى. مۇھەممەد كۆڭلىدە: بۇ ياغ ئەسلى بىر ئۇرۇندا چىقىرىلغان، بۇ نجاسەت مۇشۇ تۇڭغىلا چۈشمەستىن ئەسلىدىلا ھەممىنى بۇلغىغان. مەن بۇ ئەيىب سەۋەپلىك بۇنى ئىگىسىگە قايتۇرۇپ بەرسەم، بەلكىم باشقىلارغا سېتىشى مۇمكىن، دەپ قاراپ ياغنىڭ ھەممىسىنى تۆكۈۋەتتى... بۇ ئىش ئۇنىڭ تىجارىتىدىن ئېغىر زىيان كۆرۈلۈۋاتقان ۋاقىتتا يۈز بەردى. ئۇ قەرزگە كىرىپ قالدى. ياغنىڭ ئىگىسى مالنى تەلەپ قىلىۋىدى، ئۇ قايتۇرۇپ بېرەلمىدى. مال ئىگىسى ۋالىيغا ئەرز قىلدى. ۋالى ئۇنى قەرزنى قايتۇرغانغا قەدەر سولاپ قۇيۇشقا بۇيرىدى. ئۇ زىندانغا سولۇنۇپ بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كىيىن، گۈندىپاي ئۇنىڭ دىنى ئىشلىرىنى بىلىپ، قاتتىق تەقۋالىغىنى ۋە ئىبادەتكە بەك بېرىلدىغانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭغا ئىچ ئاغرىتىپ:

- ئى ئۇستاز، كەچتە ئۆيۈڭگە بېرىپ ئائىلەڭ بىلەن يېتىپ ئەتتىگىنى يېنىپ كەلگىن، قۇيۇپ بېرىلىپ بولغىچە شۇنداق قىل، - دېدى. مۇھەممەد:

- ياق، اللە بىلەن قەسەمكى، ئۇنداق قىلمايمەن ...

- نېمىشقا؟ اللە ساڭا ھىدايەت بەرسۇن؟! ...

- سېنىڭ رەھبىرىڭگە خىيانەت قىلىشىڭغا ياردەم بەرمەيمەن ...

ئەنەس ئىبنى مالىكنىڭ ۋاپاتى يېقىنلاشقاندا، ئۇ ئۆزىنى مۇھەممەد ئىبنى سىيرىننىڭ يۇيۇپ ناماز ئوقۇشىنى ۋەسىيەت قىلدى، ھالبۇكى مۇھەممەد زىنداندا ئىدى. ئەنەس جان ئۈزگەندە كىشىلەر ۋالىينىڭ يېنىغا كېلىپ، ئۇنىڭغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىسى، خادىمى ئەنەسنىڭ ۋەسىيەتىنى ئېيتتى ۋە ۋەسىيەتنى ئورۇنداش ئۈچۈن مۇھەممەدكە ئىجازەت بېرىشىنى سورىدى، ۋالى ئىجازەت بەردى. مۇھەممەد ئۇلارغا:

- قەرز ئىگىسىدىن رۇخسەت سورىمىساڭلار چىقمايمەن. مەن ئۇنىڭ مەندىكى ھەققى سەۋەبىدىن سولانغان، - دېدى. قەرز ئىگىسىمۇ ئۇنىڭغا

رۇخسەت قىلدى . مۇھەممەد زىنداندىن چىقىپ ئەنەسنى يۇيۇپ، كېيىنلەپ نامىزىنى چۈشۈردى. ئاندىن چىققان پېتى زىندانغا قايتىپ كەلدى، ئۆيىدىكىلەرنى كۈرۈش ئۈچۈن ئۆيىگىمۇ بارمىدى...

* * *

مۇھەممەد ئىبنى سىيرىن يەتمىش يەتتىگە كىرگۈچە ياشىدى. ئەجەل كەلگەندە ئۇنىڭ دۇنيادىكى يۈكى ئاز... ئاخىرەتكە تەييارلىق ئۇزۇقى كۆپ ئىدى...

راشدىننىڭ قىزى ھەفسە ناھايتى تەقۋا ئاياللاردىن بۇلۇپ، ئۇ سۆزلەپ مۇنداق دەيدۇ:

- مەرۋانلى مەھمەلى بىزنىڭ خوشنىمىز بۇلۇپ، قاتتىق ئىبادەت قىلىدىغان، اللە غا بەك ئىتائەتمەن كىشى ئىدى. ئۇ ۋاپات بولغاندا بىز ئۇنىڭغا قاتتىق قايغۇردۇق، مەن ئۇنى چۈشۈمدە كۆرۈپ ئۇنىڭغا مۇنداق دېدىم:

- ئى ئەبۇ ئابدۇللا! اللە ساڭا نېمە قىلدى؟

- جەننەتكە كۆرگۈزدى.

- ئاندىن كېيىن نېمە ئىش بولدى؟

- ياخشى كىشىلەر قاتارىغا كۆتۈرۈلدۈم.

- ئۇ يەردە كىمنى كۆردۈڭ؟

- ھەسەنۇل بەسەرى ۋە مۇھەممەد ئىبنى سىيرىننى كۆردۈم، - دېدى.

مۇھەممەد ئىبنى ۋاسئە ئەزدى

(ئۆز دەۋرىدىكى تەقۋادارلارنىڭ پېشىۋاسى، بەسرەنىڭ ئۈلگىسى، ئالىملارنىڭ زىننىتى)

«ھۇقۇقدارلارنىڭمۇ ئوقۇرمەنلىرى بار، بايلارنىڭمۇ ئوقۇرمەنلىرى بار، مۇھەممەد ئىبنى ۋاسئە رەھمان تائالانىڭ ئوقۇرمەنلىرىدىن».

- مالىك ئىبنى دىنار

بىز ھازىر مۇئمىنلارنىڭ ئەمرى سۇلايمان ئىبنى ئابدۇلمەلىكىنىڭ خەلىفىلىك دەۋرىدە... بۇ ئىسلامنىڭ يالڭاچ قېلىچلىرىدىن بىرى، خۇراساننىڭ ۋالىسى- يەزىد ئىبنى مۇھەللەب ئىبنى ئەبۇ سۇخرە شەھىدلىك ئىزدىگۈچى، ساۋاپقا قىزىققۇچىلاردىن تەركىپ تاپقان خالىس قاتناشقۇچىلاردىن باشقا يۈز مىڭ ئەسكىرى بار قوشۇن بىلەن جەڭگە ئاتلاندى. ئۇ جۇرجىستان، تەبەرىستانلارنى ئازات قىلىشنى ئىرادە قىلغان. خالىس جەڭگە قاتناشقۇچىلارنىڭ ئالدىنقى سېپىدە دىنى ئالىملارنىڭ زىننىتى دەپ ئاتالغان، بەسرەنىڭ ئابدى ئابدى دەپ تونۇلغان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خىزمەتچىسى، ئۇلۇغ ساھابە ئەنەس ئىبنى مالىكىنىڭ شاگىرتى، ھۆرمەتلىك تابىئىن- بەسرەلىك مۇھەممەد ئىبنى ۋاسئە ئەزدىمۇ بار ئىدى.

يەزىد ئىبنى مۇھەللەب قۇشۇنى بىلەن «دەھىستان» غا چۈشتى. بۇ يەردە تۈركلەردىن بىر مىللەت ياشايدىغان بولۇپ، ئۇلار كۈچلۈك، جەڭ قىلىشقا ماھىر، مۇداپىيەسى مۇستەھكەم ئىدى. ئۇلار ھەر كۈنى مۇسۇلمانلار بىلەن جەڭ قىلىشقا چىقاتتى. چارچىغان ياكى دۈشمەن تەرەپ كۈچلۈك كەلگەندە، تاغ جىلغىلىرىدىكى قەلئەلىرىگە بېكىنىۋالاتتى، مۇستەھكەم قورغانلىرىغا كىرىپ، ئېگىز چوققىلىرى بىلەن پاناھلىناتتى.

مۇھەممەد ئىبنى ۋاسئە ئەزدى گەرچە ياشانغان، كۈچىدىن قالغان بولسىمۇ، ئۇنىڭ بۇ جەڭدە يۇقىرى ئورنى بار ئىدى. مۇسۇلمانلار قۇشۇنى ئۇنىڭ چىرايىدا نۇر چېچىپ تۇرغان ئىمان نۇرى بىلەن روھلىناتتى، شېرىن تاتلىق تىلىدىن تارقالغان نەسەپتلىرىنىڭ ھارارىتى بىلەن جانلىناتتى، قىيىنچىلىق ۋاقىتلىرىدىكى ئىجابەت بولىدىغان دۇئالىرى بىلەن كۆڭۈللىرى خاتىرجەم بولاتتى. مۇھەممەد ئىبنى ۋاسئەنىڭ ئىشلىرىدىن بىرى، قۇشۇننىڭ قۇماندانلىرى جەڭگە تەييارلىنىشقا چاقىرسا، ئۇ:

- ئى اللە نىڭ چەۋەندازلىرى، ئاتلىنىڭلار! - ئى اللە نىڭ چەۋەندازلىرى، ئاتلىنىڭلار! - دەپ توۋلايتتى. مۇسۇلمانلار قۇشۇنى ئۇنىڭ نىداسىنى ئاڭلاپلا، خۇددى قۇترغان يولۋاسقا ئوخشاش، دۈشمەنلەر بىلەن جەڭ قىلىشقا ئاتلىناتتى. جەڭ مەيدانىغا گۇيا تۇمۇزدا چاڭقاپ كەتكەن ئادەم بۇلاق سۈيىگە ئۆزىنى ئۇرغاندەك كىرەتتى. ئاشۇ شىددەتلىك، رەھىمسىز جەڭلەرنىڭ بىرىدە، دۈشمەن سېپىدىن بىر چەۋەنداز مەيدانغا چۈشتى. ئۇنىڭدىن كۈچلۈك، ئۇنىڭدىن جاسارەتلىك، ئۇنىڭدىن ئىرادىلىك بىرەرسىنى ھېچكىم كۆرۈپ باقمىغان. ئۇ مۇسۇلمانلاردىن مەيدانغا چۈشۈشنى تەلەپ قىلىپ، سەپلەر ئوتتۇرىسىدا ئايلىنىشقا باشلىدى. مۇسۇلمانلار ئورۇنلىرىدىن ئارقىغا ياندى، ئۇلارنى قورقۇنۇپ، ۋەھىمە باستى. ھېلىقى چەۋەنداز تېخىمۇ كۆرەڭلەپ، رەقىپ تەلەپ قىلىپ توۋلاشقا باشلىدى. مانا مۇشۇ ۋاقىتتا پەقەت مۇھەممەد ئىبنى ۋاسئە جەڭگە چۈشمەكچى بولدى. بۇنى كۆرۈپ مۇسۇلمانلار چەۋەندازلىرىنىڭ غۇرۇرى جانلاندى. ئۇلاردىن بىرى ئۇستازنىڭ ئالدىغا كېلىپ قەسەم قىلىپ تۇرۇپ، ئۇستازنىڭ جەڭگە چىقماستىغىنى، ئۆزىگە رۇخسەت بېرىشىنى سوردى. ئۇستاز ئۇنىڭ قەسەمگە ھۆرمەت قىلىپ، ئۇنىڭغا اللە نىڭ قوللىشىنى ۋە غەلبە ئاتا قىلىشىنى تەلەپ، دۇئا قىلدى. ھەر ئىككى چەۋەنداز رەقىپلىرىگە شىددەت بىلەن ئېتىلدى، كۈچلۈك ئىككى يولۋاسقا ئوخشاش ئېلىشىپ كەتتى. ھەر بىر ئورۇندىكى جەڭچىنىڭ كۆزى شۇلارغا باغلانغان ئىدى. بىر سائەت توختىماي ئېلىشتى، ھەر ئىككىلىسى خېلى چارچىدى. ئاندىن ئىككىلىسى تەڭلا بىر- بىرىنىڭ بېشىغا قېلىچ ئۇردى. تۈركنىڭ قېلىچى مۇسۇلمان چەۋەندازنىڭ دۇبۇلغىسىغا تېگىپ، يېتىپ قالدى.

مۇسۇلماننىڭ قېلىچى رەقىبىنىڭ پىشانىسىگە تېگىپ، بېشىنى ئىككى پارچە قىلىۋەتتى، بېشى ئىككى بۆلەك بولۇپ كەتتى. غالىپ مۇسۇلمان چەۋەنداز مۇسۇلمانلار سېپىگە مىسلىسىز مەنزىرە ئىچىدە قايتىپ كەلدى. قولىدا قان ئېقىۋاتقان قېلىچ، دۇبۇلغىسىدا قۇياش نۇرىدا يالترىۋاتقان، يېتىپ قالغان قېلىچ... مۇسۇلمانلار ئۇنى «لا اله الا الله والله اكبر»، «ئەلھەمدۇلىللا»... سادالىرى ئىچىدە قارشى ئالدى. يەزىد ئىبنى مۇھەللەب ئىككى قېلىچنىڭ يالترىشىغا، بۇ كىشىنىڭ ئۈستىدىكى قۇرال ۋە دۇبۇلغىسىغا قارىدى - دە:

- چەۋەندازنىڭ ئاتىسىغا الله رەھمەت قىلسۇن! بۇ كىم؟ - دېدى. ئۇنىڭغا:

- مۇھەممەد ئىبنى ۋاسئە ئەزدىنىڭ دۇئاسى بەركەت ئاتا قىلغان كىشى، - دېيىلدى. پارس چەۋەنداز يېقىلغاندىن كېيىن كۈچ سېلىشتۇرمىسىدا ئۆزگىرىش بولۇپ، خۇددى ئوت قۇرۇق ئوت - چۆپكە تۇتاشقاندەك، مۇشربىكلارنىڭ ۋۇجۇدىنى ئالاقزادىلىك ۋە قورقۇنچ باستى. مۇسۇلمانلارنىڭ قەلبىدە ئۈستۈلۈك ۋە پەخىرلىنىش تۇيغۇسى لاۋۇلدىدى - دە، الله نىڭ دۈشمەنلىرىگە كەلكۈندەك باستۇرۇپ كەلدى. ئۇلارنى كېشەن گەدەنى سىققاندەك مۇھاسىرىگە ئالدى. ئاشلىق ۋە سۇنى ئۈرۈپ تاشلىدى. ئۇلارنىڭ پادىشاھى سۈلھىدىن ئۆزگە يول تاپالمىدى - دە، يەزىدنىڭ قېشىغا سۈلھى تىلەپ ئادەم ئەۋەتىپ، قولىدىكى بارلىق يۇرتلارنى ھەممە نەرسىسى بىلەن ئۆز مېلى ۋە ئائىلىسىنىڭ ئامانلىقى بەدىلىگە تاپشۇرماقچى بولغانلىغىنى ئۇقتۇردى. يەزىد سۈلھىنى قوبۇل قىلىپ، ئۇنىڭغا يەتتە يۈز مىڭ دىنەر بەردەمنى ۋاقىتقا بۆلۈپ تاپشۇرۇشنى، تۆت يۈز مىڭنى ھازىر نەق تاپشۇرۇشنى، زەئىپەران يۈكلەنگەن تۆت يۈز ئۇلاق تەقدىم قىلىشنى، ھەر بىرىنىڭ قولىدا كۆمۈش جام، بېشىدا قۇشۇندىكىلەرنىڭ ئاياللىرى كېيىنىش ئۈچۈن يىپەك لېچەك، ئۈستىدە مەخمەل تون ۋە يىپەك يېپىنچا بار تۆت يۈز ئەر ئەۋەتىشنى شەرت قىلدى. جەڭ بېسىققاندا يەزىد غەزىنىدارغا:

- غەنمەتلەرنى ھېسايلاپ چىقىپ، ھەر بىر كىشىنىڭ ھەققىنى تارقىتىپ بېرىيلى، - دېدى. غەزىنىدار ئادەملىرى بىلەن بىرگە ئورۇنۇپ بېقىپ، ھېسايلاپ بولۇشتىن ئاجىز كەلدى. غەنمەتلەر ئەسكەرلەر ئارىسىدا ناھايىتى

كەڭ قوللۇق بىلەن تارقىتىپ بېرىلدى. مۇسۇلمانلار غەنىمەتلەر ئارىسىدىن ساپ ئالتۇندىن ياسالغان، گۈھەر، مەرۋايىتلار بىلەن بېزەلگەن، ئېسىل نەقىشلەر ئۇيالىغان بىر تاج تېپىۋالدى. كىشىلەرنىڭ بويۇنلىرى سوزۇلۇپ، كۆزلىرى ئۇنىڭ ئېسىللىكىگە باغلىنىپ قالدى. يەزىد تاجنى قولغا ئېلىپ، كۆرەلمىگەنلەر ئۇنى كۆرسۇن ئۈچۈن ئۇنى كۆتۈردى، ئاندىن دېدى:

- مۇشۇ تاجنى بەرسە ئالمايدىغان بىرەرسى بار دەپ قارامسىلەر؟

- اللە ئەمىرنىڭ ئىمانىنى تېخىمۇ كۈچەيتسۇن، بۇنى كىممۇ ئالمىسۇن؟

- سىلەر مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۈمىتى ئىچىدە بۇنى، ھەتتا مۇشۇنداق يەر يۈزى توشقىدەك ئالتۇننىمۇ ئالمايدىغان ئادەمنى كۆرىسىلەر، - دەپ، ياردەمچىگە قاراپ دېدى:

- مۇھەممەد ئىبنى ۋاسئەنى تېپىپ ئەكەلگىن.

ياردەمچى ئۇنى ئىزدەپ كەتتى، ئۇنى كىشىلەردىن يىراق بىر ئورۇندا ناماز ئوقۇۋاتقان، اللە غا دۇئا قىلىۋاتقان، يالۋۇرۇۋاتقان، اللە دىن مەغفرەت تىلەۋاتقان ھالدا تاپتى. دە، ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ:

- ئەمىر سىزنى چاقىرىپ، بىر كېلىپ كەتسە، دەيدۇ، - دېدى. مۇھەممەد ئۇنىڭ بىلەن ماڭدى. ئەمىرنىڭ يېنىغا كەلگەندە، ئەمىرگە سالام بېرىپ يېنىدا ئولتۇردى. ئەمىر ئۇنىڭغا تېخىمۇ چىرايلىق سالام قايتۇردى. ئاندىن تاجنى قولغا ئېلىپ دېدى:

- ئى ئابدۇللاننىڭ دادىسى! مۇسۇلمانلار قوشۇنى بۇ قىممەتلىك تاجنى قولغا چۈشۈرۈپتۇ. مەن بۇنى ساڭا لايىق تېپىپ، سېنىڭ نېسۋەڭ قاتارىدا ساڭا بەرمەكچىمەن. ئەسكەرلەرمۇ قۇشۇلدى.

- ئى ئەمىر! بۇنى مېنىڭ نېسۋەم قىلدىڭمۇ؟

- ھەئە، سېنىڭ نېسۋەڭ.

- ماڭا ئۇنىڭ كېرىكى يوق. ھەممىڭلارغا اللە چەكسىز ئەجىر ئاتا قىلسۇن!

- اللہ بىلەن قەسەم قىلىمەن، ئالغىن.

ئەمىر قەسەم قىلغاندىن كېيىن، مۇھەممەد ئىبنى ۋاسئە تاجنى ئالدى، ئاندىن ئىزنى سوراپ كەتتى. ئۇستازنى تونىمىغان بەزى كىشىلەر:

- بۇ ئادەم تاجنى ياخشى كۆرۈپ ئېلىپ كەتتى، - دېدى. يەزىد خىزمەتچىلىرىدىن بىرىنى ئۇستازغا يۇشۇرۇن ئەگىشىشكە، تاجنى قانداق قىلىدىغانلىغىغا قاراشقا، خەۋىرىنى ئېلىپ كېلىشكە بۇيرىدى. خىزمەتكار ئۇنىڭغا ئەگەشتى، ئۇ بۇنى بىلمەيتتى.

مۇھەممەد تاجنى قولدا تۇتقىنىچە يولغا راۋان بولدى. يولدا ئۇنىڭغا چاچلىرى توپا- چاڭ، كۆرۈنىشى مۇساپىرغا ئوخشاشىدىغان بىر ئادەم ئۇچراپ، مۇھەممەد تىن:

- اللہ نىڭ مېلى بارمۇ؟ - دەپ سورىدى. مۇھەممەد ئالدى- كەينىگە قاراپ، بىرەرسىنىڭ كۆرمىگەنلىكىگە ئىشەنگەندىن كېيىن، تاجنى ئۇنىڭغا بەردى. ئاندىن خۇددى ئۈستىدىن ئېغىر يۈكنى ئېلىپ تاشلىۋەتكەندەك خۇشال- خۇرام يۈرۈپ كەتتى. خىزمەتكار ھېلىقى كىشىنىڭ قولىنى تۇتۇپ، ئۇنى ئەمىرنىڭ يېنىغا ئېلىپ كېلىپ، بولغان ئىشنى ئېيتىپ بەردى. ئەمىر ھېلىقى كىشىگە تاجنىڭ ئورنىغا باراۋەر يەتكۈدەك مال بېرىپ رازى قىلىپ، تاجنى ئېلىپ قالدى، ئاندىن ئەسكەرلەرگە قاراپ:

- مەن سىلەرگە مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۈممىتى ئىچىدە مۇشۇ تاج ۋە ئۇنىڭ نەچچە ئوخشىشىنى ئالمايدىغان تەقۋا ئادەم بار دېمىگەنمىدىم، - دېدى.

* * *

مۇھەممەد ھەج ۋاقتى يېقىنلاپ قالغانغا قەدەر، يەزىد ئىبنى مۇھەللەبىنىڭ بايرىقى ئاستىدا مۇشۇ كىشىلەرگە قارشى جىھاد قىلدى. ھەجگە ئازلا ۋاقىت قالغاندا، ئۇ يەزىدنىڭ يېنىغا كىرىپ، خالىسا ھەجنى ئادا قىلىشقا ئىجازەت سورىدى. يەزىد ئۇنىڭغا:

- ئىجازەت ئۆز قولۇڭدا، ئى ئابدۇللاننىڭ دادىسى! خالىغان ۋاقتىڭدا ماڭ، ھەجگە ئىشلىتىشىڭ ئۈچۈن مال بۇيرۇپ بەردۇق.

- ئى ئەمىر! ھەر بىر ئەسكىرىگە مۇشۇنداق مال بۇيرۇپ بەردىڭمۇ؟

- ياق...

- مۇسۇلمان ئەسكەرلىرىدىن ئالاھىدە بولۇپ، ماڭا ھېچ نەرسە كېرەك ئەمەس، - دېدى ئۇ، ئاندىن يەزىد ئىبنى مۇھەللەب بىلەن خوشلىشىپ، مېڭىپ كەتتى.

مۇھەممەدنىڭ سەپىرى ئۇنىڭ سۆھبىتى بىلەن بەختلىك بولۇۋاتقان مۇسۇلمانلار قۇشۇنىغا ئېغىر كەلگەندەك، يەزىد ئىبنى مۇھەللەبكىمۇ ئېغىر كەلدى. غالىپ قۇشۇننىڭ ئۇنىڭ بەركىتىدىن مەھرۇم قالغانلىغىغا ھەممەيەلەن ھەسرەتلەندى. ھەجى تۈگەتكەندىن كېيىن ئۆزلىرىنىڭ يېنىغا قايتىپ كېلىشىنى ئۈمىت قىلدى. ئەجەپلىنەرلىك ئەمەس، دۇنيانىڭ ھەر قايسى جايلىرىغا تارقالغان مۇسۇلمانلارنىڭ قۇماندانلىرى بەسرەنىڭ ئابدۇ - مۇھەممەد ئىبنى ۋاسئە ئەزىدىنىڭ ئۆز قۇشۇنىدا بولۇشىغا قاتتىق قىزىقتى. ئۇلار مۇھەممەدنىڭ ئۆزلىرى بىلەن بىللە بولغانلىغىدىن ئۆزىنى ناھايىتى خۇشال تۇتاتتى. ئۇنىڭ ياخشى دۇئاسى، چەكسىز تەقۋالىقنىڭ بەركىتىدىن ئۇلۇغ اللە نىڭ ئۆزلىرىگە زور غەلبە ئاتا قىلىشىنى ئۈمىت قىلاتتى.

* * *

ھىجرىيىنىڭ 87- يىلى مۇسۇلمانلارنىڭ پەخىرى، غالىپ قۇماندان - قۇتەيبە ئىبنى مۇسلىم ئۆزىنىڭ زور قۇشۇنى بىلەن مەرۋە شەھىرىدىن بۇخارا رايۇنىغا قاراپ ئاتلاندى. ئۇ ماۋرائۇننەھىر دىيارىنىڭ قالغان جايلىرىنى ئازات قىلىش، جۇڭگو ئەتراپىدا غازات قىلىش، شۇ يەردىكىلەرگە تۆلەم قويۇشنى ئىرادە قىلغان ئىدى. لېكىن قۇتەيبە سەيھۇن دەرياسىدىن ئۆتمەيلا، بۇخارالىقلار ئۇنىڭ كېلىدىغانلىغىدىن ئالدىن خەۋەر تېپىپ، ھەر قايسى تەرەپتىن جەڭ دۇمباقلىرىنى ياكىرتىپ چىقتى. ئەتراپتىكى، سوغدى، تۈرك، خىتاي ۋە باشقا مىللەتلەردىن ياردەم سوراشقا باشلىدى. ھەر خىل رەڭ، ئىرق، تىل ۋە

ئىتتىقاتتىكى جەڭچىلەر قۇشۇنى تېزلىكتە بۇخارالىقلارغا قۇشۇلدى. دۈشمەنلەر قۇشۇنى سان جەھەتتىن مۇسۇلمانلار قۇشۇنىدىن نەچچە ھەسسە ئېشىپ كەتتى، ئاندىن تېزلىك بىلەن مۇسۇلمانلارنىڭ ئىلگىرىلەش يوللىرىنى ئېتىپ، بارلىق چېگرا يوللىرىنى تاقىدى. قۇتەيبە مۇسلىم ھەتتا دۈشمەنلەرنىڭ ئەھۋالىنى ئىگەللەپ كېلىش ئۈچۈن، دۈشمەنلەر ئىچىگە كىچىك بىر قۇشۇننىمۇ كىرگۈزەلمىدى. شۇنىڭدەك ئۇنىڭ جاسۇسلىرىدىن بىرىمۇ ئۇنى ئىجرا قىلالمىدى. قۇتەيبەنىڭ قۇشۇنى «بىيەند» شەھىرىگە يېقىن جايدا يا ئالدىغا، يا كەينىگە ماڭالماي تۇرۇپ قالدى. دۈشمەننىڭ ئالدىنقى سەپ قۇشۇنى قۇياش كۆتۈرۈلۈشى بىلەن جەڭگە چىقىپ، كەچكىچە كۈچ سىنىشىپ، كەچ كىرگەندە مۇستەھكەم قۇرغانلىرىغا بېكىنىۋالاتتى. بۇنداق ئەھۋال ئىككى ئاي داۋاملاشتى. قۇتەيبە ئۆز ئىشىدىن قاتتىق ھەيران ئىدى، ئۇ چېكىنىش ۋە ئىلگىرىلەشنى بىلمەيۋاتاتتى. ئۇزاق ئۆتمەي قۇتەيبە ۋە ئۇنىڭ قۇشۇنىنىڭ خەۋىرى ھەرقايسى جايلاردىكى مۇسۇلمانلارنىڭ قۇلىقىغا يەتتى. پۈتۈن كىشىلەر يېڭىلىپ باقمىغان زور قۇشۇنغا، مەغلۇپ بولمىغان كاتتا قۇماندانغا قاتتىق بىئارام بولدى. ھەر قايسى شەھەرلەردىكى ۋالىيلارغا ماۋرائۇننەھىر دىيارىدا كۈتۈپ ياتقان مۇسۇلمانلار قۇشۇنغا ھەر نامىزىنىڭ ئارقىسىدا دۇئا قىلىشقا كۆرسەتمە كەلدى. مۇسۇلمانلارنىڭ مەسجىدلىرى ئۇلارغا قىلىنغان دۇئا بىلەن تولدى. ئەزانخانلاردىن اللە غا بولغان ئىلتىجا ۋە يالۋۇرۇش سادالىرى ياڭرىدى، ئىماملار ھەر بىر نامازدا قۇنۇد ئوقۇشقا ئادەتلەندى. بۇ كۈچلۈك قۇشۇنغا ياردەم بېرىش ئۈچۈن نۇرغۇن ئادەم جەڭگە ماڭدى. ئۇلارنىڭ ئالدىنقى قاتارىدى ئۇلۇغ تابىئىن مۇھەممەد ئىبنى ۋاسئە ئەزدى بار ئىدى. قۇتەيبەنىڭ دۈشمەنلەر ئىچىدە تەجرىبىسى مول، بىلىملىك، چېچەن بىر جاسۇسى بولۇپ، «تەيزەر» دەپ ئاتىلاتتى. دۈشمەنلەر ئۇنى قولغا كەلتۈرۈپ، ئۇنىڭغا نۇرغۇن مال بەردى. ئۇنىڭدىن ئەقىل-پاراستىنى ئىشقا سېلىپ، مۇسۇلمانلارنىڭ كۈچىنى ئاجىزلاشتۇرۇپ، چېكىنىشكە ئۈندەشنى تەلەپ قىلدى. تەيزەر قۇتەيبەنىڭ قېشىغا كىردى. سورۇن مەشھۇر قۇماندانلار ۋە ئەسكەرلەرنىڭ مۆتىۋەرلىرى بىلەن تولغان ئىدى.

تەيزەر قۇتەيبەنىڭ يېنىدىن ئورۇن ئېلىپ ئولتۇردى ۋە ئۇنىڭ قۇلىقىغا پىچىرلاپ:

- ئى ئەمىر! خالساڭ بۇلار چىقىپ كەتسە، - دېدى. قۇتەيبە سورۇندىكىلەرگە چىقىپ كېتىشكە ئىشارەت قىلدى. زىرار ئىبنى ھۇسەيىدىن باشقا ھەممەيلەن چىقىپ كەتتى. ئۇنى قۇتەيبە ئېلىپ قالدى. تەيزەر قۇتەيبەگە قارىدى ۋە دېدى:

- ئى ئەمىر! مەندە مۇھىم خەۋەر بار.

قۇتەيبە ھەسرەت بىلەن دېدى:

- قېنى، دە!

- مۇئىمىنلارنىڭ ئەمرى دەمەشقىتىكى ھەججاج ئىبنى يۈسۈف سەقەفىنى ھۇقۇقىدىن ئېلىپ تاشلاپتۇ، ئۇنىڭ قول ئاستىدىكىلەرنىمۇ ئېلىپ تاشلاپتۇ، سەنمۇ شۇلارنىڭ بىرى. قۇشۇنغا يېڭى قۇماندانلارنى بەلگىلەپتۇ، ئۇلار يولغا چىقىپتۇ. ئۇلار ئەتە - ئۈگۈن ئىچىدە كېلىدۇ. مېنىڭ پىكىرىم، سەن قۇشۇنۇڭ بىلەن بۇ دىياردىن قايتىپ مەرۋەگە بېرىپ، جەڭ مەيدانلىرىدىن يىراق ھالدا ئۆز ئىشىڭنىڭ ئامالىنى قىل.

تەيزەر سۆزىنى تۈگىتىشىگىلا، قۇتەيبە خىزمەتكارى سىياھنى چاقىردى. ئۇ كەلگەندە:

- سىياھ! بۇ خائىننىڭ بېشىنى چاپ! - دېدى. سىياھ ئۇنىڭ بېشىنى كېسىپ، ئۆز ئورنىغا بېرىپ ئولتۇردى. ئەمدى قۇتەيبە زىيار ئىبنى ھۇسەيىنگە قاراپ مۇنداق دېدى:

- يەر يۈزىدە سەن ۋە مەندىن باشقا بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان ئادەم يوق. بۈيۈك ئۇلۇغ اللە بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، ئۇرۇش تۈگەشتىن بۇرۇن بۇ ئىش بىرەر ئادەمدىن ئاشكارە بولۇپ قالسا، سېنى بۇ خائىنغا قۇشۇمەن. ئەگەر جان لازىم بولسا، تىلىڭنى يىغ. بىلەمسەن، ئەگەر بۇ گەپ تارقىلىپ كەتسە، ئەسكەرلەرنىڭ كۈچى ئاجىزلايدۇ، بىزگە مەغلۇبىيەت ئالدىنى قىلىدۇ.

ئاندىن كىشىلەرگە ئىجازەت بەردى، ئۇلار كىردى. ئۇلار تەيزەرنىڭ يەردە بېقىلىپ، قانغا مىلىنىپ ياتقانلىغىنى كۆرگەندە، گاڭگىراپ، قورقۇپ تۇرۇپ قالدى، قۇتەيىبە ئۇلارغا:

- بۇ خائىن، ئالدامچىنىڭ ئۆلۈمىگە نېمە دەپ چۈچۈيسىلەر؟ بىز ئۇنى مۇسۇلمانلارنىڭ پايدىسى ئۈچۈن ئىشلەۋاتىدۇ دەپ قارايتتۇق. ياق، ئۇ مۇسۇلمانلارنى ئالدىدى، اللە شۇ تۈپەيلى ئۇنى جازالىدى.

ئاندىن ئاۋازىنى كۆتۈرۈپ:

- ھازىر جەڭ مەيدانلىرىڭلارغا قايتىڭلار! ئۇنى كۆڭلۈڭلاردىن چىقىرىۋېتىڭلار، - دېدى. قۇشۇن قۇماندانى قۇتەيىبە بىلەن ئىلگىرىلەپ، دۈشمەن بىلەن ئۇچرىشىش ئۈچۈن، چىگرىنى بېسىپ ئۆتتى. ئىككى تەرەپ سەپ تۈزگەندە، مۇسۇلمانلار دۈشمەنلەرنىڭ سانىنىڭ كۆپلىكىنى، قورقۇتقىدەك دەرىجىدە تەييارلىقنىڭ تولۇق ۋە مۇستەھكەملىكىنى كۆردى. قۇتەيىبە ئەسكەرلەرنىڭ كۆڭلىدىكىنى سەزدى - دە، سەپلەرنى ئايلىنىپ، ئەسكەرلەرنىڭ ئىرادىسىنى كۈچلەندۈرۈپ، جاسارىتىنى ئۇرغۇتۇشقا باشلىدى. ئاندىن ئەتراپتىكىلەرگە قاراپ، دېدى:

- مۇھەممەد ئىبنى ۋاسىئە ئەزدى قېنى؟

- ئۇ ئاۋۇ يەردە، ئوڭ تەرەپ قۇشۇندا، ئى ئەمىر!

- نېمە ئىش قىلىۋاتىدۇ؟

- نەيزىسىگە يۆلىنىپ، كۆزىنى يۇغان ئېچىپ، بارمىقىنى ئاسمان تەرەپكە مىدىرلىتىۋاتىدۇ. ئەمىر! چاقىرايلىمۇ؟

- ياق، ئۇنى شۇ پېتى قويۇڭلار.

ئاندىن ئارقىدىنلا مۇنداق دېدى:

- اللە بىلەن قەسەم قىلمەنكى، ئاشۇ بارماق ماڭا مىڭ ياش يىگىت كۆتۈرگەن مىڭ ئۆتكۈر قېلىچتىن سۈيۈملۈك، ئۇنى قويۇپ قويۇڭلار، دۇئا قىلسۇن. بىز ئۇنىڭ دۇئاسىنىڭ ئىجابەت بولغانلىغىنىلا بىلىمىز.

مۇسۇلمانلار قۇشنى بىلەن دۈشمەن قۇشۇنى بىر- بىرىگە خۇددى ئوۋغا ئېتىلغان يولۋاسقا ئوخشاش ھۇجۇم قىلدى. ئىككى تەرەپ بۇرانلىق كۈندىكى شىددەتلىك دېڭىز دولقۇنىغا ئوخشاش گىرەلىشىپ كەتتى. اللە مۇسۇلمانلارنىڭ قەلبىگە خاتىرجەملىك ئاتا قىلىپ، ئۆز دەرگاھىدىن بولغان روھ بىلەن كۈچلەندۈردى. ئۇلار پۈتۈن كۈن توختىماي، دۈشمەن بىلەن جەڭ قىلدى. كەچ كىرگەندە اللە مۇشربىكلارنىڭ ئىرادىسىنى بۇشاشتۇرۇپ، قەلبىگە قورقۇنچ تاشلىدى. مۇسۇلمانلارغا ئۇچىسىنى تۇتۇپ بەردى. مۇجاھىدلار ئۆلتۈرۈپ، قوغلاپ، ئەسىر ئېلىپ ئۇلارنىڭ ئۇچىسىغا مىندى. مۇشۇ يەرگە كەلگەندە، ئۇلار قۇتەييەدىن سۈلھى ۋە مال تۆلەپ، ئۆزلىرىنى قۇتۇلدۇرۇۋېلىشلىرىنى تەلەپ قىلدى. قۇتەييە ئۇلار بىلەن سۈلھى تۈزدى. ئەسىر ئېلىنغان دۈشمەنلەر قاتارىدا، پەس، يامانلىقى چېكىدىن ئاشقان، ئۆز قەۋمىنى مۇسۇلمانلارغا قارشى كۈشكۈرتۈشتە تەسىرى چوڭ بىر ئادەم بار ئىدى. ئۇ قۇتەييەگە:

- ئى ئەمىر! مەن مال تۆلەپ، ئۆزەمنى قۇتۇلدۇرۇۋالاي، - دېدى.

- قانچىلىك تۆلەيسەن؟

- بەش مىڭ جۇڭگو يېڭى پۇلىسى، ئىككى مىڭ دىرھەم.

قۇتەييە ئەسكەرلەرنىڭ يۈزلۈكلىرىگە قاراپ:

- قانداق قارايسىلەر؟ - دېدى.

- بىزنىڭ قارىشىمىز، بۇ مال مۇسۇلمانلارنىڭ خەزىنىسىنى بېيىتىدۇ. يەنە كېلىپ بىز بۇ زور غەلبىگە ئېرىشكەندىن كېيىن بۇنىڭغا ئوخشاش ئادەملەرنىڭ يامانلىغىدىن قورقمىساقمۇ بولىدۇ.

قۇتەييە مۇھەممەد ئىبنى ۋاسئەغا قارىدى ۋە دېدى:

- ئى ئابدۇللاننىڭ ئاتىسى! سەن نېمە دەيسەن؟

- ئى ئەمىر! مۇسۇلمانلار ئۆز يۇرتلىرىدىن غەنىمەت توپلاش، مال دۇنيا يىغىش ئۈچۈن چىقىمىغان، اللە نىڭ رازىلىقىنى ئىزدەپ، يەر يۈزىگە اللە نىڭ دىنىنى تارقىتىپ، اللە نىڭ دۈشمەنلىرىنى باستۇرۇپ چىققان. اللە ساڭا ياخشى مۇكاپات بەرسۇن، - دېدى مۇھەممەد. قۇتەيبە:

- اللە بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، بۇنىڭدىن كېيىن مۇسۇلمان ئاياللارنى بوزەك قىلماسلىقى ئۈچۈن، ئۇنى ئۆزىنى قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن پۈتۈن دۇنيانىڭ مېلىنى بەرسىمۇ تىرىك قويمايمەن، - دەپ، ئۇنى ئۆلتۈرۈشكە بۇيرىدى.

مۇھەممەد ئىبنى ۋاسئەننىڭ مۇناسىۋىتى بەنى ئۇمەييە ئەمىرلىرىدىن يەزىد ئىبنى مۇھەللەب ۋە قۇتەيبە ئىبنى مۇسلىم بىلەنلا توختاپ قالدى. بەلكى بۇلاردىن باشقا ۋالى ۋە ئەمىرلەرگىچە يېتىپ باردى. مۇناسىۋىتى قۇيۇقلاردىن بەسەرنىڭ ۋالىسى - بلال ئىبنى ئەبۇ بۇردە ئىدى. مۇھەممەدنىڭ بۇ ۋالى بىلەن ناھايتى مەشھۇر تەسىرى بار بىر ۋەقەلىكى بار. مۇھەممەد بىر كۈنى ۋاللىنىڭ يېنىغا كىردى. ئۇنىڭ ئۈچىسىدا قۇيال، ئۇزۇن يۇڭ چاپان بار ئىدى. ۋالى بلال ئۇنىڭغا:

- ئابدۇللاننىڭ دادىسى! نېمىشقا بۇ كىيىمنى كەيدىڭ؟ - دېدى. ئۇستاز جاۋاب بەرمەي باشقا ئىشى بىلەن بولدى، بلال ئۇنىڭغا قاراپ:

- ئابدۇللاننىڭ دادىسى! نېمىشقا سۆزۈمگە جاۋاب بەرمەيسەن؟ - دەپ سورىدى.

- ئۆزەمنى پاكلاپ، تەقۋالىقتىن دېيىشنى خالىمايمەن. پەرۋەردىگارمىنى شىكايەت قىلىپ، كەمبەغەللىقتىن دېيىشنى تېخىمۇ خالىمايمەن. مېنىڭ ھېچقايسىسىنى دېگۈم يوق.

- ئى ئابدۇللاننىڭ دادىسى! بىز قىلىپ بېرىدىغان بىرەر ھاجىتنىڭ بارمۇ؟

- مېنىڭ ئۆزەمنىڭ بەندىلەردىن سورايدىغان ھاجىتىم يوق. لېكىن سېنىڭ يېنىڭغا بىر مۇسۇلمان بۇرادەرنىڭ ھاجىتى بىلەن كەلدىم. اللە ھۆكۈم

قىلىشىڭغا رۇخسەت قىلسا، ئۇنىڭ ئىشىدا ھۆكۈم چىقارغىن، ئالقىشقا ئېرىشىسەن. ئەگەر قىلمىسا، ھۆكۈم قىلمىغىن. سەۋەبىڭ قۇبۇل قىلىنىدۇ.

- اللە نىڭ رۇخسىتى بىلەن ھۆكۈم قىلىمىز، - دېدى ۋالى، ئاندىن مۇھەممەدكە قاراپ مۇنداق دېدى:

- قازا ۋە قەدەر (تەقدىر) توغرىسىدا نېمە دەيسەن؟

- ئى ئەمىر! اللە قىيامەت كۈنى بەندىلىرىنىڭ تەقدىرى توغرىلىق سورىمايدۇ، قىلغان ئەمەللىرى توغرىلىق سورىيدۇ.

ۋالى مۇھەممەدتن خىجىل بولۇپ، جىمىپ كەتتى. مۇھەممەد ۋالىنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇۋاتقاندا، تاماق ۋاقتى بولدى. ۋالى ئۇنى تاماققا تەكلىپ قىلدى. مۇھەممەد ئۇنىمىدى. ۋالى چىڭ تۇرۇۋىدى، مۇھەممەد ھەر خىل سەۋەپلەرنى كۆرسىتىشكە باشلىدى. ۋالى ئاچچىقلىنىپ:

- سەن بىزنىڭ تائاملىرىمىزدىن يەپ سېلىشنى خالىمايۋاتىسەنغۇ؟ - دېدى.

- ئى ئەمىر! ئۇنداق دېمە. اللە بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، سىلەرنىڭ ياخشىڭلار بىزگە بىزنىڭ بالىلىرىمىزدىن، ئەڭ يېقىن تۇغقانلىرىمىزدىنمۇ سۈيۈملۈك.

مۇھەممەد ئىبنى ۋاسئە بىر قانچە قېتىم قازىلىق مەنسۇپكە تەكلىپ قىلىندى. مۇھەممەد ئۇنى قەتئى رەت قىلدى ۋە بۇ سەۋەپلىك ئۆزىنى بالاغا تىققىلى تاس قالدى. بەسەرەنىڭ ساقچى باشلىغى - مۇھەممەد ئىبنى مۇنزىر ئۇنى چاقىرىپ مۇنداق دېدى:

- ئىراقنىڭ ئەمىرى مەندىن سېنى چاقىرىپ، قازى قىلىپ تەيىنلىشىمنى تەلەپ قىپتۇ.

- مېنى كەچۈرگىن، اللە سېنىمۇ كەچۈرگەي!

ساقچى باشلىغى قايتا ئۈچ قېتىم تەكىتلىدى، مۇھەممەد ئۇنىماي چىڭ تۇرۇۋالدى. ساقچى باشلىغى:

- اللە بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، سېنى قازى قىلىپ تەيىنلەيمەن ياكى ئۈچ يۈز دەررە ئۇرۇپ رەسۋايىڭنى چىقىرىمەن.

- قىلىمەن دېسەڭ قىلالايسەن. دۇنيادا ئازاپلىنىش ئاخىرەتتە ئازاپلىنىشتىن ياخشى.

ساقچى باشلىغى مۇھەممەدتىن خىجىل بولۇپ، ئۇنى چىرايلىق يولغا سېلىپ قويدى.

* * *

مۇھەممەد ئىبنى ۋاسئەنىڭ بەسرە مەسجىدىدىكى سۆزى ئىلىم تەلەپ قىلغۇچىلار، بىلىم - ھېكمەت، ۋەز نەسپەت ئىزدىگۈچىلەرنىڭ ئۈزۈلمەس بۇلىغى ئىدى. تارىخ ۋە تەرجىمىھال كىتاپلىرى ئۇنىڭ مۇشۇنداق سورۇنلىرىنىڭ ۋەقەلىرى بىلەن تولغان. بۇلاردىن بىرى: سورۇندىكى بىر ئادەم مۇھەممەدكە:

- ئى ئابدۇللاننىڭ دادىسى! ماڭا نەسپەت قىلغىن، - دېدى.

- سېنىڭ دۇنيا ۋە ئاخىرەتنىڭ پادىشاھى بولۇشۇڭغا نەسپەت قىلىمەن.

سۇئال سورىغۇچى:

- بۇ قانداق مۇمكىن بولسۇن؟ - دېدى ھەيران قېلىپ.

- بۇ باقاسى يوق دۇنيانىڭ ئەرزىمەس نەرسىلىرىگە بېرىلمە. كىشىلەرنىڭ قولىدىكى نەرسىلەردىن بىھاجەت بولساڭ، دۇنيانىڭ پادىشاھى بولسەن. اللە نىڭ دەرگاھىدا ساۋاپقا ئېرىشىپ، ئاخىرەتنىڭ پادىشاھى بولسەن.

ئۇنىڭغا يەنە بىرەيلەن مۇنداق دېدى:

- ئى ئابدۇللاننىڭ دادىسى! مەن سېنى اللە ئۈچۈن ياخشى كۆرىمەن.

- اللە ئۆزى ئۈچۈن سەن ياخشى كۆرگەن كىشىگە سېنىمۇ ياخشى كۆرسەتسۇن، - دېدى مۇھەممەد، ئاندىن - ئى اللە! سەن مېنى ياخشى

كۆرمەي تۇرۇپ، سەن ئۈچۈن ياخشى كۆرۈلۈشتىن پاناھ تىلەيمەن، - دېگىنىچە ئورنىدىن تۇرۇپ كەتتى.

ئۇ ھەر ۋاقىت كىشىلەرنىڭ ئۆزىنىڭ تەقۋالىقى ۋە باتۇرلۇقىنى ماختاپ، مەدھىيلىگىنىنى ئاڭلىغاندا، ئۇلارغا:

- ئەگەر گۇناھنىڭ پۇرايدىغان پۇرىقى بولسا، مېنىڭ گۇناھىمنىڭ پۇرىغىدىن قورقۇپ، ماڭا ھېچكىم يېقىنلىشالمايتتى، - دەيتتى.

مۇھەممەد شاگىرتلىرىنى داۋاملىق ئۇلۇغ اللە نىڭ كىتابىغا تۇلۇق ئەمەل قىلىشقا، شۇنىڭ قويندا ياشاشقا قىزىقتۇراتتى. ئۇ مۇنداق دەيتتى:

- قۇرئان مۇئىمىنىڭ بوستانلىقى، قەيەرگە چۈشسە باغچا بار.

شۇنىڭدەك ئۇلارغا تاماقنى ئاز يېيىشنى تەۋسىيە قىلىپ، مۇنداق دەيتتى:

- تامىقى ئاز ئادەم سەگەك، چۈشسەلەيدۇ ۋە چۈشسەلەيدۇ. تەقۋالىشىدۇ، يۇقىرى ئۆرلەيدۇ. تاماقنى كۆپ يېيىش قىلماقچى بولغان نۇرغۇن ئىشتىن مەھرۇم قىلىدۇ.

* * *

مۇھەممەد تەقۋالىق ۋە پەرزىكارلىقتا ناھايىتى يۇقىرى مەرتىبىگە يەتكەن. بۇ توغرىدا نۇرغۇن خەۋەرلەر بار. بۇلاردىن بىرى: مۇھەممەد بازاردا ئىشىگىنى ساتماقچى بولدى، بىر ئادەم ئۇنىڭدىن:

- ئۇستاز! ئىشىگىڭنى مەن ئالىسام بولامدۇ؟ - دەپ سورىدى. ئۇ:

- مەن ئىشىگىمدىن رازى بولغان بولسام ساتمايتتىم، - دېدى.

مۇھەممەد پۈتۈن ھاياتىدا گۇناھلىرىدىن قورقۇپ، پەرۋەردىگارىغا ئۇچراشتىن ئەنسىرەپ ياشىدى. ئۇنىڭدىن: قانداق قوپۇپسەن؟ دەپ سورالسا، ئۇ:

- ئەجلىم يېقىنلاپ، ئۈمىدىم يىراقلاپ، يامان ئەملىم كۆپىيىپ قوپۇپتىمەن،
- دەپ جاۋاپ بېرەتتى. ئىشلىرىدىن بىرەرنىڭ ھەيران قالغانلىغىنى كۆرسە،
ئۇ:

- ھەر كۈنى ئاخىرەتكە قەدەم بېسىپ مېڭىۋاتقان ئادەمگە قانداق قارايسىلەر؟
- دەيتتى. ئۇنىڭ ئاخىرقى كېسىلىدە يوقلاپ كەلگۈچىلەر كۆپىيىپ، ئويى
كىرىپ چىقۇچىلار، ئولتۇرغان ۋە ئۆرە تۇرغانلار بىلەن توشۇپ كەتتى.
مۇھەممەد ئۈرۈلۈپ يېنىدىكى يېقىن ئادىمىگە قاراپ:

- دەپ باقە، قىيامەتتە قىيىن كۈنگە قالغاندا بۇلار ماڭا قانچىلىك ياردەم قىلار؟
دەۋزەخكە سېلىنسام بۇلار ماڭا قانچىلىك نەپ يەتكۈزەر؟ - دېدى، ئاندىن
پەرۋەردىگارىغا يۈزلىنىپ دۇئا قىلىشقا باشلىدى:

- ئى اللە ! مەن تۇرغان ھەر بىر يامان ئورۇن، ئولتۇرغان ھەر بىر يامان جاي،
كىرگەن ھەر بىر يامان ئىشك، چىققان ھەر بىر يامان ئىشك، قىلغان ھەر بىر
يامان ئەمەل، دېگەن ھەر بىر يامان سۆز... ئى اللە ! مۇشۇلارنىڭ
ھەممىسىنى كەچۈرۈشۈڭنى تىلەيمەن. ماڭا مەغپىرەت ئاتا قىلغىن. قاتتىق
تەۋبە قىلىمەن، تەۋبەمنى قوبۇل قىلغىن. ھېساپ ئېلىشتىن بورۇن ساڭا سالام
يوللايمەن.

ئاندىن ئۇنىڭ مۇبارەك روھى چىقىپ كەتتى.

نەجاشى

«نەجاشى ۋاپات بولغاندا، بىز ئۇنىڭ قەبرىسىدە نۇر كۆرۈنۈپ تۇرىدىكەن دېيىشەتتۇق».

_ مۇئەممىنلەرنىڭ ئانىسى - ئائىشە

بىزنىڭ بۇ مەشھۇر كىشىمىز تابىنلار قاتارىدا تىلغا ئېلىنسا تابىن، ساھابىلەر قاتارىدا ھېساپلانسا - ساھابىدۇر. ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا خەت ئەۋەتكەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ خەت ئەۋەتكەن. ئۇ ۋاپات بولغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھېچكىمگە ئۇنداق ناماز ئوقۇمىغان تۇرۇپ، ئۇنىڭغا غائىپ نامىزى ئوقۇغان. بۇ كىشى نەجاشى دەپ مەشھۇر بولغان. ئەسەپمە ئىبنى ئەبجەر. قېنى كېلىڭلار، بۇ بەختلىك مىنۇتلارنى مۇسۇلمانلارنىڭ بايراقدارلىرىدىن بىرى بولغان بۇ يىگانە رەھبەر بىلەن بىللە ئۆتكۈزەيلى.

* * *

ئەسەپمەنىڭ دادىسى ھەبەشلەرنىڭ پادىشاھى بولۇپ، ئۇنىڭ ئەسەپمەدىن باشقا بالىسى يوق ئىدى. ھەبەشلەرنىڭ كاتتىلىرى ئۆز - ئارا مۇنداق دېيىشتى:

- بىزنىڭ پادىشاھىمىزنىڭ مۇشۇ بالىدىن باشقا بالىسى يوق. بۇ ئۇنىڭ پادىشاھلىقىنى ئاجزلاشتۇرىدۇ. ئەگەر پادىشاھ ۋەيران بولسا، پادىشاھلىقىنى ۋەيران قىلىدۇ، بىزنىڭ ئاقىۋىتىمىزمۇ ياخشى بولمايدۇ. بىزنىڭ ئۇنى ئۆلتۈرۈپ، ئۇنىڭ قېرىندىشىنى پادىشاھ قىلغىنىمىز ھەقىقەتەن ياخشى. ئۇنىڭ ئىككى ئوغلى بار. ئۇلار ئۇنىڭغا ھاياتدا ياردەم بېرىدۇ، ۋاپات بولغاندىن كېيىن ۋارىسلىق قىلىدۇ.

شەيتان ئۇلارنى توختىماي مۇشۇنداق ۋەسۋەسىگە سېلىپ، ئۇلارنى ھازىرقى پادىشاھنىڭ كېيىنلىكىدىن قورقۇتتى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار پادىشاھنى ئۆلتۈرۈپ، ئورنىغا قېرىندىشىنى ئۆلتۈرۈۋېتىدى. ئەسھەمە تاغسىنىڭ ھىمايىسىدە ئۆسۈپ يېتىلدى. ئۇنىڭ ئەقىل- پاراسىتى ئاجايىپ ئۆتكۈر، پۇختا، ئۆزگىچە خارەكتىرى غۇنچىلىرى بىلەن پۈرەكلەپ ئېچىلىشقا باشلاپ، تاغسىنىڭ قىزىقىشى، قەدىرلىشى ۋە ئۆز بالىلىرىدىن ئۈستۈن كۆرۈشىگە ئېرىشتى. شەيتان ھەبەشلەرنىڭ رەھبەرلىرىنى يەنە بىر قېتىم ۋەسۋەسىگە سالدى. ئۇلار ئۆز- ئارا:

- بىز پادىشاھلىقنىڭ بۇ ياشقا قېلىشىدىن بەك ئەنسىرەۋاتىمىز. ئەگەر شۇنداق بولسا، ئۇ بىزدىن قاتتىق قىساس ئالىدۇ. دادىسىنى ئۆلتۈرگەننىڭ جازاسىغا بىز ھەممىمىزنى ئۆلتۈرىدۇ، - دېيىشتى، ئاندىن پادىشاھنىڭ قېشىغا بېرىپ مۇنداق دېدى:

- ئى پادىشاھ! سەن ئەسھەمەنى ئۆلتۈرۈۋەتمىسەڭ ياكى ئارىمىزدىن قوغلاپ چىقىرىۋەتمىسەڭ، بىز خاتىرجەم بولالمايمىز. ئۇ چوڭ بولسا بىز ئۇنىڭ دادىسىنى ئۆلتۈرگەنلىكىمىز ئۈچۈن بىزدىن قىساس ئېلىشىدىن ئەنسىرەۋاتىمىز.

پادىشاھ ئۇلارغا:

- سىلەر نېمە دېگەن رەزىل ئادەملەر! تۈنۈگۈن ئۇنىڭ دادىسىنى ئۆلتۈردۈڭلار، بۈگۈن مەندىن ئۇنى ئۆلتۈرۈشنى تەلەپ قىلىۋاتىسىلەر. اللە بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، مەن ھەرگىز ئۇنداق قىلمايمەن، - دېدى.

- ئۇنداق بولسا ئۆزىمىز ئۇنى شەھەردىن قوغلاپ چىقىرىمىز.

پادىشاھ ئامالسىز ئۇلارنىڭ دېگىنىگە بويسۇندى. ئەسھەمە قوغلىنىپ بىر كۈن بولماي، كىشىلەرنىڭ خىيالىغا كىرىپ باقمىغان بىر ئىش يۈز بەردى. ئۇيۇقنى قارا تۇمان بېسىپ، ئاسماننى گۆلدۈرۈپ ۋە چاقماق قاپلاپ كەتتى. شۇ چاقماقلاردىن بىرى - ئەسھەمەدىن ئايرىلغىنىغا قايغۇرۇۋاتقان پادىشاھقا

چۈشۈپ، ئۇنى ئۆلتۈرۈپ يىقتى. ھەبەشلەر پادىشاھنىڭ بالىلىرىدىن بىرىنى پادىشاھ قىلماقچى بولدى. لېكىن ئۇلاردا بىرەر ياخشىلىقنى كۆرەلمىدى. ھەبەشلەرگە قاتتىق قىيىنچىلىق كەلدى، ئۇلارنىڭ بېشى تازا قاتتى. ھەبەشلەرگە خوشنا بەزى ئەللەرنىڭ مۇشۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ يۇرتنى بېسىۋالماقچى بولغانلىغى ئۇلارنىڭ باش قېتىنچىلىقنى تېخىمۇ ئاشۇرۇۋەتتى. دە، ئۇلار ئۆز-ئارا مۇنداق دېيىشتى:

- اللە بىلەن قەسەمكى، بىز قوغلاپ چىقارغان ئاشۇ ياشتىن باشقا ھېچكىم بىزنىڭ ئېلىمىزنى ئوڭشاپ، پادىشاھلىقىمىزنى ساقلاپ قالالمايدۇ. ئەگەر بىز ئۆزىمىزنى ساقلاپ قالسىمۇ دەيدىكەنمىز، ئۇنى تېپىپ قايتۇرۇپ كېلەيلى.

ئۇلار ئۇنى ئىزدەپ تېپىپ، ۋەتىنىگە قايتۇرۇپ ئەكەلدى ۋە ئۇنىڭ بېشىغا تاج كەيدۈرۈپ ئىتائەت قىلدى ھەمدە نەجاشى دەپ ئاتىدى. ئۇ ئەل-يۇرتنى پاراسەت ۋە ھىكمەت بىلەن باشقۇردى. خەلق بىئاراملىق ۋە قالايمىقانچىلىقتىن قۇتۇلدى. ھەبەشلەر زۇلمەت ۋە ناھەقچىلىقتىن قۇتۇلۇپ، ئادالەت ۋە خەيرىيەتكە ئېرىشتى. نەجاشى تەختكە ئولتۇرۇپ ئۇزاق ئۆتمەي، اللە پەيغەمبىرى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى (ئۇنىڭغا اللە نىڭ سالامى بولسۇن) ھىدايەت ۋە ھەق دىن بىلەن پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتتى. كىشىلەر بىر-بىرلەپ ئىسلامغا ئەگىشىشكە باشلىدى. قۇرەيشلەر ئۇلارغا زىيانكەشلىك قىلىپ زىيان سالدى. ئازاپ ھەسسەلەپ ئاشقاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا:

- ھەبەشلەرنىڭ زېمىنى ھەبەشىستاندا بىر پادىشاھ بار، ئۇنىڭ يېنىدا ھېچكىمگە زۇلۇم قىلىنمايدۇ. شۇنىڭ يېنىغا بېرىپ اللە سىلەرگە كەڭچىلىك ئاتا قىلغان، تارىخلىقتىن چىقىش يولى بەرگەنگە قەدەر، شۇنىڭ ھىمايىسىدە تۇرۇپ تۇرۇڭلار، - دېدى.

ئاۋالقى مۇھاجىرلار سېپى ھەبەشىستان زېمىنىغا يېتىپ باردى. ئۇلار 80 ئەر-ئايال بولۇپ، تۇنجى قېتىم خاتىرجەملىك ۋە ئەمىنلىكنىڭ تەمىنى تېتىدى. ھېچقانداق نەرسىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىماستىن، تەقۋالىق، ئىبادەت ۋە

ئىماننىڭ ھالاۋىتىنى تېتىپ ھۇزۇرلاندى. لېكىن قۇرەيشلەر بۇ 80 نەپەر مۇسۇلماننىڭ ھەبەشسىتانغا ماڭغانلىغىنى ۋە ئۇ يەرگە بېرىپ ئورۇنلاشقانلىغىدىن خەۋەر تېپىپلا، ئۇلارنى يۇقۇتۇش ياكى مەككىگە قاينۇرۇپ كېلىش ئۈچۈن، سۇيىقەست پىلانلاشقا باشلىدى. قۇرەيشلەر نەجاشىنىڭ يېنىغا پاراسەتلىك، تەدبىرلىك قەبىلە باشلىقىدىن ئىككىنى ئەۋەتتى. ئۇلار ئەمىر ئىبنى ئاس ۋە ئابدۇللا ئىبنى ئەبۇ رەبئە ئىدى. قۇرەيشلەر ئۇ ئىككىسىدىن نەجاشىغا نۇرغۇن سوغات ئەۋەتتى. ئۇلار ھەبەشسىتانغا كەلگەندە، ئالدىراپ-تىنەپ نەجاشىنىڭ ئەتراپىدىكى كىشىلەر بىلەن كۆرۈشۈپ، ئۇلارنىڭ ھەر بىرىگە تېگىشلىك سوغات بەردى ۋە مۇنداق دېدى:

- بىزنىڭ ئىچىمىزدىكى ئەقىلسىزلەردىن بىر بۆلۈك كىشىلەر سىلەرنىڭ زېمىنلىرىغا كەپتۇ. ئۇلار ئاتا-بۇۋىلىرىمىزنىڭ دىنىدىن يانغان، قەۋمنىڭ بىرلىكىنى بۇزغان. پادىشاھقا ئۇلار توغرىلىق گەپ قىلغاندا، ئۇنىڭغا ئۇلاردىن دىن توغرىلىق گەپ سورىماستىن بىزگە تاپشۇرۇپ بېرىشكە كۆرسەتمە بېرىڭلار. ئۇلارنىڭ مۆتىۋەرلىرى ئۇلارنىڭ دىنىنى ئۇلاردىن ئوبدان بىلىدۇ.

ئەمىر ئىبنى ئاس ۋە ئابدۇللا ئىبنى ئەبۇ رەبئەلەر نەجاشىنىڭ ئالدىغا كىرىپ، ئۇنىڭ قەۋمى قىلغاندەك ئۇنىڭغا سەجدە قىلدى. نەجاشى بىلەن ئەمىر ئىبنى ئاس ئوتتۇرىسىدا كونا دوستلۇق بولغاچقا، نەجاشى ئۇلارنى قىزغىن قارشى ئالدى، ئاندىن بۇ ئىككىسى مەككىدىكى ئەبۇ سۇفيان باشچىلىقىدىكى مۆتىۋەرلەرنىڭ سالىمى بىلەن سوغاتلارنى تەقدىم قىلدى. ئەبۇ سۇفيان قەۋمنىڭ باشلىقى ئىدى. نەجاشى سوغاتلارنى قىزىقىپ، ئۇنى ياقىتۇردى، ئاندىن ئىككىسى ئۇنىڭغا:

- ئى پادىشاھ! سېنىڭ مەملىكىتىڭگە بىزنىڭ خىزمىتىمىزنى قىلىدىغان كىشىلەرنىڭ ئەڭ يامانلىرى كېلىپ ئورۇنلىشىپتۇ. ئۇلار دىنىدىن يۈز ئۆرگەن، سېنىڭ دىنىڭنىمۇ كىرمىدى. بىزمۇ بىلمەيدىغان، سىلەرمۇ بىلمەيدىغان بىر دىننى بارلىققا كەلتۈردى. قەۋمىمىزنىڭ مۆتىۋەرلىرى سېنىڭ قىلغان بۆلۈنۈش توغرىسىدىكى ئىشلىرىڭنى ئوبدان بىلىدۇ.

نە جاشى ئەتراپتىكىلەرگە قارىدى، ئۇلار:

- پادىشاھ! بۇ ئىككىسى توغرا دەيدۇ. بىز ئۇلار يېڭىدىن پەيدا قىلغان دىندىن خەۋەر تېپىپ باقمىدۇق. ئۇلارنىڭ قەۋمى ئۇلارنىڭ ئىشىنى بىزدىن ياخشى چۈشىنىدۇ ھەمدە ئۇلار پەيدا قىلغان دىننى ھەم ياخشى بىلىدۇ.

نە جاشى مۇنداق دېدى:

- ياق! اللە بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، ئۇلارنىڭ سۆزىدىن ئاڭلاپ، ئەقىدىسىدىن خەۋەر تاپماي تۇرۇپ، ئۇلارنى ھېچكىمگە تاپشۇرۇپ بەرمەيمەن. ئەگەر ئۇلارنىڭ خاتا بولسا، ئۇلارنى قەۋمىگە قايتۇرۇپ بېرىمەن. ئەگەر توغرا بولسا، مەن ئۇلارنى ھىمايەمگە ئالمەن. مېنىڭ يۇرتۇمدا تۇرغاندا ياخشى مۇئامىلە قىلىمەن - ئۇ سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ مۇنداق دېدى - مەن اللە نىڭ ماڭا قىلغان ئىلتىپاتىنى ھەرگىز ئۇنتۇپ قالمايمەن. ئۇ مېنى ئۆز ۋەتىنىمگە قايتۇرۇپ ئەكەلدى، سۈيىقەستچىلەرنىڭ سۈيىقەستىدىن ساقلىدى، ئاسىيىلارنىڭ ئاسىيلىقىدىن قوغدىدى.

نە جاشى ساھابىلەرنى ھۇزۇرىدا قەۋمى بىلەن ئۇچرىشىشقا چاقىردى. ساھابىلەر بۇنىڭدىن ئەنسىردى ۋە ئۆز - ئارا:

- ئەگەر دىنىمىز توغرىلىق سوراپ قالسا نېمە دەيمىز؟ - دېيىشتى. ئۇلارنىڭ يېتەكچىسى:

- ئۇلۇغ اللە كىتابىدا نېمە دېگەن بولسا شۇنى دەيمىز، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام پەرۋەردىگارىدىن نېمە ئېلىپ كەلگەن بولسا شۇنى ئوتتۇرىغا قويىمىز، - دېدى.

ئۇلار نە جاشىنىڭ يېنىغا ماڭدى. ئۇلار ئۇ يەردە ئەمىر ئىبنى ئاس ۋە ئابدۇللا ئىبنى ئەبۇ رابئە ھەمدە نە جاشىنىڭ يېنىدىكى كىشىلەرنىڭ ئۇنىڭ ئوڭ ۋە سول تەرىپىدە ئولتۇرغانلىغىنى كۆردى. ئۇلار باش كىيىملىرىنى كەيگەن، ئالدىلىرىغا كىتاپلىرىنى يايغان ئىدى. ساھابىلەر نە جاشىغا ئىسلامى سالام

قىلدى ۋە سورۇننىڭ ئاخىرىدا ئولتۇردى. ئەمىر ئىبنى ئاس ئۇلارغا قاراپ مۇنداق دېدى:

- سىلەر نېمە دەپ پادىشاھقا سەجدە قىلمايسىلەر؟

- بىز اللە دىن باشقىغا سەجدە قىلمايمىز.

نەجاشى ئۇلارنىڭ دېگەن سۆزىدىن ئەجەپلىنىپ، بېشىنى مىدىرلاتتى ۋە ئۇلارغا مېھرىبانلىق بىلەن قاراپ مۇنداق دېدى:

- سىلەر دىندىن ئۆزەڭلار ئۈچۈن پەيدا قىلغان، شۇ سەۋەپلىك قەۋمىڭلارنىڭ دىندىن يۈز ئۆرگەن، مېنىڭ دىنىمغۇ كىرمىگەن ئىشىڭلار قانداق گەپ؟

جەنغەر ئىبنى ئەبۇ تالىپ ئىجازەت سوراپ مۇنداق دېدى:

- ئى پادىشاھ! بىز ئۆزىمىز ئۈچۈن دىن پەيدا قىلىۋالمايمىز. ھەقىقەتەن مۇھەممەد ئىبنى ئابدۇللا (ئۇنىڭغا اللە نىڭ سالامى بولسۇن) بىزگە پەرۋەردىگارىمىزنىڭ يېنىدىن ھىدايەت ۋە ھەق دىننى ئېلىپ كەلدى، بىزنى قاراڭغۇلۇقتىن يۇرۇقلۇققا، نۇرغا ئېلىپ چىقتى. بىز جاھىلىيەتتە بۇتقا چۇقۇندىغان، سىلەر رەھىم قىلمايدىغان، ئۆزى ئۆلگەن ھاياۋانلارنى يەيدىغان، چوڭ گۇناھلارنى قىلىدىغان، خوشنىغا يامانلىق قىلىدىغان، كۈچلۈكلەر ئاجىزلارنى بوزەك ئىتىدىغان كىشىلەر ئىدۇق. بىزگە اللە ئۆز ئىچىمىزدىن پەيغەمبەر ئەۋەتكەنگە قەدەر شۇ ھالدا تۇردۇق. بىز ئۇ پەيغەمبەرنىڭ نەسەبىنى بىلىمىز، راستچىل، ۋاپادار، پاك ئىكەنلىكىگە چوڭقۇر ئىشىنىمىز. ئۇ بىزنى اللە غا ئىشىنىشكە چاقىردى، اللە غا ئىبادەت قىلىشقا، ئۇنى بىر دەپ ئىتىقات قىلىشقا بۇيرىدى. ناماز ئوقۇشقا، زاكات بېرىشكە، روزا تۇتۇشقا، بىز ئىبادەت قىلىۋاتقان تاش ۋە بۇتلارنى تاشلاشقا بۇيرىدى. شۇنىڭدەك يەنە بىزنى راست سۆزلەشكە، ئامانەتنى ئادا قىلىشقا، سىلەر رەھىم قىلىشقا، خوشنىسىغا ياخشىلىق قىلىشقا، ھارامدىن ساقلىنىشقا، قان تۆكمەسلىكىگە بۇيرىدى. گۇناھ ئىشلارنى قىلىشتىن، يالغان سۆزلەشتىن، يېتىمنىڭ ھەققىنى يەۋىلىشتىن توستى. بىز ئۇنىڭ پەيغەمبەرلىكىنى تەستىقلاپ ئىشەندۇق،

ئوتتۇرىغا قويغان ئىشلىرىغا ئەگەشتۇق. شېرىكسىز بىر اللە غا ئىبادەت قىلدۇق. ھارام قىلغان ئىشلاردىن ياندۇق، ھالال دېگەن ئىشلارنى قىلدۇق. قەۋمىمىز بىزگە دۈشمەنلىك قىلىپ، قىينىدى. ئۇلار بىزنى دىنىمىزدىن قايتۇرۇپ، ھېساپ ئالغۇچى ۋە جازا- مۇكاپات بەرگۈچى بىر اللە غا ئىبادەت قىلىپ بولغاندىن كېيىن، بۇتقا ئىبادەت قىلدۇرۇش ئۈچۈن قاتتىق ئازاپلىدى. بىزنى ئازاپلاپ، زۇلۇم سېلىپ قىينىغان، دىنىمىزغا ئەمەل قىلغىلى قويمىغان ۋاقتتا، سېنىڭ ھىمايەتگە ئۆتۈشكە، سېنىڭ دىيارىڭدا تۇرۇشقا قىزىقتۇق ھەمدە سېنى باشقىلاردىن ئۈستۈن بىلىپ تاللىدۇق. سېنىڭ يېنىڭدا ناھەقچىلىققا ئۇچرىماسلىقنى ئۈمىت قىلدۇق.

نەجاشى جەئفەردىن:

- سەندە پەيغەمبىرىڭلار پەرۋەردىگارىڭ يېنىدىن ئېلىپ كەلگەن ئىشلار بارمۇ؟ - دەپ سورىدى.

- بار.

- ماڭا ئوقۇپ بەرگىن.

جەئفەر ئۇنىڭغا سۈرە مەريەمنىڭ باش تەرىپىنى ئوقۇپ بەردى: (ئۇلارغا) قۇرئاندا مەريەم (قىسسىسىنى) بايان قىلغىن، ئەينى زاماندا ئۇ ئائىلىسىدىن ئايرىلىپ شەرق تەرەپتىكى بىر جايغا باردى (16) ئۇ پەردە تارتىپ كىشىلەردىن يۇشۇرۇندى، ئۇنىڭغا بىزنىڭ روھىمىزنى (يەنى جىبرىئىل ئەلەيھىسسالامنى) ئەۋەتتۇق، ئۇ مەريەمگە بىجىرىم ئادەم سۈرىتىدە كۆرۈندى (17) مەريەم ئېيتتى: «مەن ھەقىقەتەن مەرھەمەتلىك اللەغا سېغىنىپ سېنىڭ چىقىلىشىڭدىن پاناھ تىلەيمەن، ئەگەر سەن تەقۋادار بولساڭ (ماڭا چىقىلمىغىن)» (18) جىبرىئىل ئېيتتى: «مەن ساڭا بىر پاك ئوغۇل بېرىش ئۈچۈن ئەۋەتىلگەن پەرۋەردىگارىڭنىڭ ئەلچىسىمەن» (19) مەريەم ئېيتتى: «ماڭا كىشى يېقىنلاشمىغان تۇرسا، مەن پاهىشە قىلمىغان تۇرسام، قانداقمۇ مېنىڭ ئوغۇل بالام بولسۇن؟» (20) جىبرىئىل ئېيتتى: «ئەمەلىيەت سەن دېگەندەكتۇر، لېكىن پەرۋەردىگارىڭ ئېيتتى: ئۇ ماڭا ئاساندۇر، ئۇنى

(كشىلەرگە قۇدرىتىمىزنى كۆرسىتىدىغان) دەلىل ۋە بىز تەرەپتىن بولغان مەرھەمەت قىلدۇق، بۇ تەقدىر قىلىنىپ بولغان ئىشئۇر» (21) مەريەم ھامىلدار بولدى، (ئائىلىسىدىن) يىراق بىر جايغا كەتتى (22) تولغاقنىڭ قاتتىقلىقى ئۇنى (يۆلىنىۋېلىش ئۈچۈن) بىر خورما دەرىخىنىڭ يېنىغا كېلىۋېلىشقا مەجبۇر قىلدى. مەريەم ئېيتتى: «كاشكى مەن بۇنىڭدىن ئىلگىرى ئۆلۈپ كەتكەن بولسامچۇ! كىشىلەر تەرىپىدىن ئۇنتۇلۇپ كەتكەن (ئەرزىمەس) نەرسىگە ئايلىنىپ كەتسەمچۇ!» (23) جىبرىئىل ئۇنىڭغا خورما دەرىخىنىڭ ئاستىدىن ندا قىلدى: «غەم قىلمىغىن، پەرۋەردىگارنىڭ سېنىڭ ئاستىڭدىن (ئېقىپ تۇرىدىغان) بىر ئېرىقنى پەيدا قىلدى» (سۈرە مەريەم 16- 24 ئايەتكىچە)

نەجاشى يىغلاپ، ھەتتا ساقاللىرى ھۆل بولۇپ كەتتى. يېنىدىكى ئىپسىكوپ، پوپلارمۇ تىلاۋەت قىلىنغان ئايەتلەرنى ئاڭلاپ يىغلاپ ئالدىدىكى كىتاپلارنى ھۆل قىلىۋەتتى. نەجاشى:

- بىزگە تىلاۋەت قىلىنغان بۇ ئايەتلەر ۋە ئىيسا ئېلىپ كەلگەن سۆزلەر ئىككىلىسى بىر نۇردىن بارلىققا كەلگەن، - دېدى، ئاندىن ئىككىسىگە:

- اللە بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، بۇلارنى مەشگۇ سىلەرگە قايتۇرۇپ بەرمەيمەن. ھاياتلا بولىدىكەنمەن، ئۇلارنى قايتۇرۇپ بەرمەيمەن، - دەپ ئورنىدىن تۇردى. باشقىلارمۇ ئورنىدىن تۇرۇپ سورۇن ئاياغلاشتى.

ئەمىر ئىبنى ئاس ئاچچىقتىن بوغۇلۇپ قايتىپ چىقتى ۋە ھەمراھىغا:

- اللە بىلەن قەسەمكى، ئەتە نەجاشى بىلەن ئۇچرىشىپ، ئۇنىڭغا ھېلىقىلارنىڭ ۋە تۆۋەنكىنى چىقىرىپ، تۈگەشتۈرىدىغان سۆزلەرنى قىلىمەن، - دېدى.

- ئۇنداق قىلما ئەمىر، گەرچە بىزگە قارشى چىققان بولسىمۇ ئۇلار بىزنىڭ تۇغقانلىرىمىز، - دېدى ھەمراھى. ئۇ ئەمىردىن رەھىمدىلراق ئىدى.

- ياق، مەن نەجاشىغا: ئۇلار مەريەمنىڭ ئوغلى ئىيسا توغرىلىق بەزى سۆزلەرنى دېدى، بەزىسىنى دېمەي يۇشۇردى. ئۇلار ئىيساغا تۆھمەت چاپلاپ، ئۇنى بەندە دەيدۇ، دەيمەن.

ئەتسى ئەمىر نەجاشىنىڭ يېنىغا كىردى ۋە مۇنداق دېدى:

- ئى پادىشاھ! ئۇلار تۈنۈگۈن ساڭا بىر قىسىم گەپلەرنى دېدى، بىر قىسىم گەپلەرنى يۇشۇردى. ئۇلار مەريەمنىڭ ئوغلى ئىيسانى بەندە دەيدۇ.

نەجاشى ساھابىلەرنى چاقىردى ۋە:

- مەريەم ئوغلى ئىيسا توغرىلىق نېمە دەيسىلەر؟ - دەپ سورىدى. جەئفەر ئىبنى ئەبۇ تالىپ ئۇنىڭغا جاۋاب بېرىپ مۇنداق دېدى:

- ئۇ توغرىسىدا پەيغەمبىرىمىز نېمە دېگەن بولسا شۇنى دەيمىز.

- ئۇ توغرىسىدا پەيغەمبىرىڭلار نېمە دېگەن؟

- اللە نىڭ بەندىسى ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى، پاك مەريەمگە تاشلىغان اللە نىڭ روھى.

- اللە بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، ئىيسا دەل سەن دېگەندەكلا، - دېدى نەجاشى.

نەجاشىنىڭ ئەتراپىدىكى ئىپسكوپلار ۋە پوپلار ئۇنىڭ سۆزىنى ئىنكار قىلىپ غوتۇلدېشىپ كەتتى. نەجاشى ئۇلارغا غەزەپ ۋە مەسخىرە نەزىرى بىلەن كۆزىنىڭ قۇيرۇقىدا قاراپ:

- غوتۇلداشماڭلار! - دېدى. ئاندىن جەئفەر ۋە ئۇنىڭ يېنىدىكى كىشىلەرگە مۇنداق دېدى:

- خاتىرجەم ياشاڭلار، كىم سىلەرگە چېقىلسا زىيان تارتىدۇ. مەن ماڭا تاغدەك ئالتۇن بېرىلىپ، ئۇنىڭ بەدىلىگە سىلەرگە زىيان يەتكۈزۈلۈشىنى ھەرگىز ياقىتۇرمايمەن.

ئاندىن خىزمەتكارلىرىغا مۇنداق دېدى:

- ئەمىر ئىبنى ئاس ۋە ئۇنىڭ ھەمراھىغا سوغىلارنى قايتۇرۇپ بېرىشلار، ئۇ بىزگە كېرەك ئەمەس. اللە ماڭا پادىشاھلىقنى بەرگەندە مەندىن پارا ئالمىغان، مەنمۇ پادىشاھلىقىمدا پارا ئالمايمەن. اللە ماڭا كىشىلەرنى بويسۇندۇرۇپ بەردى، مەنمۇ ئۇلارنى اللە غا بويسۇندۇرىمەن.

ئىپسكوپلار كىشىلەر ئارىسىدا: نەجاشى دىندىن ئايرىلىپ باشقا بىر دىننى قوبۇل قىلدى، دەپ فىتنە تارقىتىپ، كىشىلەرنى ئۇنىڭغا بويسۇنماسلىققا قۇتراتتى. ھەبەشلەر ئۇنى قورشىۋېلىپ، ئۇنىڭغا قارشى چىقماقچى بولدى. نەجاشى جەئفەر ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرىغا خەۋەر يەتكۈزۈپ ئادەم ئەۋەتتى ھەمدە ئۇلارغا كېمىلەرنى تەييارلاپ مۇنداق دېدى:

- ئۇنىڭغا چىقىپ، يۈز بېرىدىغان ئېھتىماللىقا تەييار تۇرۇڭلار. ئەگەر مەن يېڭىلىسەم خالىغان يېرىڭلارغا يۈرۈپ كېتىڭلار، ئەگەر مەن غەلبە قىلسام، بۇرۇنقى جايلىرىڭلاردا ئولتۇرۇپىڭلار.

ئاندىن كىيىكنىڭ تېرىسىنى كەلتۈرۈپ، ئۇنىڭغا: «مەن شۇنداق دەپ گۇۋاھلىق بېرىمەنكى، اللە دىن باشقا ئىلاھ يوق، مۇھەممەد اللە نىڭ بەندىسى ۋە پەيغەمبەرلەرنىڭ خاتىمىسى. يەنە شۇنداق دەپ گۇۋاھلىق بېرىمەنكى، ئىيسا اللە نىڭ بەندىسى ۋە پەيغەمبىرى ھەمدە مەريەمگە تاشلانغان روھ» دەپ يېزىپ، ئۇنى مەيدىسىگە تاڭدى. ئۈستىگە رىداسىنى كىيىپ، قارشى چىققۇچىلار بىلەن كۈرەش قىلىشقا ئاتلاندى. ئۇلارنىڭ ئالدىغا چىقىپ يۇقىرى ئاۋاز بىلەن:

- ئى ھەبەشلەر! سىلەرنىڭ ماڭا بولغان قارشىڭلار قانداق؟ - دەپ سورىدى.
- ياخشى، - دېيىشتى ئۇلار.

- ئۇنداقتا ماڭا قارشى تۇرۇشۇڭلارغا نېمە سەۋەبچى بولدى؟

- سەن دىنىمىزدىن يۈز ئۆرۈپسەن، ئىيسانى بەندە دەپسەن.

- سىلەر ئىيسانى نېمە دەيسىلەر؟

- ئۇ اللە نىڭ ئوغلى.

نە جاشى قولىنى رىداسىنىڭ ئۈستىگە، يەنى خەت يېزىلغان جاينىڭ ئۈستىگە قويۇپ:

- مەن ئىيسانى مۇشۇنىڭدىن باشقىسى ئەمەس، دەپ گۇۋاھلىق بېرىمەن، - دېدى. ئۇ تېرىگە يېزىلغاننى كۆزدە تۇتۇۋاتتى. ئۇنىڭ سۆزى كىشىلەرنى خۇرسەن قىلدى، ئۇلار قايىل بولۇپ، خاتىرجەم ھالدا قايتىپ كەتتى.

* * *

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام نە جاشى بىلەن قەۋمى ئوتتۇرىسىدا يۈز بەرگەن ئىشلاردىن خەۋەر تاپتى ھەمدە ئۇنىڭ دىيارىغا ھىجرەت قىلىپ بارغان مۇسۇلمانلارنىڭ ئەھۋالىغا ئالاھىدە كۆڭۈل بۆلۈپ، ئۇلارنى خاتىرجەم قىلغانلىغىدىن خۇشال بولدى. ئۇنىڭ ئىسلامغا مايىل بولغانلىغى، قۇرئانغا توغرا دەپ ئىتىقات قىلغانلىغى توغرىسىدىكى خەۋەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى تېخىمۇ خۇشال قىلىۋەتتى. شۇنىڭدىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن نە جاشى ئوتتۇرىسىدىكى ئالاقە بارغانسېرى چوڭقۇرلىشىپ ماڭدى.

ھىجرىيەنىڭ 7- يىلىنىڭ دەسلەپكى ئېيىدا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەر يۈزىدىكى كاتتا پادىشاھ ۋە ئەمىرلەرنىڭ ئالتىسىنى اللە نىڭ دىنىغا كىرىشكە دەۋەت قىلماقچى بولۇپ، ئۇلارنىڭ ھەر بىرىگە بىردىن خەت يازدى. خەتتە ئۇلارنى ئىسلامغا دەۋەت قىلدى، ئىماننى تەرىپلەپ، كۇفىرى ۋە شېرىكتىن ئاگاھلاندۇردى. بۇ ئىشقا ساھابىلەرنىڭ ياخشىسىدىن ئالتىسى تەييارلاندى. ئۇلار ئۆزلىرى بارىدىغان يەردىكى كىشىلەرنىڭ تىلىنى ئۆگەندى، ئاندىن ئۇلارنىڭ ھەممىسى ۋەزىپىنى ئادا قىلىش ئۈچۈن ئوخشاش بىر كۈندە ئاتلىنىپ يۈرۈپ كەتتى. ئەمىر ئىبنى ئۇمەييە زۇمەرى ھەبەشىستان پادىشاھىغا ئەلچىلىككە ئەۋەتىلگەن ئىدى. ئەمىر ئىبنى ئۇمەييە نە جاشىنىڭ يېنىغا كىرىپ، ئىسلامى سالام قىلدى، نە جاشى تېخىمۇ چىرايلىق سالام قايتۇرۇپ،

ئۇنى قىزغىن قارشى ئالدى. سورۇن بېسىلغاندا ئەمىر ئىبنى ئۇمەييە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خېتىنى نەجاشىغا بەردى. نەجاشى خەتنى ئالدىراپ ئاچتى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆزىنى ئىسلامغا چاقىرغانلىغىنى، قۇرئان ئايەتلىرىنىڭ بارلىغىنى كۆرۈپ، خەتنى ئۇلۇغلاپ پىشانىسىگە قويدى ۋە خەتنىڭ ھۆرمىتىدىن كارۋىتىدىن چۈشۈپ، سورۇندىكىلەرنىڭ كۆز ئالدىدىلا مۇسۇلمان بولغانلىغىنى ئېلان قىلىپ، شاھادەت ئېيتتى ۋە:

- مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا بارالغان بولسام چۇقۇم باراتتىم. ئۇنىڭ ئالدىدا ئولتۇراتتىم، ئۇنىڭ پۇتىغا باش قوياتتىم، - دېدى. ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئۇنىڭ دەۋىتىگە قوشۇلۇپ، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام (ئۇنىڭغا اللە نىڭ سالامى بولسۇن) نىڭ پەيغەمبەرلىكىگە بۇرۇنلا ئىمان كەلتۈرگەنلىكىنى بايان قىلىپ خەت يازدى. مۇشۇ چاغدا، ئەمىر ئىبنى ئۇمەييە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ نەجاشىغا يازغان يەنە بىر پارچە خېتىنى چىقاردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خەتتە نەجاشىنىڭ ئەبۇ سۇفيان ئىبنى ھەربىنىڭ قىزى رەملەنى ئۆزىگە تويلاپ قويۇشقا تەكلىپ قىلغان ئىدى. ئۇمۇ ھەببە دەپ ئاتالغان مۇئمىنلەرنىڭ ئانىسى. رەملەنىڭ بېشى قايغۇلۇق، ئاخىرى خۇشخەۋەر بىلەن تولغان ھېكايىسى بار. قېنى، بىز ئۇنىڭغا قىسقىغىنە نەزەر سېلىپ باقايلى:

رەملە قۇرەيشنىڭ رەھبىرى. دادىسى ئەبۇ سۇفياننىڭ ئىلاھىنى ئىنكار قىلدى. ئۇ ۋە يولدىشى ئۇبەيدۇللا ئىبنى جەھشى شېرىكسىز، يەككە- يىگانە اللە غا ئىمان كەلتۈردى، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام (ئۇنىڭغا اللە نىڭ سالامى بولسۇن) نىڭ پەيغەمبەرلىكىگە ئىشەندى. شۇ سەۋەپلىك قۇرەيشلەر ئۇلارغا قىيىنچىلىق پەيدا قىلىپ ئازاپلىدى. ھەتتا بۇ ئىككىسىگە مەككىدە تۇرغۇدەك جاي قالمىدى. دە، ئىككىيلەن دىننى دەپ اللە يولىدا ھىجرەت قىلغانلارنىڭ قاتارىدا ھەبەشىستانغا باردى. ئۇلار باشقا مۇھاجىر قېرىنداشلىرى بىلەن بىللە نەجاشىنىڭ يېنىدا ياخشى مۇئامىلىگە ۋە غەمخورلۇققا ئېرىشتى، ھەتتا ئۇمۇ ھەببە: ئازاپلىق كۈنلەر تۈگەپ ياخشى كۈنلەر باشلانغان چىغى، دەپ ئويلىدى. لېكىن ئۇ تەقدىرنىڭ نېمىنى يۇشۇرۇپ تۇرۇۋاتقانلىغىنى بىلمەيتتى.

ھىكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچى اللە ئۇمۇمۇ ھەببەنى ئەقىل يەتمىگۈدەك دەرىجىدە قاتتىق سىنىماقچى بولدى...

ئۇنىڭ يولدىشى - ئۇبەيدۇللا ئىبنى جەھشى دىندىن يېنىپ خىرىستىئان بولۇپ، ئىسلام دىنىنى ۋە مۇسۇلمانلارنى مەسخىرە قىلىشقا باشلىدى، ھاراققا شۇنچىلىك بېرىلىپ كەتتىكى، ئىچىپ قانمايتتى. ئۇ ئۇمۇمۇ ھەببەگە بىرىدىن بىرى يامان ئىككى ئىشىنىڭ بىرىنى تاللاشنى شەرت قىلدى: بىرى - ئاجرىشىش؛ يەنە بىرى - خىرىستىئان بولۇش؛ ئۇمۇمۇ ھەببە ئۆزىنىڭ ئۈچ ئىشىنىڭ ئوتتۇرىسىدا قالغانلىغىنى ھېس قىلدى. بىرى - يولدىشىنىڭ سۆزىگە قوشۇلۇپ خىرىستىئان بولۇپ، دۇنيادىكى رەسۋالىق، ئاخىرەتتىكى ئازاپقا گىرىپتار بولۇش؛ بىرى - ھازىرغىچە شېرىكنىڭ قەلئەسى بولۇۋاتقان مەككىدىكى دادىسىنىڭ ئۆيىگە قايتىش؛ يەنە بىرى - كىچىك قىزى ھەببە بىلەن بىرگە يىگانە، تەنھا ھالدا ھەبەشىستان زېمىنىدا تۇرۇش؛ ئۇ ھەممىدىن اللە نىڭ رازىلىقىنى ئۈستۈن بىلىپ، اللە چىقىش يولى ئانا قىلغانغا قەدەر ھەبەشىستان زېمىنىدا تۇرۇش ئىرادىسىگە كەلدى.

ئۇمۇمۇ ھەببەنىڭ تىراگىدىيىسى بەك ئۈزۈرپ كەتمىدى. يولدىشى ھاراق ئىچىپ مەستلىكتە ھاياتىدىن ئايرىلدى. ئۇمۇمۇ ھەببەنىڭ ئىددىتى توشۇشىغا، خۇشاللىق قانات قېقىپ كەلدى. ناھايتى نۇرلۇق، گۈزەل بىر ئەتىگىنى ئۇنىڭ ئىشىكى چېكىلدى. ئىشىكى ئېچىپ، نەجاشىنىڭ يېقىن خىزمەتكارى ئەبەرەھەنى كۆرۈپ ھەيران قالدى. ئەبەرەھە ئۇنىڭ بىلەن سالاملىشىپ، مۇنداق دېدى:

- پادىشاھ سىزگە سالام يوللىدى. سىزگە اللە نىڭ پەيغەمبىرى مۇھەممەد (ئۇنىڭغا اللە نىڭ سالامى بولسۇن) نىڭ ئەلچى بولغانلىغىنى، ئۆزىنى ئۇنىڭ بىلەن سىزنىڭ تويىڭىزنى قىلىپ قويۇشقا ۋەكىل قىلغانلىغىنى ئېيتتى. سىزمۇ خالىسىڭىز ئۆزىڭىز ياقىتۇرىدىغان بىرىنى ۋەكىل قىلىڭ.

ئۇمۇمۇ ھەببە خۇشاللىقتىن ئۆزىنى قويدىغان يەر تاپالماي قالدى ۋە:

- اللە سىزگە ياخشىلىق ئاتا قىلسۇن، اللە سىزگە ياخشىلىق ئاتا قىلسۇن، - دەپ توۋلاپ كەتتى. ئاندىن:

- ئۆزەمگە خالىد ئىبنى سەئىد ئىبنى ئاسنى ۋەكىل قىلدىم، بۇ يەردىكىلەر ئىچىدە ئۇ ماڭا ھەممىدىن يېقىن، - دېدى.

ھەبەشىستاندا تۇرۇۋاتقان ساھابىلەر ئۇمۇ ھەبىبە بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تويىغا قاتنىشىش ئۈچۈن نەجاشىنىڭ قەسىرىگە يىغىلدى. كۆپچىلىك كېلىپ بولغاندا، نەجاشى اللە غا ھەمدۇ- سانا ئېيتىپ مۇنداق دېدى:

- مەقسەتكە كەلسەك، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەندىن ئەبۇ سۇفياننىڭ قىزى رەملەنى ئۆزىگە تويلاپ قويۇشۇمنى تەلەپ قىپتۇ. مەن ئۇنىڭ تەلۋىگە قوشۇلدۇم ھەمدە ئۇنىڭغا ۋاكالىتەن اللە ۋە ئۇنىڭ رەسۇلىنىڭ قانۇنى بويىچە، رەملەنىڭ مەھرىگە يۈز دىنار بەردىم.

خالىد ئىبنى سەئىد ئىبنى ئاس ئورنىدىن تۇرۇپ، اللە غا ھەمدۇ- سانا ئېيتىپ ۋە ياردەم تىلەپ، پەيغەمبەرگە دۇرۇد ۋە سالام يوللىدى، ئاندىن مۇنداق دېدى:

- مەقسەت، مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تەلۋىگە قوشۇلدۇم، مېنى ۋەكىل قىلغۇچى ئەبۇ سۇفياننىڭ قىزى رەملەنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا تويلىدىم. اللە پەيغەمبەرگە تويدا بەركەت ئاتا قىلسۇن، اللە كۆپ ياخشىلىق ئاتا قىلغان رەملەگە مۇبارەك بولسۇن، - دېدى.

نەجاشى ئىككى كېمە تەييارلىدى. بۇ كېمىلەر بىلەن مۇئمىنلەرنىڭ ئانىسى- رەملە بىلەن قىزىنى ھەبەشىستاندا قالغان ساھابىلەرنى، شۇنداقلا اللە ۋە رەسۇلۇللاغا ئىمان كەلتۈرگەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن كۆرۈشۈشكە، ئۇنىڭدىن تەلىم ئېلىشقا، ئارقىسىدا ناماز ئوقۇشقا تەشنا بولۇۋاتقان ھەبەشلەردىن بىر بۆلىكىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا يولغا سالدى. ئۇلارغا جەئفەر ئىبنى ئەبۇ تالىپنى رەھبەر قىلدى. مۇئمىنلەرنىڭ ئانىسى-

رەملەگە ئاياللىرىنىڭ يېنىدىكى بارلىق خۇشبۇي نەرسىلەرنى، ئۇد ئەنبەر قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسىنى سوغا قىلدى، شۇنىڭدەك ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بىر قىسىم سوغىلارنى ئەۋەتتى. بۇ سوغاتلارنىڭ ئىچىدە ھەبەشىستاننىڭ ئېسىل ھاسىلىرىدىن ئۈچى بار ئىدى. ئۇلاردىن بىرىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تۆتتى، ئىككىنچىسى ۋە ئۈچىنچىسىنى ئۆمەر ئىبنى خەتتاب ۋە ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپقا بەردى. بلال (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن) پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىگە قالدۇرغان ھاسسىنى ئېلىپ، ئۇنىڭ ئالدىدا ماڭاتتى، ناماز ئوقۇماقچى بولغاندا ئالدىدا تىكلەپ قوياتتى. مەسجىد ياكى قىبلىنى بەلگىلەپ بېرىدىغان قۇرۇلۇش يوق جايلاردا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سەپەرگە چىققاندا، ئىككى ھېيت ۋە سۇ تەلەپ قىلىش نامازلىرىدا شۇنداق قىلاتتى. بلال بۇ ھاسسىنى ئېلىپ، ئەبۇ بەكرى سىددىقنىڭ ئالدىدىمۇ ماڭاتتى. خەلىفىلىك ئۆمەر ئىبنى خەتتابقا، ئۇنىڭدىن ئوسمان ئىبنى ئەففانغا كەلگەندە، بۇ ئىككىسىنىڭ ئالدىدا ھاسسىنى سەئۇدلىقەرزى ئېلىپ ماڭدى. خەلىفىلەر بۇ ئىشنى ئۇزۇن زامان داۋاملاشتۇردى.

شۇنىڭدەك نەجاشى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا زىبۇ- زىننەتلەرمۇ سوغا قىلغان بولۇپ، ئۇنىڭ ئارىسىدا بىر ئالتۇن ئۈزۈكمۇ بار ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى ئالدى، ئۇنى ياقتۇرمايتتى. شۇنىڭ بىلەن قىزى زەينەپنىڭ قىزى ئۇمامەگە «بۇنى ئىشلىتىڭ» دەپ ئەۋەتىپ بەردى.

مەككىنى فەتىھ قىلىشنىڭ ئازراق ئالدىدا نەجاشى بۇ دۇنيا بىلەن خوشلىشىپ رەببىنىڭ يېنىغا كەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلەرنى ئۇنىڭغا ناماز ئوقۇشقا چاقىرىپ مۇنداق دېدى:

- قېرىندىشىڭلار نەجاشى- ئەسھەمە ۋاپات بولدى. نامىزنى ئوقۇڭلار، - دېدى، ئاندىن ئۇلارغا ئىمام بولۇپ، غائىپ نامىزى ئوقۇدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭدىن بۇرۇن ياكى كېيىن ھېچكىمگە غائىپ نامىزى ئوقۇمىغان ئىدى.

* * *

اللە نەجاشى - ئەسھەمەدىن رازى بولسۇن ۋە ئۇنى رازى قىلسۇن! مەڭگۈلۈك
جەننەتنى ئۇنىڭ ئورنى قىلسۇن! ئۇ بۇرۇن مۇسۇلمان بولغانلارنى ئاجىزلىقتىن
قۇتۇلدۇردى، خەۋپ ئىچىدە خاتىرجەملىك بەردى. بۇنى پەقەت اللە ۋە
رەسۇللانىڭ رازىلىقىنى تىلەپ قىلدى.

نۇئمان ئىبنى سابىت (ئەبۇ ھەنىفە)

«مەن ئەبۇ ھەنىفىدىن ئەقىللىق، پەزىلەتلىك، تەقۋا كىشىنى كۆرۈپ باقمىدىم»

- يەزىد ئىبنى ھارۇن

ئۇ چىرايلىق، كېلىشكەن، تىلى تاتلىق، سۆزى شېرىن، بەك ئېگىزمۇ ئەمەس، بەك پاكىرمۇ ئەمەس ئادەم بولۇپ، قىياپىتى كېلىشكەن، خۇشپۇراقنى كۆپ ئىشلىتىدىغان كىشى ئىدى. ئۇ كىشىلەرنىڭ يېنىغا چىقسا، كىشىلەر ئۇنى كۆرۈشتىن بۇرۇنلا، پۇرىقىدىن ئۇنىڭ كەلگەنلىكىنى بىلىۋالاتتى. مانا بۇ ئەبۇ ھەنىفە دەپ ئاتالغان نۇئمان ئىبنى سابىت ئىبنى مەررۇبان. ئۇ فىقھى گۈللىرىنى ئېچىلدۇرغان، ئۇنىڭدىن ئاجايىپ خۇشپۇراقلار تارقاتقان تۇنجى كىشى.

ئەبۇ ھەنىفە بەنى ئۇمەييە دەۋرىنىڭ ئاخىرى، ئابباسىيە دەۋرىنىڭ باش تەرىپىدە ياشىدى. ئۇ ياشىغان زاماندا خەلىفە ۋە ۋالىلار قابىلىيەتلىكلەرگە ھەر قايسى ئورۇندىن ئۇلارغا سەزدۈرمەستىن سېخىيلىق بىلەن ياردەم بېرىپ تۇراتتى. لېكىن ئەبۇ ھەنىفە بىلىمى ۋە روھىيىتىنى قەدىرلەپ، باشقىلارنىڭ ياردىمىدىن ئۆزىنى تارتاتتى.

بىر قېتىم خەلىفە مەنسۇر ئۇنى ھۇزۇرىغا چاقىردى. ئۇ كەلگەندە ئىززەت-ئىكرام بىلەن قىزغىن قارشى ئالدى ۋە يېنىدا ئولتۇرغۇزۇپ، دىن ۋە دۇنيا ئىشلىرىدىن نۇرغۇن سۇئال سورىدى. ئۇ قايتماقچى بولغاندا، مەنسۇرنىڭ پىخسىق دېگەن نامى بار تۇرۇغلۇق ئۇنىڭغا 30 مىڭ دىرھەم سېلىنغان بىر ھەمىيان بەردى. ئەبۇ ھەنىفە:

- ئى مۇئىمىنلارنىڭ ئەمىرى! مەن باغداتقا مۇساپىر، بۇ مالنى قويغىدەك يېرىم يوق، يۇقاپ كېتىشىدىن ئەنسىرەيمەن، - دېدى. مەنسۇر ئۇنىڭ قىزىقتۇرىشىغا قوشۇلدى، لېكىن شۇنىڭدىن كېيىن ئەبۇ ھەنىيفە ئۇزاق ياشىمىدى. ئەجەل كەلگەندە ئۇنىڭ ئۆيىدىن ئاشۇ مالدىنمۇ كۆپ ماللارنى كىشىلەرگە يەتكۈزۈپ بېرىش ئۈچۈن يېزىلغان ھاۋالە خەتلەرنى بايقالدى. مەنسۇر بۇنى ئاڭلاپ:

- اللە ئەبۇ ھەنىيفەگە رەھمەت قىلسۇن! ئۇ بىزنى ئالداپ بىزدىن بىر نەرسە ئالماپتۇ، بىزگە قايتۇرۇپ بېرىشتىمۇ بىزنى ئالداپتۇ، - دېدى.

ئەجەپلىنەرلىك ئەمەس، ئەبۇ ھەنىيفە ئۆز كەسپىدىن يېگەندەك پاك ۋە ياخشى تاماق يىيەلمەيدىغانلىغىغا چوڭقۇر ئىشىنەتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن بىز ئۇنىڭ ۋاقتىنىڭ بىر قىسمىنى تىجارەتكە قاراتقانلىغىنى بىلىمىز. ئۇ تۇقۇلما رەخت ۋە كىيىم سودىسى قىلاتتى. ئۇنىڭ تىجارىتى ئىراقنىڭ ھەر قايسى شەھەرلىرى ئوتتۇرىسىدا ئايلىنىپ تۇراتتى. ئۇنىڭ ھەممىگە تونۇشلۇق بىر دۇكىنى بار بولۇپ، كىشىلەر ئۇ يەرگە كېلىپ ئەبۇ ھەنىيفەنىڭ بىلىمىدىن ئالاھىدە لەززەت ئالاتتى. ئەبۇ ھەنىيفە مۇئامىلە، ئامانەت ۋە ئېلىم- بىرىمدە راستچىل ئىدى. ئۇنىڭ تىجارەتتىكى كىرىمى ناھايىتى ياخشى بولۇپ، اللە نىڭ پەزىلى بىلەن نۇرغۇن مال- دۇنيا تاپتى. ئۇ مالنى ئۆز جايىدا ئېلىپ، ئۆز جايىغا قوياتتى. ئۇ ھەر يىلى يىل توشقاندا، تىجارەتتىكى پايدىنى ھېسাপلاپ ئۆز خىراجىتىگە يەتكۈدەكلا ئېلىپ قېلىپ، قالغىنىنى قارىيلار، مۇھەددىسىلەر، فەقىھلەر، ئىلىم تەلەپ قىلغۇچىلارنىڭ لازىمەتلىكلىرى، يىمەكلىك، كىيىم كېچەكلىرىنى سېتىۋالاتتى. ئۇلارنىڭ ھەر بىرىگە مۇئەييەن مىقداردا مەبلەغ تۇرغۇزۇپ، ئاندىن ئۇلارغا بېرىپ:

- بۇ سىلەرنىڭ مېلىڭلارنىڭ پايدىسى، اللە مېنىڭ قولۇم بىلەن سىلەرگە رىزىق قىلىپ بەردى. اللە بىلەن قەسەمكى، مەن سىلەرگە ئۆزۈمنىڭ مېلىدىن ھېنەرسە بەرمىدىم. ئۇ سىلەرگە مەن ئارقىلىق قىلغان اللە نىڭ ئىلتىپاتى. اللە دىن باشقا ھېچكىم ھېچكىمگە رىزىق بېرەلمەيدۇ، - دەيتتى.

* * *

ئەبۇ ھەنىيەنىڭ سېخىلىغى، خۇسۇسەن دوست - بۇرادەرلىرىگە بولغان سېخىلىغى پۈتۈن جاھانغا تارالدى.

ئۇنىڭ بۇرادەرلىرىدىن بىرى بىر كۈنى ئۇنىڭ دۇكىنىغا كېلىپ:

- ئى ئەبۇ ھەنىيە! ماڭا بىر تۇقۇلما كىيىم لازىم ئىدى، - دېدى.

- قانداق رەڭدە؟ - سورىدى ئەبۇ ھەنىيە.

- مۇنداق رەڭدە.

- ئۇ قولۇمغا چۈشكىچە ساقلاپ تۇرغىن، - دېدى ئۇ. ئارىدىن بىر نەچچە جۈمە ئۆتمەيلا، تەلەپ قىلىنغان كىيىم ئۇنىڭ قولىغا چۈشتى. ئەبۇ ھەنىيەنىڭ يېنىدىن ھېلىقى بۇرادىرى ئۆتتى، ئۇ ئۇنىڭغا:

- ھاجىتىڭ ھەل بولدى، - دەپ كىيىمنى بەردى. بۇرادىرى ئۇ كىيىمنى ياقىتۇردى ۋە:

- خىزمەتكارىڭغا نەچچە پۇل تاپشۇرمىەن؟ - دەپ سورىدى.

- بىر دىرھەم، - دېدى ئەبۇ ھەنىيە.

- بىر دىرھەم؟ - سورىدى ئۇ ئەجەپلىنىپ.

- شۇنداق.

- ماڭا چاقچاق قىلىۋاتمايدىغانسەن، ئەبۇ ھەنىيە؟

- ساڭا چاقچاق قىلىمىدىم، ئۇنىڭ بىلەن يەنە بىر كىيىمنى يىگىرمە دىنار ۋە بىر دىرھەمگە ئالغان ئىدىم، بىرنى يىگىرمە دىنارغا ساتتىم، بۇ ماڭا بىر دىرھەمگە قالغان. مەن دوستۇمدىن پايدا ئالمايمەن، - دېدى ئۇ.

ئۇنىڭ يېنىغا كىيىم ئالماقچى بولۇپ بىر ئاجىز ئايال كەلدى. ئەبۇ ھەنىيە ئۇنىڭ دېگەن كىيىمنى ئېلىپ بەردى. ئايال ئۇنىڭغا:

- مەن ئاجز ئايال، باھانى بىلمەيمەن. ماڭا كىيىمنى ئۆزەڭ ئالغان باھاغا ئازراق پايدا قوشۇپ بەرگىن، - دېدى.

- مەن ئىككى كىيىمنى بىراقلا ئالغان. بىرنى ئىككىنى ئالغان باھادىن تۆت دىرھەم كەمگە ساتتىم. بۇنى قالغان شۇ پۇلغا ئېلىڭ، سىزدىن پايدا ئالمايمەن، - دېدى ئەبۇ ھەنىپە.

بىر كۈنى ئەبۇ ھەنىپە دوستلىرىنىڭ بىرىنىڭ ئۈستىدە جۈل- جۈل بولۇپ كەتكەن كىيىمنى كۆردى. كىشىلەر قايتىپ، ھېلىقى دوستى بىلەن يالغۇز قالغاندا:

- جاينامازنى ئۆرۈپ ئاستىدىكىنى ئال، - دېدى، ئۇ كىشى جاينامازنى كۆتۈردى. ئۇنىڭ ئاستىدا مىڭ دىرھەم بار ئىدى. ئەبۇ ھەنىپە ئۇنىڭغا:

- ئۇنى ئېلىپ ئەھۋالنى ياخشىلا، - دېدى. ئۇ دوستى:

- مەن باي ئادەم، اللە ماڭا كۆپ مال ئاتا قىلغان، بۇنىڭغا ھاجەت ئەمەسمەن، - دېدى. ئەبۇ ھەنىپە:

- ئەگەر اللە ساڭا ئاتا قىلغان بولسا، ئۇنىڭ ئالامەتلىرى قېنى؟ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ « اللە ئۆز نىمىتىنىڭ تەسىرىنى بەندىلىرىدە كۆرۈشنى ياخشى كۆرىدۇ» دېگەنلىكىنى ئاڭلىمىغانمىدىڭ؟ سەن دوستۇڭنى غەمگە سېلىپ قويماي، ئەھۋالنى ياخشىلا، - دېدى.

* * *

ئەبۇ ھەنىپەنىڭ سېخىلىغى ۋە كىشىلەرگە ياخشىلىق قىلىشى شۇ دەرىجىگە بارغان ئىدىكى، ئۇ ئائىلىسىگە قانچىلىك چىقىم قىلسا، شۇنچىلىكىنى باشقا مۇھتاجلاغا سەدىقە قىلاتتى. ئەگەر يېڭى كىيىم كەيسە، مىسكىنلەرگە شۇنىڭ قىممىتىگە باراۋەر كىيىم ئېلىپ بېرەتتى. ئەگەر ئالدىغا تاماق قويۇلسا، ئۇنىڭ يېرىمىنى كەمبەغەللەرگە بېرەتتى. ئۇ يەنە قەسەم قىلماسلىق، قەسەم قىلىپ قالسا بىر دىرھەم سەدىقە قىلىشنى، ئاندىن يەنە ئۆزگەرتىش

كىرگۈزۈپ، ئەگەر قەسەم قىلىپ قالسا، بىر دىنار سەدىقە قىلىشقا ئەھدە قىلغان ئىدى.

ھەفس ئىبنى ئابدۇررەھمان بەزى تىجارەتلەردە ئەبۇ ھەنىفە بىلەن شىرك بولۇپ، ئەبۇ ھەنىفە رەختلەرنى ھەفسدىن بەزى ئىراق شەھەرلىرىگە يولغا سالاتتى. بىر قېتىم كۆپ مال تەييارلاپ، ئاندىن بەزى ماللاردا ئەيىپ بارلىقىنى بىلدۈرۈپ:

- ئۇنى ساتقاندا، ئەيىبىنى ئالغۇچىغا ئېيتىپ بەر، - دېدى.

ھەفس مالنىڭ ھەمسىنى ساتتى، لېكىن ئەيىپ بار كىيىملەرنى ئالغۇچىغا دەپ قويۇشنى ئۇنتۇپ قالدى. ئۇ شۇ كىيىملەرنى ئالغان كىشىلەرنى خېلى سۈرۈشتە قىلىپ باققان بولسىمۇ تاپالمىدى. ئەبۇ ھەنىفە بۇنى بىلىپ جايدا ئولتۇرالمىلا قالدى. ئاخىرى پۈتۈن مالنىڭ يۇلىنى سەدىقە قىلىۋېتىپ، ئاندىن كۆڭلى ئارامغا چۈشتى.

بۇلاردىن سىرت، ئەبۇ ھەنىفە چىقىشقاق، مۇئامىلىسى ياخشى، دوستلىرىغا كۆيۈندىغان كىشى بولۇپ، گەرچە دۈشمىنى بولسىمۇ غەيۋىتىنى قىلغانلارغا يامانلىق قىلمايتتى.

دوستلىرىدىن بىرى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

«ئابدۇللا ئىبنى مۇبارەكنىڭ سۇفيان سەۋرىگە مۇنداق دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم:

- ئى ئەبۇ ئابدۇللا! ئەبۇ ھەنىفە غەيۋەتتىن نېمە دېگەن يىراق! مەن ئۇنىڭ بىر دۈشمىنىنىڭ يامان گېپىنى قىلغانلىغىنى ئاڭلاپ باقمىدىم.

- ئەبۇ ھەنىفە ياخشىلىقلىرىنى يۇقىتۇپتىشىنىڭ ئاقىۋىتىنى ياخشى بىلىدۇ.»

ئەبۇ ھەنىفە كىشىلەرنىڭ كۆڭلىنى ئوۋلاشقا، دوستلۇقنى داۋاملاشتۇرۇشقا بەك ئامراق ئىدى.

بىر قېتىم ئۇنىڭ يېنىدىن بىر ئادەم ئۆتۈپ، مەقسەتسىزلا ئۇنىڭ سورۇنىدا ئولتۇردى، تۇرغان ۋاقىتتا ئەبۇ ھەنىپە ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشۈپ، تونۇشۇپ قالدى. شۇنىڭدىن كېيىن دائىم ئالاقىلىشىپ، ھاجىتى بولسا ئادا قىلدى، كېسەل بولۇپ قالسا يوقلىدى، مۇھتاج بولۇپ قالسا ياردەم قىلدى. شۇنداق قىلىپ ئۇلارنىڭ مۇناسىۋىتى ناھايىتى ياخشى داۋاملاشتى.

* * *

بۇلاردىن سىرت، ئەبۇ ھەنىپە كۈندۈزى روزا تۇتقۇچى، كېچىسى ناماز ئوقۇغۇچى، قۇرئاننىڭ سىردىشى، سەھەرلەردە مەغپىرەت تىلگۈچى ئىدى. ئۇنىڭ ئىبادەتلەرگە بەك بېرىلىشى ۋە ئىنتىلىشىدىكى سەۋەپلەرنىڭ بىرى، ئۇ بىر كۈنى بىر بۆلۈك كىشىلەرنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ قالدى. ئۇلار:

- بۇ ئادەم كېچىسى ئۇخلىمايدۇ، - دېيىشىۋاتقان ئىكەن. بۇ گەپ ئەبۇ ھەنىپەنىڭ قۇلىقىغا كىرىشى بىلەن، ئۆز- ئۆزىگە پىچىرلاپ:

- مەن كىشىلەرنىڭ قارىشىدا اللە نىڭ ئالدىدىكىگە ئوخشىماي قاپتىمەن. اللە بىلەن قەسەمكى، مەن اللە نىڭ ئالدىدىمۇ كىشىلەر دېگەندەك بولمەن. بۇنىڭدىن كېيىن اللە بىلەن ئۇچراشقانغا قەدەر كېچىسى ياستۇققا باش قويمايمەن، - دېدى ۋە شۇ كۈندىن باشلاپلا، پۈتۈن كېچە ناماز ئوقۇشقا ئادەتلەندى، قاراڭغۇ چۈشۈپ كىشىلەر يېتىپ بولغاندا، ئۇ چىرايلىق كىيىمنى كىيىپ، ساقلىنى تاراپ، خۇشپۇراق چېچىپ ياسىناتتى، ئاندىن جايىدا ئۈستىدە كېچىنى اللە غا ئىبادەت قىلىپ، قۇرئان ئوقۇپ ئىگىلىگەن ياكى ئىلتىجا بىلەن قولىنى كۆتۈرگەن ھالدا ئۆتكۈزەتتى. بەزىدە پۈتۈن قۇرئاننى بىر رەكئەت نامازغا ئوقۇيتتى، بەزىدە پۈتۈن كېچە بىر ئايەتنى ئوقۇپ چىقاتتى. ئۇ توغرىلىق قىلىنغان بىر رىۋايەتتە مۇنداق دېيىلگەن:

- ئۇ اللە نىڭ: «ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس، (يەنى ئۇلارغا بېرىلدىغان ئازاپ بۇلا ئەمەس)، قىيامەت ئۇلارغا (ئازاپ قىلىنىش) ۋەدە قىلىنغان ۋاقىتتۇر، قىيامەت تېخىمۇ قىيىندۇر، تېخىمۇ جاپالىقتۇر» (سۈرە قەمەر 46- ئايەت)

دېگەن ئايىتىنى تەكرارلاپ، اللە دىن قورقۇپ دىل تارىلىرىنى تىرتىپ قەلبىلەرنى پارە- پارە قىلىۋەتكۈدەك يىغلاپ، ئىسەدەپ كېتەتتى.

ئۇ توغرىسىدا مۇنداق بىر بايان بار:

ئۇ قىرىق يىل ئەتراپىدا بامدات نامىزىنى خۇپتەننىڭ تاھارتى بىلەن ئوقۇغان، بۇنى ئارىلىقتا بىرەر قېتىممۇ تەرك ئەتمىگەن. ئۇ ئۆزى ۋاپات بولغان ئورۇندا قۇرئاننى يەتتە مىڭ قېتىم تاماملىغان، «زەلزەلە» سۈرىسىنى ئوقۇسا بەدەنلىرى تىترەپ كېتەتتى، يۈرىكى سېلىنىپ كېتەتتى. ئۇ ئۆزىنىڭ ساقلىنى تۇتۇپ، اللە غا ئىلتىجا قىلىپ مۇنداق دەيتتى:

- ئى زەررىچىلىك ياخشىلىققا مۇكاپات بەرگۈچى، زەررىچىلىك يامانلىققا جازا بەرگۈچى اللە ! بەندەڭنى دەۋزەختىن ساقلاپ قالغىن. ئۇنىڭ خاتالىقى بىلەن جازاسىنىڭ ئارىلىقىنى يىراق قىلغىن. ئۇنى ئۆزەڭنىڭ چەكسىز رەھمىتىڭ دائىرىسىگە كىرگۈزگىن، ئى ھەممىدىن مېھرىبان اللە !

* * *

بىر كۈنى ئەبۇ ھەنىپە- نۇئمان ئىمام مالىكىنىڭ يېنىغا كىردى. ئۇ يەردە مالىكىنىڭ بىر قانچە دوستلىرى بار ئىدى. ئەبۇ ھەنىپە ئۇنىڭ يېنىدىن چىقىۋاتقاندا، ئۇ سورۇندىكىلەرگە مۇنداق دېدى:

- بۇ كىشىنى بىلەمسىلەر؟

- ياق، - دېيىشتى دوستلىرى.

- ئۇ- نۇئمان ئىبنى سابت. ئۇ بۇ تۇۋرۇكنى ئالتۇن دېمەكچى بولسا، بۇنىڭغا پاكىت كەلتۈرىدۇ ھەم ئىش شۇنىڭ دېگىنىدەك چىقىدۇ.

ئىمام مالىك ئەبۇ ھەنىپەنىڭ پاكىتىنىڭ كۈچلۈك، پاراستىنىڭ تېز، زېھنىنىڭ ۋە خاتىرىسىنىڭ ئۆتكۈرلىكى توغرىسىدا قىلغان سۆزىدە ئاشۇرۇۋەتمىگەن ئىدى. تارىخ ۋە تەرجىمىھال كىتاپلىرى ئەبۇ ھەنىپەنىڭ تەپەككۈر توغرىسىدا قارشىلاشقۇچىلار، ئەقەدە توغرىسىدا جەدەللەشكۈچىلەرگە بەرگەن

رەددىيەلىرى بىلەن تولۇپ كەتكەن. بۇنىڭ ھەممىسى ئىمام مالىك ئۇنى سۈپەتلەپ ئېيتقان سۆزىنىڭ راستلىقىنىڭ دەلىللىرى. ئەگەر ئۇ بۇ تۇپراق ئالتۇن دېسە، قوبۇل قىلىنماسلىقى مۇمكىن، لېكىن ئۇنىڭ پاكىتىغا، چۈشەندۈرۈشىگە بويىسۇنسىەن. ئۇنداقتا ئۇ ھەقىقەت توغرىسىدا مۇنازىرىلەشسە قانداق بولار؟

* * *

كۈفەدىن بىر ئادەم ھەقىقەتتىن ئېزىپ كەتتى. ئۇ كىشىلەر ئىچىدە ھۆرمەتكە سازاۋەر، كىشىلەر گېپىنى ئاڭلايدىغان ئادەم ئىدى. ئۇ كىشىلەرگە: ئوسمان ئىبنى ئەففاننىڭ تىگى يەھۇدى بولۇپ، مۇسۇلمان بولغاندىن كېيىنمۇ يەھۇدىيلىقنى ساقلاپ قالغان، دەپ فىتنە تارقاتتى. ئەبۇ ھەنىپە ئۇنىڭ بۇ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ ئۇنىڭ يېنىغا باردى ۋە مۇنداق دېدى:

- مەن سېنىڭ قىزىڭنى پالانى بىر دوستۇمغا سوراپ كەلدىم.

- خوش كەپسەن، قارشى ئالمىز. ئەبۇ ھەنىپە! ساڭا ئوخشاش ئادەمنىڭ تەلۋى رەت قىلىنمايدۇ. لېكىن كۈيۈغۈل بولماقچى بولغان كىشى كىم؟ - سورىدى ھېلىقى ئادەم.

- ئۇ كىشىلەر ئارىسىدا مەرتىۋە ۋە بايلىق بىلەن تونۇلغان، سېخى، قولى كەڭ، اللە نىڭ كىتابىنى يادلىغان، پۈتۈن كېچىنى بىر رەكئەت ناماز بىلەن تاڭ ئاتتۇرىدۇ، اللە دىن قورقۇپ تولا يىغلايدۇ.

- ياشاپ كەت. بولدى بولدى، ئەبۇ ھەنىپە! سەن دېگەن سۈپەتلەرنىڭ بىر قىسمىلا ئۇنىڭ مۇئمىنلارنىڭ ئەمىرىنىڭ قىزىغا لايىق كېلىدىغانلىغىنى ئىسپاتلاپ بېرىدۇ.

- لېكىن ئۇنىڭ سەن بىلسەڭ بولمايدىغان بىر ئىشى بار.

- نېمە ئىش؟

- ئۇ يەھۇدىي.

- يەھۇدىي؟ - دېدى ئۇ ئادەم چۈچۈپ- ھەي، ئەبۇ ھەنىفە! مېنىڭ قىزىمنى يەھۇدىغا ئېلىپ بەرمەكچىمۇ سەن؟ اللە بىلەن قەسەمكى، گەرچە پۈتۈن ياخشىلىقلارنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭدا تېپىلسىمۇ، مەن قىزىمنى ھەرگىز ئۇنىڭغا بەرمەيمەن.

- سەن قىزىڭنى يەھۇدىغا بەرمەيسەن ھەم ئۇنىڭغا قاتتىق قارشى چىقسەن. شۇنداق تۇرۇپ كىشىلەرگە: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىككى قىزىنى يەھۇدىغا بەردى، دەۋاتسەنغۇ!؟

- ھېلىقى ئادەم قاتتىق چۈچۈپ كەتتى ۋە:

- يامان سۆزۈمنى اللە نىڭ كەچۈرۈشىنى تىلەيمەن، تۆھمەت چاپلىغانلىغىم ئۈچۈن اللە غا تەۋبە قىلمەن، - دېدى.

* * *

خاۋاربىلاردىن بىرى- زەھھاك بىر كۈنى ئەبۇ ھەنىفەنىڭ يېنىغا كەلدى. ۋە مۇنداق دېدى:

- ئەبۇ ھەنىفە! تەۋبە قىل.

- نېمىشقا تەۋبە قىلمەن؟

- ئەلى بىلەن مۇئاۋىيەنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى كېلىشىمنى توغرا دېگەنلىكىگە تەۋبە قىلغىن.

- بۇ ئىشتا سەن بىلەن مۇنازىرىلەشسەم قوشۇلماسەن؟

- قوشۇلمەن.

- بىز ئۆزىمىز توغرا دەپ قارىغان ئىشتا كېلىشەلمىسەك ئوتتۇرىمىزدا كىم ھۆكۈم قىلدۇ؟

- خالىغان كىشىنى ھۆكۈم قىلدۇرغىن.

ئەبۇ ھەنىپە خاۋارىجلارنىڭ دوستلىرىدىن بىرىگە قارىدى ۋە ئۇنىڭغا:
- بىز كېلىشەلمىگەن ئىشتا سەن ھۆكۈم قىلغىن، - دېدى. ئاندىن خاۋارىجغا:
- مەن دوستۇڭنىڭ ھۆكۈمىگە قوشۇلمەن، سەن قوشۇلامسەن؟ - دېدى.
خاۋارىج خۇرسەنلىك بىلەن قوشۇلدىغانلىقىنى بىلدۈردى. ئەبۇ ھەنىپە:
- قويە سېنى. مەن بىلەن سېنىڭ ئوتتۇراڭدىكى كېلىشىمنى توغرا دەيسەن.
پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىككى ساھابىسى ئوتتۇرىسىدىكى كېلىشىمنى
خاتا دەمسەن؟ - دېدى.

خاۋارىج گاڭگىراپ قېلىپ جاۋاب بېرەلمىدى.

* * *

ئازغۇن بىدئەتچى، ئىسلام دۇنياسىغا فىتنە تېرىغۇچى، جەھىمىيە فىرقىسىنىڭ
باشلىقى جەھىمە ئىبنى سەفۋان بىر قېتىم ئەبۇ ھەنىپەنىڭ يېنىغا كېلىپ
مۇنداق دېدى:

- مەن تەييارلىق قىلىپ سەن بىلەن سۆزلىشىشكە كەلدىم.
- سەن بىلەن سۆزلىشىش- نومۇس. سېنىڭ ئىشلىرىڭ ئۈستىدە
مۇنازىرىلىشىش- لاۋۇلداپ تۇرغان ئوت.
- سەن قانداقچە مۇنداق ھۆكۈم قىلسەن؟ بۇنىڭدىن بورۇن مەن بىلەن
ئۇچرىشىپ گېپىمنى ئاڭلىمىغان تۇرساڭ.
- مەن سەن توغرىلىق قىبلىگە قارايدىغان ئادەمنىڭ ئېغىزىدىن چىقمايدىغان
گەپ- سۆزلەرنى ئاڭلىدىم.
- ماڭا بىلمەي ھۆكۈم قىلامسەن؟

- سېنىڭ ئىشلىرىڭ مەشھۇر ۋە كۆپ. ئۇنى پۈتۈن كىشىلەر بىلىدۇ. سەن
توغرىلىق ئاڭلىغان ئىشەنچلىك سۆزلەر مېنىڭ ھۆكۈم قىلىشىمغا يېتەرلىك.

- مەن سەندىن ئىمان توغرىلىق سورىماقچى، باشقىنى سورىمايمەن.
- ھازىرغا قەدەر مەندىن سورىمىساڭ، ئىماننىڭ نېمىلىكىنى بىلمەمتىڭ؟
- بىلىمەن، لېكىن ئۇنىڭ بىر يېرىدە شەكلىنىپ قالدىم.
- ئىماندا شەك قىلىش كاپىرلىق.
- مەندىن مېنى كاپىر قىلىدىغان سۆزنى ئاڭلىماي تۇرۇپ مېنى كاپىر دېسەڭ توغرا ئەمەس.
- سۇئالىڭنى سورا.
- اللە نى قەلبى بىلەن تونغان، ئۇنىڭ شىركىسىز، يىگانە ئىكەنلىكىنى بىلگەن، اللە نىڭ ئوخشىشى يوقلىغىنى تونغان ئادەم ئىماننى تىلى بىلەن ئېلان قىلماي ئۆلۈپ كەتسە مۇئمىن ئۆلەمدۇ ياكى كاپىرمۇ؟
- قەلبى تونغاننى تىلدا ئاشكارە ئېيتىشقا تۇسالغۇ بولماي تۇرۇپ، ئىماننى تىلدا ئېيتىمىغان بولسا كاپىر ئۆلىدۇ، دەۋزەخ ئەھلىدىن بولىدۇ.
- ئۇ اللە نى ھەقىقى تونغان تۇرسا قانداقسىگە مۇئمىن بولمايدۇ؟
- ئەگەر قۇرئانغا ئىشەنسەڭ، ئۇنى پاكىت دەپ قارىساڭ ساڭا گەپ قىلمەن. ئەگەر قۇرئانغا ئىشەنمىسەڭ، ئۇنى پاكىت دەپ قارىمىساڭ، ئىسلامغا قارشى ئادەم بىلەن سۆزلەشمەيمەن.
- ئەلۋەتتە قۇرئانغا ئىشىنىمەن، قايىل بولىمەن.
- اللە تائالا ئىمان ئېيتىشنى دىل ۋە تىلدىن ئىبارەت ئىككى ئەزانىڭ بىرىدە ئەمەس، بەلكى ھەر ئىككىلىسىدە قىلدى. اللە نىڭ كىتابى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسى بۇنىڭ پاكىتى بىلەن تولۇپ كەتكەن. اللە مۇنداق دەيدۇ: «ئۇلار پەيغەمبەر گە نازىل قىلىنغان قۇرئاننى ئاڭلىغان چاغلىرىدا ھەقىقەتنى تونغانلىقلىرىدىن ئۇلارنىڭ كۆزلىرىدىن ياش قويۇلغانلىغىنى كۆرسەن. بىز نېمىشقا اللە غا، بىزگە كەلگەن ھەقىقەتكە

ئىشەنمەيلى!؟ ئۇلار ئېيتىدۇ: ”رەببىمىز! بىز ئىمان ئېيتتۇق، بىزنى ئىتىراپ قىلغۇچىلار قاتارىدىن قىلغىن. بىز پەرۋەردىگار بىزنىڭ بىزنى ياخشى كىشىلەر قاتارىدا (جەننەتكە) كىرگۈزۈشنى ئۈمىت قىلىمىز“ ئۇ سۆزلىرى ئۈچۈن اللە ئۇلارنى ئاستىدىن ئۈستەڭلەر ئېقىپ تۇرىدىغان جەننەتلەر بىلەن مۇكاپاتلايدۇ. ئۇلار جەننەتلەردە مەڭگۈ قالدۇ. ياخشىلىق قىلغۇچىلارغا بېرىلىدىغان مۇكاپات ئەنە شۇ» (سۈرە مائىدە 83- 85 ئايەت). ئۇلار ھەقىقەتنى دىللىرى بىلەن تونۇپ، تىللىرى بىلەن بايان قىلدى. اللە ئۇلارنى ئاستىدىن ئۈستەڭلەر ئېقىپ تۇرىدىغان جەننەتلەرگە كىرگۈزدى. اللە مۇنداق دەيدۇ: «ئېيتىشلار كى، اللە غا ئىمان ئېيتتۇق. بىزگە نازىل ۋەھىيگە، ئىبراھىمغا، ئىسمائىلغا، ئىسھاققا، يەئقۇبقا ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادلىرىغا نازىل قىلىنغان ۋەھىيگە، مۇساغا بېرىلگەن (تەۋراتقا)، ئىيساغا بېرىلگەن (ئىنجىلغا) ۋە يەيغەمبەرلەرگە پەرۋەردىگارى تەرىپىدىن بېرىلگەن (كىتاپلارغا) ئىمان ئېيتتۇق» (سۈرە بەقەرە 136- ئايەت) ئۇلارنى سۆزلەشكە بۇيرىدى. يەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «لا ئىلاھە ئىللەللا مۇھەممەدۇن رەسۇلۇللا دەئۇلار، غەلبە قازىنىسىلەر» دېگەنكى، تونۇشنىڭ ئۆزى غەلبە قىلىش دېمىگەن، بۇنىڭغا تىلدا سۆزلەشنى قوشقان. يەنە: «لا الە الا اللە دېگەن ئادەم دەۋزەختە قالمايدۇ» دېگەن. تونۇپ قويۇشلا كۇپايە قىلىپ، سۆزلەش ھاجەت بولمىسا ئىبلىس- شەيتانمۇ مۇئىن ھېساپلىناتتى. چۈنكى ئۇ پەرۋەردىگارىنى تونۇيتتى، ئۇنىڭ ئۆزىنى ياراتقانلىغىنى، ئۆلتۈرىدىغانلىغىنى، تىرىلدۈرىدىغانلىغىنى بىلەتتى، ھالبۇكى ئۇ ئېزىپ كەتتى. اللە ئۇنىڭ تىلى بىلەن مۇنداق دەيدۇ: «مېنى ئوتتىن، ئۇنى لايدىن ياراتتىڭ» (سۈرە ئەئراف 12- ئايەت) «پەرۋەردىگارم! ماڭا خالايتىقلار تىرىلدۈرىلىدىغان كۈنگىچە مۆھلەت بەرگىن» (سۈرە ھىجر 36- ئايەت) «سېنىڭ مېنى ئازدۇرغانلىغىڭدىن ئۇلار (يەنى ئادەم ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادلىرىغا ۋەسۋەسە قىلىش ئۈچۈن) چۇقۇم سېنىڭ توغرا يولۇڭ ئۈستىدە ئولتۇرىمەن» (سۈرە ئەئراف 16- ئايەت) ئەگەر سېنىڭ دېگىنىڭ توغرا بولسا، كاپىرلارنىڭ نۇرغۇنى تىلدا ئىنكار قىلىسىمۇ، دىلدا تونۇغانلىغى ئۈچۈن مۇئىن بولغان بولاتتى. اللە مۇنداق دېگەن: «ئۇلار ئۇ ئايەتلەرنى ئىچىدە ئىتىراپ قىلدى،

لېكىن ئۇلار ئۇنى زۇلۇم ۋە تەكەببۇرلۇق قىلىش يۈزىسىدىن ئىنكار قىلدى»
(سۈرە نەمىل 14 - ئايەت). ئۇلار دىللىرىدا ئىشەنچ قىلغانلىغى ئۈچۈن مۇئمىن
دەپىلمەستىن، تىللىرىدا ئىنكار قىلغانلىقلىرى ئۈچۈن كاپىر ھېساپلاندى.

ئەبۇ ھەنىپە مۇشۇ ھالەتتە قۇرئاندىن ۋە ھەدىستىن مىسال ئېلىپ توختىماي
سۆزلەۋەردى. ئاخىرى جەھىمنىڭ چىرايىدا ھەيران بولۇش ۋە يېڭىلىگەنلىكىنى
ئىتىراپ قىلىش ئالامەتلىرى پەيدا بولدى ھەمدە ئەبۇ ھەنىپەنىڭ يېنىدىن
قايتىپ چىقتى. ئۇ مۇنداق دېدى:

- ئەبۇ ھەنىپە! سەن ئېسىمدىن چىقىپ كەتكەن نەرسىلەرنى ئېسىمگە
كەلتۈردۈڭ، مەن سېنىڭ يېنىڭغا يەنە كېلىمەن.

كېيىن ئۇ قايتا كەلمىدى.

يەنە بىر مىسال: ئەبۇ ھەنىپە اللە نىڭ بارلىقىنى ئىنكار قىلىدىغان بىر قىسىم
دىنىسزىلار بىلەن ئۇچرىشىپ قېلىپ، ئۇلارغا:

- يۈك تاق ۋە مال بىلەن توشقان بىر كېمە بار، ئۇنى شىددەتلىك دېڭىز
دولقۇنلىرى قوينغا ئالدى. قارا بوران گۆلدۈرلەپ چىقىۋاتىدۇ. لېكىن كېمە
كېمىچى ياكى يول باشلىغۇچى يوق تۇرۇپ، ئۆز يولىدا تىپ- تىنچ مېڭىپ،
تەۋرەنمەستىن، زىيان يەتمەستىن ياكى يولدىن چىقىپ كەتمەستىن ئۆزىنىڭ
مەنزىلىگە قاراپ كېتىۋاتىدۇ. بۇنىڭغا قانداق قارايسىلەر؟ بۇ پىكىر مەنتىقىگە
ئۇيغۇنمۇ؟ - دېدى. ئۇلار:

- شەيخ! بۇنى ئەقىل قوبۇل قىلمايدۇ، تەسەۋۋۇر توغرا تاپمايدۇ، - دېيىشتى.

- اللە پاكىتۇر! كېمىنىڭ كاپىتانىسىز دېڭىزدا توغرا مېڭىشىنى ئىنكار
قىلىسىلەر. بۇ دۇنيانىڭ دېڭىزلىرى، ئاسمان جىسىملىرى، ئۇچار قۇشلىرى،
ھاياتلىرى ياراتقۇچىسىز بارلىققا كەلدى، باشقۇرغۇچىسىز چىرايلىق، رەتلىك
ھەرىكەت قىلىۋاتىدۇ، دەپ قارايسىلەر؟! سىلەرگە ۋە سەپسەتەڭلارغا ۋاي!!!
- دېيى ئەبۇ ھەنىپە.

* * *

ئەبۇ ھەنىپە پۈتۈن ھاياتلىق سەپىرىدە اللە ئاتا قىلغان كۈچلۈك پاكىت بىلەن اللە نىڭ دىنى ئۈچۈن كۈرەش قىلدى. اللە ئاتا قىلغان ئۆتكۈر تىلى بىلەن اللە نىڭ شەرىئىتىنى قوغداپ مۇنازىرىلەشتى. ۋاپات بولغاندا باشقىلار ئۇنىڭ ئۆزىنى پاك يەرگە دەپنە قىلىشىنى، ناھەقچىلىق بار زېمىندىن يىراق قىلىشىنى ۋەسىيەت قىلغانلىغىدىن خەۋەر تاپتى. ئۇنىڭ ۋەسىيىتى مەنسۇرغا يەتكەندە:

- كىم بىزنى ئەبۇ ھەنىپەنىڭ ھاياتى ۋە ماماتىنىڭ تاپا- تەنسىدىن قۇتۇلدۇرۇپ قالدۇ؟ - دېدى. (يەنى ئۇ بىزنىڭ خاتالىقلىرىمىزنى ھامان ئوتتۇرىغا قويۇپ تۇرىدۇ.)

ئەبۇ ھەنىپە ئۆزىنى ھەسەن ئىبنى ئەممارنىڭ يۇيىشىنى ۋەسىيەت قىلدى. ئۇ ئۇنى يۇغاندا:

- ئەبۇ ھەنىپە! اللە قىلغان گۇناھلىرىڭنى مەغپىرەت قىلسۇن! سەن ئوتتۇز يىلدىن بېرى بىر كۈن قالدۇرماي روزا تۇتتۇڭ، قىرىق يىلدىن بېرى كېچىسى يېتىپ باقمىدىڭ. سەن ئۆزەڭدىن كېيىنكى ئالىملارنى چارچىتىدىغان بولدۇڭ، - دېدى.

رەبىيئە ئىبنى خۇسەيىم

« ئى زەيدنىڭ دادىسى! سېنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كۆرگەن بولسا، چۇقۇم ياخشى كۆرگەن بۇلاتتى. »

— ئابدۇللا ئىبنى مەسئۇد

ھىلال ئىبنى ئىسھاق مېھمىنى مۇنزىرىسىگە مۇنداق دېدى:

- ئى مۇنزىر! سېنى ئۇستازنىڭكىگە ئاپىرايمۇ؟ نەسپەت ئاڭلاپ ئىمانىمىز كۈچىيەر.

- ئەلۋەتتە بولىدۇ، اللە بىلەن قەسەمكى، مەن كۇفەگە پەقەت ئۇستازنىڭ رەبىيئە ئىبنى خۇسەيىم بىلەن كۆرۈشۈش، ئۇنىڭ ئىمان مۇھىتىدا بىردەم ياشىۋېلىش ئۈچۈنلا كەلگەن، لېكىن ئۇنىڭدىن بىزگە ئىجازەت سورىغانىدىكەن؟ ئاڭلىشىمچە، ئۇ پالەچ بولۇپ قالغاندىن بېرى ئۆيىدە پەرۋەردىگارىغا ئىبادەت قىلىدىكەن، كىشىلەر بىلەن ئۇچراشمايدىكەن، - دېدى. ھىلال:

- ئۇ « كۇفە » ئۇنى بىلگەندىن بېرى شۇنداق، كېسەل ئۇنىڭدىن ھېچنەرسىنى ئۆزگەرتىدى.

- ھېچقىسى يوق، لېكىن بۇ ئالىملار ئىنچىكە مەجەز كېلىدىغان بولغاچقا، بىز ئۇستازدىن خالىغىنىمىزنى سوراۋەرسەك بۇلارمۇ؟ ياكى خالىغىنىمىزنى ئاڭلاش ئۈچۈن سۈكۈتتە تۇرامدۇق؟

- ئەگەر سەن رەبىيئە ئىبنى خۇسەيىم بىلەن تولۇق بىر يىل تۇرساڭمۇ، سەن گەپ قىلمىغۇچە ئۇ ھەرگىز گەپ قىلمايدۇ، سەن سورىمىساڭ سېنى

ئالدىراتمايدۇ، ئۇنىڭ سۆزلىرى اللە نى ئەسلەش، جىم تۇرۇش، تەپەككۇر قىلىش...

- ئۇنداقتا بىز ئۇنىڭ قېشىغا اللە نىڭ بەركىتى بىلەن بارايلى.

ئۇلار ئىككىسى ئۇستازنىڭ يېنىغا ماڭدى. ئۇلار يېتىپ بارغاندا ئۇستازغا سالام قىلدى ۋە مۇنداق دېدى:

- كېچىدىن قانداق قويۇپسىز؟

- گۇناھكار ئۆز رىزقىنى يەپ، ئەجەلنى كۈتۈپ قوپتى. ھىلال ئۇنىڭغا دېدى:

- كۈفەگە ئۇستا دوختۇر كېلىپتۇ، چاقىرىپ كېلەيمۇ؟

- ھىلال، مەن بىلىمەن، چۇقۇم داۋالنىش كېرەك، لېكىن مەن ئاد، سەمۇد، ئەسھابۇررەسىسى ۋە شۇ قاتاردىكى كىشىلەر توغرىلىق كۆپ ئويلىنىم، ئۇلارنىڭ دۇنياغا قىزىقىشى، مال - دۇنياغا ھېرىسمەنلىكىگە قارىدىم، ئۇلار بىزدىن كۈچلۈك ھەم قۇدرەتلىك ئىدى، ئۇلارنىڭ ئىچىدە دوختۇرلارمۇ بار ئىدى، كېسەللەرمۇ ھەم بار ئىدى... ئۇلاردىن ھېچكىم - داۋالانغۇچىلارمۇ، داۋالانغۇچىلارمۇ... قالمىدى!

ئاندىن چوڭقۇر ئۇھ تارتىپ، مۇنداق دېدى:

- بىز ھەقىقىي كېسەلنى داۋالاتساق بولاتتى.

مۇنۇزىر ئىجازەت سوراپ مۇنداق دېدى:

- ھۆرمەتلىك ئۇستاز، ئۇ كېسەل قايسى؟

- گۇناھ.

- ئۇنىڭ دورىسى نېمە؟

- اللە نىڭ كەچۈرۈشىنى تىلەش.

- كېسەل قانداق شىپا تاپىدۇ؟

- قايتا گۇناھ قىلمايدىغان ھالەتتە تەۋبە قىلىش بىلەن.

ئاندىن بىزگە تىكىلىپ تۇرۇپ، مۇنداق دېدى:

- مەخفى گۇناھلار... سىلەر يۇشۇرۇن قىلغان گۇناھىڭلاردىن ئاگاھ بولۇڭلار، ئۇلار اللە غا مەخفى ئەمەس، ئۇنىڭ دورىسىنى ئىزدەڭلار. مۇنزىر مۇنداق دېدى:

- ئۇنىڭ دورىسى نېمە؟

- قايتا قىلماسلىق ئىرادىسى بىلەن قىلىنغان سەمىمى تەۋبە. ئاندىن ئۇستاز يىغلاپ كەتتى، ھەتتا ياشلىرى ساقلىنى ھۆل قىلىۋەتتى. مۇنزىر مۇنداق دېدى:

- سەن شۇنچىلىك تەقۋادار ئادەم تۇرساڭ، نېمىشقا يىغلايسەن؟

- ئۇنداق ئەمەس، مەن نېمىشقا يىغلىماي؟ بىز بىر قىسىم كىشىلەرگە (ساھابىلەرنى دېمەكچى) نىسبەتەن ئوغرى، قاراقچى.. شۇنداق تۇرۇۋاتقاندا، ئۇستازنىڭ ئوغلى كىرىپ سالام قىلغاندىن كېيىن مۇنداق دېدى:

- دادا، ئانام ساڭا بىر خىل ھالۋىنى ئوخشۇتۇپ تەييارلاپتۇ، ئۇ سېنىڭ يەپ بېقىشىڭنى بەكمۇ ئارزۇ قىلىدىكەن، ئەكرەيمۇ؟

- ئەكر.

ئۇ تاماقنى ئەكرگىلى چىقىپ كەتكەندە، بىر تىلەمچى ئىشىكنى چەكتى. ئۇستاز:

- باشلاپ كىرىڭلار، - دېدى. ئۇ ھويلىغا كىرگەندە ئۇنىڭغا قارىدىم، ئۇ ئوتتۇرا ياش، كىيىملىرى يىرتىلغان، شۆلگەيلىرى زاتقىغا ئېقىپ چۈشكەن ئادەم بولۇپ، ئۇنىڭ چىراي ئالامىتىدىن گالۋاڭ، دۆت ئادەم ئىكەنلىكى چىقىپ تۇراتتى. مەن ئۇ كىشىدىن كۆزۈمنى ئۈزۈپلا، ئۇستازنىڭ ئوغلى ھالۋىنى ئېلىپ كىردى. ئۇستاز ئۇنى تىلەمچىنىڭ ئالدىغا قويۇشقا ئىشارەت قىلدى. ھالۋا ئۇنىڭ ئالدىغا قويۇلدى، ھېلىقى كىشى ئالدىراپ، يالماپ يېيىشكە

باشلىدى، شۆلگەيلىرى تاماق ئۈستىگە ئېقىۋاتاتتى. ئۇ يەپ ھەممىنى تۈگىتىۋەتتى. ئوغۇل دادىسىغا دېدى:

- دادا، اللە ساڭا رەھمەت قىلسۇن، ئانام جاپا چېكىپ بۇنى ئالاھىدە ساڭا تەييارلىغان، بىزنىڭمۇ شۇنىڭدىن يىگۈمىز بار ئىدى، سەن ئۇنى نېمە يەۋاتقانلىغىنى بىلمەيدىغان بۇ ئادەمگە تاماق قىلىپ بەردىڭ.

- ئى ئوغۇم! ئۇ بىلمىسە اللە چۇقۇم بىلىدۇ... ئاندىن تۆۋەندىكى ئايەتنى ئوقۇدى:

- « ياخشى كۆرگەن نەرسەڭلاردىن سەرپ قىلمىغۇچە (يەنى ماللىرىڭلارنىڭ ياخشىسىنى سەرپ قىلمىغۇچە) ھەرگىز ياخشىلىققا ئېرىشەلمەيسىلەر، (اللە يولىدا) نېمىنى سەرپ قىلماڭلار، اللە ئۇنى بىلىپ تۇرغۇچىدۇر. » (سۈرە ئال ئىمران 92- ئايەت)

شۇنداق تۇرغاندا تۇققانلىرىدىن بىر ئادەم ئالدىراپ كېلىپ مۇنداق دېدى:

- ئى زەيدنىڭ دادىسى! فاتىمەنىڭ ئوغلى ھۈسەيىن (اللە ئۇنى ۋە ئانىسىنى سالامەت قىلسۇن) ئۆلتۈرۈلدى. ئۇستاز مۇنداق دېدى :

- ئىنا لىلاھى ۋە ئىنا ئىلەيھى راجئۇن (بىز ھەقىقەتەن اللە نىڭ ئىلكىدىمىز، جەزمەن اللە نىڭ دەرگاھىغا قايتقۇچىلارمىز)...

ئاندىن اللە نىڭ تۆۋەندىكى سۆزىنى تىلاۋەت قىلدى:

« ئېيتقىنكى، ”ئى ئاسمانلارنى ۋە زېمىننى ياراتقۇچى، يۇشۇرۇننى ۋە ئاشكارىنى بىلگۈچى اللە ! سەن بەندىلىرىڭنىڭ ئارىسىدا ئۇلار ئىختىلاپ قىلىشقان نەرسىلەر ئۈستىدە ھۆكۈم چىقىرىسەن.“ » (سۈرە زۇمەر 46- ئايەت)

لېكىن ھېلىقى ئادەم سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ دېدى:

- ئۇنىڭ ئۆلىمى توغرىلىق نېمە دەيسەن؟

- ئۇلارنىڭ ھەممىسى اللە نىڭ ئالدىغا بارىدۇ، ئۇلارغا اللە باھا بېرىدۇ.

ھىلال مۇنداق دەيدۇ:

قارىسام پېشىن ۋاقتى يېقىنلاپ قايتۇ. ئۇستازغا:

- ماڭا نەسىھەت قىلغىن، - دېدىم. ئۇستاز مۇنداق دېدى:

- ھىلال، كىشىلەرنىڭ كۆپ ماختاشلىرى سېنى مەغرۇرلاندۇرۇپ قويمىسۇن، ئۇلار سېنىڭ سىرتقى قىياپىتىڭنىلا بىلىدۇ. بىلگىنىكى سەن ئۆز ئەمىلىڭنى قىلسەن. اللە نىڭ رازىلىقى ئۈچۈن قىلمىغان ھەر قانداق ئەمەل ۋە ئىبادەت يۇقاپ كېتىدۇ. مۇنزىر ئۇستازغا:

- ماڭمۇ نەسىھەت قىلساڭ، اللە ساڭا چەكسىز ئەجر ئاتا قىلغاي، - دېدى.

- ئى مۇنزىر! ئۆزۈڭ بىلىدىغان ئىشلاردا اللە دىن قورققىن، بىلمەيدىغانلىرىڭنى بىلىدىغان كىشىلەردىن سورىغىن. ھېچكىم ئى اللە ، مەن تەۋبە قىلمەن، دەپ تەۋبە قىلمايدىغان ئىشنى قىلمىسۇن، ئۇ يالغانچىلىق بولىدۇ. لېكىن، ئى اللە ، مېنىڭ تەۋبەمنى قوبۇل قىلغىن، دېسۇن، بۇدۇئا بولىدۇ. ئى مۇنزىر! بىلگىنىكى ھېچقانداق سۆزدە ياخشىلىق يوق، لېكىن لا الە الا اللە دېيىش، اللە نى مەدھىيەلەش، اللە نى ئولۇغلاش (اللە اكبر دېيىش)، اللە نى پاك دەپ ياد ئېتىش (سۇبھانەللا دېيىش)، ياخشىلىققا مۇۋەپپىقىيەت تىلەش، يامانلىقتىن پاناھ تىلەش، ياخشى ئىشلارغا بۇيرۇش، يامانلىقتىن توسۇش، قۇرئان ئوقۇش... مانا مۇشۇلاردىلا ياخشىلىق بار، بۇنىڭدىن باشقىسى بېھۇدە.

مۇنزىر ئۇستازغا مۇنداق دېدى:

- بىز سېنىڭ يېنىڭدا ئولتۇرغاندا شېئىر ئاڭلىمىدۇق، بىر قىسىم دوستلىرىڭنىڭ شېئىر ئېيتقانلىغىنى كۆرگەن ئىدۇق.

- سەن دېگەن ھەر قانداق گەپ خاتىرىلىنىپ، كېيىن ئاشۇ جايدا ساڭا ئوقۇپ بېرىلىدۇ. مەن ھېساپ ئېلىنغاندا ماڭا ئوقۇپ بېرىلىدىغان كىتابىمدا شېئىر بېيتلىرىنىڭ بولۇشىنى ياقتۇرمايمەن. ئاندىن ھەممىمىزگە قاراپ مۇنداق دېدى:

- ئۆلۈمنى كۆپ ياد ئېتىڭلار، ئۆكۈتۈلمىگەن غايىپ مېھمىنىڭلار، ئۇنىڭ يۇقاپ كېتىشى ئۇزىراپ كەتسە، قايتىپ كېلىشى يېقىنلاپ قالدۇ ھەم ئىگىسىنى ئىزدەيدۇ. ئاندىن ياش تۆكۈپ يىغلاپ كېتىپ مۇنداق دېدى:

- ئەتە ” زېمىن كەينى - كەينىدىن تەۋرىتىلگەن، پەرۋەردىگارىڭ كەلگەن، پەرىشتىلەرمۇ كەلگەن، جەھەننەم كەلتۈرۈلگەن چاغدا...“ (سۈرە فەجر 21 ~ 23- ئايەتلەر) ھالىمىز قانداق بولار؟

ھىلال مۇنداق دەيدۇ:

« رەببىنىڭ سۆزى تۈگىشىگىلا، پېشىنىگە ئەزان ئوقۇلدى. ئۇستاز ئوغلغا قاراپ:

- بول، اللە غا چاقىرغۇچىغا جاۋاب بېرەيلى، - دېدى. ئوغلى بىزگە مۇنداق دېدى:

- ئۇنى مەسجىدكە ئاپىرىشقا ياردەملىشىڭلار، اللە سىلەرگە كاتتا ئەجر ئاتا قىلغاي.

بىز ئۇنى كۆتۈردۇق، ئوڭ قولىنى ئوغلنىڭ مۆرىسىگە، سول قولىنى مېنىڭ مۈرەمگە قويدى، ئىككىمىزگە ئېسىلىپ ماڭدى، پۇتى يەرنى جىجىلاپ ماڭاتتى. ئۇنىڭغا مۇنەزىر مۇنداق دېدى:

- ئى زەيدىنىڭ دادىسى! اللە ساڭا ئۆيۈڭدە ناماز ئوقۇشقا رۇخسەت قىلغانغۇ؟

- ئۇ شۇنداق، لېكىن مەن ئەزان ئوقۇغۇچىنىڭ ” نىجاتلىققا كېلىڭلار، نىجاتلىققا كېلىڭلار “ دېگىنىنى ئاڭلىدىم. سىلەردىن كىم چاقىرغۇچىنىڭ نىجاتلىققا چاقىرغانلىغىنى ئاڭلىسا، گەرچە ئۆمىلەپ بولسىمۇ جاۋاب قايتۇرۇپ، بارسۇن، - دېدى رەببىئە «

* * *

رەبىيە ئىبنى خۇسەيىم كىم؟ ئۇ - تابىئىنلارنىڭ بايراقدارى. ئۆز دەۋرىدە تەقۋادارلىقتا كامالەتكە يەتكەن يېتەكچىلەرنىڭ بىرى. تېڭى ئەرەپ، مۇزەر قەبىلىسىدىن. ئۇنىڭ نەسەبى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بوۋىسى ئىلياس ۋە مۇزەردە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئۇچرىشىدۇ. ئۇ ئەقلىگە كەلگەندىن باشلاپ، ئۆزىنى اللەغا تەقۋادارلىق قىلىشقا بېغىشلىغان، ئانىسى كېچىلىرى ئۇخلاپ ئويغانغاندا، تېخى بالاغەتكە يېتىش ئالدىدىكى ئوغلىنىڭ ناماز ئوقۇۋاتقانلىغىنى، پەرۋەردىگارى بىلەن سىردىشىۋاتقانلىغىنى، نامازغا بېرىلىپ كەتكەنلىكىنى كۆرەتتى، - دە، چاقىرىپ سورايتتى:

- ئوغلۇم رەبىيە، ئۇخلىمامسەن؟

- كېچە كىرگەندە دۈشمەننىڭ ھۇجۇمىدىن قورققان كىشى قانداقمۇ ئۇخلىسۇن؟

كۆز ياشلىرى بۇ ياشانغان ئانىنىڭ مەڭزىگە سرغىپ چۈشەتتى ۋە ئوغلغا ياخشى تىلەكلەرنى تىلەيتتى. رەبىيە ئۆسۈپ چوڭ بولغاندا، تەقۋا، پەرزكارلىغىمۇ بىللە ئۆستى ۋە اللەدىن قورقۇشمۇ بىللە چوڭ بولدى. ئانىسى ئوغلىنىڭ كىشىلەر ئۇخلاۋاتقاندا رەبىيەگە تۇلا ئىلتىجا قىلغانلىغى، قاتتىق ياش تۆككەنلىكىگە ئىچى ئاغرىدى، ھەتتا ئۇنىڭدىن بەزى گۇمانلارنىمۇ قىلدى. شۇنىڭ بىلەن ئوغلغا مۇنداق دېدى:

- ئوغلۇم! ساڭا نېمە بولدى؟ بىرەر جىنايەت ئۆتكۈزۈپ سالغان ئوخشىمامسەن؟ بىرەرنى ئۆلتۈرۈپ قويدۇڭمۇ - يە؟

- ھەئە، ئانا! ئۆلتۈرۈپ قويدۇم. ئانا قايغۇ - ھەسرەت ئىچىدە:

- ئۇ كىم؟ كىمنى ئۆلتۈردۈڭ؟ كىشىلەردىن ياردەم سوراپلى، سېنى تىلىۋالسۇن. ئۇلار بەلكىم ئەپۇ قىلار، ئۆلتۈرۈلگۈچىلەرنىڭ ئائىلىسىدىكىلەر سېنىڭ يىغلاپ جاپا چەككەنلىكىڭنى، كېچىچە ئۇخلىمىغانلىغىڭنى كۆرسە رەھىمى كېلەر.

- ھېچكىمگە گەپ قىلماڭ. مەن ئۆزەمنى ئۆلتۈردۈم، ئۇنى گۇناھ بىلەن ئۆلتۈردۈم.

* * *

رەبىيە ئىبنى خۇسەيىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېقىن ساھابىسى، ھىدايەت ۋە ئەخلاق جەھەتتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئەڭ يېقىن ساھابە - ئابدۇللا ئىبنى مەسئۇدنىڭ شاگىرتى بولدى. رەبىيە ئۇستازىنى بالا ئانىسىنى ياخشى كۆرگەندەك ياخشى كۆرەتتى. ئۇستازىمۇ ئۆز شاگىرتىنى دادا ئۆزىنىڭ ئەركە بالىسىنى ياخشى كۆرگەندەك ياخشى كۆرەتتى. رەبىيە ئابدۇللاننىڭ قېشىغا رۇخسەتسىز كىرىۋېرەتتى. ئەگەر ئۇنىڭ قېشىدا رەبىيە بولسا، ئۇ چىقىپ كەتمىگۈچە باشقىلارنىڭ كىرىشىگە رۇخسەت قىلمايتتى. ئابدۇللا ئىبنى مەسئۇد رەبىيەنىڭ روھىنىڭ سۈزۈكلىگى، قەلبىنىڭ ساپلىقى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دەۋرىدىن كېيىن كېلىپ قالغانلىغىغا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆھبىتىدىن مەھرۇم قالغانلىغىغا، ئادەمنىڭ قەلبى ئېچىشقۇدەك دەرىجىدە ئىبادەتنى چىرايلىق قىلىدىغانلىغىغا قاراپ، ئۇنىڭغا مۇنداق دېگەن ئىدى:

- ئى زەيدنىڭ دادىسى! ئەگەر سېنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كۆرگەن بولسا، چۇقۇم ياخشى كۆرگەن بولاتتى. يەنە مۇنداق دېگەن:

- مەن سېنى قاچانلا كۆرسەم، ئىبادەت قىلىۋاتقان ھالدا كۆرمەن.

ئابدۇللا ئىبنى مەسئۇد سۆزىدە ئاشۇرۇۋەتمىگەن ئىدى. رەبىيە ئىبنى خۇسەيىم اللە دىن قورقۇش، پەرزكارلىق ۋە تەقۋادارلىقتا شۇ دېمەتلىك كىشىلەردىن ناھايىتى ئاز بىر قىسمىدىن باشقىسى يېتەلمەيدىغان دەرىجىگە يەتكەن. بۇ توغرىسىدا تارىخ سەھىپىلىرى چاقىنىتىپ كېلىۋاتقان نۇرغۇن خەۋەرلەر بار. ئۇنىڭ دوستلىرىدىن بىرى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

« مەن رەبىيە ئىبنى خۇسەيىم بىلەن يىگىرمە يىل بىللە بولدۇم، مەن ئۇنىڭدىن يۇقىرىغا ئۆرلەيدىغان سۆزدىن باشقىسىنى قىلغانلىغىنى ئاڭلىمىدىم. « ئاندىن اللە نىڭ تۆۋەندىكى سۆزىنى تىلاۋەت قىلدى: ” ياخشى سۆز اللە نىڭ دەرگاھىغا ئۆرلەيدۇ، ياخشى ئەمەل ئۇنى كۆتىرىدۇ “ (سۈرە فاتىر 10- ئايەت) « بىر كېچىسى رەبىيەنىڭ يېنىدا ياتتىم، ئۇ مېنىڭ ئۇخلاپ

بولغانلىغىمغا جەزىم قىلىپ بولغاندا، ئورنىدىن تۇرۇپ ناماز ئوقۇپ، اللە نىڭ تۆۋەندىكى سۆزىنى ئوقۇدى: ” يامان ئىشلارنى قىلغانلار (يەنى گۇناھكار كۇففارلار) ئۆزلىرىنى ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەل قىلغانلاردەك قىلىشىمىزنى ، ھاياتلىق - ماماتلىقتا ئۇلار بىلەن ئوخشاش قىلىشىمىزنى ئويلايدۇ؟ (يەنى ئۇلارنى ئوخشاش قىلىشىمىز ھەرگىز مۇمكىن ئەمەس) ئۇلارنىڭ چىقارغان ھۆكۈمى نېمە دېگەن يامان؟! “ (سۈرە جاسىيە 21- ئايەت) ئۇ پۈتۈن كېچە مۇشۇ ئايەت بىلەن ناماز ئوقۇدى. ئايەتنى باشلايتتى، قايتا - قايتا ئوقۇيتتى. ئاخىرى تاڭ يۇردى، كۆزلىرىدىن ياش تۆكۈلۈپ تۇراتتى. «

رەببىئەنىڭ اللە دىن قورقۇشى ۋە ئەنسىرىشى توغرىسىدا نۇرغۇن خەۋەرلەر بار. ئۇنىڭ دوستلىرىدىن بىر بۆلۈك كىشىلەر بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

بىز بىر كۈنى ئابدۇللا ئىبنى مەسئۇد بىلەن بىللە چىقتۇق، رەببىئە ئىبنى خۇسەيىمۇ بىللە ئىدى. بىز فۇرات دەرياسىنىڭ ساھىلىغا كەلگەندە، ئوت يېقىلغان ھاك تاۋلايدىغان بىر ئوچاقنىڭ يېنىدىن ئۆتتۇق، ئوت ئۇچقۇنلىرى ئۇچۇپ تۇراتتى، يالقۇنى تىللىرىنى ھەر يانغا سۇراتتى، ئوتنىڭ نەرسى ئاڭلىنىپ تۇراتتى. ئوچاقتا كۆيۈپ ھاك بولسۇن ئۈچۈن تاشلار تاشلاندى. رەببىئە ئوتنى كۆرگەندە ئورنىدا تۇرۇپ قالدى، ئۇنىڭغا قاتتىق تىترەك ئولاشتى ۋە اللە نىڭ تۆۋەندىكى سۆزىنى ئوقۇدى: ” دەۋزەخ ئۇلارنى يىراقتىن كۆرگەن چاغدا، ئۇلار دەۋزەخنىڭ غەزەپتىن قاينىغان ۋە ئىشەكتەك ھاڭرىغان ئاۋازىنى ئاڭلايدۇ. ئۇلار زەنجىر بىلەن باغلانغان ھالدا دەۋزەخنىڭ تار يېرىگە تاشلانغان چاغدا - بۇ يەردە ئۇلار (ئۆزلىرىنىڭ ئۆلۈمىنى) تىلەيدۇ “ (سۈرە فۇرقان 12-13- ئايەتلەر) ئۇ ئايەتنى ئوقۇپ بولۇپ، ھوشىدىن كەتتى. ھۇشىغا كەلگەنگە قەدەر كۈتتۇق، ھۇشىغا كەلگەندە ئۆيىگە ئاپىرىپ قويدۇق.

* * *

رەببىئە ئىبنى خۇسەيىم پۈتۈن ھاياتىدا ئۆلۈمنى كۈتۈپ ۋە تەييارلىق قىلىپ ياشىدى. ئۆلۈم كەلگەندە قىزى يىغلاشقا باشلىدى، ئۇ مۇنداق دەيتتى:

- قىزىم! نېمىگە يىغلايسىز؟ دادىڭىزغا ياخشىلىق كەلگەن تۇرسا...
ئاندىن ياراتقۇچىغا جان تەسلىم قىلدى...

رەبىيەتتۇر رەئىيى

«ھەدىسى رەبىيەتتىن بەك يادقا بىلىدىغان بىرەرسىنى كۆرمىدىم»

_ ئىبنى ماجەشۇن

بىز ھازىر ھىجرىيەنىڭ 51- يىلىدا

مانا بۇ مۇسۇلمانلار قۇشۇنى ئىنسانىيەتنى قۇتقۇزغۇچى ئەقىدىنى كۆتۈرۈپ، ئۇلارغا مېھرىبان، ئىسلاھ قىلغۇچى قولىنى سونۇپ، دۇنياغا ئىنساننى ئىنسانغا بويسۇنۇشتىن قۇتقۇزىدىغان قانۇننى تارقىتىپ، دوستلۇقنى پەقەت بىر اللە غىلا بېغىشلاپ يەر شارنىڭ شەرق ۋە غەربىگە يۈرۈش قىلىۋاتىدۇ.

بۇ ئۇلۇغ ساھابە، خۇراساننىڭ ئەمىرى، سىجىستاننى فەتىھ قىلغۇچى، زەپەر قۇچقان قۇماندان - رەبىيە ئىبنى زىيادىل ھارىسى ئۆزىنىڭ غازات قىلغۇچى قۇشۇنىغا باش بولۇپ، اللە يولىدا جەڭگە ئاتلىنىدۇ. ئۇنىڭ يېنىدا شىجائەتلىك خىزمەتكارى فەرۇخۇمۇ بار ئىدى. اللە سىجىستان ۋە باشقا تەرەپلەرنىڭ غەلبىسى بىلەن مۇكاپاتلىغاندىن كېيىن، بۇ قۇماندان ئۆز ھاياتىنى سەبھۇن (تۈركىستان چىگرسىدىكى چوڭ دەريا) دەرياسىدىن ئۆتۈش، ماۋرائۇننەھىر دەپ ئاتىلىدىغان ئاشۇ يۇرتلارنىڭ چوققىلىرىغا تەۋھىد بايرىغىنى تىكلەشكە ئاتىدى. رەبىيە ئىبنى زىياد جەڭگە تۇلۇق، پۇختا تەييارلىق قىلدى، اللە نىڭ دۈشمەنلىرىگە ھۇجۇم قىلىدىغان ۋاقىت ۋە ئۇرۇشنى بەلگىلىدى. جەڭ باشلانغاندا رەبىيە ۋە ئۇنىڭ باتۇر قۇشۇنى تارىخ تىلىدىن چۈشۈرمىگۈدەك دەرىجىدە قاتتىق قەھرىمانلىق كۆرسەتتى. رەبىيەنىڭ خىزمەتكارى فەرۇخۇمۇ جەڭ مەيدانىدا ئاجايىپ باتۇرلۇق ۋە قەيسەرلىك بىلەن جەڭ قىلدى، ھەتتا رەبىيەنىڭ قىزىقىشى، ھۆرمەتلىشى، چوڭ بىلىشى

ھەسسەلەپ ئاشتى. جەڭ مۇسۇلمانلارنىڭ زور غەلبىسى بىلەن ئاياغلاشتى. دۈشمەنلەرنىڭ مەيدانى تەۋرىنىپ، سېپى پارچىلىنىپ، بىرلىكى بۇزۇلدى. ئاندىن مۇسۇلمانلار تۈرك زېمىنىغا كىرىشكە تۇسالىق بولۇۋاتقان، جۇڭگو زېمىنىغا ھۇجۇم قىلىشتىن، سوغدى مەملىكىتىگە ئىچكىرىلەپ كىرىشتىن توسۇپ قويۇۋاتقان دەريادىن ئۆتتى. بۈيۈك قۇماندان دەريادىن ئۆتۈپ قارشى قىرغاققا قەدەم سېلىپلا، ئۇ ۋە ئەسكەرلەر دەريا سۈيىدە تاھارەت ئالدى ۋە قىبلىگە قاراپ، غەلبە ئاتا قىلغۇچى اللە غا ئىككى رەكئەت تەشەككۈر نامىزى ئوقۇدى، ئاندىن بۇ كاتتا قۇماندان خىزمەتكارى فەرۇخنى مۇكاپاتلاپ، ئۇنى ئازات قىلىۋەتتى. ئۇنىڭغا بۇ كۆپ غەنمەتتىكى نېسۋىسىنى تەقسىملەپ بەردى، يەنە ئۆز يېنىدىن نۇرغۇن مال بەردى. شۇ كۈندىن كېيىن رەببىئە ئىبنى زىيادىل ھارسى ئۇزاق ياشىمىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ بۈيۈك ئارزۇسىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇپ، ئىككى يىلدىن كېيىن بەلگىلەنگەن ئەجەل كەلگەندە، رازى بولغان ۋە رازى قىلغان ھالدا پەرۋەردىگارى تەرەپكە كەتتى. ئەمما باتۇر، قەھرىمان يىگىت - فەرۇخ مەدىنە مۇنەۋۋەرەگە قايتتى. ئۇ تەقسىم قىلىنغان ۋە قۇماندان بەرگەن زور مال، بۇنىڭ ئۈستىگە ئەڭ قىممەتلىك ئەركىنلىك ۋە قەھرىمانلىق بايانلىرى بىلەن تولغان، رىئاللىقتا كۆرگەن نۇرغۇن ئەسلىمىلەرنى ئۆزى بىلەن بىللە ئېلىپ ماڭغان ئىدى.

* * *

فەرۇخ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەدىنىسىگە چۈشكەندە تولۇق يېتىلگەن، ھاياتى كۈچى ئۇرغۇپ تۇرغان، جاسارەتكە تولغان ياش بولۇپ، ئوتتۇزغا يېقىنلاشقان ئىدى. ئۇ تۇرۇش ئۈچۈن ئۆي تۇتماقچى، كۆڭلى تەسكىن تاپىدىغان بىر ئايالغا ئۆيلەنمەكچى بولدى - دە، مەدىنە ئۆيلىرىنىڭ نۇرماللىرىدىن بىر ئۆيىنى سېتىۋالدى. ئەقلى پەزىلەتتە يېتىشكەن، دىنى ساغلام، ياشتا يېقىنلىشىدىغان بىر ئايالنى تاللاپ، شۇنىڭ بىلەن ئۆتتى.

فەرۇخ ئۆيى ئارقىلىق ھەقىقەتەن بەختكە چۆمدى. ئايالىدىن ئۆزى ئويلىغان ۋە ئۈمىد قىلغاندىنمۇ ئۈستۈن ئىللىقلىق، شات-خۇرام تۇرمۇشقا ئېرىشتى. لېكىن ھەممە نەرسە تولۇق ئاۋات ئۆي ھەمدە اللە ئاتا قىلغان ئېسىل

خىسلەت ۋە گۈزەل ئەخلاقنىڭ ھەممىسىگە ئىگە ئايالى بۇ مۇئىن چەۋەندازنىڭ جەڭگە قاتنىشىشقا بولغان سېغىنىشىنى، قېلىچلارنىڭ ئۇرۇلۇشىدىن چىققان ئاۋازنى ئاڭلاشقا بولغان ئىشتىياقى، اللە يولىدىكى جىھادنى يېڭىدىن باشلاشقا بولغان تەشەببۇسنى باسالمدى. مەدىنىدە اللە يولىدا جىھاد قىلىۋاتقان قۇشۇننىڭ غەلبە خەۋىرى تارقالسلا، ئۇنىڭ جىھادقا بولغان ئىشتىياقى لاۋۇلداپ، شەھىدلىككە بولغان تەشەببۇسنى قاتتىق كۈچىيەتتى.

بىر جۈمە كۈنى فەرۇخ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەسجىدىنىڭ خاتىپىنىڭ مۇسۇلمانلارغا ھەر قايسى مەيدانلاردا جەڭ قىلىۋاتقان ئىسلام قۇشۇنلىرىنىڭ غەلبە خەۋىرىنى يەتكۈزۈۋاتقانلىغىنى، كىشىلەرنى اللە يولىدا جىھاد قىلىشقا قىزىقتۇرۇۋاتقانلىغىنى، ئۇلارنى دىننى ئۈستۈنلۈككە ئېرىشتۈرۈش، پەرۋەردىگارنىڭ رازىلىقىنى تەلەپ قىلىش ئۈچۈن شەھىدلىكنى ئىزدەشكە رىغبەتلەندۈرۈۋاتقانلىغىنى ئاڭلىدى - دە، ئۆيىگە قايتىپ كېلىپ، ھەر قايسى جايلاردا جەڭ قىلىۋاتقان مۇسۇلمانلار قۇشۇنىدىن بىرىگە قېتىلىش ئىرادىسىگە كەلدى. ئۇ بۇ ئىرادىسىنى ئايالىغا ئېيتتى. ئايالى ئۇنىڭغا مۇنداق دېدى:

- ئى ئەبۇ ئابدۇررەھمان! مېنى ۋە قۇرسۇغۇمدىكى بۇ بالىنى كىمگە قالدۇرسەن؟ سەن مەدىنىگە مۇساپىر ئادەم، سېنىڭ بۇ يەردە ئورۇق - تۇغقىنىڭ يوق تۇرسا.

- سېنى اللە ۋە ئۇنىڭ رەسۇلىغا تاپشۇرىمەن، يەنە ساڭا جەڭ غەنىمەتلىرىدىن يىغقان ئوتتۇز مىڭ دىنار قالدۇردۇم. ياخشى ساقلاپ، كۆپەيتىپ، مەن غەنىمەت ئېلىپ سالامەت قايتىپ كەلگەنگە قەدەر ئۆزەڭ ۋە بالاڭ ئۈچۈن توغرا خىراجەت قىلغىن... ياكى اللە ماڭا ئۆزەم ئارزۇ قىلغان شېھىتلىكنى بېرەر... - دېدى، ئاندىن خوشلىشىپ ئۆز غايىسى ئۈچۈن يۈرۈپ كەتتى.

بۇ دىيانەتلىك ئايال يولدىشى سەپەرگە چىقىپ نەچچە ئايدىن كىيىن نۇرلۇق، چىرايلىق، ھەر قانداق كىشىنىڭ ئامراقلىقىنى كەلتۈرگىدەك بىر ئوغۇل تۇغدى. ئانا يولدىشىنىڭ پىراقىنى ئۇنتۇغىدەك دەرىجىدە قاتتىق خۇشال بولدى ۋە ئوغلىغا رەبىئە دەپ ئىسىم قويدى. كىچىكىدىن باشلاپ بالدا تەبىئىي قابىلىيەت نامايەن بۇلۇشقا، سۆز - ھەرىكىتىدە زېرەك ۋە چېچەنلىكى ئاشكارە بۇلۇشقا باشلىدى، ئانىسى ئۇنى مۇئەللىملەرگە تاپشۇرۇپ ياخشى تەربىيەلەشنى تاپلىدى. ئوغلى ئۈچۈن تەربىيىچىلەرنى تەكلىپ قىلىپ ئۇلارنى ياخشى تەربىيەلەشكە قىزىقتۇردى. ئۇزاق ئۆتمەي بۇ بالا يېزىش ۋە ئوقۇشنى ياخشى ئۆگەندى... ئاندىن اللە نىڭ كىتابىنى يادلاپ، اللە مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا چۈشۈرگەن ھالىتىدە ناھايتى يۇمران، مۇڭلۇق تىلاۋەت قىلىشقا باشلىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسلىرىدىن ئاسان بولغانلىرىنى يادلىدى. ئەرەپ تىلىدىمۇ ئالاھىدە كۆزگە كۆرۈندى، دىنى ئىشلاردا كىشىلەر ئارىسىدا تۇنۇلدى. رەبىئەنىڭ ئانىسى ئوغلىنىڭ ئوقۇتقۇچى ۋە تەربىيىلگۈچىلىرىگە مال ۋە مۇكاپاتنى ئايىماي بەردى. ئۇ ئوغلىنىڭ بىلىمىنىڭ ئاشقانلىقىنى كۆرگەن ھامان ئۇستازلىرىغا بولغان ھۆرمەت ۋە ياخشىلىقى ھەسسىلەپ ئاشاتتى.

ئۇ ئوغلىنىڭ دادىسىنىڭ كېلىشىنى تۆت كۆزى بىلەن كۈتەتتى. ئۆزى ۋە ئوغلىنىڭ كۆڭلىگە خۇشاللىق ئاتا قىلىشنى قاتتىق ئۈمۈد قىلاتتى. لېكىن فەرۇخنىڭ يۇقاپ كېتىشى بەك ئۇزىراپ كەتتى. ئۇ توغرىسىدىكى سۆزلەرمۇ كۆپەيدى. بەزىلەر فەرۇخ دۈشمەننىڭ قولىغا ئەسەرگە چۈشۈپ قاپتۇ، - دېسە، يەنە بەزىلەر، ئۇ توختىماي جىھاد قىلىۋاتىدۇ، دەيتتى. جەڭ مەيدانىدىن قايتىپ كەلگەن ئۈچىنچى بۆلەك كىشىلەر:

- ئۇ ئۆزى ئارزۇ قىلغان شەھىدلىككە ئېرىشتى، - دېدى.

بۇ ئاخىرقى سۆزدىن رەبىئەنىڭ ئانىسى فەرۇخنىڭ خەۋەرلىرىنىڭ ئەمدى ئۈزۈلگەنلىكىنى جەزىملەشتۈرۈپ يۈرەكلىرى ئېچىشىپ قاتتىق قايغۇردى ھەمدە اللە دىن ئەجر ئاتا قىلىشنى تىلىدى.

بۇ كۈنلەردە رەببىئە بالاغەتكە يېتىپ ياشلار قاتارىغا قېتىلىش ئالدىدا تۇراتتى. ئۇنىڭ ئانىسىغا نەسىھەت قىلغۇچىلار مۇنداق دېدى:

- مانا بۇ رەببىئە ئۆزىگە ئوخشاش ياشلار بىلىشكە تېگىشلىك ئۇقۇش ۋە يېزىشنى تولۇق ئۆگەندى. قۇرئان يادلاپ، ھەدىس ئۆگۈنۈپ، تەڭتۇشلارنى بېسىپ چۈشتى. ئۇنىڭغا ياخشى بىر ھۈنەر تاللاپ بەرگەن بولسىڭىز ئۇ تېزلا ئوبدان ئۆگۈنۈپ ئائىلەڭلارنىڭ خىراجىتىنى ھەل قىلدۇ، - دېدى. رەببىئەنىڭ ئانىسى:

- اللە نىڭ ئوغلۇمغا دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە بەختكە ئېرىشتۈرىدىغان ئىشنى تاللاپ بېرىشنى تىلەيمەن، - دېدى... رەببىئە ئۆزى ئۈچۈن بىلىم ئېلىشنى تاللىدى ھەمدە پۈتۈن ھاياتىدا ئۆگۈنۈپ، ئۆگۈتۈپ ياشاشنى نىيەت قىلدى. رەببىئە ئۆزى تاللىغان يولغا كېچىكتۈرمەي دادىللىق بىلەن مېڭىپ كەتتى. مەدىنە مەسچىتلىرىگە، تولۇپ كەتكەن بىلىم سورۇنلىرىغا خۇددى چاڭقاپ كەتكەن ئۇسسۇز تاتلىق سۇغا ئۆزىنى ئاتقان دەك بېرىلدى، ساھابە كىراملەرنىڭ ھايات بارلىرىنىڭ خىزمىتىدە بولۇپ بىلىمنى ئۆگەندى. ئۇلارنىڭ بېشى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خادىمى ئەنەس ئىبنى مالىك ئىدى. سەئىد ئىبنى مۇسەيبە مەككەلۇششامىي ۋە سەلەمە ئىبنى دىنار قاتارلىق تابىئىنلارنىڭ ئالدىنقى سېپىدىكى كىشىلەردىن ۋە ئۇلارنىڭ پىشقەدەملىرىدىن تەلىم ئالدى. كېچىنى كۈندۈزگە ئۇلاپ ئۆگەندى، ھەتتا ئۆزىنى ئالدۇرۇپ قويدى. ئۇنىڭغا بىرسى مۇنداق قىلغانلىقىغا ئىچ ئاغرىتىپ:

- ئۆزەڭنى ئاسرا، - دېۋىدى، ئۇ:

- بىز ئۇستازلىرىمىزنىڭ: «سەن بىلىمگە بارلىغىڭنى تەقدىم قىلمىساڭ، ساڭا بىر قىسمىنىمۇ بەرمەيدۇ» دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان، - دېدى.

ئۇزاق ئۆتمەي رەببىئەنىڭ نامى كىشىلەر ئارىسىغا تارقالدى، دوستلىرى كۆپەيدى، شاگىرتلىرى ئۇنىڭغا مەھكەم بېپىشتى، قەۋمى ئۆزلىرىگە يىتەكچى، رەھبەر قىلدى.

مەدىنىنىڭ بۇ ئالىمنىڭ ھاياتى خاتىرجەم ئۆتۈۋاتتى. بىر كۈننىڭ يېرىمى ئۆيىدە ئائىلە ۋە قېرىنداشلىرى بىلەن بىللە، قالغان يېرىمى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەسجىدىدە بىلىم سورۇنلىرىدا ئۆتەتتى. ئۇنىڭ ھاياتى ئاخىرى ئۇنىڭ تۇرمۇشىدا كىشىنىڭ خىيالىغا كىلىپ باقمىغان بىر ئىش يۈز بەرگەنگە قەدەر شۇنداق تېنچ ئۆتۈۋەردى.

ياز ئايلىرىنىڭ ئاي تۇغقان ئاخشاملىرىنىڭ بىرىدە، مەدىنە مۇنەۋۋەرگە يېشى ئاتىمىشتىن ئاشقان بىر ئاتلىق كەلدى. ئۇ مەدىنە كۈچىسىدا ئېتىنى مىنگەن ھالدا ئۆز ئۆيىنى ئىزدەپ ماڭدى. ئۇ ئۆيى بۇرۇنقىدەك تۇردىمۇ ياكى ۋاقىت ئۇنى يۇقاتتىمۇ؟ - بىلمەيتتى. ئۇنىڭ مەدىنىدىن كەتكىنىگە ئوتتۇز يىلدىن ئاشقان ئىدى. ئۇ ئۆز-ئۆزىدىن شۇ ھويلىدا قۇيۇپ قويغان ياش ئايالى نېمە ئىش قىلغاندۇ؟... قورسقىدا كۈتىرىۋاتقان بالىسى قانداق بولغاندۇ؟... ئوغۇل تۇغقانمىدۇ ياكى قىزىمىدۇ؟... ھاياتىمىدۇ ياكى ئۆلۈكىمىدۇ؟... ھايات بولسا ئەھۋالى قانداقتۇ؟ - دەپ سورايىتى... جىھاد غەنىمەتلىرىدىن يىغقان، بۇخارا، سەمەرقەنت قاتارلىق يۇرتلارنى ئازات قىلىش ئۈچۈن ماڭغان ئىسلام قوشۇنى بىلەن بىللە اللە يۇلىدا جىھادقا ماڭغاندا قالدۇرۇپ كەتكەن زور مەبلەغ قانداق بولغاندۇ؟ - دەپ ئويلايتتى. مەدىنە كۈچىلىرى ئۆتكەن كەچكەنلەر بىلەن ئاۋات بولۇپ، كىشىلەر خۇپتەن نامىزىدىن تېخى ھازىرلا تارقىغان بولسىمۇ، بۇلاردىن ھېچكىم ئۇنى تونمايتتى، ئۇنىڭغا دىققەتمۇ قىلمايتتى. ئۇنىڭ قاۋۇل ئېتىغا، مۇرىسىگە ئېسىۋالغان قېلىچىغىمۇ نەزەر سالمايتتى. ئىسلام ئەللىرى ئاھالىلىرى اللە يولىدا جەڭگە ماڭغان ياكى جەڭدىن قايتقان مۇجاھىدلارنى كۆزىتىشكە ئادەتلىنىپ قالغان ئىدى. لېكىن ئۇلارنىڭ پەرۋاسزلىقى بۇ ئاتلىق كىشىنىڭ غەم - قايغۇسىنى ئاشۇرۇپ، ۋەسۋەسىنى كۈچەيتىپ قويدى. بۇ ئاتلىق كىشى خىيالىغا پېتىپ، ئۆزگىرىپ كەتكەن كۈچىلاردا كېتىۋاتقىنىدا، تۇيۇقسىز ئۆز ھويلىسىغا كېلىپ قالغانلىغىنى ھېس قىلدى. ئىشىك ئوچۇق ئىدى، خۇشاللىق ئۇنىڭغا ئۆيدىكىلەردىن رۇخسەت سوراشقا پۇرسەت بەرمىدى - دە، ئىشىكىنى ئېچىپ، ھويلىغا كىردى. ھويلىنىڭ ئىگىسى ئىشىكىنىڭ غىچىرىلىغان ئاۋازىنى ئاڭلاپ، يۇقىرى قەۋەتتىن پەسكە قاراپ ئاي يۇرۇقىدا قېلىچ، نەيزە ئاسقان بىر ئەرنىڭ ھويلىغا

ئىجازەتسىز كىرىۋاتقانلىغىنى كۆردى. ئۇنىڭ ياش ئايالى بۇ يات ئادەمنىڭ كۆزى چۈشىدىغان جايلاردىن يىراق ئەمەس يەردە ئىدى - دە، ھويلىنىڭ ئىگىسى دەرغەزەپ بولۇپ، توۋلىغان پېتى ئۇنى قۇرشاپ چۈشتى.

- ھۇ اللە نىڭ دۈشمىنى! قاراڭغۇلۇقتىن پايدىلىنىپ ئائىلەمگە باستۇرۇپ كىرىپ نامەھرەمگە ھۇجۇم قىلماقچىمۇ سەن!؟

ئۇ ھېلىقى كىشىگە يىرتقۇچ يولۋاس ئۆز تەۋەلىكىنى يامانلىقتىن قۇتۇلدۇرماقچى بولغاندا ھۇجۇم قىلغاندىكىدەك شىددەت بىلەن ئېتىلدى، ئۇنىڭغا گەپ قىلىشقا پۇرسەت بەرمىدى.

ھەر ئىككىلى ئەر بىر - بىرى بىلەن ئېلىشتى. بۇلارنىڭ ۋاراڭ - چۇرۇڭ، چۇقانلىرى يۇقىرى كۆتۈرۈلۈپ، خوشنلارمۇ ئەتراپقا يىغىلدى. ئۇلار ھېلىقى يات ئادەمنى كىشەن گەردىنىنى سىققاندەك قورشاپ ئۆز خوشنىسىغا ياردەم بەردى. ھويلىنىڭ ئىگىسى ئۇ كىشىنى تۇتۇۋالدى ۋە قول، گەردىندىن مەھكەم باغلاپ:

- ئى اللە نىڭ دۈشمىنى! اللە بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، سېنى پەقەت ۋالىنىڭ يېنىدىلا قويۇپ بېرىمەن، بولمىسا ھەرگىز قويۇپ بەرمەيمەن، - دېدى. ھېلىقى ئادەم:

- مەن اللە نىڭ دۈشمىنى ئەمەس، مەن گۇناھ ئۆتكۈزۈمىدىم، بۇ مېنىڭ ئۆيۈم، مېنىڭ مۈلۈكۈم، كەلسەم ئىشىك ئوچۇقكەن، كىردىم... دەپ، كىشىلەرگە قاراپ مۇنداق دېدى:

- ئى خالايق! سۆزۈمگە قۇلاق سېلىڭلار، بۇ مېنىڭ ئۆيۈم، ئۇنى ئۆز پۇلۇمغا سېتىۋالغان. ئى خالايق! مەن - فەرۇخ، خوشنلارنىڭ ئىچىدە ئوتتۇز يىلدىن بېرى اللە يولىدا جىھاد قىلىۋاتقان فەرۇخنى تونۇيدىغان بىرەرسى قالمىدىمۇ؟!؟

ھويلىنىڭ ئىگىسىنىڭ ئانىسى ئۇخلاۋاتقان بولۇپ، ۋاراڭ - چۇرۇڭلاردىن ئويغىنىپ كەتتى. يۇقىرى قەۋەتنىڭ دەرۋازىسىدىن قاراپ ئۆز ئېرىنى ئۆز ئەينى

كۆردى. ئۇ ھەيرانلىقتىن گەپ قىلالمىغىلى تاس قالدى، لېكىن تۇرمايلا مۇنداق دېدى:

- ئۇنى قويۇۋېتىڭلار، رەببىئە! ئۇنى قويۇۋەت، ئۇنى قويۇۋەت ئوغلۇم! ئۇ سېنىڭ داداڭ، خالايق! قايتىپ كېتىڭلار، اللە سىلەرگە رەھمەت قىلسۇن. دىققەت قىلىڭ ئەبۇ ئابدۇررەھمان! سىزنىڭ ئالدىڭىزنى توسغان بۇ كىشى - سىزنىڭ ئوغلڭىز، سىزنىڭ جىگەر پارىڭىز.

ئۇنىڭ سۆزى قۇلاققا يېتىشى بىلەن فەرۇخ رەببىئەگە ئالدىنى قىلدى ۋە ئۇنى چىڭ قۇچاقلدى. رەببىئەمۇ فەرۇخنىڭ ئالدىغا كېلىپ، قۇلغا، گەردىنىگە، بېشىغا سۆيۈشكە باشلىدى.

كىشىلەر تاراپ كەتتى. رەببىئەنىڭ ئانىسى ئوتتۇز يىلغا يېقىن خەۋىرى ئۈزۈلۈپ قالغاندىن كېيىن، بۇ دۇنيادا ئۇچرىشامەن دەپ خىيالغا كەلتۈرۈپ باقمىغان يولدىشىغا سالام قىلىپ چۈشتى. فەرۇخ ئايالنىڭ قېشىدا ئولتۇرۇپ، ئۇنىڭغا ئۆز ئەھۋالىنى سۆزلەپ بېرىشكە، خەۋىرى ئۈزۈلۈپ قېلىشنىڭ سەۋەبىنى دەپ بېرىشكە باشلىدى. بۇ ئايال يولدىشىنىڭ سۆزىنى ئاڭلىغاندىن كۆپرەك يولدىشىنىڭ ئۆزىدە قويۇپ قويغان شۇنچە كۆپ مالنى يۇقتۇۋەتكەنلىكىگە غەزەپلىنىپ قېلىشىدىن قورقۇشى ئۇنىڭ بارلىق خۇشاللىقىنى بېسىپ چۈشۈپ، كۆڭلىنى غەش قىلىۋاتاتتى. ئۇ كۆڭلىدە مۇنداق دەيتتى: ئەگەر ئۇ ھازىر مەندە ئامانەت قويۇپ ياخشىلىق بىلەن ئىشلىتىشىنى تەۋسىيە قىلغان ئاشۇ كۆپ پۇلنى سورىسا ئىش قانداق بولار؟ ئۇنىڭغا ئۆز پۇلىدىن ھېچنەمە قالمىدى، دېسەم نېمە ئىش يۈز بېرەر؟ مەن ئۇنىڭغا مەندە قويغان پۇلنىڭ ھەممىسىنى ئوغلڭىزنىڭ تەلىم - تەربىيە ئىشلىرىغا ئىشلەتتىم، دېسەم بىر بالىنىڭ خىراجىتىگە ئوتتۇز مىڭ دىنارنىڭ ھەممىسى كېتەرمۇ، دەپ قايىل بولارمۇ؟ ئوغلنىڭ قاتتىق سېخىلىقىغا، ئۇنىڭ بىرەر دىنار ۋە بىرەر دىرھەم قويمىغانلىقىغا، مەدەنىيلىكلەرنىڭ ھەممىسىنى ئۇنىڭ پۇللىرىنى نەچچە مىڭ قېرىنداش بۇرادەرلىرىگە چىقىم قىلىپ بەرگەنلىكىنى بىلىدىغانلىقىغا ئىشىنەرمۇ؟ رەببىئەنىڭ ئانىسى مۇشۇ ئەنسىز خىياللاردا تۇرۇۋاتقاندا يولدىشى ئۇنىڭغا قاراپ:

- ئى رەببىئەنىڭ ئانىسى! مەن سىزگە تۆت مىڭ دىنار ئەكەلدىم، سىزگە قالدۇرغان مالنى ئەكىلىڭ، بۇنى قوشۇپ ھەممىسىگە باغ ياكى يەر سېتىۋېلىپ، ھاياتلىق يار بەرسە شۇنىڭ كىرىمى بىلەن تۇرمۇش كەچۈرەيلى، - دېدى. ئايالى ئۇنىڭ دىققىتىنى بۇرۇۋېتىپ، ھېچنەمە دېمىدى. فەرۇخ ئۇنىڭدىن قايتا سوراپ:

- قېنى، ھېلىقى پۇل نەدە؟ مەن ئۇنىڭغا مەندىكىنى قوشۇپ قويماي، - دېدى. ئايال:

- مەن ئۇنى مۇۋاپىق بىر جايغا قويغان، خۇدا خالىسا بىر قانچە كۈنگە قالماي چىقىرىپ بېرى، - دېدى. ئۇلارنىڭ سۆزىنى مۇئەزرىنىڭ ئاۋازى بۆلۈۋەتتى. فەرۇخ ئالدىراپ چۆگۈننى قولغا ئېلىپ، تاھارەت ئالدى. ئاندىن ئىشىك تەرەپكە ئالدىراپ مېڭىۋېتىپ: رەببىئە قېنى؟ - دېۋىدى، باشقىلار:

- ئۇ بىرىنچى ئەزاندىلا سەندىن بورۇن مەسجىدكە كەتكەن، سەن جامائەتكە ئۈلگۈرەلمەسلىكىڭ مۇمكىن، - دېدى.

فەرۇخ مەسجىدكە يېتىپ بارغاندا، ئىمام نامازنى ھازىرلا ئوقۇپ بولغان ئىدى. ئۇ ئۆز نامىزىنى ئوقۇدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇبارەك مەقبەرىسى تەرەپكە باردى، ئاندىن پاك باغچا تەرەپكە ئەگىلدى. ئۇنىڭ قەلبىدە باغچىنى كۆرۈشكە ئىشتىياق، ئۇ يەردە ناماز ئوقۇشقا بولغان تەشەننىق بار ئىدى. ئۇ گۈزەل بىر جايىنى ناماز ئوقۇشقا تاللىدى. نەفىلى ناماز ئوقۇشقا باشلاپ، اللە ئوقۇشنى خالىغان نامازنى ئوقۇدى، ئاندىن ئىلھام قىلىنغان دۇئالارنىڭ قىلدى. مەسجىدىن ئايرىلماقچى بولغاندا، مەسجىد مەيدانىنىڭ شۇنچە كەڭ تۇرۇپ، بىلىم ئالغۇچىلار بىلەن تولۇپ كەتكەنلىكىنى كۆردى. كىشىلەر سورۇندا ئۇستازنىڭ ئەتراپىغا ئولۇشۇۋالغان بولۇپ، مەيداندا پۇت قويغىدەك يەر قالمىغان ئىدى. ئۇ كىشىلەر توپىغا قارىدى. ئۇلارنىڭ ئىچىدە ياشقا چوڭايغان مەشھۇر ئۇستازلار، ھالىتىدىن مەرتىۋىلىكلىكى چىقىپ تۇرىدىغان سىلاپەتلىك ئەزلەر بار بولۇپ، نۇرغۇن ياشلار يۈكۈنۈپ ئولتۇرۇپ، قەلەملىرىنى قوللىرىغا ئېلىپ، خۇددى گۈھەر تەرگەندەك، ئۇستاز دېگەن سۆزلەرنى تىرىپ ئېلىپ،

نەپىس بويۇمنى ساقلىغاندەك دەپتەرلىرىگە خاتىرىلەيتتى. كىشىلەر توپى ئۇستاز ئولتۇرغان تەرەپكە پۈتۈن دىققىتى بىلەن قاراپ ئولتۇرغان بولۇپ، خۇددى باشلىرىدا قۇش باردىكىدەك، ئۇنىڭ ھەر بىر سۆزىنى دىققەت بىلەن ئاڭلايتتى. يەتكۈزگۈچلەر ئۇنىڭ سۆزلىرىنى سۆزمۇ - سۆز تۇلۇقى بىلەن يەتكۈزەتتى. قانچىلىك يىراق بولسۇن، ئۇنىڭ سۆزىدىن بىر ئېغىزمۇ قولدىن بېرىپ قويمايتتى. فەرۇخ ئۇستازنىڭ شەكلىنى كۆرۈپ بېقىشقا ئورۇندى، ئورنى يىراق بولغاچقا كۆرەلمىدى. ئۇستازنىڭ ئوچۇق بايانلىرى، مول بىلىملىرى، ئاجايىپ ئەستە تۇتۇش قابىلىيىتى ئۇنى ھاياجانغا سالدى. كىشىلەرنىڭ ئۇستازغا بولغان ھۆرمىتى ئۇنى ھەيران قالدۇردى. ئۇزاق ئۆتمەي ئۇستاز سۆزىنى تۈگىتىپ، ئورنىدىن تۇردى، - دە، كىشىلەر گورۇرىدە ئورنىدىن تۇرۇپ، ئۇنىڭ ئەتراپىنى ئورنۇپ، ئۇنىڭ ئارقىسىدىن مەسجىدنىڭ سىرتىغىچە ئىتتىرىشىپ، ئۈزىتىپ چىقتى. مۇشۇ ۋاقىتتا فەرۇخ يېنىدا ئولتۇرۇغان ئادەمگە قاراپ:

- رەببىڭنىڭ ھۆرمىتى، بۇ ئۇستازنىڭ كىملىكىنى ماڭا دەپ بەرسەڭ، - دېدى. بۇ ئادەم ئەجەپلىنىپ:

- سەن مەدىنىلىك ئەمەسمۇ؟ - دەپ سورىدى.

- مەدىنىلىك، مەدىنىدە ئۇنى تونمايدىغان ئادەممۇ بارمىكەن؟

- مەن ئۇنى تونمىغان بولسام كەچۈرگەن. ئوتتۇز يىل ئەتراپىدا مەدىنىدىن يىراق جايلاردا يۈردۈم، مەدىنىگە تېخى ئاخشاملا قايتىپ كەلدىم.

- كېرەك يوق، مەن بىلەن ئازراق ئولتۇر، ساڭا ئۇستاز توغرۇلۇق سۆزلەپ بېرەي، سەن سۆزىنى ئاڭلىغان بۇ ئۇستاز - تابىشلارنىڭ رەھبەرلىرى ۋە مۇسۇلمانلارنىڭ مەشھۇر ئالىملىرىدىن بىرى. ئۇ مەدىنىنىڭ ھەدىسشۇناسى، دىنى ئالىمى. يېشىنىڭ كىچىكلىكىگە قارىماي، مەدىنىلىكلەرنىڭ ئىمامى، ماشا اللە (اللە نىڭ ياردىمىسىز ھېچقانداق ئىش ۋۇجۇدقا چىقمايدۇ) - ھېلىقى ئادەم سۆزىنى داۋاملاشتۇردى - ئۇنىڭ سورۇنىدا مەن كۆرگەندەك ماللىك ئىبنى ئەنەس، ئەبۇ ھەنىفە، يەھيا ئىبنى سەئىدىل ئەنسارى، سۇفيان

سەۋرى، ئابدۇررەھمان ئىبنى ئەمىرل ئەۋزائى، لەيسە ئىبنى سەئىدى قاتارلىقلار بار.

فەرۇخ:

- لېكىن سەن... - دېۋىدى، ھېلىقى ئادەم ئۇنىڭ سۆزىنى تۈگىتىشكە پۇرسەت بەرمەي، سۆزىنى داۋاملاشتۇردى:

- ئۇ بۇلاردىن سىرت ئېسىل پەزىلەت، كەمتەرلىك، گۈزەل ئەخلاق ۋە سېخىلىقنىڭ پېشىۋاسى. مەدەنىلىكلەر دوست - بۇرادەرلىرىگە ئۇنىڭدەك سېخى، دۇنياغا بېرىلمەسلىكتە ئۇنىڭدەك تەقۋا، اللە نىڭ رازىلىقى ۋە مۇكاپاتىغا ئۇنىڭدەك قىزىقىدىغان بىرەرسىنى بىلمەيدۇ.

فەرۇخ:

- لېكىن سەن ماڭا ئۇنىڭ ئىسمىنى دەپ بەرمىدىڭ.

- ئۇ - رەببىئەتۇر رەئىي.

- رەببىئەتۇر رەئىي!؟

- ھەئە، ئىسمى رەببىئە، لېكىن مەدەنىي ئالىملىرى ۋە ئۇستازلار ئۇنى رەببىئەتۇر رەئىي دەپ چاقىرىدۇ. چۈنكى ئۇلار بىر مەسىلىگە اللە نىڭ كىتائى ياكى پەيغەمبەرنىڭ ھەدىسىدىن ئېنىق ئاساس تاپالمىسا، ئۇنىڭ يېنىغا كېلىدۇ. ئۇ مەسىلىگە ھۆكۈم چىقىرىشتا ئىجتىھاد قىلىدۇ. ئاساسى يوق مەسىلىلەرگە ئاساسى بار مەسىلىلەر ئاساسدا ئۇلار دۇچ كەلگەن ئىشلارغا دىللار ئارام تېپىپ، كۆڭۈل خاتىرجەم بولغىدەك ھۆكۈم چىقىرىدۇ.

فەرۇخ ھەسرەت بىلەن:

- سەن ئۇنىڭ دادىسىنىڭ ئىسمىنى دېمىدىڭغۇ؟!؟

- ئەبۇ ئابدۇررەھمان دەپ ئاتالغان فەرۇخنىڭ ئوغلى رەببىئە. ئۇ دادىسى اللە يولىدا جىھاد قىلىش ئۈچۈن مەدەنىدىن ئايرىلغاندىن كېيىن تۇغۇلغان بولۇپ،

تەربىيەلەپ يېتىشتۈرۈشنى ئانىسى ئۈستىگە ئالغان. نامازنىڭ ئالدىدىلا كىشىلەرنىڭ ئۇنىڭ دادىسى كېچىدىن قايتىپ كەپتۇ، دېگەنلىكىنى ئاڭلىدىم، - دېدى ھېلىقى كىشى.

مۇشۇ يەرگە كەلگەندە فەرخىنىڭ كۆزىدىن چوڭ ئىككى تامچە ياش ئېقىپ چۈشتى. ھېلىقى ئادەم بۇنىڭ سەۋەبىنى بىلمەيتتى، ئۇ ئۆيىگە ئالدىراپ ماڭدى. رەببىئەنىڭ ئانىسى ئۇنىڭ كۆزىنىڭ ياشقا تولغانلىغىنى كۆرۈپ:

- رەببىئەنىڭ دادىسى! نېمە بولدى؟ - دەپ سورىدى.

- ياخشىلىق بولدى. مەن ئوغلۇمىز رەببىئەنى بىلىم، شەرەپ ۋە ئۇلۇغۇقتا ئۇنىڭدىن بۇرۇن ھېچكىمنى كۆرۈپ باقمىغان ئورۇندا كۆردۈم، - دېدى. رەببىئەنىڭ ئانىسى يۇرسەتنى غەنمەت بىلدى - دە، ئۇنىڭغا:

- سەن قايسىسىنى ياخشى كۆرسەن؟ ئوتتۇز مىڭ دىنارنىمۇ ياكى ئوغلۇڭ ئېرىشكەن بىلىم ۋە شان - شەرەپنىمۇ؟

- بەلكى اللە بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، مەن ئوغلۇمنىڭ ھازىرقى ھالىتىنى ياخشى كۆرىمەن، ئۇنى پۈتۈن دۇنيانىڭ مال - دۇنياسىدىن ئۈستۈن قويمەن. - مەن سەن قالدۇرغان پۇل مالنى مۇشۇنىڭغا خىراجەت قىلدىم، قىلغىنىم كۆڭلۈڭگە ياقتمۇ؟

- ئەلۋەتتە ياقتى. اللە مەن، ئوغلۇڭ ۋە بارلىق مۇسۇلمانلار تەرىپىدىن ساڭا چەكسىز ئەجىر ئاتا قىلغاي!

رەجا ئىبنى ھەيۋە

«كىنىدە ئۈچ ئادەم بار، اللە ئۇلار سەۋەپلىك يامغۇر ياغدۇرۇپ، دۈشمەنلەر

ئۈستىدىن غەلبە ئاتا قىلدۇ. ئۇلارنىڭ بىرى - رەجا ئىبنى ھەيۋە»

__ مەسلەمە ئىبنى ئابدۇلمەلىك

تابىئىنلار دەۋرىدە تەڭدىشى يوق ئۈچ ئادەم بولۇپ، ئۇلار دېيىشىپ قويغاندەكلا بىر - بىرىنى ھەقتە چىڭ تۇرۇش ۋە سەبرى قىلىشقا تەۋسىيە قىلاتتى، ياخشىلىق ۋە خەيرىيەت ئىشلارنى قىلىشقا ۋەدىلىشەتتى، ھاياتىنى تەقۋالىق ۋە بىلىم بىلەن ئۆتكۈزەتتى، ئۆزلىرىنى اللە ، رەسۇلۇللا ۋە ئومۇمى مۇسۇلمانلارنىڭ خىزمىتىگە ئاتىغان ئىدى. ئۇلار - ئىراقتىكى مۇھەممەد ئىبنى سىيرىن، ھىجازدىكى قاسىم ئىبنى مۇھەممەد ئىبنى بەكرى، شامدىكى رەجا ئىبنى ھەيۋە ئىدى.

كېلىڭلار! بۇ تەلەپلىك بۇ ياخشى مۇتەقى كىشىلەرنىڭ ئۈچىنچىسى - رەجا ئىبنى ھەيۋەنىڭ ھايات باغچىسىدا ئۆتكۈزەيلى!

* * *

رەجا ئىبنى ھەيۋە پەلەستىن زېمىنىنىڭ بەيسان دېگەن يېرىدە ئوسمان ئىبنى ئەففاننىڭ خەلىفىلىكىنىڭ ئاخىرىقى دەۋرى ياكى شۇنىڭغا يېقىن ۋاقىتتا تۇغۇلدى. ئۇ ئەرەپلەرنىڭ كىندى قەبىلىسىگە تەۋە ئىدى. كىندىلىق بۇ يىگىت كىچىكىدىن باشلاپلا اللە غائىتائەت قىلىپ، اللە نى قەلبىنىڭ چوڭقۇر قاتلىمىدىن ياخشى كۆرۈپ ۋە باشقىلارنى ياخشى كۆرۈشكە يېتەكلەپ، ئۆسۈپ يېتىلدى. ئۇ ئەقىلگە كېلىشى بىلەنلا بىلىم ئېلىشقا قەدەم قويدى.

بىلىم ئۇنىڭ قەلبىدىن چوڭقۇر ئورۇن ئېلىپ، مۇستەھكەم ئورۇنلاشتى. ئۇ ئۆزىنىڭ ئاساسى نىشانىنى اللە نىڭ كىتابىدىن بىلىم ئېلىش، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسلىرىدىن ئوزۇق ئېلىشقا قاراتتى. تەپەككۈرى قۇرئاننىڭ نۇرى بىلەن چاقنىدى، كۆزى پەيغەمبەرنىڭ كۆرسەتمىسى بىلەن يۈردى، قەلبى نەسەپەت، بىلىم - ھېكمەتكە تولدى. بىلىم - ھېكمەت بېرىلگەن ئادەمگە كۆپ ياخشىلىق ئاتا قىلىنىدۇ. ئۇنىڭغا سەئىدىل خۇدۇرى، ئەبۇ دەردا، ئەبۇ ئۇمامە، ئۇبادە ئىبنى سامىت، مۇئاۋىيە ئىبنى ئەبۇ سۇفيان، ئابدۇللا ئىبنى ئەمىر ۋە تۇۋاس ئىبنى سەمىئان قاتارلىقلارغا ئوخشاش پىشقەدەم ساھابىلەرنىڭ نۇرغۇنىدىن بىلىم ئېلىشقا نېسىپ بولدى. ئۇلار ئۇنىڭ ھىدايەت چىرىغى، ئىلىم - ئىرىپان مەشئىلى بولدى.

بۇ ئامەتلىك يىگىت ئۆزى ئۈچۈن ئۆمۈر بۇيى ئېسىدىن چىقارماي تەكرارلايدىغان دەستۇر بېكىتكەن بولۇپ، ئۇ مۇنداق دەيتتى:

- ئىمان بىلەن زىننەتلەنگەن ئىسلام نېمە دېگەن ياخشى! تەقۋالىق زىننەتلىگەن ئىمان نېمە دېگەن ياخشى! بىلىم زىننەتلىگەن تەقۋالىق نېمە دېگەن ياخشى! ئەمەل زىننەتلىگەن بىلىم نېمە دېگەن ياخشى! مۇلايىملىق زىننەتلىگەن ئەمەل نېمە دېگەن ياخشى!

* * *

رەجا ئىبنى ھەييۈە ئابدۇلمەلىك ئىبنى مەرۋاندىن تارتىپ ئۆمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىزگىچە ئۆمەييە جەمەتىدىن بىر بۆلۈك كىشىلەرگە ۋەزىر بولدى. لېكىن ئۇنىڭ سۇلايمان ئىبنى ئابدۇلمەلىك ۋە ئۆمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىز بىلەن بولغان ئالاقىسى بۇلاردىن بۇرۇنقىلار بىلەن بولغان ئالاقىسىنى بېسىپ چۈشتى. ئۆمەييە جەمەتىنىڭ خەلىفىلىرى ئۇنىڭ نەزىرى ئۆتكۈر، گەپتە راستچىل، نىيىتى دۇرۇس، ئىشلارنى بىر تەرەپ قىلىشتا تەدبىرلىك، يەنە كېلىپ كىشىلەر ئالدىرىشىپ كەتكەن دۇنيانىڭ زىبۇ - زىننەتلىرىگە بېرىلمەيدىغان بولغاچقا، ئۆزلىرىگە يېقىن تۇتۇپ، قەلبلىرىدىن ئورۇن بەرگەن ئىدى. ئۇنىڭ ئۆمەييە جەمەتىنىڭ خەلىفىلىرى بىلەن بولغان ئالاقىسى اللە نىڭ ئۇلارغا

قىلغان زور رەھىمىتى ۋە چەكسىز ئىنئامى ئىدى. ئۇ ئۇلارنى ياخشىلىققا يېتەكلەيتتى، توغرا يولغا باشلايتتى، يامانلىقتىن توسۇپ، ئۇنىڭ يولىنى ئېتەتتى، ھەقىقەتنى كۆرسىتىپ، ئەگىشىشكە رىغبەتلەندۈرەتتى. خاتالىقنى كۆرسىتىپ، ئۇنى قىلىشنى يامان كۆرسىتەتتى. ئۇ پۈتۈن مۇسۇلمانلار ئاممىسىغا نەسىھەت قىلاتتى. بىر قېتىم ئۇنىڭ خەلىفىلەر بىلەن ئارىلىشىشىنى يۇرۇتۇپ، ئۇنىڭ ئۇلار ئىچىدىكى ۋەزىپىسىنى بەلگىلەپ بېرىدىغان بىر ئىش يۈز بەرگەن بولۇپ، ئۇ ئۆزى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

مەن سۇلايمان ئىبنى ئابدۇلمەلىك بىلەن كىشىلەر توپى ئىچىدە تۇرىۋاتاتتىم، تۇيۇقسىز بىر ئادەمنىڭ قىستاڭچىلىق ئىچىدە بىز تەرەپكە قاراپ كېلىۋاتقانلىغىنى كۆردۈم. ئۇ كۆرۈنۈشى چىرايلىق، سالاپەتلىك كىشى بولۇپ، سەپنى يېرىپ كېلىۋاتاتتى. مەن خەلىفىنىڭ يېنىغا كېلىدىغان ئوخشايدۇ، دەپ ئويلىغان ئىدىم. ئۇ مېنىڭ ئۇدۇلۇمغا كېلىپ يېنىمدا توختاپ، ماڭا سالام قىلدى ۋە ماڭا مۇنداق دېدى:

- ئى رەجا! سەن بۇ ئادەم بىلەن سىنالىڭ، - ئۇ خەلىفىنى كۆرسەتتى - سەن نۇرغۇن ياخشىلىق ۋە ياكى يامانلىقتا ئۇنىڭ بىلەن بىللە. سەن ئۇنى ئۆزىگە ساڭا ۋە بارلىق كىشىلەرگە ياخشىلىق قىلىشقا يېتەكلە. رەجا! ئېسىڭدە بولسۇن، شاھلارنىڭ يېنىدا ئورنى بار ئادەم شاھلارغا ئەرزىنى يەتكۈزەلمەيدىغان ئاجىز كىشىلەرنىڭ ئەرزىنى شاھلارغا يەتكۈزسە، قىيامەتتە اللە نىڭ ئالدىغا بېرىپ ھېساپ بەرگەندە، اللە ئۇنىڭ قەدىمىنى مۇستەھكەم قىلىدۇ. ئېسىڭدە بولسۇن، رەجا! كىم مۇسۇلمان قېرىندىشىنىڭ ھاجىتىدە بولسا، اللە ئۇنىڭ ھاجىتىدە بولىدۇ. ئېسىڭدە بولسۇن، رەجا! اللە ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان ئەمەللەرنىڭ بىرى مۇسۇلمان كىشىنىڭ قەلبىگە خۇشاللىق ئاتا قىلىش.

مەن ئۇنىڭ سۆزلىرىنى مۇلاھىزە قىلىپ، يەنە سۆزلىشىنى كۈتۈپ تۇرۇۋاتقىنىمدا، خەلىفە:

- رەجا ئىبنى ھەيۋە قېنى؟ - دەپ مېنى چاقىردى. مەن ئۇ تەرەپكە قاراپ:

- مانا مەن، ئى مۇئىمىنلارنىڭ ئەمرى! - دېدىم. ئۇ مەندىن بىر ئىشنى سورىدى. مەن جاۋاپ بېرىپ بولۇپ ھېلىقى ھەمراھىمغا قاراپ تاپالمىدىم، ئۇنى خېلى ئىزدىدىم. كىشىلەر ئارىسىدا ئۇنىڭ قارىسىمۇ كۆرۈنمەيتتى.

رەجا ئىبنى ھەيۋەنىڭ تارىخىنىڭ ئەڭ نۇرلۇق بەتلەردە ساقلىنىۋاتقان، كېيىنكىلەر بۇرۇنقىلاردىن بايان قىلىۋاتقان بەنى ئۈمەييە خەلىفىلىرى بىلەن بولغان سەمىمى ھالىتىدىن نۇرغۇنى بار. بىر كۈنى ئابدۇلمەلىك ئىبنى مەرۋاننىڭ سورۇنىدا بەنى ئۈمەييەلەرگە يامانلىق ساقلاپ يۈرگەن بىر ئادەم سۈپەتلىنىپ، ئۇ ئابدۇللا ئىبنى زۇبەيرنىڭ تەرەپدارى ۋە ئۇنىڭ قوللىغۇچىسى دېيىلىپ، چىقىمچى ئابدۇلمەلىك ئىبنى مەرۋانغا ئۇنىڭ غەزەبىنى قوزغىدىغان ھېلىقى كىشىنى گەپ - سۆزلىرىنى دەپ ئۆتتى - دە، ئابدۇلمەلىك:

- اللە بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، ئۇنى تۇتۇۋالسام قانداق قىلىمەنكىن قېنى؟ چۇقۇم بېشىنى ئالمەن، - دېدى. بۇنىڭغا ئۇزاق ئۆتمەي اللە نىڭ تەقدىرى بىلەن ھېلىقى ئادەم ئابدۇلمەلىكنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كېلىندى. ئۇ ئۇ كىشىنى كۆرۈپلا غەزەپتىن بىر قىسىملا بولۇپ، ئۆزىنىڭ ۋەدىسىنى ئىجرا قىلماقچى بولىۋىدى، شۇ زامان رەجا ئىبنى ھەيۋە ئورنىدىن تۇرۇپ:

- ئى مۇئىمىنلارنىڭ ئەمرى! اللە ئەززە ۋە جەللە ساڭا خالىغان قۇدرەتنى بەردى. سەن اللە ئۈچۈن اللە ياخشى كۆرىدىغان ئەپۇ قىلىشنى بەرگىن، - دېدى. خەلىفىنىڭ ھېسسىياتى پەسىيىپ، ئاچچىقى ياندى ۋە ھېلىقى ئادەمنى كەچۈرۈپ، قويۇۋەتتى ھەمدە ئۇنىڭغا ياخشى مۇئامىلە قىلدى.

* * *

ھىجرىيەنىڭ 91- يىلى ۋەلىد ئىبنى ئابدۇلمەلىك ھەج قىلدى. ئۇنىڭغا رەجا ئىبنى ھەيۋە ھەمراھ ئىدى. ئۇلار مەدىنىگە يېتىپ بارغاندا، ئۈمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىزنىڭ ھەمراھلىقىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەسجىدىنى زىيارەت قىلدى. خەلىفە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەسجىدىگە ئوبدان، تۇلۇق قاراپ چىقماقچى بولدى، چۈنكى ئۇ ئۇنى ئىككى يۈز گەزگە كېڭەيتىشنى نىيەت قىلغان ئىدى. خەلىفىنىڭ ئوبدان كۆرۈپ چىقىشى

ئۈچۈن، كىشىلەر مەسجىدىن چىقىرىۋېتىلدى. سەئىد ئىبنى مۇسەيبەدىن باشقا ھەممەيلەن چىقتى. قوغدىغۇچى سەئىد ئىبنى مۇسەيبەگە چىقىپ كېتىشنى ئېيتىشقا جۈرئەت قىلالمىغان ئىدى، ئۈمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىز - ئۇ شۇ ۋاقىتتا مەدىنىنىڭ ۋالىسى ئىدى - سەئىد ئىبنى مۇسەيبەگە كىشىلەر چىقىپ تۇرغاندەك مەسجىدىن چىقىپ تۇرۇشنى ئېيتىپ ئادەم ئەۋەتتى. سەئىد:

- مەسجىدىن ھەر كۈنى ئايرىلىپ ئادەتلەنگەن ۋاقىتتا ئايرىلمەن، - دېدى. ئۇنىڭغا: ئورنۇڭدىن تۇرۇپ مۇئمىنلارنىڭ ئەمىرىگە سالام قىلماسەن؟ دېيىلگەندە:

- مەن بۇ يەرگە ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارىغا ئورنۇمدىن تۇرۇشقا كەلدىم، - دېدى. رەجا ئۈمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىز ئەۋەتكەن ئادەم بىلەن سەئىد ئىبنى مۇسەيبە ئوتتۇرىسىدا بولغان سۆزلەردىن خەۋەر تېپىپ، خەلىفىنى سەئىد بار جايدىن باشقا يەر بىلەن ئېلىپ ماڭدى. بۇلار خەلىفىنىڭ ئاچچىغىنىڭ يامانلىقىنى بىلگەچكە، رەجا خەلىفىنى گەپكە سېلىپ ماڭدى. خەلىفە ۋەلىد ئۇلارغا:

- بۇ كىشى كىم؟ ئۇ سەئىد ئىبنى مۇسەيبە ئەمەسمۇ؟ - دېدى.

- شۇنداق، ئى مۇئمىنلارنىڭ ئەمىرى! - دەپ، ئىككىسى سەئىدنىڭ دىنى بىلىمى، پەزىلىتى، تەقۋالىغىنى سۈپەتلەپ بېرىشكە باشلىدى ھەمدە:

- ئەگەر بۇ ئۇستاز مۇئمىنلارنىڭ ئەمىرىنى كۆرەلگىدەك بولغان بولسا، ئورنىدىن تۇرۇپ سالام قىلغان بولاتتى، لېكىن ئۇنىڭ كۆزى ئاجىز، - دېدى. ۋەلىد ئۇلارغا:

- مەن ئۇنىڭ ئەھۋالىنى سىلەر دەۋاتقاندا كىلا بىلىمەن، بىز ئۇنىڭ قېشىغا بېرىپ سالام قىلىشقا ھەقلىق، - دەپ مەسجىدىن ئايلىنىپ ئۇنىڭ قېشىغا كېلىپ توختاپ، ئۇنىڭغا سالام قىلدى ۋە:

- ئۇستاز! ئەھۋالىڭ قانداق؟ - دېدى. سەئىد ئورنىدىن تەۋرىمەي:

- اللە نىڭ نىمىتى بىلەن ياخشى. تەشەككۈر ۋە پەزىلى - ئېھسان اللە غا بولسۇن. مۇئمىنلارنىڭ ئەھۋالى قانداق؟ اللە ئۇنى ئۆزى ياخشى كۆرىدىغان ۋە رازى بولىدىغان ئىشلارغا مۇۋەپپەقىيەت قىلسۇن!

خەلىفە قايتتى. ئۇ مۇنداق دەيتتى:

- بۇ كىشىلەرنىڭ ئاخىرقىسى، بۇ ئۈممەتنىڭ پېشىۋاللىرىنىڭ ئاخىرقىسى.

* * *

خەلىفەلىك سۇلايمان ئىبنى ئابدۇلمەلىككە كەلگەندە، رەجانىڭ ئورنى تېخىمۇ ئاشتى. سۇلايمان ئۇنىڭغا بەك ئىشىنەتتى. چوڭ - كىچىك ئىشلاردا ئۇنىڭ قارىشىنى قوبۇل قىلىشقا قىزىقتى. رەجا ئىبنى ھەيۋە بىلەن سۇلايمان ئىبنى ئابدۇلمەلىكنىڭ تەسىرلىك ئىشلىرى ناھايىتى كۆپ، لېكىن بۇلارنىڭ ئىسلام ۋە مۇسۇلمانلار ئۈچۈن ئەڭ مۇھىم بولغىنى - خەلىفە سۇلايماننىڭ ۋەلىيەتلىكىنى ئورۇنلاشتۇرۇش ۋە ئۆمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىزنى تاللىشى.

* * *

رەجا ئىبنى ھەيۋە سۆزلەپ مۇنداق دەيدۇ:

ھىجرىيەنىڭ 99- يىلى سەپەر ئېيىنىڭ دەسلەپكى جۈمە كۈنى بىز مۇئمىنلارنىڭ ئەمرى سۇلايمان ئىبنى ئابدۇلمەلىك بىلەن دابىق (سۈرىيەنىڭ ھەلەپكە يېقىن جاي بولۇپ، ئۆمەييە جەمەتى رۇملارغا ھۇجۇم قىلغان چاغدا شۇ يەرگە چۈشەتتى. سۇلايمان ئىبنى ئابدۇلمەلىكنىڭ قەبرىسى شۇ يەردە) تا ئىدۇق. خەلىفە قېرىندىشى مەسلەمە ئىبنى ئابدۇلمەلىكنىڭ قۇماندانلىقىدا قۇستانتىنىيەگە زور قۇشۇن ماڭدۇرغان ئىدى. بۇ قۇشۇندا خەلىفەنىڭ ئوغلى داۋۇد ۋە ئائىلىسىدىن كۆپ كىشى بار ئىدى. خەلىفە اللە نىڭ ياردىمى بىلەن قۇستانتىنىيەنى ئازاد قىلىش ياكى ئۆلۈمگىچە دابىق يايلىقىدىن ئايرىلماسلىققا قەسەم قىلدى. جۈمە ناماز ۋاقتى بولغاندا، خەلىفە چىرايلىق تاھارەت ئېلىپ، يېشىل توننى كىيىپ، يېشىل سەللىسىنى يۆگىدى ھەمدە ئۆزىگە قىزىقىش نەزىرىدە ئەينەككە قارىدى. ئۇ قىرىق ياشتا بولۇپ، ياشلىغى ئۇرغۇپ تۇراتتى.

ئۇ ئەينەككە قاراپ بولۇپ، كىشىلەر بىلەن جۈمە نامىزى ئوقۇش ئۈچۈن چىقتى. ئۇ مەسجىدىن تىترەك ئولشىپ قايتتى. كېسەل كۈندىن - كۈنگە ئېغىرلىشىشقا باشلىدى. ئۇ مەندىن يېنىدىن يىراق كەتمەسلىكىمنى تەلەپ قىلدى. بىر قېتىم ئۇنىڭ يېنىغا كىرىپ، ئۇنىڭ خەت يېزىۋاتقانلىغىنى كۆردۈم، - دە:

- ئى مۇئمىنلارنىڭ ئەمرى! نېمە ئىش قىلىۋاتىسەن؟ - دەپ سورىدىم.

- ئوغلۇم ئەيىۋىنى ۋەلىئەھدى قىلىپ تەيىنلەش مەكتۇبى يېزىۋاتىمەن، - دېدى ئۇ.

- ئى مۇئمىنلارنىڭ ئەمرى! خەلىفىنىڭ قەبرىسىدە خاتىرجەم ياتالىشى ۋە رەببى ئالدىدىكى مەسئۇلىيىتىنى ئادا قىلىشى كىشىلەرگە ياخشى، دىيانەتلىك، سالھ ئادەمنى ئورۇنبايسارلىققا قويۇش بىلەن بولىدۇ. ئوغلۇڭ ئەيىۋۇ تېخى بالاغەتكە يەتمىگەن بالا، ئۇنىڭ ھەقىقىي سالاھىيىتى تېخى ئاشكارە بولمىدى.

خەلىفە ئەھۋالنى چۈشەندۈرۈپ:

- بۇ مەن يازغان خەت، اللە غا ئىستىخارە سالماقچىمەن، تېخى قەتئى نىيەتكە كەلمىدىم، - دېدى ۋە خەتنى يىرتىۋەتتى. بۇنىڭدىن بىر كۈن ياكى ئىككى كۈن ئۆتكەندىن كېيىن، خەلىفە مېنى چاقىرىپ:

- ئى ئەبۇ مىقدام! (رەجانىڭ تەخەللۇسى) ئوغلۇم داۋۇد توغرىسىدا قانداق پىكىرنىڭ بار؟

- ئۇ ھازىر قۇستانتىنىيەدە مۇسۇلمانلار قۇشۇنى بىلەن بىللە، ھازىر يوق. ئۆلۈكمۇ، تىرىكمۇ؟ بىلمەيسەن.

- ئۇنداقتا سېنىڭچە كىم لايىق؟

- ئى مۇئمىنلارنىڭ ئەمرى! بۇنى سەن بىلسەن، - دېدىم.

مەن كىشىلەرنى بىر - بىرلەپ دەپ، ئاخىرى ئۈمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىزنى تىلغا ئېلىشىنى كۈتۈپ تۇراتتىم، ئۇ:

- ئۈمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىزگە قانداق قارايسىن؟ - دەپ سورىدى.

- اللە بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، مەن ئۇنىڭ پەقەت پەزىلەتلىك، مۇكەممەل، ئەقىللىق، دىيانەتلىك... ئىكەنلىكىنى بىلىمەن.

- توغرا دېدىڭ. اللە بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، ئۇ سەن دېگەندەكلا، لېكىن مەن ئۇنى تەيىنلەپ، ئابدۇلمەلىك ئەۋلادىغا سەل قارىسام، فىتنە پەيدا بولىدۇ، ئۇلار ئۇنى خاتىرجەم قىلمايدۇ.

- ئۇنداقتا ئۇلاردىن بىرىنى قوشۇپ، ئۇنى ئۈمەردىن كېيىنكى خەلىفە قىلىپ تەيىنلىگىن.

- توغرا دېدىڭ. بۇ ئۇلارنىڭ كۆڭلىنى تىندۈرۈپ، ئۇلارنى رازى قىلىدۇ.

شۇگەپلەر بىلەن ئۇ قولغا قەغەز ئېلىپ، ئۆز قولى بىلەن خەت يازدى:

«ناھايتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن

اللەنىڭ بەندىسى، مۇئمىنلارنىڭ ئەمرى سۇلايمان ئىبنى ئابدۇلمەلىكتىن ئۈمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىزگە:

مەن ئۇنى مەندىن كېيىنكى خەلىفە قىلىپ تەيىنلىدىم ھەمدە ئۇنىڭدىن كېيىن يەزىد ئىبنى ئابدۇلمەلىكنى خەلىفە قىلدىم. ئۇنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ ئىتائەت قىلىڭلار، اللەدىن قورقۇڭلار، ئىختىلاپلاشماڭلار. نىيىتى يامانلارغا پۇرسەت بولمىسۇن.»

ئۇ خەتنى تۈگىتىپ، ماڭا سۇندى، ئاندىن ساقچى باشلىغى كەئب ئىبنى ھامزىغا ئادەم ئەۋەتىپ، ئۇنىڭغا:

- ئائىلەمدىكىلەرنى چاقىرىغىن، ئۇلار يىغىلسۇن. ئۇلارغا رەجا ئىبنى ھەيۋەنىڭ قولىدىكى خەت مېنىڭ خېتىم ئىكەنلىكىنى ئۇقتۇر. ئۇلارنى خەتتىكى كىشىگە بەيئەت قىلىشقا بۇيرىغىن، - دېدى.

رەجا مۇنداق دەيدۇ:

ئۇلار يىغىلغاندا، ئۇلارغا:

- بۇ مۇئمىنلارنىڭ ئەمىرىنىڭ خېتى. ئۇنىڭدا خەلىفە ئۆزىدىن كېيىنكى خەلىفەنى تەيىنلىگەن. خەلىفە مېنى ئۇ تەيىنلىگەن كىشىگە بەيئەت قىلىشقا بۇيرۇدى، - دېدىم. ئۇلار:

- بىز مۇئمىنلارنىڭ ئەمىرىنىڭ گېپىنى ئاڭلايمىز، تەيىنلىگەن خەلىفەگە بويسۇنىمىز، - دېيىشتى ۋە خەلىفە بىلەن كۆرۈشۈپ چىقىشقا خەلىفەدىن ئۇلارغا ئىجازەت سورىشىمنى تەلەپ قىلدى، مەن قوشۇلدۇم. ئۇلار خەلىفەنىڭ قېشىغا كىرگەندە، خەلىفە ئۇلارغا:

- رەجانىڭ قولىدىكى مېنىڭ خېتىم. ئۇنىڭدا مېنىڭدىن كېيىنكى خەلىفە تەيىنلەنگەن. سىلەر مەن تەيىنلىگەن كىشىنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلىڭلار ۋە مەن خەتتە تىلغا ئالغان كىشىگە بەيئەت قىلىڭلار، - دېدى.

ئۇلار بىر - بىرلەپ بەيئەت قىلىشقا باشلىدى، پىچەتلەنگەن خەتنى چىقاردىم. ئۇنىڭدىن كېيىنكى ئىشلارنى مەن ۋە مۇئمىنلارنىڭ ئەمىرىدىن باشقا ھېچبىر ئىنسان بىلمەيتتى. كىشىلەر تاراپ بولغاندا، ئۇمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىز يېنىمغا كېلىپ، مۇنداق دېدى:

- ئى ئەبۇ مىقدام! مۇئمىنلارنىڭ ئەمىرىنىڭ ماڭا بولغان تونۇشى ياخشى ھەم مېنى ناھايىتى ھۆرمەتلەيدۇ. شۇڭا مەن ئۇنىڭ خەلىفەلىك ئىشىدىن بىرەرەنى ماڭا تاپشۇرغان بولۇشىدىن ئەنسىرەيمەن. اللە بىلەن قەسەم قىلىمەن، ھۆرمىتىم، دوستلۇغۇم يۈزىسىدىن سەندىن خەتتە نېمە بارلىغىنى دەپ بېرىشىڭنى سورايمەن. ئەگەر مۇئمىنلارنىڭ ئەمىرىنىڭ خېتىدە ماڭا ئالاقىدار

بىرەر نەرسە بولسا، پۇرسەت كېتىشتىن ئىلگىرى خەلىفدىن ماڭا ئالاقىدار ئىشلارنى ئۆچۈرۈۋېتىشنى سورىۋالاي، - دېدى. مەن ئۇنىڭغا:

- اللە بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، سەن سورىغان ئىشتىن بىر ھەرپىنىمۇ ساڭا دېمەيمەن، - دېدىم.

ئۇ ئاچچىقلانغان پېتى كەتتى. ئۇزاق ئۆتمەيلا ھىشام ئىبنى ئابدۇلمەلىك كەلدى ۋە مۇنداق دېدى:

- ئى ئەبۇ مىقدام! بىز بىر - بىرىمىزنى ھۆرمەت قىلىمىز ھەم كونا دوستلاردىن ھەم مەن ساڭا كۆپ تەشەككۈر ئېيتىمەن. ماڭا مۇئىنلارنىڭ ئەمىرىنىڭ خېتىدە نېمە بارلىغىنى دەپ بەرسەڭ. ئەگەر خەلىفىلىك ماڭا تاپشۇرۇلغان بولسا گەپ قىلمايمەن. ئەگەر باشقىلارغا تاپشۇرۇلغان بولسا گېپىم بار. اللە بىلەن قەسەم قىلاي، ھەرگىز سېنى دېدى، دېمەيمەن، - دېدى.

مەن جاۋابەن:

- ياق، اللە بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، ساڭا مۇئىنلارنىڭ ئەمىرى سىر تۇتۇشقا بۇيرۇغان ئىشتىن قىلچە ئەشكارىلىمايمەن، - دېدىم. ئۇ:

- مەن قاتناشتۇرۇلمىسام بۇ ئىش كىمگە كېلىدۇ؟! خەلىفىلىك ئابدۇلمەلىك ئەۋلادىدىن چىقىپ كېتەمدۇ؟ اللە بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، مەن ئابدۇلمەلىك ئەۋلادىنىڭ كۆزى، - دەپ قولىنى قولغا ئۇرغان پېتى كەتتى. ئاندىن سۇلايمان ئىبنى ئابدۇلمەلىكنىڭ يېنىغا كىردىم، ئۇ جان تەسلىم قىلىۋاتقان ئىكەن. سەكراتقا چۈشۈپ قالغاندا، ئۇنى قىبلە تەرەپكە قاراتماقچى بولىۋىدىم، ئۇ ماڭا يۇقىرى ئاۋاز بىلەن:

- رەجا! تېخى ۋاقتى بولمىدى، - دېدى.

مەن ئىككىنچى قېتىم شۇنداق قىلماقچى بولدۇم، ئۈچىنچى قېتىمدا ئاندىن:

- رەجا! ئەمدى ۋاقتى بولدى. بىر ئىش قىلماقچى بولساڭ قىل. ئەشەدۇئەن لائىلاھە ئىللەللا ۋە ئەشەدۇئەننە مۇھەممەدەن رەسۇلۇللا، - دېدى.

مەن ئۇنى قىبلە تەرەپكە قاراتتىم، ئۇ جان تەسلىم قىلدى. خەلىفە جان تەسلىم قىلغاندىن كېيىن كۆزىنى يۇمدۇرۇپ، ئۈستىگە يېشىل يېپىنچا يېپىپ قويۇپ، ئىشىكىنى تاقاپ تېشىغا چىقتىم. ئايالى مەندىن ئۇنىڭ ئەھۋالىنى سوراپ ۋە ئۇنى كۆرۈشىنى تەلەپ قىلىپ ئادەم ئەۋەتتېتۇ. ئىشىكىنى قىيا ئېچىپ كەلگەن ئادەمگە:

- قارا، خەلىفە ئۇزاق ئۇيقۇسىزلىقتىن كېيىن ھازىرلا ئۇخلىدى، ئۇنى ئارامدا قويۇڭلار، - دېدىم. ئۇ قايتىپ خەلىفەنىڭ ئايالىغا خەۋەر قىلدى، ئۇ ئىشەندى، ئاندىن ئىشىكىنى مەھكەم تاقاپ، ئىشىك يېنىدا ئىشەنچلىك قاراۋۇل قويۇپ، ئۇنىڭغا مەن قايتىپ كەلگىچە ئورنىدىن ھەرگىز تەۋرىمەسلىك، كىم بولشىدىن قەتئىنەزەر خەلىفەنىڭ يېنىغا كىرگۈزمەسلىكىنى تەكىتلىدىم. بۇلارنى تۈگىتىپ تېشىغا ماڭدىم. كىشىلەر ئۇچراپ، ئۇلار:

- مۇئمىنلارنىڭ ئەمىرىنىڭ ئەھۋالى قانداق؟ - دەپ سوراشتى.

- ئۇ كېسەل بولغاندىن بېرى ھازىرقىدەك ئارام تاپقان ئەمەس، اللەغا شۈكرى، - دېدىم.

ئاندىن ساقچى باشلىغى كەئب ئىبنى ھامزىغا ئادەم ئەۋەتتىم. ئۇ مۇئمىنلارنىڭ ئەمىرىنىڭ ئائىلىسىدىكىلەرنىڭ ھەممىسىنى دابق مەسجىدىگە يىغدى. مەن ئۇلارغا:

- مۇئمىنلارنىڭ ئەمىرىنىڭ خېتىدىكى كىشىگە بەيئەت قىلىڭلار، - دېدىم. ئۇلار:

- بىز بىر قېتىم بەيئەت قىلغان، يەنە بىر قېتىم بەيئەت قىلامدۇق؟ - دېيىشتى. مەن:

- بۇ مۇئمىنلارنىڭ ئەمىرىنىڭ بۇيرۇقى، - دېدىم. ئۇلار مۇئمىنلارنىڭ ئەمىرىنىڭ بۇيرۇقىغا ئاساسەن پىچەتلەنگەن خەتتىكى ئىسمى ئاتالغان كىشىگە بەيئەت قىلدى، ئۇلار بىر - بىرىگە بەيئەت قىلدى. مەن ئىشنى ياخشى تاماملىغاندىن كېيىن، ئۇلارغا:

- سىلەرنىڭ ھەمراھىڭلار ۋاپات بولدى، ئىننە لىلاھى ۋە ئىننە ئىلەيھى راجىئۇن (بىز ھەممىمىز اللەنىڭ ئىلكىدىمىز، بىز ھەقىقەتەن ئۇنىڭ دەرگاھىغا قايتقۇچىلارمىز)، - دېدىم ھەمدە خەتنى ئۇلارغا ئوقۇدۇم، ئۈمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىز دېگەن يەرگە كەلگەندە، ھىشام ئىبنى ئابدۇلمەلىك توۋلاپ:

- بىز ئۇنىڭغا ھەرگىز بەيئەت قىلمايمىز، - دېدى. مەن:

- ئۇنداقتا اللە بىلەن قەسەمكى، كاللاڭنى ئالمەن، تۇر بەيئەت قىل، - دېدىم. ئۇ پۈتتىن سۆرەپ ئورنىدىن تۇردى. ئۈمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىزنىڭ يېنىغا كەلگەندە:

- ئىننە لىلاھى ۋە ئىننە ئىلەيھى راجىئۇن، - دېدى (ئۇ خەلىفىلىكنىڭ ئۆزىگە ياكى ئابدۇلمەلىك ئەۋلادى بولغان ئۆز قېرىنداشلىرىدىن بىرەرگە ئەمەس، ئۈمەرگە كەلگەنلىكىگە قايغۇرۇپ، شۇنداق دېدى)، ئۈمەرمۇ:

- ئىننە لىلاھى ۋە ئىننە ئىلەيھى راجىئۇن، - دېدى (خەلىفىلىكنىڭ ئۆزى ياخشى كۆرمەيدىغان تۇرۇپ، ئۆزىگە كېلىپ قالغانلىقىغا قايغۇرۇپ، شۇنداق دېدى)، بۇ - اللە بۇ ئارقىلىق ئىسلامنىڭ ھاياتى كۈچىنى قايتا ياشارتقان، دىننىڭ مەشئىلىنى يۇقىرى كۆتۈرگەن بەيئەت ئىدى.

* * *

مۇسۇلمانلارنىڭ خەلىفىسى - سۇلايمان ئىبنى ئابدۇلمەلىككە خوش مۇبارەك بولسۇن! ئۇ دىيانەتلىك، سالىھ ئادەمنى ئورۇنباشار قىلىپ، تەيىنلەش ئارقىلىق، اللە ئالدىدىكى مەسئۇلىيىتىنى ياخشى ئادا قىلدى. سەممى ۋەزىر- رەجا ئىبنى ھەيۋەگە شات- خۇراملىق يار بولسۇن! ئۇ اللەنىڭ رەسۇلى ۋە مۇسۇلمانلار ئاممىسى ئۈچۈن ياخشى ئىش قىلدى. اللە ياخشى، دىيانەتلىك، سالىھ مەسئۇلەتچىگە كاتتا مۇكاپات بەرسۇن! لايىق ئەجرگە ئېرىشتۈرسۇن! ئۇنىڭ تەپەككۈر نۇرى بىلەن مۇۋەپپىقىيەتكە ئېرىشكەن ئامەتلىك ياخشى كىشىلەر يول تاپقۇسى!!!...

رۇفەي ئىبنى مېھران (ئەبۇئالىيە)

«ساھابىلەردىن كېيىن ئەبۇئالىيە، ئاندىن سەئىد ئىبنى جۇبەيىردىن بەك قۇرئانى بىلىدىغان ئالىم كىشى يوق ئىدى»

— ئەبۇ بەكرى ئىبنى داۋۇد

ئەبۇئالىيە دەپ ئاتالغان رۇفەي ئىبنى مېھران مۇسۇلمانلارنىڭ مەشھۇر رەھبەرلىرىدىن بىرى، قالتىس قارى ۋە مۇھەددىسلەرنىڭ بىرى، تابىئىنلار ئىچىدە اللەنىڭ كىتابىغا ھەممىدىن بەك ئالىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسلىرىنى ئەڭ ياخشى بىلىدىغان، ئۇلۇغ قۇرئانى ۋە ئۇنىڭ يۇشۇرۇن مەنىلىرىنى ھەممىدىن بەك چۈشىنىدىغان قۇرئاننىڭ مەقسەت ۋە مۇددىئالىرىنى ئەڭ ياخشى بايقىيالايدىغان كىشىلەردىن ئىدى. ئۇنىڭ ھاياتى ئاجايىپ كۆرۈنۈشلەرگە باي، قىممەتلىك ۋەز-نەسىھەت ۋە ئىبرەت بىلەن تولغان. قېنى كېلىڭلار، بىز ئۇنىڭ ھېكايىسىنى بېشىدىن باشلايلى:

رۇفەي ئىبنى مېھران پارس دىيارىدا تۇغۇلۇپ، شۇ يەردە ئۆسۈپ يېتىلدى. مۇسۇلمانلار پارسلارنى زۇلمەتتىن نۇرغا ئېلىپ چىقىش ئۈچۈن پارس دىيارىغا غازات قىلىشقا باشلىغاندا، رۇفەي مۇسۇلمانلارنىڭ قولىغا ئەسىر بولۇپ چۈشكەن بولۇپ، ئۇلارنىڭ مېھىر-شەپقەت بىلەن تولغان زېمىنىغا ئورۇنلاشقان قۇل ئىدى. ئۇ ۋە دوستلىرى ئۇزاق ئۆتمەي ئىسلامنىڭ يۈكسەكلىكىدىن خەۋەر تاپتى. ئىسلام بىلەن ئۆزلىرىنىڭ ئىبادەت قىلىۋاتقان بۇتلىرىنىڭ ئوتتۇرىسىنى سېلىشتۇرۇپ كۆردى-دە، توپ-توپ بولۇپ ئىسلامغا كىرىشكە باشلىدى. ئاندىن ئۇلار اللەنىڭ كىتابىنى بېرىلىپ ئوقۇدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسلىرىنى ناھايتى كۆپ ئۆگەندى. رۇفەي ئۆزىنىڭ ئەھۋالى توغرىلىق سۆزلەپ مۇنداق دەيدۇ:

- مەن ۋە مېنىڭ قەۋمىمدىن بىر بۆلۈك كىشىلەر مۇھاجىرلارنىڭ قولىغا ئەسىرگە چۈشۈپ قالدۇق. ئۇزاق ئۆتمەي بەسرەدىكى مۇسۇلمانلارنىڭ قولىغا ئايلاندۇق، ئاندىن بىز ئىمان ئېيتتۇق ۋە قۇرئاننى يادلاشقا بېرىلىپ كەتتۇق. بىزنىڭ بەزىلىرىمىز پۇل تېپىپ، خۇجايىغا تاپشۇراتتى، بەزىلەر ئۇنىڭ خىزمىتىنى قىلاتتى. مەنمۇ شۇلارنىڭ بىرى ئىدىم. بىز ھەر كېچىسى قۇرئاننى بىر تاماملانغاندۇق، بۇ بىزگە قىيىن كەلدى. ئىككى كۈندە بىر تامام قىلدۇق، بۇمۇ قىيىن كەلدى. شۇنىڭ بىلەن ئۈچ كۈندە بىر تاماملانغاندۇق. كۈندۈزدىكى ھارغىنلىق، كېچىدىكى ئۇيقۇسىزلىق سەۋەبىدىن بۇمۇ بىزگە تەس كەلدى. بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بىر قىسىم ساھابىلىرى بىلەن كۆرۈشۈپ، اللەنىڭ كىتابىنى ئوقۇپ بولالماي ئۇيقۇسىز قالغانلىقىمىزنى ئېيتىشتۇق. ئۇلار: قۇرئاننى ھەپتەدە بىر قېتىم تامام قىلىڭلار، دېدى. بىز ئۇلارنىڭ كۆرسەتمىسىگە ئەمەل قىلىپ، قۇرئاننى كېچىنىڭ بىر قىسمىدا ئوقۇپ، يەنە بىر قىسمىدا ئۇخلايتتۇق، بۇ بىزگە قىيىن كەلمىدى.

* * *

رۇفەي ئىبنى مېھران بەنى تەمم قەبىلىسىدىن بىر ئايالنىڭ خىزمەتكارى بولدى. ئۇ ئايال ئەقىللىق، سالاپەتلىك خۇجايىن بولۇپ، ناھايىتى تەقۋادار، ئىمانى كۈچلۈك ئايال ئىدى. رۇفەي كۈندۈزى بەزىدە خىزمەت قىلىپ، بەزىدە دەم ئالاتتى. ئۇ بوش ۋاقىتلىرىدىن پايدىلىنىپ، خۇجايىنىڭ خىزمىتىنى قىلىشقا تەسىر يەتكۈزۈش ئاساستا ئوقۇش- يېزىشنى ياخشى ئۆگەندى، دىنى بىلىملەردىن تەلىم ئالدى.

مەلۇم بىر جۈمە كۈنى رۇفەي كامىل تاھارەت ئالدى، ئاندىن خۇجايىدىن مېڭىشقا ئىجازەت سورىدى.

- ئى رۇفەي! قەيەرگە؟ - سورىدى خۇجايىنى.

- مەسجىدكە بارماقچىدىم.

- قايسى مەسجىدكە بارسەن؟

- جۈمە نامىزى ئوقۇلىدىغان مەسجىدكە.

- بىللە بارايلى.

ئىككىسى بىللە مېڭىپ، مەسجىدكە كىرىۋاتقانلار بىلەن بىللە مەسجىدكە كىردى. ئۇ خۇجايىنىنىڭ نېمە قىلماقچى بولغانلىغىنى بىلمەيتتى. مەسجىد توشۇپ، ئىمام مۇنبەرگە چىققاندا، خۇجايىن ئورنىدىن تۇرۇپ مۇنداق دېدى:

- ئى مۇسۇلمانلار! گۇۋاھ بولۇڭلار. مەن بۇ خىزمەتكارمنى اللەنىڭ ساۋابىغا قىزىقىپ، ئەپۇ قىلىشىنى، رازىلىقىنى ئىزدەپ ئازات قىلدىم. ھەر قانداق ئادەمنىڭ ئۇنىڭغا ياخشىلىق قىلىشىغا بولىدۇكى، يامانلىق قىلىشىغا يول يوق.

ئاندىن رۇفەيگە قاراپ تۇرۇپ مۇنداق دېدى:

- ئى اللە! مەن ئۇنى مال- دۇنيا، بالا- چاقا پايدا بەرمەيدىغان كۈنگە قالدۇردۇم.

ناماز تۈگىگەندە، رۇفەي ئۆز يولىغا ماڭدى، يەنە بىرەيلەنمۇ ئۆز يولىغا ماڭدى.

رۇفەي ئىبنى مېھران شۇ كۈندىن باشلاپ مەدىنىگە بېرىپ كېلىشىنى ئادەتكە ئايلاندۇردى. ئۇ ئەبۇ بەكرى سىددىق بىلەن ۋاپات بولۇش ئالدىدا كۆرۈشۈشكە مۇيەسسەر بولدى. شۇنىڭدەك مۇئىمىنلەرنىڭ ئەمىرى- ئۈمەر ئىبنى خەتتاب بىلەن بىرگە بولۇش، ئۇنىڭغا قۇرئان ئوقۇپ بېرىش، ئارقىسىدا ناماز ئوقۇش شەرىفىگە ئېرىشتى.

ئەبۇئالىيە دەپ ئاتالغان رۇفەي ئىبنى مېھران اللەنىڭ كىتابىغا قاتتىق بېرىلگەندەك، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسلىرىدىكىمۇ چوڭقۇر ئىشتىياق باغلاپ، بەسرەدە ئۆز ئۇچراشقان تابىئىنلارنىڭ ھەدىسلىرىنى ئاڭلىدى. لېكىن ئۇزاق ئۆتمەي، ئۇنىڭ كۆڭلى تېخىمۇ ساغلام بولغان مەنبەنى ئارزۇ قىلدى- دە، ھەدىسلەرنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرىنىڭ ئېغىزىدىن ئاڭلاش ئۈچۈن، پات- پات مەدىنىگە بارىدىغان بولدى. بۇنداق بولغاندا، ئۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئوتتۇرىسىدا بىرلا ئادەم ۋاستىچى بولاتتى، ئۇ بولسىمۇ- ساھابىلار ئىدى. ئۇ ئابدۇللا ئىبنى مەسئۇد،

ئۆبەي ئىبنى كەئب، ئەبۇ ئەييۇب ئەنسارى، ئابدۇللا ئىبنى ئابىس قاتارلىقلاردىن تەلىم ئالدى. ئەبۇئالىيە مەدىينە مۇنەۋۋەرەدىكى ھەدىس بايان قىلغۇچىلار بىلەنلا كۇپايىلىنىپ قالدى، بەلكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسلىرىنى سۈرۈشتە قىلىپ، ھەر بىر ئورۇنغا باراتتى. ئۇنىڭغا بىر ئادەم بىلىملىك دېيىلسە، قانچىلىك يىراق بولسۇن تۈگىسىنى ھەيدەپ ماڭاتتى. يېتىپ بارسا ئالدىراپ- تىنەپ ئۇ كىشىنىڭ كەينىدە ناماز ئوقۇيتتى. ئەگەر نامازنى تۇلۇق، مۇكەممەل ئوقۇمىسا ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشمەي، ئۆزىگە:

- نامىزغا سەل قارىغان ئادەم باشقا ئىشلارغا چۇقۇم سەل قارايدۇ، - دەيتتى، ئاندىن ھاسسىنى قولغا ئېلىپ، كەلگەن يېرىگە قايتىپ كېتەتتى.

ئەبۇئالىيە بىلىمدە باشقىلاردىن ئېشىپ چۈشكىدەك دەرىجىگە يەتتى. ئۇنىڭ دوستلىرىدىن بىرى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

«مەن ئەبۇئالىيەنىڭ تاھارەت ئېلىۋاتقانلىغىنى كۆردۈم. ئۇنىڭ يۈز- قولدىن سۇ تېمىپ، ھەر بىر ئەزاسىدىن پاكلىق جىلۋىلىنىپ تۇراتتى. مەن ئۇنىڭغا سالام قىلدىم ۋە:

- اللە تەۋبە قىلغۇچىلارنى، پاكلىغۇچىلارنى ياخشى كۆرىدۇ، - دېدىم. ئۇ:

- سۇ بىلەن پاكلىغۇچىلار پاكلىغۇچى ئەمەس، ئۇلار تەقۋالىق ئارقىلىق گۇناھتىن پاكلىغۇچىلاردۇر، - دېدى. مەن ئۇنىڭ دېگىنىنى ئويلىدىم ھەمدە مېنىڭ سۆزۈمنىڭ خاتالىغىنى، ئۇنىڭ توغرا ئىكەنلىكىنى تونۇپ يېتىپ ئۇنىڭغا: - اللە ساڭا كۆپ ئەجىر ئاتا قىلسۇن ھەمدە بىلىم ۋە پاراستىڭنى تېخىمۇ زىيادە قىلسۇن، - دېدىم».

ئەبۇئالىيەنىڭ يەنە بىر ئادىتى- ئۇ كىشىلەرنى بىلىم ئېلىشقا قىزىقتۇراتتى، بىلىم ئېلىش يوللىرىنى كۆرسىتىپ بېرىپ مۇنداق دەيتتى:

- ئۆزەڭلارنى بىلىم ئىگەللەش ئارقىلىق چېنىقتۇرۇڭلار، بىلىم ئېلىش ئۈچۈن كۆپ سوراشلار. بىلىڭلاركى، بىلىم تارتىنچاق ياكى ھاكاۋۇر ئادەمگە ئالدىنى

قىلمايدۇ. تارتىنچاق خىجىل بولۇپ سورىمايدۇ، ھاكاۋۇر چوڭچىلىق قىلىپ سورىمايدۇ.

ئۇ ئوقۇغۇچىلىرىنى قۇرئاننى ئۆگىنىشكە، ئۇنىڭغا رىئايە قىلىپ تۇلۇق ئەمەل قىلىشقا، كىشىلەر ئىختىيارچە پەيدا قىلىۋالغان ئىشلاردىن يۈز ئۆرۈشكە تەشەببۇس قىلاتتى. ئۇ مۇنداق دەيتتى:

- قۇرئاننى ئۆگىنىشكە، ئەگەر ئۇنى ئۆگەنسەڭلار، ئۇنىڭدىن يۈز ئۆرمەڭلار. توغرا يولدا مۇستەھكەم تۇرۇڭلار. ئەنە شۇ - ئىسلام. اللەنىڭ كىتابى، پەيغەمبەرنىڭ سۈننىتىگە ئۇيغۇن كەلمەيدىغان سەپسەتە، بىدئەتلەردىن ھەزەر ئەيلەڭلار، ئۇ سىلەرنىڭ ئوتتۇراڭلاردا دۈشمەنلىك ۋە ئاداۋەت پەيدا قىلىدۇ. پەيغەمبەرنىڭ يولىدىن ھەرگىز چىقىپ كەتمەڭلار.

ئۇلار بۇ سۆزلەرنى ھەسەنۇل بەسەرگە يەتكۈزدى. ئۇ:

- اللە بىلەن قەسەمكى، ئەبۇئالىيە سىلەرگە توغرا نەسەھەت قىپتۇ، - دېدى. شۇنىڭدەك ئۇ يەنە بىلىم ئۆگەنگۈچىلەرگە قۇرئان يادلاشنىڭ ئەڭ ياخشى يولىنى كۆرسىتىپ، مۇنداق دەيتتى:

- قۇرئاننى بەش ئايەت - بەش ئايەتتىن ئۆگىنىشكە، بۇ ئەستە قالدۇرۇشقا ئاسان، چۈشىنىشكە ئوڭاي. جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام قۇرئاننى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەش ئايەت - بەش ئايەتتىن ئېلىپ چۈشكەن.

ئەبۇئالىيە ئوقۇتقۇچىلا ئەمەس، يول كۆرسەتكۈچى ئىدى. ئۇ بىلىم ئۆگەنگۈچىلەرنىڭ تەشەببۇقىنى پايدىلىق بىلىم مەرىپەت بىلەن قاندۇراتتى، دىللارغا ياخشى ۋەز نەسەھەت بىلەن ئۇزۇق بېرەتتى. كۆپىنچە ۋاقىتلاردا ئىككى ئىشنى بىرلەشتۈرەتتى. ئۇ مۇنداق دەيدۇ:

- اللە ئۆزىگە شۇنداق ھۆكۈم قىلدى: كىم ئىمان ئېيتسا، توغرا يولغا باشلايدۇ. بۇنىڭ ئىسپاتى اللەنىڭ تۆۋەندىكى سۆزىدۇر: «كىمكى اللەغا (يەنى ھەر قانداق مۇسبەت اللەنىڭ قازاسى بىلەن يېتىدۇ دېگەن سۆزگە) ئىشىنىدىكەن، اللە ئۇنىڭ قەلبىنى (سەبرىگە) يېتەكلەيدۇ» (سۈرە تەغابۇن

11- ئايەت). كىمكى تەۋەككۈل قىلسا، اللە ئۇنىڭغا ئىگىدارچىلىق قىلىدۇ. بۇنىڭ ئىسپاتى ئۇلۇغ اللەنىڭ : «كىمكى اللەغا تەۋەككۈل قىلسا، اللە ئۇنىڭغا كۇپايە قىلىدۇ» (سۈرە تەلاق 3- ئايەت) دېگەن سۆزدۇر. كىمكى اللەنىڭ رازىلىقىنى ئىزدەپ كىشىلەرگە خەير- ساخاۋەت قىلسا، اللە ئۇنى مۇكاپاتلايدۇ. بۇنىڭ ئىسپاتى ئۇلۇغ اللەنىڭ: «كىمكى اللەغا قەرزى ھەسەنە بېرىدىكەن (يەنى اللەنىڭ يولىدا پۇل- مېلىنى خۇشاللىق بىلەن سەرپ قىلىدىكەن)، اللە ئۇنىڭغا نەچچە ھەسسە (يەنى ئون ھەسسەدىن يەتتە يۈز ھەسسەگىچە) كۆپ قايتۇرىدۇ» (سۈرە بەقەر 245- ئايەت) دېگەن سۆزدۇر. كىمكى اللەنى چاقىرسا، اللە ئۇنىڭغا جاۋاب بېرىدۇ. بۇنىڭ ئىسپاتى اللەنىڭ: «مېنىڭ بەندىلىرىم سەندىن مەن توغرىلىق سورىسا، (ئۇلارغا ئېيتقىكى)، مەن ھەقىقەتەن ئۇلارغا يېقىنمەن (يەنى ئۇلارنى ئەھۋالىنى، سۆزلىرىنى بىلىپ تۇرىمەن). ماڭا دۇئا قىلسا، مەن دۇئا قىلغۇچىنىڭ دۇئاسىنى ئىجابەت قىلىمەن. ئۇلار توغرا يول تېپىش ئۈچۈن مېنىڭ دەۋىتىمنى قوبۇل قىلسۇن ۋە ماڭا ئىمان ئېيتسۇن (يەنى ھەمىشە ئىمان بىلەن بولسۇن)» (سۈرە بەقەر 186- ئايەت) دېگەن سۆزدۇر. اللەنىڭ سۆزى ھەممىدىن ئۈستۈن.

ئۇ شاگىرتلىرىغا مۇنداق دەيتتى:

- ئىتائەتچانلىق بىلەن ئىشلەڭلار، ئىتائەت قىلغۇچىلارنى ھىمايە قىلىڭلار. ئاسىيىلارنىڭ ئىشىنى اللەغا تاپشۇرۇڭلار، اللە خالىسا جازالايدۇ، خالىسا مەغپىرەت قىلىدۇ. ئەگەر بىر ئادەمنىڭ ئۆزىنى ئۇچۇرۇپ: ”مەن اللە ئۈچۈن ياخشى كۆرىمەن، اللە ئۈچۈن يامان كۆرىمەن. اللەنىڭ رازىلىقى ئۈچۈن مۇنداق قىلىمەن، اللەدىن قورقۇپ مۇنداق ئىشلارنى قىلمايمەن“ دېگەنلىكىنى ئاڭلىساڭلار، ئۇنىڭ سۆزىگە دىققەت قىلماڭلار.

ئەبۇئالىيە ئەمەل قىلغۇچى ئالىم ھەمدە نەسەھەت قىلغۇچى، يول كۆرسەتكۈچى ئەمەس، ھەقىقىي جىھاد قىلغۇچى ئىدى. ئۇ ۋاقتىنىڭ بىر قىسمىنى جىھاد قىلغۇچىلار بىلەن بىرگە جىھاد مەيدانلىرىدا ياكى چىگرانى ساقلاۋاتقانلار بىلەن بىرگە چىگرالاردا ئۆتكۈزەتتى. ئۇ جىھاد بىلەن شەرىققە ۋە غەربكە بېرىشنى تاللىغان. ئۇ شام دىيارىدا رۇملۇقلارغا قارشى جەڭ

قىلغان، ئۇ ئاشۇ دىياردا تۇنجى ئەزان ئوقۇغۇچى بولغان. ئەلى بىلەن مۇئاۋىيەلەرنىڭ ئارىسىدا ئۇرۇش پارتلىغاندا، ئەبۇئالىيەنىڭ ئۆزىگە خاس مەيدانى بولۇپ، ئۇ بىزگە سۆزلەپ بېرىپ مۇنداق دەيدۇ:

« ئەلى بىلەن مۇئاۋىيەلەرنىڭ ئارىسىدا ئۇرۇش يۈز بەرگەن چاغ- مېنىڭ ھاياتى كۈچكە تولغان جانلىق ۋاقىتم ئىدى. ئۇرۇش قىلىشنى تۆمۈزدىكى مۇزدەك سۇغا ئوخشاش ياخشى كۆرەتتىم. تەييارلىق قىلىپ ئۇلارنىڭ يېنىغا كەلدىم، ئەمما سەپنىڭ قايسىسىغا بېرىشنى بىلەلمىدىم. بۇلار تەكبىر ئېيتسا، ئۇلارمۇ تەكبىر ئېيتاتتى. ئۇلار تەھلىل ئېيتسا، بۇلارمۇ تەھلىل ئېيتاتتى. مەن خۇدۇمنى يىغىپ ئۆزەمگە مۇنداق دېدىم:

- قايسى تەرەپنى كاپىر ھېساپلاپ ئۇلارغا قارشى جەڭ قىلاي؟ قايسى تەرەپنى مۇئىمن ھېساپلاپ ئۇلارنىڭ سېپىدە جىھاد قىلاي؟
ئاندىن ئۇلارنى تاشلاپ كەتتىم».

* * *

ئەبۇئالىيە بىر ئۆمۈر قاتتىق قايغۇرۇپ ئۆتتى. چۈنكى ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن كۆرۈشەلمىگەن. ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن مۇناسىۋىتى يېقىن بولغان ساھابىلەر بىلەن كۆرۈشۈش ئارقىلىق بۇنىڭ ئورنىنى تولدۇرۇشقا تىرىشتى. ئۇلارنى ئالاھىدە ئۈستۈن بىلىپ ياخشى كۆرەتتى. ساھابىلەرمۇ ئۇنى ئالاھىدە ھۆرمەتلەپ ئەتىۋارلايتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خىزمەتچىسى ئەنەس ئىبنى مالىك قولىدىكى ئالمنى ئەبۇئالىيەگە سوغا قىلدى. ئەبۇئالىيە ئۇنى قولغا ئېلىپ، مۇنداق دەپ سۆيۈشكە باشلىدى:

- پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قولىنى تۇتقان قول تۇتقان ئالما. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قولىنى تۇتۇش شەرىپىگە ئېرىشكەن قول تۇتقان ئالما.

* * *

بۇنىڭ يەنە بىر مىسالى، ئۇ بىر قېتىم ئابدۇللا ئىبنى ئابباسنىڭ يېنىغا كىردى. ئابدۇللا ئىبنى ئابباس شۇ چاغدا ئەلى تەرىپىدىن بەسرەنىڭ ۋالىلىقىغا تەيىنلەنگەن ئىدى. ئابدۇللا ئۇنى قىزغىن قارشى ئالدى ۋە كارىۋىتىغا چىقىرىپ، ئوڭ تەرىپىدە ئولتۇرغۇدى. سورۇندا قۇرەيشنىڭ مۆتىۋەرلىرىدىن بىر بۆلۈك كىشىلەر بار بولۇپ، ئۇلار ئۆز-ئارا كۆز قىسىشىپ، كۆسۈرلىشىپ مۇنداق دېيىشكە باشلىدى:

- ئابدۇللا ئىبنى ئابباسنىڭ بۇ قۇلنى كارىۋاتقا قانداق چىقارغانلىقىغا قاراڭلار!

ئابدۇللا ئۇلارنىڭ كۆز قىسىشلىرىنى بايقاپ، ئۇلارغا قاراپ مۇنداق دېدى:

- بىلىم ھۆرمەتكە ھۆرمەت قوشىدۇ، بىلىم كىشىلەر ئارىسىدا ئۆگەنگۈچىنىڭ قەدرىنى كۆتىرىدۇ، مۆتىۋەرلەر بىلەن بىرگە ئولتۇرغۇزىدۇ.

* * *

بىر يىلى ئەبۇئالىيە اللە يولىدا جىھاد قىلىشقا بەل باغلاپ، پۇختا تەييارلىق قىلىپ مۇجاھىدلار بىلەن بىرگە مېڭىشنى ئىرادە قىلدى. تاڭ يۇرغاندا بىر پۇتى قاتتىق ئاغرىپ كەتتى. ئۇ تۇرغانسىرى قاتتىق ئاغرىشقا باشلىدى. دوختۇر ئۇنى كۆرۈپ:

- يىگۈچى ئىكەن، - دېدى.

- يىگۈچى دېگەن نېمە؟ - دەپ سورىۋىدى، دوختۇر:

- ئۇ چۈشكەن ئەزانى تۈگەشتۈرۈپ، باشقا ئەزاغا كۆچىدۇ، ئاخىرى پۈتۈن بەدەننى نابۇت قىلىدۇ، - دېدى. ئاندىن پۈتىنى تېز كېسىشكە ئىجازەت سورىدى، ئۇ ئىلاجىسىز ماقۇل بولدى. دوختۇر پىچاق ۋە ھەرلەرنى ھازىرلىدى، ئاندىن ئۇنىڭغا:

- يېرىش، كېسىش ئاغرىقلىرىنى سەزمەسلىك ئۈچۈن، ھوشسىزلىنىدۇرغۇچى دورىلارنى ئازراق ئىچكىن. مەندە ئۇ دورىلارنىڭ ياخشىلىرىدىن بار.

- نېمە ئۇ؟ ماڭا اللەنىڭ كىتابىنى ياخشى ئوقۇيدىغان قارىنى ئەكىلىپ بېرىڭلار. ئۇ ئوقۇيالايدىغان ئايەتلەرنى ماڭا ئوقۇپ بەرسۇن. مېنىڭ چىرايمىنىڭ قىزىرىپ، كۆز قارىچۇغۇمنىڭ كېڭەيگەنلىكىنى، نەزىرىمنىڭ ئاسمانغا تىكىلگەنلىكىنى كۆرسەڭلار، ئىشىڭلارنى باشلاڭلار.

ئۇلار ئۇنىڭ دېگىنى بۇيىچە قىلىپ، بەدىنىنى كەستى. ئۇ ھوشغا كەلگەندە دوختۇر ئۇنىڭغا:

- سەن ئوپىراتسىيەنىڭ ئاغرىقىنى سەزمىگەندەك تۇرسەن، - دېدى. ئۇ:

- مەن اللەنىڭ مۇھەببىتىنىڭ خۇشاللىقى ۋە اللەنىڭ كىتابىنىڭ لەززىتى بىلەن كېسىشنىڭ ئازاۋىنى سەزمىدىم، - دېدى، ئاندىن پۇتىنى قولغا ئېلىپ، ئۇنىڭ قاراپ مۇنداق دېدى:

- قىيامەت كۈنى رەببىم بىلەن ئۇچراشقاندا، رەببىم مەندىن قىرىق يىلدىن بېرى سەن ئارقىلىق ھارام ياكى ناتوغرا ئىشقا ماڭغانلىغىم توغرىسىدا سورىسا، مەن ئەلۋەتتە ياق دەيمەن. ئىنشائاللا، مەن راست سۆزلىدىم.

* * *

ئەبۇئالىيە تەقۋالىق، ئاخىرەتنى ئۇنتۇماسلىق، پەرۋەردىگارى بىلەن ئۇچرىشىشقا تەييارلىق قىلىشتا شۇ دەرىجىگە بېرىپ يەتكەنكى، ئۇ ئۆزى ئۈچۈن كېپەنلىك تەييارلىغان بولۇپ، ئۇنى ھەر بىر ئايدا بىر قېتىم كىيىپ، ئاندىن ئۆز ئورنىدا قويۇپ قوياتتى. ساغلام تۇرۇپ 17 قېتىم ۋەسىيەت قىلغان، ھەر بىر ۋەسىيەتكە ۋاقىت بەلگىلەپ بېرەتتى. ۋاقتى توشۇپ قالسا ئۇنىڭغا قاراپ ياكى ئۆزگەرتەتتى، ياكى ئالماشتۇراتتى ياكى كېڭەيتەتتى. ھىجرىيەنىڭ 93- يىلى شەۋۋال ئېيىدا ئەبۇئالىيە يۈكى يەڭگىل، روھى پاك، رەببىنىڭ رەھمىتىگە ئېرىشىشكە ئىشەنگەن، پەيغەمبىرى بىلەن ئۇچرىشىشقا تەشنا بولغان ھالدا پەرۋەردىگارىنىڭ دەرگاھىغا كەتتى.

سالىم ئىبنى ئابدۇللا ئىبنى ئومەر ئىبنى خەتتاب

(ئالىم ۋە ئەمەل قىلغۇچى)

«سالىم ئىشەنچلىك، بايان قىلغان ھەدىسى كۆپ، ئالجاناپ، پەرىزكار ئادەم ئىدى.»

_ ئىبنى سەئىدى

«تەقۋالىق، پەزىلەت ۋە تۇرمۇشتا ئۆز زامانىسىدا سالىم ئىبنى ئابدۇللادىن

باشقا ئالدىنقىلارغا ئوخشايدىغان بىرسى يوق»

_ ئىمام مەلىك

بىز ھازىر ئۈمەرۇل فارۇقنىڭ خەلىفىلىك دەۋرىدە... مانا بۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەدىنىسى. مۇسۇلمانلار پارس شاھلىرىنىڭ ئەڭ ئاخىرىقىسى. يەزدە جىردىن غەنىمەت ئالغان نەرسىلەر بىلەن جانلىنىپ كەتكەن ئىدى. ئۇلارنىڭ ئىچىدە شاھلارنىڭ ئۈنچە - مەرۋايىتى بىلەن تاجلىرى، ياقۇت بىلەن زىننەتلەنگەن بەلباغ، كەمەرلىرى... ياقۇت ۋە مارجان بىلەن بىزەلگەن، بۇنىڭدىن بۇرۇن كۆرۈپ باقمىغان قېلىچلارمۇ بار ئىدى. بۇ زور كۆپ، قىممەت باھالىق بايلىقلاردىن باشقا نۇرغۇن ئايال ئەسىرلەرمۇ بار بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئىچىدە يەزدە جىردىن ئۈچ قىزىمۇ بار ئىدى. ئۇلارنى ئەلى (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن) يۇقىرى باھادا سېتىۋېلىپ، ئۇلارغا مۇسۇلمان ياشلىرىنىڭ ئەڭ ئېسىللىرىنى تاللاش ئىختىيارلىغى بېرىلدى. ئۇلارنىڭ بىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ نەۋرىسى، ئەلنىڭ ئوغلى ھۈسەيىننى تاللىدى

ۋە زەينۇل ئابدېيىنى تۇغدى. ئىككىنچىسى ئەبۇ بەكرىنىڭ ئوغلى مۇھەممەدنى تۇغدى. ئۇ مەدىنىدىكى يەتتە دىنى ئالىمنىڭ بىرى - قاسمنى تۇغدى. ئۈچىنچىسى ئۈمەرنىڭ ئوغلى ئابدۇللا تاللىدى. ئۇ ئۈمەر ئىبنى خەتتابنىڭ نەۋرىسى، ئىش - ھەرىكەتتە بەك ئوخشىمايدىغان سالىمنى تۇغدى.

قېنى كېلىڭلار! ئابدۇللا ئىبنى ئۈمەر ئىبنى خەتتابنىڭ ئوغلى سالىمنىڭ ھاياتىدىكى نۇرلۇق كۆرۈنۈشلەرگە نەزەر سېلىپ باقايلى: اللە ئۇنىڭدىن، دادىسىدىن ۋە بۇۋىسىدىن رازى بولسۇن!

ئابدۇللانىڭ ئوغلى سالىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تۇرغان، دەپنە قىلىنغان ۋە ھىجرەت قىلغان ئورۇن - مەدىنە مۇنەۋۋەرەدە تۇغۇلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھىد - بۇيلىرى بىلەن خۇشپۇراقلىققا چۆمگەن، ۋەھىينىڭ نۇرى بىلەن يۇرغان مۇھىتتا ئۆسۈپ يېتىلدى. كۈندۈزى روزا تۇتىدىغان، كېچىسى ناماز ئوقۇپ ئۇخلىمايدىغان، پەرىزكار ئابدۇللا دادىسىنىڭ يېتەكلىشىدە تەربىيەلەندى. ئۈمەر ئىبنى خەتتاب دادىسىنىڭ ئەخلاقىنى ئۆگەندى... دادىسى ئوغلى سالىمدا باشقا قېرىنداشلىرىنى بېسىپ چۈشكەندەك دەرىجىدە تەقۋالىقنىڭ ئىپادىلىرىنى، ئىسلامنىڭ ئالامەتلىرىنى كۆردى. ئۇنىڭ خارەكتىرىدە ئىسلامنىڭ خىسەتلىرى، قۇرئاننىڭ ئەخلاقىنى بايقىدى - دە، ئۇنى چىن قەلبىدىن ياخشى كۆرۈپ ئەتىۋارلىدى. ھەتتا بۇ توغرىسىدا مالا مەت قىلغۇچىلارغا مۇنداق دېدى:

- ئۇلار ماڭا سالىم توغرىسىدا مالا مەت قىلىدۇ، مەنمۇ ئۇلارغا مالا مەت قىلاي. سالىم مېنىڭ كۆز قارچۇقۇم.

ئۇنىڭغا ئۆزى بىلىدىغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسلىرىنى سۆزلەپ بەردى، اللەنىڭ دىنى - ھۆكۈملىرىنى ئۆگەتتى، اللەنىڭ كىتابىدىن تەلىم بەردى، ئاندىن ئۇنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەسجىدىگە ئېلىپ باردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەسجىدى ساھابە كىراملار بىلەن ئاۋات ئىدى. ياش يىگىت سالىم مەسجىدنىڭ تۈۋرۈكلىرىدىن قايسى بىرىگە نەزەر سالسا

پەيغەمبەرلىكنىڭ نۇرى ۋە خۇشبۇيى بىلەن يۇرغان نۇرنى كۆرەتتى، قەيەرگە قارسا ياكى قۇلاق سالىسا ياخشىلىقنى كۆرەتتى ياكى ياخشىلىقنى ئاڭلايتتى، شۇ سەۋەپلىك ئۇنىڭغا نۇرغۇن ساھابىلاردىن بىلىم ئېلىش پۇرسىتى كەلدى. ئۇلارنىڭ ئالدىنقىلىرى: ئەبۇ ئەييۇب ئەنسارى، ئەبۇ ھۇرەيرە، ئەبۇ رافئە، ئەبۇ لۇبابە ۋە زەيد ئىبنى خەتتابلار ئىدى. بۇنىڭغا دادىسى ئابدۇللا ئىبنى ئۇمەرنىڭ تەلىم - تەربىيەسى قۇشۇلاتتى. سالم ئۇزاق ئۆتمەي مۇسۇلمانلارنىڭ مەشھۇر ئالىملىرىدىن بىرىگە، تابىئىنلارنىڭ دىنى مەسلىسىنى سورايدىغان، دىننىڭ قانۇنلىرىنى ئۆگىنىدىغان، دىنى ۋە دۇنياۋى قىيىنچىلىقلىرىنى ھەل قىلىشتا تايىنىدىغان مەدىنىدىكى دىنى ئالىمنىڭ بىرىگە ئايلاندى. ۋالىيلار، قازىلار بىرەر مەسلىگە دۇچ كەلسە مەدىنە ئالىملىرىنىڭ يېنىغا بېرىشقا بۇيرۇيتتى. ئۇلار بىرەر مەسلىگە يۇلۇقسا ھەممىسى يىغىلىپ قاراپ چىقىراتتى، ئاندىن ئاشۇ مەدىنە ئالىملىرىنىڭ كۆرسەتمىسى بىلەن ھۆكۈم قىلاتتى. ۋالىيلارنىڭ سالم ئىبنى ئابدۇللاننىڭ مەسلىھەتنى قوبۇل قىلىپ، كۆرسەتمىسى بۇيىچە ئىش قىلغىنى - ئەڭ تەلەپلىك، كىشىلەر ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان، خەلىفىلەرنىڭ قارىشىدا ئىشەنچلىك كىشى بولاتتى. ئەمما ئۇنىڭ پىكىرىگە قارشى چىققانلارغا مەدىنە تار كېلىپ ھۇقۇقىنى ساقلاپ قالالمايتتى. بۇلارنىڭ مىساللىرىدىن بىرى:

ئابدۇررەھمان ئىبنى زەھھاك يەزىد ئىبنى ئابدۇلمەلىك خەلىفە ۋاقتىدا مەدىنىگە ۋالى بولدى. ھۈسەيىن (الله ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن)نىڭ قىزى فاتىمە تۇل قېلىپ، بالىلىرىنىڭ ئالدىدا قالدى. ئابدۇررەھمان ئىبنى زەھھاك ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ توي قىلىش تەلۋىنى قويدى. فاتىمە:

- الله بىلەن قەسەمكى، توي قىلغۇم يوق. بالىلىرىم بىلەن تۇرىۋاتىمەن، شۇلارغا قارايمەن، - دېدى.

ئابدۇررەھمان چىڭ تۇرىۋالدى. فاتىمە ئۇنىڭ يامانلىق قىلىشىدىن قورقماستىن، سەۋەپ كۆرسىتىپ ماقۇل بولمىدى. ئابدۇررەھمان ئۇنىڭ ئۇنىماي تۇرىۋالغانلىغىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭغا:

- اللە بىلەن قەسەم قىلمەنكى، ئەگەر ماڭا ئايال بولۇشقا رازى بولمىساڭ، چوڭ بالاڭنى تۇتۇپ: ھاراق ئىچتى- دېگەن تۆھمەت بىلەن دەررە ئۇرغۇزىمەن، - دېدى.

فاتىمە ئۆز ئىشىدا سالىمدىن مەسلىھەت سورىدى. سالىم ئۇنىڭغا ۋالنى شىكايەت قىلىپ خەلىفىگە خەت يېزىشنى، خەتتە ئۆزىنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن تۇغقان ئىكەنلىكىنى، ئۇنىڭ ئائىلىسىدىن ئىكەنلىكىنى تىلغا ئېلىشنى كۆرسەتمە بەردى. فاتىمە خەت يېزىپ، ئەلچىدىن دەمەشىققە يولغا سېلىۋەتتى. ئەلچى خەتنى ئېلىپ خەلىفىنىڭ يېنىغا بارماي تۇرۇپ، خەلىفىنىڭ خەزىنىچىسى ئىبنى ھورمۇزگە ھىساپ تاپشۇرۇش ئۈچۈن يېنىغا كېلىش توغرىلىق بۇيرۇق كەلدى. ئىبنى ھورمۇز ھەق ئىگىلىرى بىلەن خوشلىشىپ، ھۈسەيىننىڭ قىزى فاتىمەنىڭ يېنىغا خوشلاشقىلى كېلىپ، مۇنداق دېدى:

- مەن دەمەشىققە ماڭماقچىمەن. قىلىپ بېرىدىغان ئىش بارمۇ؟

- بار، مۇئىنلارنىڭ ئەمىرىگە ئىبنى زەھھاك تەرىپىدىن مەن ئۇچرىغان ئىشلارنى، ئۇنىڭ ماڭا تەھدىد سالغانلىغىنى، ئۇنىڭ مەدىيىنە ئالىملىرىنىڭ، خۇسۇسەن سالىم ئىبنى ئابدۇللاننىڭ ھۆرمىتىگە رىئايە قىلمايدىغانلىغىنى يەتكۈزگەن.

ئىبنى ھورمۇز فاتىمەنى يوقلىغانلىغىغا ئۆزىگە كايىدى. چۈنكى ئۇ فاتىمەنىڭ ئابدۇررەھمان ئىبنى زەھھاك ئۈستىدىن قىلغان شىكايىتىنى خەلىفىگە كۆتۈرۈپ ئايرىشنى خالىمايتتى. ئىبنى ھورمۇز دەمەشىققە فاتىمەنىڭ خېتىنى ئېلىپ ماڭغان ئەلچى يېتىپ بارغان كۈننىڭ ئۆزى يېتىپ باردى. ئىبنى ھورمۇز خەلىفىنىڭ يېنىغا كىرگەندە، خەلىفە ئۇنىڭدىن مەدىنىنىڭ ئەھۋالى، سالىم ۋە ئۇنىڭ ئۆلىما بۇرادەرلىرىنىڭ ئەھۋالى توغرىلىق سوراپ:

- مەدىنىدە بىلىشكە تېگىشلىك ئالاھىدە ئىش بارمۇ؟ - دېدى.

ئىبنى ھورمۇز خەلىفىگە ھۈسەيىننىڭ قىزى فاتىمە توغرىسىدا ھېچنەرسە دېمىدى ھەمدە ۋالىنىڭ سالىمغا تۇتقان پۈزىتىسىنى توغرىلىقمۇ ھېچنەرسە بايان قىلمىدى. ئۇ ھېساپ بېرىپ خەلىفىنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇۋاتقاندا، دەۋازىۋەن كىرىپ:

- اللە ئەمىرنىڭ ئىشىنى ياخشى قىلسۇن! ئىشك يېنىدا ھۈسەيىننىڭ قىزى فاتىمەنىڭ ئەلچىسى ساقلاپ تۇرىدۇ، - دېدى. ئىبنى ھورمۇزنىڭ چىرايى ئۆزگىرىپ، مۇنداق دېدى:

- اللە ئەمىرنىڭ ئۆمرىنى ئۇزۇن قىلسۇن! ھۈسەيىننىڭ قىزى فاتىمە ساڭا گەپ ئەۋەتكەن ئىدى، - دەپ، ئۇنىڭغا بولغان ئىشلارنى ئېيتتى. خەلىفە ئۇنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ كارىۋىتىدىن چۈشۈپ:

- ھۇ يىتمەك! سەندىن مەدىيىنىڭ ئىشلىرىنى سورىغان ئەمەسمىدىم!؟
سەن مۇشۇ ئىشلارنى بىلىپ تۇرۇپ، ماڭا دېمەپسەن، ھە!؟

ئىبنى ھورمۇز ئېسىدىن چىقىپ قالغانلىغىنى سەۋەپ كۆرسىتىپ تۇرىۋالدى، ئاندىن خەت ئەكەلگەن ئەلچىگە رۇخسەت بېرىپ، كىرگۈزۈلدى. خەلىفە ئۇنىڭدىن خەتنى ئېلىپ، ئوقۇشقا باشلىدى. ئۇنىڭ كۆزلىرىدە غەزەپ ئوتلىرى ياناتتى. ئۇ سۆزلىگەچ، قولىدىكى نەيزىنى يەرگە ئۇرۇشقا باشلىدى.

- زەھھاكىنىڭ ئوغلى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئائىلىسىگە چىقىلىشقا جۈرئەت قىپتۇ، ھە! سالىم ئىبنى ئابدۇللانىڭ نەسەپتىنى ئاڭلىماپتۇ. ئۇنىڭ مەدىيىدە ئازايلىنىپ توۋلىغان ئاۋازىنى مۇشۇ دەمەشقتىكى ئورنۇمدا تۇرىۋاتقىنىدا ماڭا ئاڭلىتالايدىغان ئادەم بارمۇ؟ (يەنى ئۇنىڭ ئاۋازىنى مەدىيىدىن دەمەشققە ئاڭلانغۇدەك دەرىجىدە ئازاپلايدىغان ئادەم بارمۇ؟ بۇ ئۇنى قاتتىق ئازاپلاشتىن كىنايە) - دېدى خەلىفە. ئۇنىڭغا:

- بار مۇئىمىنلەرنىڭ ئەمىرى! مەدىيىدە ئابدۇلۋاھىد ئىبنى بىشىير بار. بۇ ئىشنى شۇنىڭغا تاپشۇر. ئۇ ھازىر تائىقتا، - دېيىلدى.

- اللە بىلەن قەسەمكى شۇنداق بولسۇن، - دېدى خەلىفە. ئاندىن قەغەز ئەكەلدۈرۈپ، ئۆز قولى بىلەن پەرمان يازدى:

- «مۇئىنلارنىڭ ئەمرى يەزىد ئىبنى ئابدۇلمەلىكتىن ئابدۇلۋاھىد ئىبنى بىشىرغا سالام. مەقسەت: مەن سېنى مەدىنىگە ۋالى قىلدىم. ئەگەر بۇ خېتىم يېتىپ بارسا، مەدىنىگە قاراپ يولغا چىققىن ھەمدە زەھھاك ئوغلىنى ھۇقۇقتىن ئېلىپ تاشلا. ئۇنىڭغا مىقدارى قىرىق مىڭ دىنار كەلگىدەك تۆلەم قوي. پۈتۈن مەدىنىگە ئاۋازى ئاڭلانغۇدەك ئازايلا!»

ئەلچى خەتنى ئېلىپ مەدىنىە يولى بىلەن تائىققا ئالدىراپ يولغا چىقتى. ئۇ مەدىنىگە يېتىپ بارغاندا، مەدىنىە ۋالىسى ئابدۇررەھمان ئىبنى زەھھاكنىڭ يېنىغا كىرمىدى، سالاممۇ قىلمىدى. بۇنىڭدىن ۋالىنىڭ كۆڭلىگە ئەندىشە چۈشتى - دە، ئادەم ئەۋەتىپ ئەلچىنى چاقىرتىپ كەلدى ۋە كېلىش سەۋەبىنى سورىدى. ئۇ ھېچنەرسە دېمىدى. ۋالى كۆرىپسىنى ئۆرۈپ، ئۇنىڭغا:

- قارا! - دېدى. كۆرىنىڭ تېگىدە دىنار بىلەن تولغان ھەميان تۇراتتى. ئۇ ئەلچىگە:

- بۇ مىڭ دىنار. ساڭا اللەنىڭ نامى بىلەن قەسەم بېرەي. سەن كېلىش سەۋەبىڭنى، قولۇڭدا نېمە بارلىغىنى دەپ بەرسەڭ، بۇنى ساڭا بېرىۋېتىمەن، سىرنى ھېچكىمگە دېمەيمەن، - دېدى. ئەلچى ئېيتىپ بەردى. ۋالى پۇلنى ئۇنىڭغا بەردى ۋە ئۇنىڭغا:

- مەن دەمەشققە يېتىپ بېرىپ بولغىچە بۇ يەردە ئۈچ كۈن تۇرۇپ تۇر، ئاندىن بۇيرۇلغان ئىشىڭغا ماڭ، - دېدى. ئابدۇررەھمان ئىبنى زەھھاك دەرھال يۈك تاقلارنى تېگىپ، مەدىنىدىن ئايرىلىپ، دەمەشققە يول ئالدى. ئۇ دەمەشققە يېتىپ كېلىپ، خەلىفەنىڭ قېرىندىشى مەسلەمە ئىبنى ئابدۇلمەلىكنىڭ يېنىغا كىردى. ئۇ ئېسىل پەزىلەتلىك، ئالجاناپ زات ئىدى. ئابدۇررەھمان ئۇنىڭ يېنىغا كىرىپ، مۇنداق دېدى:

- ئى ئەمىر! ماڭا ياردەم قىلساڭ.

- ئۆزەڭنى خوش تۇت. نېمە ئىش ئىدى؟
- مۇئىمىنلەرنىڭ ئەمرى ئۆتكۈزگەن خاتالىغىم تۈپەيلى مېنى جازالمىقچى.
ئەتسى مەسلەمە يەزدىنىڭ يېنىغا كىرىپ:
- ئى مۇئىمىنلەرنىڭ ئەمرى! مېنىڭ بىر ھاجىتىم بار ئىدى، - دېدى.
- ئابدۇررەھمان ئىبنى زەھھاكىنىڭ ئىشلا بولمىسا، بارلىق ھاجىتىڭ ھەل قىلىندۇ.
- اللە بىلەن قەسەمكى، دەل شۇ ئىش بىلەن كەلگەن.
- اللە بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، ئۇنى ھەرگىز كەچۈرمەيمەن.
- ئۇنىڭ گۇناھى نېمە؟

- ئۇ ھۈسەيىننىڭ قىزى فاتىمەگە بېسىم ئىشلىتىپ تەھدىد ساپتۇ، قورقۇتۇپ زۇلۇم قىپتۇ. سالم ئىبنى ئابدۇللاننىڭ نەسەپتىنى ئاڭلىماپتۇ. شۇنىڭ بىلەن مەدەينە شائىرلىرىنىڭ ھەممىسى ئۇنى سۆكۈپ، ئالىملار ۋە ياخشى كىشىلەر ئەيىبلەشكە باشلاپتۇ.

مەسلەمە مۇنداق دېدى:

- ئى مۇئىمىنلارنىڭ ئەمرى! سەن ئويلىغىنىڭدەك قىل.
- يېڭى ۋالىنىڭ مېنىڭ بۇيرۇغۇمنى ئىجرا قىلىشى ئۈچۈن ئىبنى زەھھاكىنى مەدەينىگە قايتىپ كېتىشكە بۇيرىغىن. ئۇنى باشقا ۋالىلارغا ئىبرەت قىلسۇن.

* * *

مەدەينىدىكىلەر يېڭى ۋالىدىن ناھايىتى خۇشال بولدى. ئۇنىڭ ئابدۇررەھمان ئىبنى زەھھاك توغرىسىدىكى خەلىفىنىڭ بۇيرىغىنى ئىجرا قىلىشتىكى ئىرادىسى ئۇلارنى خۇرسەن قىلدى. ئۇلار يېڭى ۋالىنىڭ ياخشىلارنىڭ يولىدا ماڭغانلىغىنى، ئىشلاردا قاسم ئىبنى مۇھەممەد ئىبنى ئەبۇ بەكرى ۋە سالم

ئىبنى ئابدۇللا ئىبنى ئومەر بىلەن مەسلىھەت قىلىشىپ، ئاندىن تونۇپ يەتكەندە، ئۇلارنىڭ يېڭى ۋالىغا بولغان ھۆرمىتى تېخىمۇ ئاشتى.

* * *

مۇسۇلمانلارنىڭ خەلىفىسى يەزىد ئىبنى ئابدۇلمەلىككە خۇش مۇبارەك بولسۇن! مۇشۇنداق ئۈلگىلىك كىشىلەرنى بارلىققا كەلتۈرگەن، ئاشۇنداق ئەرلەرنى يېتىشتۈرگەن بۈيۈك ئىسلامغا شان- شەرەپ ۋە ئىززەت- ئىكراملار بولسۇن!

* * *

مۇئمىنلارنىڭ ئەمرى ئومەر ئىبنى خەتتابنىڭ بىر قانچە بالىسى بار، ئابدۇللا ئۇنىڭغا بەك ئوخشايتتى. ئابدۇللاننىڭمۇ دادىسىغا ئوخشاش بالىسى كۆپ بولۇپ، سالىم ئۇنىڭغا ھەممىدىن بەك ئوخشايتتى.

قېنى، ئومەر ئىبنى خەتتابنىڭ نەۋرىسى، ئۇنىڭغا ئەخلاق ۋە قەددى- قامەت ھەمدە خارەكتىر جەھەتتىن ھەممىدىن بەك ئوخشايدىغان كىشى- سالىم ئىبنى ئابدۇللاننىڭ ھېكايىسىنى داۋاملاشتۇرايلى.

* * *

سالىم خۇشبۇي مەدىنىدە ياشىدى. ئۆز ۋاقتىدا مەدىنىدە بۇرۇن كۆرۈلۈپ باقمىغان دەرىجىدە باياشات ئىدى. ئۇنىڭ تەمىناتى ھەر قايسى ئورۇنلاردىن تۇلۇق كېلىپ تۇراتتى. بەنى ئۇمەييە خەلىفىلىرى مەدىنىگە كىشىلەرنىڭ خىيالىغا كىرىپ باقمىغان دەرىجىدە بېيىش پۇرسىتى بەرگەن ئىدى. لېكىن سالىم دۇنياغا باشقىلار بېرىلگەندەك بېرىلمىدى. باشقىلار توپلىغاندەك، يۇقىلىپ كېتىدىغان مال- دۇنيادىن توپلىمىدى. كىشىلەرنىڭ قولىدىكى نەرسىلەرگە كۆز قىرىنى سالماي، اللەنىڭ يېنىدىكى ئەجىر- مۇكاپاتنى تاللىدى. كەلگۈسىدىكى غەلبىگە ئېرىشىشنى ئۈمىت قىلىپ، ھازىرقىدىن يۈز ئۆردى.

بەنى ئۇمەييە خەلىفىلىرى ئۇنىڭغا باشقىلارغا بەرگەندەك كۆپ مال- دۇنيا بېرىپ سىناپ باقماقچى بولۇشقان بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ كىشىلەرنىڭ

قولدىكى نەرسىلەرگە قىزىقمايدىغانلىغىنى، دۇنيا ۋە ئۇنىڭ زىبۇ-زىننەتلىرىنى چوڭ بىلمەيدىغانلىغىنى بىلدى. بىر يىلى سۇلايمان ئىبنى ئابدۇلمەلىك مەككىگە ھەج قىلغىلى كەلدى. ئۇ دەسلەپكى تاۋاپلىرىنى قىلىۋاتقاندا سالىمنى كۆردى، ئۇ كەئىبنىڭ ئۇدۇلدا تۆۋەنچىلىك بىلەن ئولتۇرۇپ، دىل ھۇزۇرى ۋە پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن قۇرئان ئوقۇۋاتاتتى. ياشلىرى گۇيا كۆزىدە ياش دېڭىزى باردەك، مەڭزىگە تاراملاپ چۈشۈۋاتاتتى. خەلىفە تاۋاپنى قىلىپ ئىككى رەكئەت نامازنى ئوقۇپ بولۇپ، سالىم ئىبنى ئابدۇللا ئولتۇرغان تەرەپكە قاراپ ماڭدى. كىشىلەر ئۇنىڭغا يول بۇشتىپ بەردى. خەلىفە ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ ئولتۇردى، ھەتتا تىزلىرى تېگىشىپ قالغىلى ئازلا قالدى. سالىم ئۇنىڭغا دىققەت قىلمىدى ۋە قارىمىدى. چۈنكى ئۇ ئۆز ئىشىغا بېرىلىپ كەتكەن، اللەنى ئەسلەش بىلەن ھەممىنى ئۇنتۇغان ئىدى. خەلىفە سالىمنى يۇشۇرۇن كۆزىتىشكە، سۆزلىشىش ئۈچۈن ئۇنىڭ تىلاۋەتتىن توختىغان، يېشىنى توختاتقان پۇرسەتنى كۈتۈشكە باشلىدى. پۇرسەت كەلگەندە، خەلىفە ئۇنىڭغا قاراپ دېدى:

- ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم ۋە رەھمەتۇللاھى ۋە بەراكاتۇھۇ.

- ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام ۋە رەھمەتۇللاھى ۋە بەراكاتۇھۇ.

- ئى ئەبۇ ئۇمەر! مەن ئادا قىلىدىغان ھاجىتىڭ بولسا سورىغىن، - دېدى خەلىفە پەس ئاۋازدا.

سالىم ھېچنەمە دېمىدى. خەلىفە ئۇنى ئاڭلىمىدى دەپ ئويلاپ، تېخىمۇ يېقىنلاپ كېلىپ، مۇنداق دېدى:

- سېنىڭ ھەل قىلىدىغان ھاجىتىڭ بولسا، سورىشىڭنى ئۈمىت قىلىمەن.

سالىم مۇنداق دېدى:

- اللە بىلەن قەسەمكى، اللەنىڭ ئۆيىدە ئولتۇرۇپ باشقىلاردىن بىر نەرسە سوراشتىن خىجىل بولمەن.

خەلىفە خىجىل بولۇپ جىمىپ كەتتى، لېكىن ئۆز ئورنىدىن مەدبىرلىمىدى.

ناماز تۈگەپ سالىم ياتقىغا قايتماقچى بولغاندا، كىشىلەر توپى ئۇنىڭغا ئەگەشتى. بىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسلىرىدىن سورىسا، بىرى دىن ئىشلىرىدىن يول سورايتتى. يەنە بىرى دۇنيا ئىشلىرىدا نەسپەت قىلىپ قويۇشنى تەلەپ قىلاتتى. يەنە بىرى دۇئا قىلىپ قويۇشنى تەلەپ قىلاتتى... ئۇنىڭغا ئەگىشىپ ماڭغانلارنىڭ ئىچىدە، مۇسۇلمانلارنىڭ خەلىفىسى سۇلايمان ئىبنى ئابدۇلمەلىكمۇ بار ئىدى. كىشىلەر ئۇنى كۆرگەندە يول بۇشۇتۇپ بەردى. خەلىفە كېلىپ سالىم بىلەن تەڭ ماڭدى، ئاندىن ئۇنىڭغا يېقىن كېلىپ، قۇلىقىغا پىچىرلاپ:

- مانا ھازىر مەسجىدنىڭ سىرتىغا چىقتۇق، ھاجەتلىرىڭ بولسا سورىغىن، - دېدى. سالىم:

- دۇنيانىڭ ھاجەتلىرىدىنمۇ ياكى ئاخىرەتنىڭ ھاجەتلىرىدىنمۇ؟ - دېدى ئۇنىڭغا.

- بەلكى دۇنيانىڭ ھاجەتلىرىدىن، - دېدى خەلىفە. سالىم:

- دۇنيانىڭ ھاجەتلىرىنى دۇنيانىڭ ئىگىسىدىن سورىمىدىم، ئۇنىڭغا ئىگە بۇلالمايدىغان ئادەملەردىن قانداقمۇ سورايم؟! - دېدى.

خەلىفە خىجىل بولۇپ، سالام قىلىپ قايتىپ كەتتى. ئۇ مۇنداق دەيتتى:

- ئى خەتتاب ئائىلىسى (ئۆمەر ئىبنى خەتتاب جەمەتنى دېمەكچى)! سىلەر قانائەت ۋە تەقۋادارلىق بىلەن نېمە دېگەن بەختلىك ۋە ئەزىز! اللە بىلەن كۆڭلۈڭلار نېمە دېگەن توق ۋە باي! اللە سىلەرگە بەرکەت ئاتا قىلسۇن!!!

* * *

شۇ يىلنىڭ ئالدىنقى يىلى ۋەلىد ئىبنى ئابدۇلمەلىك ھەج قىلدى. كىشىلەر ئەراپاتتىن قايتقاندا، خەلىفە سالىم ئىبنى ئابدۇللا بىلەن مۇزدەلىفەدە ئۇچرىشىپ قالدى. سالىم ئېھرام باغلىغان ئىدى. خەلىفە ئۇنىڭغا سالام بېرىپ، ياخشى تىلەكلەرنى تىلدى، ئاندىن ئۇنىڭ بەدىنىنىڭ ئوچۇق

يەرلىرىگە قاراپ، ئۇنىڭ قاۋۇل، كۈچلۈك، بەدىنىنىڭ چىڭلىغىنى كۆردى - دە،
ئۇنىڭدىن:

- سېنىڭ تەن قورۇلۇشۇڭ ھەقىقەتەن ياخشى ئىكەن، ئى ئەبۇ ئۈمەر!
يەيدىغان ئاساسى تامىقىڭ نېمە؟ - دەپ سورىدى.

- نان ۋە زەيتۇن يېغى. تاپالسام بەزى چاغلاردا گۆش يەيمەن.

- نان ۋە زەيتۇن يېغى يەيسەن؟

- ھەئە.

- كۆڭلۈڭ تارتامدۇ؟

- كۆڭلۈم تارتىمسا، قۇرساق ئېچىپ، كۆڭلۈم تارتقىدەك بولغىچە قويۇپ
قويمەن، - دېدى سالم.

* * *

سالم دۇنيادىن ئۆزىنى تارتىش ۋە ئۇنىڭ ۋاپاسىز نەرسىلىرىگە بېرىلمەسلىك
جەھەتتە بۇۋۇسىغا ئوخشىغىنىدەك، قىيىنچىلىق ۋە جازا قانچىلىك ئېغىر
بولشىدىن قەتئىنەزەر، ھەق سۆزنى ئېيتىشتىمۇ بۇۋۇسى - ئۈمەر ئىبنى
خەتتابقا بەك ئوخشايتتى. بۇنىڭ مىسالدىن بىرى:

بىر قېتىم سالم مۇسۇلمانلارنىڭ ھاجىتى بىلەن ھەججىنىڭ ئالدىغا كەلدى.
ھەججى ئۇنى قارشى ئېلىپ، ئىززەت - ئىكراملار بىلەن ئولتۇرغۇزدى. ئۇلار
شۇنداق تۇرۇۋاتقاندا، ھەججىنىڭ ئالدىغا چاچلىرى چۇۋۇلغان، كىيىملىرىنى
توپا - چاڭ باسقان، چىرايى سارغايغان، كويىزا - كىشەنلەر بىلەن باغلانغان بىر
بۆلۈك كىشىلەر كەلتۈرۈلدى. ھەججىغا قاراپ:

- بۇلار زېمىندا بۇزغۇنچىلىق قىلغان، بېھۇدە قان تۆككەن ئاسىيلار، - دېدى
ۋە ئۇنىڭغا قېلىچىنى بېرىپ ئۇلارنىڭ ئالدىدىكىنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ:

- تۇر، ئاۋۋۇنى ئەكىلىپ بېشىنى چاپ، - دېدى.

سالىم ھەججانىڭ قولىدىكى قېلىچنى ئېلىپ، ئۇ ئادەم تەرەپكە ماڭدى. كىشىلەر ئۇنىڭ نېمە ئىش قىلىدىغانلىغىغا كۆزلىرىنى چەكچەيتىپ تۇرۇشقان ئىدى. سالىم ھېلىقى ئادەمنىڭ يېنىغا كېلىپ توختىدى ۋە ئۇنىڭغا دېدى:

- سەن مۇسۇلمانمۇ؟

- ھەئە.

- بۇ سۇئاللارنى سوراپ نېمە قىلسەن؟ بۇيرۇلغاننى ئىجرا قىل! - دېدى ھەججاج.

- بامدات نامىزىنى ئوقىغانىدىڭ؟ - سورىدى سالىم ھېلىقى كىشىدىن.

- ناماز ئوقۇمايدىغان مۇسۇلمانمۇ بارمۇ؟

- مەن سەندىن بۈگۈن بامدات نامىزىنى ئوقۇدۇڭمۇ دەپ سوراۋاتىمەن!؟

- اللە ساڭا ھىدايەت بەرسۇن. مەن ساڭا ھەئە، دېدىم ھەمدە سەندىن بۇ زالىمنىڭ بۇيرۇغىنى ئىجرا قىلىشنى سورىدىم. بولمىسا ئۇنىڭ غەزىپىگە يۇلىقسەن.

سالىم ھەججانىڭ يېنىغا قايتىپ كېلىپ، قولىدىكى قېلىچنى تاشلىدى ۋە مۇنداق دېدى:

- بۇ ئادەم ئۆزىنىڭ مۇسۇلمانلىغىنى ئىسپاتلاپ، بامدات نامىزىنى ئوقۇغانلىغىنى دەۋاتىدۇ. مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ «بامدات نامىزىنى ئوقۇغان ئادەم اللەنىڭ ھىمايىسىدە» دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان. مەن اللەنىڭ ھىمايىسىگە كىرگەن ئادەمنى ئۆلتۈرمەيمەن.

ھەججاج غەزەپ بىلەن مۇنداق دېدى:

- بىز ئۇنى بامدات نامىزى ئوقۇمىدى دەپ ئۆلتۈرمەيمىز، ئۇنى خەلىفە ئوسمان (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن) نى ئۆلتۈرۈشكە ياردەم بەردى دەپ ئۆلتۈرمىز.

سالىم بۇنى ئاڭلاپ:

- كىشىلەر ئىچىدە ئوسماننىڭ قېنى توغرىسىدا سەن ۋە مەندىنمۇ لايىق ئادەم بار، - دېدى.

ھەججە جىم ئولتۇرۇپ جاۋاب قايتۇرمىدى. كېيىن سورۇندىكىلەردىن بىرى مەدەينىگە كەلدى ۋە ئابدۇللا ئىبنى ئومەرگە ھەججەنىڭ ئوغلى سالمىدىن تەلەپ قىلغان ئىشلىرىنى سۆزلەپ بەردى. ئابدۇللا سۆزىنىڭ ئاخىرىنى كۈتۈپ تۇرمايلا ئالدىراپ، سۆزلىگۈچىدىن:

- سالم ھەججەنىڭ بۇيرۇقىغا قانداق ئىنكاس قايتۇردى؟ - دەپ سورىدى. خەۋەر بەرگۈچى سالمىنىڭ قىلغانلىرىنى ئېيتىپ بەردى، ئابدۇللانىڭ چىرايى ئېچىلدى ۋە:

- ياخشى، ياخشى... ئەقىللىق... ئەقىللىق، - دەپ ماختىدى.

* * *

خەلىپىلىك ئومەر ئىبنى ئابدۇلئەزىزگە كەلگەندە، ئۇ سالمغا مۇنداق خەت يازدى:

«مەقسەت: اللە مېنى مېنىڭ مەسلىھەتمىسىز ياكى مەن تەلەپ قىلماستىن مېنى مۇسۇلمانلارنىڭ رەھبىرى بولۇش بىلەن سىندى. اللەنىڭ مۇشۇ سىناقتا ماڭا ياردەم بېرىشىنى تەلەيمەن. بۇ خېتىم ساڭا يېتىپ بارسا، ماڭا ئومەر ئىبنى خەتتابنىڭ كىتاپلىرىنى، تەرجىمىھال ۋە ئىش-پائالىيەتلىرىنى ئەۋەتىپ بەرگىن. مەن ئۇنىڭ يولىغا ئەگەشمەكچىمەن، اللە ياردەم بەرسە ئۇنىڭ ئۈسۈلى بىلەن ماڭماقچىمەن. ۋەسسalam.»

سالم ئۇنىڭغا مۇنداق دەپ خەت يازدى:

«مەقسەت: خېتىڭ ماڭا يېتىپ كەلدى. سەن ئۇنىڭدا اللەنىڭ سېنى سېنىڭ مەسلىھەتلىگىنىز ياكى ئىلتىماسلىغىنىز مۇسۇلمانلارغا رەھبەر قىلىش بىلەن سىنىڭلىغىنى، سېنىڭ ئومەرنىڭ يولىدا ماڭماقچى بولغانلىغىنى بايان قىلىپسەن. ئېسىڭدە بولسۇن، سېنىڭ زامانىڭ ئومەرنىڭ زامانىغا ئوخشامايدۇ.

سېنىڭ ئادەملىرىڭ ئىچىدە ئۈمەرنىڭ ئادەملىرىگە ئوخشايدىغانلىرى يوق. لېكىن بىلگىنىكى، توغرا ئىشنى نىيەت قىلىپ قىلىش ئىرادىسىگە كەلسەڭ، اللە ساڭا ياردەم بېرىدۇ ۋە ياردەم بېرىدىغان كىشىلەرنى يېتىشتۈرۈپ بېرىدۇ، ئۇلارنى ئويلىمىغان يەردىن كەلتۈرۈپ بېرىدۇ. اللە بەندىلىرىگە ئۇنىڭ نىيىتىگە قاراپ ياردەم بېرىدۇ. ئەگەر ئۇنىڭ ياخشى ئىش قىلىش نىيىتى تۇلۇق بولسا، اللەمۇ تۇلۇق ياردەم بېرىدۇ، ئەگەر نىيىتى يېتەرسىز بولسا، اللەمۇ نىيىتى بۇيىچە تۇلۇق ياردەم بەرمەيدۇ. ئەگەر كۆڭلۈڭ سېنى اللە نارازى بولىدىغان ئىشقا ھەيدىسە، سېنىڭ ئالدىڭدا دۇنيادىن كەتكەن سەندىن بۇرۇنقى ھۇقۇقدارلارنى ئويلا. ئۇلارنىڭ لەززەتنى كۆرگەن كۆزلىرى قانداق بولدى؟ ئاچكۆزلۈك بىلەن تويىمىغان قۇرساقلىرى قانداق تېشىلدى؟ ئۇلار قانداق بولۇپ ئۆيلەرنىڭ ئەتراپىغا كۆمۈلمەي، تاشلاپ قويۇلسا پۇرىقى كىشىلەرنى بىئارام قىلىدىغان، سېسىق پۇرىقىدىن كىشىلەرگە زىيان يېتىدىغان تاپقا ئايلىنىپ قالدى؟ مۇشۇلارنى كەلگۈسىدە ئۆزەڭدىن سورىغىن. ۋەسسالا مۇ ئەلەيكۇم ۋەرەھمەتۇللاھى ۋە بەراكاتۇھۇم».

* * *

سالىم ئىبنى ئابدۇللا ئىبنى ئۈمەر ئۇزاق ئۆمۈر كۆردى. ھاياتلىق مۇساپىسىنى تەقۋالىق بىلەن ئۆتكۈزدى، ھىدايەت بىلەن زىننەتلىدى، دۇنيانىڭ زىننىتى ۋە قىزىقتۇرىشىدىن يۈز ئۆردى. ئاددى تاماقلارنى يىدى، ئاددى كىيىملەرنى كەيدى. ئەسكەر بولۇپ مۇسۇلمانلار قۇشۇنى بىلەن رۇملۇقلارغا قارشى غازات قىلدى. خۇددى كۈيۈمچان ئاتىغا ئوخشاش مۇسۇلمانلارنىڭ ھاجىتىنى ئادا قىلدى.

ھىجرىيەنىڭ 106- يىلى ئۇنىڭغا ئەجەل كەلگەندە، مەدىينە قاينۇ بىلەن تەۋرەندى. ئۇنىڭ ئۆلۈم خەۋىرى ھەر بىر قەلبىتە ھەسرەت، ھەر بىر كۆزدە ياش قالدۇردى. پۈتۈن كىشىلەر ئۇنىڭ جىنازىسىنى ئوزۇتۇش ۋە دەپنە مۇراسىمىغا قاتنىشىش ئۈچۈن ھەركەتكە كەلدى.

ھىشام ئىبنى ئابدۇلمەلىك كىشىلەر توپىنى كۆرگەندە، كىشىلەرنىڭ شۇنچە كۆپلىكى ئۇنى ھەيران قالدۇردى، قەلبىدە ھەسەت قوزغىتىپ، ئۆزىدىن مۇنداق دەپ سورىدى:

- دەپ باقە، مۇسۇلمانلارنىڭ خەلىفىسى بۇلارنىڭ مۇشۇ يۇرتدا ۋاپات بولسا، بۇلاردىن قانچىسى چىقار؟

ئاندىن مەدىنىدىكى ۋالىسى ئىبراھىم ئىبنى ھىشاملى مەخزۇمغا:

- مەدىنىلىكلەردىن ھەر قايسى چىگرالارغا تۆت مىڭ ئادەم ئەۋەتىشكە بۇيرۇق قىل، - دېدى.

شۇ سەۋەپلىك شۇ يىلى «تۆت مىڭ يىل» دەپ ئاتالدى.

سەئىد ئىبنى جۇبەير

«سەئىد ئۆلتۈرۈلدى، ھالبۇكى يەر يۈزىدە ھەر قانداق ئادەم ئۇنىڭ بىلىمىگە بەك مۇھتاج ئىدى»

_ ئەھمەد ئىبنى ھەنبەل

سەئىد ئىبنى جۇبەير قامەتلىك، كېلىشكەن، ھاياتى كۈچى ئۇرغۇپ تۇرغان جۇشقۇن بولۇش بىلەن بىرگە قەلبى ئويغاق، زېرەك، سەزگۈر، گۈزەل ئەخلاققا قاتتىق قىزىققان، ھارام ئىشلاردىن ئۆزىنى بەك تارتقان ياش ئىدى. ئۇنىڭ تېرىسىنىڭ قارىلىقى، چېچىنىڭ بۇدۇرلىكى، تىگىنىڭ قارا تەنلىك ئىكەنلىكى، ئۇنىڭ يېشى كىچىك تۇرۇپلا ئالاھىدە ئىمتىيازغا ئېرىشىشىگە تۇسالغۇ بولالمىدى. سەئىدنىڭ تېگى قارا تەنلىك، كېلىپ چىقىشى ئەرەپ بولۇپ، بىلىم ئۇنىڭ اللەغا ئېرىشىدىغان يولى، تەقۋالىق جەننەتكە كىرىشىگە سېلىنغان يولى بولۇپ، ئۇ تەقۋالىقنى ئوڭ قولىدا، بىلىمنى سول قولىدا تۇتقان ئىدى. ھەر ئىككى قولىدا قاتتىق ئىدى. ئۇ ھاياتلىق مۇساپىسىنى ئىككىلەنمەستىن مۇشۇ ئىككىسىگە ئاتىدى. كىشىلەر ئۇنى ئېغىزغا چىش چىققاندىن باشلاپ ياكى بىلىم ئېلىش ئۈچۈن كىتاپقا بېرىلگەن ياكى ئىبادەت قىلىش ئۈچۈن جايىنامازدا تۇرۇۋاتقان ھالدا كۆرەتتى. مانا بۇ ئۆز ۋاقتىدىكى مۇسۇلمانلارنىڭ نۇرلۇق يۇلتۇزى - سەئىد ئىبنى جۇبەير. اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن ھەم رازى قىلسۇن.

ياش يىگىت سەئىد ئىبنى جۇبەير ئەبۇ سەئىدىل خۇدۇرى، ئەدى ئىبنى ھاتەم، ئەبۇ مۇسا ئەشئەرى، ئەبۇ ھۈرەيرە، ئابدۇللا ئىبنى ئۇمەر، ئۇممۇل مۇئىننىن - ئائىشەلەرگە ئوخشاش پىشقەدەم ساھابىلەردىن بىلىم ئالدى. اللە ئۇلارنىڭ ھەممىسىدىن رازى بولسۇن. لېكىن ئۇنىڭ ئەڭ چوڭ ئۇستازى

ۋە يېتەكچىسى - مۇسۇلمانلارنىڭ كاتتا ئۆلىمىسى، تېشىپ تۇرغان بىلىم دېڭىزى ئابدۇللا ئىبنى ئابباس ئىدى. سەئىد ئابدۇللا ئىبنى ئابباسنىڭ خىزمىتىدە بولۇپ، ئۇنىڭدىن قۇرئاننى ۋە چۈشەندۈرۈشنى، ھەدىسنى ۋە ئۇنىڭ ئىشەنچسىزلىرى قايىسى، ئىشەنچلىكلىرى قايىسى ئىكەنلىكىنى ئۆگەندى. دىنى ھۆكۈملەرنى، دىننى چۈشەندۈرۈشلەرنى تەلىم ئالدى. ئۇنىڭدىن تىل ئۆگىنىپ، يۇقىرى سەۋىيەگە ئېرىشتى. ھەتتا ئۆز زامانىسىدا يەر يۈزىدە ھەر قانداق بىر ئادەم ئۇنىڭ بىلىمىگە مۇھتاج بولدىغان دەرىجىگە يەتتى. شۇنىڭدىن كېيىن اللەنىڭ ئىرادىسى بىلەن بىلىمنى ئاشۇرۇش ئۈچۈن مۇسۇلمانلارنىڭ يۇرتلىرىنى ئايلاندى. قالغان بىلىمىگە ئېرىشىپ بولغاندىن كېيىن، كۈفەدە ماكان تۇتۇپ تۇرۇپ قالدى ھەم كۈفەدىكىلەرنىڭ ئۇستازى ۋە رەھبىرىگە ئايلاندى. ئۇ رامزاندا كىشىلەرگە ئىمام بولۇپ، بىر كېچىسى ئابدۇللا ئىبنى مەسئۇدنىڭ قىرائىتى بىلەن ناماز ئوقۇيتتى، يەنە بىر كېچىسى زەيد ئىبنى سابىتنىڭ قىرائىتى بىلەن ناماز ئوقۇيتتى. ئۈچىنچى كېچىسى ئۇلاردىن باشقىلارنىڭ قىرائىتى بىلەن ناماز ئوقۇيتتى. ئەگەر ئۇ تەنھا ناماز ئوقۇسا بەزىدە پۈتۈن قۇرئاننى بىر نامازدا ئوقۇيتتى. «ئۇلار ئۇزاققا قالماي بىلىدۇ، ئۇ چاغدا ئۇلارنىڭ بۇيۇنلىرىدا تاقاقلار ۋە اللەنىڭ زەنجىرلىرى بولىدۇ. ئۇلار قايناقسۇغا سۆرەپ كىرىلىدۇ، ئاندىن ئوتتا كۆيدۈرىلىدۇ» (سۈرە غافر 72 - ئايەت) دېگەن سۆزنى ياكى شۇنىڭغا ئوخشاش ۋەدە ۋە تەھدىد، ئاگاھلاندۇرۇش ئايەتلىرىنى ئوقۇغاندا بەدىنى تىترەپ كېتەتتى، يۈرەكلىرى سېلىپ كۆزلىرىدىن ياش تۆكەتتى. يەنە شۇنداق ئايەتلەرنى نەپەس ئالالماي قالغۇچە تەكرار ئوقۇيتتى. ئۇ ھەر يىلى ئىككى قېتىم بەيتۇلھەرامغا بېرىشنى ئۆزىنىڭ ئادىتىگە ئايلاندۇرغان بولۇپ، ھەر قېتىم ئۆمرە قىلىش ئۈچۈن رەجەپ ئېيىدا، يەنە بىر قېتىم ھەج قىلىش ئۈچۈن زۇلقەئدە ئېيىدا باراتتى. بىلىم تەلەپ قىلغۇچىلار، نەسبەت ۋە ياخشىلىق ئىزدىگۈچىلەر ئۇنىڭدىن مول بىلىم ئېلىش ئۈچۈن كۈفەگە كېلەتتى، ئۇنىڭ توغرا كۆرسەتمىسىنى ئالاتتى. بىرى:

- قورقۇش دېگەن نېمە؟ - دەپ سوراپتتى، ئۇ مۇنداق جاۋاب بېرەتتى:

- قورقۇش دېگەن - اللەدىن قورقۇشۇڭ سەن بىلەن خاتا ئىشلار ئوتتۇرىسىدا تۇسالىغۇ بولۇپ، سېنى خاتالىقتىن ياندۇرغان نەرسە. يەنە بىرى:

- اللەنى ئەسلىش (زىكرى) دېگەن نېمە؟ - دەپ سورايتتى. ئۇ:

- اللەنى ئەسلىش - ھەممىدىن ئۇلۇغ اللەغا بويسۇنۇشتۇر. كىم اللەغا يۈزلىنىپ ئۇنىڭغا بويسۇنسا، اللەنى ئەسلىگەن بولىدۇ. كىم اللەدىن يۈز ئۆرۈپ اللەغا بويسۇنمىسا، گەرچە پۈتۈن كېچە زىكرى - تەسبىھ ئېيتىپ، تىلاۋەت قىلسۇمۇ اللەنى ئەسلىگەن بولمايدۇ، - دەپ جاۋاپ بېرەتتى.

سەئىد ئىبنى جۇبەير ماكانلاشماقچى بولۇپ كۇفەنى تاللىغاندا، كۇفە ھەججە ئىبنى يۈسۈف سەقەفنىڭ باشقۇرۇشىدا ئىدى. ئۆز ۋاقتىدا ھەججە ئىراق، ئىراق شەرىق ۋە ماۋرائۇننەھرنىڭ ۋالىسى بولۇپ، ھۇقۇقنىڭ يۇقىرى پەللىسىدە ئولتۇرۇۋاتاتتى. بۇ، ھەججە ئابدۇللا ئىبنى زۇبەيرنى ئۆلتۈرۈپ، ئۇنىڭ ھەركىتىنى بېسىقتۇرغاندىن كېيىنكى ئەھۋال ئىدى. ئۇ ئىراقنى، بەنى ئۇمەييەنىڭ ھۆكۈمرانلىقىنى بېسىقتۇرۇپ، ھەممە يەردىكى ئىنقىلاپ ئوتلىرىنى ئۆچۈردى. اللەنىڭ بەندىلىرىنىڭ بېشىدا قېلىچ ئويناتتى. پۈتۈن ئەل قورقۇنۇپ ئىچىدە قالغان ئىدى. ھەججە ئىبنى ئەھمەسلىكىدىن قورقۇپ، كىشىلەر ئەركىنەك نەپەس ئالالماس بولۇپ قالغان ئىدى. شۇنىڭ بىلەن اللەنىڭ تەقدىرى بىلەن ھەججە ئىبنى ئەھمەس ئوتتۇرىسىدا تۇقۇنۇش يۈز بەردى. بۇ ئابدۇررەھمان ئىبنى ئەھمەس ئوتتۇرىسىدا تۇقۇنۇش يۈز بەردى. بۇ تۇقۇنۇش چوڭ پىتىنگە ئايلىنىپ، ھۆل - قۇرۇق ھەممىسىنى چەيلىدى. مۇسۇلمانلارنىڭ ۋۇجۇدىدا چوڭقۇر جاراھەتلەرنى قالدۇردى. بۇ ئىشنىڭ تەپسىلاتى مۇنداق:

ھەججە ئابدۇررەھمان ئىبنى ئەھمەسنىڭ قۇماندانلىقىدا سىجىستان (ئىران بىلەن ئافغانىستان ئوتتۇرىسىغا جايلاشقان يۇرت) نىڭ كەينى تەرىپىگە ئورۇنلاشقان رايۇنلاردىكى تۈرك پادىشاھلىقىغا قارشى «رەتبىيل» غازىتىغا قۇشۇن ئەۋەتتى. بۇ قەيسەر غالىپ قۇماندان رەتبىيل دىيارىنىڭ كۆپ قىسمىنى ئىگەللەپ، مۇستەھكەم بىر قۇرغاننى قولغا كەلتۈردى. شەھەر -

قىشلاقلاردىن نۇرغۇن غەنىمەتلەرنى ئالدى. بۇ زور غەلبىنىڭ خەۋىرىنى يەتكۈزۈش ئۈچۈن ھەججىغا ئادەم ماڭغۇزدى. مۇسۇلمانلارنىڭ خەزىنىسىگە كىرگۈزۈش ئۈچۈن، غەنىمەتلەرنىڭ بەشتىن بىرىنى ھەم بىرگە ئەۋەتتى. ھەججىغا يەنە ھەر قايسى جايلارنىڭ كىرىش- چىقىش يوللىرىنى ئۇقۇش، شۇ يەرنىڭ تەبىئىيىتى ۋە ئەھۋاللىرى بىلەن تونۇشۇش ئۈچۈن بىر مەزگىل جەڭدىن توختاشقا رۇخسەت سوراپ خەت يازدى. ئۇلار تېخى رەتبىيىل دىيارىنىڭ نامەلۇم بولغان تاغ جىلغىلىرىغا ئىچكىرىلەپ كىرمىگەن، غالىپ قوشۇن چوڭ خەتەرگە يۇلۇقمىغان ئىدى. خەتكە ھەججىنىڭ قاتتىق ئاچچىقى كەلدى. ئابدۇررەھماننى قورقۇنچاق، يارىماس دەپ خەت يازدى. خەتتە ئۇنى ئازاپ ۋە ئۆلۈمدىن قاتتىق ئاگاھلاندۇرغان، ھۇقۇقىدىن ئايرىلىپ قېلىشى بىلەن تەھدىد سالغان ئىدى. قۇماندان ئابدۇررەھمان قوشۇنىنىڭ مۆتىۋەرلىرىنى ۋە ھەر قايسى قۇماندانلىرىنى چاقىردى. ئۇلارغا ھەججىنىڭ خېتىنى ئوقۇپ بېرىپ، قانداق قىلىش توغرىسىدا مەسلىھەت سالدى. ئۇلار ھەججىغا بويسۇنماسلىق، ئۇنىڭغا قارشى چىقىش تەكلىۋىنى بەردى، ئابدۇررەھمان ئۇلارغا:

- مېنىڭ شۇنداق قىلىشىمنى قوللاپ ماڭا بەيئەت قىلامسىلەر؟ ئىراق زېمىنىنى ھەججىنىڭ رەزىللىكىدىن پاكلاش ئۈچۈن جىھاد قىلىشقا ياردەم بېرىمىسىلەر؟ - دېدى.

قوشۇن ئابدۇررەھمانغا بەيئەت قىلدى. ئابدۇررەھمان ئىبنى ئەشئەس ھەججىغا قاتتىق غەزەپلەنگەن قوشۇن بىلەن جەڭگە ئەتلىدى. ھەججىنىڭ قوشۇنلىرى بىلەن ئابدۇررەھمان قوشۇنى ئوتتۇرىسىدا كەسكىن جەڭلەر بولدى. ھەممىسىدە ئابدۇررەھمان زور غەلبىگە ئېرىشتى. سىجىستان ۋە پارس دىيارىنىڭ كۆپ قىسمى قولغا كەلدى. ئاندىن كۇفە ۋە بەسرەنى ھەججىنىڭ قولىدىن تارتىۋېلىش ئۈچۈن ئاتلاندى. ئىككى تەرەپ ئوتتۇرىسىدا جەڭ ئوتى لاۋۇلداۋاتقان، ئابدۇررەھمان ئىبنى ئەشئەس غەلبىسىرى ئىلگىرىلەۋاتقان ۋاقىتتا، ھەججىغا دۈشمەنلىرىنىڭ كۈچىنى كۆپەيتىدىغان بىر ئىش يۈز بەردى. بۇ مۇنداق: ھەر قايسى شەھەرلەرنىڭ

ۋاللىرى ھەججاغا مەكتۇپ ئەۋەتىپ، زىممىلەرنىڭ (مۇسۇلمانلارنىڭ تەۋەلىكىدە ياشاۋاتقان غەيرى دىندىكىلەر) جىزىيە (زىممىلەر ئىسلام ھاكىمىيىتىگە تۆلەيدىغان باج) تۆلەشتىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن ئىسلامغا كىرىشكە باشلىغانلىقىنى، ئىشلەيدىغان قىشلاقلارنى تاشلاپ، شەھەرلەرگە كىرىپ ئورۇنلاشقانلىقىنى، كىرىم ئازلاپ، خەزىنە قۇرۇقدالغانلىقىنى مەلۇم قىلىشتى. ھەججا بەسرە ۋە باشقا جايلاردىكى ۋاللىرىغا مەكتۇپ يېزىپ، ئۇلارنى شەھەرگە كىرگەن بارلىق زىممىلەرنى يىغىشقا، ھەممىسىنى كۆچۈپ كىرگىلى قانچە ئۇزۇن بولغان بولسۇن، قىشلاققا قايتۇرۇشقا بۇيرىدى. ئۇلار بۇيرۇقنى ئىجرا قىلىپ، زىممىلارنى يۇرت- ماكانلىرىدىن، كىرىم مەنبەسىدىن ئايرىپ، شەھەر ئەتراپىغا يىغدى. ئاياللار ۋە بالىلارنىمۇ ئېلىپ چىقىشتى. ھەممىنى يىغىپ بولغاندىن كېيىن، بىراقلا تاشلىۋەتكىلى ئۇزۇن بولغان ھەر قايسى قىشلاقلارغا ھەيدەپ ماڭدى. ئاياللار، بالىلار، قېرىلار يىغلاشقا، زارلىنىشقا، پەرياد چېكىشكە باشلىدى. ئۇلار:

- ھەي مۇھەممەد! نەدە سەن؟ ھەي مۇھەممەد! قەيەردە سەن؟ - دەپ توۋلىشتى. ئۇلار نېمە ئىش قىلىدىغانلىقىنى، نەگە بارىدىغانلىقىنى بىلمەيتتى. بەسرەنىڭ ئالىم ئۆلىمالىرى ئۇلارنىڭ ھالىغا يېتىش، ئۇلارنى تىلىۋېلىش ئۈچۈن چىقتى. ئۇلارمۇ ئۇلارنىڭ يىغىسىغا قوشۇلۇپ يىغلىدى. ئۇلارنىڭ مۇسبىتىگە ئازاپلاندى. ئابدۇررەھمان بۇ پۇرسەتنى غەنىمەت يىغىپ، ئالىم ئۆلىمالارنى ئۆزىنى قوللاشقا چاقىردى. پىشقەدەم تابىئىنلار، مۇسۇلمانلارنىڭ رەھبەرلىرىدىن نۇرغۇنى ئۇنىڭ چاقىرىقىغا ئاۋاز قوشتى. بۇلارنىڭ باشلامچىلىرى - سەئىد ئىبنى جۇبەير، ئابدۇررەھمان ئىبنى ئەبۇ لەيلا، شەئبى، ئەبۇلبەختەرىي قاتارلىقلار ئىدى. ئىككى تەرەپ ئوتتۇرىسىدا شىددەتلىك جەڭ باشلاندى. دەسلەپتە ئابدۇررەھمان ئىبنى ئەشەس ۋە ئۇنىڭ تەرەپدارلىرى غەلبە قىلدى. كېيىن ھەججانىڭ كۈچى ئاستا - ئاستا كۈچىيىپ، ئاخىرى ئابدۇررەھمان ئىبنى ئەشەس ئېچىنىشلىق مەغلۇپ بولدى. ئاخىرىدا ئۆزىنىڭ جېنىنى ئېلىپ قاچتى، قۇشۇنى ھەججاغا تەسلىم بولدى. ھەججا جاكارىچى ئارقىلىق مەغلۇپ بولغان قۇشۇنى ئۆزىگە باشقىدىن بەيئەت قىلىشقا چاقىردى. ئۇلارنىڭ كۆپى ھەججانىڭ چاقىرىقىغا

ئاۋاز قوشتى. بىر قىسىملىرى ئۆزىنى تارتتى. ئۆزىنى يۇشۇرغانلارنىڭ ئىچىدە سەئىد ئىبنى جۇبەيرمۇ بار ئىدى. تەسلىم بولغۇچىلار بىر - بىرلەپ بەيئەت قىلىشقا كېلىپ، خىيالغا كەلتۈرۈپ باقمىغان ئىشقا يۇلۇقتى. ھەججە ئۇلارنىڭ ھەر بىرىگە:

- سەن مۇئمىنلارنىڭ ئەمىرىنىڭ ۋالىسىنىڭ ئىتائىتىدىن چىققان سەۋەپلىك ئۆزەڭنى كاپىر دەپ گۇۋاھلىق بېرەمسەن؟ - دەيتتى. ئەگەر سورالغۇچى ھەئە دېسە، ئۇنىڭ يېڭى بەيئەتنى قوبۇل قىلىنىپ، قويۇپ بېرىلەتتى. ئەگەر ياق، دېسە، ھەججە ئۆلتۈرۈۋېتەتتى. بەزىلەر ھەججە بويىسۇنۇپ، ئۆزىنى ئۆلۈمدىن قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن، ئۆزىنى كاپىر دەپ ئىقرار قىلدى. بەزىلەر بۇنى قىلماي قارشى چىقىش بەدىلىگە بېشىنى تاپشۇردى. نەچچە مىڭ ئەر ئۆلتۈرۈلگەن، نەچچە مىڭ ئۆزىنى كاپىر دەپ ئىقرار قىلغاندىن كېيىن قۇتۇلۇپ قالغان بۇ قورقۇنۇچلۇق قىرغىنچىلىقنىڭ خەۋەرلىرى كەڭ تارقالدى.

خەسەم قەبىلىسىدىن ياشىنىپ قالغان بىر كىشى بولۇپ، ئىككىلا گۇرۇھتىن يىراق بولۇپ، فۇرات دەرياسى (سۈرىيە ۋە ئىراقنى كېسىپ ئۆتىدىغان دەريا) نىڭ ئۈستىدە ئولتۇراتتى. ئۇمۇ باشقىلار بىلەن بىرگە ھەججە ئالدىغا ھەيدەپ ئاپىرىلدى. ئۇ ھەججە ئالدىغا ئېلىپ كىرىلگەندە، ھەججە ئۇنىڭدىن ئەھۋال سورىدى. ئۇ كىشى جاۋابەن:

- ئۇرۇش ئوتى يانغاندىن بېرى دەريانىڭ ئۈستىدە ئۇرۇشتىن يىراق ھالدا ئۇرۇشنىڭ ئاقىۋىتىنىڭ قانداق بولىدىغانلىغىنى كۈتۈپ تۇردۇم. سەن ئۈستۈنلۈك قازىنىپ، غەلبە قىلدىڭ، ساڭا بەيئەت قىلىشقا كەلدىم، - دېدى. ھەججە كايىپ:

- ھۇ ئۆلگۈر! رەھبىرىڭ بىلەن بىرگە ئۇرۇش قىلماي كۈتۈپ ئولتۇردۇڭما؟ ئۆزەڭنى كاپىر دەپ گۇۋاھلىق بېرەمسەن؟ - دېدى.

- مەن سەكسەن يىل اللەغا ئىبادەت قىلىپ، ئەمدىلىكتە ئۆزەمنى كاپىر دېسەم، ھەقىقەتەن پەس ئادەم بولمامدىم؟ - دەپ جاۋاب بەردى.

- ئۇنداقتا سېنى ئۆلتۈرىمەن.

- مېنى ئۆلتۈرسەڭ ئۆلتۈر. اللە بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، مېنىڭ پەقەت ئىشەك ئۇسسۇغىچىلىك ۋاقتىم قالدى. ئىشەك ئەتىگەندە سۇ ئىچسە، كەچتە ئۇسسۇزلۇقتىن ئۆلدۈ. مەن ھەر ۋاقت ئۆلۈمنى كۈتۈپ كېلىۋاتىمەن، خالىغىنىڭنى قىل.

ھەججە جاللاتقا:

- ئۇنىڭ بېشىنى چاپ، - دېدى، جاللات ئۇ كىشىنىڭ بېشىنى كەستى. سورۇندىكى ھەججەنىڭ ئەگەشكۈچىلىرىنىڭ ھەممىسى بىرى قالماي بۇ ياشانغان كىشىنىڭ ئۆلۈمىگە تەكلىپ ئېيتىپ، اللەنىڭ رەھمەت قىلىشىنى تىلدى. ئۇنىڭدىن كېيىن كەمىل ئىبنى زىيادنى چاقىرىپ، ئۇنىڭغا دېدى:

- ئۆزەڭنى كاپىر دەپ قارامسەن؟

- اللە بىلەن قەسەمكى، ھەرگىز ئۇنداق دەپ قارىمايمەن، - دېدى كەمىل.

- ئۇنداقتا سېنى ئۆلتۈرىمەن.

- خالىغىنىڭنى قىل. اللەنىڭ ئالدىدا ئۇچرىشىمىز، ھېساب - كىتاب شۇ يەردە.

- شۇ يەردە مېنىڭ توغرا بولۇپ چىقىدۇ.

- ئەگەر شۇ كۈندە ئۆزەڭ ھۆكۈم قىلغۇچى بولساڭ شۇنداق بولىدۇ.

- ئۇنى ئۆلتۈرۈڭلار! - دېدى ھەججە.

ئۇمۇ ئاپىرىپ ئۆلتۈرۈلدى، ئاندىن ھەججە يامان كۆرىدىغان، ئۆلتۈرۈۋەتكىسى بار كىشى كەلتۈرۈلدى. ھەججە بۇ كىشىنىڭ ئۆزىنى مەسخىرە قىلغانلىغىنى ئاڭلىغان ئىدى. ئۇ ئالدىراپ ئۇ كىشىگە:

- سەن ئۆزەڭنى كاپىر دەپ قارايسەنغۇ؟ - دېدى. ھېلىقى كىشى:

- مېنى ئۇچۇرۇپ ئالدىما، مەن پۈتۈن زېمىن ئەھلى ۋە كۈچلۈك فىرئەۋدىنمۇ بەكرەك كاپىر، - دېدى. ھەججانىڭ ئۇنى شۇنداق ئۆلتۈرۈۋەتكىسى بار تۇرۇپ، ئىلاجسىز قويۇۋەتتى. يۇقىرىقى ئىشلار ھەممە جايغا تارقالدى. سەئىد شۇنىڭغا ئىشەندىكى، ئەگەر ئۇ ھەججانىڭ قولىغا چۈشۈپ قالسا پەقەت ئىككى يولنىڭ بىرى بار، ئۈچىنچىسى يوق ئىدى. بىرى - بېشىنى قېلىچقا تۇتۇپ بېرىش، يەنە بىرى - ئۆزىنى كاپىر دەپ ئىقرار قىلىش ئىدى. بۇلارنىڭ ھەر ئىككىلىسى ئاچچىق... سەئىد ئىراقتىن چىقىپ كېتىش، كىشىلەرنىڭ نەزىرىدىن ئۆزىنى چەتكە ئېلىشنى تاللىدى. ھەججاج ۋە ئۇنىڭ جاسۇسلىرىدىن يۇشۇرۇنۇپ، اللەنىڭ كەڭرى زېمىنىغا سەپەر قىلدى. ئاخىرى مەككە زېمىنىدىكى كىچىك بىر كەنتكە ئورۇنلاشتى. شۇ ھالدا تۇلۇق ئون يىل تۇردى. ئۇ ھەججانىڭ غەزىۋىنى ئۇچۇرۇشقا، ئاچچىقىنى بېسىشقا يېتەرلىك ئىدى. لېكىن ھېچكىمنىڭ خىيالغا كېلىپ باقمىغان بىر ئىش يۈز بەردى. مەككەگە بەنى ئۆمەييە ۋالىلىرىدىن يېڭى بىر ۋالى كەلدى. سەئىدنىڭ دوستلىرى يېڭى ۋالىنىڭ دوستلىرىنىڭ خەۋەر تاپقانلىغى ئۈچۈن، ئۇنى يۇشۇرۇن كۆزەتتى. سەئىدنىڭ يېنىغا كېلىپ، ئۇنىڭغا:

- بۇ ئادەم مەككەگە كەلدى، بىز ئۇنىڭدىن ھەرگىز خاتىرجەم ئەمەس. سەن بىزنىڭ تەلپۈمىزگە قوشۇلۇپ، بۇ يۇرتتىن چىقىپ كەت، - دېدى. سەئىد:

- اللە بىلەن قەسەمكى، مەن قېچىپ اللەدىن خىجىل بولۇۋاتمەن، مۇشۇ يەردە قېلىپ قېلىش ئىرادىسىگە كەلدىم، اللەنىڭ خالىغىنى بولسۇن، - دېدى.

كىشىلەرنىڭ يېڭى ۋالى خالىدىن ناچار، قەبىھ ئادەم دەپ گۇمان قىلىشى خاتا ئەمەس ئىدى. ئۇ سەئىدنىڭ تۇرار جايىنى بىلگەندىن كېيىن ئەسكەر ئەۋەتىپ، ئۇلارنىڭ سەئىدنى باغلاپ، ۋاستە شەھىرىدىكى ھەججانىڭ ئالدىغا ھەيدەپ ئاپىرىشقا بۇيرۇدى. ئەسكەرلەر ئۇستازنىڭ ئۆيىنى قۇرشىدى. دوستلىرىنىڭ كۆز ئالدىدىلا قولىغا كېشەن سالىدى. ھەججانىڭ يېنىغا مېڭىشنى ئېيتتى. سەئىد تەمكىن، خاتىرجەم ھالدا قۇبۇل قىلدى. ئۇ دوستلىرىغا قاراپ مۇنداق دېدى:

- مەن مۇشۇ زالىمنىڭ قولى بىلەن ئۆلتۈرۈلۈشۈم مۇمكىن. مەن ۋە ئىككى بۇرادىرىم ئىبادەت قىلىۋاتقان بىر كېچىسى ئۈچىمىز دۇئانىڭ ھالاۋىتىنى تېتىپ، اللەغا دۇئا قىلدۇق. اللەغا كۆپ ئىلتىجا قىلدۇق، ئاندىن اللەدىن بىزنى شەھىدلىككە ئېرىشتۈرۈشنى سوردۇق. اللە ئىككى ھەمراھىمغا شەھىدلىكنى رىزق قىلدى. مەن كۈتۈپ تۇرىۋاتىمەن.

ئۇنىڭ سۆزى تۈگىمەي تۇرۇپلا، كىچىك قىزى چىقتى. ئۇ دادىسىنى قولى باغلانغان، ئەسكەرلەر ھەيدەۋاتقان ھالدا كۆرۈپ، دادىسىغا ئېسىلىپ ئىسەدەپ يىغلاشقا باشلىدى. سەئىد ئۇنى ئۆزىدىن ئاستا يىراقلاشتۇرۇپ، ئۇنىڭغا:

- قىزىم، ئانىڭىزغا دەڭ. بىزنىڭ ئۇچرىشىدىغان جايىمىز اللە خالىسا جەننەت بولىدۇ، - دېدى، ئاندىن مېڭىپ كەتتى. ئەسكەرلەر ئىبادەتكار، تەقۋا، پەرىھىزكار ھەقىقىي ئىسلام ئۆلىماسىنى ۋاستە شەھرىگە ئېلىپ باردى ۋە ھەججىنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەلدى. ئۇ ھەججىنىڭ ئالدىغا كىرگەندە، ھەججىڭىزغا ھەسەت بىلەن قاراپ، دېدى:

- ئىسمىڭ نېمە؟

- سەئىد ئىبنى جۇبەير.

- ياق، شەقى ئىبنى كەسىر (سەئىد ئىبنى جۇبەيرنىڭ ئەكسى).

- ياق، ئانام ئىسمىمنى سېنىڭدىن ئوبدان بىلەتتى.

- مۇھەممەد توغرىلىق نېمە دەيسەن؟

- مۇھەممەد ئىبنى ئابدۇللا ئەلەيھىسسالام (ئۇنىڭغا اللەنىڭ سالامى بولسۇن) نى دېمەكچىمۇ؟

- ھەئە.

- ئۇ ئادەم بالىلىرىنىڭ رەھبىرى، تاللانغان پەيغەمبەر. ئۇ ھايات بارلارنىڭمۇ، ئۆلۈپ كەتكەنلەرنىڭمۇ ئەڭ ياخشىسى. پەيغەمبەرلىك ۋەزىپىسىنى ئۈستىگە

ئالدى، ۋەزىپىنى ئادا قىلدى. اللە، قۇرئان تەرەپكە چاقىرىپ، بارلىق مۇسۇلمانلارغا نەسىھەت قىلدى.

- ئەبۇ بەكرى توغرىلىق نېمە دەيسەن؟

- ئۇ سەممى كىشى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خەلىفىسى. ئۇ دۇنيادىن ياخشى نام بىلەن كەتتى، بەختلىك ياشىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يولى بىلەن ماڭدى. ھەرگىز ئۆزگەرتىمىدى، ئالماشتۇرمىدى.

- ئۆمەر توغرىلىق نېمە دەيسەن؟

- ھەق بىلەن ناھەقنىڭ ئوتتۇرىسىنى ئايرىغان ئايرىغۇچى (فەررۇق)، اللە ۋە رەسۇلۇلانىڭ ياخشى كۆرگەن كىشىسى. ئۇمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋە ئەبۇ بەكرىنىڭ يولىدىن ھەرگىز چىقىپ كەتمىدى، ئالقىشىغا سازاۋەر بولۇپ ياشىدى. شەھىد قىلىنىپ، ھاياتىدىن ئايرىلدى.

- ئوسمان توغرىلىق نېمە دەيسەن؟

- ئۇ قىيىنچىلىق قۇشۇنى، يەنى تەبۇك غازىتى قۇشۇنىنى تەييارلىغۇچى، رۇم قۇدۇقىنى قازغۇچى، ئۆزى ئۈچۈن جەننەتتىن ئۆي سېتىۋالغۇچى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىككى قىزىغا ئۆيلەنگەن كۈيئوغلى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى ئىلاھى ۋەھى بىلەن تويلاپ قويغان. ئۇ ناھەق ئۆلتۈرۈلگەن.

- ئەلى توغرىلىق نېمە دەيسەن؟

- پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تاغىسىنىڭ ئوغلى، ياشلاردىن ئەڭ دەسلەپ ئىمان كەلتۈرگەن كىشى. پاك ئايال فاتىمەنىڭ ئېرى. جەننەت ياشلىرىنىڭ رەھبىرى. ھەسەن ۋە ھۈسەيىننىڭ دادىسى.

- بەنى ئۆمەييە خەلىفىلىرىدىن قايسىسىنى بەك ياخشى كۆرىسەن؟

- ياراتقۇچىسىنى ھەممىدىن بەك رازى قىلغانى.

- قايسىسى ياراتقۇچىسىنى بەك رازى قىلغان؟
- بۇنى ھەممىنى بىلىدىغان اللە ياخشى بىلىدۇ.
- ماڭا بولغان قارىشىڭ قانداق؟
- سەن ئۆزەڭ ئوبدان بىلسەن.
- مەن سەندىن بىلمەكچى.
- دېسەم خۇشال بولماي، خاپا بولىسەن.
- ئاڭلىمىسام بولمايدۇ.
- مەن سېنىڭ اللەنىڭ كىتابىغا قارشى چىقىۋاتقانلىغىڭنى بىلىپ تۇرۇۋاتىمەن، سەن كۈچۈڭنى ئاشۇرۇش ئۈچۈن خاتا ئىشلارنى قىلىۋاتىسەن. بۇ سېنى ھالاكەتكە ئېلىپ بارىدۇ، دەۋزەخكە ئەكىرىدۇ.
- ئاگاھ بول، مەن سېنى ئۆلتۈرۈۋېتىمەن.
- ئۇنداقتا سەن مېنىڭ دۇنيارىمنى بۇزىسەن، مەن سېنىڭ ئاخىرتىڭنى بۇزىمەن.
- قايسى خىلدا ئۆلۈشىنى خالايسىەن؟ تاللا!
- ھەججاج! سەن ئۆزۈڭ تاللا. سەن مېنى قايسى ئۆلۈمدە ئۆلتۈرسەڭ، اللە سېنى ئاخىرەتتە شۇ ئۆلۈم بىلەن ئۆلتۈرۈپ قىينايدۇ.
- سېنى كەچۈرۈشۈمنى خالامسەن؟
- ئەگەر ئەپۇ قىلىنىش بولسا، اللەدىن بولغان بولىدۇ. سەن ئەپۇ قىلالمايسەن، سەۋەپلەرنىمۇ قۇبۇل قىلالمايسەن. ھەقىقى ئەپۇ قىلغۇچى - اللە.
- ھەججاجنىڭ غەزەپ ئوتلىرى لاۋۇلداپ:

- غۇلام! قېلىچ، پايانداز ئەكەل، - دېدى، سەئىد تەبەسسۇم قىلدى.
ھەججىچ ئۇنىڭغا:

- نېمىشقا كۈلسەن؟ - دېدى.

مەن سېنىڭ اللەغا چوڭچىلىق قىلىۋاتقانلىغىڭغا، اللەنىڭ ساڭا كەڭ قۇرساقلىق قىلىۋاتقانلىقىغا، يەنى سېنىڭ ئۆزىنى ئۇنتۇغان ھاكاۋۇر ئىكەنلىكىڭگە كۈلىۋاتمەن.

- غۇلام! بۇنى ئۆلتۈر!

سەئىد قېلىگە ئالدىنى قىلدى ۋە:

- «مەن ھەقىقەتەن باتىل دىنلاردىن ھەق دىنغا بۇرۇلۇپ، ئاسمان زېمىنى ياراتقان زاتقا يۈزلەندىم، مەن مۇشرىكلاردىن ئەمەسمەن» (سۈرە ئەنئام 79- ئايەت)، - دېدى.

- ئۇنىڭ يۈزىنى قېلىدىن ئورۇۋېتىڭلار!

- «قايسى تەرەپكە يۈزلەنسەڭلارمۇ ئۇ اللەنىڭ تەرىپىدۇر»، - دېدى سەئىد.

- ئۇنى يەرگە ياتقۇزۇڭلار!

- «سەلەرنى زېمىندىن ياراتتۇق، (ئۆلگىنىڭلاردىن كېيىن) سەلەرنى يەنە زېمىنغا قايتۇرىمىز (توپىغا ئايلىنىسىلەر)، سەلەرنى (ھېسپاپ ئېلىش ئۈچۈن) يەنە بىر قېتىم زېمىندىن چىقىرىمىز» (سۈرە تاھا 55- ئايەت)، - دېدى سەئىد يەنە.

- اللەنىڭ دۈشمىنى ئۆلتۈرۈڭلار! مەن قۇرئاننىڭ ئايىتىنى ئۇنىڭدەك دەل كەلتۈرەلەيدىغان ئادەمنى كۆرمىگەن.

سەئىد قولىنى كۆتۈرۈپ، مۇنداق دېدى:

- ئى اللە! مەندىن كېيىن ھېچكىمنى ھەججىچنىڭ قولىغا قالدۇرمىغىن.

* * *

سەئىدىنىڭ ئۆلۈمىدىن 15 كۈن ئۆتمەستىن ھەججىغا تەپ كېسىلى تېگىپ، قاتتىق ئاغرىپ قالدى. ئۇ بىردەم ھۇشىدىن كېتىپ، بىردەم ھۇشىغا كېلەتتى. ئازراق ھۇشىغا كەلگەندە چۆچۈپ ئويغىنىپ، توۋلاپ كېتەتتى:

- سەئىد ئىبنى جۇبەير گېلىمنى سىقىۋاتىدۇ، سەئىد ئىبنى جۇبەير: مېنى نېمىشقا ئۆلتۈرسەن؟ دەۋاتىدۇ، - دەيتتى، ئاندىن يىغلاپ:

- نېمىشقا سەئىدنى ئۆلتۈرگەن بولغىتتىم، مېنى سەئىدتىن ئاجرىتىۋېتىڭلار، - دەيتتى.

ھەججىنىڭ ھاياتى ئاخىرلىشىپ يەرلىكىدە قويۇلۇپ بولغاندىن كېيىن، بەزىلەر ئۇنى چۈشىدە كۆرۈپ، ئۇنىڭغا:

- ھەججى! سەن ئۆلتۈرگەن كىشىلەر توغرىلىق اللە سېنى نېمە قىلدى؟ - دېگەندە، ھەججى:

- مېنى اللە ھەر بىر كىشى ئۈچۈن بىر قېتىم ئۆلتۈردى، سەئىد ئىبنى جۇبەير ئۈچۈن يەتمىش قېتىم ئۆلتۈردى، - دېگەن ئىدى.

سەئىد ئىبنى مۇسەيبە

«سەئىد ئىبنى مۇسەيبە ساھابىلەر ھايات تۇرۇپ، پەتىۋا بېرەتتى»

— تارىخچىلاردىن

مۇئمىنلارنىڭ ئەمرى ئابدۇلمەلىك ئىبنى مەرۋان بەيتۇلھەرامنى ھەج قىلىش، ئىككى ھەرامنىڭ ئىككىنچىسى - مەدىنىنى زىيارەت قىلىش، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا سالام قىلىشنى ئىرادە قىلدى. زۇلقەئدە ئېيى كىرگەندە خەلىفە ئۆز كارۋىنىنى تەييارلاپ، ئۇمەيبە جەمەتىدىكى مۇنەۋۋەر ئەمىرلىرى، بىر بۈلۈك دۆلەت ئەربابلىرى ۋە بىر قىسىم بالىلىرى بىلەن بىرلىكتە ھىجاز زېمىنىغا قاراپ يولغا چىقتى. كارۋان دەمەشىقتىن مەدىنە مۇنەۋۋەرگە سالماق، ھەيۋەت بىلەن يۈرۈپ كەتتى. ئۇلار ھەر بىر مەنزىلگە چۈشكەندە چىدىرلار تىكىلىپ، تۆشەكلەر سېلىناتتى. دىنى بىلىمنى ئاشۇرۇش ئۈچۈن، بىلىم ۋە نەسىھەت سورۇنلىرى ئۇيۇشتۇرۇلاتتى. قەلب ۋە روھلىرىنى بىلىم - ھېكمەت ۋە نەسىھەتلەر بىلەن مۇكەممەللەشتۈرەتتى.

خەلىفە مەدىنە مۇنەۋۋەرگە يېتىپ كەلگەندە، مەسجىد شەرىفكە كىردى. بۇ يەر تۇرۇۋاتقان مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا ئەڭ ساپ ۋە سەمىمى سالام يوللىدى. پاك، ئۇلۇغ رەۋزىدە ناماز ئوقۇپ، ئۆزىنى بەختكە چۆمدۈردى. بۇنىڭدىن بۇرۇن تېتىپ باقمىغان خاتىرجەملىك ۋە روھى راھەتنىڭ تەمىنى تېتىدى ھەمدە مۇمكىن بولسىلا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەدىنىسىدە كۆپرەك تۇرۇش نىيىتىگە كەلدى. ئۇنىڭ مەدىنىدە ئالاھىدە قىزىقىشىنى قوزغىغان ئىش - پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەسجىدىنى ئاۋاتلاشتۇرۇۋەتكەن بىلىم سورۇنلىرى بولۇپ، بۇ سورۇنلاردا تابىنلارنىڭ مۆتىۋەرلىرى ئىچىدىكى سەرخىللىرى خۇددى ئاسمان گۈمبىزىدىكى چولپان

يۇلتۇزلار نۇر چاچقاندىكى نۇر چېچىپ تۇراتتى. بۇلار: ئۇرۇھ ئىبنى زۇبەيرنىڭ سورۇنى، سەئىد ئىبنى مۇسەيبىنىڭ سورۇنى، ئابدۇللا ئىبنى ئۇتبەنىڭ سورۇنى ئىدى. بىر كۈنى خەلىفە چاشگاھلىق ئۇيغۇدىن ئادەتتىكىدىن بالدۇرلا ئويغىنىپ، قاراۋۇلنى چاقىردى:

- مەيسەرە!

- خوش مۇئىمىنلارنىڭ ئەمىرى!

- پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەسجىدىگە بېرىپ، ئۆلىمالاردىن بىرىنى بىزگە سۆزلەپ بېرىشكە چاقىرىپ كەل.

مەيسەرە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەسجىدىگە قاراپ ماڭدى. بېرىپ مەسجىدكە قاراپ بىر سورۇندىن باشقا سورۇننى كۆرمىدى، سورۇننىڭ ئوتتۇرىسىدا 60تىن ھالقىغان بىر كىشى بار بولۇپ، ئۇنىڭدا ئالىملارغا خاس پەزىلەت، ھەيۋەت ۋە سالاپەت بار ئىدى. مەيسەرە سورۇنغا يېقىن كېلىپ، ھېلىقى كىشىگە بارمىقى بىلەن ئىشارەت قىلدى. ئۇستاز ئۇنىڭغا قارىمىدى، پەرۋامۇ قىلمىدى. مەيسەرە ئۇنىڭغا يېقىن كېلىپ:

- ساڭا ئىشارەت قىلغانلىغىمنى كۆرمىدىڭمۇ؟ - دەپ سورىدى.

- ماڭا؟

- ھەئە.

- نېمە ئىشىڭ بار ئىدى؟

- مۇئىمىنلارنىڭ ئەمىرى ئويغىنىپ: مەسجىدكە بېرىپ قاراپ باق، ماڭا ھەدىس سۆزلەپ بېرىدىغان بىرەرسى بارمۇ؟ بولسا چاقىرىپ كەل، دېگەن.

- مەن ئۇنىڭغا ھەدىس سۆزلەپ بەرگۈچى ئەمەس.

- لېكىن ئۇ ھەدىس سۆزلەپ بېرىدىغان كىشى تەلەپ قىلىۋاتىدۇ.

- بىر نەرسىگە تەلۋى بار ئادەم ئۆزى كېلىدۇ. ھەدىس ئەكتىلىدۇ، ئاپىرىپ بېرىلمەيدۇ.

قاراۋۇل كەلگەن يولى بىلەن قايتىپ، خەلىفەگە:

- مەسجىد تە بىر ئۇستازدىن باشقا ھېچكىمنى كۆرمىدىم، ئۇنىڭغا ئىشارەت قىلسام تۇرمىدى. شۇنىڭ بىلەن يېنىغا كېلىپ: مۇئمىنلەرنىڭ ئەمىرى ھازىر ئۇيغۇسىدىن ئويغىنىپ ماڭا قاراپ: مەسجىد تە ماڭا ھەدىس سۆزلەپ بېرىدىغان بىرەرسى بارمىكىن، بولسا چاقىرىپ كەل، دېگەن - دېدىم. ئۇ تەۋرىمەي كەسكىن قىلىپ: مەن ئۇنىڭغا ھەدىس سۆزلەپ بەرگۈچى ئەمەس، ئەگەر ھەدىسكە قىزىقسا مەسجىدتىكى سورۇن كەڭرى دېدى، - دېدى.

ئابدۇلمەلىك ئىبنى مەرۋان چوڭقۇر تىندى ۋە ئورنىدىن تۇرۇپ تۇرالغۇنىڭ ئىچىگە ماڭدى. ئۇ:

- ئۇ سەئىد ئىبنى مۇسەيبەب، سەن ئۇنىڭ قېشىغا بارمىساڭ، ئۇنىڭغا گەپ قىلمىساڭ بوپتىكەن، - دەيتتى.

خەلىفە سورۇنىدىن ئايرىلىپ كىرىپ كەتكەندە، ئابدۇلمەلىكى ئەڭ كىچىك ئوغلى ئاكسىغا قاراپ:

- مۇئمىنلەرنىڭ ئەمىرىنىڭ تەلۋىنى رەت قىلغان، ئالدىغا كېلىشكە ئۇنىمىغان بۇ كىشى كىم؟ ئۇنىڭغا دۇنيا بويسۇنغان، رۇم پادىشاھلىرى ئۇنىڭ ھەيۋىسىدىن قورقۇپ، باش ئەگكەن تۇرسا، - دېدى. ئاكسى:

- ئۇ كىشى مۇئمىنلەرنىڭ ئەمىرى ئۇنىڭ قىزىنى قېرىندىشىڭ ۋەلىدقا ئېلىپ بەرمەكچى بولغاندا، قۇشۇلمىغان ئادەم.

- خەلىفە ئابدۇلمەلىكنىڭ ئوغلى ۋەلىدقا قىزىنى بېرىشكە ئۇنىمىغان. ئۇ قىزىنى مۇئمىنلارنىڭ ئەمىرىنىڭ ۋەلىدقا ھەدىسى، ئۇنىڭدىن كېيىن مۇسۇلمانلارنىڭ خەلىفىسى بولىدىغان ئادەمدىنمۇ يۇقىرى ئەرگە بەرمەكچىمىكەن!؟

ئاكىسى جىم بولۇپ بىر نەرسە دېمىدى. ئۇكىسى:

- مۇئىنلارنىڭ ئەمىرىنىڭ ۋەلىئەھدىسىگە قىزىنى بەرمىگەن بولسا، ئۇنىڭغا ئاشۇنداق لايىق تاپالدىمۇ ياكى بىر قىسىم كىشىلەر قىلغاندەك قىزىنى توي قىلغىلى قويماي، ئۆي خىزمەتچىسى قىلىۋالدىمۇ؟ - دېدى. ئاكىسى:

- توغرىسىنى دېگەندە مەن قىزى ۋە دادىسىنىڭ ئىشلىرىدىن ھېچنەمە ئوقۇمايمەن، - دېدى. سورۇندا ئولتۇرۇۋاتقان مەدىنىلىك ياشتىن بىرى ئۇلارغا قارىدى ۋە:

- ئەمىر ئىجازەت بەرسە ئۇنىڭ ئىشلىرىنىڭ ھەممىسىنى دەپ بېرەي، - دېدى.

- ئۇ قىز بىلەن بىزنىڭ قەبىلىلىك ئەبۇ ۋەدا دېيىلىدىغان بىر ياش توي قىلدى، ئۇ بىزنىڭ تام خوشنىمىز. ئۇنىڭ ئۇ قىز بىلەن توي قىلىشى ئېسىل بىر ھېكايە. ئۇنى ئۇ ئۆزى ماڭا سۆزلەپ بەرگەن، - دېدى. ئاكا - ئۇكا ئىككىسى:

- قېنى، دە، - دېيىشتى. ھېلىقى ئادەم مۇنداق دېدى:

» ئەبۇ ۋەدا ماڭا سۆزلەپ بېرىپ مۇنداق دەيدۇ:

مەن بىلىم ئېلىش ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەسجىدىدىن ئايرىلمايتتىم. سەن بىلسەن، مەن ھەمىشە سەئىد ئىبنى مۇسەيبىنىڭ سورۇنىدا بولاتتىم. كىشىلەر ئارىسىدا سىقىلىپ ئولتۇراتتىم. شەيخنىڭ سورۇنىدىن بىر قانچە كۈن يۇقاپ كەتتىم. ئۇ مېنىڭ كەلمىگەنلىكىمنى كۆرۈپ، ئاغرىپ قالغان ياكى بىرەر ئىشى چىقىپ قالغان چېغى دەپ ئويلاپ، ئەتراپىدىكىلەردىن سوراپتۇ. ھېچكىم بىرەر ئەھۋال دەپ بېرەلمەپتۇ. بىر قانچە كۈندىن كېيىن ئۇنىڭ قېشىغا بارغىنىمدا ئۇ سالام قىلىپ قارشى ئالدى ۋە:

- ئى ئەبۇ ۋەدا! قايسى يەرلەردە بولدۇڭ؟ - دەپ سورىدى.

- ئايالىم ئۆلۈپ كېتىپ، شۇنىڭ ئىشى بىلەن بولۇپ قالدىم.

- بىزگە خەۋەر قىلساڭ بولماسمىدى؟ ساڭا ياردەملىشىپ، ئۇنىڭ جىنازىسىغا قاتنىشاتتۇق، ئىشلىرىڭغا ياردەم بېرەتتۇق.

- اللە كۆپ ئەجر بەرسۇن، - دەپ تۇرماقچى بولدۇم. ئۇ مېنى ئېلىپ قالدى. سورۇندىكىلەرنىڭ ھەممىسى قايتىپ كېتىپ بولغاندىن كېيىن، ماڭا:

- ئى ئەبۇ ۋەدا! توي قىلىۋېلىش توغرىلىق ئويلىدىڭمۇ؟ - دېدى. مەن:

- اللە ساڭا رەھمەت قىلسۇن! مەن يېتىم ئۆسكەن، كەمبەغەل ياشىغان ياش تۇرسام، ماڭا كىم قىزىنى بېرىدۇ؟ مەن ئىككى - ئۈچ دېرھەمدىن باشقىغا ئىگە بولالمايمەن، - دېدىم. ئۇ:

- مەن قىزىمنى بېرەي، - دېدى.

تېلىم كالۋالىشىپ قالدى ۋە:

- سەن؟... مېنىڭ ئەھۋالىمنى بىلىپ تۇرۇپ ماڭا قىزىڭنى بېرەمسەن؟...

- شۇنداق، بىز دىنى ۋە ئەخلاقىدىن رازى بولىدىغان ئادەم كەلسە تويلاپ قويىمىز. سەن بىزنىڭ قارىشىمىزدا دىن ئەخلاقىڭ بولىدىغان ئادەم.

ئاندىن بىزگە يېقىنراق ئادەملەرگە قاراپ، ئۇلارنى چاقىردى. ئۇلار كەلگەندە اللەغا ھەمدۇ- سانا ئوقۇدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا دۇرۇد ۋە سالام يوللىدى ھەمدە مەن بىلەن قىزىنىڭ نىكاھىنى قىلدى. تويۇق مەھرەنى ئىككى دېرھەم قىلدى. مەن ھەيرانلىق ۋە خۇشاللىقتىن نېمە دېيىشنى بىلمەي ئورنۇمدىن تۇرۇپ، ئۆيۈمگە ماڭدىم. شۇ كۈنى روزا تۇتقان بولۇپ، روزامنىمۇ ئۇنتۇپ قاپتىمەن. ئۆزۈمگە مۇنداق دېدىم: «ھالىڭغا ۋاي، ئەبۇ ۋەدا! نېمە ئىشلارنى قىلىپ كەتتىڭ؟ كىمدىن قەرز ئالسىن؟ كىمدىن مال سورايسەن؟» مۇشۇ ھالدا ھەتتا نامازشامغا ئەزان چىقتى. نامازنى ئوقۇپ ئىپتار قىلاي دەپ ئويلىدىم. يەيدىغىنىم نان ۋە زەيتۇن يېغى ئىدى. ئاندىن بىر - ئىككى چىشلەم يېمەيلا، ئىشىكىمنىڭ چېكىلگەنلىكىنى ئاڭلاپ:

- كىم؟ - دەپ سورىدىم.

- سەئىد.

اللە بىلەن قەسەمكى، سەئىد ئىبنى مۇسەيبەتتىن باشقا سەئىد ئىسملىك بارلىق ئادەملەرنى خىيالىغا كەلتۈردۈم. چۈنكى ئۇ قىرىق يىلدىن بېرى مەسجىد بىلەن ئۆيدىن باشقا يەردە كۆرۈنمىگەن ئىدى. ئىشكىنى ئېچىپ ھەيران قالدىم. ئالدىدا سەئىد ئىبنى مۇسەيبەت تۇرىدۇ. مەن توي ئىشىمىزدا بىر ئىش بولغان چېغى دەپ ئويلاپ قالدىم ۋە:

- ئەبۇ مۇھەممەد! ئادەم ئەۋەتسەڭ مەن بارا تىم ئەمەسمۇ، - دېدىم. ئۇ:

- بەلكى بۈگۈن مېنىڭ سېنىڭكىگە كېلىشىم ھەقىقەت، - دېدى.

- كىرگىن.

- ياق، مەن بىر ئىش بىلەن كەلگەن.

- اللە رەھمەت قىلسۇن! نېمە ئىشتى؟

- قىزىم اللەنىڭ قانۇنى بۇيىچە ئەتىگەندىن بېرى سېنىڭ ئايالىڭ بولدى. مەن بىلىمەن، ساڭا ھەمراھ بولىدىغان ئادەم يوق. سېنىڭ باشقا يەردە، ئايالىڭنىڭ باشقا يەردە قونۇشىنى ياق تۇرىمىدىم. شۇڭا ئايالىڭنى ئېلىپ كەلدىم.

- ھەي، سەن ئۇنى ئېلىپ كەلدىڭمۇ؟

- شۇنداق.

قارىسام ئۇ رۇس تۇرۇپتۇ. دادىسى ئۇنىڭغا:

- قىزىم اللەنىڭ نامى ۋە بەرىكىتى بىلەن يولدىشىڭىزنىڭ ئۆيىگە كىرىڭ، - دېدى. ئۇ ماڭماقچى بولۇپ، خىجىللىقتىن كىيىمىگە پۇتلىشىپ، يىقىلىپ كەتكىلى تاس قالدى. مەن نېمە دېيىشىمنى بىلمەي ئۇنىڭ ئالدىدا گاڭگىراپ تۇراتتىم. مەن قىزىڭ ئالدىدا ئالدىراپ كىرىپ، نان ۋە زەيتۇن يېغىنى چىراقنىڭ يۇرىغىدىن يىراق، كۆرەلمەيدىغان يەرگە ئاپىرىپ قويدۇم. ئاندىن ئۆگزىگە چىقىپ، خوشنىلارنى چاقىرىپ:

- بۇ ياققا كېلىڭلار، - دېدىم. ئۇلار:

- نېمە ئىش بولدى؟ - دەپ سوراقتى. مەن:

- سەئىد ئىبنى مۇسەيبىيەب بۈگۈن مەسجىد تە قىزنى ماڭا نىكاھلاپ قويغان. ھازىر مەن خەۋەرسىزلا ئېلىپ كەپتۇم. كېلىپ، ئۇنىڭغا ھەمراھ بولۇپ تۇرۇڭلار، ئانامنى چاقىرىپ كېلەي، - دېدىم. ئۇنىڭ ئويى يىراق ئىدى. ئۇلاردىن ياشىنىپ قالغان بىر ئايال:

- نېمە دەۋاتقانلىغىنى بىلەمسەن؟ سەئىد ئىبنى مۇسەيبىيەب ساڭا قىزنى نىكاھلاپ قويدى؟ ئۇنى ئۆيۈڭگە ئەكىلىپ بەردىما؟ ئۇ قىزنى ۋەلىد ئىبنى ئابدۇلمەلىككە بەرمىگەن تۇرسا! - دېدى. مەن:

- شۇنداق، ئۇ قىز ھازىر مېنىڭ ئۆيۈمدە. ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ قاراپ بېقىڭلار، - دېدىم.

خوشىنلار ئۆيگە كەلدى. ئۇلار ماڭا ئىشەنمىگىلى تاس قالدى. كېلىپ قىزنى تەبرىكلەپ ھەمراھ بولۇشتى. ئۇزاق ئۆتمەي ئانام كەلدى. قىزنى كۆرۈپ ماڭا قارىدى ۋە:

- قىزنى ماڭا تۈزەشتۈرۈپ، ساڭا ئېسىل ئايال دەك قىلىپ بېرىشكە بەرمىسەڭ چىرايىڭغا قارىمايمەن، - دېدى.

- دېگىنىڭىزدەك بولسۇن.

ئانام ئۇنىڭغا ئۈچ كۈن ھەمراھ بولدى، ئاندىن ماڭا بەردى. ئۇ مەدىنىدىكى ئەڭ چىرايلىق، اللەنىڭ كىتابىنى يادقا بىلىدىغان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسىدىن كۆپ ئۆگەنگەن، ئەرنىڭ ھۇقۇقىنى ياخشى چۈشىنىدىغان ئايال ئىكەن. ئۇنىڭ بىلەن بىر قانچە كۈن بىللە تۇردۇق. دادىسى ياكى ئائىلىسىدىن بىرەرى بىزنى يوقلاپ كەلمىدى. مەن ئۇستازنىڭ سورۇنىغا بېرىپ سالام قىلدىم. ئۇ سالام قايتۇرۇپ، باشقا گەپ قىلمىدى. سورۇن ئاخىرلىشىپ مەندىن باشقا ھېچكىم قالمىغاندا:

- ئەبۇ ۋەدا! ئايالىڭنىڭ ئەھۋالى قانداقراق؟ - دەپ سورىدى. مەن:
- ئۇ دوست ياخشى كۆرىدىغان، دۈشمەن يامان كۆرىدىغان ھالەتتە، - دېدىم.
- اللەغا شۈكرى، - دېدى.

ئۆيۈمگە قايتىپ كەلسەم، ئۇ بىزگە تۇرمۇشىمىزغا ئىشلىتىشىمىز ئۈچۈن كۆپ
مال ئەۋەتىپتۇ. «
ۋەلىد ئىبنى ئابدۇلمەلىك:

- بۇ ئادەمنىڭ ئىشى ئاجايىپ ئىكەن، - دېدى. ھېلىقى مەدىنىلىك ئادەم:
- بۇنىڭغا ئەجەپلىنىش كەتمەيدۇ، ئى مۇئمىنلارنىڭ ئەمرى! ئۇ بۇ دۇنيانى
ئاخىرەتنىڭ ۋاستىسى قىلغان، ئۆزى ۋە ئائىلىسى ئۈچۈن بۇ دۇنيانىڭ ئورنىغا
ئاخىرەتنى سېتىۋالغان ئادەم. ئۇ قىزنى مۇئمىنلارنىڭ ئەمرىنىڭ ئوغلىغا
بەرگۈسى كەلمىدى ياكى ئۇنى لايىق ئەمەس دەپ قارىمىدى ئەمەس، لېكىن
ئۇ قىزنى دۇنيانىڭ ئازدۇرۇپ كېتىشىدىن قورقتى.
ئۇنىڭ بىر قىسىم دوستلىرى ئۇنىڭدىن:

- مۇئمىنلارنىڭ ئەمرىنىڭ تويلىغىنى قايتۇرۇۋېتىپ، قىزىڭنى ئادەتتىكى
مۇسۇلمانلارنىڭ بىرىگە تويلاپ قويدۇڭمۇ؟ - دەپ سورىغاندا، ئۇ:

- قىزىم مېنىڭ گەردىنىمدىكى ئامانەت، مەن ئۇنىڭ ئىشىنى ياخشى قىلىش
ئۈستىدە ئىزدەندىم. دەپ بېقىڭلارچۇ؟ ئۇ بەنى ئۇمەييەنىڭ سارىيىغا بارسا،
ئېسىل پايانداز ئۆي سەرەمجانلىرى ئىچىدە ئۆتسە، خىزمەتچى، مۇھاپىزەتچى
مۇلازىملار ئەتراپىدا تەييار تۇرسا، يەنە كېلىپ ئۆزىنىڭ خەلىفىنىڭ ئايالى
ئىكەنلىكىنى ھېس قىلسا، شۇ ۋاقىتتا دىنى قانداق بۇلار؟ - دېگەن.

شاملىق بىر ئادەم مۇنداق دېدى:

- ئۇ كىشىلەر ئىچىدىكى تېپىلغۇسىز ئۆلگە ئوخشايدۇ.

مەدىنىلىك مۇنداق دېدى:

- اللە بىلەن قەسەمكى، ھەقىقەتەن توغرا گەپ قىلدىڭ، ئۇ كۈندۈزى روزا تۇتدۇ، كېچىسى ناماز ئوقۇيدۇ، قىرىق قېتىمدەك ھەج قىلدى. قىرىق يىلدىن بېرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەسجىدىدە بىرىنچى تەكبىردىن قېلىپ باقمىدى. مۇشۇ قىرىق يىلدا داۋاملىق بىرىنچى سەپنى قولدىن بەرگەنلىكى مەلۇم ئەمەس. ئۇ قۇرۇش ئاياللىرىدىن خالىغىنىنى ئالسا، ئاللايتتى. لېكىن ئەبۇ ھۇرەيرەنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا يېقىنلىقى، ھەدىسىنى كۆپ بىلىدىغانلىقى، ئۆزىنىڭ ئۇنىڭدىن تەلىم ئېلىشقا بەك قىزىقىدىغانلىقىدىن باشقا ئاياللارنى قويۇپ، ئەبۇ ھۇرەيرەنىڭ قىزى بىلەن توي قىلدى. ئۇ كىچىكىدىن باشلاپلا، ئۆزىنى بىلىم ئېلىشقا بېغىشلىغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاياللىرىدىن بىلىم ئۆگەنگەن، ئۇلاردىن تەربىيە ئالغان. زەيد ئىبنى سابىت، ئابدۇللا ئىبنى ئابباس، ئابدۇللا ئىبنى ئۇمەرلەرنىڭ قولىدا تەربىيەلەنگەن. ئوسمان، ئەلى، سۇھەيب قاتارلىق ساھابىلەردىن دەرس ئاڭلىغان، ئۇلارنىڭ ئەخلاقىنى ئۆگەنگەن. ئۇلارنىڭ ئېسىل پەزىلەتلىرىنى ئۆزىگە مۇجەسسەملەشتۈرگەن. ئۇ داۋاملىق تەكرارلاپ، ھەتتا شۇئارغا ئايلىنىپ قالغان سۆزى: «اللەغا ئىتائەت قىلغاندەك بەندە ئۆزىنى ئەزىز قىلالمايدۇ، اللەغا ئاسىي بولغاندەك ئۆزىنى خار قىلالمايدۇ».

سەلەمە ئىبنى دىنار

(ئەبۇ ھازىمىل ئەئزەج)

«مەن ئەبۇ ھازىمدەك ئاغزىغا ئىلىم - ھىكمەت يېقىن ئادەمنى كۆرمىدىم»

— ئابدۇررەھمان ئىبنى زەيد

ھىجرىيەنىڭ 97- يىلى مۇسۇلمانلارنىڭ خەلىفىسى سۇلايمان ئىبنى ئابدۇلمەلىك پەيغەمبەرلەرنىڭ ئاتىسى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ چاقىرىقىغا ئاۋاز قوشۇپ، مۇقەددەس دىيارغا بېرىش تەييارلىغىنى پۈتتۈردى ۋە ئۈمەۋىيلەرنىڭ پايتەختى دەمەشەقتىن مەدىينە مۇنەۋۋەرەگە ئالدىراپ يۈرۈپ كەتتى. خەلىفىنىڭ ۋۇجۇدىدا رەۋزەتۇل مۇتاھھەرەدە ناماز ئوقۇشقا بولغان ئىشتىياق، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا سالام قىلىشقا بولغان سېغىنىش بار ئىدى. خەلىفە بىلەن قارىيلار، مۇھەددىسلەر، فەقىھلەر، ئۆلىمالار، ئەمىرلەر، قۇماندانلار بار بولۇپ، ئۇلار مەدىينە مۇنەۋۋەرەگە يېتىپ بېرىپ، يۈك — تاقلىرىنى چۈشۈرۈپ ئورۇنلىشىپ بولغاندا، يۇرت مۆتىۋەرلىرى، ئاقساقاللار ھەممىسى خەلىفىنى تەبرىكلەپ سالامغا كەلدى. لېكىن مەدىينەنىڭ قازىسى، ھەقىقى ئالىمى، ئىشەنچلىك رەھبىرى سەلەمە ئىبنى دىنار خەلىفىنى قارشى ئېلىپ، سالامغا كەلگەنلەر قاتارىدا يوق ئىدى.

خەلىفە كىشىلەر بىلەن كۆرۈشۈپ بولغاندىن كېيىن، يېنىدا ئولتۇرغان بىر قىسىم كىشىلەرگە:

- ئىنساننىڭ روھىيىتى پات - پات نەسىھەت بىلەن پاكلاپ تۇرىدىغان كىشى بولمىسا، تۆمۈر داتلاشقان دەك داتلىشىپ كېتىدۇ، - دېدى.

- شۇنداق، ئى مۇئىمىنلارنىڭ ئەمرى!
- بىزگە نەسىھەت قىلىدىغانغا مەدىنىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەسھابىلىرىدىن تەلىم ئالغان، نەسىھەت قىلىدىغان بىر كىشى چىقماشمۇ؟
- چىقىدۇ، ئى مۇئىمىنلارنىڭ ئەمرى، ئەبۇ ھازىمىل ئەئرەج بار.
- ئەبۇ ھازىمىل ئەئرەج دېگەن كىم؟
- مەدىنىنىڭ ئالىمى، ئىمامى، ساھابىلەردىن بىلىم ئېلىشقا مۇيەسسەر بولغان تابىئىنلارنىڭ بىرى - سەلەمە ئىبنى دىنار.
- ئۇنى چاقىرىپ كېلىڭلار! چاقىرغاندا ناھايىتى سىلىق مۇئامىلە قىلىڭلار، - دېدى خەلىفە.
- ئۇلار سەلەمەنىڭ يېنىغا بېرىپ، ئۇنى خەلىفەنىڭ يېنىغا بېرىشقا تەكلىپ قىلدى. سەلەمە خەلىفەنىڭ يېنىغا كەلگەندە، خەلىفە قىزغىن قارشى ئېلىپ، ئۆزىگە يېقىن ئولتۇرغۇزدى ۋە مۇنداق دېدى:
- ئەبۇ ھازىم! (سەلەمەنىڭ تەخەللۇسى) نىمانداق سوغۇق مۇئامىلە بۇ؟
- ئى مۇئىمىنلارنىڭ ئەمرى! مەندە قانداق سوغۇق مۇئامىلە كۆردۈڭ؟
- كىشىلەرنىڭ ئاقساقال مۆتىۋەرلىرى مېنى يوقلاپ كەلسە، سەن يوقلاپ كەلمىدىڭغۇ؟
- سوغۇق مۇئامىلە دېگەن تونۇشۇشتىن كېيىن بۇلىدىغان تۇرسا، سەن مېنى بۇنىڭدىن بۇرۇن كۆرۈپ باقمىغان، مەنمۇ سېنى كۆرمىگەن. مەندىن قايسى سوغۇق، يىرىك مۇئامىلە سادىر بولسۇن؟ خەلىفە يېنىدىكى كىشىلەرگە:
- ئۇستاز توغرا سەۋەپ كۆرسەتتى، خەلىفە خاتا ئەيىپلەپتۇ، - دېدى، ئاندىن ئەبۇ ھازىمغا قاراپ:
- قېنى دېگىن، ئى مۇئىمىنلەرنىڭ ئەمرى! اللە ياردەم بەرگۈچىدۇر.

- ئەبۇ ھازىم، بىز نىمە ئۈچۈن ئۆلۈمنى ئۆچ كۆرىمىز؟
- چۈنكى، بىز بۇ دۇنيايىمىزنى ئاۋاتلاشتۇردۇق، ئاخىرىتىمىزنى خاراپلاشتۇردۇق. بۇ ئاۋات دۇنيادىن خاراپ دۇنياغا چىققىمىز يوق.
- راست، ئەبۇ ھازىم! بىلىپ باققۇم بار، ئۆلگەندىن كېيىن بىزگە نېمە ئىش باردۇر؟
- قىلغان ئەمەللىرىڭنى اللەنىڭ كىتابىغا توغرىلاپ باق، بىلسەن.
- اللەنىڭ كىتابىنىڭ قايسى يېرىدە تاپالايمەن؟
- بۈيۈك اللەنىڭ: «مۇئمىنلار شەك - شۈبھىسىز جەننەتتە بولىدۇ، كاپىرلار شەك - شۈبھىسىز دەۋزەختە بولىدۇ» (سۈرە ئىنقىتار 13- 14- ئايەت) دېگەن سۆزدە تاپالايسەن.
- قانداق قىلسام اللەنىڭ رەھىمىتىگە ئېرىشەي؟
- «شۈبھىسىزكى، اللەنىڭ رەھىمىتى ياخشىلىق قىلغۇچىلارغا يېقىندۇر» (سۈرە ئەئراف 65- ئايەت).
- بىز ئۆلگەندىن كېيىن اللەنىڭ ئالدىغا قايسى ھالەتتە بارىمىز؟
- ياخشى ئىش قىلغۇچىلار ئۆز ئائىلىسىگە قايتىپ كەلگەن مۇساپىرلارغا ئوخشاش، گۇناھكارلار ئىگىسىنىڭ ئالدىغا ھەيدەپ ئاپىرىلغان قاقچان قۇلغا ئوخشاش بارىدۇ.
- خەلىفە ئۈن سېلىپ قاتتىق يىغلاپ كەتتى، ئاندىن:
- ئەبۇ ھازىم! ئۆزىمىزنى قانداق ياخشىلايمىز؟ - دەپ سورىدى.
- كىبىر - تەمەننى تاشلاپ، مەردلىك ۋە ئادىمگەرچىلىكنى چىڭ تۇتساڭلا.
- مال - دۇنيا ئالدىدا اللەغا تەقۋادارلىق قىلىشنىڭ يولى قايسى؟

- ئالغاندا ھەققانى بولساڭلا، بەرگەندە لايىق كىشىلەرگە بەرسەڭلا، باراۋەر تەقسىم قىلساڭلا، پۇقرالار ئارىسىدا ئادىل بولساڭلا.
- ئەبۇ ھازىم! كىشىلەرنىڭ ئەڭ پەزىلەتلىكى كىم؟
- ئادىمىگەرچىلىك ۋە تەقۋالىققا ئىگە ئادەمدۇر.
- ئەبۇ ھازىم! ئەڭ ئادىل سۆز قايسى؟
- ئىنسان ئۆزى قورققان ۋە ياردەم كۈتۈۋاتقان كىشى ئالدىدا دېگەن ھەق سۆز.
- ئەبۇ ھازىم! ئەڭ تېز ئىجابەت بولىدىغان دۇئا قايسى؟
- ياخشى ئادەمنىڭ ياخشى ئادەمگە قىلغان دۇئاسى.
- قايسى سەدىقە ئەڭ ئەۋزەل؟
- مال - مۈلكى ئاز كىشىنىڭ مىننەت قىلماستىن، زىيان يەتكۈزمەستىن ئىلاجىسىز قالغان كەمبەغەللەرگە قىلغان سەدىقىسى.
- ئەڭ ئەقىللىق، زېرەك كىشى كىم؟
- اللەغا ئىتائەت قىلىشقا ئېرىشكەن، شۇ بۇيىچە ئەمەل قىلغان، كىشىلەرنى شۇنىڭغا يېتەكلىگەن ئادەم.
- ئەڭ ھاماقەت كىشى كىم؟
- دوستى (ھەمراھى) خاتا قىلىۋاتقان بولسىمۇ ئۇنىڭ خاھىشىغا ئەگىشىپ، ئۆزىنىڭ ئاخىرىنى باشقىلارنىڭ ئارزۇسىغا - بۇ دۇنياسىغا سېتىۋەتكەن ئادەم.
- ئى ئەبۇ ھازىم! بىز بىلەن بىرگە تۇرامسەن؟ ئۆز - ئارا ياردەم قىلىشساق.
- بولمايدۇ، ئى مۇئمىنلارنىڭ ئەمرى!
- نېمىشقا؟

- سىلەرگە تايىنىپ قېلىپ، اللەنىڭ ھاياتلىق ۋە ئۆلۈمنىڭ خورلۇقىنى تېتىشىدىن قورقمەن.

- ئەبۇ ھازىم! ھاجىتىڭ بولسا دېگىن.

- ئەبۇ ھازىم (سەلەمە) گەپ قىلمىدى. خەلىفە قايتا:

- ھاجىتىڭ بولسا دېگىن، قانداقلا بولسا قىلىپ بېرىمىز، - دېدى.

- مېنىڭ ھاجىتىم مېنى دەۋزەختىن قۇتۇلدۇرۇپ، جەننەتكە كىرگۈزۈش.

- ئى ئەبۇ ھازىم! بۇ مېنىڭ قولۇمدىن كېلىدىغان ئىش ئەمەس.

- مېنىڭ ئۇنىڭدىن باشقا ھاجىتىم يوق، ئى مۇئمىنلارنىڭ ئەمرى!

- ئەبۇ ھازىم! ماڭا دۇئا قىلساڭ.

- ئى اللە! بەندەڭ سۇلايمان سەن ياخشى كۆرىدىغان دوستۇڭ قاتارىدىن بولسا، ئۇنىڭغا دۇنيا ۋە ئاخىرەتنىڭ ياخشىلىقلىرىنى ئاسان قىلغىن. ئەگەر سېنىڭ دۈشمىنىڭدىن بولسا ئۇنىڭغا ياخشىلىق ئاتا قىلىپ، ئۆزۈڭ ياخشى كۆرىدىغان ۋە رازى بولىدىغان ئىشلارغا يېتەكلىگىن.

سورۇندىكىلەردىن بىر ئادەم ئەبۇ ھازىمغا:

- سەن خەلىفىنىڭ يېنىغا كىرگەندىن بېرى ئەجەپ يامان گەپلەرنى قىلدىڭ. مۇسۇلمانلارنىڭ خەلىفىسىنى اللەنىڭ دۈشمەنلىرىدىن ھېساپلىدىڭ، ئۇنىڭغا ئەرزىيەت بەردىڭ، - دېدى. ئەبۇ ھازىم:

- بەلكى سەن يامان گەپلەرنى قىلىۋاتسىەن. اللە ئالىملاردىن ھەق سۆزلەش توغرىلىق ۋەدە ئالغان بولۇپ، اللە: «كىتاپنى (يەنى كىتاپتىكى اللەنىڭ ئەھكاملىرىنى) كىشىلەرگە چوقۇم بايان قىلىپ بېرىشكە ۋە يۇشۇرماسلىققا ئەھدە ئالدى» (سۈرە ئال ئىمران 187- ئايەت)، - دېگەن. ئى مۇئمىنلارنىڭ ئەمرى! بىزدىن بۇرۇن ئۆتكەن كىشىلەرنىڭ ھۇقۇقدارلىرى ئالىملىرىدىكى بىلىمگە قىزىقىپ، ئۇلارنىڭ قېشىغا بارغان مۇددەتتە ياخشىلىق ۋە

خاتىرجەملىك ئىچىدە ئۆتكەن. ئۇلاردىن كېيىن ئەڭ پەس كىشىلەر بارلىققا كەلدى. ئۇلار بىلىم ئۆگىنىپ، بۇ دۇنيانىڭ ئەرزىمەس نەرسىسىدىن ئازراق ئېرىشىش ئۈمىدىدە، ئۆگەنگەن بىلىمنى ھوقۇقدارلارنىڭ ئالدىغا ئېلىپ باردى. ئالىملار ھوقۇقدارلارغا مۇھتاج بولۇپ قالدى، ھوقۇقدارلار ئالىملارغا مۇھتاج بولمىدى. شۇنىڭ بىلەن ئالىملار بىچارىلىشىپ، بەختسىزلىككە يۈزلىنىپ، اللەنىڭ نەزىرىدىن چۈشۈپ كەتتى. ئالىملار ھوقۇقدارلارنىڭ قولىدىكى نەرسىگە قىزىقتى، ھوقۇقدارلار ئۇلارنى كۆزگە ئىلمىدى، نەزىرىگە ئېلىپمۇ قويمىدى.

- راست گەپ قىلدىڭ، ئى ئەبۇ ھازىم! ماڭا كۆپرەك نەسىھەت قىلساڭ. مەن سېنىڭدەك ئاغزىغا ئىلىم - ھىكمەت يېقىن كىشىنى كۆرمىگەن.

- ئەگەر سەن ئاڭلىغانغا ئەمەل قىلدىغان كىشىلەردىن بولساڭ، دېگەنلىرىم يېتەرلىك. ئەگەر ئۇنداق بولمىساڭ، زېمى يوق ياچاققا ئوق ئاتقاننىڭ پايدىسى يوق.

- ئەبۇ ھازىم! ماڭا نەسىھەت قىلىشنىڭ توغرىلىق قەسەم قىلىمەن.

- بولىدۇ. ساڭا قىسقا نەسىھەت قىلاي: ئۇلۇغ اللە چەكلىگەن ئىشلار ئالدىدا سېنى كۆرۈپ تۇرىدىغانلىغىنى، بۇيرىغان ئىشلاردا سېنى كۆزىتىپ تۇرىدىغانلىغىنى ھەرگىز ئېسىڭدىن چىقىرىپ قويمما. ئۇنى ھەر ۋاقىت مۇقەددەس دەپ بىل، - دېدى، ئاندىن سالام بېرىپ قايتىپ كەتتى. خەلىفە ئۇنىڭغا:

- نەسىھەت قىلغۇچى ئالىم بولغانلىغىڭ ئۈچۈن، اللە ساڭا چەكسىز ئەجر ئاتا قىلسۇن، - دېدى. ئەبۇ ھازىم ئۆيىگە يېتىپ بېرىپلا، مۇئمىنلارنىڭ ئەمىرىنىڭ دىيار بىلەن توشقان ھەميان ئەۋەتكەنلىكىنى ۋە: «بۇنى خىراجەت قىلغىن، ساڭا يەنە نۇرغۇن مال بار» دەپ خەت ئەۋەتكەنلىكىنى بىلدى، - دە، ئۇنى خەلىفەگە قايتۇرۇپ، مۇنداق خەت يازدى: «ئى مۇئمىنلارنىڭ ئەمىرى! سېنىڭ سورىغان سۇئاللىرىڭنىڭ چاقچاق، مېنىڭ بەرگەن جاۋاپلىرىمنىڭ خاتا بولۇپ قېلىشىدىن، اللە بىلەن پاناھ تىلەيمەن. اللە بىلەن قەسەمكى، بۇنداق

بولۇشىغا سەن قوشۇلمايسەن، مەن قانداق قوشۇلماي؟! ئى مۇئىنلارنىڭ ئەمىرى! بۇ دىينارلار ساڭا دېگەن سۆزلىرىمنىڭ بەدىلىگە كەلگەن بولسا، ئۆزى ئۆلگەن نەرسە ۋە تۆڭگۈز گۆشى مەجبۇرلانغان كىشىگە قارىغاندا ماڭا بەكرەك ھالال، ئەگەر ئۇ مۇسۇلمانلار خەزىنىسىدىن ماڭا بېرىلگەن مال بولسا، بارلىق كىشىلەر ئوتتۇرىسىدا ئاشۇنداق ئوخشاش باراۋەر تارقاتتىڭمۇ؟»

* * *

سەلەمە ئىبنى دىينارنىڭ ئۆيى بىلىم ئالغۇچىلار، ئۆزىنى ئىسلاھ قىلغۇچىلار ئۈچۈن سۈبى تاتلىق بۇلاق ئىدى. بۇنىڭدا قېرىنداشلىرى بىلەن ئوقۇغۇچىلىرى ئوتتۇرىسىدا پەرىق يوق. بىر قېتىم، ئۇنىڭ يېنىغا ئابدۇررەھمان ئىبنى جەررر ئوغلى بىلەن كىرىپ يېنىدا ئولتۇردى ۋە سالام قىلىپ دۇنيا ۋە ئاخىرەتنىڭ ياخشى تېلەكلىرىنى تىلدى. سەلەمە ئۇلارغا تېخىمۇ ياخشى سالام قايتۇرۇپ، ئۇلارنى قارشى ئالدى، ئاندىن ئۇلار ئوتتۇرىسىدا سۆھبەت باشلاندى. ئابدۇررەھمان سەلەمەگە:

- ئى ئەبۇ ھازىم! قەلبىلەرنى قانداق ئويغىتىمىز؟

- قەلبىلەر ئويغانغاندا چوڭ گۇناھلار كەچۈرىلىدۇ، بەندە گۇناھنى تەرك ئېتىش ئىرادىسىگە كەلسە، ئۇنىڭ قەلبى ئېچىلىدۇ. ئى ئابدۇررەھمان! دۇنيانىڭ ئازغىنا نەرسىسى ئاخىرەتنىڭ نۇرغۇن ياخشىلىقلىرىدىن يۈز ئۆرتىدۇ. اللەغا يېقىنلاشتۇرمايدىغان ھەر قانداق نىئەت نىئەت ئەمەس، جازا.

ئوغلى ئۇنىڭغا:

- يول كۆرسەتكۈچى ئۇستازلار كۆپ، ئۇلارنىڭ قايسىسىغا ئەگىشىمىز؟

- ئوغلۇم! اللەدىن ھەقىقى قورقىدىغان، ئەيىپ ۋە يېتەرسىزلىكتىن ساقلىنىدىغان، كىچىكىدىن باشلاپ ئۆزىنى تۈزەيدىغان، چوڭ بولغاندىمۇ شۇنىڭدىن يانمايدىغان كىشىگە ئەگەشكىن. ئوغلۇم! ئېسىڭدە بولسۇن، ھەر كۈنى بىلىم ئۆگەنگۈچىگە ئۇنىڭ ھېسىياتى ۋە بىلىمى ئالدىنى قىلىپ كېلىپ، ئۇنىڭ روھىيىتىدە كۈرەش قىلىدۇ. ئەگەر بىلىم ھېسىياتىنى بېسىپ چۈشسە،

ئۇنىڭ شۇ كۈنى غەلبە قىلغان كۈنى بولىدۇ. ئەگەر ھېسسىياتى بىلىمنى بېسىپ چۈشسە، ئۇنىڭ شۇ كۈنى زىيانكارلىق كۈنى بولىدۇ.

ئابدۇررەھمان مۇنداق دېدى:

- ئى ئەبۇ ھازىم! سەن كۆپىنچە بىزنى شۈكۈرگە قىزىقتۇرسەن. شۈكۈرنىڭ ماھىيىتى نېمە؟

- ھەر بىر ئەزايمىزنىڭ شۈكۈرى ئېيتىش مەجبۇرىيىتى بار.

- كۆزنىڭ شۈكۈرسى نېمە؟

- سەن ئۇنىڭ بىلەن ياخشىلىقنى كۆرسەڭ ئاشكارىلايسەن، يامانلىقنى كۆرسەڭ مەخپى تۇتسەن.

- قۇلاقنىڭ شۈكۈرسى نېمە؟

- ياخشىلىقنى ئاڭلىساڭ چىڭ ساقلايسەن، يامانلىقنى ئاڭلىساڭ ئۇنتۇپ كېتسەن.

- قولنىڭ شۈكۈرسى نېمە؟

- سېنىڭ ئەمەس نەرسىلەرنى تۇتمايسەن، ئۇنىڭ بىلەن اللەنىڭ ھوقۇقىغا قارشى چىقمايسەن. ئى ئابدۇررەھمان! ئېسىڭدىن چىقىپ كەتمسۇن، تىلى بىلەن تولۇق شۈكۈرى ئېيتىمىغان، پۈتۈن بەدەنلىرى ۋە قەلبىنىڭ شۈكۈرسىنى ئادا قىلمىغان ئادەم - كىيىمى بار، لېكىن بۇ كىيىمنىڭ بېشىنى تۇتقان، كەيمىگەن ئادەمگە ئوخشايدۇ. ئۇ ئۇنى ئىسسىقتىن ساقلىيالمىدۇ، سوغۇقتىن قوغدىيالمىدۇ.

* * *

بىر يىلى سەلەمە ئىبنى دىنار مۇجاھىدلار بىلەن اللە يولىدا جىھاد قىلىش ئۈچۈن رۇم دىيارىغا قاراپ يولغا چىققاندا، مۇسۇلمانلار قۇشۇنى بىلەن بىرگە چىقتى. قۇشۇن ئاخىرقى نىشانغا يېتىپ بارغاندا، دۈشمەن بىلەن ئۇچرىشىپ

جەڭگە كىرىشتىن بورۇن ئارام ئېلىۋالماقچى بولدى. قوشۇندا بەنى ئۈمەييەنىڭ ئەمىرلىرىدىن بار بولۇپ، ئۇلار ئەبۇ ھازىمنىڭ يېنىغا: ئەمىر سۆزۈڭنى ئاڭلاپ بىلىم ئېلىش ئۈچۈن سېنى چاقىرىدۇ، دەپ ئادەم ئەۋەتتى. ئەبۇ ھازىم ئۇنىڭغا مۇنداق دەپ ئەۋەتتى:

- ئى ئەمىر! مەن بىلىم ئىگىلىرىنىڭ دىنىنى دۇنيا كىشىلىرىگە ئاپىرىپ بەرمەيدىغانلىغىنى بىلىپ يەتتىم. سېنى مېنىڭ مۇشۇ ئىشنى تۇنجى بولۇپ قىلىشىمنى خالايدۇ، دەپ قارىمايمەن. ئەگەر بىزگە ئىھتىياجىڭ بولسا، بىزنىڭ قېشىمىزغا كەل، ساڭا ۋە ئەتراپىڭدىكى كىشىلەرگە سالام.

ئەمىر خەتنى ئوقۇپ، ئۇنىڭ يېنىغا باردى ۋە سالام قىلىپ، ئۇنىڭغا يۇقىرى مەرتىۋە تىلەپ مۇنداق دېدى:

- ئى ئەبۇ ھازىم! خەتتە دېگەنلىرىڭگە قوشۇلدۇق. سېنىڭ بىزنىڭ نەزىرىمىزدىكى ھۆرمەت - ئىززىتىڭ ئاشتى. بىزگە ۋەز - نەسەھەت قىلغىن. اللە كۆپ ئەجر ئاتا قىلغاي!

ئەبۇ ھازىم ۋە - نەسەھەت قىلىشقا باشلىدى، ئۇنىڭ سۆزلىرى ئىچىدە تۆۋەندىكىلەر بار ئىدى:

- سەن ئاخىرەتتە نېمىلەرگە ئېرىشىشنى ياخشى كۆرىدىغانلىغىڭغا قاراپ، بۇ دۇنيادا شۇنى كەلتۈرۈشكە قىزىققىن. ئاخىرەتتە نېمىلەرنىڭ بولۇشىنى خالىمايدىغانلىغىڭغا قاراپ، بۇ دۇنيادا شۇنىڭدىن ئۆزەڭنى تارت. ئى ئەمىر! ئېسىڭدە بولسۇن، سەندە ناھەقچىلىق ئورۇن تېپىپ تەرەققى قىلسا، بۇزغۇنچى مۇناپىقلار سېنى قوللاپ ئەتراپىڭغا توپلىشىدۇ. ئەگەر سەندە ھەقىقەت ئورۇن تېپىپ كۈچەيسە، ئەتراپىڭغا ياخشى كىشىلەر يىغىلىپ ساڭا ياردەم بېرىدۇ. سەن ئۆزەڭگە ياخشى دەپ قارىغان ئىشنى تاللا.

* * *

ئەبۇ ھازىم ئەئزەجگە ئۆلۈم كەلگەندە دوستلىرى ئۇنىڭغا:

- ئەبۇ ھازىم! ئۆزەڭنى قانداق ھېس قىلىۋاتسەن؟ - دېدى. ئۇ:

- ئەگەر دۇنيادا قىلىپ سالغان يامانلىقلاردىن قۇتۇلسام، بىزگە باشقىسى زىيان سالمايدۇ، - دېدى، ئاندىن اللەنىڭ تۆۋەندىكى سۆزىنى ئوقۇدى: «ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغانلار ئۈچۈن اللەنىڭ ھەقىقەتەن (ئۇلارنىڭ دىللىرىدا) مۇھەببەت پەيدا قىلىدۇ» (سۈرە مەريەم 96- ئايەت). بۇ ئايەتنى نەپسى توختىغانغا قەدەر توختىماي تەكرارلىدى.

سىلە ئىبنى ئەشىيەمەل ئەدەۋى

«سىلە ئىبنى ئەشىيەم ساھابىلەردىن تەلىم ئالدى، ئۇلارنىڭ خارەكتىرىنى ئۆگەندى، ئەخلاقىنى قوبۇل قىلدى»

_ ئەسبە ھانى

سىلە ئىبنى ئەشىيەم كىچىدە قاتتىق ئىبادەت قىلغۇچى، كۈندۈزدە بىرىلىپ جەڭ قىلغۇچى ئىدى. كىچە يەر يۈزىگە قاراڭغۇ پەردىسىنى ياپقان، ھەممە قاتتىق ئۇيقۇغا كەتكەندە، ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ مۇكەممەل تاھارەت ئېلىپ، جايىنازغا چىقىپ نامىزىنى باشلايتتى. رەببىنىڭ ئىشىقى - مۇھەببىتىگە غەرق بولاتتى. ۋۇجۇدىدا ئىلاھى نۇر نۇر چىچىپ، پۈتۈن دۇنيا كۆز ئالدىدا نۇرلىناتتى. ئەتراپى ئالەمدىكى اللەنىڭ مەبۇدلىقى ۋە كۈچ - قۇدرىتىنىڭ ئالامەتلىرىنى كۆرەتتى. بۇنىڭغا تاڭدا ئوقۇيدىغان قۇرئان قۇشۇلاتتى. كېچىنىڭ ئۈچتىن ئىككىسى تۆگەپ، ئۈچىنچىسى كەلگەن قۇرئاننى قولغا ئېلىپ، اللەنىڭ رۇشەن ئايەتلىرىنى مۇڭلۇق، جاراڭلىق ئاۋازى بىلەن تىلاۋەت قىلىپ ئوقۇيتتى. قۇرئاندىن بەزىدە پۈتۈن ۋۇجۇدى لەرزىگە كېلىپ، اللەدىن قورقۇپ ئەقلى ھوشىغا تەسىر كۆرسەتكەندەك لەززەت ئالسا، بەزىدە يۈرىكىنى پارە - پارە قىلىۋەتكەندەك قورقۇنچ، تۆۋەنچىلىكنى ھېس قىلاتتى.

سىلە ئىبنى ئەشىيەم مەيلى سەپەردە ياكى ئۆيىدە بولسۇن، ئالدىراش ياكى بىكار بولسۇن بۇ خىل ئىبادەتنى ھەرگىز ئۈزۈپ قويمىدى. جەئفەر ئىبنى زەيد ھېكايە قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

«بىز اللەنىڭ نۇسرەت ئاتا قىلىشىنى ئۈمىت قىلىپ، كابۇل شەھرىنى ئازات قىلىش ئۈچۈن مۇسۇلمانلار قۇشۇنىدىن بىرى بىلەن جەڭگە ماڭدۇق. قۇشۇن

ئىچىدە سىلە ئىبنى ئەشىيەممۇ بار ئىدى. كېچە ئۆز قاراڭغۇلۇقىنى ياپقاندا، ئەسكەرلەر مېڭىشتىن توختاپ تاماق يېيىشىپ، خۇپتەن نامىزنى ئادا قىلدى، ئاندىن ھەممىسى دەم ئېلىش ئۈچۈن ياتاقلىرىغا ماڭدى. مەن سىلە ئىبنى ئەشىيەمنىڭ باشقىلارغا ئوخشاش ئۆز ياتقىغا ئۇخلىغىلى ماڭغانلىغىنى كۆردۈم- دە، ئۆزەمگە:

- كىشىلەر ئۇنىڭ ناماز - ئىبادەتلىرى توغرىسىدا دېيىشۋاتقان گەپلىرى، پۇتلىرى ئىشىشىپ قاپرىپ كەتكۈدەك دەرىجىدە قىيامدا تۇرىدىغانلىقى توغرىسىدا تارقاتقان سۆزلىرى قېنى؟! اللە بىلەن قەسەمكى، بۈگۈن مەن ئۇنىڭ نېمە ئىش قىلىدىغانلىقىغا قاراپ باقمەن، - دېدىم. قۇشۇندىكىلەر ئۇيغۇغا كەتكەندىن كېيىن ئۇيۇسۇدىن ئويغىنىپ كېچە قاراڭغۇلۇقىدا قۇشۇن چۈشكەن يەردىن يىراقلاپ، ئۇزۇن زاماندىن بېرى ئاياق ئىزى چۈشۈپ باقمىغان دەرەخلىرى يۇغان، ئىچى ناھايىتى سۈرلۈك بىر ئورمانلىققا كىرىپ كەتتى، مەن ئۇنىڭ كەينىدىن ماڭدىم. چەت بىر يەرگە يېتىپ بېرىپ قىبلىنى ئىزدەپ، قىبلە تەرەپكە ئالدىنى قىلىپ، نامازغا تەكبىر ئېيتىپ نامازغا كىرىپ كەتتى. مەن يىراقتىن قاراۋېتىپ، ئۇنىڭ قاراڭغۇ زۇلمەتتە يۇرۇقلۇق ۋە نۇرغا، يىراق جايدا ھەمراغا، قورقۇنچ ئىچىدە دوستقا ئېرىشكەندەك چىرايىنىڭ نۇرلىنىپ، بەدەنلىرىنىڭ تىنچلانغانلىغىنى، كۆڭلىنىڭ خاتىرجەملەنگەنلىكىنى كۆردۈم. ئۇ شۇنداق تۇرۇۋاتقاندا، ئورمانلىقنىڭ شەرىق تەرىپىدىن بىر يولۋاس بىز تەرەپكە چىقىپ كەلدى. ئۇنى كۆرۈپ قورقۇپ يۈرىكىم قېپىدىن چىقىپ كەتكىلى تاس قالدى- دە، ئۆزەمنى قوغداش ئۈچۈن ئېگىز بىر دەرەخكە چىقىۋالدىم. يولۋاس سىلە ئىبنى ئەشىيەمگە يېقىنلاپ ماڭدى. ئۇ بېرىلىپ ناماز ئوقۇۋاتاتتى. بىر نەچچە قەدەم ئارىلىققا قالغانىدى. سىلە يولۋاسقا ھەرگىز قارىمىدى، پەرۋا قىلمىدى. سەجدىگە بېرىۋىدى، مەن:

- مانا ئەمدى يەيدىغان بولدى، - دېدىم. سىلە سەجدىدىن باش كۆتۈرۈپ ئولتۇردى. يولۋاس ئويلىنىۋاتقاندا ئۇنىڭ ئالدىدا تۇراتتى. سالام بەرگەندە يولۋاسقا تەمكىن قارىدى ۋە بىر نەرسە دېدى، مەن ئاڭلىيالمىدىم. تۇيۇقسىز يولۋاس ئاستا ئۇنىڭ يېنىدىن كەلگەن يۇلىدىن قايتىپ كەتتى. تاڭ يۇرىغاندا

ئورنىدىن قوپۇپ، بامدات نامىزىنى ئادا قىلدى، ئاندىن مەن بۇرۇن ئاڭلاپ باقمىغان مەدھىيە سۆزلىرى بىلەن ئۇلۇغ اللەغا مەدھىيە ئېيتىپ بولۇپ، مۇنداق دېدى:

- ئى اللە! مەن سېنىڭدىن مېنى دەۋزەختىن قۇتۇلدۇرۇپ قېلىشىڭنى تىلەيمەن. ماڭا ئوخشاش گۇناھكار بەندە سېنىڭدىن جەننەت سوراڭقا جۈرئەت قىلالسۇنمۇ؟

ئۇ بۇ سۆزلەرنى تەكرارلاۋېرىپ، ئاخىرى يىغلاپ كەتتى، مېنىمۇ يىغلىتىۋەتتى. ئاندىن بىرسى بىلىپ قېلىشتىن بۇرۇن، قۇشۇن ئارىسىغا يېنىپ كېلىپ، كىشىلەرگە ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ياتقانداك ھالدا ئاشكارە بولدى. مەن ئۇنىڭ ئارقىسىدىن قايتىپ كەلدىم. مەندە ئۇيقۇسىزلىق، چارچاش، يولۋاسنىڭ قورقۇنچىسى بار بولۇپ، بۇنى يالغۇز اللە بىلەتتى.

سەلە ئىبنى ئەشەھەم بۇنىڭدىن سىرت ۋەز نەسەھەت پۇرسەتلىرىنى ھەرگىز قولدىن بېرىپ قويمىدى. ئۇنىڭ بۇ توغرىسىدىكى ئۇسلۇبى كىشىلەرنى پەرۋەردىگارىنىڭ يولىغا بىلىم ھېكمەت، چىرايلىق نەسەھەت بىلەن چاقىرىش، قاتقان دىللارنىڭ يۇمشىتىش، قاچقان كۆڭۈللەرنى مايىل قىلىش ئىدى. بۇنىڭ مىساللىرىدىن بىرى:

ئۇ ئىبادەت قىلىش ئۈچۈن بەسرەنىڭ سىرتىغا چىقاتتى. ئۇنىڭ يېنىدىن ياشلىق تىزگىننى قويۇۋەتكەن، ئويناپ كۈلۈۋاتقان، ۋاقتىنى بىھۇدە ئۆتكۈزۈۋاتقان بىر بۆلۈك ياشلار ئۆتەتتى. ئۇ بۇلارغا مېھرىبانلىق بىلەن سالام بېرەتتى. ئۇلارغا كۆيۈنۈش ئىچىدە خىتاب قىلىپ مۇنداق دەيتتى:

- بىر بۆلۈك كىشىلەر بار بولۇپ، بىر كاتتا ئىش ئۈچۈن سەپەرگە چىقىپتۇ. لېكىن ئۇلار كۈندۈزى ئويناپ كۈلۈش بىلەن يولدىن قاپتۇ، كېچىسى ئارام ئېلىش ئۈچۈن يېتىپتۇ. ئېيتىپ بېقىڭلارچۇ؟ بۇلار سەپىرىنى قاچان، نېمىگە ئېرىشىپ ئاخىرلاشتۇرار؟ مەنزىلىگە قاچان يېتىپ بارار؟

ئۇ بۇ سۆزلەرنى ھەر قېتىم تەرك ئەتمەي دەيتتى. بىر قېتىم ئۇلارغا ئۇچراپ، ئۇلارغا مۇشۇ سۆزلەرنى دېدى - دە، ئۇلاردىن بىر ياش ئورنىدىن تۇرۇپ:

- اللە بىلەن قەسەمكى، بۇ يەردە پەقەت بىزلا كۆزدە تۇتۇلغان. بىز كۈندۈزى ئوينايمىز، كېچىسى ئۇخلايمىز، - دېدى. شۇنىڭ بىلەن باشقا ياشلارمۇ ھوشنى تاپتى ھەمدە شۇ كۈندىن باشلاپ سىلە ئىبنى ئەشىيەمگە ئەگەشتى. سىلە ئىبنى ئەشىيەم ۋاپات بولغانغا قەدەر سۆھبىتىدىن ئايرىلمىدى.

بۇنىڭ يەنە بىر مىسالى: بىر كۈنى سىلە ئىبنى ئەشىيەم بىر قىسىم دوستلىرى بىلەن بىر ئىشقا مېڭىۋاتتى. ئۇلارنىڭ يېنىدىن ناھايىتى كېلىشكەن، ياشلىقى ئۇرغۇپ تۇرغان بىر ياش ئۆتتى. ئۇنىڭ ئىشتىنى خېلى ئۇزۇن بولۇپ، ھاكاۋۇرلارچە يەردە سۆزۈلۈپ ماڭاتتى. سىلەنىڭ دوستلىرى بۇ ياشنى قول ۋە تىللىرى بىلەن قاتتىق بىر تەربىيەلەپ قويماقچى بولۇۋىدى، سىلە ئۇلارغا:

- ماڭا قويۇپ بېرىڭلار، ئۇنىڭغا ئۆزەم تېتىمەن، - دېدى. ئاندىن ئۇ ياشنىڭ ئالدىغا كېلىپ ئاتلارچە مېھرىبانلىق، سەممى مۇلايىم تەلەپپۇز بىلەن:

- قېرىندىشىمنىڭ ئوغلى! مېنىڭ ساڭا بىر ھاجىتىم بار ئىدى، - دېدى. ياش توختاپ:

- تاغا نېمە ئىش؟ - دېدى.

- ئىشتىنىڭنى يۇقىرى كۆتۈرگەن بولساڭ، ئۇنداقتا پاكىزە بولىدۇ، پەرۋەردىگارىڭغا تەقۋالىق قىلغان بولسەن، پەيغەمبىرىڭنىڭ سۈننىتىگە بېقىنلاشقان بولسەن.

- بولىدۇ، خۇشاللىق بىلەن، - دېدى، ئاندىن ئالدىراپ ئىشتىنىنى يۇقىرى كۆتۈردى. سىلە دوستلىرىغا:

- بۇ سىلەر قىلماقچى بولغاندىن خېلىلا ياخشى، ئەگەر سىلەر ئۇنى ئۇرۇپ، تىللىغان بولساڭلار ئۇمۇ سىلەر بىلەن ئۇرۇشۇپ تىللاشقان، ئىشتىنىنى يەر سۈيۈرۈپ ئۇزۇن پېتى قۇيۇۋەتكەن بولاتتى.

بىر قېتىم ئۇنىڭ يېنىغا بەسرە ياشلىرىدىن بىرى كېلىپ ئۇنىڭغا:

- ئى ئەبۇ سەھيا! (سەلەنىڭ تەخەللۇسى) ماڭا اللە ساڭا ئۆگەتكەن بىلىملەرنى ئۆگىتىپ قويغىن، - دېدى. سەلە ئۇنىڭغا ئىللىق خۇشچىراي كۈلۈپ:

- ئى قېرىندىشىمنىڭ ئوغلى! سەن ماڭا ئېسىمدىن چىقمايدىغان ئۆتمۈشنى ئەسلىتىڭ. ئەينى ۋاقىتتا مەنمۇ سېنىڭدەك ياش ئىدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرىنىڭ ھايات بارلىرىنىڭ يېنىغا كېلىپ، ئۇلارغا: «رەسۇلۇللا سەلەرگە ئۆگەتكەن بىلىملەرنى ماڭمۇ ئۆگىتىپ قويۇڭلار» دېدىم. ئۇلار ماڭا: «قۇرئان روھنىڭ قۇرالى، قەلبىڭنىڭ باھارى بولسۇن. ئۇنىڭدىن نەسپەت ئال، ئۇنىڭ بىلەن مۇسۇلمانلارغا نەسپەت قىل. مۇمكىنلا بولسا ئۇلۇغ اللەغا كۆپ دۇئا قىل» دېگەن ئىدى.

ھېلىقى ياش سەلەگە :

- ماڭا دۇئا قىلغىن، اللە ساڭا كۆپ ئەجر ئاتا قىلسۇن، - دېدى. سەلە دۇئا قىلىپ:

- اللە سېنى مەڭگۈلۈك ئىشلارغا قىزىقتۇرسۇن، يوقلىدىغان ئىشلاردىن يىراق تۇرىدىغان قىلسۇن. كۆڭۈلى تەسكىن تاپقۇزىدىغان، دىنغا ئاساس بولىدىغان ئىشەنچ ئاتا قىلسۇن، - دېدى.

* * *

سەلە ئىبنى ئەشپەمنىڭ تاغىسىنىڭ مۇئازەتەل ئەدەۋىيە دەپ ئاتىلىدىغان بىر قىزى بار بولۇپ، ئۇمۇ سەلەگە ئوخشاش تايىنلاردىن ئىدى. ئۇ مۇسۇلمانلارنىڭ ئانىسى ئائىشە (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن) بىلەن ئۇچرىشىپ، ئۇنىڭدىن بىلىم ئۆگەنگەن، ئاندىن ھەسەنۇل بەسەرىدىن دەرس ئاڭلىغان (اللە ئۇنىڭ روھىنى نۇرلۇق قىلسۇن). مۇئازە نەھىتى تەقۋا، پاك، ئابد، دۇنياغا بېرىلمەيدىغان بولۇپ، ئۇنىڭ ئادەتلىرىدىن بىرى: كېچە كىرگەندە:

- بۇ مېنىڭ ياشايدىغان ئاخىرقى كېچەم بولشى مۇمكىن، - دەپ تاڭ يورنىغىچە ئۇخلىماتتى.

تاڭ يۇرىغاندا:

- بۇ مېنىڭ ئاخىرقى كۈنۈم بولشى مۇمكىن، - دەپ كەچ كىرگۈچە دەم ئالمايتتى. ئۇ سوغۇق سەۋەبىدىن ئۇيقۇدىن خالى ئىبادەت قىلىۋېلىش ئۈچۈن، قىش پەسلىدە نىپىز كىيەتتى. كېچىسى ناماز ئوقۇپ، قۇرئان ئوقۇپ ئۇخلىمايتتى. ئەگەر مۈگدەپ قالسا ئورنىدىن تۇرۇپ:

- ھەي كۆڭۈل! ئالدىڭدا ئۇزۇن ئۇيقۇ بار، قەبرىدە ئۇزۇن ئۇيقۇغا كېتىسەن، يا ھەسرەت بىلەن ئۇخلايسەن ياكى خۇشال ئۇخلايسەن، ئى مۇئازە! ئۆزۈڭ ئۈچۈن ئەتە قايسى ھالدا ئۇخلاشنى بۈگۈن تاللا، - دەپ ھويلىدا ئايلىناتتى.

سەلە ئىبنى ئەشىم قاتتىق ئىبادەت قىلىدىغان، ھەددىدىن زىيادە تەقۋا تۇرۇقلۇق پەيغەمبەرنىڭ سۈننىتىدىن يۈز ئۆرمىدى. ئۇ تاغىسىنىڭ قىزى مۇئازەغا خىرىدار بولدى. توي كۈنى بولغاندا قېرىندىشىنىڭ ئوغلى ئۇنىڭ ئىشلىرىغا يېتەكچىلىك قىلىپ ئۇنى ھامامغا ئاپىرىپ ئەكەلدى، ئاندىن قىز بىلەن ئىككىسىگە خۇشپۇراق چېچىلغان بىر ئۆي تەييارلىدى، ئۇلار ئىككىسى ئۆيگە كىرگەندە، سەلە ئىككى رەكەت سۈننەت نامىزى ئوقۇشقا تۇردى، مۇئازەمۇ تۇرۇپ ئۇنىڭغا ئىقتىدا قىلىپ ناماز ئوقۇدى، ئۇلارنى ناماز ئۆزىگە قارىتىپ كەتتى - دە، ئۇلار ئىككىسى ناماز ئوقۇپ تاڭ يۇرۇپ كەتتى. ئەتتىگىنى قېرىندىشىنىڭ ئوغلى كېلىپ سەلەگە:

- ئى تاغا! تاغانىڭ قىزى ساڭا ئەكىلىپ بىرىلسە، سەن پۈتۈن كېچە ناماز ئوقۇپ ئۇنى تاشلاپ قويدۇڭمۇ؟!

- قېرىندىشىمنىڭ ئوغلى! تۈنۈگۈن سەن مېنى دەۋزەخنى ئەسلىتىدىغان بىر ئۆيگە ئەكىردىڭ، ئاندىن جەننەتنى ئەسلىتىدىغان بىر ئۆيگە ئەكىردىڭ. مېنىڭ خىيالىم شۇنىڭ بىلەن بولۇپ كېتىپ تاڭ يۇرۇپ قاپتۇ.

- بۇ نېمە دېگىنىڭ تاغا!

- سەن مېنى ھامامغا ئەكىردىڭ، ئۇنىڭ ئىسسىقلىقى ماڭا جەھەننەنىڭ ھارارىتىنى ئەسلەتتى. ئاندىن توي ئۆيىگە ئەكىردىڭ، ئۇنىڭ خۇشبۇيلىرى جەھننەتنىڭ خۇشبۇيلىرىنى ئەسلەتتى.

سەلە ئىبنى ئەشپەم اللەدىن قورقۇپ قاتتىق يىغلايدىغان، اللەغا سەممى تەۋبە قىلىدىغان، تەقۋا، ئىبادەتكارلا ئەمەس، بەلكى كۈچلۈك چەۋەنداز، باتۇر مۇجاھىد ئىدى. ئۇ جەڭ مەيدانىدا ھەممىدىن قەيسەر، ھەممىدىن كۈچلۈك، ھەممىدىن ھەركەتچان بولۇپ، ھەتتا مۇسۇلمانلارنىڭ قۇماندانلىرى ئۇنى ئۆز سېپىگە قۇشۇشقا قاتتىق تىرىشىدىغان بولۇپ قالغان ئىدى. ئۇنىڭ قەيسەرلىكىنىڭ پەزىلىتى بىلەن ئارزۇ قىلىۋاتقان چوڭ غەلبىنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن، ئۇنى ئۆز قۇشۇنىغا قۇشۇۋېلىشنى ئىرادە قىلاتتى. جەئفەر ئىبنى زەيد بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

«بىز غازاتقا چىقتۇق. سەلە ئىبنى ئەشپەم، ھىشام ئىبنى ئامىرلار بىز بىلەن بىللە ئىدى. دۈشمەن بىلەن ئۇچراشقاندا، سەلە ۋە ئۇنىڭ بۇرادىرى مۇسۇلمانلار سېپىدىن ئېتىلىپ چىقىپ، نەيزە سانچىپ، قېلىچ ئۇرۇپ، دۈشمەن ئىچىگە ئىچكىرىلەپ كىرىپ كەتتى. دە، دۈشمەن قۇماندانلىرى ئۆز-ئارا:

- مۇسۇلمانلار قۇشۇنىدىن ئىككى ئادەم بىزنىڭ پۈتۈن قۇشۇنىمىزغا ھۇجۇم قىلىۋاتىدۇ. ئەگەر ھەممىسى جەڭگە ئاتلانسا قانداق بولۇپ كېتەر؟ مۇسۇلمانلارنىڭ ھۆكۈمىگە بويسۇنۇپ، ئۇلارغا ئىتائەت قىلايلى، - دېدى.»

ھىجرىيەنىڭ 76- يىلى، سەلە ئىبنى ئەشپەم ماۋرائۇننەھىر دىيارىغا قاراپ ماڭغان مۇسۇلمانلار قۇشۇنى بىلەن غازاتقا ماڭدى. ئۇنىڭ ئوغلى بىرگە بار ئىدى. ئىككى تەرەپ ئۇچرىشىپ، جەڭ يۇقىرى باسقۇچقا چىققاندا، سەلە ئوغلىغا:

- ئى ئوغلۇم! بارغىن، شەھىدلىك ئىزدە! اللەنىڭ دۈشمەنلىرىگە قارشى جىھاد قىلغىن. سەن سەۋەپلىك اللەدىن ساۋاپ تىلەي. اللەنىڭ دەرگاھىدا ھېچنەرسە زايى بولۇپ كەتمەيدۇ.

ياش يىگىت دۈشمەنگە ئوقىدىن ئوق ئېتىلغاندەك ئېتىلدى. شەھىد بولۇپ يېقىلغانغا قەدەر، توختىماي جەڭ قىلدى. دادىسىمۇ ئوغلىنىڭ ئىزىنى بېسىپ جەڭگە كىرىپ، توختىماي جەڭ قىلىپ، ئۇمۇ ئوغلىنىڭ يېنىغا شەھىد بولۇپ يېقىلدى. بۇلارنىڭ ئۆلۈم خەۋىرى بەسىرە گە يېتىپ كەلگەندە، ئاياللار مۇنازەگە تەسەللى بېرىش ئۈچۈن كەلدى. مۇنازە ئۇلارغا:

- ئەگەر تەبرىكلەش ئۈچۈن كەلگەن بولساڭلار، مەرھابا! ئەگەر باشقا ئىش بىلەن كەلگەن بولساڭلار، كېتىڭلار! اللە كۆپ رەھمەت قىلسۇن! - دېدى.

اللە بۇ ئېسىل، پاك يۈزلەرنى نۇرلۇق قىلسۇن! ئۇلارغا چەكسىز ئەجر ئاتا قىلسۇن! ئىنسانىيەت تارىخى ئۇلاردىن تەقۋا، ئۇلاردىن پاك كىشىلەرنى كۆرۈپ باقمىدى.

تاۋۇس ئىبنى كەيسان

(ۋەز - نەسەھەت قىلغۇچى، توغرا يولغا باشلىغۇچى)

«تاۋۇس ئىبنى كەيسانغا ئوخشاش ئادەمنى ھەرگىز كۆرمىدىم»

_ ئەمىر ئىبنى دىينار

«ئى ئابدۇررەھماننىڭ دادىسى! مەن سېنى چۈشۈمدە كۆردۈم، سەن كەئىدە

ناماز ئوقۇۋېتىپسەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كەئىننىڭ ئىشىكىدە تۇرۇپ:

تاۋۇس، پەردىنى ئاچقىن، قىرائىتىڭنى باشلا، دەۋىپتتۇ»

_ مۇجاھىد

ھىدايەت يۇلتۇزىدىن ئەللىكى يۇرۇپ، ئۇنى نۇر ئۆز قوينىغا ئالدى، ۋۇجۇدىغا نۇر سىڭىپ كىردى. قەلبى نۇر، تىلى نۇر، پۈتۈن ۋۇجۇدى نۇر بىلەن تولدى. ئۇ مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ مەكتۇبىنىڭ بايراقدارلىرىدىن ئەللىكىنىڭ قولىدا مەكتەپ پۈتتۈرۈپ، مۇستەھكەم ئىمان، راستچىللىقتا مۇسۇلمانلارغا ئۈلگە، دۇنيانىڭ ماتالىرىدىن يۈز ئۇرۇش، اللەنىڭ رازىلىقىنى ئىزدەش، قانچىلىك بەدەل كەتسىمۇ ھەق سۆزنى ئاشكارە قىلىشتا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرىنىڭ ھەقىقىي كۆرۈنىشى بولدى. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ مەكتۇبى ئۇنىڭغا دىننىڭ اللە، اللەنىڭ كىتابى، اللەنىڭ پەيغەمبىرى، مۇسۇلمانلارنىڭ رەھبىرى ۋە مۇسۇلمانلار ئاممىسى ئۈچۈن نەسەھەت ئىكەنلىكىنى ئۆگەتتى. تەجرىبە ئۇنىڭغا پۈتۈن ئىسلاھات

رەھبەردىن باشلىنىپ، رەھبەردە ئاياغلىشىدىغانلىغىنى، رەھبەر تۈزەلسە، پۇقرالار تۈزىلىدىغانلىغىنى، ئەگەر رەھبەر بۇزۇلسا، پۇقرالار بۇزىلىدىغانلىغىنى تەلىم بەردى.

مانا بۇ تاۋۇس، يەنى توز دەپ ئاتالغان بۇ كىشى - زەكۋان ئىبنى كەيسان. ئۇ فىقھى ئالىملىرىنىڭ گۈلى. ئۇ ئۆز دەۋرىدىكى فىقھى ئالىملىرىنىڭ ئالدىنقىسى بولغانلىغى ئۈچۈن، ئۇنىڭغا بۇ نام بېرىلگەن.

* * *

تاۋۇس ئىبنى كەيسان يەمەنلىك بولۇپ، ئەينى ۋاقىتتا يەمەندە ھەججاج ئىبنى يۈسۈپنىڭ قېرىندىشى مۇھەممەد ئىبنى يۈسۈپ سەقەفى ۋالى ئىدى. ھەججاج ئابدۇللا ئىبنى زۇبەيرنىڭ ھەرىكىتىنى بېسىقتۇرۇپ، كۈچ- قۇدرىتى زورىيىپ، شانۇ شەۋكىتى ئاشقاندىن كېيىن، قېرىندىشىنى يەمەنگە ۋالى قىلىپ ئەۋەتكەن ئىدى. مۇھەممەد ئىبنى يۈسۈپ ۋۇجۇدىدا قېرىندىشى ھەججاجنىڭ بارلىق يامانلىقلىرىنى مۇجەسسەملەشتۈرگەن، لېكىن ھېچقانداق ياخشىلىقنى قوبۇل قىلمىغان ئىدى.

قىش كۈنلىرىنىڭ سۇغاق بىر ئەتىگىنى مۇھەممەد ئىبنى يۈسۈپنىڭ يېنىغا تاۋۇس ئىبنى كەيسان بىلەن ۋەھبى ئىبنى مۇنەببەھ كىردى. ئۇلار مۇھەممەد ئىبنى يۈسۈپنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇپ بولغاندىن كېيىن، تاۋۇس ئۇنىڭغا نەسبەت قىلىشقا، ياخشىلىققا قىزىقتۇرۇشقا، يامانلىقتىن قورقۇتۇشقا باشلىدى. ئالدىدا كىشىلەر ئولتۇرۇشقان ئىدى. ۋالى خىزمەتكارىدىن بىرىگە:

- خىزمەتكار! بېرىپ تون ئەكىلىپ، ئابدۇررەھماننىڭ ئاتىسى تاۋۇسقا كەيدۈرۈپ قوي، - دېدى. خىزمەتكار قىممەت توندىن بىرنى ئېلىپ كېلىپ، ئۇنى تاۋۇسقا يېپىپ قويدى. تاۋۇس توختىماي ۋەز- نەسبەت قىلىۋەردى. ئۇنىڭ مۇرىسى ئاستا مىدىرلايتتى. ئاخىرى تون چۈشۈپ كەتتى. دە، ئورنىدىن تۇرۇپ قايتىپ كەتتى. ۋالىنىڭ بۇنىڭغا قاتتىق غەزەپلەنگەنلىكى ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن بىلىندى، ئۇنىڭ چىرايى قارىداپ كەتتى، لېكىن بىر نەرسە

دېمىدى. تاۋۇس ۋە ئۇنىڭ ھەمراھى سورۇننىڭ سىرتىغا چىققاندا، ۋەھبى تاۋۇسقا:

- اللە بىلەن قەسەمكى، بىز ھەر نېمە بولسا ئۇنىڭ غەزىۋىدىن قۇتۇلۇپ قالدۇق. توننى ئېلىپ چىقىپ سېتىپ پۇلنى كەمبەغەل، مىسكىنلەرگە ئۆلەشتۈرۈپ بەرگەن بولساڭ نېمە بولاتتى؟ - دېدى. تاۋۇس:

- ئۇ شۇنداق، لېكىن مەن ئالىملارنىڭ مەندىن كېيىن: تاۋۇسۇمۇ ئالغان، بىزمۇ ئالىمىز دەپ ئېلىپ، ئۇلارنىڭ سەن دېگەندەك قىلماسلىقىدىن ئەنسىرەيمەن، - دېدى.

مۇھەممەد ئىبنى يۈسۈف تاشنى كەلگەن يېرىگە ئاتماقچى بولغاندەك، تاۋۇسقا قاپقان قۇردى. ئۇ يەتتە يۈز ئالتۇن دىنار بار بىر ھەميان تەييارلاپ، يېقىن ئادەملىرىدىن ئۇستا بىر ئادەمنى تاللاپ ئۇنىڭغا:

- بۇ ھەمياننى تاۋۇسقا بەرگىن، بىر ئامال قىلىپ ئالغۇز. ئەگەر ئالسا ساڭا كاتتا ئىنئام بېرىمەن، كىيىم كەيدۈرىمەن، يېقىن ئادەملىرىمدىن قىلىمەن، - دېدى.

ھېلىقى ئادەم ھەمياننى ئېلىپ، تاۋۇس بار مەھەللىگە يېتىپ كەلدى. تاۋۇس جۈندە دېيىلىدىغان سەنئەتچى يېقىن مەھەللىدە تۇراتتى. ئۇ تاۋۇسقا سالام بەرگەندىن كېيىن:

- ئى ئابدۇللاڭ دادىسى! بۇ سىزگە ئەمىر ئەۋەتكەن نەپىقە، - دېدى. تاۋۇس:

- بۇ ماڭا لازىم ئەمەس، - دەپ، ئالغىلى ئۇنىمىدى. ھېلىقى ئادەم ھەر خىل يوللار بىلەن قوبۇل قىلدۇرۇشقا تىرىشتى، تاۋۇسقا گەپ يېگۈزەلمىدى، ھەر خىل سەۋەپلەرنى كۆرسەتتى، تاۋۇس رەت قىلدى. ئاخىرى ئامال قىلالماي، تاۋۇسنىڭ بىخۇت قالغان ۋاقتىدىن پايدىلىنىپ، ھەمياننى ئۇنىڭ تېمىدىكى كىچىك دەرىزىگە تاشلاپ قويۇپ، قايتىپ كەتتى ۋە ئەمىرگە:

- ئى ئەمىر! تاۋۇس ھەمياننى ئالدى، - دېدى. مۇھەممەد ئىبنى يۈسۈف بۇ ئىشقا خۇشال بولۇپ، جىم بولدى. بىر قانچە كۈن ئۆتكەندىن كېيىن، ئۆزىنىڭ

ياردەمچىلىرىدىن ئىككى ئادەمنى ھېلىقى ئادەم بىلەن تاۋۇسنىڭ يېنىغا ئەۋەتتى، ئۇلار تاۋۇسقا مۇنداق دېدى:

- ئەمىرنىڭ ئەلچىسى خاتالىشىپ، مالنى ساڭا بېرىپ قويۇپتۇ، ئەسلى ئۇ باشقىلارغا ئەۋەتىلگەن ئىكەن. بىز ئۇنى سەندىن ئېلىپ، ئىگىسىگە ئاپىرىپ بېرىشكە كەلدۇق.

- مەن ئەمىردىن ھېچنەرسە ئالدىم، قايتۇرۇپ بەرگىدەك، - دېدى تاۋۇس.
- ئالدىڭ.

تاۋۇس ھەميان كۆتۈرۈپ كەلگەن ئادەمگە قاراپ:

- مەن سەندىن بىر نەرسە ئالدىممۇ؟ - دەپ سورىدى. ھېلىقى ئادەم چۈچۈپ:
- ياق، - دېدى، ئاندىن - مەن ئۇنى سەن بىلمەي قالغاندا دەرىزىگە قويۇپ قويغان.

تاۋۇس ئىككىسىگە:

- بېرىڭلار! دەرىزىگە قاراپ بېقىڭلار، - دېدى. ئىككىسى دەرىزىگە قارىدى، ھەميان ئۆمۈچۈك تور تارتىپ، شۇ يېتى تۇرۇپتۇ. ئۇلار ھەمياننى ئېلىپ ئەمىرنىڭ يېنىغا قايتىپ كەتتى.

الله مۇھەممەد ئىبنى يۈسۈفنىڭ بۇ قىلمىشىدىن ھېساپ ئالماقچى بولغاندەك ھەمدە بۇ قىساسنى كىشىلەرنىڭ كۆز ئالدىدا ئىجرا قىلماقچى بولغاندەك بىر ئىش يۈز بەردى. تاۋۇس سۆزلەپ مۇنداق دەيدۇ:

« مەن مەككەدە ھەج قىلىۋاتاتتىم، ھەججى ئىبنى يۈسۈف چاقىرتىپتۇ. كىرسەم، قارشى ئېلىپ يېقىن ئولتۇرغۇزدى. ياستۇق تاشلاپ بېرىپ، يۆلىنىشىمگە تەكلىپ قىلدى، ئاندىن ئۇ مەندىن ھەج ۋە باشقا مەسىلىلەر توغرىسىدا سوراشقا باشلىدى. بىز مۇشۇنداق تۇرۇۋاتقاندا، ھەججى ئىبنى يېنىدا ئۈنلۈك تەلبىيە ئېيتىۋاتقان ئاۋازنى ئاڭلىدى. بۇ ئاۋاز قەلبىنى تىرتىتتى. ھەججى:

- تەلبىيە ئېيتقۇچىنى چاقىرىپ كېلىڭلار، - دېدى. ئۇ چاقىرىپ كېلىندى.
ھەججە ئۇنىڭدىن:
- ئۆزەڭ كىم؟ - دەپ سورىدى.
- مۇسۇلمانلارنىڭ بىرىمەن.
- سەندىن بۇنى سورىدىم، يۇرتۇڭنى سوراۋاتىمەن.
- يەمەندىن.
- ئەمىرىڭ قانداق قالدى؟ (قېرىندىشىنى دېمەكچى)
- كۈچلۈك، قاۋۇل، كىيىم كەيگەن، ئۇلاق مىنگەن، چىقىپ كىرىپ قالدى.
- مەن بۇنى سورىدىم.
- ئەمىسە نېمىنى سورىدىڭىز؟
- ئۇنىڭ سىلەرنىڭ ئاراڭلاردىكى تەسىرىنى سورىدىم.
- ئۇ زالىم، رەھىمسىز، اللەغا ئاسى بولغان، مەخلۇققا بويسۇنغان ھالدا قالدى.
ھەججە ئەتراپىدىكىلەردىن خىجىل بولۇپ يۈزى قىزاردى ۋە ھېلىقى ئادەمگە:
- سەن ئۇنىڭ مېنىڭ يېنىمدىكى ئورنىنى بىلىپ تۇرۇپ، بۇ گەپلەرنى
دېيىشكە قانداق جۈرئەت قىلدىڭ؟!
- ئۇنىڭ يېنىڭدىكى ئورنىدىن مېنىڭ اللەنىڭ يېنىدىكى ئورنىمنىڭ يۇقىرى
بولدىغانلىغىنى بىلىدىغانسەن؟!
- ھەججە جىم بولۇپ گەپ قىلمىدى. «
- تاۋۇس مۇنداق دەيدۇ:

«ھېلىقى ئادەم ئورنىدىن تۇرۇپ، ئىجازەت سورىماستىن، ياكى ئىجازەت بېرىلمەستىن چىقىپ كەتتى. مەن ئۇنىڭ ئارقىسىدىنلا تۇرۇپ ماڭدىم ۋە ئۆز-ئۆزۈمگە:

- بۇ ياخشى ئادەم ئىكەن، كىشىلەر ئارىسىدا غايىپ بولۇشتىن بورۇن، ئۇنىڭ بىلەن ئۇچرىشاي، - دېدىم. دە، ئۇنىڭ كەينىدىن مېڭىپ، ئۇنىڭغا يېتىشىۋالدىم. ئۇ كەڭىگە كېلىپ، كەڭىنىڭ پەردىسىگە ئېسىلىپ، مەڭزىنى تامغا يېقىپ، مۇنداق دېيىشكە باشلىدى:

- ئى اللە! سېنىڭ ھىمايەڭگە ئۆتۈشنى تىلەيمەن. سېنىڭ ھۆرمىتىڭگە ئىلتىجا قىلىمەن. ئى اللە! مېنى ئۆز سېخىلىقىڭ بىلەن خاتىرجەم، كاپالىتىڭ بىلەن رازى قىلغىن. بېخىللارنىڭ پىخسىقلىقىدىن خالاس قىلغىن، شەخسىيەتچىلەرنىڭ مال- مۈلكىدىن بىھاجەت قىلغىن. ئى اللە! مەن سەندىن يېقىن غەلبەڭنى، ئۈزۈلمەس ياخشىلىقنى، خەيىي- ئېھسانىڭنى تىلەيمەن. ئى ئالەملەرنىڭ پەۋەردىگارى!

شۇ ئەسنادا ئادەملەر دولقۇنى ئۇنى كۆزدىن غايىپ قىلدى. مەن شۇنىڭدىن كېيىن ئۇچرىشالمايدىغان بولدۇم، دەپ ئويلىغان ئىدىم، ئەراپات ئاخشىمى ئۇنىڭ كىشىلەر بىلەن چىققانلىغىنى كۆردۈم. دە، ئۇنىڭغا يېقىنلاشتىم. ئۇ:

- ئى اللە! ئەگەر مېنىڭ ھەججىمنى، جاپا- مۇشەققەت، قىيىنچىلىقىمنى قوبۇل قىلمىساڭ، مېنى ھەججىمنى قوبۇل قىلمىغان سەۋەپلىك مۇسبىتىمنىڭ ئەجرىدىن مېنى مەھرۇم قىلمىغىن، - دەپ، يەنە ئادەملەر توپى ئىچىدە، كۆزدىن غايىپ بولدى. ئۇچرىشىشتىن ئۈمىدىم ئۈزۈلگەندىن كېيىن، مۇنداق دېدىم:

- ئى اللە! مېنىڭ دۇئايمىنى، ئۇنىڭ دۇئاسىنى ئىجابەت قىلغىن. مېنىڭ ئۈمىدىمنى، ئۇنىڭ ئۈمىدىنى ئىجرا قىلغىن. قىيامەت مەيدانىدا مېنىڭ قەدەملىرىمنى، ئۇنىڭ قەدەملىرىنى مۇستەھكەم قىلغىن. مېنى ئۇنىڭ بىلەن ھەۋزى كەۋسەردە ئۇچراشتۇرغىن. ئى ئەڭ كەرەملىك اللە!

تاۋۇس دەپ ئاتالغان ئۇلۇغ تابىش - زەكۋان ئىبنى كەيساندىن اللە رازى بولسۇن ھەم ئۇنى رازى قىلسۇن، مەڭگۈلۈك جەننەتتىن ئورۇن بەرسۇن.

* * *

مۇسۇلمانلارنىڭ خەلىفىسى سۇلايمان ئىبنى ئابدۇلمەلىك كەئبىنىڭ ئەتراپىغا چۈشۈپلا ، خىزمەتكارغا قاراپ:

- بېرىپ بىزگە دىنى تەلىم بېرىدىغان، مۇشۇ ئۇلۇغ كۈنلەردە ۋەز - نەسپەت قىلىدىغان ئالىم تېپىپ كەل، - دېدى.

خىزمەتكار ھەج قىلغۇچىلار تەرەپكە بېرىپ، سۈرۈشتۈرۈشكە باشلىدى. كىشىلەر ئۇنىڭغا:

- تاۋۇس ئىبنى كەيسان دەۋرىمىز ئۆلىمالىرىنىڭ پېشىۋاسى، سەمىمىلىك بىلەن اللەغا چاقىرغۇچى، شۇنى ئىزدە، - دېيىشتى.

خىزمەتكار تاۋۇسنىڭ قېشىغا كېلىپ:

- ئى ئۇستاز! مۇئمىنلارنىڭ ئەمىرى سىلنى چاقىرغان ئىدى، - دېدى.

تاۋۇس تەخىر قىلمايلا ماڭدى، ئۇ شۇنىڭغا ئىشىنەتتىكى، اللەغا چاقىرغۇچىلار ھەر قانداق پۇرسەتنى غەنىمەت بىلىشى كېرەك. ھەقىقىي يەتكۈزۈشكە پۇرسەت تېپىلسلا، قولىدىن بەرمەسلىك لازىم. ھەم شۇنىڭغا چوڭقۇر ئىشىنەتتىكى، سۆزنىڭ ئەڭ ياخشىسى - ھۇقۇقدارلارنى توغرا يولغا سېلىش، زۇلۇم - زومىگەرلىكتىن يىراقلاشتۇرۇش، شۇنداقلا اللەغا يېقىنلاشتۇرۇش ئۈچۈن دېيىلگەن ھەق سۆز.

تاۋۇس خىزمەتكار بىلەن ماڭدى، مۇئمىنلەرنىڭ ئەمىرىنىڭ يېنىغا كىرىپ، سالام قىلدى. خەلىفىمۇ ئۇنىڭغا چىرايلىق سالام قايتۇردى، قىزغىن قارشى ئېلىپ، يېقىن ئولتۇرغۇزغاندىن كېيىن، ھەج مەسىلىلىرىنى سوراپ، جاۋاب كۈتۈپ، ئىززەت - ئىكرام بىلەن ئولتۇردى. تاۋۇس مۇنداق دەيدۇ:

«مۇئمىنلەرنىڭ ئەمىرىنىڭ سوئاللىرى ئاياغلىشىپ، تەلۋى تۈگىگەنلىكىنى ھېس قىلغىنىدا، ئۆزەمگە:

- تاۋۇس! بۇ اللە سەندىن ھېساپ ئالدىغان سورۇن ئىكەن، - دېدىم، ئاندىن مۇئمىنلەرنىڭ ئەمىرىگە قاراپ:

- ئى مۇئمىنلەرنىڭ ئەمىرى! جەھەننەمنىڭ ئەڭ تېگىدىكى قۇدۇقنىڭ يېنىدا بىر تاش بار. تاش قۇدۇقنىڭ تېگىگە يەتمىش يىلدا يېتىپ بارىدۇ. مۇئمىنلەرنىڭ ئەمىرى! بىلەمسەن؟ جەھەننەمدىكى قۇدۇقلاردىن بۇ قۇدۇق كىملىرىگە تەييارلانغان؟ - دەپ سورىدىم. خەلىفە ئويلىنماستىلا:

- ياق، - دېدى، ئاندىن ئېسىگە كېلىپ - ۋاي ئىست، كىمگە تەييارلانغان؟ اللە ئۇنى ئۆز ھۆكۈمرانلىقىغا شىرك قىلغان (يەنى كىشىلەرگە ھۆكۈمران قىلغان)، لېكىن ئۇلار زالىملىق قىلغان كىشىلەرگە تەييارلانغان.

خەلىفە سۇلايماننى تىترەك باستى. مەن ئۇنى جېنى چىقىپ كېتەمدىكىن دەپ قالدۇم، ئۇ قاتتىق ئېسەدەپ دېمىنى ئالماي يىغلاپ كەتتى. ئۇنى شۇ پېتى قويۇپ چىقىپ كەتتىم. ئۇ ماڭا اللەدىن كاتتا ئەجر تىلەيتتى.»

ئۆمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىز خەلىفە بولغاندا، ئۇ:

- ئى ئابدۇررەھماننىڭ دادىسى! ماڭا نەسىھەت قىلساڭ، - دەپ ئادەم ئەۋەتتى. تاۋۇس ئۇنىڭغا بىر قۇرلا خەت يېزىپ ئەۋەتتى: «سەن پۈتۈن ئىشىم ياخشى بولسۇن دېسەڭ، ياخشى كىشىلەرنى ئىشلەت، ۋەسسالىم». ئۆمەر خەتنى ئوقۇپ:

- يېتەرلىك نەسىھەت، يېتەرلىك نەسىھەت، - دېدى.

خەلىفە ھىشام ئىبنى ئابدۇلمەلىككە كەلگەندە، تاۋۇس بىلەن ئۇنىڭ ئوتتۇرىسىدا مەشھۇر، ئۇنتۇلغۇسىز ئىشلار بولغان. بىر قېتىم، ھىشام بەيتۇللاغا ھەج قىلغىلى كەلدى. ھەرەمگە كېلىپ بولغاندا مەككىلىك يېقىنلىرىغا:

- بىزگە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرىدىن بىرەرنى تېپىپ بەرسەڭلار، - دېدى.

- ئى مۇئمىنلەرنىڭ ئەمرى! ئۇلار بىر- بىرلەپ دۇنيادىن كەتتى، ئۇلاردىن ھېچكىم قالمىدى. ئۇنداقتا تايىنلاردىن تاپايلى، - دېدى.

تاۋۇس ئىبنى كەيسان چاقىرىلدى. تاۋۇس خەلىفىنىڭ ھۇزۇرىغا كىرىپ، پاياندازنىڭ يېنىغا كەشنى سالدى، «مۇئمىنلەرنىڭ ئەمرى!» دەپ چاقىرماستىن سالام قىلدى. ئۇنىڭغا نامىنى ئەمەس، ئىسمىنى ئاتاپ گەپ قىلدى. خەلىفە ئىجازەت قىلماستىن بۇرۇن ئولتۇردى. خەلىفە ھىشامنىڭ قاتتىق ئاچچىقى كەلدى. ئۇنىڭ ئاچچىقى كۆزلىرىدىن چىقىپ تۇراتتى، چۈنكى ئۇ تاۋۇسنىڭ ئىشلىرىنى خەلىفىنى مەنسىتمەسلىك، ئەتراپىدىكى كىشىلەر ئالدىدا ئۇنىڭ ئىناۋىتىنى چۈشۈرگەنلىك دەپ قارىدى. لېكىن ئۇلۇغ اللەنىڭ ھەرىمىدە ئىكەنلىكى ئېسىگە كېلىپ، ئۆزىنى بېسىۋالدى ۋە تاۋۇسقا:

- مۇشۇنداق قىلىشىڭغا نېمە سەۋەبى بولدى؟ - دېدى.

- نېمە قىلدىم؟ - سورىدى تاۋۇس.

خەلىفىنىڭ غەزىۋى قايىتىدىن قوزغىلىپ:

- كۆرپەمنىڭ يېنىغا كەشنىنى سالدىڭ، مۇئمىنلەرنىڭ ئەمرى، دەپ سالام قىلمىدىڭ، تەخەللۇسۇم بىلەن ئاتىماي، ئىسمىم بىلەن ئاتىدىڭ، مېنىڭ ئىجازىتىمىز ئولتۇردۇڭ.

تاۋۇس ئالدىرىماي مۇنداق دېدى:

- كەشمنى كۆرپەڭنىڭ يېنىغا سېلىشىم- مەن ئۇنى ئۇلۇغ پەرۋەردىگارنىڭ ئالدىدا كۈندە بەش قېتىم سالىمەن، ئۇ ماڭا كايىمايدۇ، ئاچچىقلىمايدۇ. ساڭا مۇئمىنلارنىڭ ئەمرى، دېمەي سالام قىلىشىم- سېنىڭ مۇئمىنلەرنىڭ ئەمرى ئىكەنلىكىگە ھەممە مۇئمىن قۇشۇلۇپ كەتمەيدۇ. سېنى مۇئمىنلەرنىڭ ئەمرى، دەپ چاقىرىپ، يالغانچى بولۇپ قېلىشىمدىن قورقتۇم. سېنى تەخەللۇسۇڭ بىلەن ئەمەس، ئۆز ئىسمىڭ بىلەن ئاتىشىم- ئۇلۇغ اللە ئۆزىنىڭ

پەيغەمبەرلىرىنى ئۆز ئىسىملىرى بىلەن چاقىرىپ: ئى داۋۇد! ئى يەھيا! ئى ئىسا!... دېگەن. دۈشمەنلىرىنى تەخەللۇسى بىلەن ئاتىغان بولۇپ: «ئەبۇ لەھەبىنىڭ ئىككى قولى قۇرۇپ كەتسۇن، قۇرۇپ كەتتى» (سۈرە مەسەد) دېگەن. سېنىڭ ئىجازىتىڭدىن بۇرۇن ئولتۇرۇشۇم- مەن مۇئىمىنلەرنىڭ ئەمىرى ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپنىڭ: «ئەگەر سەن دەۋزىخى ئادەمنى كۆرمەكچى بولساڭ، ئۆزى ئولتۇرۇپ، ئەتراپىدىكىلەر ئالدىدا ئۆرە تۇرغان ئادەمگە قارىغىن» دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان. مەن سېنىڭ دەۋزىخى ھېساپلىنىدىغان ئاشۇنداق ئادەم بولۇپ كېتىشىڭنى ياخشى كۆرمىدىم.

ھىشام خىجىللىقتىن يەرگە قارىدى، ئاندىن بېشىنى كۆتۈرۈپ:

- ئى ئابدۇررەھماننىڭ دادىسى! بىزگە نەسىھەت قىلغىن، - دېدى.

- مەن ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپ (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن)نىڭ: «جەھەننەمدە چوڭ تۈۋرۈكتەك يىلانلار، خېچىردەك چايانلار بار. ئۇ پۇقرالىرىغا ئادىل بولالمىغان ھۆكۈمرانلارنى چاقىدۇ» دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم، - دېدى، ئاندىن ئورنىدىن تۇرۇپ چىقىپ كەتتى.

تاۋۇس بەزى ھۇقۇقدارلارنىڭ يېنىغا كېلىپ، ۋەز- نەسىھەت قىلاتتى، يول كۆرسىتەتتى. يەنە بەزىلىرىگە تەنبىھ بېرىپ، مەنسىتمەسلىك سۆزلىرىنى قىلاتتى. ئۇنىڭ ئوغلى سۆزلەپ مۇنداق دەيدۇ:

«بىز بىر يىلى ھەج قىلىش ئۈچۈن يەمەندىن چىقىپ بىر يۇرتقا چۈشتۇق. ئۇ يەردە ئىبنى نەجىيە دەپ ئاتىلىدىغان بىر ئەمەلدار بار ئىكەن. ئۇ ناچار، خاتالىقى كۆپ، ناھەق ئىش قىلىدىغان، ھەقىنى كۆزگە ئىلمايدىغان ئادەم ئىكەن. بىز پەرىز ناماز ئوقۇيلى، دەپ شەھەر مەسجىدىگە كەلدۇق. ئىبنى نەجىيە دادامنىڭ كەلگەنلىكىنى بىلىپ، مەسجىدكە كېلىپ، دادامنىڭ ئالدىدا ئولتۇرۇپ، سالام بەردى. دادام سالامغا جاۋاب بەرمەي، ئارقىسىنى قىلىپ ئولتۇرۇۋالدى. ھېلىقى ئەمەلدار دادامنىڭ ئوڭ يېنىدىن كېلىپ گەپ قىلدى، دادام يۈزىنى ئۆرۈۋالدى. سول يېنىدىن كېلىپ گەپ قىلىۋىدى، يەنىلا يۈزىنى

ئۆرۈۋالدى. مەن بۇنى كۆرۈپ ئورنۇمدىن تۇرۇپ ھېلىقى ئادەم بىلەن قول ئېلىشىپ كۆرۈشتۈم، ئۇنىڭغا سالام قىلدىم ھەم:

- دادام سىزنى تونىمىدى، - دېدىم. ئۇ:

- ياق، داداڭ مېنى تونۇيدۇ، مېنى تونغاچقا يۇقارقىدەك قىلدى، - دەپ، ھېچنەرسە دېمەي كەتتى. بىز تۇرار جايىمىزغا قايتقاندا دادام ماڭا قاراپ:

- ھۇ ھاماقەت! ئۇلارنىڭ كەينىدىن سۆكۈپ گەپ قىلسەن، ئالدىغا كەلگەندە باش ئېگىسەن. مۇشۇ مۇناپىقلىق بولماي نېمە؟ - دېدى.»

* * *

تاۋۇس ئىبنى كەيسان خەلىفە ۋە ھۇقۇقدارلارغا نەسەھەت قىلمايتتى، بەلكى نەسەھەتنى نەسەھەتكە مۇھتاج بولغان ياكى قىزىققان ھەر بىر ئادەمدىن ئايرىمايتتى. بۇلاردىن بىرى، ئەتە ئىبنى رەبا بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

«مېنى تاۋۇس ئىبنى كەيسان ئۆزى ياقىتۇرمايدىغان بىر ئورۇندا كۆرۈپ:

- ئى ئەتە! ھاجەتلىرىڭنى ساڭا ئىشكى تاقاقلىق، ئىشكىلىرىگە قاراۋۇللار قويۇلغان كىشىلەرگە ئېلىپ بارما. ئۇنى ھەر ۋاقىت ساڭا ئىشكىنى ئوچۇق قويىدىغان، سېنىڭ چاقىرىقىڭنى كۈتۈپ تۇرىدىغان، جاۋاب بېرىشكە ۋەدە قىلغان زاتنىڭ يېنىدا ئېيت، - دېدى.»

ئۇ ئۆزىنىڭ ئوغلىغا مۇنداق دەيدۇ:

- ئوغلۇم! ئاقىللار بىلەن دوست بول! گەرچە ئەقىللىق بولمىساڭمۇ ئاقىل ھېساپلىنىسەن. نادانلار بىلەن بىرگە بولما! گەرچە نادان بولمىساڭمۇ جاھىللاردىن ھېساپلىنىسەن. ئېسىڭدە بولسۇن! ھەر بىر ئىشنىڭ غايىسى بار. ئىنساننىڭ غايىسى - دىننى تولۇقلاش، ئەخلاقنى مۇكەممەللەشتۈرۈش.

تاۋۇسنىڭ ئوغلى ئابدۇللا دادىسىنىڭ تەربىيىسىدە ئۆسۈپ يېتىلدى، دادىسىنىڭ ئەخلاقىنى ئۈگەندى، ئۇنىڭ يولىدا ماڭدى. بۇنىڭ مىسالىدىن بىرى:

ئابباسىيلار خەلىفىسى - ئەبۇ جەئفەر مەنسۇر تاۋۇسنىڭ ئوغلى ئابدۇللانى ۋە مالىك ئىبنى ئەنەسنى ئۆزىنى يوقلاپ كېتىشكە چاقىردى. ئۇلار خەلىفىنىڭ يېنىغا كىرىپ ئورۇنلىشىپ بولغاندا، خەلىفە ئابدۇللاغا قاراپ:

- بىزگە داداڭ ساڭا سۆزلەپ بېرىدىغان ئىشلاردىن سۆزلەپ بەرگىن، - دېدى. ئابدۇللا:

- دادام ماڭا: ”قىيامەت كۈنى ئەڭ قاتتىق ئازاپلىنىدىغان ئادەم - اللە ئۆز ھۆكۈمرانلىقىغا شېرىك قىلغان، ئەمما ھۇقۇقىدىن پايدىلىنىپ كىشىلەرگە زۇلۇم قىلغان ئادەم“ دېگەن ئىدى، - دېدى.

مالىك ئىبنى ئەنەس مۇنداق دەيدۇ:

- بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاۋاتقاندا ئابدۇللاننىڭ قېنى ماڭا يۇقۇپ قالمىسۇن دەپ كىيىملىرىمنى يىغدىم، لېكىن جەئفەر ئۇزاققىچە گەپ قىلمىدى، بىز سالام بېرىپ يېنىپ چىقتۇق.

* * *

تاۋۇس يۈز ياش ياكى ئۈستىدىن سەل ئارتۇقراق ياشىدى. لېكىن قېرىلىق ئۇنىڭ زېھنى، خاتېرىسىنىڭ ئۆتكۈرلىكى ۋە ئىنكاسىنىڭ تېزلىكىگە قىلچە تەسىر كۆرسەتمىگەن ئىدى.

ئابدۇللا ھىشامى سۆزلەپ مۇنداق دەيدۇ:

» مەن تاۋۇستىن بىلىم ئېلىش ئۈچۈن ئۇنى ئىزلەپ كەلدىم. مەن ئۇنى تونمايتتىم. ئىشىكىنى چېكىۋىدىم، ياشانغان بىر كىشى چىقتى. ئۇنىڭ بىلەن سالاملىشىپ بولۇپ:

- سەن تاۋۇس ئىبنى كەيسانمۇ؟ - دەپ سورىدىم. ئۇ:

- ياق، مەن ئۇنىڭ ئوغلى، - دېدى.

- سەن ئۇنىڭ ئوغلى بولساڭ، بۇۋاي قېرىپ ئەقلىدىن قالغان ئوخشايدۇ. مەن ئۇنىڭدىن بىلىم ئالاي دەپ يېراق جايدىن كەلگەن ئىدىم، - دېدىم مەن.

- قارا سېنى، اللەنىڭ كىتابىنى ئۆگەنگەن ئادەم ئەقلىدىن ئادىشىپ قالمايدۇ، ئۇنىڭ يېنىغا كىرگەن، - دېدى. مەن تاۋۇسنىڭ يېنىغا كىرىپ سالام بەردىم ھەمدە:

- مەن سېنىڭدىن بىلىم ئېلىش، نەسىھەت ئاڭلاش ئۈچۈن كەلدىم، - دېدىم.

- سورىغىن، قىسقىراق بولسۇن، - دېدى ئۇ.

- ئىنشائاللا، مۇمكىنقەدەر قىسقا قىلىمەن، - دېدىم. تاۋۇس مۇنداق دېدى:

- مەن ساڭا تەۋرات، ئىنجىل ۋە قۇرئاندىكى سۆزنىڭ جەۋھىرىنى يىغىپ سۆزلەپ بېرەيمۇ؟

- بولىدۇ.

- سەن اللەدىن ھەممىدىن بەك قورققىن، سەن ئۇنىڭدىن بەكرەك قورقىدىغان ئىككىنچى بىر نەرسە بولمىسۇن. اللەدىن قورققاندىن بەكرەك ئۇنىڭدىن ئۈمىدۋار بولغىن. ئۆزەڭگە ياخشى كۆرگەننى كىشىلەرگەمۇ ياخشى كۆر.

* * *

ھىجرىيىنىڭ 106- يىلى، زۇلھەججىنىڭ ئونىنچى كېچىسى ياشانغان، پېشقەدەم ئۇستاز - تاۋۇس ئىبنى كەيسان ھەج قىلغۇچىلار بىلەن بىرگە قىرىقنچى قېتىم «ئەرافات» تىن «مۇزدەلفە» گە كەلدى. مۇزدەلفەگە كېلىپ چۈشۈپ، شام بىلەن خۇپتەن نامىزىنى ئوقۇپ ئارام ئېلىش ئۈچۈن يېنىنى يەرگە قويغاندا، اللەنىڭ رازىلىقىنى تىلەپ ئائىلە، ۋەتىنىدىن يىراق جايدا تۇرۇۋاتقاندا، اللەنىڭ ساۋابىنى ئۈمىت قىلىپ، ئىھرام باغلاپ، تەلبىيە ئېيتىۋاتقاندا، اللەنىڭ پەزلى بىلەن ئانىسىدىن تۇغۇلغان ھالىتىدە گۇناھتىن خالاس بولغاندا... ئۇنىڭغا ئەجەل كەلدى. تاڭ يۈرۈپ دەپنە قىلماقچى بولغاندا، كەلگەن كىشىلەرنىڭ كۆپلىكىدىن جىنازىنى ئېلىپ چىقىش مۇمكىن

بولمىدى. شۇنىڭ بىلەن مەككىنىڭ ئەمىرى تاۋۇسنى يەرلىكىدە قويۇشقا قۇلايلىق يارىتىپ بېرىش ئۈچۈن، كىشىلەرنى توسۇپ تۇرۇشقا مۇھاپىزەتچى ئەۋەتتى. ئۇستازنىڭ نامىزىغا اللەدىن باشقا ھېچكىم ساناپ بولالمايدىغان ھېساپسىز ئادەم قاتناشتى. ناماز ئوقۇغۇچىلارنىڭ قاتارىدا مۇئمىنلارنىڭ ئەمىرى- ھىشام ئىبنى ئابدۇلمەلىكمۇ بار ئىدى.

ئۈمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىز ۋە ئۇنىڭ ئوغلى ئابدۇلمەلىك

« بىلەمسەن؟ ھەر بىر قەۋمنىڭ ئەڭ ئېسىلى بار. ئۈمەييە جەمەتىنىڭ ئەڭ ئېسىل ئادىمى

- ئۈمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىز، ئۇ قىيامەت كۈنىدە تەنھا بىر مىللەت قىلىپ تىرىلدۈرىلىدۇ. »

_ مۇھەممەد ئىبنى ئەلى ئىبنى ھۈسەن

ئۇلۇغ تابىئىن، مۇئمىنلارنىڭ ئەمرى - ئۈمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىز ئۆزىدىن بورۇنقى خەلىفە سۇلايمان ئىبنى ئابدۇلمەلىكنىڭ قەبرە توپىسىدىن قولنى قاقماي تۇرۇپلا، كۈچلۈك ۋاراڭ - چۇرۇڭ ئاۋازىنى ئاڭلىدى ۋە مۇنداق دېدى:

- بۇ نېمە ئىش؟ ئۇلار مۇنداق دېدى:

- ئى مۇئمىنلارنىڭ ئەمرى! بۇ - خەلىفەنىڭ تەختىراۋانى، بۇ سىزنىڭ چىقىشىڭىز ئۈچۈن تەييارلانغان. ئۈمەر كۆزىنىڭ قىرى بىلەن ئۇنىڭغا قارىدى ۋە كۆتۈرەڭگۈ ئاۋاز بىلەن:

- مەن ئۇنىڭدا ئولتۇرۇپ نېمە قىلىمەن؟ ئۇنى مەندىن يىراق ئېلىپ كېتىڭلار، اللە سىلەرگە رەھمەت قىلغاي، ماڭا خېچىرىمنى ئەكىلىپ بېرىڭلار، شۇلا كۇپايە.

ئۇ ھارغىنلىق بىلەن ئۇيقۇسىزلىققا چۆمگەن ئىدى. ئۇ خېچىرىغا مىندى. ساقچى باشلىغى ئۇنىڭ ئالدىدا مېڭىش ئۈچۈن كەلدى. ئۇنىڭ بىلەن بىللە ئوڭ - سولدا قول ئاستىدىكى ساقچىلار سەپ تۈزۈپ ماڭغان ئىدى. ئۇلارنىڭ

قوللىرىدا چاقناپ تۇرغان نەيزىلەر بار ئىدى. خەلىفە ئۇلارغا قارىدى ۋە مۇنداق دېدى:

- ماڭا سەن ۋە ئۇلار ھاجەت ئەمەس، مەن پەقەت مۇسۇلمانلار ئىچىدىكى بىر ئادەم، ئەتىگىنى ئۇلاردەك تۇرمەن، كەچتە ئۇلاردەك ياتمەن.

ئاندىن ئۇ ماڭدى، كىشىلەرمۇ ئۇنىڭ بىلەن مېڭىپ مەسجىدكە كىردى، كىشىلەر جامائەت نامىزىغا چاقىرىلدى. كىشىلەر ھەر قايسى تەرەپلەردىن مەسجىدكە سەل كەبى ئېقىشقا باشلىدى. كىشىلەر يىغىلىپ بولغاندا خەلىفە ئورنىدىن تۇرۇپ اللەغا ھەمدۇ - سانا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا دۇرۇد ئوقىدى، ئاندىن مۇنداق دېدى:

- ئى خالايق، مېنىڭ مەسلىھەتمىسىز، مەن بىخەۋەر، مۇسۇلمانلار كېڭەشمەستىن مەن بۇ ئىش بىلەن سىنالدىم، مەن گەردىنىڭلاردىكى ماڭا بەرگەن بەيئەتتىن ئايرىلدىم. سىلەر ئۆزۈڭلارغا سىلەر رازى بولىدىغان خەلىفە تاللىۋېلىڭلار.

كىشىلەر بىرلىكتە قاتتىق توۋلىشىپ:

- بىز سېنى تاللىدۇق، ئى مۇئمىنلارنىڭ ئەمىرى! ساڭا رازىمىز. اللەنىڭ رەھمىتى ۋە بەركىتى بىلەن بىزنىڭ ئىشلىرىمىزنى قولۇڭغا ئال.

خەلىفە ئاۋازلارنىڭ پەسەيگەن، دىللارنىڭ ئارامغا چۈشكەنلىكىنى كۆرگەندىن كېيىن، اللەغا يەنە بىر قېتىم ھەمدۇ - سانا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا رەھمەت ۋە سالام يوللاپ، كىشىلەرگە نەسىھەت قىلىشقا باشلىدى. ئۇلارنى تەقۋالىققا قىزىقتۇراتتى، دۇنياغا بېرىلمەسلىككە ئۈندەيتتى، ئاخىرەتكە رىغبەتلەندۈرەتتى. قاتقان دىللارنى لەرزىگە كەلتۈرىدىغان، ئاسى كۆزلەردىن ياش تۆككۈزۈۋىدىغان، قەلبتىن چىقىپ ئاڭلىغۇچىنىڭ قەلبىنىڭ چوڭقۇر قاتلىمىدىن ئورۇن ئالدىغان تەلەپپۇز بىلەن كىشىلەرگە ئۆلۈمنى ئەسلىتەتتى. ئاندىن ھالسىرىغان ئاۋازىنى كىشىلەرنىڭ ھەممىسى ئاڭلىغۇدەك قىلىپ يۇقىرى كۆتۈرۈپ، مۇنداق دېدى:

- ئى خالايق! كىمكى اللەغا ئىتائەت قىلسا، ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلىش لازىم، كىم اللەغا ئاسى بولسا، ئۇنىڭغا ھېچكىم ئىتائەت قىلماسلىقى كېرەك. ئى خالايق! ئەگەر مەن اللەغا ئىتائەت قىلسام، ماڭا ئىتائەت قىلىڭلار، ئەگەر اللەغا ئاسى بولسام، ماڭا ھەرگىز ئىتائەت قىلماڭلار.

ئۇ سۆزنى تۈگۈتۈپ، مۇنبەردىن چۈشۈپ ئۆيىگە قاراپ ماڭدى ۋە ھوجرىسىغا كىرىپ كەتتى. دېمىسىمۇ خەلىفە سۇلايماننىڭ ۋاپاتىدىن بېرى قاتتىق چارچاپ كەتكەچكە، بىردەم ئارام ئېلىۋېلىش ناھايىتى زۆرۈر بۇلۇپ قالغان ئىدى. لېكىن ئۆمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىز يېنىنى ئورۇنغا قۇيا - قويمايلا ئوغلى ئابدۇلمەلىك كىرىپ كەلدى. ئۇ شۇ كۈنلەردە ئون يەتتە ياشقا قاراپ مېڭىۋاتقان ئىدى. ئۇ مۇنداق دېدى:

- ئى مۇئمىنلارنىڭ ئەمرى! نېمە ئىش قىلماقچى سەن؟

- ئى ئوغلۇم! ئازراق كۆزۈمنى يۇمۇۋالاي دېگەن، بەدىنىمنىڭ مادارى قالمىدى.

- ئى مۇئمىنلارنىڭ ئەمرى! ناھەق ئېلىنغان نەرسىلەرنى ئىگىلىرىگە قايتۇرماي تۇرۇپ ئۇخلىماقچىمۇ؟

- ئوغلۇم! كېچە تاغاك سۇلايماننىڭ ئىشى بىلەن ئۇخلىيالمىغان ئىدىم. اللە خالىسا يېشىن ۋاقتى بولغاندا نامازنى ئوقۇپ بولۇپ، كىشىلەردىن ناھەق ئېلىنغان نەرسىلەرنى ئىگىلىرىگە قايتۇرۇپ بېرىمەن.

- ئى مۇئمىنلارنىڭ ئەمرى! كىم سېنى يېشىن ۋاقتىغىچە ياشايدۇ دەيدۇ؟

بۇ سۆز ئۆمەرنىڭ جاسارىتىنى ئۇرغۇتتى، كۆزىدىن ئۇيقۇنى قاچۇردى، چارچىغان بەدىنىدە كۈچ ۋە ئىرادىنى ئۇرغۇتتى. ئۇ ئوغلغا مۇنداق دېدى:

- ئوغلۇم! ماڭا يېقىن كەلگىنە.

ئوغلى ئۇنىڭغا يېقىن كەلدى. ئۇ ئوغلىنى باغرىغا بېسىپ تۇرۇپ، ئىككى كۆزىنىڭ ئوتتۇرىسىغا سۆيىدى ۋە مۇنداق دېدى:

- اللەغا يۈزىمىڭ قەتلە شۈكرى، مېنىڭ ۋۇجۇدۇمدىن ماڭا، دىنىمغا ياردەم بېرىدىغان كىشىنى چىقىرىپتۇ.

ئاندىن ئورنىدىن تۇرۇپ كىشىلەرگە: ناھەق ئېلىۋېلىنغان مېلى بارلار ئېلىپ كەتسۇن، دەپ جاكارلاشقا ئەمىر قىلدى.

* * *

ئابدۇلمەلىك كىم؟ كىشىلەر ئۇ توغرىسىدا: ئۇ دادىسىنى ئىبادەتكە باشلىغان، تەقۋالىق يولغا ئېلىپ ماڭغان، دېگەن بۇ بالىنىڭ خەۋىرى قانداق؟ كېلىڭلار، بۇ دىيانەتلىك ياشنىڭ ھېكايىسىگە باشتىن نەزەر سالايلى!

ئۈمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىزنىڭ ئون بەش بالىسى بار بولۇپ، ئۈچى قىز ئىدى. ئۇلارنىڭ ھەممىسى تەقۋا ھەم دىيانەتلىك ئىدى. لېكىن ئابدۇلمەلىك قېرىنداشلىرى ئىچىدە ئىمان رىشتىسى كۈچلۈك ۋە نۇر چېچىپ تۇرغان مەشئەل ئىدى. ئۇ كىچىك تۇرۇپلا زېرەك ئەدىپ بولۇپ، ئوتتۇرا ياشلارغا خاس ئەقىل پاراسەتكە ئىگە ئىدى. ئۇ ئەقىلگە كەلگەندىن تارتىپلا بۈيۈك اللەنىڭ ئىتائىتىدە ئۆسۈپ يېتىلدى. ئۇ نەسەپ جەھەتتە ئۈمۈمەن خەتتاب جەمەتىگە يېقىن ئىدى، تەقۋادارلىق، گۇناھ سادىر قىلىشتىن قورقۇش، ئىتائەت بىلەن اللەغا يېقىنلىشىشتا خۇسۇسەن ئابدۇللا ئىبنى ئۈمەرگە ئوخشايتتى.

ئۇنىڭ تاغىسىنىڭ ئوغلى ئاسىم سۆزلەپ مۇنداق دەيدۇ:

دەمەشىققە ۋەكىل بولۇپ كېلىپ، تاغامنىڭ ئوغلى ئابدۇلمەلىكنىڭ ئۆيىگە چۈشتۈم. ئۇ بويتاق ئىدى. بىز خۇپتەن نامىزىمىزنى ئوقۇپ بولۇپ، ھەممىمىز ئۆز ئورنىمىزغا بېرىپ ياتتۇق. ئابدۇلمەلىك تۇرۇپ چىراقنى ئۆچۈردى. ھەممەيلى ئۇيغۇغا كەتتى. كېيىن مەن يېرىم كېچىدە ئويغانسام، ئابدۇلمەلىك ناماز ئوقۇۋېتىپتۇ. ئۇ اللەنىڭ تۆۋەندىكى سۆزىنى ئوقۇۋاتاتتى: « ئېيتىپ باققىنا! ئەگەر ئۇلارنى نۇرغۇن يىللار (نىئەتلىرىمىزدىن) بەھرىمەن قىلساق، ئاندىن ئۇلارغا ئاگاھلاندۇرۇلغان ئازاپ كەلسە، ئۇلارنىڭ بەھرىمەن بولغان نىئەتلىرى (ئۇلادىن ئازاپنى دەپنى قىلىشتا) ھېچنەرسىگە ئەسقاتمايدۇ. » (سۈرە

شۇنەرا 205 ~ 207- ئايەتلەر) ئۇنىڭ ئايەتنى تەكرار ئوقۇشى، يۈرەك رىشتىسىنى ئۈزگىدەك ئۆكسۈپ - ئۆكسۈپ يىغلىشى مېنى ھەيران قالدۇردى. ئۇ ئايەتنى ئوقۇپ بولۇپ، يەنە قايتا ئوقۇيتتى. مەن ئۇنى يىغا سىقىلدۇرۇپ ئۆلتۈرۈپ قۇيامدىكىن، دېدىم. مەن بۇلارنى كۆرۈپ:

- لا ئىلاھە ئىللەللاھ، ۋەلھەمدۇلىللاھ، - دېدىم.

ئۇيغۇدىن ئويغانغۇچى يىغىنى ئۈزۈش ئۈچۈن شۇنداق قىلاتتى. ئۇ مېنىڭ ئاۋازىمنى ئاڭلاپ، جىمىپ كەتتى، ئۇنىڭدىن ھېچقانداق تىۋىش ئاڭلىمىدىم.

* * *

بۇ ئۈمەۋىيلىك ياش ئۆز دەۋرىدىكى ئۆلىمالارنىڭ كاتتىلىرىدىن تەلىم ئالدى، قۇرئان بىلىملىرىنى تۇلۇق ئۆگەندى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دەرسلىرىدىن تۇلۇق نېسىۋىگە ئېرىشتى، دىنى بىلىملەردىن تويۇندى. ئاخىرى يېشى كىچىك تۇرۇپلا، ئۆز زامانىسىدىكى شاملىق دىنى ئۆلىمالارنىڭ بىرىنچى تەبىقىسىگە قوشۇلدى.

ئۈمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىز شامنىڭ بارلىق كىتاپ ئوقۇرمەنلىرىنى يىغىپ، مۇنداق دېدى:

- مەن سىلەرنى جەمەتم قولىدىكى زۇلۇم بىلەن ئېلىنغان ماللارنىڭ ئىشى بىلەن چاقىردىم، بۇ توغرىسىدا سىلەرنىڭ قارىشىڭلار قانداق؟

ئۇلار دېدى:

- ئى مۇئمىنلارنىڭ ئەمىرى! بۇ سېنىڭ رەھبەرلىكىڭ ئاستىدا بولغان ئىش ئەمەس، بۇلارنىڭ گۇناھى شۇنى زۇلۇم بىلەن ئالغان كىشىگە بۇلدۇ.

ئۇلارنىڭ دېگەن سۆزىگە خەلىفىنىڭ كۆڭلى تىنمىدى. قارىشى باشقىلارغا ئوخشىمايدىغان بىر كىشى خەلىفىگە قاراپ مۇنداق دېدى:

- ئى مۇئمىنلارنىڭ ئەمىرى! ئابدۇلمەلىككە ئادەم ئەۋەتكىن، ئۇ بىلىم، ئەقىل ۋە دىنى ھۆكۈم جەھەتتە بۇ سورۇندىكىلەردىن ھەرگىز قېلىشمايدۇ.

ئابدۇلمەلىك خەلىفىنىڭ قېشىغا كىرگەندە، خەلىفە ئۇنىڭغا:

- تاغىمىزنىڭ بالىلىرى كىشىلەردىن ناھەق ئالغان بۇ ماللارنى قانداق قىلىمىز؟
ئۇنىڭ ئىگىلىرى كېلىپ، بېرىشىمىزنى تەلەپ قىلىۋاتىدۇ، ئۇلارنىڭ ھەققى
بارلىغىنى بىلدۈرۈپ.

- مېنىڭ قارىشىم - ئېنىقلىيالىساڭلا، ماللارنى ئىگىسىگە قايتۇرۇش كېرەك،
ئەگەر ئۇنداق قىلمىساڭ، شۇلارنى زۇلۇم بىلەن ئالغان كىشىلەرنىڭ شېرىكى
بولۇپ قالسىەن.

خەلىفىنىڭ چىرايى ئېچىلىپ، كۆڭلى ئارامغا چۈشۈپ، چىرايىدىن غەم
ئالامەتلىرى يۇقالدى.

* * *

ئۈمەۋىيلىك بۇ يىگىت چىگرا قاراۋۇللىغى ۋە شام دىيارىدا تۇرۇش ئۈچۈن، شۇ
يەرگە يېقىن شەھەردىن بىرىدە تۇرۇشنى تاللىدى. ئۇ گۈزەل باغلىرى، سايلىق
دەل - دەرەخلىرى، يەتتە دەرياسى بار بۇ كاتتا يۇرت - دەمەشىقنى ئارقىدا
قالدۇرۇپ، ئۆز يولىغا راۋان بولدى.

ئۇنىڭ دادىسى ئۇنىڭ دىيانىتى ۋە تەقۋادارلىغىنى ئوبدان بىلىدىغان تۇرۇغلۇق،
ياشلىق ھېسسىياتى بىلەن ئوغلىنى شەيتاننىڭ ئازدۇرۇپ كېتىشىدىن
ئەنسىرەيتتى. بىلىشكە تېگىشلىك بارلىق ئىشلىرىدىن خەۋەر تېپىپ تۇرۇشقا
بەك قىزىقاتتى. ئوغلىنىڭ ئىشىدىن بىخەۋەر قالمايتتى ھەم ھەرگىز سەل
قارىمايتتى.

ئۈمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىزنىڭ ۋەزىرى، قازىسى، مەسلىھەتچىسى مەيمۇن ئىبنى
مەھران بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

«مەن ئۈمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىزنىڭ يېنىغا كىردىم، ئۇ ئوغلى ئابدۇلمەلىككە
نەسىھەت قىلىپ، يول كۆرسىتىپ، گۇناھتىن ئاگاھلاندۇرۇپ، دەۋزەختىن
قورقۇتۇپ، جەننەتتىن خۇشخەۋەر بېرىپ خەت يېزىۋاتقان ئىكەن. ئۇ يازغان
خەتتە تۆۋەندىكىلەر بار ئىدى:

- مەقسەت، مېنى ۋە مېنىڭ سۆزۈمنى ھەممىدىن بەك سەن چۈشىنىشكە لايىق، اللە بىلەن قەسەم قىلىمەن، ئۇنىڭغا چەكسىز مەدھىيىلەر بولسۇن، اللە بىزگە بارلىق چوڭ كىچىك ئىشلاردا غەمخورلۇق قىلدى. ئوغلۇم! اللەنىڭ ساڭا ۋە داداڭغا قىلغان ئىنئام ۋە پەزىلىتىنى ئېسىڭدىن چىقىرىپ قويما. كىبىر ۋە تەمەننادىن يىراق قاچ، ئۇ شەيتاننىڭ ئەمىلى. شەيتان مۇئىمىنلەرگە ئېنىق دۈشمەن. ئوغلۇم! بىلگىنىكى، مەن بۇ خەتنى سېنىڭ بىرەر يامان ئىشىڭ ماڭا يېتىپ كېلىپ يېزىۋاتقان يېرىم يوق. مەن سەن توغرىلىق ياخشى ئىشلارنىلا بىلىۋاتىمەن. لېكىن مەن سېنىڭ ئۆزۈڭدىن ئەجەپلىنىۋاتقانلىغىڭدىن خەۋەر تاپتىم، ئەگەر بۇ سېنى مەن ياقىتۇرمايدىغان ئىشقا ئېلىپ بارسا، ئەلۋەتتە سەنمۇ مەندىن ئۆزۈڭ ياقىتۇرمايدىغان ئىشلارنى كۆرسەن.

مەيمۇن مۇنداق دەيدۇ:

ئۈمەر ماڭا قاراپ مۇنداق دېدى:

- ئى مەيمۇن! ئوغلۇم ئابدۇلمەلىك ئۆزەمگە ياخشى كۆرۈنىدۇ، مەن بۇ سەۋەپلىك ئۆزەمدىن شىكايەت قىلىمەن، مېنىڭ ئۇنى ياخشى كۆرۈشۈم ئۇنى بىلىپ تۇرۇشۇمنى بېسىپ چۈشۈپ، ئاتىلىق مېھرى بىلەن بالىلىرىنىڭ ئەيىبىنى كۆرمەيدىغان ئاتىلاردىن بولۇپ قېلىشىمدىن بەك ئەنسىرەيمەن. سەن ئۇنىڭ قېشىغا بېرىپ، ئۇنى چوڭقۇر كۆزەتكىن. ئۇنىڭدا كىبىر، تەمەنناغا ئوخشايدىغان ھالەتتىن بارمۇ، ئوبدان نەزەر سال. ئۇنىڭ يېشى كىچىك، شەيتان ئازدۇرۇپ كېتىشىدىن بەك ئەنسىرەيمەن.

مەيمۇن مۇنداق دەيدۇ:

يۈك تاقامنى تېڭىپ، ئابدۇلمەلىك تەرەپكە يول ئالدىم، بېرىپ ئىزنى سوراپ يېنىغا كىردىم. ئۇ ياشلىق باھارى ئۇرغۇپ تۇرغان، چىرايى نۇرلۇق، ناھايىتى كەمتەر بالا ئىكەن. ئۇ يۇڭدىن ئىشلەنگەن ئاق پالازدا ئولتۇردى، ئۇ مەن بىلەن كۆرۈشۈپ بولغاندىن كېيىن، مۇنداق دېدى:

- دادامنىڭ سېنى مۇۋاپىق تەرىپلىگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم. سەن ئارقىلىق
اللەنىڭ ماڭا پايدا يەتكۈزۈشىنى ئۈمىد قىلىمەن.

مەن دېدىم:

- ئۆزۈڭ قانداقراق تۇرىۋاتىسەن؟

- اللەنىڭ ياردىمى ۋە ئىلتىپاتى بىلەن ياخشى. بىراق دادامنىڭ ماڭا بولغان
ياخشى تۇنۇشى مېنى مەغرۇرلاندۇرۇپ قويىشىدىن ئەنسىرەيمەن. دادام
ئويلىغان پەزىلەتنىڭ ھەممىسىگە يەتمىدىم تېخى. دادامنىڭ ماڭا بولغان
مۇھەببىتى مېنى ھەقىقىي چۈشىنىشىنى بېسىپ چۈشۈپ، ئۇنىڭغا ئاپەت
بولۇشىدىن قورقىمەن.

مەن بۇلارنىڭ قارىشىنىڭ ئوخشاشلىغىدىن ھەيران قالدىم ھەم ئۇنىڭغا دېدىم:

- ماڭا دېگەنە، تۇرمۇش خىراجىتىڭ نەدىن كېلىۋاتىدۇ؟

- ئۆزۈمنىڭ يېرىدىن، ئۇنى دادىسىدىن مىراس قالغان بىرسىدىن سېتىۋېلىپ،
ھالال، ساپ پۇلدىن بەردىم. بۇنىڭ بىلەن مۇسۇلمانلارنىڭ مالىيەسىدىن ھەق
ئالمايدىغان بولدۇم.

- يېيىشنىڭ نېمە؟

- بىر كۈنى گۆش، بىر كۈنى پۇرچاق ۋە زەيتۇن يېغى، بىر كۈنى سىركە، زەيتۇن
يېغى... مۇشۇ يېتەرلىك.

- ئۆزۈڭگە سەل ئەجەپلىنىش بارمۇ؟

- ئازراق شۇنداق ئىدى، دادام نەسىھەت قىلىپ، روھىيىتىمنى كۆرسىتىپ،
ئۇنداق قىلىشنىڭ قىلچە قىممىتى يوقلىغىنى بىلدۈرگەندىن كېيىن، اللە ماڭا
ھىدايەت بەردى. اللە دادامغا كۆپ ياخشىلىق ئاتا قىلسۇن.

مەيمۇن مۇنداق دەيدۇ:

مەن ئۇنىڭغا سۆزلەپ، سۆزىنى ئاڭلاپ خېلى ۋاقىت ئولتۇردۇم، مەن چىرايدا ئۇنىڭدىن چىرايلىق، ئەقىل جەھەتتە ئۇنىڭدىن مۇكەممەل، يېشىنىڭ كىچىك، تەجرىبىسىنىڭ كەملىكىگە قارىغاندا ئۇنىڭدەك ئەدەپلىك ياشنى كۆرمىگەن ئىدىم. كەچ كىرگەندە بىر يىگىت كېلىپ ئۇنىڭغا دېدى:

- اللە سېنى سالامەت قىلسۇن، قىلىپ بولدۇق.

ئۇگەپ قىلمىدى. مەن:

- ئۇلار قىلىپ بولغان ئىش نېمە؟

- ھاممام.

- قانداق قىلىپ؟

- ئۇنى ماڭا كىشىلەردىن بىكار قىلغان.

- سەن ئۆزەڭنى كىشىلەردىن چوڭ تۇتىدىغان بويسەندە.

ئۇ چۈچۈپ: ئىننە لىلاھى ۋە ئىننە ئىلەيھى راجىئۇن (ھەقىقەتەن بىز اللەنىڭ ئىلكىدىمىز، جەزمەن اللەنىڭ دەرگاھىغا بارىمىز) دەپ مۇنداق دېدى:

- ئۇنداق ئىش يوق تاغا، اللە ساڭا رەھمەت قىلسۇن.

- ئەمىسە مۇنچا سېنىڭمۇ؟

- ياق.

- ئۇنداقتا ئۆزەڭنى كىشىلەردىن ئۈستۈن قويمىقچى. ئۇلارنىڭ قارىشىدا ئورنۇڭنى يۇقىرى كۆتۈرمەكچى بولغاندەك، نېمىشقا ئۇلارنى ھاممامدىن چىقىرىسەن؟ يەنە كېلىپ ھاممامنىڭ كۈندىلىك كىرىمىگىمۇ زىيان سالىسەن، ھاممامغا كەلگەنلەر يۇيۇنماي قايتىپ كېتىدۇ.

- ھاممامنىڭ ئىگىسىگە بىر كۈنلۈك كىرىمنى بېرىپ رازى قىلدىم.]

- بۇ مەنىستەمەسلىك ئارىلاشقان ئىسراپخورلارچە چىقىم. ھامامغا ئەل قاتارى كىرسەڭ بولمامدىكەن؟ سەنمۇ ئۇلارغا ئوخشاش تۇرساڭ؟

- ماڭا تۇسالغۇ بولغىنى بىر بۆلۈك ئاددى كىشىلەر ھامامغا يالڭاچ كىرىدۇ، مېنىڭ ئۇلارنىڭ ئەۋرىتىنى كۆرگۈم يوق. ئۇلارنى ئەۋرىتىنى يېپىشقا مەجبۇرلىغۇممۇ يوق. بۇ ئۇلارغا ھۇقۇقۇمنى ئىشلەتكەنلىك بولۇپ قالسا قانداق بولىدۇ؟ اللەدىن شۇنىڭدىن ساقلىنىشنى تىلەيمەن. ماڭا پايدا بەرگىدەك نەسىھەت قىلساڭ، اللە ساڭا رەھمەت قىلسۇن، مۇشۇ ئىشتا ماڭا بىر چىقىش يولى بەر.

- ئاخشىمى كىشىلەر ھامامدىن چىقىپ، ئۆيلىرىگە قايتىپ بولغانغا قەدەر ساقلاپ تۇر، ئاندىن كىرگىن.

- چۇقۇم شۇنداق قىلاي، بۇنىڭدىن كېيىن ھەرگىز كۈندۈزى كىرمەيمەن. بۇ يۇرتنىڭ سوغۇقى قاتتىق بولمىغان بولسا، مۇتلەق كىرمەيتتىم.

ئۇ بىر ئىش ئۈستىدە ئويلىنىۋاتقاندا بىر ئاز جىم تۇرۇپ، ئاندىن بېشىنى كۆتۈرۈپ مۇنداق دېدى:

- مۇشۇ ئىشنى دادامدىن سىر تۇتساڭ، ئۇ ماڭا غەزەپلىنىپ يۈرمىسكەن دەيمەن. ئۇنىڭ مەندىن رازى بولمايلا بۇ دۇنيادىن كېتىپ قېلىشىدىن قورقمەن.

مەيمۇن مۇنداق دەيدۇ:

مۇشۇ ۋاقىتتا ئۇنىڭ ئەقلىنى سىنىماقچى بولۇپ، مۇنداق دېدىم:

- ئەگەر مۇئىمىنلارنىڭ ئەمىرى مېنىڭدىن سەندىن بىر ئىشنى كۆردۈڭمۇ دەپ سورىسا يالغان ئېيتسام بولامدۇ؟

- ياق، خۇدا ساقلىسۇن. لېكىن ئۇنىڭغا: ئۇنىڭدا بىر ئىش بار ئىكەن، نەسىھەت قىلىپ خاتالىغىنى كۆرسىتىپ بېرىۋىدىم، ئۇنىڭدىن دەرھال قايتتى،

دېگىن. ئۇ سەن ئاشكارە قىلمىغان ئىشنى سورىمايدۇ. چۈنكى ئۇلۇغ اللە ئۇنى يۇشۇرغان ئىشلارنى سۈرۈشتە قىلىشتىن ساقلىغان.

مەيمۇن مۇنداق دەيدۇ:

- مەن ئۇلاردەك دادا ۋە ئۇلاردەك بالىنى كۆرۈپ باقمىغان ئىكەنمەن، اللە ئۇلارغا رەھمەت قىلسۇن.»

* * *

مەدىنىڭ ئالىمى، قازىسى، ئۇستازى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

«مۇسۇلمانلارنىڭ خەلىفىسى ئۈمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىزنىڭ يېنىغا كەلدىم، ئۇ ھەلەپ تەۋەلىكىدىكى خۇناسىرە دېگەن جايدا ئىكەن. ئۇ مەندىن ياشتا چوڭ بولۇپ، بىز كۆرۈشمىگىلى ئۇزاق بولغان ئىدى. ئۇنى ئۆيىنىڭ ئالدىدىن تاپتىم، لېكىن مەن كۆرگەندىن كۆپ ئۆزگىرىپ كەتكەچكە، تونىيالىمدىم. ئۇنىڭ بىلەن ئۇ مەدىنىنىڭ ۋالىسى بولغان ۋاقتىدا كۆرۈشكەن ئىدىم. ئۇ مېنى قارشى ئالدى ۋە:

- ئى ئەبۇ ھازىم! يېقىن كەل، - دېدى. مەن يېقىن كېلىپ:

- سەن مۇئىمىنلەرنىڭ ئەمىرى - ئۈمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىز ئەمەسمۇ؟ - دېدىم، ئۇ:

- ھەئە، مەن شۇ، - دېدى.

- ساڭا نېمە بولدى؟ يۈزۈڭ نۇرلۇق، تېرەڭ سىلىق، تۇرمۇشۇڭ بەختىيار ئەمەسمىدى؟

- ھەئە.

- ئالتۇن كۈمۈشكە ئىگە بولۇپ، مۇئىمىنلەرنىڭ ئەمىرىگە ئايلانغاندىن كېيىن سېنى نېمە شۇنداق ئۆزگەرتتۈۋەتتى؟

- ئى ئەبۇ ھازىم! مەندىن نېمە ئۆزگىرىپتۇ؟

- جىسمىڭ ئورۇقلاپتۇ، تېرەڭ يىرىكىلىشىپ كېتىپتۇ. چىرايىڭ سارغىيىپتۇ، كۆزۈڭنىڭ نۇرى ئۆچۈپتۇ.

خەلىفە يىغلىدى ۋە مۇنداق دېدى:

- مېنى قەبرەمدە ئۈچ ئىش بولۇپ بولغاندىن كېيىن، يەنى كۆزلىرىم ئېقىپ كەتكەن، قۇرسىقىم ئىسلىپ يېرىلغان، قۇرتلار بەدىنىمدە مېڭىۋاتقاندىن كېيىن كۆرسەڭ قانداق قىلارسەن؟ ئەبۇ ھازىم! سەن مېنى شۇ ۋاقىتتا كۆرسەڭ، ھازىرقىدىن بەك قارشى چىققان بولاتتىڭ.

ئاندىن ماڭا قاراپ دېدى:

- ئى ئەبۇ ھازىم! مەن ساڭا مەدىنىدە سۆزلەپ بەرگەن بىر ھەدىس يادىڭدا بارمۇ؟

- ئى مۇئمىنلارنىڭ ئەمىرى! سەن كۆپ ھەدىس سۆزلەپ بەرگەن. قايسىسىنى دەيسەن؟

- ئەبۇ ھۇرەيرە رىۋايەت قىلغان ھەدىسنى.

- ھەئە، يادىمدا بار، ئى مۇئمىنلارنىڭ ئەمىرى!

- قايتا بىر سۆزلەپ بەرگەن، سېنىڭدىن ئاڭلىماقچىمەن.

- ئەبۇ ھۇرەيرەدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «سەلەرنىڭ ئالدىڭلاردا ناھايىتى ئىگىز، خەتەرلىك بىر داۋان بار، ئۇنىڭدىن پەقەت ئىبادەت ۋە جىھاد جاپاسىدىن ئورۇقلاپ كەتكەن يەڭگىل ئادەملەر ئۆتەلەيدۇ».

ئۈمەر قاتتىق يىغلاپ كەتتى. مەن ئۇنىڭ يۈرىكىنىڭ يېرىلىپ كېتىشىدىن قورقتۇم. ئاندىن ياشلىرىنى كەينى - كەينىدىن سۈرتۈپ، ماڭا قاراپ مۇنداق دېدى:

- ئى ئەبۇ ھازىم! مەن شۇ داۋاندىن ئۆتەلمەسمەنمىكىن دەپ قاراپ، شۇنىڭدەك ئۆتۈش ئۈچۈن ئىبادەت قىلىپ ئورۇقلاۋاتسام، ماڭا مالاھەت قىلامسەن؟

* * *

تېبرى تۇفەيل ئىبنى مىرداس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

مۇئمىنلارنىڭ ئەمرى- ئۈمەر ئەبنى ئابدۇلئەزىز خەلىفە بولغاندا، سوغدىنىڭ ۋالىسى سۇلايمان ئىبنى ئەبۇ سەرىغا مۇنداق دەپ مەكتۇپ يازدى:

- دىيارىڭدا مۇسۇلمانلارنى كۈتۈۋالدىغان سارايلارنى سالغىن. ئەگەر مۇسۇلمانلاردىن بىرەرسى ئۆتسە، ئۇنى بىر كېچە- كۈندۈز ياخشى كۈتۈپ، ئەھۋالىنى ياخشىلاپ، ئۇلۇق تەييارلاپ بەرگىن. ئەگەر قىيىنچىلىقى بارلىغىنى ئېيتسا، ئىككى كېچە- كۈندۈز ياخشى كۈتۈپ، ئۇنىڭغا ياردەم قولۇڭلارنى سۇنۇڭلار. ئەگەر ئۇزۇق- تۈلۈكى ۋە ئۇلاقلىرىدىن ئايرىلىپ قالغان بولسا، ھاجىتىنى راۋا قىلىپ، يۇرتىغا يەتكۈزۈپ قويۇڭلار.

ۋالى مۇئمىنلەرنىڭ ئەمىرىنىڭ بۇيرۇقىغا بويسۇنۇپ، ئۇنىڭ دېگەنلىرى بۇيىچە مېھمانخانلارنى تەييارلىدى. بۇ خەۋەر پۈتۈن جاھانغا تارالدى. پۈتۈن دۇنيا مۇسۇلمانلىرى مۇشۇ توغرىلىق سۆزلەشكە، خەلىفەنىڭ ئادىللىقى ۋە تەقۋالىغىنى مەدھىيلەشكە باشلىدى. سەمەرقەنتنىڭ پېشىۋالىرى ۋالى سۇلايمان ئىبنى ئەبۇ سەرىينىڭ يېنىغا كىرىپ مۇنداق دېدى:

- سەندىن بورۇنقى قۇتەيبە ئىبنى مۇسلىم بىزنىڭ يۇرتىمىزنى خەۋەرلەندۈرمەستىن يۇرتلىرىمىزنى ئىگەللىۋالدى. بىز بىلەن ئۇرۇش قىلىشتا سىلەر مۇسۇلمانلار تۇتقاندەك يول تۇتمىدى. بىز شۇنى بىلدۈرۈشكە، سىلەر دۈشمەنلىرىڭلارنى ئىسلامغا كىرىشكە چاقىرىدىكەنسىلەر، ئۇنىمىسا جىزىيە تۆلەشكە چاقىرىدىكەنسىلەر، ئۇنىڭغىمۇ ئۇنىمىسا ئۇرۇش ئېلان قىلىدىكەنسىلەر. لېكىن بۇرۇنقى بىزگە قىلىنغان ئۇرۇش ئۇنداق بولمىدى. بىز سىلەرنىڭ خەلىفەڭلارنىڭ ئادىل ۋە تەقۋالىغىنى بىلىپ، سىلەرنىڭ قۇشۇنۇڭلار

ئۈستىدىن سىلەرگە شىكايەت قىلىشنى، سىلەر ئارقىلىق سىلەرنىڭ قۇماندانىڭلار ئۈستىدىن غەلبە قىلىشنى قارار قىلدۇق. ئى ئەمىر! ئىجازەت بەرسەڭ، بىزنىڭ ۋەكىللىرىمىز خەلىفەڭلارنىڭ يېنىغا بېرىپ، بىزنىڭ زۇلۇمغا ئۇچرىغانلىغىمىزنى ئېيتسا. ئەگەر بىزنىڭ توغرا بولسا ئېرىشەرمىز، ئەگەر ئۇنداق بولمىسا، بارغان يېرىمىز بىلەن قايتىپ كېلىمىز.

ۋالى سۇلايمان ئۇلارنىڭ ۋەكىللىرىنىڭ دەمەشىقكە، خەلىفەنىڭ يېنىغا بېرىشقا رۇخسەت بەردى. ئۇلار خەلىفەنىڭ يېنىغا بارغاندا، ئەرزلىرىنى مۇسۇلمانلارنىڭ خەلىفىسى - ئۈمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىزگە سۈندى. خەلىفە سۇلايمان ئىبنى ئەبۇ سەرىغا خەت يېزىپ مۇنداق دېدى:

- مەقسەت، مېنىڭ بۇ خېتىم يېتىپ بارسا، سەمەرقەنتلىكلەرنىڭ شىكايىتىنى ئاڭلايدىغان قازى تۇرغۇز. قازى ئۇلارنىڭكىنى توغرا دەپ ھۆكۈم قىلسا، مۇسۇلمانلار قۇشۇننى ئۇلارنىڭ يۇرتىدىن ئايرىلىشقا بۇيرىغىن. شۇ يەردىكى مۇسۇلمانلارنى ئىختىيارغا قوي. سىلەر قۇتەيبە ئۇلارنىڭ دىيارغا كىرىشتىن بۇرۇنقى ھالىتىڭلارغا قايتىڭلار.

ۋەكىللەر سۇلايماننىڭ ئالدىغا كېلىپ خەتنى بەرگەندە ئۇلارغا ئەڭ يۇقىرى قازى - جۈمەي ئىبنى ھازى نىناجنى قازى قىلىپ قازى قىلىپ تەيىنلەپ بەردى. قازى ئۇلارنىڭ شىكايىتىنى كۆرۈپ چىقتى، ئىشلىرىدىن خەۋەر تاپتى. مۇسۇلمانلار قۇشۇننى ۋە ئۇلارنىڭ قۇماندانلىرىدىن بىر بۆلۈكنىڭ گۇۋاھلىقىنى ئاڭلىدى - دە، ئۇلارنىڭ دەۋاسىنىڭ توغرىلىقى ئايدىڭلاشتى. سەمەرقەنتلىكلەرنىڭكىنى توغرا قىلىپ ھۆكۈم قىلدى. شۇنىڭ بىلەن ۋالى مۇسۇلمانلار قۇشۇننى يۇرتىنى تاشلاپ، ئۆزىنىڭ بارگاھىغا قايتىشقا، ئۇ جايدا كېيىن ياكى سۈلھى بىلەن كىرىش ياكى جەڭ بىلەن غەلبە قىلىپ كىرىش ۋە ياكى مەغلۇپ بولۇشقا قالدۇرۇشقا بۇيرىدى. سەمەرقەنتلىكلەرنىڭ مۆتىۋەرلىرى مۇسۇلمانلارنىڭ ئالى قازىسىنىڭ ھۆكۈمىنى ئاڭلاپ، ئۆز - ئارا مۇنداق دېيىشتى:

- ھەي، قاراڭلار بىزگە! بىز ئۇلار بىلەن ئارىلىشىپ بىرگە ياشىدۇق. ئۇلارنىڭ ئادىل، راستچىل ئىكەنلىكىنى كۆردۇق. ئۇلارنى ئېلىپ قالايمى. ئۇلار بىلەن ياخشى ئۆتۈپ، بىزمۇ خاتىرجەم، خۇشال ياشايمى.

* * *

ئابدۇللا ئىبنى ئابدۇلھەكىم ئۆزىنىڭ «ئۈمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىزنىڭ تەرجىمىھالى» دېگەن قىممەتلىك كىتابىدا بايان قىلىپ، مۇنداق دەيدۇ:
ئۈمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىزگە ئۆلۈم يېقىنلاشقاندا، ئۇنىڭ يېنىغا مەسلىمە ئىبنى ئابدۇلمەلىك كىرىپ:

- ئى مۇئىنلەرنىڭ ئەمرى! بالىلىرىڭنى بۇ مالدىن ئايرىۋەتتىڭ. ئەگەر سەن بۇ بالىلىرىڭنى ماڭا ياكى ئۆزۈڭ ياخشى كۆرىدىغان بىرسىگە ۋەسىيەت قىلغان بولساڭ، بەك ياخشى بولاتتى، - دېدى. ئۇنىڭ سۆزى تۈگىگەندە، خەلىفە:

- مېنى ئولتۇرغۇزۇڭلار، - دېدى. ئۇلار ئۇنى ئولتۇرغۇزدى. ئۇ:

- مەسلىمە! سۆزۈڭنى ئاڭلىدىم. مەن بالىلىرىمنىڭ ئېغىزىنى بۇ مال - دۇنيادىن ئايرىۋەتتىم. اللە بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، مەن ئۇلارنىڭ شۇ مالدا ھەقىقىي بار تۇرۇپ ئايرىۋەتتىم، شۇنداقلا ئۇلارنىڭ ھەقىقىي بولمىغان نەرسىنىمۇ بەرمىدىم. ئەمما سېنىڭ بالىلىرىڭنى ماڭا ياكى ئائىلەڭدىن ئۆزۈڭ ياخشى كۆرىدىغان بىرىگە ۋەسىيەت قىلىپ قالدۇرساڭ، دېگەن سۆزۈڭگە كەلسەك، مەن ئۇلارنى قۇرئاننى ھەق بىلەن نازىل قىلغان اللەغا ۋەسىيەت قىلىپ تاپشۇرىمەن. اللە ياخشى كىشىلەرگە ئىگە بولىدۇ. مەسلىمە! بىلىڭكى، مېنىڭ بالىلىرىم ئىككى خىل ئادەمنىڭ بىرى، ياكى تەقۋا، سالىھ. اللە ئۇنى ئۆز مەرھەمىتىدىن باشقىلاردىن بىھاجەت قىلىپ چىقىش يولى ئاتا قىلىدۇ. ياكى ناچار، گۇناھقا پاتقان. مەن اللەغا قارشى چىققۇچىغا مال - دۇنيا بىلەن ياردەم قىلمايمەن.

ئاندىن:

- بالىلىرىمنى چاقىرىپ بېرىڭلار، - دېدى. ئۇلار چاقىرىلدى. ئۇلار ئون نەچچە بالا ئىدى. ئۇلارنى كۆرگەندە كۆزىگە ياش ئېلىپ:

- ئۆزۈم بىر قانچە بالىنى يار - يۆلەكسىز قالدۇردۇم، - دەپ، ئۈنسىز ياش تۆكتى، ئاندىن ئۇلارغا قاراپ:

- بالىلىرىم! مەن سىلەرگە نۇرغۇن ياخشىلىق قالدۇردۇم. سىلەر قانداقلا بىر مۇسۇلمان ياكى زىممىلارنىڭ يېنىدىن ئۆتسەڭلار، ئۇلار سىلەرگە ياخشى قارايدۇ. ئى بالىلىرىم! سىلەرنىڭ ئالدىڭلاردا ئىككى ئىشنىڭ بىرىنى تاللاش بار. بىرى، ئۆزەڭلارنى باي قىلىسىلەر، داداڭلار دەۋزەخكە كىرىدۇ. يەنە بىرى، كەمبەغەل پېتى تۇرىسىلەر، داداڭلار جەننەتكە كىرىدۇ. مەن سىلەرنى بايلىقنى ئەمەس، داداڭلارنى دەۋزەختىن قۇتقۇزىدۇ، دەپ قارايمەن، - دېدى، ئاندىن ئۇلارغا مېھرىبانلىق بىلەن قاراپ:

- تۇرۇڭلار! سىلەرنى اللە ساقلايدۇ. تۇرۇڭلار! اللە سىلەرگە رىزىق بېرىدۇ، - دېدى. مەسلەمە ئۇنىڭغا قاراپ دېدى:

- ئى مۇئمىنلەرنىڭ ئەمرى! مەندە ئۇنىڭدىن ياخشى ئىش بار.

- نېمە ئىش؟

- مەندە ئۈچ يۈز مىڭ دىنار بار. بۇنى ساڭا بېرەي، بالىلىرىڭغا ئۆلەشتۈرۈپ بەرگىن، ياكى خالىساڭ سەدىقە قىلىۋەت.

- مەسلەمە! ئۇنىڭدىنمۇ ياخشىسى بولسىچۇ؟

- ئى مۇئمىنلەرنىڭ ئەمرى! نېمە ئىش ئۇ؟

- ئۇنى ئېلىنغان ئىگىسىگە قايتۇرۇپ بەر. ئۇ سېنىڭ ھەققىڭ ئەمەس.

مەسلەمە كۆزىگە ياش ئالدى ۋە مۇنداق دېدى:

- ئى مۇئىنلەرنىڭ ئەمىرى! اللە ساڭا مەيلى سەن ھايات ياكى ئۆلۈك بول، رەھمەت قىلسۇن. سەن قاتقان دىللارنى يۇمشاتتىڭ، ئۇنۇتقان ئىشلارنى ئەسلەتتىڭ. بىزگە ياخشىلار ئىچىدە ئەسلىمە قالدۇردۇڭ.

كىشىلەر خەلىفەدىن كېيىن، ئۇنىڭ بالىلىرىنىڭ ئىشىغا دىققەت قىلدى. ئۇلار بالىلاردىن ھېچقايسىسىنىڭ مۇھتاجلىقتا ياكى كەمبەغەللىكتە قالغانلىقىنى كۆرمىدى.

بۈيۈك اللە راست ئېيتىدۇ: «(كىملىرىكى) ئۆزلىرىدىن قېلىپ قالغان كىچىك بالىلىرى بولۇپ، ئۇلاردىن قانداق ئەندىشە قىلىدىغان بولسا، باشقىلارنىڭ قېلىپ قالغان كىچىك بالىلىرى ئۈچۈنمۇ شۇنداق ئەندىشە قىلسۇن، (يېتىملەرنىڭ ئىشىدا) اللەدىن قورقسۇن ۋە توغرا سۆزنى ئېيتسۇن». (سۈرە نىسا 9- ئايەت)

* * *

خەلىفە، تابىئىن- ئۈمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىز توغرىسىدىكى سۆزلەر بىر- بىرىگە ئوخشىمايدىغان، كىشىنى جەلىپ قىلىدىغان سۆزلەردۇر. سىز ئۇنىڭ مىسىلسىز ھايات كۆرۈنۈشىدىن بىرنى ئوقۇپ، چۈشىنىپ بولماي تۇرۇپلا، تېخىمۇ گۈزەل، تېخىمۇ جەلىپكار، تېخىمۇ تەسىرلىك يەنە بىرىگە ئۇچرايسىز. ئالدىدا ھايات كۆرۈنۈشلىرىنىڭ ئۈچىنى كۆرۈپ ئۆتكەن ئىدۇق. قېنى بىز ھازىر توغرا يولدا ماڭغان بەشىنچى خەلىفەنىڭ ئۈچ ئىشىدىن بىرلىكتە لەززەت ئالايلى!

(1)

رەجىزە ۋەزنى شائىرلىرىدىن بىرى رۇكەين ئىبنى سەئىد دارمى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

ئۈمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىز مەدىنىگە ۋالى بولغاندا، مەن ئۇنى مەدھىيەلەپ شېئىر ئوقۇدۇم. ئۇ ماڭا ئېسىل تۆگىدىن ئون بەشىنى بېرىشكە بۇيرىدى.

تۆگىلەر قولۇمغا تەككەندە، ئۇلارنى كۆزدىن كەچۈردۈم - دە، ئۇلارنىڭ ھالىتى مېنى ھەيران قالدۇردى. مەن بۇلارنى ئېلىپ، يالغۇز مېڭىشتىن قورقتۇم، سېتىۋېتىشكىمۇ كۆڭلۈم ئۇنىمىدى. شۇنداق تۇرۇۋاتقاندا، بىزنىڭ يۇرت نەجدىگە سەپەر قىلماقچى بولۇۋاتقان كىشىلەر كەلدى. مەن ئۇلاردىن مېنىمۇ بىللە ئېلىۋېلىشنى سورىۋىدىم، ئۇلار:

- قارشى ئالمىز. بىز كېچىدە يولغا چىقىمىز، يولغا چىقىشقا تەييارلىق قىلغىن،
- دېدى.

مەن ئۈمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىزنىڭ يېنىغا خوشلاشقىلى باردىم، ئۇنىڭ يېنىدا مەن تونمايدىغان ئىككى كىشى بار ئىكەن. قايتماقچى بولىۋىدىم، ئۈمەر ماڭا قاراپ:

- ئى رۇكەين! مېنىڭ ئېسىل ئارزۇيۇم بار، ئەگەر مېنىڭ ھازىرقىدىن كۆپرەك نەرسىگە ئېرىشكەنلىكىمنى بىلسەڭ يېنىمغا كەل، ياخشىلىققا ئېرىشسەن،
- دېدى.

- ئى ئەمىر! بۇ سۆزۈڭگە گۇۋاھچىنى گۇۋاھ قىلغىن.

- اللەنى گۇۋاھ قىلمەن.

- ئاتا- ئانام ساڭا پىدا بولسۇن! مەن سېنى تۇنۇۋالاي، ئىسمىڭ نېمە؟ -
دېدىم ئەمىرگە قاراپ، ئاندىن يەنە بىر كىشىگە قاراپ:

- سېنىڭ قۇربانىڭ بولاي، ئۆزۈڭ كىم؟ - دەپ سورىدىم.

- ئەمىرنىڭ ئازات قىلغان قولى ئەبۇ يەھيا، - دېدى ئۇ.

- بۇ ئۆز ئائىلىسىدىن چىققان گۇۋاھچى ئىكەن، - دېدىم، ئاندىن سالاملىشىپ تۆگىلەرنى ئېلىپ، نەجدەدىكى يۇرتۇمغا قايتتىم. اللە بۇ تۆگىلەرنى كۆپ بەركەتلىك قىلدى، ھەتتا مەن ئۇنىڭ بالىلىرىدىن كۆپ تۆگىلىك ۋە خىزمەتكارلىق بولۇپ قالدىم. كۈنلەر بىرىنىڭ كەينىدىن بىرى ئۆتۈپ كەتتى. نەجدىدىكى يەمامە زېمىنىنىڭ بىر سەھراسىدا تۇرۇۋاتتىم،

مۇسبەت خەۋىرىنى يەتكۈزگۈچى مۇئىنلەرنىڭ ئەمرى - سۇلايمان ئىبنى ئابدۇلمەلىكىنىڭ ۋاپات بولغانلىقىنى يەتكۈزدى، مەن ئۇنىڭدىن:

- ئۇنىڭ ئورنىغا كىم خەلىفە بولدى؟ - دەپ سورىدىم، ئۇ:

- ئۈمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىز، - دېدى. ئۇنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپلا شام دىيارىغا قاراپ يولغا چىقتىم. دەمەشىققە يېتىپ بارغاندا، خەلىفىنىڭ يېنىدىن قايتىۋاتقان جەير (ئۈمەۋىيە دەۋرىدىكى مەشھۇر ئۈچ شائىرنىڭ بىرى. ئۇلار: جەير، پەرەزدەق ۋە ئەختەل) بىلەن ئۇچرىشىپ قالدىم. ئۇنىڭغا سالام قىلىپ دېدىم:

- ئى ئەبۇ ھەزەرە! قەيەردىن كېلىۋاتىسىن؟

- كەمبەغەللەرگە بېرىپ، شائىرلارغا بەرمەيدىغان خەلىفىنىڭ يېنىدىن كېلىۋاتىمەن، - دېدى ئۇ.

- كەلگەن يېرىڭگە قايت، شۇنداق قىلغىنىڭ ياخشى.

- مېنىڭ ئەھۋالىم سىلەرنىڭكىگە ئوخشىمايدۇ..

- خالىغىنىڭ بولسۇن.

مەن مېڭىپ خەلىفىنىڭ يېنىغا يېتىپ كەلدىم. ئۇ ھويلىدا بولۇپ، ئەتراپىنى يېتىملەر، تۇل خۇتۇنلار، زۇلۇمغا ئۇچرىغۇچىلار ئورنۇپتۇ. ئۇلارنىڭ زىچلىقىدىن خەلىفىنىڭ يېنىغا بارالمىدىم - دە، ئاۋازىمنى كۆتۈرۈپ مۇنداق دېدىم:

- ئالجاناپ قېنىدىشىمدىن قەرزىمنى تەلەپ قىلىپ كەلدىم.

ئۇنىڭ ئازات قىلىۋەتكەن قۇلى ئەبۇ سەھبا ماڭا ئۇزاق نەزەر سېلىپ، ئاندىن خەلىفىگە قاراپ:

- ئى مۇئىنلارنىڭ ئەمرى! سېنىڭ ئالدىڭدا بۇ كۆچمەننىڭ ئىشىغا گۇۋاھ بولغان ئىدىم، - دېدى. خەلىفە:

- ئۇنى تونۇيمەن، - دېدى، ئاندىن ماڭا قاراپ - ئى رۇكەين، يېقىن كەل، - دېدى.

ئالدىغا بارغىنىمدا ماڭا قاراپ:

- ساڭا مەدىنىدە مېنىڭ يۈكسەك ئارزۇلىرىم بار دېگەنلىكىم ئېسىڭدىمۇ؟ - دېدى.

- ئېسىمدە بار، ئى مۇئىنلارنىڭ ئەمىرى! - دېدىم مەن.

- مانا، دۇنيالىقتىكى غايەمگە يەتتىم. ئۇ - ھۇقۇق. روھىم ئاخىرەتتىكى غايىگە يېتىشكە تەشنا، ئۇ - جەننەت، يەنى ئۇلۇغ اللەنىڭ رازىلىقىغا ئېرىشىش، - دېدى خەلىفە - پادىشاھلار ھۇقۇقىنى دۇنيانىڭ ئۇلۇغلىقىغا ئېرىشىش ئۈچۈن ئىشلەتكەن بولسا، مەن ئۇنى ئاخىرەتنىڭ ئۇلۇغلىقىغا ئېرىشىدىغان يول قىلىمەن.

ئارقىدىن يەنە مۇنداق دېدى:

- ئى رۇكەين! اللە بىلەن قەسەمكى، مەن خەلىفە بولغاندىن بېرى مۇسۇلمانلارنىڭ مېلىدىن بىر دېرھەم ياكى بىر دىنار چاغلىق نەرسە ئالمىدىم. مەندە پەقەت مىڭ دېرھەم بار. سەن يېرىمنى ئال، قالغان يېرىمنى ماڭا قالدۇرۇپ قوي.

مەن ئۇ ماڭا بەرگەن مالنى ئالدىم. اللە بىلەن قەسەمكى، مەن ئۇنداق بەركەتلىك مالنى كۆرۈپ باقمىغان.

(2)

مۇۋەسسەلەرنىڭ قازىسى يەھيا غەسسائى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

بىر كۈنى ئۈمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىز سودا- سېتىق ۋە مال باھاسىنى كۆزدىن كەچۈرۈش ئۈچۈن ھىمسىنىڭ بازىرىنى ئايلىنىۋاتاتتى. ئۇچىسىدا ئىككى قىزىل تون بار بىر ئادەم ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ مۇنداق دېدى:

- ئى مۇئىنلارنىڭ ئەمىرى! مەن سېنىڭ ناھەقچىلىككە ئۇچرىغانلارنى يېنىڭغا كېلىشكە بۇيرىغانلىغىڭنى ئاڭلىدىم.

- شۇنداق.

- مانا يېنىڭغا ناھەقچىلىككە ئۇچرىغان بىر ئادەم يىراق جايدىن كەلدى.

- ئائىلەڭ قەيەردە؟

- ئەدەندە.

- اللە بىلەن قەسەمكى، ئۆيۈڭ بىزنىڭ جايىمىزدىن ھەقىقەتەن يىراق ئىكەن،

- دەپ ئۇلغىدىن چۈشتى ھەمدە ئۇ كىشىنىڭ ئالدىدا توختاپ:

- قانداق ناھەقچىلىككە ئۇچرىغان ئىدىڭ؟ - دەپ سورىدى.

- مېنىڭ بىر تېرىلغۇ يېرىم بار ئىدى. ئۇنى سىلەرنىڭ دائىرەڭلاردىكى بىرى

ئىگەللىۋېلىپ، مەندىن تارتىۋالدى.

ئۈمەر ئەدەندىكى ۋالى ئۇرۇۋە ئىبنى مۇھەممەدگە مۇنداق دەپ خەت يازدى:

«مەقسەت: ساڭا مېنىڭ بۇ خېتىم يېتىپ بارغان ھامان، خەت ئاپارغۇچىنىڭ

ئىسپاتىغا قۇلاق سال. ئەگەر ئۇنىڭ توغرىلىقى ئىسپاتلانسا، ئۇنىڭ ھەققىنى

قايتۇرۇپ بەر.» خەتنى ئاخىرلاشتۇرۇپ، ھېلىقى كىشىگە بەردى. ئۇ كىشى قايتماقچى بولغاندا، ئۈمەر ئۇنىڭغا:

- تۇرۇپ تۇر، سەن بىزنىڭ يېنىمىزغا يىراق جايدىن كەلدىڭ. ئېنىقكى سەپىرىڭدە كۆپ چىقىمدار بولدۇڭ، يېڭى كىيىملىرىڭ كۆنرىدى. بەلكى ئۇلىڭمۇ تۈگەشكەندۇ؟! - دېدى، ئاندىن بۇنىڭ ھەممىنى ھېساپلىۋىدى، 11درھەم چىقتى. شۇنىڭ بىلەن خەلىفە بۇ پۇلنى ئۇنىڭغا بېرىپ:

- كىشىلەرگە ئېيتقىن، زۇلۇم قىلىنغانلار بۇنىڭدىن كېيىن ئورنى قانچىلىك يىراق بولسۇن، سەل قارىمىسۇن، كېچىكىمىسۇن، - دېدى.

(3)

ئىبادەتكار، تەقۋا زىياد ئىبنى مەيسىرەتەل مەخزۇمى سەمىمىلىك بىلەن بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

خۇجايىنىم ئابدۇللا ئىبنى ئابباس مېنى ئۆزىنىڭ ھاجەتلىرى بىلەن مۇئىمىنلارنىڭ ئەمىرى - ئۈمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىز بىلەن ئۇچرىشىش ئۈچۈن دەمەشىققە ئەۋەتتى. ئۈمەر بىلەن ئىككىمىزنىڭ ئوتتۇرىسىدا ئۇ مەدىنىنىڭ ۋالىسى بولغان ۋاقتتىن باشلاپلا مۇناسىۋىتىمىز بار ئىدى. ئۇنىڭ يېنىغا كىردىم، يېنىدا ئۇنىڭ خېتىنى يازدىغان كاتتۇى بار ئىكەن. مەن ئىشىكنىڭ ئالدىغا كەلگەندە:

- ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم! - دېدىم. ئۇ:

- زىياد! ۋەئەلەيكۇم ئەسسالام ۋەرەھمەتۇللاھ، - دېدى، ئاندىن خىجالەت ئىچىدە ئۇ تەرەپكە ماڭدىم، چۈنكى مەن ئۇنىڭغا مۇئىمىنلارنىڭ ئەمىرى دەپ سالام بەرمىگەن ئىدىم. يېنىغا بېرىپ ئۇنىڭغا:

- ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم ۋەرەھمەتۇللاھى تەئالا ۋەبەرەكاتۇھۇ، ئى مۇئمىنلارنىڭ ئەمىرى! - دېدىم. ئۇ:

- ئى زىيادا! بىز سېنىڭ بىرىنچى سالىمىڭغا قارشى چىقىمىغان، ئىككىنچىسىگە نەھاجەت؟ - دېدى. كاتىپى ئۇنىڭغا بەسرەدىن كەلگەن ناھەقچىلىق توغرىسىدىكى خەتنى ئوقۇپ بېرىۋاتقان ئىكەن. خەلىفە ماڭا:

- ئى زىيادا! ئىشىمىز تۈگىگىچە ئولتۇرۇپ تۇرغىن، - دېدى. مەن ئىشىكنىڭ ياغىچىدا ئولتۇردۇم. كاتىپ ئۇنىڭغا خەتلەرنى ئوقۇپ بېرىۋاتاتتى، ئۇ غەمدىن ئېغىر تىناتتى. كاتىپ خەتلەرنى ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن ئۆز ئىشىغا كەتتى. ئۆمەر ئورنىدىن تۇرۇپ، مەن تەرەپكە كېلىپ ئىشىكنىڭ يېنىدا ئالدىمدا ئولتۇرۇپ، قۇلىنى تىزىمغا قويۇپ مۇنداق دېدى:

- سېنى تەبرىكلەيمەن ئى زىيادا! سەن چاپىنىڭنىڭ راھىتىنى كۆرۈۋاتسەن، بىزدىكى خاپىلىقلاردىن ئازات.

ئۇچامدا يۇڭدىن ئىشلەنگەن چاپان بار ئىدى. ئۆمەر مەندىن مەدىينە كىشىلىرى توغرىسىدا بىر - بىرلەپ سوراشقا باشلىدى، بىرىنىمۇ قويمىي ھەممىسىنى سوراپ چىقتى. ئاندىن مەدىينىگە ۋالى ۋاقتىدا بىزگە بۇيرىغان ئىشلارنى سوراپ چىقتى، ئۇنىڭ بارلىق سوئالغا جاۋاب بەردىم. ئۆمەر چوڭقۇر بىر تىنىۋېتىپ:

- ئى زىيادا! ئۆمەر گىرىپتار بولغان ئىشقا قارىمامسەن؟ (خەلىفىلىكىنى دىمەكچى)

- بۇنىڭ ساڭا كۆپ ياخشىلىق ئېلىپ كېلىشىنى ئۈمىت قىلىمەن.

- بەك يىراق، - دەپ يىغلاپ كەتتى. مەن ئۇنىڭغا تەسەللى بېرىپ:

- ئى مۇئمىنلارنىڭ ئەمىرى! ئۆزەڭنى ئاسرا، مەن ساڭا كۆپ ياخشىلىق تىلەيمەن، - دېدىم. ئۇ:

- «ئى زىيادا! سەن ئۈمىت قىلغان نەرسىگە يېتىش ھەقىقەتەن تەس. مەن ھازىر باشقىلارغا خاپا بولالايدىغان، باشقىلار ماڭا خاپا بولالمايدىغان، باشقىلارنى ئۇرالايدىغان، باشقىلار مېنى ئۇرالمىدىغان، كىشىلەرگە زىيان سالدىغان، ماڭا ھېچكىم زىيان سالالمايدىغان ئادەم بولۇپ قالدىم»، - دەپ يىغلاپ كەتتى. مەن ئۇنىڭ كۆڭلىنى ياساپ تەسەللى بەردىم. مەن ئۇنىڭ يېنىدا ئۈچ كۈن تۇرۇپ خۇجايىنىم بۇيرىغان ئىشلارنى تۈگىتىپ قايتماقچى بولغاندا، خەلىفە خۇجايىنىمغا مېنى ئۆزىگە سېتىپ بېرىشنى سوراپ، بىر پارچە خەت يېزىپ ماڭا بەردى. ئاندىن كۆرىنىش ئاستىدىن 20 دىنار چىقىرىپ:

- بۇنى دۇنيا ئىشلىرىغا ئىشلەت، ئەگەر خىراجەتتە ھەقىقىيەتنىڭ بولسا ئۇنى بېرىمەن، - دېدى.

مەن ئالغىلى ئۈنىمدىم. ئۇ:

- ئال بۇ مۇسۇلمانلارنىڭ مېلى ئەمەس، مېنىڭ ماۋاشىمدىن ئالغان پۇل، - دېدى. مەن يەنىلا ئۈنىمدىم، ئۇ: ئۇنىماي، ئاخىرى ئالدىم ۋە يۇلىمغا ماڭدىم. مەندىن كەلگەندە، مۇئمىنلارنىڭ ئەمىرىنىڭ خېتىنى خۇجايىنىمغا بەردىم، ئۇ خەتنى ئېچىپ:

- ئۇ سېنى ئازات قىلىۋېتىش ئۈچۈن ئۆزىگە سېتىپ بېرىشىمنى سورايتۇ. مەن ئازات قىلسام بولمامدىكەن؟! - دېدى، ئاندىن مېنى ئازات قىلىۋەتتى.

اللە توغرا يولدا ماڭغان بەشىنچى خەلىفە ئۈمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىزدىن رازى بولسۇن ۋە رازى قىلسۇن. ئۇنىڭ قەبرىسىنى ھەمدە ئوغلى ۋە جىگەر پارىسى - ئابدۇلمەلىكنىڭ قەبرىسىنى نۇر بىلەن تولدۇرۇۋەتسۇن.

ئۇرۇۋە ئىبنى زۇبەير

« كىم جەننەت ئەھلىدىن بولغان بىرىگە قاراپ ئۆزىنى خۇرسەن قىلماقچى بولغان بولسا، ئۇرۇۋە ئىبنى زۇبەيرگە قارىسۇن. »

_ ئابدۇل مەلىك ئىبنى مەرۋان

يېتىش ئالدىدىكى قۇياش ئالتۇن رەڭلىك زەر يىپىلىرىنى بەيتۇللادىن ئۆز قوينىغا تارتىپ، بارلىق مەۋجۇداتلارنى ئۆز ماكانلىرىغا قايتىشقا ئىزنى قىلىۋاتاتتى... ھايات بار ساھابىلەر ۋە پىشقەدەم تابىنلار كەئىبنىڭ ئەتراپىغا يىغىلىپ، تەھلىل ۋە تەكبىر بىلەن ھەممە جاينى خۇش - پۇراققا چۆمدۈردى. ئەڭ ياخشى دۇئا - تىلەكلەر بىلەن ئەتراپىنى تولدۇردى. بۇنىڭغا ئەگىشىپ كىشىلەر بەيتۇللانىڭ ئوتتۇرىسىدا ھەيۋەت بىلەن قەد كۆتۈرۈپ تۇرغان بۈيۈك كەئىبنىڭ ئەتراپىغا توپ - توپ بولۇپ يىغىلىشقا باشلىدى.

ئۇلار ئۇلۇغ كەئىبنىڭ گۈزەللىكى ۋە ھەيۋىتىگە قاراپ توپىمايتتى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا بىھۇدە خاتا سۆزلەر ئەمەس، بەلكى دۇنيا ۋە ئاخىرەتكە پايدىلىق سۆزلەر بولىۋاتاتتى.

ئوڭ تەرەپتىكى تۇۋرۇككە يېقىن جايدا يۈزى نۇرلۇق، نەسەبى ئېسىل، خۇش ھىد پۇراپ تۇرغان تۆت ياش ئولتۇردى. ئۇلار پاكىزە، رەتلىك كىيىملىرى، ئۆز - ئارا ئۇيۇشماقلىقى بىلەن گۇيا مەسجىدنىڭ كەپتەرلىرى ئىدى. ئۇلار ئابدۇللا ئىبنى زۇبەير، ئۇنىڭ قېرىندىشى مۇسئەب ئىبنى زۇبەير، ئۇ ئىككىسىنىڭ قېرىندىشى ئۇرۇۋە ئىبنى زۇبەير ۋە ئابدۇلمەلىك ئىبنى مەرۋان ئىدى.

ياشلار ئوتتۇرىسىدا ئاستا سۆز باشلاندى، تۇرمايلا ئۇلاردىن بىرى مۇنداق دېدى:

- ھەر بىرەيلەن اللەدىن ئۆز ئارزۇسىنى تىلسۇن.

ئۇلارنىڭ خىياللىرى چەكسىز غەيپ دۇنياغا پەرۋاز قىلىپ، ئارزۇلىرى يېشىل ئۈمىد باغچىسىنى ئايلاندۇردى. ئابدۇللا ئىبنى زۇبەير مۇنداق دېدى:

- مېنىڭ ئارزۇيۇم - ھىجازنى ئىگەللەپ، خەلىفىلىككە ئېرىشسەم...

مۇستەب مۇنداق دېدى:

- مەن كۈفە ۋە بەسرەگە ئېرىشسەم، ئۇ ئىككىسىنى مەندىن ھېچكىم تالاشمىسا...

ئابدۇلمەلىك ئىبنى مەرۋان مۇنداق دېدى:

- سىلەر ئاشۇنىڭغا قانائەت قىلساڭلار، مەن پۈتۈن يەر شارىغا ئېرىشمىگۈچە، مۇئاۋىيە ئىبنى ئەبۇ سۇفياندىن كېيىن خەلىفە بولمىغىچە قانائەت قىلمايمەن.

ئۇرۇە ئىبنى زۇبەير سۈكۈت ئىچىدە ھېچنەرسە دېمىدى، ئۇلار ئۇنىڭغا قاراپ:

- ئۇرۇە، نېمىنى ئارزۇ قىلسەن؟ - دېدى. ئۇرۇە:

- اللە سىلەرنىڭ دۇنيا ئىشلىرىدىكى ئارزۇلىرىڭلارغا بەركەت بەرسۇن، مەن كىشىلەر پەرۋەردىگارنىڭ كىتابىنى، پەيغەمبەرنىڭ سۈننىتىنى، دىنى ھۆكۈملىرىنى ئۈگىنىدىغان ئەمەل قىلغۇچى ئالىم بولۇشنى، ئاخىرەتتە اللەنىڭ رازىلىقىغا ئېرىشىشنى، اللەنىڭ جەننىتى بىلەن مۇكاپاتلىنىشنى ئارزۇ قىلىمەن....

* * *

كۈنلەر بىرى بىرىنى قوغلاپ ئۆتۈۋەردى. مۇئاۋىيەنىڭ ئوغلى يەزدىنىڭ ئۈلۈمىدىن كېيىن، ئابدۇللا ئىبنى زۇبەيرگە خەلىفە دەپ بەيئەت قىلىنىپ، ئۇ ھىجاز، مىسىر، يەمەن، خۇراسان، ئىراققا ھۆكۈمرانلىق قىلدى. كېيىن كەئبىنىڭ قېشىدا ئۆزىنىڭ ئارزۇسىنى ئوتتۇرىغا قويغان ئورۇنغا يىراق بولمىغان جايدا ئۆلتۈرۈلدى. مۇستەب ئىبنى زۇبەير قېرىندىشى ئابدۇللا تەرىپىدىن

ئىراقنىڭ رەھبەرلىكىگە ئىگە بولدى، ئۇمۇ ھەم ئۆز ھۆكۈمرانلىقىنى قوغداش يولىدا ۋاپات بولدى. ئابدۇلمەلىك ئىبنى مەرۋانغا كەلسەك، ئۇ دادىسىنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن، شۇنداقلا ئابدۇللا ئىبنى زۇبەير ۋە مۇسئەب ئىبنى زۇبەيرنىڭ ئۈلۈمىدىن كېيىن، پۈتۈن مۇسۇلمانلارغا خەلىفە بولۇپ، ئۆز زامانىسىدا، دۇنيادىكى پادىشاھلارنىڭ ئەڭ كاتتىسىغا ئايلىنىدۇ.

ئۇرۇھ ئىبنى زۇبەيرنىڭ ئىشى قانداق بولۇپ كەتكەندۇ؟...

بىز ئۇنىڭ ھىكايىسىنى باشتىن باشلايلى...

* * *

ئۇرۇھ ئۈمەر ئىبنى خەتتابنىڭ خەلىفلىكى ئاخىرلىشىشتىن بىر يىل بورۇن مۇسۇلمانلارنىڭ ئەڭ ئېسىل ۋە مەرتىۋىلىك ئائىلىسىنىڭ بىرىدە تۇغۇلدى. ئۇنىڭ ئانىسى - ئەبۇ بەكرىنىڭ قىزى، ئىككى كەمەر ئىگىسى دەپ ئاتالغان ئەسما، ئانا تەرەپ چوڭ دادىسى - پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خەلىفىسى، غاردىكى ھەمراھى ئەبۇ بەكرى سىددىق، دادا تەرەپتىن چوڭ ئانىسى - ئابدۇل مۇتەللىبىنىڭ قىزى، پەيغەمبەرنىڭ ھاممىسى سەفىيە، ھاممىسى - مۇئىننەلەرنىڭ ئانىسى ئائىشە (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن) ئىدى. ئۇرۇھ ئائىشەنىڭ قەبرىسىگە كىرىپ، ئۇنى يەرلىكىدە ئۆز قولى بىلەن قويۇپ، ئۆزى دەپنە قىلغان.

سىزنىڭچە بۇ نەسەپتىن ئۈستۈن نەسەپ، ئىماننىڭ شەرىپى، ئىسلامنىڭ ئولۇغۇقىدىن باشقا يۇقارقى شەرەپلەردىن ئارتۇق شان - شەرەپ بارمۇ؟

* * *

ئۇرۇھ ئۇلۇغ كەئىبىنىڭ قېشىدا تىلىگەن ئارزۇسىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن، بىلىم ئېلىشقا يۈزلىنىپ، بارلىق ۋاقتىنى بىلىم ئېلىشقا ئاتىدى، ساھابىلەرنىڭ ھاياتلىرىنى غەنىمەت بىلدى، ئۇلارنىڭ ئۆيلىرىگە باردى، ئارقىسىدا ناماز ئوقۇدى، سورۇنلىرىغا قاتناشتى... شۇنداق قىلىپ، ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپ، ئابدۇررەھمان ئىبنى ئەۋف، زەيد ئىبنى سابىت ۋە ئەبۇ ئەييۇب ئەنسارى،

ئۇسامە ئىبنى زەيد، سەئىد ئىبنى زەيد، ئەبۇ ھۇرەيرە، ئابدۇللا ئىبنى ئابباس ۋە نۇئمان ئىبنى بەشىير قاتارلىقلاردىن نۇرغۇن ھەدىس ۋە بىلىملەرنى ئۆگەندى. مۇئمىنلەرنىڭ ئانىسى - (ھاممىسى) ئائىشەدىن نۇرغۇن بىلىم ئالدى، ئاخىرى مۇسۇلمانلار ئۆز دىنىدا تايىنىدىغان مەدىنىدىكى يەتتە ئالىمنىڭ بىرىگە ئايلاندى. بۇ يەتتە ئالىمدىن دىيانەتلىك رەھبەرلەر ئەل - يۇرتنى باشقۇرۇشتا ياردەم سوراپتتى.

ئۈمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىز ۋەلىد ئىبنى ئابدۇلمەلىك تەرىپىدىن مەدىنىگە ۋالى بولۇپ كەلگەندە، كىشىلەر سالامغا كەلدى. پېشىن نامىزنى ئوقۇپ بولغاندا، مەدىنە ئۆلىمالىرىدىن ئونى چاقىردى، بۇلارنىڭ بېشى - ئۇرۇ ۋە ئىبنى زۇبەير ئىدى. ئۇلار ئۇنىڭ قېشىغا كەلگەندە، ئۇلارنى قىزغىن قارشى ئېلىپ، يۇقىرى ئورۇن بەردى، ئاندىن اللەغا ھەمدۇ - سانا ئېيتىپ، مۇنداق دېدى:

- مەن سىلەرنى بىر ئىشقا چاقىردىم، سىلەر بۇنىڭدىن ئەجىرگە ئېرىشىسىلەر، مېنىڭ ھەققانى بولۇشۇمغا ياردەم بېرىسىلەر، مەن ئىشنى سىلەرنىڭ ياكى سىلەرنىڭ بىرىڭلارنىڭ كۆرسەتمىسى بۇيىچە قىلمەن. ئەگەر بىرەر ئىشلار مېنىڭ بىرەرسىگە ناھەقچىلىق قىلغانلىغىمنى كۆرسەڭلار ياكى قول ئاستىمدىكىلەردىن بىرەرنىڭ خاتا قىلغانلىغىدىن خەۋەر تاپساڭلار، ماڭا يەتكۈزۈشۈڭلارنى اللەنىڭ نامى بىلەن تەلەپ قىلمەن.

ئۇرۇ ۋە ئۇنىڭغا ياخشىلىق تىلەپ دۇئا قىلدى ۋە اللەدىن ئۇنىڭغا دۇرۇس ۋە ھەققانى بولۇشنى ئاتا قىلىشنى تىلدى...

* * *

ئۇرۇ ۋە بىلىم بىلەن ئەمەل قىلىشنى بىرلەشتۈرگەن بولۇپ، تۆمۈز ئىسسىقلاردا روزا تۇتاتتى، كېچىلىرى ناماز ئوقۇيتتى، تىلى داۋاملىق اللەنى ئەسلىش بىلەن مەشغۇل ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇ اللەنىڭ كىتابىنى ئۆزىگە سىرداش ھەمراھ قىلىپ، بېرىلىپ تىلاۋەت قىلاتتى. كۈندۈزى قۇرئانغا قاراپ، قۇرئاننىڭ تۆتتىن بىرىنى ئوقۇيتتى، ئاندىن كېچىسى تۇرۇپ، يادقا تىلاۋەت قىلاتتى... بۇنى ئۇ كىچىكىدىن باشلاپ تاكى ۋاپات بولغىچە ئىزچىل داۋاملاشتۇرۇپ كەلگەن،

پەقەت بىر قېتىملا بىر ئىش تۈپەيلى تەرك ئەتكەن ئىدى، بۇنىڭ سەۋەبىنى كېيىنكى بەتتە چۈشەندۈرىمىز.

ئۇرۇۋە نامازدا روھى لەززەتنى، دىل ئاراملىقىنى، يەر يۈزىدىكى جەننەتنى تاپاتتى. نامازنى شۇنداق چىرايلىق ئوقۇيتتى، ئەركانلىرىنى تۇلۇق ئادا قىلاتتى، نامازنى ناھايىتى ئۇزۇن ئوقۇيتتى. ئۇنىڭدىن مۇنداق رىۋايەت قىلىنغان:

ئۇ بىر كىشىنىڭ يەڭگىل ناماز ئوقۇۋاتقانلىغىنى كۆرۈپ، ئۇ ئادەم نامىزىنى ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن ئۇنى چاقىرىپ، ئۇنىڭغا:

- ئى قېرىندىشىمنىڭ ئوغلى! سېنىڭ پەرۋەردىگارىڭدىن تىلەيدىغان ھاجتىڭ يوقمۇ؟ اللە بىلەن قەسەمكى، مەن نامىزىمدا اللەدىن بارلىق نەرسىلەرنى، ھەتتا تۈز چاغلىق نەرسىلەرگە قەدەر تىلەيمەن، - دېگەن ئىدى.

ئۇرۇۋە كەڭ قۇرساق، كەڭ قول ۋە سېنخى ئىدى. ئۇنىڭ سۈيى تاتلىق، دەرەخلىرى سايىلىق، خورمىلىرى باراقسان، ناھايىتى چوڭ بىر بېغى بىر بولۇپ، مېۋىلەرنى يۇلۇچىلارنىڭ زىيىنىدىن، بالىلارنىڭ بۇزۇۋېتىشىدىن ساقلاش ئۈچۈن، يىل بېشىدا ئىھاتە سوقاتتى. مېۋىلەر سارغىيىپ پىشىپ، كۆڭۈللەر ئىشتىھا قىلغۇدەك بولغاندا، كىشىلەر ئەركىن كىرەلىشى ئۈچۈن، باغنىڭ ئىھاتىسىنى بىر قانچە يەردىن بۇزىۋېتىتتى. باغقا ئۆتكەن - كەچكەنلەر كىرەتتى، كۆڭۈللىرى خالىغانى يەپ، ئېلىپ كەتكۈدەكلىرىنى ئېلىپ كېتەتتى. ئۇرۇۋە بۇ بېغىغا كىرگەندە، اللەنىڭ «سەن بېغىغا كىرگەن چېغىڭدا: اللەنىڭ خالىغىنى بولىدۇ، اللەنىڭ ياردىمى بولمىسا، قولۇمدىن ھېچقانداق ئىش كەلمەيدۇ، دېسەڭچۇ!» دېگەن سۆزىنى تەكرارلايتتى.

* * *

ۋەلىد ئىبنى ئابدۇلمەلىكىنىڭ خەلىفىلىك يىللىرىنىڭ بىرىدە، اللە ئۇرۇۋەنى قاتتىق سىنىماقچى بولدى. بۇنىڭغا پەقەت ئىمان بىلەن بېزەلگەن، تەقۋادارلىق بىلەن كۈچلەندۈرۈلگەن قەلب ئىگىلىرىلا بەرداشلىق بېرەلەيتتى.

مۇسۇلمانلارنىڭ خەلىفىسى ئۇرۇھنى دەمەشققە ھۇزۇرىغا چاقىرتتى، ئۇرۇھ خەلىفىنىڭ يېنىغا ماڭدى، ئۇنىڭ بىلەن چوڭ ئوغلى ھەمراھ بولۇپ بىرگە ماڭغان ئىدى. خەلىفىنىڭ يېنىغا كەلگەندە، خەلىفە قىزغىن قارشى ئالدى ھەمدە ناھايىتى ئىززەت - ئىكرام بىلەن كۈتۈۋالدى. شۇنىڭدىن كېيىن اللە شامالنى كېمىنىڭ يۈنىلىشىگە قارشى چىقارماقچى بولدى. ئۇرۇھنىڭ ئوغلى ئۆز ئېتىغا ئورۇن بوشىتىش ئۈچۈن، خەلىفىنىڭ ئاتخانىسىغا كىرىۋىدى، ئات ئۇنى ئەجەللىك بىرنى تەپتى، شۇنىڭ بىلەن ئۇ ھاياتىدىن ئايرىلدى. مۇسبەتدار دادا ئوغلىنىڭ قەبرە توپىسىدىن قولىنى قاقا - قاقمايلا، بىر پۇتقا كېسەل تېگىپ، پۇتى ئىششىپ كەتتى، ئىششىق ناھايىتى تېز كۈچىيىپ، كېڭىيىشكە باشلىدى. خەلىفە مېھمىنى ئۈچۈن ھەر قايسى جايلاردىن دوختۇر چاقىرتتى. ئۇلارنى قانداق ۋاستە بىلەن بولمىسۇن، ئۇرۇھنى داۋالاپ ساقايتىشقا ئىلھاملاندۇردى. لېكىن دوختۇرلارنىڭ پىكىرى بىردەك: ئىششىق پۈتۈن بەدەنگە تاراپ كېتىش ۋە ئۈلۈمگە ئېلىپ بېرىشتىن ئىلگىرى پۇتنى كەسمەي ئامال يوق، دېگەندىن ئىبارەت بولدى... ئاخىرى شۇنىڭغا بويسۇنماي بولمىدى. ئوپراتسىيە دوختۇرى گۆشنى يارىدىغان ئۈستۇرا، سۆڭەكنى ھەرىدەيدىغان ھەرە ئېلىپ كېلىپ، ئۇرۇھگە مۇنداق دېدى:

- پۇتنى كەسكەندىكى قاتتىق ئاغرىقنى سەزمەسلىك ئۈچۈن، مەست قىلغۇچىدىن بىر يۇتۇم ئىچىۋەتسە بوپتىكەن.

- ھەرگىز ئۇنداق قىلمايمەن، ساقىيىش ئۈچۈن ھارامنى ئىشلەتمەيمەن.

- ئەمىسە بىخۇتلاشتۇرغۇچى ئىچۈرەيلى.

- ئەزايمىدىن بىرەرنىڭ ئاغرىق ئازاۋىنى سەزمەستىن ھەمدە بۇنىڭغا اللەدىن ساۋاپ تىلىمەستىن ئېلىۋېتىشنى ياخشى كۆرمەيمەن.

دوختۇر ئۇرۇھنىڭ پۇتنىنى كەسمەكچى بولغاندا، بىر قانچە ئەر ئۇرۇھ تەرەپكە كەلدى. ئۇرۇھ:

- بۇلار نېمە ئىش قىلماقچى؟ - دەپ سورىدى.

- بۇلار سېنى تۇتۇپ تۇرۇش ئۈچۈن كەلتۈرۈلگەن، ئاغرىق كۈچەيگەندە پۈتۈڭنى تارتساڭ ساڭا زىيان يېتىدۇ.

- ئۇلارنى قايتۇرۇۋېتىڭلار، ئۇلارنىڭ ھاجىتى يوق، مەن زىكرى - تەسبىھ ئارقىلىق ئۇلارنىڭ ئورنىنى تولدۇرمەن.

دوختۇر گۆشنى ئۈستۈرا بىلەن ياردى - دە، سۆڭەككە يەتكەندە ھەرنى قويۇپ ھەرىدەشكە باشلىدى، ئۇرۇۋە: بىر اللەدىن باشقا ئىلاھ يوق، اللە ئۇلۇغدۇر، دەيتتى. دوختۇر ھەرىدەيتتى، ئۇرۇۋە تەھلىل، تەكبىر ئوقۇيتتى، ئاخىرى پۈتى كېسىلدى... ئاندىن تۆمۈر ساپلىقتا سۇ ماي قاينىتىلدى. قاننى توختىتىش، جاراھەتنى پىشۇرۇۋېتىش ئۈچۈن، ئۇرۇۋەنىڭ پۈتى مايغا تىقىلدى، ئۇرۇۋە ئۇزاق ۋاقىت ھوشىدىن كەتتى. بۇ شۇ كۈندىكى اللەنىڭ كىتابىدىن ئوقۇيدىغان ۋەزىپىسىنى ئادا قىلىشقا تۇسالغۇ بولدى. مانا بۇ - ئۇرۇۋە ياش ۋاقتىدىن باشلاپ ۋاپاتقا قەدەر ياخشىلىقنى قولدىن بېرىپ قويغان بىر قېتىم ئىدى. ئۇرۇۋە ھوشىغا كەلگەندە، كېسىۋېتىلگەن پۈتىنى سوراپ ئەكەلدۈردى، ئۇ ئۇنى قولدا ئۆرۈپ - چۆرۈشكە باشلىدى، ئۇ مۇنداق دەيتتى:

- كېچىلىرى مەسجىدكە بېرىش ئۈچۈن مېنى ساڭا كۆتەرتكۈزگەن اللە بىلەن قەسەمكى، ئۇ بىلىدۇ، مەن ھەرگىزمۇ سەن بىلەن خاتا ئىشقا ماڭمىدىم. ئاندىن مۇنداق دەپ شېئىر ئوقۇدى:

ھايات بىلەن قەسەمكى، قولۇمنى گۇمانغا سۇنمىدىم،

خاتالىق تەرەپكە ئاپارمىدى ھەم پۈتۈم.

باشلىمىدى كۆڭلۈم ۋە نە ئەقلىم شۇ يامانلىققا،

كۆرمىدى كۆزۈم ئۇنى ئاڭلىمىدى قۇلىغىم.

بىلىمەن، زاماندىن ماڭا يەتمىدى مۇسبەت،

ۋە لېكىن ئۇچرىدى، زامان مۇسبەتتىگە شۇ ئوغلۇم.

* * *

ئۇلۇغ مېھمىنىغا كەلگەن مۇسبەتلەر ۋەلىد ئىبنى ئابدۇل مەلىككە ئېغىر تويۇلدى. ئۇ بىر قانچە كۈن ئىچىدىلا ئوغلىنىڭ ئۆلۈمىنى ئوزاتتى، پۈتتىدىن ئايرىلىپ قالدى. شۇڭلاشقا، كىشىلەر ئۇنىڭغا تەزىيە بىلدۈرۈش، تەسەللى بېرىشكە باشلىدى. خەلىفىنىڭ قەسىرىگە ئەيس جەمەتىدىن بىر بۆلۈك كىشىلەر چۈشتى. ئۇلارنىڭ ئىچىدە كۆزى ئەما بىر كىشى بار ئىدى. خەلىفە ئۇ كىشىدىن كۆزى تۇتۇلۇپ قېلىشنىڭ سەۋەبىنى سورىۋىدى، ئۇ مۇنداق دېدى:

- ئى مۇئىنلارنىڭ ئەمرى! ئەيس جەمەتىدە مەن ئەڭ باي، بالا - چاقىسى كۆپ ئادەم ئىدىم. بىر كۈنى مال - مۈلۈك ۋە بالا - چاقىلىرىمنى ئېلىپ، قەبىلىمىزدىكى بىر جىلغىغا چۈشتۈم. تۇيۇقسىز ناھايىتى قاتتىق كەلكۈن بالاسىغا قالدۇق. كەلكۈن مال - مۈلۈك، ئائىلە - بالىلىرىمنىڭ ھەممىسىنى ئېلىپ كەتتى، پەقەت بىر تۈگە ۋە تۇغۇلغىنىغا ئۇزاق بولمىغان بىر بالاملا قالدى. تۈگە جاھىل تۈگە ئىدى، قېچىپ كەتتى، بالىنى يەردە قويۇپ، قوغلىدىم، ئازراق ماڭا - ماڭمايلا بالىنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ قارىسام، بالىنىڭ بېشى بۆرىنىڭ ئېغىزىدا، ئۇ بالىنى يەۋىتىپتۇ، يۈگۈرۈپ باردىم، لېكىن قۇتقۇزالمىدىم، چۈنكى بالا نەپەستىن قالغان ئىكەن. يېنىپ بېرىپ تۈگىنىڭ كەينىدىن يەتتىم، ئۇنىڭغا يېقىنلاشقاندا يۈزۈمگە قاتتىق بىرنى تېپىۋەتتى، قاپقىم يېرىلدى، كۆزۈمنى چاچرىتىۋەتتى... مانا شۇنداق قىلىپ بىر كېچىدىلا ئائىلىدىن، بالىدىن، مال - دۇنيادىن، كۆزۈمدىن ئايرىلىپ قالدۇم.

خەلىفە ھەمراھىغا مۇنداق دېدى:

- بۇ كىشىنى ئۇرۇۋە ئىبنى زۇبەيرنىڭ قېشىغا باشلاپ بارغىن، ئۇنىڭغا ھېكايىسىنى بايان قىلىپ بەرسۇن. ئۇ كىشىلەرنىڭ ئىچىدە ئۆزىدىنمۇ بەكرەك سىناققا ئۇچرىغانلارنىڭ بارلىغىنى بىلسۇن.

* * *

ئۇرۇۋە مەدىنىگە ئاپىرىلىپ ئۆيىگە ئېلىپ كىرىلگەندە، ئالدىراپ دېدى:

- كۆرگىنىڭلاردىن چۈچۈپ كەتمەڭلار، اللە ماڭا تۆت ئوغۇل بەردى، ئاندىن ئۇلاردىن بىرىنى ئېلىپ كەتتى، ئۈچىنى قالدۇردى، خۇداغا چەكسىز شۈكرى. ماڭا ساغلام تۆت ئەزانى بەردى، ئاندىن بىرىنى ئېلىپ كەتتى، ئۈچىنى قالدۇردى، خۇداغا چەكسىز شۈكرى. اللە بىلەن قەسەم قىلمەنكى، اللە مەندىن ئازنى ئېلىپ كېتىپ، كۆپىنى قالدۇردى. بىر قېتىم سىنىڭ بولسا، بىر نەچچە قېتىم سالامەت قىلدى...

مەدىنىلىكلەر ئۆزلىرىنىڭ ئىمامى، ئالىمى ئورۇننىڭ كەلگەنلىكىدىن خەۋەر تاپقاندا، تەسەللى بېرىش ۋە تەزىيە بىلدۈرۈش ئۈچۈن ھەر قايسى تەرەپلەردىن كېلىشتى... ئۇنىڭغا دېيىلگەن سۆزنىڭ ئەڭ ياخشىسى - ئىبراھىم ئىبنى مۇھەممەد ئىبنى تەلھەننىڭ سۆزى بولدى، ئۇ مۇنداق دېگەن ئىدى:

- خۇشخەۋەر، ئى ئابدۇللانىڭ ئاتىسى! سېنىڭ ئەزالىرىڭدىن بىرسى، ئوغۇللىرىڭدىن بىرى جەننەتكە سەندىن بۇرۇن كەتتى. بەدەن ئۆزىنىڭ بىر قىسمىغا ئەگىشىدۇ. اللە بىزگە بىز سەندىن ئەڭ مۇھىت نەرسىنى قالدۇردى. بىزگە سېنىڭ بىلىمىڭ، دىنى ھۆكۈملىرىڭ، قارىشىڭ بولمىسا بولمايتتى، اللە بۇلار ئارقىلىق بىزگە ۋە ساڭا مەنپەئەت يەتكۈزگەي. اللە ساڭا ئەجر بېرىشكە، ھېساۋىڭنى ياخشى قىلىشقا كېپىل.

* * *

ئورۇن مۇسۇلمانلارنىڭ ھىدايەت مەشئىلى، نىجاتلىق بەلگىسى، بەختكە چاقىرغۇچىسى بولۇپ ياشىدى... ئۇ ئۇمۇمەن مۇسۇلمانلارنىڭ پەرزەنتلىرى، خۇسۇسەن ئۆزىنىڭ پەرزەنتلىرىنى تەربىيەلەشكە كۆپ ئەھمىيەت بەرگەن. ئۇلارغا ھەر بىر پۇرسەتنى غەنىمەت بىلىپ تەلىم بېرەتتى، پايدىلانغىلى بولىدىغانلىقى ۋاقتىدىن تولۇق پايدىلىناتتى. ئۇ بالىلىرىنى بىلىم ئېلىشقا قىزىقتۇرۇشقا ئادەتلەنگەن بولۇپ، ئۇلارغا مۇنداق دەيتتى:

- ئى ئوغۇللىرىم! بىلىم ئۆگىنىڭلار، ئۇنىڭغا لايىقىدا تىرىشچانلىق كۆرسىتىڭلار. سىلەر تۆۋەن دەرىجىلىك كىشىلەردىن بولساڭلار، اللە سىلەرنى بىلىم ئارقىلىق كىشىلەرنىڭ مۆتىۋەرلىرىدىن قىلغۇسى.

ئاندىن يەنە مۇنداق دەيتتى:

- ھەي نومۇس، دۇنيادا نادان قېرىلىقتىنمۇ سەت ئىش بارمۇ!!!

ئۇرۇۋە ئۇلارنى اللە ئۈچۈن قىلىدىغان سەدىقلىرىنىڭ سۈپىتىگە دىققەت قىلىشقا چاقىرىپ، مۇنداق دەيتتى:

- بالىلىرىم، كىشىلەرنىڭ كاتتىلىرىغا سوۋغا قىلىشتىن خىجىل بولىدىغان نەرسىلەرنى پەرۋەردىگارنىڭلارغا سوۋغا قىلماڭلار. اللە تائالا ئۇلۇغلارنىڭ ئۇلۇغى، مۆتىۋەرلەرنىڭ مۆتىۋىرى، ھۆرمەتلىكلەرنىڭ ھۆرمەتلىكى، سوۋغاتنىڭ ئەڭ ياخشىسىنى بېرىشكە لايىق زات.

ئۇلارغا كىشىلەرنى چۈشەندۈرۈپ، ئۇلارنىڭ روھى دۇنياسى ۋە ماھىيىتىنى يۇرۇتۇپ بېرىپ، مۇنداق دەيتتى:

- بالىلىرىم، ئەگەر بىر ئادەمنىڭ ياخشى ئىش قىلغانلىغىنى كۆرسەڭلار، گەرچە ئۇ كىشىلەرنىڭ قارىشىدا ئەسكى ئادەم ھېساپلانسىمۇ، ئۇنى ياخشى ئادەم دەپ قاراڭلار، ئۇنىڭدا شۇ ياخشىلىقنىڭ قېرىنداشلىرى بار. بىلىڭلاركى، ياخشىلىق ياخشىلىققا باشلايدۇ، يامانلىقمۇ ئۆز قېرىنداشلىرىنى يامانلىققا باشلايدۇ.

ئۇلارغا ئاددى تىل، شېرىن سۆز، خۇش چىراي بىلەن نەسىھەت قىلاتتى:

- ئى بالىلىرىم، ئىلىم - ھىكمەتتە مۇنداق يېزىلغان: « سۆزۈڭ ياخشى، چىرايىڭ خۇشخۇي بولسۇن، كىشىلەرگە كۆپ مال - دۇنيا بەرگەن كىشىدىن كۆپرەك مۇھەببەتلىك بولسىن. »

ئۇ كىشىلەرنىڭ باياشاتلىققا ئىنتىلىۋاتقانلىغىنى، ھوزۇر - ھالاۋەتكە بېرىلىۋاتقانلىغىنى كۆرگەندە، ئۇلارغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ

تۇرمۇشنىڭ ئاددى - ساددىلىغىنى، ھاياتىنىڭ مۇشەققەتلىك ئىكەنلىكىنى ئەسلىتەتتى. مۇھەممەد ئىبنى مۇنكەدەر ھېكايە قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

« ماڭا ئۇرۇە ئىبنى زۇبەير ئۇچراپ، قولۇمنى تۇتۇپ تۇرۇپ مۇنداق دېدى:

- ئى ئابدۇللاننىڭ دادىسى! مەن ئانام ئائىشە (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن) نىڭ قېشىغا كىردىم، ئۇ دېدى:

- ئوغلۇم! اللە بىلەن قەسەمكى، بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆيىدە، چىراق ياكى باشقا نەرسە بىلەن ئوت ياقماي قىرىق كېچە تۇرغان ئىدۇق.

- ئى ئانا! سىلەر نېمە بىلەن تۇرمۇش كەچۈرەتتىڭلار؟ - دەپ سورىدىم.

- ئىككى قارا ئاش - خورما ۋە سۇ بىلەن. »

* * *

ئۇرۇە يەتمىش بىر يىلنى ياخشىلىق، خەيرىيەت ئىشلار بىلەن تولدۇرۇپ، تەقۋادارلىق بىلەن كۈچلەندۈرۈپ ۋە بىزەپ ياشىدى. ئۇنىڭغا پۈتۈلگەن تەقدىر كەلگەندە، ئۇ روزا تۇتۇغۇق ئىدى. ئائىلىسى ئۇنى ئىپتار قىلغۇزۇشتا چىڭ تۇرغان بولسىمۇ، ئۇ ئۇنىمىدى. چۈنكى، ئۇ كەۋسەر ئۆستىڭنىڭ سۈيىنى كۈمۈش جاملاردا ھۆرلەرنىڭ قولى بىلەن ئىچىپ ئىپتار قىلىشنى ئۈمىد قىلاتتى.

شۇرەيھۇل قازى

« شۇرەيھە بۇ بىلىمگە قانداق ئېرىشتىڭ دەپ سورالغاندا: ئالىملارنىڭ سۆھبىتىدە، ئۇلاردىن ئۆگىنىپ ھەم ئۇلارغا ئۆگىتىپ ئېرىشتىم، دېگەن. »
— سۇفيانۇل ئەۋسى

مۇئىمىنلارنىڭ ئەمىرى ئۈمەر ئىبنى خەتتاب (الله ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن) تاغلىق بىر ئادەمدىن بىر ئات سېتىۋېلىپ، پۇلنى بېرىپ، ئاتقا مىنىپ يولغا مېڭىپ كەتتى. لېكىن ئۇزاق ماڭمايلا، ئاتتا ئەيىپ ئاشكارە بولۇپ ماڭالمىدى. ئۈمەر كەلگەن يېرىگە قايتىپ بېرىپ، ھېلىقى ئادەمگە:

- ئېتىڭنى ئال، ئەيىبى بار ئىكەن، - دېدى.

- ئالمايمەن، ئى ئەمىرۇل مۇئىمىن! ئۇنى مەن ساڭا ساق ساتقان.

- ئىككىمىزنىڭ ئوتتۇرىسىدا بىرەيلەن ھۆكۈم قىلىپ قويسۇن.

- بىزنىڭ ئوتتۇرىمىزدا شۇرەيھە ئىبنى ھارىسلى كىندى ھۆكۈم قىلسۇن.

- قوشۇلمەن.

مۇئىمىنلارنىڭ ئەمىرى ئۈمەر ئىبنى خەتتاب بىلەن ئات ساتقۇچى شۇرەيھەنىڭ ئالدىغا باردى. شۇرەيھە تاغلىقنىڭ سۆزىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، ئۈمەر ئىبنى خەتتابقا قاراپ:

- ئى مۇئىمىنلارنىڭ ئەمىرى! ئاتنى ساق ئالغانىدىڭ؟ - دەپ سورىدى.

- شۇنداق.

- ئى مۇئىمىنلارنىڭ ئەمىرى! ئالغان مېلىڭنى چىڭ تۇت، بولمىسا ئەسلىدىكىدەك قايتۇرۇپ بەر، - دېدى. ئۈمەر شۇرەيھىگە قىزىقىپ قارىدى ۋە:

- ھۆكۈم شۇنداق بولامدۇ؟ - دەپ سورىدى.

- سۆز ئېنىق، ھۆكۈم ئادىل

- كۇفەگە بارغىن، مەن سېنى شۇ يەرگە قازى قىلىپ تەيىنلىدىم.

شۇرەيھە ئىبنى ھارس ئۈمەر قازى قىلىپ تەيىنلىگەندە جەمئىيەتتە تونۇلمىغان ياكى مۆتۈەر ساھابىلەر، پىشقەدەم تابىئىنلار ۋە بىلىم ئەھلىلىرى ئارىسىدا ئورنى يوق كىشى ئەمەس ئىدى. پەزىلەتلىك ۋە ئىلغار كىشىلەر شۇرەيھىنىڭ ئۆتكۈر ئەقلى، مىسىلسىز پاراستى، يۈكسەك ئەخلاقى، ھاياتلىقتىكى مول، ئەتراپلىق تەجرىبىسىنى ئالاھىدە يۇقىرى بىلەتتى. ئۇ يەمەننىڭ كىندى جەمەتىدىن بولۇپ، ھاياتىنىڭ يېرىمىدىن كۆپرەك قىسمى جاھىلىيەت مۇھىتىدا ئۆتكەن. ئەرەپ ئارىلى ھىدايەت نۇرى بىلەن يۇرىغان، ئىسلامنىڭ نۇرى يەمەن زېمىنىغا چۈشكەن چاغدا، شۇرەيھە اللە ۋە ئۇنىڭ رەسۇلىغا ئىشەنگەن، ھىدايەت ۋە ھەقىقەت دەۋىتىگە تۇنجى بولۇپ ئاۋاز قوشقان مۇسۇلمانلاردىن بولغان ئىدى. ئۇنىڭ پەزىلىتى ۋە ئارتۇقچىلىقلىرىنى تونۇغان كىشىلەر ئۇنىڭدىن ھەسرەتلىنەتتى. پۇرسەت بولسا مەدىنىگە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ دۇنيادىن خوشلىشىشتىن بورۇن بالدۇرراق بېرىپ، ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشۈشنى، ساپ، پاك ھىدايەت جەۋھىرىنى ئۇنىڭدىن بىۋاسىتە قوبۇل قىلىشنى، ئىمان نىئىتىگە ئېرىشىپ بولغاندىن كېيىن، ساھابىلىقنىڭ شەرىپىگە مۇيەسسەر بولۇشنى بەكمۇ ئارزۇ قىلاتتى، بۇ ئارقىلىق ياخشىلىق تۇلۇقى بىلەن قولغا كېلەتتى. لېكىن بۇ نېسىپ قىلىنمىدى.

* * *

ئۈمەرۇل فەرۇق ئىسلام ئاسمىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرىنىڭ كاتتىلىقى بىلەن چاقناۋاتقان چاغلاردا، تابىئىنلاردىن بولغان

بىر ئادەمنى قازىلىق مەنسۇپىگە تەيىنلىگەندە، ئالدىراقسانلىق قىلمىغان ئىدى. كۈنلەر ئۆمەرنىڭ تاللىشىنىڭ توغرا، ئورۇنلاشتۇرىشىنىڭ دۇرۇس ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلىدى. شۇرەيپە مۇسۇلمانلار ئىچىدە ئۈزۈلدۈرمەي ئاتىمىش يىل ئەتراپىدا قازىلىق قىلدى. ئۇنىڭ مەنسۇپى ئۆمەر، ئوسمان، ئەلى مۇئاۋىيەلەر تەرىپىدىن قوللاشقا ئېرىشىپ كەلدى. شۇنىڭدەك، مۇئاۋىيەدىن كېيىن كەلگەن ئۆمەييە جەمەتىنىڭ خەلىفىلىرى تەرىپىدىنمۇ، ھەتتا، ھەججاج ۋالى بولۇپ، شۇرەيپە ئۆز خىزمىتىدىن ئىستىپا سورىغانغا قەدەر ئۆز خىزمىتىگە قويۇلۇۋەردى. شان - شەرەپ، ئېسىل پەزىلەت بىلەن پاك ھالەتتە ئۇنىڭ ئۆمرى يۈزگە ئولاشتى. ئىسلامدىكى قازىلىق تارىخى شۇرەيپەنىڭ ئېسىل تەرجىمىھالى بىلەن بېزەلدى، شۇرەيپە ئىجرا قىلغان اللەنىڭ قانۇنى بارلىق مۇسۇلمانلارنىڭ ئەگىشىشى ۋە بويسۇنىشى بىلەن نۇرلاندى. نۇرغۇنلىغان كىتاپلارنىڭ بەتلەرى بۇ تېپىلغۇسىز كىشىنىڭ قىزىق ھىكمەتلىك سۆزلىرى، خەۋەرلىرى، ئىش پائالىيىتى بىلەن توشتى. بۇلارنىڭ مىساللىرىدىن بىرى، ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپ (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن) بەك ئەتۋارلايدىغان قىممەتلىك ساۋۋت - دۇبۇلغىسىنى يۇقىتىپ قويدى. ئۇزۇن ئۆتمەي، كۇفە بازىرىدا سېتىۋاتقان بىر زىممىنىڭ قولىدا تېپىۋالدى. ئەلى كۆرۈپ تونىۋالدى ۋە:

- بۇ مېنىڭكى، ئۇ پالانى كېچىدە، پالانى ئورۇندا تۆگەمدىن چۈشۈپ قالغان، - دېدى. زىممى:

- بەلكى بۇ مېنىڭكى، بۇ مېنىڭ قولۇمدا، ئى مۇئمىنلارنىڭ ئەمرى!

- بۇ مېنىڭكى، مەن ئۇنى بىرەرسىگە ساتمىغان ياكى ئۇنى بىرەرسىگە بېرىۋەتمىگەن. سېنىڭ قولۇڭغا چۈشۈپ قالغىلى...

- ئەمەسە ئوتتۇرىمىزدا مۇسۇلمانلارنىڭ قازىسى ھۆكۈم قىلسۇن.

- توغرا دېدىڭ، ئەمەسە شۇنداق قىلايلى، - دېدى ئەلى.

شۇنداق قىلىپ ئۇلار قازى شۇرەيھەنىڭ يېنىغا باردى. ئۇلار قازىخانغا كىرگەندە شۇرەيھە ئەلى (الله ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن) گە:

- ئى مۇئمىنلارنىڭ ئەمرى! نېمە گەپ؟

- مەن ساۋۇت دۇبۇلغانى بۇ ئادەمدە تېپىۋالدىم. ئۇ پالانى كېچە، پالانى جايدا چۈشۈپ قاپتىكەن. ئۇنى بىرەرسىگە ساتمىغان ياكى بېرىۋەتمىگەن.

- ھەي كىشى، سەن نېمە دەيسەن؟

- بۇ مېنىڭ، ئۇ مېنىڭ قولۇمدا، مۇئمىنلارنىڭ ئەمرى يالغان ئېيتتىمۇ دېمەيمەن.

شۇرەيھە ئەلىگە قاراپ:

- ئى مۇئمىنلارنىڭ ئەمرى! دېگەن گېپىڭنىڭ راستلىقىدا گەپ يوق. لېكىن دەۋايىڭنىڭ توغرىلىقىغا گۇۋاھ بولىدىغان ئىككى گۇۋاھچى كېرەك.

- بۇلىدۇ، گۇۋاھچىم بار. خىزمەتكارىم قەمبەر، ئوغلۇم ھەسەن ماڭا گۇۋاھچى بولىدۇ.

- لېكىن بالىنىڭ دادىغا گۇۋاھ بولۇشى دۇرۇس ئەمەس، ئى مۇئمىنلارنىڭ ئەمرى!

- سۇبھانەللا. جەننەت ئەھلىدىن بىر ئادەمنىڭ گۇۋاھ بولۇشى توغرا ئەمەسمۇ؟ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «ھەسەن ۋە ھۇسەين جەننەت ۋە ياشلىرىنىڭ رەھبەرلىرى» دېگەنلىكىنى ئاڭلىمىغانمۇ؟

- ئاڭلىغان، ئى مۇئمىنلارنىڭ ئەمرى! لېكىن بالىنىڭ ئاتىغا گۇۋاھ بولۇشى دۇرۇس ئەمەس.

شۇ ۋاقىتتا ئەلى زىممىغا قارىدى، ۋە:

- ئۇنى سەن ئال، مېنىڭ ئۇ ئىككىسىدىن باشقا گۇۋاھچىم يوق، - دېدى. زىممى:

- لېكىن مەن بۇ ساۋۇت - دۇبۇلغىنىڭ سېنىڭ ئىكەنلىكىگە گۇۋاھ بولمەن، ئى مۇئىمىنلارنىڭ ئەمرى، - دېدى. يەنە ئەگەشتۈرۈپ:

- ھەي خۇدا! مۇئىمىنلارنىڭ ئەمرى ئۆز قازىسى ئالدىدا سوتلىنىدۇ، قازى مېنىڭ پايدامغا، ئۇنىڭ زىيىنىغا ھۆكۈم قىلىدۇ. مەن شۇنداق دەپ گۇۋاھلىق بېرىمەنكى، مۇشۇنىڭغا بۇيرىغان دىن ھەقىقەتەن ھەق ئىكەن. مەن بىر اللەدىن باشقا ئىلاھ يوقلىقىغا، مۇھەممەدنىڭ شۇ اللەنىڭ بەندىسى ۋە ئەلچىسى ئىكەنلىكىگە گۇۋاھلىق بېرىمەن. ئى قازى! بىلگىنىكى، بۇ ساۋۇت- دۇبۇلغا ئەمرۇل مۇئىمىننىڭ. مەن سىغىيىنىڭغا ماڭغان قۇشۇننىڭ ئارقىسىدىن ماڭغان ئىدىم، بۇ ساۋۇت- دۇبۇلغا ئۇنىڭ تۈگىسىدىن چۈشۈپ قالدى، مەن ئالدىم، - دېدى. ئەلى ئۇنىڭغا:

- سەن مۇسۇلمان بولدۇڭ، مەن ئۇنى ساڭا سوۋغا قىلدىم، بۇ ئاتنىمۇ قوشۇپ سوۋغا قىلدىم، - دېدى.

بۇ ئىشقا ئۇزاق ئۆتمەي، ھېلىقى كىشى «نەھرەۋان» كۈنىدە، ئەلنىڭ بايرىغى ئاستىدا خاۋارىجلار بىلەن قاتتىق جەڭ قىلىپ، ئاخىرى شەھىد بولدى.

ئۇنىڭ ئىشلىرىنىڭ مىساللىرىدىن يەنە بىرى، ئۇنىڭ ئوغلى بىر كۈنى ئۇنىڭغا:

- مەن بىلەن بىر قەۋم ئوتتۇرىسىدا بىر ئىش بار، ئۇنىڭغا قاراپ چىققىن، ئەگەر مېنىڭ توغرا بولسا ئۇلار بىلەن سوتلىشىمەن. ئەگەر ئۇلارنىڭ توغرا بولسا، سوت سىرتىدا كېلىشىمەن، - دەپ، ئىشنى بايان قىلىپ بەردى. شۇرەيھە ئۇنىڭغا:

- بېرىپ ئۇلارنى سوتقا چاقىرىپ كەل، - دېدى.

ئوغلى دەۋاڭەرنىڭكىگە بېرىپ، ئۇلارنى سوتلىشىشقا چاقىردى، ئۇلار كەلدى. ھەممەيەلەن شۇرەيھەنىڭ ئالدىغا تەق بولغاندا، شۇرەيھە ئۇلارنىڭ پايدىسى، ئوغلىنىڭ زىيىنىغا ھۆكۈم قىلدى. شۇرەيھە بىلەن ئوغلى ئۆيگە قايتىپ كەلگەندە، ئوغلى دادىسىغا:

- دادا! مېنى ئوسال ئەھۋالغا چۈشۈرۈپ قويدۇڭ، ساڭا مەسلىھەت سالمىغان بولسام، بۇ ھالغا قالماس ئىدىم، - دېدى. شۇرەيھە ئوغلىغا:

- ئوغلۇم، سەن ماڭا پۈتۈن دۇنيادىن سۈيۈملۈك، لېكىن ئۇلۇغ اللە سېنىڭدەمۇ سۈيۈملۈك. ساڭا ئۇلارنىڭ توغرا ئىكەنلىكىنى دەپ بەرسەم، ئۇلار بىلەن ئۇلارنىڭ بىر قىسىم ھەقىقىتىنى يۇقتىۋېتىدىغان ھالدا كېلىشىۋالسىەن. مەن شۇنىڭدىن قورقۇپ يۇقىرىقىدەك ئىشلارنى قىلدىم، - دېدى.

* * *

شۇرەيھەنىڭ بىر ئوغلى بىر ئادەمگە كېپىل بولدى. شۇرەيھە ئۇنىڭ كاپالىتىنى قوبۇل قىلدى. لېكىن ئۇ ئادەم قازىنىڭ قولىدىن قېچىپ كەتتى. شۇرەيھە قاچقان ئادەمنىڭ ئورنىغا ئوغلىنى زىندانغا سالدى. ئۇ ھەر كۈنى ئوغلىغا ئۆز قولى بىلەن تاماق توشۇپ بېرەتتى.

* * *

شۇرەيھە بەزىدە بىر قىسىم گۇۋاھچىلارنىڭ گۇۋاھلىقىدىن گۇمانلىنىپ قالاتتى، لېكىن ئادالەت شەرتلىرى تۇلۇق بولغاچقا، ئۇلارنىڭ گۇۋاھلىقىنى يوققا چىقىرىدىغان سەۋەپ تاپالمايتتى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ گۇۋاھلىقىنى قوبۇل قىلىشتىن بورۇن، ئۇلارغا:

- قۇلاق سېلىپ ئاڭلاڭلار، اللە سىلەرگە ھىدايەت بەرسۇن، مەن ئادەمگە سىلەرنىڭ گۇۋاھلىقىڭلار بىلەن ھۆكۈم قىلىمەن. مەن دەۋزەختىن سىلەردىن بەك قورقمەن، سىلەرمۇ قورقۇشۇڭلار كېرەك. سىلەر ھازىر گۇۋاھلىقىڭلاردىن يېنىۋالساڭلارمۇ بولىدۇ، - دەيتتى. ئۇلار گۇۋاھلىقىدا چىڭ تۇرسا، قارشى تەرەپكە قاراپ:

- خەۋىرىڭدە بولسۇن، مەن ساڭا بۇلارنىڭ گۇۋاھلىقى بىلەن ھۆكۈم قىلىمەن. مەنغۇ سېنى خاتا قىلغۇچى دەپ قارايمەن، لېكىن مەن گۇمان بىلەن ھۆكۈم قىلمايمەن، پەقەت گۇۋاھچىلارنىڭ گۇۋاھلىقى بىلەن ھۆكۈم قىلىمەن. مېنىڭ ھۆكۈمۈم اللە ساڭا چەكلىگەن نەرسىنى توغرا قىلالمايدۇ، - دەيتتى.

شۈرەيھەنىڭ سوتخانىدا تەكرارلايدىغان شۇئارى: «ئەتە (يەنى قىيامەتتە) زالىم زىيان تارتقۇچى كىم ئىكەنلىكىنى بىلىدۇ، زالىم جازاغا، زۇلۇم قىلىنغۇچى ئادالەتكە ئېرىشىدۇ. اللە بىلەن قەسەمكى، اللە ئۈچۈن بىر نەرسە تەقدىم قىلغان ئادەم چۇقۇم شۇنىڭغا ئېرىشىدۇ.»

* * *

شۈرەيھە اللە، رەسۇلۇللا ۋە كىتاپ ئۈچۈن نەسىھەت قىلغۇچىلا ئەمەس، بەلكى بارلىق مۇسۇلمانلارنى نەسىھەت بىلەن ھەق يولغا يېتەكلىگۈچى ئىدى. ئۇلاردىن بىرى بايان قىلىپ، مۇنداق دەيدۇ:

مەن بىر دوستۇمغا دەردىمنى ئېيتىۋاتتىم، شۈرەيھە بۇنى ئاڭلاپ قېلىپ، قولۇمنى تۇتۇپ بىر چەتكە تارتىپ، مۇنداق دېدى:

- ھەي قېرىندىشىمنىڭ ئوغلى! اللەدىن باشقىغا دەردىڭنى ئېيتىشتىن ساقلان. سەن دەردىڭنى ئېيتقان ئادەم ياكى سېنىڭ دۈشمىنىڭ ياكى دوستۇڭ. ئەگەر ئۇ دوستۇڭ بولسا بىئارام بولىدۇ. ئەگەر دۈشمىنىڭ بولسا سېنى تىللايدۇ. ئاندىن يەنە مۇنداق دېدى:

- سەن مېنىڭ بۇ كۆزۈمگە قارا - ئۇ بىر كۆزىنى كۆرسەتتى - اللە بىلەن قەسەمكى، ئون بەش يىلدىن بېرى بۇنىڭدا ھېچنەرسىنى كۆرەلمەيۋاتىمەن. لېكىن بۇنى مەن ھېچكىمگە دەپ باقمىدىم. پەقەت ھازىر ساڭا دېدىم. سەن دىيانەتلىك بەندىنىڭ (يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامنىڭ دادىسى ياقۇپ ئەلەيھىسسالامنى دېمەكچى): «مەن قايغۇ - ھەسرەتمىنى پەقەت اللەغىلا ئېيتىمەن» (سۈرە يۈسۈف 86- ئايەت) دېگەن سۆزىنى ئاڭلىمىغانمۇ؟ سەن ھەر قانداق شىكايەت، دەرت، غەم - قايغۇلىرىڭنى ئۇلۇغ اللەغىلا ئېيت. ئۇ ئەڭ ياخشى مەسئۇل بولغۇچى ۋە ئەڭ ياخشى ئاڭلىغۇچى.

شۈرەيھە بىر كۈنى بىر ئادەمنىڭ يەنە بىر ئادەمدىن بىر نەرسە تىلەۋاتقانلىغىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭغا مۇنداق دېدى:

- ئى قېرىندىشىمنىڭ ئوغلى! ئىنساندىن بىر نەرسە سورىغان ئادەم ئۆزىنى قۇل قىلغان بولىدۇ، ئەگەر ئۇ بەرسە بۇ قۇلغا ئايلىنىدۇ، ئەگەر بەرمىسە، ھەر ئىككىلىسى خورلۇقتا قالىدۇ. ئۇ پىخسىقلىقنىڭ خورلۇقىغا، بۇ قۇرۇق قول قايتىشنىڭ خورلۇقىغا قالىدۇ. ئەگەر سورىساڭ اللەدىن سورىغىن. ياردەم تەلەپ قىلساڭ اللەدىن ياردەم تەلەپ قىل. بىلگىنىكى اللەدىن باشقا ھەقىقىي ياردەم بەرگۈچى، كۈچ - قۇدرەت ئىگىسى، مەدەتكار يوق.

كۈفەدە ۋابا كېسىلى يۈز بەردى. شۈرەيھەنىڭ بىر دوستى بۇنىڭدىن ساقلىنىش ئۈچۈن، نەجىفكە قېچىپ كەتتى. شۈرەيھە ئۇنىڭغا مۇنداق خەت يازدى:

- مەقسەت، سەن تاشلاپ ماڭغان ئورۇن ساڭا ئەجەلنى بالدۇر ئېلىپ كېلىپ، ھاياتىڭنى بالدۇر ئاخىرلاشتۇرالمىدۇ. سەن قېچىپ بارغان جاي ھېچنەرسە قارشى تۇرالمىدىغان، قېچىپ قۇتۇلغىلى بولمايدىغان زاتنىڭ چاڭگىلىدا. بىز ۋە سەن بىر پادىشاھ - اللەنىڭ زېمىنى ئىچىدە. نەجىف ئۇ قۇدرەت ئىگىسىگە يىراق ئەمەس.

بۇنىڭدىن سىرت، شۈرەيھە تىللىرى يۇمۇرلۇق، سۆزلىرى تاتلىق، بايانلىرى چۈشىنىشلىك، ئۇستا شائىر ئىدى. ئۇ توغرىلىق مۇنداق بايان بار:

ئۇنىڭ ئون ياشلارغا كىرگەن بىر بالىسى بولۇپ، ئويۇن تاماشىغا بەك ئامراق ئىدى. بىر كۈنى ئىزدەپ كىرسە يوق، كىتاپلىرىنى تاشلاپ، ئېتى بىلەن كۆڭۈل ئاچقىلى چىقىپ كەتكەن ئىكەن. بالىسى قايتىپ كەلگەندە:

- ناماز ئوقۇدۇڭمۇ؟ - دەپ سورىدى.

- ياق، - دەپ جاۋاب بەردى ئوغلى.

شۈرەيھە قەغەز - قەلەم كەلتۈرۈپ، ئۇنىڭ ئۇستازىغا مۇنداق دەپ يازدى:

بەدقىلىق ئازغۇنلار بىلەن تالاشتۇرۇپ ئىت،

ئويناپ يۈرۈپ نامازنىمۇ ئوقۇماپتۇ، ئىست.

بىر پارچە خەت ئېلىپ بارىدۇ ساڭا،

ئامەت ئەمەس بەختسىزلىك يېزىلغان ئاگا.
ئۇنى تاپا - تەنە بىلەن ئوبدان ئادەم ئەت،
ۋە ياكى ئاقىل - ئەدىپلەرچە قىل نەسەھەت.
گەر ئۇرار بولساڭ ئىشلەتكىن دەررە،
ئۆزەڭنى تۇتۇۋال بولسا ئۈچ مەررە.
تەربىيەلەشتە بولغىن تەدبىرلىك،
روھى ياخشىدۇر قىلىسمۇ ئەسكىلىك.

اللە ئۈمەرۇل فەرۇقتىن رازى بولسۇن، ئۇ ئىسلام قازىلىقىنى ئېسىل، تېگى ساپ، جۇلالىق، ئۈنچە مەرۋايىت بىلەن زىننەتلىدى، مۇسۇلمانلارغا نۇرغۇن مەشئەل تەقدىم قىلدى. ئۇلار ھەتتا بۈگۈنگە قەدەر شۈرەيپەنىڭ اللەنىڭ قانۇنىنى بىلىش مەشئەلى بىلەن، ئۆز تۇرمۇشىنى يۇرتىۋاتىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننىتىنى چۈشىنىش نۇرى بىلەن يول تېپىۋاتىدۇ. ئۇ ئارقىلىق ھەر قايسى ئەللەرگە قىيامەت كۈنىگە قەدەر پەخىرلىنىپ كېلىۋاتىدۇ. اللە قازى شۈرەيپەگە رەھمەت قىلسۇن، ئۇ ئاتىمىش يىل كىشىلەر ئارىسىدا ئادالەتنى تۇرغۇزدى، بىرسىگە زۇلۇم قىلمىدى، ھەقتىن ئېغىمۇ كەتمىدى. ھۇقۇقدار بىلەن پۇقرا ئوتتۇرىسىنى ئايرىمىدى...

زەينۇل ئابدىدىن (ئەلى ئىبنى ھۈسەيىن ئىبنى ئەلى)

«مەن ھۈسەيىن ئىبنى ئەلىدىن پەزىلەتلىك بىرەر قۇرەيشلىكنى كۆرۈپ باقمىدىم»

— زوھرى

ئاشۇ نۇرلۇق يىللىرى پارس شاھلىرىنىڭ ئەڭ ئاخىرقىسىنىڭ ھاياتلىق بەتلىرى يېپىلدى. پارسىلارنىڭ ئاخىرقى پادىشاھى - يەزدەجىرد قوغلاندى قىلىنغان ھالدا ئۆلدى. ئۇنىڭ قۇماندانلىرى، قوغدىغۇچىلىرى ۋە ئائىلىسى مۇسۇلمانلارنىڭ قولىغا ئەسىرگە چۈشتى. غەنىمەتلەر مەدىنە مۇنەۋۋەرەگە ئېلىپ بېرىلدى. بۇ زور غەلبىنىڭ ئەسىرلىرى سان ۋە سۈپەت جەھەتتە مەدىنە تارىخى كۆرۈپ باقمىغان دەرىجىدە كۆپ، تۇلۇق ۋە قىممەتلىك ئىدى. ئەسىرلەرنىڭ قاتارىدا يەزدەجىردنىڭ ئۈچ قىزىمۇ بار ئىدى. كىشىلەر كېلىپ ئەسىرلەرنى بىر نەچچە سائەت ئىچىدىلا سېتىۋېلىپ، پۇلنى مۇسۇلمانلارنىڭ خەزىنىسىگە تاپشۇردى. ئۇلاردىن پەقەت يەزدەجىردنىڭ ئۈچ قىزىلا قالدى. ئۇلار ئاياللار ئىچىدە ئەڭ چىرايلىق، ئەڭ نۇرانە ۋە ئەڭ گۈل ئىدى. ئۇلار سېتىلماقچى بولغاندا خىجالەت ۋە خورلۇقتىن يەرگە قارىۋالدى. ھەسرەت ۋە مەغلەبىيەتتىن كۆزلىرىدىن ياش تۆكتى. بۇلارغا ئەلى (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن) نىڭ ئىچى ئاغرىدى ۋە ئۇلارنى بۇ قىزلارغا ياخشى مۇئامىلە قىلىدىغان كىشىلەرنىڭ سېتىۋېلىشىنى ئۈمىت قىلدى. بۇ ئەجەپلىنەرلىك ئەمەس ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «كىشىلەرنىڭ خورلۇقتا قالغان رەھبىرىگە كۈيۈنۈڭلار». ئەلى ئۆمەر ئىبنى خەتتابقا قارىدى.

- ئى مۇئىنلەرنىڭ ئەمىرى! پادىشاھنىڭ قىزلىرىغا باشقىلارغا ئوخشاش مۇئامىلە قىلىنمىسا بولاتتى.

- راست دېدىڭ، بىراق قانداق قىلىش كېرەك؟

- ئۇلارغا يېڭىدىن يۇقىرى باھا قويۇلسۇن ھەمدە پۇل تاپشۇرغانلاردىن كىمى تاللاش ئىختىيارلىقى بېرىلسۇن.

ئۈمەر بۇنى قوللاپ قۇشۇلدى ۋە شۇ بۇيىچە قىلدى. ئۇلاردىن بىرى ئەبۇ بەكرىنىڭ ئوغلى مۇھەممەدنى تاللىدى. يەنە بىرى ئۈمەر ئىبنى خەتتابنىڭ ئوغلى ئابدۇلئالانى تاللىدى. ئۈچىنچىسى، يەنى «شاھى زىنان» دەپ ئاتىلىدىغىنى ئەلنىڭ ئوغلى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ نەۋرىسى- ھۈسەيىنى تاللىدى.

* * *

شاھى زىنان ئىسلام كەلتۈرۈپ مۇسۇلمانلاردىن بولدى، اللەنىڭ دىنىنى ياخشى ئۈگەندى ۋە بۇ دىننىڭ شەرىپى بىلەن قۇللۇقتىن قۇتۇلدى. دېدەك بولغاندىن كېيىن ھەقىقىي ئايالغا ئايلاندى ۋە ئەركىنلىككە ئېرىشتى. ئۇ شېرىك بىلەن تولغان ئۆتمۈشى بىلەن ئالاقىسىنى ئۈزمەكچى بولۇپ، «شاھى زىنان» يەنى ئاياللارنىڭ شاھى دېگەن ئىسمىنى غەزالە دېگەن ئىسمىغا ئۆزگەرتتى. غەزالە ئەرلەرنىڭ ئەڭ ياخشىسى، پادىشاھلارنىڭ قىزلىرىغا ئەڭ لايىقى بىلەن بەختكە چۆمدى. ئۇنىڭ پەقەت بالا يۈزى كۆرۈشتىن باشقا ئارزۇسى قالمىدى. اللە ئۇنىڭغا بۇنىمۇ ئاتا قىلىپ، ھۈسەيىنگە چىرايلىق، چىرايى نۇرلۇق بىر ئوغۇل تۇغۇپ بەردى. ئۇنىڭغا ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپ (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن ھەم ئۇنى رازى قىلسۇن) نىڭ ئىسمىنى قويدى. لېكىن غەزالەنىڭ خۇشاللىقى بىر نەچچە مىنۇتتىن ئاشمىدى. چۈنكى تۇغۇت قىزىتمىسى سەۋەبىدىن ئۇنى ئەجەل چاقىرىپ ئېلىپ كەتتى، بالىسىغا قېنىۋېلىش پۇرسىتى بەرمىدى.

بۇۋاق بالىنى بېقىشنى مۇھەممەدنىڭ بىر ئايال خىزمەتچىسى ئۈستىگە ئالدى. بۇ ئانا بۇۋاققا ئۆزىنىڭ يالغۇز بالىسىغا كۈيۈنگەندىن بەكرەك كۈيىنەتتى. كىچىك ئەلى ئۆسۈپ چوڭ بولغاندا، ئۇنىڭدىن باشقا ئانىنى تونمايتتى. ھۈسەيىننىڭ ئوغلى ئەلى ئاق- قارىنى پەرىق ئەتكىدەك بولشى بىلەنلا ئىشتىياق ۋە قىزغىنلىق بىلەن بىلىم ئېلىشقا باشلىدى. ئۇنىڭ تۇنجى مەكتەۋى ئۆز ئۆيى

بولدى. ئۇنىڭ ئۆيى ھەقىقەتەن ئېسىل ئۆي ئىدى. تۇنجى ئوقۇتقۇچىسى - دادىسى ھۈسەيىن ئىبنى ئەلى بولدى. ئۇمۇ ھەقىقەتەن قالتىس ئۇستاز ئىدى. ئۇنىڭ ئىككىنچى مەكتىۋى - پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەسجىدى ئىدى. شۇ كۈنلەردە بۇ مەسجىد ھايات بار ساھابىلەر ۋە تابىئىنلارنىڭ پېشىۋالىرى بىلەن قاينام - تاشقىنلىققا چۆمگەن ئىدى. بۇلارنىڭ ھەممىسى ساھابە - كىراملارنىڭ پەرزەنتلىرى بولغان بۇ يېڭى غۇنچىلارغا ئۆزلىرىنىڭ قوينى كەڭ ئېچىپ، ئۇلارغا اللەنىڭ كىتابىنى ئۆگەتتى، ئۇنىڭ مەنىلىرىنى چۈشەندۈرەتتى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسلىرىنى بايان قىلىپ بېرەتتى، ئۇنىڭ مەقسەت - مۇددىئالىرىنى يېشىپ بېرەتتى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تەرجىمىھالى ۋە غازاتلىرىنى سۆزلەپ بېرەتتى، ئەرەپ شىئېرلىرىنى ئوقۇپ، بەدىئى تەرەپلىرىنى كۆرسىتىپ بېرەتتى. ئۇلارنىڭ يۇمران دىللىرىنى اللەنى ياخشى كۆرۈش، ئۇنىڭغا تەقۋالىق قىلىش، ئۇنىڭدىن قورقۇش بىلەن تولدۇراتتى - دە، ئۇلار ئالىم، ئەمەلدار، توغرا يولغا باشلىغۇچى ۋە ئۆزىمۇ ماڭغۇچى بولۇپ يېتىشىپ چىقاتتى.

ئەلى ئىبنى ھۈسەيىن قۇرئاننى ھەممىدىن بەك ياخشى كۆرەتتى. ئۇنىڭ سىزىملىرىنى ھېچقانداق نەرسە قۇرئان ئۆزىنىڭ ئاگاھلاندۇرۇشلىرى بىلەن تىترەتكەندەك تىترەلمەيتتى. ئۇ ئەگەر جەننەتنىڭ بايانى بار ئايەت ئوقۇسا، جەننەتكە بولغان ئىشتىياقدىن قەلبى قانات ياسايتتى. ئەگەر دەۋزەخنىڭ بايانى بار ئايەت ئاڭلىسا، خۇددى جەھەننەمنىڭ ئوتلىرى يۇتۇپ كەتكەندەك قاتتىق ئاھ تارتاتتى. ئەلى ئىبنى ھۈسەيىن بىلىم ۋە ياخشىلىقتا قۇرامىغا يېتىش بىلەن مەدىنە جەمئىيىتى بەنى ھاشىم ياشلىرى ئىچىدە ئىبادەتنى ھەممىدىن بەك قىلىدىغان، قاتتىق تەقۋا، ئەخلاقى پەزىلىتى ھەممىدىن يۇقىرى، خەيرى - ئېھسان قىلىشتا ھەممىدىن كۆپ، نەزەر دائىرىسى ۋە بىلىمى ھەممىدىن كەڭ ئۈلگىلىك بىر ياشقا ئېرىشتى. ئەلى ئىبنى ھۈسەيىننىڭ ئىبادەت، تەقۋادارلىقى شۇ دەرىجىگە بېرىپ يەتكەنكى ئۇ تاھارەت بىلەن ناماز ئارىلىقىدا پۈتۈن بەدىنى تىترەپ، جۇغۇلداپ كېتەتتى. باشقىلار بۇ توغرىلىق گەپ قىلغاندا:

- ھەي، سىلەرنى! سىلەر مېنىڭ كىمنىڭ ئالدىدا تۇرماقچى بولغانلىغىمنى ئۇقمايدىغاندەك، كىم بىلەن سىرداشماقچى بولغانلىغىمنى بىلمەيدىغاندەك گەپ قىلسىلەرغۇ؟!

بەنى ھاشىملىق بۇ ياش ئىبادەتنى شۇنچىلىك گۈزەل ۋە ئەستايىدىل قىلغانلىقتىن، كىشىلەر ئۇنى «زەينۇل ئابىدىن - (ئىبادەت قىلغۇچىلارنىڭ زىننىتى)» دەپ چاقىرىدىغان بولغان. ھەتتا قەۋمى ئۇنىڭ ئىسمىنى ئۇنتۇپ كەتكەن. ئۇ سەجدىنى بەك ئۇزۇن، بەك بېرىلىپ قىلغانلىقتىن، مەدىنىلىكلەر ئۇنى «سەجىد - (سەجدىنى بەك كۆپ قىلغۇچى)» دەپ چاقىراتتى. روھى پاك، قەلبىنىڭ سۈزۈۈكلىكىدىن، كۆپچىلىك ئۇنى «زەكى - (گۇناھتىن پاك)» دەپ سۈپەتلەيتتى.

زەينۇل ئابىدىن دۇئانىڭ ئىبادەتنىڭ يىلىكى ئىكەنلىكىگە چوڭقۇر ئىشىنەتتى. ھەمدە كەئىبىنىڭ پەردىسىگە ئېسىلىپ دۇئا قىلىشنى ھەممىدىن بەك ياخشى كۆرەتتى - دە، بەيتۇللاغا كىرىپ مۇنداق دەيتتى:

- ئى رەببىم! سەن ماڭا ئۆز رەھمىتىڭنىڭ تەمىنى خالىغىنىڭچە تېتىتىڭ، ئىنئاملېرىڭدىن خالىغىنىڭچە بەردىڭ. مانا مەن ھازىر ساڭا خاتىرجەم دۇئا قىلىۋاتىمەن. قورقماستىن سەندىن سوراۋاتىمەن. ئى رەببىم! مەن ساڭا شۇنداق يالۋۇرمەنكى، مەن سېنىڭ ماڭا رەھمەت قىلىشىڭغا، ئىبادەتلىرىڭنى ئادا قىلىش ئۈچۈن كۈچ - قۇۋۋەت ئاتا قىلىشىڭغا بەكمۇ مۇھتاجمەن. سەندىن باشقىسى ئىجابەت قىلالمايدىغان مېنىڭ بۇ ئازغىنا، يول تاپالمايدىغان دۇئالىرىمنى قۇبۇل قىلغىن، ئى كەرىمى كەڭ رەببىم!

بىر قېتىم تاۋۇس ئىبنى كەيسان ئۇنىڭ كەئىبىنىڭ سايسىدا سەكراتقا چۈشكەن ئادەمدەك جىم تۇرالمايۋاتقانلىغىنى، ئېغىر كېسەل ئادەمدەك يىغلاۋاتقانلىغىنى، قاتتىق مۇھتاج كىشىدەك دۇئا قىلىۋاتقانلىغىنى كۆرۈپ ساقلاپ تۇردى. يىغىسىدىن توختاپ، دۇئاسىنى قىلىپ بولغاندا ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ:

- ئى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى! سېنى بۇ ھالدا كۆردۈم. سېنىڭ ئۈچ ئارتۇقچىلىقنىڭ بار. قورقۇشتىن خاتىرجەم بولۇشۇڭنى ئۈمىت قىلىمەن، - دېدى. زەينۇل ئابدىن:

- ئى تاۋۇس! ئۇلار قايسى؟ - دەپ سورىدى.

- ئۇلار: بىرى، سەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى. ئىككىنچىسى، بۇۋاڭ ساڭا شاپائەت قىلىدۇ. ئۈچىنچىسى ساڭا اللەنىڭ رەھىمىتى بار.

- ئى تاۋۇس! پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا نىسبەت بېرىلىشىم مېنى اللەنىڭ غەزىپىدىن خاتىرجەم قىلالمايدۇ. مەن ئۇلۇغ اللەنىڭ: «سۈر چىلىنغان كۈندە ئۇلار ئوتتۇرىسىدا تۇغقانچىلىق مەۋجۇت بولمايدۇ» (سۈرە مۇئەننۇن 101- ئايەت) دېگەن سۆزىنى ئاڭلىغان ئىدىم. بۇۋامنىڭ ماڭا شاپائەت قىلىشىغا كەلسەك، بۈيۈك اللە: «ئۇلار پەقەت مەن رازى بولغان كىشىلەرگىلا شاپائەت قىلالايدۇ» (سۈرە ئەنبىيا 28- ئايەت) دېگەن. اللەنىڭ رەھىمەت قىلىشىغا كەلسەك، اللە: «مېنىڭ رەھىمىتىم ياخشى ئىش قىلغۇچىلارغا يېقىندۇر» (سۈرە ئەئراف 56- ئايەت) دېگەن.

* * *

تەقۋالىق زەينۇل ئابدىنغا نۇرغۇن ئېسىل پەزىلەت، ئالجاناپلىق ۋە كەڭ قۇرساقلىق ئاتا قىلدى. تەرجىمىھال كىتاپلىرى ئۇنىڭ كاتتا خەۋەرلىرى بىلەن زىننەتلەندى، سەھىپىلىرى ئۇنىڭ ئالجاناپ پۇزىتسىيىسى بىلەن نۇرلاندى. بۇلاردىن بىرى، ھەسەن ئىبنى ھەسەن بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

« مەن بىلەن تاغامنىڭ ئوغلى زەينۇل ئابدىن ئىككىمىزنىڭ ئوتتۇرىسىغا سوغۇقچىلىق چۈشۈپ قالدى. مەن ئۇنىڭ يېنىغا باردىم. ئۇنىڭغا قاتتىق ئاچچىقىم كېلىۋاتاتتى. ئۇ بۇرادەرلىرى بىلەن مەسجىد تە ئىكەن، مەن تىللاپ ئىچىمنى تازا بۇشاتتىم. ئۇ لام- جىم دېمىدى، مەن يېنىپ كەلدىم. كەچ كىرگەندە بىرى ئىشىكىنى چەكتى. مەن كىملىكىنى بىلىش ئۈچۈن ئورنۇمدىن

تۇردۇم، زەينۇل ئابدۇل ئىكەن. ئۇنىڭ ماڭا قىلغانلىرىمنى ياندۇرۇپ بېرىشكە كەلگەنلىكىدىن گۇمانلاندىم. لېكىن ئۇ:

- قېرىندىشىم! سەن ماڭا دېگەن سۆزلىرىڭدە راستچىل بولساڭ، اللە مېنىڭ گۇناھلىرىمنى كەچۈرسۇن. ئەگەر يالغان ئېيتقان بولساڭ، اللە سېنىڭ گۇناھلىرىڭنى كەچۈرسۇن، - دەپ سالام قىلىپ كېتىپ قالدى. مەن ئۇنىڭ كەينىدىن يېتىپ بېرىپ، ئۇنىڭغا:

- قەسەم قىلىمەنكى، بۇنىڭدىن كېيىن سەن ياقۇتۇرمايدىغان ئىشنى ئىككىنچى قىلمايمەن، - دېدىم. ئۇنىڭ ماڭا كۆڭلى يۇمشاپ:

- سەن دېگىنىڭگە ئەمەل قىلالايسەن، - دېدى. «مەدىنە ياشلىرىدىن بىرى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

» زەينۇل ئابدۇل مەسجد سىرتىغا چىققان ئىدى، مەن ئۇنىڭ كەينىدىن مېڭىپ، ئۇنى تىللاشقا باشلىدىم، سەۋەبىنى بىلمەيتتىم. كىشىلەر مېنى تۇتۇۋالماقچى بولۇپ، ماڭا ئېتىلدى. ئەگەر ئۇلار مېنى تۇتۇۋالغان بولسا، ئۇستىخانلىرىمنى چېقىۋەتمەي قويمايتتى. زەينۇل ئابدۇل كىشىلەرگە قاراپ:

- ئۇنىڭغا تەگمەڭلار، - دېدى. ئۇلار ماڭا تەگمىدى. ئۇ مېنىڭ قورقۇپ كەتكەنلىكىمنى كۆرۈپ، يېنىمغا خۇشچىراي كەلدى ۋە مېنى تىنچلاندۇرۇپ، خاتىرجەم قىلىشقا باشلىدى. ئاندىن ماڭا:

- سەن بىزنى بىلىدىغانلىرىڭ بۇيىچە تىللىدىڭ، سەن بىلمەيدىغان ئىشلار بۇنىڭدىنمۇ كۆپ، - دېدى. ئۇ يەنە:

- سېنىڭ بىز ئادا قىلىپ بېرىدىغان ھاجىتىڭ بارمۇ؟ - دېدى. ئۇنىڭدىن خىجىل بولۇپ، ھېچنەمە دېمىدىم. ئۇ مېنىڭ خىجىل بولغانلىغىمنى كۆرۈپ، ئۇچىسىدىكى كىيىمنى ماڭا يېپىپ قويدى ھەمدە ماڭا مىڭ دەرھەم بېرىشنى بۇيرىدى. شۇ ئىشتىن كېيىن ھەر قاچان ئۇنى كۆرسەم:

- سەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلىرىدىن، مەن بۇنىڭغا گۇۋاھ، - دەيدىغان بولدۇم.

ئۇنىڭ خىزمەتكارلىرىدىن بىرى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

«مەن ئەلى ئىبنى ھەسەننىڭ خىزمەتكارى ئىدىم. ئۇ مېنى بىر ئىشقا ئەۋەتتى، مەن كېچىكىپ كەلدىم. ئۇ مېنى قامچا بىلەن ئۇرۇشقا باشلىدى. دە، مەن يىغلىدىم. مېنىڭ قاتتىق ئاچچىقىم كەلدى. چۈنكى ئۇ مەندىن بۇرۇن ھېچكىمنى ئۇرۇپ باقمىغان. مەن ئۇنىڭغا:

- اللەدىن قورققىن. سەن مېنى خىزمىتىڭگە سالىسەن، ئادا قىلىپ بولسام مېنى ئۇرامسەن؟ - دېدىم. ئۇ يىغلاپ كەتتى ۋە:

- پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەسجىدىگە بېرىپ ئىككى رەكئەت ناماز ئوقۇغاندىن كېيىن: «ئى اللە! ئەلى ئىبنى ھەسەننىڭ گۇناھلىرىنى مەغپىرەت قىلغىن» دېگەن. ئەگەر بېرىپ شۇنداق قىلساڭ، سەن اللەنىڭ رازىلىقى ئۈچۈن ئازات، - دېدى. مەن بېرىپ ناماز ئوقۇدۇم، دۇئا قىلدىم. ئۇنىڭ ئۆيىگە ھۆر، ئەركىن بولۇپ يېنىپ كەلدىم.

اللە ئەزە ۋەجەللە زەينۇل ئابدىنىڭ رىزقىنى كەڭ قىلغان بولۇپ، ئۇنىڭغا مول نىئەت ئاتا قىلغان ئىدى. ئۇنىڭ ئېقىپ تۇرۇۋاتقان تىجارىتى، ياخشى بولۇۋاتقان دېھقانچىلىقى بار بولۇپ، بۇلارنى خىزمەتكارلىرى قىلاتتى. دېھقانچىلىق ۋە تىجارىتىدىن كۆپ كىرىم كىرەتتى. لېكىن بايلىق زەينۇل ئابدىنى قىلچىمۇ ئۆزگەرتىۋەتمىگەن، باياشاتلىق ئۇنى چوڭچى قىلمىغان ئىدى. ئۇ بۇ دۇنيانىڭ مېلىنى ئاخىرەتكە ئېرىشىشنىڭ ۋاستىسى قىلغان. ئۇنىڭ بايلىقى ياخشى كىشى ئۈچۈن ھەقىقەتەن ياخشى بايلىق ئىدى. خەيرىيەت ئىشلىرىدىن ئۇ ياخشى كۆرىدىغىنى - مەخفى سەدىقە قىلىش ئىدى. كەچ كىرسە ئۇ ئاجىز ئۇچىسىدا ئۇن خالتىلىرىنى كېچە قاراڭغۇلۇقتا، كىشىلەر ئۇخلاۋاتقاندا يۇدۇپ چىقاتتى. ئۇنى ئېلىپ خىجلىچىلىقتىن كىشىلەردىن بىر نەرسە سورىمىغان ھاجەتمەنلەرگە سەدىقە قىلىش ئۈچۈن مەدىنە كوچىلىرىنى ئايلىناتتى. نۇرغۇن مەدىنىلىك رىزىقنىڭ مول، سەدىقنىڭ كىمىدىن كېلىدىغانلىغىنى بىلمەي تۇرمۇش كەچۈرەتتى. ئەلى ئىبنى ھۈسەين ۋاپات بولغاندا، سەدىقە كەلمىدى، ئاندىن ئۇلار سەدىقنىڭ كېلىش

مەنبەسىنى بىلدى. ئۇ يۇيۇلىدىغان جايغا قويۇلغاندا، يۇيغۇچىلار ئۇنىڭغا قارىدى ۋە ئۇچىسىدا قارا ئىزنى كۆرۈپ:

- بۇ نېمە ئىز؟ - دەپ سورىدى. ئۇلارغا:

- بۇ مەدىنىدىكى يۈز ئۆيگە ئۇن خالتىلىرىنى يۈدۈپ ئاپارغاننىڭ ئىزى بولۇپ، ئۇلار ئۇنىڭ ۋاپات بولۇشى بىلەن نەپقە قىلغۇچىسىدىن ئايرىلىپ قالغانلىقى، - دېيىلدى.

* * *

ئەلى ئىبنى ھۈسەيىننىڭ قۇللارنى ئازات قىلىشى توغرىسىدىكى خەۋەر كارۋانلار بىلەن زېمىننىڭ شەرىق ۋە غەرب تەرەپلىرىگە تارقالغان ئىدى. چۈنكى ئۇنىڭ بۇ ئىشى كىشىلەرنىڭ تەسەۋۋۇرىدىن ئېشىپ كەتكەن. خىيال قىلغۇچىلارنىڭ خىيالىدىن ھالقىپ كەتكەن. ئۇ بىر ياخشى ئىش قىلغان قۇلنى ياخشىلىقنىڭ مۇكاپاتى ئۈچۈن ئازات قىلاتتى، يامان ئىش قىلغان قۇل گۇناھىنى تونۇپ تەۋبە قىلسا، تەۋبە قىلغاننىڭ مۇكاپاتى ئۈچۈن ئازات قىلاتتى، ھەتتا بايان قىلغۇچىلار ئۇنى مىڭ قۇل ئازات قىلغان دەپ بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

- ئۇ بىر ئەر ياكى ئايال قۇلنى بىر يىلدىن ئارتۇق خىزمەتكە سالمىغان. ئۇ روزا ھېيت كېچىسى ئادەتتىكىدىن كۆپ قۇل ئازات قىلاتتى. ئۇ بۇ مۇبارەك كېچىدە اللە ئازات قىلىشقا تەقدىر قىلغان قۇللارنى ئازات قىلاتتى. ئۇلار:

- ئى اللە! ئەلى ئىبنى ھۈسەيىننىڭ گۇناھىنى مەغپىرەت قىلغىن، - دەپ سورايتتى. ئاندىن ئۇلارغا بىر ھېيتنى ئىككى ھېيت، بىر خۇشاللىقنى ئىككى خۇشاللىق قىلغۇدەك دەرىجىدە نەرسە - كېرەك، لازىمەتلىكلەرنى بېرەتتى.

ئەلى ئىبنى ھۈسەيىن كىشىلەرنىڭ قەلبىدە شۇ دەۋردە ھېچكىم ئېرىشىپ باقمىغان ئورۇنغا ئېرىشتى. ئۇنى كىشىلەر چىن، سەممى دىلىدىن ياخشى كۆرەتتى، ھەقىقى تۈردە ئۇلۇغلايتتى. ئۇ ئۆيگە كىرىپ - چىقىۋاتقاندا ياكى مەسجىدكە بېرىپ كېلىۋاتقاندا، كىشىلەر ئۇنى كۆرۈپ بېرىش ئۈچۈن ساقلاپ تۇراتتى.

يەنە مۇنداق بايان قىلىندۇ:

ھىشام ئىبنى ئابدۇلمەلىك مەدىنىگە ھەج قىلغىلى كەلدى. بۇ چاغدا ئۇ ۋەلىئەھدى، يەنى خەلىفىنىڭ ئىز باسارى ئىدى. ئۇ تاۋاپ قىلماقچى ۋە ھەجەرۇل ئەسۋەد (- قارا تاش) نى سۆيۈش ئۈچۈن كەلدى. ئۇنى قورشاپ ماڭغان ئەسكەرلەر كىشىلەرنى ئاگاھلاندۇرۇشقا، ھىشامغا يول بىكارلاپ بېرىشكە باشلىدى. لېكىن كىشىلەرنىڭ بىرى ئۇنىڭغا قارىمىدى ۋە يول بۇشتىپ بەرمىدى.

چۈنكى بەيتۇللا اللەنىڭ بەيتى، كىشىلەرنىڭ ھەممىسى اللەنىڭ بەندىسى ئىدى. ئۇلار شۇنداق تۇرۇۋاتقاندا يىراقتىن كەلگەن تەھلىل ۋە تەكبىر ئاۋازى ئاڭلاندى. دە، بۇيۇنلار شۇ تەرەپكە سوزۇلدى. يىراقتىن كىشىلەر توپى ئىچىدە چىرايى نۇرانە، كۆرۈنۈشى ئىللىق، جىسمى ئورۇق، سالماق، سالاپەتلىك بىر ئادەم ئىشتان ۋە رىدا بىلەن كەلدى. پىشانىسىدە سەجدىنىڭ تەسىرى بار ئىدى. كىشىلەر توپى ئۇنىڭغا يول بۇشتىپ، بېرىشكە، سەپ- سەپ بولۇپ تۇرۇشقا باشلىدى. ئۇنى كىشىلەر ئىشتىياق ۋە مېھرى- مۇھەببىتى بىلەن قارشى ئالاتتى، ئاخىرى ھەجەرۇل ئەسۋەدكە يېتىپ كېلىپ، ئۇنى سۆيىدى. مۇشۇ ۋاقىتتا قوغدىغۇچىلارنىڭ بىرى ھىشام ئىبنى ئابدۇلمەلىككە قارىدى ۋە:

- كىشىلەر مۇنداق ھۆرمەتلەپ، ئۇلۇغلىغان كىشى كىم؟ - دېدى. ھىشام:

- ئۇنى تونمايمەن، - دېدى. پەرەزدەقمۇ بار ئىدى، ئۇ:

- ھىشام ئۇنى تونمىسا، مەن تونۇيمەن، پۈتۈن دۇنيا ئۇنى تونۇيدۇ. ئۇ- ئەلى ئىبنى ھۈسەين، اللە ئۇنىڭدىن، ئۇنىڭ دادىسىدىن ۋە بۇۋىسىدىن رازى بولسۇن، - دېدى.

بۇ كىشىنىڭ سالمىقىنى مەككە چوڭقۇر بىلىدۇ،

بىلىدۇ ئۇنى ئۆتكەن- كەچكەنلەر، ھەتتا بەيتۇللامۇ.

پۈتۈن بەندىلەرنىڭ ياخشىسىنىڭ ئوغلى ئۇ،

پاك، تەقۋا، مەشھۇر پەرىزكار كىشى ئۇ.
بۇ فاتىمەنىڭ ئوغلىدۇر گەر بىلمىسەڭ،
پەيغەمبەر ئەۋەتتىش تاماملانغان ئۇنىڭ بۇۋىسى بىلەن.
سېنىڭ بۇ كىم دېگەن سۆزۈڭ ئۇنىڭغا نۇقسان ئەمەس،
ئۇنى ئەرەپ ۋە ئەجەملەر ھەممىسى بىلىدۇ، بەس.
ئۇنىڭ ئىككى قولى تولۇپ- تاشقان بەخت يامغۇرى،
تەلەپ قىلغانلار ھەممىسى تولۇق ئېرىشكۈسى.
كەمتەردۇر، ھەيۋىسىدىن قورقۇش كەتمەيدۇ،
ئۇنى ھامان گۈزەل ئەخلاق، ئالجاناپلىق زىننەتلەيدۇ.
تەشەھھۇدىتىن باشقا جايدا يوق دېمىدى،
تەشەھھۇد بولمىغان بولسا، مەڭگۈ يوق دېمەس ئىدى.
ئۇنىڭ ئېھسانى بىلەن يۇقالدى زۇلمەت،
يۇقالدى كەمبەغەللىق، يۇقالدى يوقسۇل قىسمەت.
ئەگەر ئۇنى بىرەر قۇرەيش كۆرسە تەرىپلەر،
ئۇ گۈزەل ئەخلاققا ۋايىغا يەتتى، دەپ.
خىجىللىقتىن يەرگە قارايدۇ، باشقىلارمۇ تارتىنىدۇ،
كىشىلەر ئۇنىڭغا پەقەت تەبەسسۇم قىلغاندىلا گەپ قىلىدۇ.
ئالقىنى بىر گۈل، پۇرىقى خۇشبۇي،
ئالجاناپ پەزىلىتى، روھى ئۈستۈن.
ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ نەسەبىدىندۇر،

ئۇنىڭ كېلىپ چىقىشى، خارەكتىرى، تەبىئىيىتى ھەققە تەن پاكىتۇر.

* * *

اللە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ نەۋرىسىدىن رازى بولسۇن ۋە ئۇنى رازى قىلسۇن. ئۇ ئاشكارە ۋە يۇشۇرۇن ھەر ۋاقىت اللەدىن قورقىدىغانلارنىڭ، اللەنىڭ ئازاۋىدىن قورقۇپ، ساۋابىنى ئۈمىت قىلىپ روھىنى قاتتىق تىزگىنلەيدىغانلارنىڭ مىسلىسىز ئۆلگىسى ئىدى.

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين.